

ឯកសារគម្ពីព្រះត្បែតបិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះតែ្របិដកដប៉ុន។

ឯកសារគម្ពីវព្រះ វែត្រ បិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០ គឺជាវបស់ ខ្យាសិកា កាំង ល្អិច វ័ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា, ធ្វើជូនលោកត្រូអគ្គបណ្ឌិត ច៊ុត-សាវង្ស ។ និងទុកក្នុង គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

វែកសម្រួលតាមកុំព្យូទ័វ តម្រូវិនុបកវណ៌អានរអទ្បិត្រូនិច ដោយខ្ញុំព្រះកវុណា ខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ៕

www.5000-years.org

្សាះ ថ្ងៃសមិនទទ្វា ទីខ

សេចគ្គីព្យែថានាសាខ្មេន ១១៤៦៩នាក មហាទគ្គ ផុគិយនាគ

625

វេស្ស្រនាយិកក្នុន្តកៈ ប្រាវណភ្នូត: ប្រកួន្តកៈ នឹងក្រេសជ្ជក្នុក:

ពោះពុទ្ឋលើកទី ៤

ពុទ្ធសាស៩បណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ **ត. ស. ២**៥០០

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វូមផ្គង់ស្មារតីស្វូត្រព្រះធមិនខ្លិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនកម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វូត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់រវាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ភជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរង់សោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឡេវត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រុ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ជូនឥម្ពីរព្រះត្រៃថិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អាចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ (南伝大蔵経) 復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 世話人 松永 然道 有馬 実成 事務局長 篠原 鋭一 伊藤 佳通 渡井 奎一 杉谷 義純 茂田 真澄 前田 利勝 中島 教之 永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

វិនយខិដកា មហាវក្ត

ឧុត៌យភាក

6)

ស្រាំឧសណ្ឌយ៉ាចំម: ឧប្រហយ៉ាចំម:

ខេត្តក្នុក: ជំជំ កេសជួក្ខុក្ក:

ศ. ช. ๒๕๐๐

ទុតិយោ ភាគោ

វិស្ស៊ូបទាយិកក្ខុន្ទកំ

(០) គេជ សមយោជ ពុខ្គោ កកវា រាជកបោ វិហេទេ ជៃឡូវ េស សង្គ្រភាពិវា បេ ២ នេស សា ប្រ សមយេជ ភភាតា ភិក្ខុជំ ស្បែកសោ អប្បញ្ញាតោ ဟောန်ာ ၅ အဆ $^{(0)}$ န်န္တာ ဟေမန္တမျို နိမ္မမျို အည ចាក់ ខាន្ត ។ មនុស្សា នុជ្ឈាយ ន្តិ ទី២ នេត្តិ ကားငံ ဟို ဆဗ မာမကာ မာကျစ္ခန္တီဟာ ဟေမန္မာ့ ត់ម្នាំ ស្បែម្បី ចាក់ទំ ខាំស្បន្តិ ចាត់គេនិ តំណានិ សម្មន្ត្ត ឯក់ ខ្ចុំយំ ដីរំ វិបេបេត្ត ពេញ ខុន្តកេ យា បរិញ្ជាជិកា ឧុក្គោត១ម្នា ស្បែកអំ អល្វិយ៌ស្បត្តិ សុខ្លាស់ សុវត្ថិ(២) ដូខេ ហំ ខាម សុគ្គា ក្រុក្រ-សុ គុលាគោធិ គាំត្វា ស្បាក់សំ អល្ចំយំស្បួធិ សញ្ញស្ត្រ ៩មេ ១៩ សមណា សក្សពុត្តិហា ហេមខ្លួន្យិ កិន្តន្យាំ វស្សន្យិ សាកែវិ

[🔹] ឥឆសទ្ចោ និយាតមត្តោតិ តព្ណុ្ណា ។ 🌬 ធ. សង្គាបយស្សត្តិ ។

ភាគទី៤

វិស្ស៊ីបទាយិកក្ខុត្តក:

(១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ ទ្រង់គង់នៅវត្ត វេទ្បវន កល់ខ្លុកនិក្សស្ថាន ទៀបក្រងកជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ការ នៅចាំវស្ស (ភា៖មាន ព្រះភាគមិន ទាន់បានបញ្ជាត់ដល់ភិក្ខុទាំង ឲ្យយ នៅ ឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញដើរទៅកាន់ចារិកអស់ហេមន្តរដូវខ្វះ អស់ អស់វស្សនដ្ឋេខ្វះ ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តំ៖ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈជាសក្យបុគ្គិយ៍មិនសមបើនឹងដែរទៅ កាន់ចារិកអស់ហេមនដ្រូវទុះ អស់គិម្មវដ្ឋទុះ អស់ស្ពែនដ្ឋទុះ ដើរជាន់ ស្មៅស្រស់ទាំងឡាយ បៀតបៀននូវវត្ថុដែលមានជីវិតមានឥន្ទ្រីយតែ ១ ញ៉ាំងសត្វត្តច ។ ជាច្រើនឲ្យដល់នូវសេចក្តីវិនាសសោះ សូម្បីពួកបរិព្វាជក មានលទ្ធិដទៃ ទាំងនេះដែលជាអ្នកពោលធម៌អាក្រក់ ម្ដេចគង់នឹងសម្វិឈប់ ស មាកនៅ ហំវស្សា សូម្បីទាំងពួកសត្វស្លាបនេះទៀតសោត ក៏គង់ធ្វើ សំបុកលើចុនឈើទាំនទ្យាយ ហើយនឹងសម្មំឈប់សម្រាកនៅចាំវស្សដែរ ចំឡែកតែញូតសមណៈជាសក្យបុត្តិយ៍នេះ នៅតែដើរ ទៅកាន់ហរិក អស ហេមន្តរដូវ១៖ អស់គិម្មដ្ឋេវ១៖ អស់វេស្សានរដ្ឋវទ្ធ៖ ដើរជាន់ស្មៅស្រស់

វិសយថិឝិពេ មហាវិក្ដោ

តំណាន់ សម្មុខ្គន្តា ឯក់ន្ទ្រិយំ ដីវ វិហេឋេន្តា ពហ្វ ឧុខ្ចាត ចាណេ សដ្យាត់ អាចានេន្តាត់ ។ អស្បាស់ ទោ ក់ក្តា តេសំ មនុស្សាន់ ឧជ្ឈាយន្តាន់ ទីយន្តាន់ វិចាខេន្តាន់ ។ អ៩ទោ គេ ក់ក្នា កក់តោ ឯគមគំ អាហេខសុំ ។ អ៩ទោ កក់វ ឯគស្មឺ និនានេ ឯគស្មឹ បកាលោ ១ម្នី គេខំ គេត្វា ក់ក្នា អាមន្តេសំ អនុជា-នាម៉ា ក់ត្វាវ ស្ប៉ា ឧបកន្តន្តិ ។

(৮) អ៩ ខោ ភិក្ខុ ខំ ឯតឧ ហោសិ កាជា ៤ ខោ
វស្សំ ឧបកខ្លួញ ។ កក់ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ
ខេត្ត ខំ ។ កក់ ខេត្ត អាពេលសុំ ។
អនុជាជាមិ ភិក្ខាប់ វស្សា ខេ វស្សំ ឧបកខ្លួន ។ អ៩ខោ ភិក្ខុខំ ឯតឧ ហោសិ កាត់ ខ ខោ វស្សិបជាចំកាត់ ។ កក់ខោ ឯតមគំ អាពេលសុំ ។ ខេ្មមា
ភិក្ខុប់ វស្សិបជាចំកា ប្រមិកា បច្ចិមិកា អប់ខ្លើកតាចំ អាសាខ្យុំយា បុរិមិកា ឧបកខ្លួញ មាសកាតាយ
យ អាសាខ្យុំយា បុរិមិកា ឧបកខ្លួញ មាសកាតាយ

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ទាំង ទ្បាយ បៀត រៀនវត្តដែលមានជីវិតមានឥន្ទ្រិយ តែ ១ ញ៉ាំងសត្វតូច ។ ជា ច្រើនឲ្យដល់នូវ សេចក្តីវិនាស ។ កាលមនុស្ស ទាំង នោះកំពុង ពោល គោស តិះ ដៀល បន្តុះបង្អាប់ កិត្តទាំង ឡាយក៏បានព្រប្បាស់ ។ គានោះឯង កិត្តទាំង នោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រោះ និទាននេះ ដំណើរ នេះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ ធ្វើនូវជម្មីកហត្ថមហា នេច នេះ គាន់ ប្រហើយ ទើប ទង់ ត្រាស់ ហៅកិត្តទាំង ឡាយមកអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ តឋានតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តចូលវេស្សា (๑) ។

(២) គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយមានសេចក្តីតែរះៃយ៉ាងនេះថា យើងគួរចូលវេស្យាក្នុងកាលណាហ្នាំ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ខ្ពស់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុចូលវេស្យាក្នុងវេស្យានដូវ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំង ឡាយ ឥថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុចូលវេស្យាក្នុងវេស្យានដូវ ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំង ឡាយមានសេចក្តីតិរះិយ៉ាងនេះថា ថ្ងៃចូលវេស្យាតើមានប៉ុន្មានហ្នាំ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថ្ងៃចូលវេស្យានេះមានពីរ គឺថ្ងៃបុរិមិកា (៤) សេច្រិត្តវិច្ចលេវស្បានេះមានពីរ គឺថ្ងៃបុរិមិកា (៤) សេច្រិតវិច្ចលេវស្បានេះមានពីរ គឺថ្ងៃបុរិមិកា (៤) សេច្រិតវិច្ចលេវស្បាននេះមានពីរ គឺថ្ងៃបុរិមិកា (៤) សេច្រិតវិច្ចលេវស្បាននេះមានពីរ គឺថ្ងៃបុរិមិកា (៤) សេច្រិតវិច្ចពេញ ថៃ្ងបច្ចិមិកា (៣) សេប្រ ១ ភិក្ខុតវិច្ចលេប៉ុរិមិកាវស្បាក្នុងថៃ្ងបន្ទាប់នៃថ្ងៃពេញ

អដ្ឋកថា អធិច្បាយថា ក្នុងវស្សាសផ្លូវភិក្ខុត្រូវចូលវស្សាឲ្យគ្រប់ចី ។
 ថ្ងៃចូលវស្សា
 ក្នុងវស្សាសត្តវិកិក្ខុត្រូវចូលវស្សាឲ្យគ្រប់ចី ។

វស្សបទាយិកក្ខន្ធកេ ជពុគ្គិយភិក្ខុវត្ថុ

អសាធ្យិយា បច្ចិច្ចិកា ឧបកភ្នូព្វ ៩៩១ ខោ ភិក្ខុវ ហ ទ្វេវស្ស្របស់កាត់ ។

(៣) នេះ ទោ បន សមយោន ជព្រឹយ ភិក្ខុ វេស្ស៊ី ឧបកញ្ញា អត្តរាវស្ស៊ី ចារិគាំ ចរត្តិ ។ មនុស្សា គ ថេវ ងជាល្យខ្ញុំ ភ្នំលេខ វិទា ខេឌ្ឌ ២០ ខា ខា មា មា មា មា សក្សចុត្តិយា ហេមន្ត្តម្បី កិច្ឆម្បី ស្បែម្បី ញាំតាំ ចាំស្បន្តិ ចារិតានិ តំណាន់ សម្មឌ្គតា ឯកស្ត្រិយំ ជីវ វិហេឋេឌ្ ពហ្វ ខុធ្ខកេ ទាណេ សខ្យាន់ ភទាឧឌ្ឍ មុខេ ស ខាត មួយខ្លួល ជួយស្លានពតា ម្រាំងមុ អល្វិយ៌ស្បត្តិ សញ្ញាសយ៌ស្បត្តិ ៩ ទេ ហិ ភាម សកា្ន្ត- $\mathbf{m}^{(0)}$ គ្រូក្តេស \mathbf{m} លាវភាធិ \mathbf{m} ត្វែ ស្បាវសំ សក្សពុត្តិយា ហេមន្តម្បី កិច្ចម្បី ស្បែម្បី ចារិកាំ ខាត្តិ មារិតានិ តិណានិ សម្មន្ត្តា ៧គាំន្ត្រិយ៍ ជីវំ វិមេមេន្តា ពបា ខុឌ្គកេ ចាលេ សង្ឃាត់ អចាខេឌ្ឌត់ ។

[🗣] សកុន្តាតិ កត្ថចិ បោត្តកេ 🕏 ស្បុតិ ។

វស្សុបនាយិកក្ខន្ធកៈ និទានធព្វគ្គិយភិក្ខុ

ឬណ៌មខែអាសាធ (គឺថ្ងៃព្រេចខែអាសាធ) ភិក្ខុគួរួចូលបច្ចឹមិតាវិស្សាក្**ង៍** ថ្ងៃដែលកន្ទង៍ហ្គួស ១ ខែអំពីថ្ងៃពេញបួណ៌មីខែអាសាធ (គឺថ្ងៃ១ពេចខែ ស្រាពណ៍) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ថ្ងៃចូលវេស្សមានតែពីវេយាងនេះឯង ។ (៣) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិក្ខុបានចូលវេស្យាហើយក៏ចេញ ដើរទៅកាន់បារិកក្នុងកណ្ដាលវេស្យា ។ មនុស្សទាំងឡា យពោលទោស តិះ-ដៀល បន្ទះបង្គាប់ដូចក្នុង គ្រាមុននោះទៀតថា ពួកសមណៈជាសក្យបុត្តិយ៍ មនសមបើនឹងដើរទៅកាន់ចារិកអស់ហេមនូវដូវ១៖ អស់គឺមវដ្ឋវិទុះ អស់ វស្សានដ្រូវ១៖ ដើរជាន់ស្មៅស្រស់ទាំងឡាយ បៀតមៀនវត្តដែលមានជីវិត មានឥន្ទ្រិយតែមួយ ញ៉ាំង៍ពួកសតុតូច ១ ជា េចិនឲ្យដល់នូវសេចក្តីវិនាស សោះ យ៉ាង៍ដូចជាពួកតិ្តិយដទៃនេះដែលពោលធម៌អាក្រក់ម្ដេចគង់នឹង សម្មុំឈប់សម្រាក់នៅចាំវស្សា អស់ទាំងពួកសត្វ ស្វាប់នេះទៀតសោត ក៏ធ្វើសំបុកទាំងទ្បាយខុកនៅលើចុងឈើទាំងឡាយ ហើយនឹងសម្ងំនៅចាំ វស្សាដ្យខគ្នាដែរ ចំឡែកតែពួកសមណៈជាសក្យបុត្តិយ៍នេះមេ្តចឡើយក៏នៅ តែដើរទៅកាន់ចារិកអស់ហេមនូវដូវ១៖ អស់គិមវដ្ឋវិទ្ធ៖ រដូវទូ៖ ដើរជាន់ស្មៅស្រស់ទាំងឡាយ បៀតបៀនវត្តដែលមានជីវិតមាន

វិនយបិជិកេ មហាវិគ្គោ

អស្បេសុំ ទោ កិត្ត នេសំ មនុស្បាន នេដ្យាយត្តាន់
ទីយន្តាន់ វិទាខេត្តាន់ ។ យេ នេ កិត្ត អញ្ជីញ នេ
នេដ្យាយន្តិ ទីយន្តិ វិទាខេត្ត គេខំ ហិ នាម នព្វក្តិយា
កិត្តា ស្បែ នុមកន្តា អន្តរាស្បំ ចារិគាំ ចរិស្បន្តិ៍ទាំ ។
អស់ទោ នេ កិត្តា កក់នោ ឯនមន្តំ អារោខេសុំ ។
អស់ទា ភគវ ឯនស្មី និខានេ ឯនស្មី បកាណេ
នម្មី គេខំ គេត្វា កិត្តា អាមន្តេសំ ន កិត្តាវ ស្បំ
នុមកន្តា បុរិមំ វា នេមាសំ បច្ចំមំ វា នេមាសំ អស់ត្វា
ចារិកា បក្តាមិត្តា យោ បក្តាមេយ្យ អាមន្តិ
នុក្ខានស្បាទ៌ ។

ងនុខ្លេញ វានគន្លំ មាបេខេណ្ ១ ខ មួយិពុ ឧខស់-ភេស ១ ខ មួយិទ្ធ ស្រី ឧឧសទ្ធំ ១ ឧសស្ស ស្រិ ខេត ស្រេក ១ ខ មួយិស្ត ស្រុក ១ ឧសស្ស លោ ខ ខេត្ត ១ ខេត្ត ស្រុក ខេត្ត ១ ខេត្ត សេ ឧ ខេត្ត ១ ខេត្ត ស្រុក ១ ខេត្ត សេ ឧ ពេល ១ ខ្លែក សេ ខេត្ត ១ ខេត្ត សេ ខេត្ត ១ ខេត្ត

វិនយប៊ីជិក មហាវិគ្គ

អាលមនុស្សទាំងនោះកំពុង ពោល ទោស គិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ កិត្តទាំង

ឲ្យ យក៏បានឲ្យប្បស់ ។ ពួកកិត្តណាដែលមាន សេចក្តី ប្រាប់តិច ភិក្ខុទាំង

នោះក៏ពោល ទោស គិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួក ពេត្តគ្គិយកិត្តចូលវេស្សា

លើយមិនសមបើនឹង ចេញ ដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងកណ្តាលវេស្សា សោះ ។

គានោះ កិត្តទាំងនោះ កាប់ទូល សេចក្តីទុំ៖ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះកាត ។

ពោះនិទាននេះ ដំណើរ នេះ ទើប ព្រះមាន ព្រះកាត់ ខ្មែរធ្វើធម្មីក់ថា រួច

លើយ តាស់ ហៅកិត្តទាំង ឡាយមកបញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កិត្ត

ចូលវេស្សា ហើយ មិន នៅចាំបុរិមិកាវេស្សាអស់ ខេត្តប្តូចចូចិត្តវិស្សាអស់

ខែ ថា ខេ មិន ត្រូវចៀស ចេញ ទៅកាន់ចារិក ឡើយ កិត្តណា ចៀស ចេញ

ទៅ ត្រូវអាបត្តទិត្តដ្ឋ ។

វស្សបនាយិកក្ខន្ធកេ វស្សបធមនំ

វស្សីឧឃាយ៌គោយ វស្សំ អនុឧកន្ទភាមេខ សញ្ជុំថ្ង អាវាសោ អភិក្សាម៌នេះញ៉ោ យោ អភិក្សាមេយ្យ អាមត្តិ ឧុក្សាដស្បាតិ ។

(៦) អ៩ទោ ភគវា រាជការោ យដាក់វត្ត វិហាត្វៃ យេឧ សាវត្តី នេឧ ចារ៉ាក់ បញ្ហាម៉ា អនុបុព្វេឧ ចារិក់ បមោយ យេឧ សាវត្តី នឧវសវិ ។ នត្រី សុឌំ ភកវា សាវត្តិយំ វិហាតិ ដេនា៤ អភា៩ប៉ាល្ខាំកាស្ស អារាមេ ។ នេឧ ទោ បឧ សមយេឧ កោសលេស ដែលខេសុ នាឧខេឧ នុខាសកោឧ សង្ឃំ នុទ្ធិស្ស វិហាហ ការាប៉ាតា ហោតិ ។ សោ ភិក្ខុខំ សន្តិកោ ខ្លុំទំ

វស្សាតោម៉េកក្ខូតូកៈ ការចូលវស្សា

ជ្រាថ្នានឹងចូលវេស្ស ក៏ក្ងែងដើរចេញពីអាវា**សទៅក្**ង់ថ្ងៃចូ<mark>លវេស្សនោះ</mark> មិនជានទេ ភិក្ខុណាចេញដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៥) សម័យនោះឯង ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ (នៃមាន សេចក្តី ប្រាប់ ដើម្បីនឹងលើកខែ^(៦) ក៏បញ្ជូនពជប មើទៅក្នុងសំណាក់កិត្ត ទាំងឡាយថា លោកម្ចាស់ទាំងឡាយគូរ៉ាត់ចូលវេស្យាក្នុងខែខាងមុខ (ខែ អាសាធក្រោយ) ។ កិត្តទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីនុំ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៃអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងច្បាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តប្រពីត្តទៅតាមស្ដេចទាំងឡាយចុះ ។

[«] អដ្ឋកថា ថា ទ្រង់មានសេចក្តីប្រាថា្ននឹងលើកខែជាជម្បូងនៃវស្សានរដូវ គឺប្រាថា្ននឹងធ្វើខែ ស្រាពណ៍ឲ្យទៅជាខែអាសាធវិញ (ខែអាសាធខាងដើម ហៅបឋមាសាធ ខែដែលលើកខាង ព្រោយ ហៅទុតិយាសាធ) ។

វិនយចិដិពេ មហាវិក្ដោ

ស ហេឌ្_(a) សង្គី ងនិស មុសគ្ន សេខឈំ សង្ ឌម្មា សេតុ ភិត្ត្ ខ ខស្សិត្តិ ។ ភិត្ត្ ឃាមាហំសុ ងឧដ្ឋមា មារុំទោ ឧដ្ឋាទ្ឋ ឧដ្ឋមា ឧដ្ឋម ជ្ជុំ តេមាសំ បច្ចំទំ ។ គេមាសំ អាស់ត្វា លាកា បក្-វេស្ស៊ី វេស្ស៊ី វុត្តា គម៌ស្សត្តិ ស ខេ បនស្ប អច្ចា-យំគាំ ការណ៍យំ តត្តៅ អាវាសំកាន់ ភិក្ខុនំ សន្តិកោ យត់ ខ្លែន វិទា ខេត់ តម់ ហំ ឆាម ភឌ្ឌា មហា បហ៌ គេ(២) ឧអាក់ខ្លួំសុទ្រិ្ត អហំ ហំ នាយ កោ ការកោ សស់្ប្រដ្ឋាភោតិ ។ អស្សេសុំ ទោ ភិក្ខា «ខេជស្ប និស្សយ្យ នៃឡាយ៥អាវី ខ្លួល៥អាវី រួមនេះមីអាវី ឯ អ៩ទោ គេ ភិក្ខុ ភកវគោ ឯតមត្ត អារោចេសុំ ។ អ៩ទោ កក្ស វាន្ទ្ជី ចូយទេ វាន្ទ្ជី ជយលោ ៦គ្នឹ តេថ គេត្វា ភិក្ខុ អមន្តេស អនុជានាម ភិក្ខុវេ សត្តខ្ញុំ

e បាហេសីតិ កត្ថចិ បោត្តពេ ទិស្សតិ ។ ៤ បហិតាគី កត្ថចិ បោត្តពេ ទិស្សតិ ។

វិសយចិដិត មហាវគ្គ

បញ្ជូនប ម៉ែ ទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា សូមឲ្យលេកម្ចាស់ទាំង *ឲ្យាយនិមន្តមក ដ្បិត*១ក*្ណា (*ជុំ ជ្ជានឹងថ្វាយទានផង ស្ដាប់ធម៌ផង នឹងបាន ឃើញកិក្ខាទាំងឡាយផង ។ កិក្ខាទាំងឡាយនិយាយយ៉ាង នេះវិញ នៃអាវុសោ ព្រះមានព្រះភាគបានបញ្ជាត្តហើយថា ភិក្ខុទាំងឡាយ ចុលវេស្សហើយមិនជាននៅចាំចុរិមិកាវេស្សអស់ ៣ ខែ ថ្វបច្ចិមិកាវេស្ស អស់៣ខែទេ មិន ត្រៃវបេញដើរទៅកាន់ហរិកឡើយ សូមឲ្យ។ ទេន។ ណុសក ឋង្គង់ចាំសិន ទំរាំតែកិត្តទាំងទ្បាយនៅចាំវស្សរួច លុះចាំវស្សរួចហើយ មុខជានឹង ទៅ បើទបាសកនោះមានការត្រៅធ្វើជាប្រញាប់ សូមឲ្យផ្ញើរិហាវ ទុកក្នុស្ណាក់កិត្តទាំងទ្បាយដែលនៅក្នុងមាវាសក្នុងទីនោះសិនចុះ ។ ឯ ។ ខេន៖ ជាសកក៏ ពោល ទោស តិ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា លោកម្ចាស់ទាំង ទ្បា យកាលបើអញជានបញ្ជូនពាក្យបណ្តាំ ទៅហើយ មិនសមបើនឹងមិន និមន្តមក សោះ ដ្យិតអញ្ជជាទាយក ជាកញ្ជិយការក: ជាឧបដ្ឋាករបស់ សង្ឃ ។ កាល ៖ ទេន ៖ ជាសភកពុងតែ ពោល ទោស តិះ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ កិត្តទាំងឡាយក៏បានឲ្យពួស ។ វេលា នោះ កិត្តទាំង នោះក៏ក្រាបទូល សេចក្ដីនុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រឪ់ធ្វើធម្មិកថាក្នុងវេលានោះឯង រួចហើយឲ្រង់ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំងឲ្យយមកអនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើជន

វស្សបនាយិកក្នុន្ធកេ សគ្គាហសន្តិវដ្តិករណ៍

សត្តាហាការណ៍យេជ បញ្ជាតា កង្ខំ ជ ត្វៅ អព្យម្យាំទេ ក់ក្នុងព្រក់ក្នុនិយា សំក្នុមានាយ សាមលោរស្ប សា-មណេរហៃ ឧទាសគស្ប ឧទាស់គោយ អនុជានាខំ ភិក្សា ៩ មេសំ សត្តដ្ សត្តា ហកា កោយន មហិ គេ ក្ខុំ ខេ ត្វៅ អប្បហ៍ គេ សគ្គាហ៍ សង្ទឹកដោ ភាគញោ ។ ត់លេ បាន ភិក្ខាហ ១១១៩ នេះ ១ ខ្លឹងរុ វិហារោ ការាចំគោ ហេតំ ។ សេ ចេ ភិក្ខុនំ សន្តិកោ ធ្ងត់ បទាំលោយ្យ អាកច្ចុត្ត កច្ចុត្តា ឥត្តាថំ សេខញ ខាត់ ខេត់យំ មេស់ មួយ ឧក្សឹ តុធ្លំ ។ កុខ្ពត្វ ភិក្ខុវេ សត្តាសាការណ៍យេខ បេហ៍គេ ឧ ទ្វៅ អប្បរាំ គេ សត្តាហំ សច្ចិវដ្តៅ គាត់ព្យោ ។ វដ បាន ភិក្ខាឋ ខា្ទាស ភេឌ សខ្លាំ ខ្លួំស្បូ អឌ្ឍយោតោ តារាខ៌តោ យោត៌ ១ខេ។ ខាសា-នោ ភាពចំនោ ហោទិ ១ សម្មិយំ ភាពចំទ័

វស្សុបនាយិកក្ខន្ធក: កំរិយាធ្វើនូវការច្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

ទាំង៍ ៧ ពួក គឺកិត្ត កិត្តន័ត្ទ សិត្តមា**នា** ទ សាម ណេវត្ សាម ណេវ៍ ១ ឧ**ជា**-សភ១ ៖ បាសិកា១ បានបញ្ជូនប (ម៉ែមក ហើយ តថា គតអនុញាតឲ្យកិត្ត ទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យ (កិច្ចដែលគួរធ្វើបាន៧ថ្ងៃ) កាលបើរគមិនបញ្ជូន ប មេសា ខេត្តមិន ត្រូវទៅ ខេ មាលភិត្ត ទាំងឡាយ កាល បើជនទាំង ៧ ពួក នេះ បានបញ្ជូនបម្រើមកហើយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តទៅបាន កាលបើ គេមិនបញ្ជូនបម្រើមកទេ កិត្តមិន ត្រូវទៅទេ កិត្ត ត្រូវធ្វើការត្រឲ្យបក្ខុងរជង ល់ ថ្^(១) ។ ម្នាល់ភិក្ខាធិទ្យាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើមានទបុរាសភិបាន ឲ្យគេធ្វើវិហាវចំពោះសង្ឃហើយ ។ បើទទុរសកនោះបញ្ជូនបង្កើមមកក្នុង ច្ សំណាក់ភិត្តទាំងទ្យាយថា សូមលោកម្ចាស់ទាំងឲ្យយនិមន្តមក ១កុណោ ប៉ាញ់នឹងថ្វាយទានផង នឹងស្លាប់ដមិផង នឹង ឃើញកិត្តទាំងឡាយផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលបើមានគេបានបញ្ជូនបម្រើមកហើយ ភិក្ខុត្រវ ទៅដោយសត្តាហករណ៍យបាន កាលបើឥតមានគេបញ្ជូនបង្ខើមកទេ ភិក្ខុមិន ត្រូវទៅទេ ភិក្ខុត្រីវធ្វើការ តែឲ្យប់វិលវិញក្នុងរវង ៧ ថៃ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានទបា្ធសកបានឲ្យគេធ្វើរោងអឌ្ឍ-យោគចំពោះសង្ឃ ។បេ។ ឲ្យគេធ្វើបា្សាទវែង ។ ឲ្យគេធ្វើបា្សាទ

សេចក្ដីថា ភិក្ខុលើកសត្តាហៈចេញទៅអំពីវត្តហើយ ត្រូវត្រឡប់មកវត្តខាងក្នុងអរុណថ្ងៃ
 ទី ថា វិញ កុំទៅនៅក្រៅវត្តឲ្យហួសអរុណថ្ងៃទី ថា ឡើយ ។

វិនយចិជិកេ មហាវគ្គោ

យោត៌ ។ កុយា ភាពចំនា យោត៌ ។ មរិបណ៌ ភាព-បំតំ យោតិ ។ កោដ្ឋកោ ការាច៍តោ យោតិ ។ ឧបដ្ឋាធសាលា ការារារ៉ាតា យោធ៌ ។ អគ្គិសាលា កោរាមិតា មោះតិ ។ គេម្យីយកុដិ ការាមិតា មោះតិ ។ វឌ្ធកុដ តារាជិតា មោតិ ។ ឧដ្ឋមោ ការាជិតោ ហោតិ ។ ខត្តមនុសាលា ភាពប៉ិតា ហោតិ ។ ។ ន ខាលោ តារាច់តោ យោត៌ ។ ១៩ខានសាលា ការា-បិតា បេហត់ ។ ជញ្ញាឃរំ ការប៉េត់ បេហត់ ។ ជញ្ញា-ឃសេលា ភាពមិតា យោធិ ។ មេាក្លាណិ ភាព-អារាមោ តារាប់តោ ហោត់ ។ អារាមវត្ត ការាប់តំ យោតិ ។ សេ ខេ ភិក្ខុជំ សឆ្នំ ភេ ខ្ទុនំ មហិណេយ្យ អាក្ខុត្ត កុខ្លួន ឥញ្ឌី ឧាឧញ្ទ ឧាតុ ឧម្មញ្ជ សោតុំ ភិទ្ ខ មស្ត្រីធ្នំ ។ កណ្តុំ ភិទ្ឋា សត្វាសាការណ៍-យេឧ បហ៌គេ ឧ ត្វៅ អប្បហ៌គេ សត្តាហំ សដ្ឋិស្ត្រា កាតេញ ។ ៩៩ បន គិត្ឋា ជទាស គេន សម្លូប ្រេ

វិនយចិដិក មហាវត្ត

ដម្បូល តែងិល ។ ឲ្យគេធ្វើគុហា ។ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើបន្ទប់ ។ ឲ្យគេធ្វើសាលាស មាប់ឆាន់ ។ ឲ្យគេធ្វើរោងភ្លើង ។ ឲ្យគេធ្វើកប្បិយ-កុដិ ។ ឲ្យគេធ្វើវច្ចកុដិ (បង្គន់) ។ ឲ្យគេធ្វើទីប $\left(\widehat{\Delta} \mathbf{g} \right)$ ។ ឲ្យគេធ្វើកាង ប្សង៌ម ។ ឲ្យគេ ធ្វើអណ្ឌង៍ទឹក ។ ឲ្យគេ ធ្វើសាលា នៅនាអណ្ដង៍ទឹក ។ ឲ្យ គេធ្វើផ្ទុះជាទីរក្សាកាយ ។ ឲ្យគេធ្វើសាលាស ច្រច់ ប្រឹប្បាស់នៅនាផ្ទុះជា ទីវក្សកាយ ។ ឲ្យគេ ធ្វើស្រះ ។ ឲ្យគេ ធ្វើមណ្ឌប ។ ឲ្យគេ ធ្វើអាវាម ។ មិត្រដ្រើសារាម ។ បើទបាសក់នោះបញ្ជូនប ម៉ែទៅក្នុង៍សំណាក់ក់ក្ខ សំងទ្យាយថា សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្ទមក ខ្ញុំកុណា (បាថា — និង្ហាយទានផង នឹងស្លាប់ធម៌ផង នឹង ឃើញភិក្ខាង់ខ្លាយផង ។ មាលភិភ្ទាំងទ្បាយ កាលបើមានគេបញ្ជូនប ម៉េមក ហើយ ភិភ្*ត្រូវ* ទៅដោយសត្វាហករណ៍យបាន កាលបើឥតមានគេបញ្ជូនប**្**មើ<mark>មក</mark> ទេ ភិក្ខុមិន ត្រូវទៅទេ ភិក្ខុត្រីវធ្វើការ ត្រឲ្យបរិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ ។ មាលកិត្តាធ៍ទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមាន«ជាសកចពោះកិត្តប្រិន

វស្សមនាយិកក្ខុន្ធកេ សត្តាហសន្និវឌ្ពីករណ៍

ភិក្សា ជន្លឹស្ស ។ មេ ។ ឯកាំ ភិក្សាំ ជន្លឹស្ស វិសាហ ការារៈ តោ មោត៌ ។ អឌ្ឍយោតោ តារារៈ តោ មោត៌ ។ ទាសាខោ តារាប៊ីតោ មោះតិ ។ សម្ន័យ៍ តារាប៊ីតំ **មោត៌ ។** កុមា ភាពចិតា មោត៌ ។ មហៃលំ ភា-រាច់ទំ ហោទ៌ ។ គោដ្ឋគោ គាររាច់គោ យោទ៌ ។ ឧបដ្ឋានសាលា ការាជំនា យោត៌ ។ អត្តិសាលា តារាប់តា ហោត៌ ។ កញ្ជីយកុដិ ការាប់តា ហោត៌ ។ វဋុភុជ៌ ភាពខិតា យោន៍ ។ ខង្គុំមោ ភាពបំតោ យោទិ៍ ។ ចុស្តែនសាលា ការាមិតា យោតិ ។ ជុន-ខា នេះ ការចំនេះ យោធំ ។ ខុឧទានសាលា ការា-មិតា ហោត់។ ជណ្ឌឃ កោរាម៉ត់ ហោត់។ ជណ្ឌឃ-វេសាលា តារារខ្ញុំតា យោធ៌ ។ ខោធ្លារណ៍ តារារខ្ញុំតា យោទិ៍ ។ មណ្ឌទោ ភាពបំតោ យោទិ៍ ។ អាវាមោ តារាប់តោ ហោត៍ ។ អារប់វត្ត តារាប់តំ ហោភ៍ ។ សោ ខេ ភិត្តិ សត្តិកោ ធ្វូន បសាឈាយ្យ អាងខ្លួ កន្តា ឥទ្ធាចិ ខានញ្ ខាត់ ខម្មារ្ សោត់ ភិក្ខុ ខ មស្ថិត្ត ។ កន្ត្រំ កិត្តា សគ្គាហការណ៍យន

វស្សុបនាយិកក្ខន្ធកៈ កិរិយាធ្វើនូវការគ្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

រួប ។ បេ ។ ជានឲ្យគេ ធ្វើហារចំពោះកិត្ត ១រូប ។ ឲ្យគេ ធ្វើអន្ត្យ យោគ ។ ឲ្យគេធ្វើបាសទវវង ។ ឲ្យគេធ្វើបាសឲដម្បូល តែងំល ។ ឲ្យគេ ធ្វើគុហា ។ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើបន្ទប់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើរោង ស ទ្រាប់ធាន ។ ឲ្យគេធ្វើរោងភ្លើង ។ ឲ្យគេធ្វើកប្បិយកុដិ ។ ឲ្យគេ ធ្វើវិច្ចកុដ្ឋិ ។ ឲ្យគេធ្វើទីចង្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើកេងសម្រាប់ចង្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើអណ្ឌង៍ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើសាលាស (មាប់ (ប៉ី (ឆុសនៅខាមណ្ឌ) ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើផ្ទុះជាទីក្សោកាយ ។ ឲ្យគេធ្វើសាលាក្បែរផ្ទះជាទីកេព្ ကဏ γ ၆၂ ချေးနွိုင်္ကား γ ၆၂ ချေးနွိုမ်က္ခေတ γ ၆၂ ချေးနွိုမ်ား ကမ γ ឲ្យគេធ្វើទីដីអាវាម ។ បើឧបាសកនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ក់ក្ ទាំងឡាយថា សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្តមក ៗកុរុណា ជ្រាថ្នានឹងឲ្យ ទានផង នឹងស្លាប់ដម៌ផង នឹងយើញកិត្តទាំងឡាយផង ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទ្វាយ កាលបើបានគេបញ្ជូនបម្រើមក ភិក្ខុគហ្គីទៅដោយសគ្គាហករណ៍យ

វិនយថិដីកេ មហាវិគ្គោ

បហ៍ នេ ត្យេ អប្បហ៍ សេស្តាហ៍ សង្នាំ ស្តេ កា-សមៀ ត មុខ ឧម មួយិណ្ សមាទា យេខ មួយិច្ចក្តុំ ជន្ទឹស្ស សម្ពេហ្លា កិត្តាធំយោ ជន្ទឹស្ស សិតា កិត្តាធំ ဒါ့န်ောင်း မရီးပါဟ တွေ့ဆာသာကေ ဒါမွ်မင်း ၅ မွ ក្ខុងខ្មែរ មានិស្ស មានបោល វន្ទ័មវិ វាយ មានបោរ វន្ទ័ស្រី មាគីសំហ មានបោរយោ នទ្ទឹស្ស វាគុំ សាមលោរ ជន្ទឹស្ស វិហារេ ការាចនោ **ហោ**ន៍។ អឌ្ឍយោតោ ភាពបំនោ ហោន៍ ។ ខាសាខោ ការារំ នោ ហោតិ ។ មាម្នីយំ ការារ៉ាំតំ ហោតិ ។ កុលា ភាពចិតា ហោតិ ។ បរិបណ៌ ភាពចិត់ ហោតិ ។ តោដ្ឋកោ ការាប់តោ ហោត៌ ។ ១, ១៩ ដ្ឋានសល តារាច់តា ហោត់ ។ អក្តិសាលា តារាច់តា ហោត់ ។ កម្យីយកុដិ ការាបំតា ហោតិ ។ វុច្ចកុដិ ការាប់តា ကောင်း ၅ ငည်းမော ကောဂစ်၏ ကောင်း ၅ ငည်းမေးမလေ ភាពម៉ាតា ហោត់ ។ ខុឧទាភោ ភាពម៉ាតា មោក ។ នុខទានសលា គារាប៉ំនា យោតិ ។ ខោត្តឈើ

វិនយប៊ីដក មហាវិឌ្គ

បាន កាលបើគេមិនបញ្ជូនបង្ខើមេកទេ ភិក្ខុមិន ត្រូវទៅទេ ភិក្ខុគប្បី ធ្វេការ តែឲ្យបរិលមកវិញក្នុងរវាង៧ថៃ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុង សាសនានេះ បើមានឧបាសកបានឲ្យគេធ្វើវិហាវចំពោះកិត្តិសង្ឃ ចំពោះ ភិក្ខុនី (ចិនរូប ចំពោះភិក្ខុនី ១ រូប ចំពោះសិក្ខុមានា (ចិនរូប ចំពោះ សត្តមានា ទ វូប ចំពោះសាមណេរ ច្រើនវូប ចំពោះសាមណេវ ទ វូប $\dot{\mathfrak{o}}$ ពោះសាមណើរ $(\dot{\overline{\mathfrak{o}}}$ នរូប $\dot{\mathfrak{o}}$ ពោះសាមណេរី១រូប \mathfrak{g} បានឲ្យគេធ្វើ អឌ្ឍយោគ ។ ឲ្យគេធ្វើប្រាសាទវែង ។ ឲ្យគេធ្វើប្រាសាទដំបូលត្រងិល ។ ឲ្យគេធ្វើគុហា ។ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើបន្ទុបទឹក **។ ឲ្យគេធ្វើ** រោងស ម្រាប់ឆាន់ ។ ឲ្យគេធ្វើរោងក្ងើង ។ ឲ្យគេធ្វើកប្បិយក្ដើ ។ ឲ្យ គេធ្វើវប្តុក្សិ ។ ឲ្យគេធ្វើទីបង្គ្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើរវាងបង្គ្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើ អណ្ត ង់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើរោស្តស ម្រាប់ ប្រើប្រាស់ នៅនាមណ្ឌ ង់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើ

វស្សួចនាយិកក្នុន្ធពេ សត្តាហស្ទិវត្តិករណ៍

តារាប់តា មេហទ៌ ។ មណ្ឌមោ ភាពបំតោ មេហទ៌ ។ មារាមោ នារាច់នោ មេវាតំ ។ មារមេវត្តំ នារាចំនំ មោភិ ។ ភោ ខេ ភិទ្ធាន់ សន្តិតេ ខ្វុន់ មហិឈាយ្យ សង្គិន ង្គិន ងុស្តិន ង្គាន នាង នាង នាង នាង ម្នាំ ក់តុ ខ បង្ស៊ីតុធ្វំ ។ កត្តាំ ក់ត្បៅ សត្វបាក់ប្រើ-យេឧ បហ៍ នេ ត្យ អប្បហ៍ សេត្តាហំ សធ្៌ាដ្តោ មេស្រាណ់ ឯ ឌុឌ ឧ៦ មួមរំណូ ៤៦មោះមេខ អមីទេស អគ្គាយ ជំវេសនំ ការាប៉េត់ ហោត៌ ។ សយន៌ឃុំ តារាខំទំ មោត់ ។ « ទោះសំតោ តារាខ៌តោ មោត់ ។ អដ្តោ ការាច់តោ យោតិ ។ មាខ្យោ ការា**ច់តោ** យោទំ ។ អបសោ ការាចំតោ យោទំ ។ អបសា-សាលា តារាជិតា មោត់ ។ មាសាធា តារាជិតោ ហោទិ។ មាឡិយំ តារាប់តំ ហោតិ ។ កុសា តារាប់តា មេហាត់ ។ មហិសាំ ភារាមិនំ មេហាត់ ។ ភោដ្ឋាភោ ភា-រាច់ តោ ហោត៌ ។ ១០ដ្ឋានសាលា ភារាចិតា ហោត់ ។ អស្តិសាលា គារាចំនា ចោះតិ ។ សេវត់ គារាចំនា

វស្សបតាយិកក្ខន្ធកៈ កិរិយាធ្វើនូវការត្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

សេះ ។ ឲ្យគេធ្វើមណ្ឌប ។ ឲ្យគេធ្វើអាកប ។ ឲ្យគេធ្វើទីដីអាកម ។ បើ ឧបាសកនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុទាំងឡាយថា សូមលោក ដ៏ចំរើនទាំងឡាយនិមន្តមក ខ្ញុំករុណា (ជាថ្នាន់ង់ថ្វាយទានផងនឹងស្ថាបធម៌ ផង៍ នង់ឃើញភិក្ខុទាំងទ្យាយផង៍ ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ កាលបើមានគេ បញ្ជានបម្រើមកហើយ ភក្គុគប្បីទៅដោយសត្វាហករណ៍យបាន កាលបើ គេមិនបញ្ជានប្រើមកទេ កិត្តិមិន ត្រូវទៅទេ កិត្តិគប្បីធ្វើការ តែឲ្យបរិលវិញ កង៍រវាជ៍ល់ថ្ងៃ ។ មាលភិក្ខាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បេមានទហុសក ្ខានឲ្យគេធ្វើទីនៅចំពោះខ្លួនឯងវិញ ។ ឲ្យគេធ្វើផ្ទះស (មាបដេក ។ ឲ្យ គេធ្វើឃ្លាំង ។ ឲ្យគេធ្វើប៉ម(បញ្ហា)។ ឲ្យគេធ្វើប្រាសាទប្អូនជ្រឹង ។ ឲ្យគេ ធ្វើរានផ្សារ ។ ឲ្យគេធ្វើរោងពនផ្សារ ។ ឲ្យគេធ្វើ(ជាសាទវែង ។ ឲ្យគេធ្វើ ជ្រាសាទដំបូលតែងិល ។ ឲ្យគេធ្វើគុហា ។ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើ ឋន្ទុប់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើរោងសម្រាប់បរិភោគ ។ ឲ្យគេធ្វើរោងភ្លេង ។ ឲ្យ

វិនយបិឝិពេ មហាវិគ្គោ

យោត៌ ។ វច្ចុត្ត ភាពប៉ាតា យោត៌ ។ ចង់មោ កា-រាច់តោ ហោត៌ ។ ចង្គមនុសាលា តារាច់តា ហោត៌ ។ ជន្ថានោ ភាពចំតោ ហោត់ ។ ជនទានសល ការារំតា ហោត៌ ។ ៨ភ្លាយ ំការារំតំ ហោត៌ ។ ជន្តាយរសាលា តារាចិតា យោតិ ។ ខោត្តារណ៍ ភារាប់តា យោត៌ ។ មណ្ឌុខោ ភារាប់តោ យោត៌ ។ អារាមោ ភាពចំតោ យោត៌ ។ អារមវត្តំ ភាពចំតំ យោឌ្ន ជំនឹករា មុ មុស្តា ប្រមុខ ក្នុកា មុ វាយៀ ហោតិ គិលាលេ វា ហេតិ អភិពាត់ វា សុត្ត អាឌុច្ឆ អន្តនា ឥមំ សុត្ត ចរិយាព្ឈិស្ប៊ូន្តិ ពុរាយំ បោះតិ កាលើយំ វា ។ សោ ខេ ភិក្ខុជំ សជ្ពិកោ ធ្ងត់ បហ្វាលោយ អាងជីថា ងជ័យ ង ជា ង ង ជម្ពី ហេដុំ ភិទ្ទ ខ ខស្ស៊ីតុធ្វិ ។ ភន្ទំ ភិទ្ទាវ មត្តាស្ត្រាយេខ ឧស្សាន ខ ខ្សែ អេសិស្ត្រ

១ ឱ. សសហ្គេ សត្ថិ ។

វិសយបិដិក មហាវិច្ច

គេធ្វេផ្ទះស ម្រាប់ចំអន់អាហារ ។ ឲ្យគេធ្វេីវច្ចកុជី ។ ឲ្យគេធ្វេីទីច ដែម ។ ឲ្យគេធ្វើរោងបង្ក្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើអណ្ដូងទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើរោងស ម្រាប់ប្រើ-ជ្រាស់នៅនាអណ្ដូងទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើផ្ទះជាទីវក្សាកាយ ។ ឲ្យគេធ្វើ សាលាក្បែរផ្ទះជាទីរក្សាកាយ y ឲ្យគេធ្វើ \mathcal{N} ៖ y ឲ្យគេធ្វើមណ្ឌប y ឲ្យ គេធ្វេអាកម ។ ឲ្យគេធ្វេទីជីអាកម ។ មានការដណ្ដឹង $(n_{\!\!
ho} s (N_{\!\!
ho} s)$ េដើម្បី កូន ប្រុសក្ដី មានការដណ្ដឹង (កូន ប្រុស) ដើម្បីកូន ស៊ីក្ដី គេមានជម្ងក់ គេប្រាប់ព្រះស្ងួតដែលគេដឹងប្រាកដក្ដី ។ បើទុល្ខាសកនោះបញ្ជូនបម្រើ ទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឲ្យយថា សូមលោកដ៏ចំរើនទាំងឲ្យយនិមន្តមក រៀនយកព្រះសុត្រនេះ កុំឲ្យព្រះសុត្រនេះសាបសុន្យទៅឡើយ ។ ម្យ៉ាន៍ ទៀត ទុប្បាសកនោះមានកិច្ចឯណានីមួយក្ដី មានកិច្ច(តវ៉េធ្វើ(ខានមិនបាន) ត្តី ។ បើខ្ពស់កនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា សូម លោកដ៏ចំរើនទាំងឡាយនិមន្ទមក ៗករុណា ប្រាប់នឹងថ្វាយទានផង នឹង ស្លាប់ធម៌ផង៍ និងប្រើញក់ក្ខាំងំទ្វាយផង៍ ។ ម្នាលក់ក្ខាំងំទ្យាយ កាល បើមានគេបញ្ជូនបម្រើមកហើយ កិត្តប្បីទៅដោយសត្តាហកវណីយបាន កាលបើគេមិនបញ្ជូនបម្រើមកទេ កិត្តមិនត្រូវទៅទេ កិត្តត្រូវធ្វើការតែឲ្យប

វស្សបតាយិកក្ខន្ធកេ សត្តាហសន្និវដ្តករណ៍

សត្តារាំ សន្ទិវដ្តោ ភាគញោ ។ ៩១ ខន ភិក្ខាវ ន្ទាស់តាយ សឳ្ពុំ នុធ្គិស្ប វិហារក ភាពចំតោ បោរតិ ។ សា ខេ កិត្តាធំ សត្តិកោ ធ្ងត់ មហិលោយ្យ អាឌ្ជន្ត អយ្យា ឥស្លាទិ ខានញ្ចូ ខាឡុំ ខម្មញ្ចូ សោងុំ ភិក្ខុ ខ បស្ប៊ុំតុន្តិ ។ កន្តព្វុំ ភិក្ខុវេ សត្តាហកាហេលែន បហ់ នេ នុ អប្បហ៍ សេស្ត្រាហ៍ សេឆ្នាំ ស្ត្រា តេញ ។ ៩៦ ៦៩ ភិក្ខាវេ ឧទាសិកាយ សង្ឃុំ ឧធ្ចុំស្បូ អឌ្យយោតោ ភាពម៉ាតោ ហោត៌ ។ ខាសាខោ ភាព-ចំ តោ ហោភ័ ។ សម្ម័យ ការាព៌តំ ហោភំ ។ កុហា សារាចិតា មាន ។ មហៃលំ ភាពចិន មោត់ ។ កោដ្ឋកោ ភាពចំនោ មោត៌ ។ ១៩ដ្ឋានសាលា តារារំតា យោត៌ ។ អក្តិសាលា តារារំតា យោត៌ ។ ကေးဈီယက္ဍီ ကောဂၢိဳ၏ ហោត៌ ។ វច្ចុក្ខិ ការាស៊-តា ហោតិ ។ ចផ្លុំមោ ភាពចំតោ ហោតិ ។ ចផ្ទទ. សាលា ភាពមិតា យោត៌ ។ ខុឧទាទោ ភាពមិ-ជីស្លាយ ំភាពប៉ះនំ ហោត៌ ។ ជីស្លាយរសាលា ភាពប៉ះតា

វស្សុបតាយិកក្ខន្ធកៈ កិរិយាធ្វើនូវការគ្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

វិលវិញក្នុងរវង្សថ្ងៃ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមាន ទបាសិកាបានឲ្យគេធ្វើវិហារចំពោះសង្ឃ **។** បើទុបាសិកានោះបញ្ជូន ប មេ ទៅ ក្នុង សំណា ក់កិត្ត ទាំង ឡា យថា សូម លោក ម្ចាស់ ទាំង ឡា យនិមន្ត មក ខ្ញុំករុណា ប្រាថ្នានឹងថ្វាយទានផង នឹងស្លាប់ធម៌ផង នឹង ឃើញកិត្ត ទាំងឡាយផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើមានគេបញ្ជូនប√មើមក ហើយ ភិក្ខុគហ្វីទៅដោយសត្តាហករណីយបាន កាលបើគេមិនបញ្ជូន បម្រើមកទេ ភិត្តមិនត្រូវទៅទេ ភិក្ខុត្រូវធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង៧ ថ្ងៃ ។ ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមាន៖ បាសកាធានឲ្យគេ ធ្វើអឌ្ឍយោគចំពោះសង្ឃ ។ ឲ្យគេធ្វើប្រាសាទវែង ។ ឲ្យគេធ្វើប្រាសាទ ដំបូល តែងិល ។ ឲ្យគេធ្វើគុហា ។ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើបន្ទប **្កេ ។** ឲ្យគេធ្វើរោងស ម្រាប់តាន ។ ឲ្យគេធ្វើរោងភ្លេង ។ ឲ្យគេធ្វេកហ្វិយ កុដី ។ ឲ្យគេធ្វៅក្នុកុដិ ។ ឲ្យគេធ្វើទីក្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើរវាង៍បង្គឹម ។ ទ្យាតេធ្វេអណ្ឌង់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វេរោងសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅនាអណ្ដង ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើផ្ទះជាទីរក្សាកាយ ។ ឲ្យគេធ្វើសាលាក្បែរផ្ទះជាទីរក្សា

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

មោះតំ ។ ភេត្តសោំ ភាពបំតា មោះតំ ។ មណ្ឌទោ តារាប់តោ យោត៌ ។ អាវាមោ តារាប់តោ យោត៌ ។ អារាមវត្ត ကာវាប៉ាត់ ហោត់ ។ សា ខេ ភិក្ខុជំ សជ៌-ေလ ဒွေနွာ စည္းကက္သေါ ညမင္ဆီ မေတြ၊ ရင္မာန္ လႊစ္မော့ ឧត្ត ឧម្មញ្ជា សេតុ ភិក្ខា ខ ខស្សិត្តិ ។ កន្ត្ ក់ត្ប សត្តហការណ៍យេជ បហ៌គេ ជ ត្វៅ **អប្**ប្រាំ-នេះ សត្សបំ សភ្ជុំ ដោ ភាគពោ្វ ។ ៩៩ បន ភិក្ខុវេ ជនាស់គាយ សត្តបុលេ ភិទ្តា ជុខ្ចិស្ប ។បេ**។ រ**)គាំ ភិឌ្ឌិ ជន្ទឹស្ស ភិឌ្ឌិសដ្ឋ ជន្ទឹស្ស សម្ពេហ ភិក្ខុខិយោ ជុខ្ចុំស្បូ សក់ ភិក្ខុខិ ជុខ្ចុំស្បូ សម្ពូហ្ល សត្តមានាយោ **ខុខ្ចុំ**ស្បូ ៧៩ សំគ្គមាន ខ្ទុំស្បួ ಸಕ್ಷರು(೧ ಸುಕೀಯು ಕಿಶ್ಚೆಸ್ಟ್ ೨≈ ಸುಕೀಯು នទ្ទឹស្ស សម្លាហ សាមណោវិយោ នទ្ទឹស្ស ឯគំ សាមលោវ ខ្ទុំស្ស ។ មេ ។ អត្តនោះ អត្តាយ ធំបស់**ជំ** ការាប់តំ ហោត៌ ។ សយធ៌ឃុំ ការាប់តំ ហោត៌ ។ ខ្យុស្វិតោ ភាពចំតោ ហោត់ ។ អដ្តោ ភាពចំតោ

វិសយចិដក មហាវត្ត

កាយ ។ ឲ្យគេធ្វើសះ ។ ឲ្យគេធ្វើមណ្ឌថ ។ ឲ្យគេធ្វើអារាម ។ ឲ្យគេធ្វើទីជីអារាម ។ បើខ្យាសិកានោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុង៍សំណាក់កិក្ខុ က်ော်ရေးဂျယတံ၊ လုံဗု၊လေကမွာ လက်ရေးရသည် မေရှမက ခွဲကႏုဏာ တြတ္တန်ိန် ថ្វាយទានផង៍ នឹងស្លាប់ធម៌ផង៍ នឹង ឃើញកិត្តទាំងទ្បាយផង៍ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើមានគេបញ្ជូនបម្រើមក ភិក្ខុគហ្វីទៅដោយ សត្តហករណីយបាន កាលបើគេមិនបញ្ជូនបម្រើមកទេ កិត្តមិនត្រវទៅ 📭 ភិក្ខុ តែវធ្វេការ តែឲ្យបរិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថៃ្ង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានទបាសិកាគេបានធ្វើវិហារចំពោះកិត្តប្រើនរូប **។ បេ ។ ចំពោះកិត្ត ១ រូប ចំពោះកិត្តនីស**ង្ឃ ចំពោះកិត្តនី (ចិនរូប ចំពោះ ភិក្ខុនិទ្វុប ចំពោះសិក្ខុមានា [ចិន្ទ្រ ចំពោះសិក្ខុមានា ទវ្ទប ចំពោះ សាមហោវ $(\overline{v}^2 s_{ij} v \ \dot{v} em s$ សាមហោវ $\circ j v \ \dot{v} em s$ សាមហោវ $(\overline{v}^2 s_{ij} v \ \dot{v} em s)$ ឲ្យគេធ្វើផ្លុះសម្រាប់ដេក ។ ឲ្យគេធ្វើឃ្វាំង ។ ឲ្យគេធ្វើប៉ឹម(បញ្ហា) ។

យោត់ ។ មាធ្យោ ភាពចំតោ យោត់ ។ អាចណោ តារាច់តោ បោតិ ។ អបលាសាលា ការាច់តា យោត៌ ។ ទាស់ នោ ការាច់ តោ យោត៌ ។ មាម្មិយ តារាប់នំ ហោធំ ។ គុមា ភារាប់នា ហោធំ ។ មហៃលំ ភាពម៉ាត់ មោត៌ ។ ភោដ្ឋភោ ភាពម៌នោ មោះតំ ។ ឧបដ្ឋានសាលា ភាពបំតា មោត់ ។ អក្តិ-សាលា ភាពចិតា យោតិ ។ សៅតី ភាពចិតា ဟောန်ာ ၅ /g နောင် နောက်စီ ၈ (ဟောန်ာ ၅ ဖ<u>ွင့်</u>မော តារាច់តោ មោត់ ។ ៥៥មនុសាលា ភារាចំតា មោត់ ជ្នាលា ភាពប៊ុំគោ បោះតិ ។ ជ្នាលសាលា ការាចិតា ហោតិ ។ ខោក្តាសា ការាចិតា ហោតិ ។ មណ្ឌទោ ភាពប៉ុតោ ហោត់ ។ អាកមោ ភាពប៉ុតោ មេរាឌ៍ ។ អារាប់ខ្ញុំ ការាប់ខ្ញុំ មោឌ៌ ។ បុគ្គស្បូ វា ក្សាល្ស ស្តេស ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុ យោធ៌ អភិពាធំ វ សុត្ត ភលាទំ ។ សា ខេ ភិត្ត្រំ សត្តិកោ ខ្លត់ ខហ៌លោយ ្រអក់ខ្លួ អយ្យា ត់ទំ សុទ្ធ ប្រហេប្រហែស្បត្តិ ឬរាល់ សុទ្ធនោ $a^{(0)}$

១ ឱ. នសហ្គេ ឥត្ថិ ។

វិស្សូបនាយិកក្ខន្ធកៈ ក៏រិយាធ្វើនូវការត្រឡប់មកវិញក្នុងរវៈង ៤ ថ្ងៃ

ឲ្យគេធ្វើជាសាទហួន ជ្រង៍ ។ ឲ្យគេធ្វើកានផ្សារ ។ ឲ្យគេធ្វើកោងកានផ្សារ ។ ឲ្យគេធ្វើយុសាទវេង ។ ឲ្យគេធ្វើយុសាទដំបូលតែងិល ។ ឲ្យគេធ្វើ គុហា ។ ឲ្យគេធ្វើបរិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើបន្ទប់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើរោងស ម្រាប់ បរិភោគអាហារ ។ ឲ្យគេធ្វើរោងភ្លេង ។ ឲ្យគេធ្វេផ្ទះស មាប់ចំអនិអាហារ ។ ឲ្យគេរធ្វីវច្ចកុដ្ឋិ ។ ឲ្យគេធ្វើទីបង្គ្រឹម ។ ឲ្យគេធ្វើរកសិប្តិដឹម ។ ឲ្យគេ ធ្វេអណ្ឌងទឹក ។ ឲ្យគេធ្វេីរពងសម្រាប់ ប្រើប្រាស់នៅនាអណ្ដងទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើសះ ។ ឲ្យគេធ្វេមណ្ឌប ។ ឲ្យគេធ្វេមារាម ។ ឲ្យគេធ្វេទីដី អារាម ។ មានការដណ្ដឹង (កូនស៊ី) ដើម្បីកូនប្រសក្ដី មានការដណ្ដឹង (កុខប្រស) ដើម្បីកូនស្រីក្តី គេមានជម៉ូក្តី គេប្រាប់ពេះសូត្រដែលគេដឹង ច្រុកដក្តី ។ បើទុល្ខាសិកានោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយ សុមលោកមា្តសុទាំងឲ្យយនិមន្តមករៀនយកនូវ[ពុះសូត្រនេះ កុំឲ្យ

វិនយបិដកេ មហាវក្ថោ

បល់ជីឌ្ឌ ឯ ដយ្លានរ ្ស ឧទ្ទា មន្ទិ ឈេង មា-ឈឺយំ វា ។ សា ខេ ភិក្ខុធំ សន្តិកោ ធ្វត់ មហិ-យោយា មានដីខ្លី មណិ មុសិត្ សេខឃុំ សង្ខំ ឌម្មា សេតុំ ភិត្ត ខ ខស្ស៊ីតុន្តិ ។ ភន្តំ ភិក្ខុឋ សត្តាហការណ៍យេជ មហ៍តេ ជ ត្វៅ អប្បហ៍តេ សត្តា-ហំ សន្ទិវដ្តោ ភាគព្រោ ។ ៩៩ ខេន ភិក្តាវេ ភិក្ខានា សញ្ជុំ ឧဋ္ဌိလျှ ភិក្ខុជំហ សញ្ជុំ ឧဋ្ဌိလျှ ည်ခှာ့မာ-ជាយ សង្ខំ ឧធ្ចឹស្ប សាមលោបន សង្ខំ ឧធ្ចឹស្ប សាមឈោវិយា សង្ឃុំ ឧឌ្គិស្ប សម្ពេហលេ ភិក្ខុ ឧឌ្គិស្ប ည်းကို ကို ရွိနေ့ ကို ကိုလိုင်းလည်းရှိ ရန့်နေရှု နေမှုတုလ နှာ့တိုင္ငံကေ နန္နိမ္၊ ရွာ္မ ရွာ္နိမ္၊ မမ္မာ့တုလ ស់ក្តុមាលយោ ជុខ្ចុំស្បូ ឯកំ សិក្ខុមាជំ ជុខ្ចុំស្បូ \mathbf{A} ာမှုတု \mathbf{I} လေ \mathbf{A} ာမ \mathbf{I} လေး အန်းကား အန်းကား အန်းကား နော်နို့များ မန္ဓာတ် မာရေးကားကာ နော်နို့များ အွန် មាត់បោរ នៃខ្មុំមាំ រ នេ រ ងខ្លីយ ងខ្លីល រួសាប តារាព៌តោ យោត៌ ។ អឌ្ឍយោតោ តារាព៌តោ យោត៌ ។ ទាស នោ ភាពប៉ុនោ ហោទ៌ ។ ១ម្នឹយំ ភាពប៉ុន៌ $\left\{ \widehat{n}: \mathcal{N}_{\mathcal{V}} \right\} \widehat{n}: \mathcal{N}_{\mathcal{V}} \mathcal{N}_{\mathcal{V$ កិច្ចឯណានីមួយក្ដី មានកិច្ច[តវៈធ្វើ (ភានមិនបាន) ក្ដី ។ បើទបាសិកានោះ បញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កក្តុទាំងទ្បាយថា សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ និមន្តមក ខ្ញុំកុរុណា (ជុញ្ជន៍ង៍ថ្វាយទានផង នឹងស្តាប់ធម៌ផង នឹង ឃើញ ភិក្ខាំងឡាយផង ។ ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ កាលបេគេបញ្ជូនបម្រើមក ហើយ ភិក្ខុគប្បីទៅដោយសត្តាហករណីយជាន កាលបើគេមិនបញ្ជូន ប ទើមក ទេ កិត្តមិន ត្រៃវទៅ ទេ កិត្តតែវ ធ្វើការ តែឲ្យបរិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថៃ្វ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្តឲ្យគេធ្វើហារចំ-ពោះសង្ឃ កិត្តនិឲ្យគេធ្វើវិហាវចំពោះសង្ឃ សិក្ខុមានាឲ្យគេធ្វើវិហាវចំពោះ សង្ឃ សាម ណេរឲ្យគេធ្វើវិហារចំពោះសង្ឃ សាម ណេរិឲ្យគេធ្វើវិហារចំ-ពោះសង្ឃ ចំពោះកិត្តប្រើនរូប ចំពោះកិត្តរូប ចំពោះកិត្តនិសង្ឃ៍ ចំពោះ មានា 🤊 រូប ចំពោះសាមណេរ (ចិន្ទរូប ចំពោះសាមណេរ 🤊 រុប ចំពោះ សាមណេវី (ចិនរុប ចំពោះសាមណេវី ១ រុប ។ បេ។ បានឲ្យគេធ្វេវិហារ ចំពោះខ្លួនឯង ។ ឲ្យគេធ្វើអឌ្ឍយោគ ។ ឲ្យគេធ្វើ ជាសាទវែង ។ ឲ្យគេ

យោត៌ ។ កុមារ ភារាមិតា យោត៌ ។ មរិវេណ**៍ ភា**-ភមិន មោតិ ។ គោដ្ឋ**គោ ភាភ**មិនោ **មោតិ ។** ឧបដ្ឋានសាលា តារាប់តា យោត៌ ។ អគ្គិសាលា តារាប់តា ហោត៌ ។ កាប្បិយកុដ់ ការាប់តា ហោត៌ ។ វទ្ទុកុដ្ឋិ ភាពប៉ិតា ហោត៌ ។ ចផ្លូមោ ភាពប៉ាតា យោតិ ។ ខន្មមន្ទសលា ភាពថិតា យោតិ ។ ជន-ថា នោះ តារាច់តោ មោះ ។ នុឌីថានសា**លា ភា**រា-**បំតា** បោះតំ ។ ខោត្ត ឈាំ តា**រាប់**តា មោត់ ។ មណ្តាទោ ភារាប់តោ ហោត់ ។ អារាមោ ភារាប់តោ មេហត់ ។ មារមេវត្ត ភារាប់តំ យោត់ ។ សេ **ខេ ភ**ិត្ត្ត មន្ត្រីនេះ និង ឧស្សាហាណា មាននិង មណា មុខាត្ အေ၀က္ အေရှံ ဆမ္ဘက္ ေလးရံ ភិក្ខ ២ មည္ခ်ရန္စိ ។ កន្ត្រំ ភិក្សា សត្តាសការណ៍យេជ សហិតេ ជ ឡោ អប្បហ៌នេះ សត្តាហ៍ សច្ចិវដ្តោ កានព្យាតិ ។

(៧) នេះ ទោ បះ សមយេធ អញ្ជាក់ ភិក្ខុ កំណៈនោ ហោត់ ។ សោ ភិក្ខុខំ សន្តិកោ ខូតំ ខា-ហេស៊ អហំ ហិ កំណៈនោ អាកពួន្ត ភិក្ខុ ឥព្ឌាម៉ វស្សបតាយីកក្ខន្ធក: កិរិយាធ្វើនូវការត្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៤ ថ្ងៃ

ធ្វើប្រាសាទដំបូលតែនិល ។ ឲ្យគេធ្វេតុហា ។ ឲ្យគេធ្វេចវិវេណ ។ ឲ្យគេធ្វើបន្ទុប់ទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើរវាងសម្រាប់បរិកោគអាហារ ។ ឲ្យគេ ធ្វើរោងក្ងើង ២ ឲ្យគេធ្វើតប្បិយកុដិ ២ ឲ្យគេធ្វៅប្ចុកុដិ ២ ឲ្យគេ ធ្វើទី០ ន្តែម ។ ឲ្យគេធ្វេះរាង៍០ ង្គែ ។ ឲ្យគេធ្វេរណ្ឌង៍ទឹក ។ ឲ្យគេ ធ្វើរោងស ម្រាប់ ប្រើ ប្រាស់នៅនាអណ្ដូងទឹក ។ ឲ្យគេធ្វើស្រះ ។ ឲ្យគេ ធ្វើមណ្ឌប ។ ឲ្យគេធ្វើ៣៣១ ។ ឲ្យគេធ្វើគឺពី៣៣ម **។** បើសាម ណេវីនោះបញ្ជូនប ម៉ែទៅក្នុងសំណាក់កក្ខុទាំងទ្បួយថា សូមលោក ម្ចាស់ទាំងទ្បាយនិមន្តមក ភ្នំករុណា ជ្រាថ្នានឹងថ្វាយទានផង នឹងស្លាបធម ផង៍ នឹង ឃើញកិត្ត្ទាំង ឲ្យយផង ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យយ កាល បើមាន គេបញ្ជូនបម្រើមកហើយ ភិក្ខុគប្បីទៅដោយសត្តាហករណ៍យហុន កាបេ เบ็เลษิธยญเธยเยี่ยลเจ ลิลูยิธโลปเจปเจ ลิลูโลปเลือบไท रैलुकुर्धरमध्य थिषु प

(៧) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុទវូបមានជម្ងឺ ។ កិត្តនោះបាន បញ្ជូនបៈម៉ែលៅក្នុងសំណាត់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ដ្បិតៗមានជម្ងឺ សូមភិក្ខុ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ភិទ្ធាធំ ភេកឥឆ្គំ ។ ភកវេតា ឯតមគ្គំ ភាពេចសុំ ។ អថ់ជាខាត្ ងូយីណ ពណ៌ចំ អទីរសយៈ លោខ អណ៌ សា គេបំ កន្លំ បកៅ បហិតេ កិត្តស្បា កិត្តនិយា សិត្ត-មានាយ សាមលោវស្ស សាមលោវិយា អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ៩មេលំ ខញ្ចុំ សត្តាហការឈឺយេធ អប្បហ៌-តេច កន្ត ចកេះ ចហ៍តេ សត្តាហំ សន្ទ្ទីដោ កា-នេះញា ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាវ ភិក្ខា ភិលានោ យោតិ ។ សេ ខេ ភិត្ត្រ សន្តិគេ ខ្វុន់ ខេសិលេរយ្យ អហំ ហិ តំលាលោ អាត់ចូន្ត ភិក្តា ឥត្ថាម ភិក្ខាន់ អាត់តន្តិ ។ កន្តុំ កិត្តាវេ សត្ថាហការលើយេធ អប្បហ៌តេច បកៅ បេរានៃ កំលានកត្តំ ។ បរិយេសេសក្រុមិ កំលានុបដ្ឋា-

វិនយបំដាក់ មហាវិច្ច

ទាំងទ្រាយនិមន្តមក ខ្ំ∫ចុាថាឲ្យកិត្តទាំងឡាយនិមន្តមក ។ កិត្តទាំងឡាយ ក៏ក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធជ៍អនុញ្ញាត ឋា ម្នាល់កិត្តាំងឡាយ កាលបើសហធម៌កប្គល់តំង៩ពួក គំភិត្ត្ តិត្ត សត្តមានាត្ សាមណេវត្ សាមណេវិត្ ប ម៉េមក ក៏តថាគតអនុញាត្ទាក់កូទៅ ដោយសត្វហករណ៍យ ជាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលគេជានបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ ម្នាល់កិត្តាំងឡាយ ពួកសហធម្មកបុគ្គលទាំង៥ពួកនេះឲុកជាមិនបាន បញ្ជូនប\ើមមក ក៏តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យ បាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលគេបានបញ្ជូនប ម៉េមកនោះ កិត្តិត្រូវ ធ្វើការ តែឡប់លៃវិញក្នុងរវាង៧ ថៃ្ង មាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុងសា-មានភិក្ខុឈឺ ។ បើភិក្ខុនោះបញ្ជូនប (មិទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ទាំងឡាយថា ដ្យិតខ្ញុំមានជម្ងឺ សុមភិក្ខុទាំងឡាយនិមន្តមក ខ្ញុំ ជាថ្នាន្យឹកិត្ត ទាំងទ្បាយនិមន្តមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើឲុកជាភិក្ខុឈឺនោះមិន **បានបញ្ជូនប**្រើមក ក្នុក្ខប្បីទៅ ដោយសត្តាហករណីយបាន និង និយាយទៅថ្វីដល់កិច្ចដែលគេបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិត្តិត្រវធ្វើ ការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងស្វែងរកកត្ត ស មាប់ភិក្ខុឈើក្តី នឹងស្វែងរកភត្តស មាប់ភិក្ខុប មើជម៉ឺក្តី នឹងស្វែងរកថ្នាំ

វិស្សិបនាយិកក្ខុន្ធកេ សត្តាហសន្និវដ្តិករណ៍

សេសា្ទ្រ បុខ្មែរា្ទ ជ ឧបដ្ឋាសា្ទ្រ ជាតិ សត្វាល់ មាទីរដៀ យាឌ ណើ ។ មុខ ឧប ម្ពុខិរ មួយមា មេច-ភាំទេ ឧប្បញ្ញ ហោត៌ ។ សោ ៤ ភិក្ខុជំ សត្ថិកេ ធ្ងន់ បហ្វាហេយា អន្ទរន្ទ នេ វព្សិស អង្គ មន្ទិ ឥញ្ឌី ភិក្ខុខំ អាក្នុខ ។ កន្ត្រំ ភិក្ខាប សត្វាបាកា-្រោ<mark>ំយែជ អ</mark>ព្យហ៍នេច ចំនេះ មន្ទ្រិន្ទិ វ្រកាសេស្ស្ទិ វា វូបភាសាបេស្សូទិ វា ជម្មក់ថំ វាស្បាត្សាវាគ្នុម្នាល់ សច្ចិត្តា ភាគញា ។ ៩១ បន កិត្តាប់ កិត្តាស្បា កាត្តាចំនុំ ឧព្យន្នំ យោតិ ។ សោ ចេ អ្នះ មន្ទ័យ និង ឧស្សាហាលា មន់ដំ នេ ៩ឧបិទី អាកច្នុ កិត្ត ៩ថ្នាម់ កិត្ត្រ អាកត្តិ ។ កន្ត្រំ កិត្ត្បា សត្តាហាការណ៍យេជ អច្បូបាំគេបំបាត់។ ២ហិតេ កាកាថ្នំ វ៉ាលេខេស្សិទ ក វ៉ាលេស បេស្សិទ ក ឧញ្គេខ់ ក្សា

វិស្សូបនាយិកក្ខន្ធកៈ ក៏វិយាធ្វើនូវការត្រិឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

ស ម្រាបកិត្តឈឺក្តី នឹងសាកស្សជម័ក្តី នឹងប ម៉ែជម័ក្តី ។ មាលកិត្តិទាំង ទ្វាយ កក្នុងសាសនានេះ សេចក្តីអផ្សុក (ចង់សឹក) កើតឡើងដល់កិត្ត ។ បើកិត្តនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងទ្បាយថា សេចក្តីអង្សក កើតឡើងដល់ខ្ញុំហើយ សុមភិក្ខុទាំងឡាយនិមន្តមក ខ្ញុំ ជុញ្ចាឲ្យភិក្ខុទាំង ព្យយនិមន្តមក **។** ម្នាលភិក្ខុខាំងព្យយ បើខុកជាភិក្ខុនោះមិនជាន បញ្ជូនប ម៉ែមក ក៏កិត្តិតប្បីទៅ ដោយសត្ត ហករណ៍យបាន និយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិក្ខបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិត្ត[តវធ្វេការ តែទ្បប់វិលវិញដោយគិតថា អាគ្មាអញនឹងបំបាត់សេចក្ដីអផ្សកដោយខ្លួន ឯង ឬនឹងឲ្យអ្នកដទៃបំបាត់ ឬនិងធ្វើនូវធម្មក់ថាចំពោះកិត្តនោះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ សេចក្តីរងៀសកើតឲ្យើងដល់កិត្ត ហើយ ។ បើភិក្ខុនោះបញ្ជូនប ម៉ែ ទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុទាំងឡា យថា សេច-ត្តីរងៀសកើតទៀនដល់១ ហើយ សូមកិត្តទាំងទ្បាយនិមន្តមក ១/បាញ់ ឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើឲុកជាភិក្ខុនោះមិន ទានបញ្ជូនបម្រើមក ក់កិត្តប្បីទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យ**ទាន** នឹង និយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិក្ខបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិក្ខុ តែវធ្វើការ សេចក្តីរងៀសដោយ១នឯង ឬឲ្យអ្នកដទៃបន្ទោបង់ ឬនឹងធ្វេន្ទវធម្មកថា

វិនយប់ដំពេ មហាវគ្គោ

ការិស្សាម៉ាត់ សត្តាហ៍ សន្ទិវដោ ភាគពោ្ធ ។ ៩៩ មន ភិត្តាវេភិត្តាស្បា និឌ្និកតំ ឧប្បន្នំ ហោតិ ។ សោ ចេ ភិត្តានំ សត្តិកោ ខ្លួន បហិណេយ្យ ឧិឌ្ឌិកន៍ មេ ឧប្បន្នំ អាកច្ចន្ ភិទ្ ឥញ្មិ ភិទ្ទុខំ អាក្នន្ទិ ។ ក្នុព្ ភិទ្ឋា សត្វ-សការណ៍យេន អប្បចាំតេច បកោវ បហ៌តេ ឧិឌ្ឌិកតំ ကြောင်း မှာ ရှိသေးသေးသည်။ မှာ ဆရာဆားရှိ မှာ များ រំស្បាមតែ សត្តាហំ សន្ទិ ដោ ភាគព្វេ ។ ៩៩ បន អ្នក ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ស្រង្គ ស្រុសលោ ។ សោ ខេ ភិត្ត្ត សត្តិកោ ខ្លុន ចហិណេយ្យ អហំ ហិ ម្លាញ់ អជ្ញាធ្វេះ ត្សេការណេ មានជីប មួយ មុសិត្ ភិទ្ធិ អក្នត្តិ ។ កន្ត្រំ ភិទ្ធាវ សត្តាបាការណ៍យេន អប្បហ៌ គេចំ បកៅ បហ់គេ បរិងសភានំ ឧស្បត្តាំ គា-**ုက္ပါ့န္ ပ ဗင္ကာဂါရက္ပါန္ ပ မကာဝဲ။မော ပ မွန္ကာ**-ម៉ត់ សត្ថាប់ សន្ទឹរដោ ភាគញោ ។ ៩៩ បន ភិក្ខាប់

វិនយបិដិក មហាវិឌ្គ

ដល់កក្ខុ នោះ ។ ម្នាល់កក្ខុទាំងឡាយ កក្នុងសាសនានេះ ទិដ្ឋិទុសកេត ឡើងដល់ភិត្តហើយ ។ បើភិត្តនោះបញ្ជូនប^{្រើ}ទៅក្នុងសំណាក់ភិត្តទាំង ឲ្យយថា ខិដ្ឋិទុសកើតឡើងដល់១ហើយ សូមកិត្តទាំងទ្យួយនិមន្តមក **ខ្ញុំបង់**ឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើទុកជាភិក្ខុ នោះមិនបានបញ្ជូនបម្រើមក ក៏ភិក្ខុតហ្វី ទៅ ដោយសត្តាហករណ័យជាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលភិក្ខុបានបញ្ជូនបង្កើមកហើយនោះ ភិក្ខុត្រវ ធ្វេការ តែឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា ាភាអញ្ជូនង៍ដោះប្ នឹងឲ្យអ្នកដទៃដោះនូវទិដ្ឋិទ្ទស ឬនឹងធ្វើនូវធម្មកថាដល់ភិក្ខុនោះ ។ ភិក្ខុទាំងទ្យាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ ភិក្ខុ(តវគរុធម៌ហើយគូរួដល់**បរិវាស ។** បើកិត្តនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំតែវគរុ-ជាមិល្លេយ គរូដល់បរិវាស សូមកិត្តទាំងទ្បាយនិមន្តមក ១ បាញ់ឲ្យកិត្ត ទាំងទ្យា យនិមន្តមក 😗 ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យា យ ខុកជាភិក្ខុនោះមិនបាន បញ្ជូនប ម៉េមក ក់ភក្គប្រីទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យហ៊ុន នឹងនិយាយ េទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលភិត្តជានបញ្ជូនប¦េមីមកៈហើយនោះ ភិត្តតែវធ្វើការ តែទ្បប់វិលវិញក្នុងរក់ង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា គាត្វាអញនឹងធ្វេះស**បក្ខុវ្**ល-ទ្វាយ ឬនឹងសុស្ត្រ (កម្មាញ) ឬនឹងជាគណបូរក: (គឺជាអ្នកបំពេញគណ: សង្ឃ) ក្នុងការឲ្យបរិវាស ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុងសាសនា នេះ

វស្សបតយិពក្ខន្ធពេ សត្តាហស្សវិជ្ជពរណ៍

រុំស្នាំ ធំហេល ឧត្ទមអាវិសាលោ សោង ឯ មោ ខេ ភិក្ខុន៍ សន្តិកោ នូនំ បហិសោយ្យ អហំ ហិ មូលាយ បដ់តាស្ប្រាយោ អាតច្ឆុ ភិក្តុ ៩ថ្នាម៉ា ភិក្ខុធំ អាត-តថ្និ ។ កន្ត្រំ ភិក្ខាវេ សត្តាហការណ៍យេខ អេចប្រាំតេច ជ អ**ុស្**បារស្បាធ ជ ឧលាជិរមេ ជ មរ្មបាធុខ សត្តាហ៍ សច្ចិដ្ឋា ភាពញា ។ ៩៩ ២៤ ភិក្ខាវ ភិក្ខា មានត្តារយោ យោតិ ។ សោ ខេ ភិក្ខុនំ សត្តិកេ ធ្វុនំ បហ្វាលេយ្យ អញ្ចុំ ស្វា មានត្តារយោ អាងចូន ភិគ្គា ឥញ្ញុម៌ ភិក្ខុខំ អាក្សន្តិ ។ កុខ្ពុំ ភិក្ខុប សត្តាហកា ហ្គេរ ក្រសួលខេត្ត សម្សេ សស្ទុខមេ នការីយុំ យុះសារិត្ ឯ ងថ់សារិណ្សារិត្ ឯ ឧហរជំរមេស វា សុស្សិត្ត សត្តាល សច្ចុំដោះ ភាគពោ ។ ៩៩ បន ភិក្ខា កើត្ត អត្តានាយោ មោតិ ។ សោ ខេ ភិក្ខុនំ

មានភិត្តគួរនិង៣ញាអន្តរាបត្តិមកជាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។ បើភិត្តនោះបញ្ជូន បម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំគួរនឹងទាញអន្តរាបត្តិមក ជាកក្នុងមូលបត្តិ សូមភិក្ខុទាំងឡាយនិមន្តមក 🤌 ប្រាថ្មន្រីភិក្ខុទាំងឡាយ និមន្តមក **។ ម្នា**លភិក្ខុទាំងឡាយ **ទុ**កជាភិក្ខុនោះមិនជានបញ្ជូនប ម៉ែមក ភិ ភិត្តស្សីទៅ ដោយសត្តាហករណីយធាន និងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែល ភិត្តបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ ភិត្ត្ត្រីក្សាធ្វើការគ្រឹទ្យប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧៤៤ ដោយគិតថាអាត្មាអញនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វស់ខ្វាយឬនឹងសូ[ត (កម្មវាចា) ឬជា គណបុរក:ក្នុងការទាញខ្លុំអន្តរាបត្តិមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។ មាលកិត្តទាំង ទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ មានភិត្តរដល់មានត ។ បើភិក្ខុនោះបញ្ជូន ប ម៉េ ទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំគួរដល់មានត្ត ហើយ សូម ភិត្តាំងឡាយនិមន្តមក ខ្ញុំចង់ឲ្យភិត្តាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាលភិត្តាង ្សាយ ទុកជាកិត្តនោះមិនជានបញ្ជូនប ម៉ែមក ក៏កិត្តគប្បី ទៅដោយសត្តា-**ហករណីយជាន នឹងនិយាយទៅថ្វី**ដល់កិច្ចដែលភិក្ខុជានបញ្ជូនថា ម៉ែមក ហើយនោះកិត្តត្រូវធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មា អញនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយឬនឹងសូត្រ (កម្មាញ) ឬនឹងជាគណបុរុក: ក្នុងការឲ្យមានត្ត ។ មាលភិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ មានភិក្ខុរួ ដល់អភានកម្ម ។ បើភិត្តនោះបញ្ជូនប ម៉ែ ថាក្នែសំណាក់ភិត្តទាំងឡាយ

វិសមមិដកេ មហាវគ្គោ

សន្តិកោ ខ្ទុស បហិលោយ្យ អហំ ហំ អញ្ជាណ្យា អា-សត្តា មាក្សាយែន អច្បូមាំ គេមិ មកៅ មហិតេ អត្តានំ នុស្ស៊ី គារែរ្យួម វា អនុស្សាប់ស្បាម វា គណៈបូរៈ កោ វា ការិស្សាម៉ត់ សត្តាហ៍ សច្ច័រដ្តោ កាតព្វោ ។ **៩**ជ បន ភិក្ខុប ភិក្ខុសុ ្រ ឡៀ កម្មុំ កត្តភាមោ ហោត់ ភេជ្ជ័យ វា ខំយករៀវា បញ្ជាជ័យ វា បដ-សារណ៍យំ វា ឧក្ខេមន័យ វា ។ សោ ខេ ភិក្ខុខំ សធ្លំគោ ខ្ទន់ មហ៌លេយ្យ សធ្លោ មេ កាញ់ កាត្តៈ កាមោ អាតច្ឆ ភិក្តុ ឥប្ទាម ភិក្ខុខំ អាតត្តិ ។ តន្ត្រំ កិត្តាវេ សត្តាសាការណ៍យេខ អប្បហ៌តេច បក់វ បហិតេ កិន្និ ឧ ទោ សដ្ឋោ កម្ម៉េ ឧ កាយ្យ ល-ស់យល ប្រលាខេល្សន មេខ្សាស មេខិត្ត មេ តេញ ។ ភេទ វា បន្សា ្រោត សង្បើន ភម្មុំ ភជ្ជ-ដំណុំ ។ ខ្លាស់ ។ ឧណ្ឌាស់ ។ ខេត្តសាល់

វិស្សាបំដាក់ មហាវគ្គ

ឋា ១គួរដល់អត្តានឥម្មហើយ សូមគិត្តទាំងទ្បាយនិមន្តមក ១**្យាថា្សកិត្** ពុំឥទ្យាយនិមន្តមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ **ុ**ក្កា**កក្តុនោះមិ**ន**បាន** បញ្ជូនប ម៉េមក ក៏ភក្គប្បី ទៅ ដោយសត្តា ហ**ករណីយហុន** និយាយ ទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិក្ខបញ្ជូនប (មិមក ហើយ នោះ កិក្ខ្ តែវ ធ្វើកា**រ** តែឲ្យប់វិលវិញក្នុងរក់ង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា គាត្មាអញនឹងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់-ទ្វាយបុនឹងសុ/គ្ (កម្មាហ) បុនឹងជាគណបុរក:ក្នុងព្យានកម្ម ។ ម្នាលកិត្ត ពុំងទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ សង្ឃមានសេចក្តី ជាថ្នាដើម្បីធ្វើនូវកម្មតិត**ដូ-**ន័យកម្មក ន័យស្បុកម្មក បញ្ជាជន័យកម្មក បដ្តិសារណ៍យកម្មក ទក្ខេចន័យ-តមក់ ចំពោះភិត្តហើយ ។ បើភិត្តនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ទាំងទ្យាយថា ឥឡូវសង្ឃមានសេចក្តី (ជាថ្នាដើម្បីធ្វើនូវកម្មដល់ខ្ញុំ ហើយ សូមកិត្តាំងីឡាយនិមន្តមក ១ (ជាញ់ឲ្យកិត្តាំងីឡាយនិមន្តមក ម្ចាល់កិត្តទាំងទ្យាយ ទុកជាកិត្តនោះមិនបានបញ្ជូនបង្រឹមក កិក្តិត្តកប្បី ទៅដោយសត្តាហករណីយជាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិត្តបញ្ជូន ប ្តេមិមក ហេយនោះ កិត្ត ត្រូវធ្វេការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយ គិតថា សង្ឃមិនគួរធ្វើនូវកម្ម ឬគួរបង្អោនទៅរកដើម្បីកម្មស្រាលដោយ อนาพสอเยอที่ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កម្ម គិតជូនីយកម្មក្ដី និយស្សកម្មក្ដី បញ្ជាជនយកមក្តិ បដិសារណ៍យកមក្តិ ឧក្ខេបន័យកម្មភ្នំ សង្ឃ៍ជានធ្វើ

វស្សូបនាយិកពួន្ទកេ សត្តាហសន្និវដ្តិករណ៍

វា ជុុំគ្នេចជ័យ វា ។ សោ ខេ ភិក្ខុជំ ស្ត្តំកោ ខ្វុន៍ បេហ្យាល្បាស ដេញ មេ កម្មេំ អភាស់ អាក្ខន្ ភិក្ខុ ៅញ្ទំ ភិក្ខុជំ អាក្សត្តិ ។ កន្ត្រំ ភិក្ខុវេ សត្តាបាកា-រណ៍យេន អច្បីហ៍ គេច ចកៅ ចហ៍ គេ កិច្ចិ នុ ទោ **ស**គីរារុឌីលា ហេតុ សឌេលា ទេខីរ, រុឌីលា **ភា**ឡើ ត់ កម្មេំ បដ្ចប្រក្បុម្ភេយ្យាត់ សត្តាហ៍ សឆ្នំ។ ដោ កា-ត្រោ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនី ភិលានា យោតិ ។ សា ខេ ភិក្ខុនំ សន្តិកោ ខ្វន់ ខហិណេយ្យ អហំ ហិ ន្ទុំ មណ្ឌ មុខាត្ត មណ្ឌ មុខាត្ត មានឧទ្ធ័ ។ កន្ត្រំ ក់ក្តុវេ សត្តាហការណ៍យេខ អប្បហិតេខ មកៅ មហ៍តេ កំណនកត្ត វា មាយេសិស្បាម កំណនុ-បដ្ឋាភាគត្តំ វា បរិយេសិស្សាទិ កំហែនគេសជួំ វា ប់លេសសែរា្ទ បុច្ចិស្សាទ ។ ឧបដ្ឋហិស្សាទ ។គំ សត្តាហ៍ សឆ្នាំដោ ភាគញោ ។ ៨១ ១០ កិត្តាប់

ដល់កិត្តនោះហើយ ។ បើកិត្តនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្ត្តាំង ទ្យាយថា ឥឡូវសង្ឃបានធ្វើនូវកម្មដល់**១**លើយ សូមភិក្ខុទាំងឡាយនិម**ន្ត** មក 🤌 ជាជាឲ្យកិត្ត្ទាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កត្តនោះមិនបានបញ្ជូនបម្រើមក ក៏កិត្តព្យុីកោ ដោយសត្តហកណើយ ជាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិត្តបញ្ជូនប^{្រើ}មកលើយនោះ កិត្ត តែវធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា កិត្តនោះគួរ្ទ[ប]ពិត្ត វត្តដោយ vពេ គួរសម្របរោម គួរ្យប្រព័ត្តវត្តសមគួរដល់កំរិយារលាស់ ទ្ធន**េញ ហករេស** សង្ឃគប្បីរម្វាប់នូវកម្មនោះ ចេញដោយ ៖ បាយដូច ម្តេចហ់ ។ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ កក្នុងសាសនានេះ មានកិត្តនិឈឺ បើភិក្ខុនីនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ដ្បិត១ំមានជម្ងឺ ည္းလြ**င့္မည္ကိုန္ျဖစ္သြင့္သည့္ အတြက္** ေတြက ေတြက ေတြက အေန႔ေတြင္း មន្តមក ។ មាលភិក្ខុខាំងឡាយ ទុកជាភិក្ខុនិនោះមិនបានបញ្ជូនបម្រើ ក់កក្នុកហ្វី ទៅ ដោយសត្តាហករណីយបាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់ កិច្ចដែលកិត្តទីបានបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិត្តត្រូវធ្វើការ ត្រឡប់វិល វិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងស្វែងរកគិលានកត្តក្ដី ស្វែង រកគិលានុបដ្ឋាភភត្តិ ស្វែងរកគិលានកេសដ្ឋ: ភ្នំ និងសួរជម្ងឹក និងបម្រើ ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ កិក្ខុងសាសនានេះ សេចក្ដីអផ្សុក

រិសយចិនិកេ មហាវិគ្គោ

ភិក្ខុជិឃា អនក់តេំ ឧប្បញ្ញា ហោត់ ។ សា ខេ ភិក្ខុជំ សន្តិកោះ ខ្លួន បហ្វាណេយ្យ អនការតំ មេ ឧប្បន្នា អា-နှင့်ဗိ မကါ နှင့်းနှ မကါဇ္ ဃမ္ဗမို့ ၁ မဗိမိ ភិក្ខាវ សត្តាហការឈឺយេឧ អប្បហិតេច ចកៅ ចហិ-នេ អនកាត់ វ៉ុនយាកេសារិត ប្ វ៉ុនយមានេសារិត ប្ ឌេឡុកថ់ វាសុក្ ការិស្សាម៉ាត់ សត្តាហ៍ សធ៌្វដ្តា កា-ស ស ។ ។ ខ ឧ ខ ខ្លាំ ខ្លា យោត៌ ។ សា ខេ ភិក្ខានំ សន្តិកោ នូត ចហិលេយ្យ ည္ဆင့္ នេ နဂါဇ္စီ ညမ္ထင္မ်ိဳ မကါ နင္မ်ာ့န္ မကါဇ္ អាក្សត្តិ ។ កត្តព្វ កិក្ខាវ សត្តាហការណ៍យេន អប្ប-ចាំគេច បកៅ បហិតេ គាត់ ចុំ វិសេខេស្សាមិ ។ វិសេខា-ဖေလော့မြာ က ဆမ္ခဏမိ ကေလာ္က ကေႏ်ာက္ချခန္ လေရွာတ် សច្ចិត្រ្តា កាត់ពោធ ឥឌ ខន ភិក្ខាប់ ភិក្ខាធិយា

វិនយប់ដឹក មហាវត្ថ

កើតទ្វេធ៍ដល់ភិក្ខុនីហើយ ។ បើភិក្ខុនីនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ ភិក្ខុទាំងឡាយថា សេចក្តីអផ្សកកេតឡេីងដល់១ ហេីយ សូមលោកម្ចាស **ទាំ**ងទ្បាយនិមន្តមក 🤌 ជុាថ្នាឲ្យ លេកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាល ភិក្ខាធិត្យាយ ខុកជាភិក្ខុនីនោះមិនបានបញ្ជូនប មេខក ក៏ភិក្ខុគប្បីទៅ ដោយសគ្គាហករណ៍យថាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលភិក្ខុនិបញ្ជូន បម្រើមកហើយនោះ ភិត្ត្ ត្រៃវៈធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង៧ថ្ងៃដោយគិត ថា អាតា្ធអញ្ជូនឹងបំបាត់សេចក្តីអផ្សករបស់ភិក្ខុនី ឬនឹងឲ្យអ្នកដទៃបំបាត់ ឬ នឹងធ្វើនៅធម្មភាថាដល់កិត្តន៍នោះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ យ កិត្តង៍សាសនានេះ សេចក្តីរង្វើសកើតឡើងដល់ភក្ខុនីហើយ ។ បើកក្ខុនីនោះបញ្ជូនបម្រើទៅ ក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា សេចក្តីរង្គៀសកើតឡើងដល់ខ្ញុំហើយ សូម លោកម្ចាស់ទាំងឲ្យយនិមន្តមក ខ្ញុំ ជ្រាថ្ងាឲ្យលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្ត ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ទុកជាកិត្តនៃនេះមិនជានបញ្ជូនប ៀម មក កកិត្ត្គប្បីទៅដោយសត្តាហករណីយបាន និងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ច ដែលភិក្ខុនិបញ្ជូនបម្រើមក:ហើយនោះ ភិក្ខុត្រវិធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុង រវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងបន្ទោបង់ ឬនឹងឲ្យអ្នកដទៃបន្ទោ បង់នូវសេចក្តីរង្វើស ឬនឹងធ្វើនូវ**ធម្មកឋាដល់កក្**នីនោះ ។ ម្នាលកិត្ត

វស្សុបនាយិកពួន្ធកេ សត្តាហសន្និរដ្តិការណ៍

និជ្ជិកត់ ជុប្បញ្ញុំ យោត៌ ។ សា ខេ កិត្តា្ធ សន្តិកោ ខ្វត់ សស្វាយោណិឌ្ធីមនុ គេ ៩សិទ្ធិ មាយជិទ្ធិ មណ្យ មុសិត្ អយ្យាធំ អាក់តខ្លំ ។ កន្តព្វំ ភិក្ខាវេ សត្តា សការណ៍យេធ អប្បហ៌ គេចិ បក់វេ បហ៌ គេ ឧិឌ្ឌិកគំ វិវេចេស្សួមិ វា វិវេ-ខា ខេស្សូម វា ជ**ម្គ**ក់ខ្មែកស្បា ការិ**ស្សូ**ម៉ត់ សត្តាហ សភ្នំដោ្ត ភាគព្រោ ។ ៩៩ ១៩ ភិក្ខាវេ ភិក្ខុជី ករុឌម្មឹ អជ្ឈបញ្ញា တောက် မောဒ္တာဘေတာ ၅ က ေ က်ာက္ခွင့် សន្តិកោ ខ្វុន់ មហ៍ណេយ្យ អហ៍ ហ៍ ការុជម្មុំ អជ្ឈាបជ្ជា ရာဗေဈီးသေး မမင်းဗီ မက[ြ] ရှင်းချဲ့ မက**ါ**ဖွဲ့ မာမ-។ កត្តាំ កិត្តាវ សត្តាហការណ៍យេធ អប្បហ៌-តេច ចកៅ ចហ៍តេ មានត្តនាន់ ឧស្បុក្ក ការីស្បាម៉ឺតិ សត្តាហ៍ ស⊋្ថិវដ្តោ ភាគព្រោ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនឹ မွှေလလာ ဗန်းကလျှေသးတာ တောင်း ។ လာ ဗေ ភិក្ខុខំ

ព៌ងទ្បាយ កក្នុងសាសនានេះ **ខំ**ដុំខុសកើតឡើងដល់កិក្ខុនីហើយ មេតិត្តនិនោះបញ្ជូន**ប ម៉េ ទៅក្នុងសំណាក់**គិត្តទាំងឡាយថា ទិដ្តិខុសកើត ខ្សើ**ងដល់ខ្ញុំហើយ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ**និមន្តមក ខ្ញុំ ជុាថ្នាឲ្យលោក ម្ចាស់ទាំងឲ្យាយនិមន្តមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ឲុកជាកិត្តនីនោះមិន ជានបញ្ជូនប√មេមក ក៏កិត្ត**ហ្ឈី ៅ ដោយ**សត្តាហករណ៍យបាន និង និយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិត្តនិបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិត្តិត្រវៃធ្វើ ការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងដោះឬនឹង ឲ្យអ្នកដទៃជួយដោះនូវទិដ្ឋិទុស ឬនឹងធ្វើនូវជម្នកថាដល់កិត្តនិនោះ មាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តង៍សាសនានេះ កិត្តន៍ ត្រវគ្គរធម៌គួរដល់មានត្ត ហើយ ។ បើកិត្តនិនោះបញ្ជូនបង្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិត ខ្ញុំ | តវគរុធមិគ្អរដល់មានត្តហើយ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្តមក ទុកជាភិក្ខុនីនោះមិនបានបញ្ជូនបម្រើមក ក៏ភិក្ខុគប្បីទៅដោយសត្តាហ-ការហ្មើយជាន និងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិត្តនិបញ្ជូនបង្រើមក ហើយ នោះ កិត្ត្តតែវធ្វើការ តែឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាគ្មាអញ និងធ្វើសេចភ្នំខ្វល់**ខ្វា**យក្នុងការ**ឲ្យនូវមា**នត្ត ។ ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ កង៍សាសនានេះ មានកិត្តនិត្តវិនិសាញអន្តរាបត្តិមកប្រភេនិម្មលាបត្តិ

វិនយប់ដីកេ មហាវគ្គោ

လန္ဂ်ိုးက ဒွန္နံ ဗတ်ိုးလာယျ မတ် တို့ မွတ္တယ္ ဗင်္ဂကလျှ-កន្តាំ ភិក្ខាវ សត្តាហការណ៍យេជ អប្បហ៍តេច ប-នៅ ឧស្ទេ និហាកា ឧត្តមអាច ខ អាម៉ែ យុវាមិន សត្ថាហ៍ សច្ចិដដ្ឋា ភាគព្រោ ។ ៩៩ មន្ទ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនិ អញ្ញា ហោត់ ។ សា ខេ ក់ក្លាធំ សន្តិគោ ធ្វត់ စည္းလာကါ မည္ ည မည္ဆိုသည္ မာမင္မိဳ မကါ ឥញ្ឌំ អយ្យាធំ អាក្សត្តិ ។ កន្ត្រាំ កិត្តាប់ សត្វាបាការៈ ហ្គេល អព្យល្យូនគ្ ឧសេ ឧស្ទ អញ្ជុំ ឧស្ទ្រ ការប្បាធ័ត សត្តាហ៍ សឆ្នាំដោ កាត់ព្យោ ។ ៩៩ បន ភិក្ខាប់ ភិក្ខាធិយា សដ្ហោ កម្មុំ កត្តាកាមោ យោតិ តជួធីយំ ក ធិយសា្ន ក បញ្ជាជធីយំ ក បដិសា-រណីយ៍ វា ឧក្គេមន័យ៍ វា ។ សា ខេ ភិក្ខុនំ

វិនយប់ដឹក មហាវត្ថ

បើកិត្តនីនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំកុរុណា គ្មរនិងទាញអន្តរាបត្តិមកចូលក្នុងមូលាបត្តិ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡា យនិមន្ត ទ្ំ/ជា្ជា្សាលេកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ឲ្យជាភិក្ខុនីនោះមិនបានបញ្ជូនប ម៉ែមក ក៏ភិក្ខុតហ្វី ៧ ដោយសត្វហៈ ករណីយបាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិក្ខុនីបញ្ជូនបង្រើមកហើយ កិត្ត ត្រវៈធ្វើការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ថ្ងៃដោយគិតថាអាត្មាអញ នង់ធ្វើសេច**ក្ដីខ្វល់ខ្វាយក្នុង**ការ**ទា**ញអន្តរាបត្តិមកចូលក្នុងមូលាបត្តិ ។ ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ មានភិត្តនីគួរដល់អញនកម្មហើយ បើកិត្តនីនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំករុណា គួរដល់អញ្ជានកម្មហើយ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្តមក ១្វិករុណា ကြက္၍၊လောက္မွာလ**က်ရွိကူယ**ဒိမ႙္မက ၅ မွာလ**က္ခဲ့**က်ရွိကျယ ဒုက္က ភិក្ខុនីនោះមិនបានបញ្ជូនបម្រឹមក ក៏ភិក្ខុនប្បីទៅដោយសត្តាហករណ៍យ ជាន s^2 ង៍និយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលកិក្ខុនិបញ្ជូនប e^{i} មិមកហើយនោះ កិក្ខុ តែវធ្វើការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា គាត្មាអញនិងធ្វេ សេចក្តីខ្លស់ខ្លាយកង្អញានកម្ម ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្វាយ ក៏ក្នុងសាសនា នេះ សង្ឃចង់ធ្វេកម្ម ត្តជំនួយកម្មក និយស្សកម្មក បញ្ជូជនយកម្មក បដិសា1ណ៍យកម្មក្នុំ ខុ គ្គេបន័យកម្មក្នុំ ដល់ភិក្ខុន៍

វស្សុបតាយិកក្ខន្ធកេ សត្តាហស្ទិវជ្ជិករណ៍

សန္ဂ်ိုးက ဒွက် ေတာ်ကေယ၂ လက္ကို ေကာင္ခံု ကာရွာ-សាមោ អាឌុច្ផុ អយ្យា ៩ញ្ចុំ អយ្យាធំ អាឌុធធ្លំ ។ កន្តាំ ភ្នំណ សម្មាលមល្ខាលា ក្នុង អ្នក ស្រុខ បេហ៌ តេ តិ ន្ទុំ នុ ទោ ស ស់ ត្រូវ តម្មុំ ន ភាពប្ប လေးပါ့ဆာလာ ၇ စၤ္ၾကားမယ္ပါန္တဲ့ မန္တာ့ရဲ့ မန္တီးျင္ရာ ကောရးကျော့ ၅ ကုန်း ဂော် ဗေးနော့ဂူ ဟောက် လေးမွဴးျေး ကုမ္မံ့ សង្គីលំ ។ ច្រាជច្ចុំ ។ ឧណ្ឌិល ។ ឧត្តមសេស្ត្ វា ជុុំ ត្តេច ជ័យ វា ។ សា ខេ ភិក្ខំ សន្តិកោ ខ្លុំ စက္ခုံကေတး များ အေ့ အေ့ အောက် မောင်းမှီ អយ្យា ឥញ្ចម អយ្យាច់ អាក្សាត្តិ ។ កន្ត្តព្វ កិត្តាប សត្តាហការណ៍យេធ អប្បហ៌នេច បកៅ បហ៌នេ កិត្តិ ငံ သေ မာဆို႔မီးကါ လောခဲ့ ညေးမေကါ ဗေမီး ႔မီးကါ ស ដេ តំ កម្មុំ ១៩១ ស្រ្សាម្តេញ តំ សត្តាហំ សឆ្នាំដោ ភាគពោ្ធ ៩៩ ១៩ ភិក្ខាវ សិក្ខុមានា

បញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ឥឡូវសង្ឃូចង់ធ្វើកម្មដល់ខ្ញុំ ករុណាហើយ សូមលោកម្ចាស់ពាំងទ្បាយនិមន្តមក 🤌 ច្នាថ្នាឲ្យលោក ម្ចាស់ទាំងឡាយនិមន្តមក ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ទុកជាក់ក្ខុនីនោះមិនបាន បញ្ជូនបម្រើមក ក៏ភិក្ខុគហ្វីទៅដោយសត្តាហករណីយធាន និងនិយាយ ទៅថ្វីដល់កិច្ចដែលភិក្ខុនីបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ ភិក្ខុត្រវធ្វើការ(តឲ្យប់ វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា សង្ឃមិនគួរធ្វើកម្មបុគ្គរតែបង្គោនទៅ ដ្តេត្តិមត្ត្រស្សាធ្យោធន្មិយក្ខុំ គេ គំណាទៀម សង្សិយខាធ្នើមតិ គឺតជន័យកម្មក្នុំ និយស្បុកមក បញ្ជាជន័យកម្មក្នុំ ប្រជុំសារណ៍យកមក -จเลูยនีយកម្មភ្នំ ដល់ភិក្ខុន៍នោះហើយ ។ បើភិក្ខុន៍នោះបញ្ជូនប[មែទៅ ក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា សង្ឃធានធ្វេកម្មដល់ខ្ញុំកុរុណា ហើយសូម ကောက္မက္ခ်ာရို ေျပာဒဲမန္မမ κ ခွဲကို μ ကြင္သြက္ေတြ၊ ကေကမ္မာလ်ကို ရို ေျပာ និមន្ទមក ។ មាលកិត្តទាំងឡាយ ទុកជាភិក្ខុនី នោះមិនបានបញ្ជូនប ្រឹម មក ក៏ភិក្ខុគប្បីទៅដោយសត្តាហករណីយបាន និងនិយាយទៅថ្មីដល់ភិច្ច ដែលភិក្ខុបានបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ ភិក្ខុត្រវធ្វើការ ត្រឡប់វិលវិញ ក្នុងរក្សា ស្ត្រដោយគិតថា កិត្តនិនោះគួរ្ទប្រព័ត្តដោយប្រពៃ គួរូសម្រប រោម គួរ្ទប្រព័ត្តវត្ត សមគួរដល់ក៏វិយារលាស់ខ្លួនចេញចាក**េស** សង្ឃ គប្បីរទ្វបក់ម្ម នោះដោយទជាយដុចមេចហ្គ្ ។ ម្នាលក់ក្នុខាំងឲ្យាយ ក់ក្នុង

វិនយប់ដំពេ មហាវគ្គោ

ခ်လည္း ကေနာ် ေနာက္ခန္ မန္ဆိုက နေနာ် စည္းလာကါ မည္ ည မွတ္သည္ မာမ္ဆိုိ မကါ ឥញ្ម អយ្យាជំ អាក្សាជិ ។ កាន្ត្រំ កិក្សាវ សត្វា-សេសហ្គេរ អេឌ្យស់នេច ខេះស ខេស្ត គំហនកទ្គំ វា បរិយេសស្បាចិ គិលាឧុបដ្ឋាគាគន្លំ វា បរិយេ-សំស្បាទ គំលានគេសជ្ជំ វា ១៧យស់ស្បាទ ១១ ស្បាទ វា ឧបដ្ឋហ៊ុស្សាម វាតិ សត្តាហំ សច្ចិកដោ កាត់ត្យោ ។ បោះតំ។មេ។ កក្តុំ ឧប្បន្នំ ហោះតំ ។ ឧ៍ឌ្គិកតំ ရေးရွင့် တောင်း ၅ လ်က္ခွာ ကုပ်ေး၏ တောင်း ၅ လ ចេ ភិក្ខុនំ សន្តិកោ ខ្វុនំ ចហិណេយ្យ សិក្ខា មេ យ់ភូមា មានជីខំ ងណា មុខគ្ ងណាច មានឧទ្ធ័ រ កន្ត្រំ ភិក្ខាវេ សត្តាហការណ៍យេខ អេហ្សាតែច ចកៅ បហ៌ ទេ សំក្ខាសមាខាន់ ឧស្បុក្ក ការស្បាមត

វិនយចិជិក មហាវគ្គ

សាសនានេះ សិក្ខុមានាមានជម្ងឺ ។ បើសិក្ខុមានានោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុង សំណាក់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំមានជម្ងឺ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ និមន្តមក **១**ភរុណា (ជុាថ្មាឲ្យ លេ**កស្លស់គាំងទ្**ពយនិមន្តមក ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ខុកជាសិក្ខុមានា នោះមិនចានបញ្ជូនប√ម៉មក ទៅ ដោយ**សត្តាហករណីយបាន នឹងនិយាយទៅ**ថ្មីដល់កិច្ចដែលសិក្ខ-មានាបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ ភិក្ខុត្រៅធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងស្វែងរក**គិលា**នកត្ត ឬនឹងស្វែងរកគិលា-នុបដ្ឋាភភត្ត ឬនឹងស្វែងរកគិលានកេសដ្ឋ: ឬនឹងសួរជម្ងឺ ឬនឹងបម្រើជម្ងឺ ។ ប្រាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ ភិក្ខុងសាសនានេះ សេចក្តីអផ្សកកើតឡើងដល់ សិក្ខុមានាហើយ ។ បេ ។ សេចក្តីរងៀសកើតឡើងហើយ ។ ទិដ្ឋិទុស កើតឡើងហើយ ។ សិក្ខាកម្រើក (គឺដាច់សិក្ខាសម្មតិ) ហើយ ។ បើសិក្ខ-မာန္၊ အေးပက္ကန္တပ $\left(ar{ t g} : m{ec g} : m{ec g} + m{ec$ ခွံန \imath ုကာ န ι မြန ι က်ဖ ι ι လှမ ι ကေ နမ္ဗာ ι လှခ် နေ့ဂျယ နိမန္တမ ι ခွံန ι ကာ ကြာတံ၆၂၊လေးကမ္မာ့လံကိုရ်ဈာဏနိဗန္ဓမက ၅ မျာလက်စွာကိုရေဂျဏ សិក្ខុមានានោះមិនជានបញ្ជូនបម្រើមក ក៏ភិក្ខុគប្បីទៅដោយសត្តាហករ-ណីយជាន និងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលសិក្ខុមានាបញ្ជូនប [មីមកហើយ នោះ កិត្ត្ តែវធ្វេការ តែឲ្យបរិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាគ្មាអញ

ំល្យូបនាយិកក្ខន្ធកេ សត្តាកស<u>គ</u>ិរិន្តិករណ៍

សត្តាហ៍ សន្ទិវដ្តោ **ភាគព្រោ ។ ៩១ ២**១ ភិក្ខុវ សិក្ខាមានា ឧបសម្បីជ្ជិត្**កាមា យោត៌ ។ សា** បេ ភិក្ខុជំ សន្តិកោ ធ្វត់ បហ៌ៈណេយ្យ អហំ ហំ ឧប-សព្យជ្ញឹត្តកាមា អក្សត្ត អយ្យា ឥឡាម អយ្យាជំ អក្សត្តិ ។ កុស្ត្រំ កុំក្តាវេ សត្តាហការណ៍យេជ មេហ្វហ៍ គេចំ ចកៅ **ចហ៍ គេ ឧ្ចសម្បូនំ** ឧ្សុក្តាំ ការស្នាធិ វា អនុស្សាវេស្សធ្និ វា ភយាព្យាកា វា អុទ្ធាន្ទ មានស្លាល មាន្ទិក្រុង មាន សេ ភិក្ខុវេ សាខណេរោ គឺ**លារោ យោតំ ។** សេ **ខេ** ភិក្ខុខំ សន្តិកេ ធ្វុន៍ មហិសេយ្យ អហំ សិ ភិសានោ អាកបួត្ត ភិក្តា ៩ព្ឌាមិ ភិក្តាល់ អាកតភ្លំ ។ កភ្លេំ ភិក្សាប សត្តាហការណ៍យេធ អច្បីហ៍ តេច ចកេវ ចហ៍ គេ ခ်လာ**ဒက္ကို ႔ ဖ[®]ျယည်ည္႐ုမ်ာ ခ်လာ**ရစမ္ဗာကက္ကိ

វស្សបតាយិកក្ខន្ធកៈ កិរិយាធ្វើនូវការត្រិឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ក្វៃ

នឹង ឆ្នេីសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការ**សមាទានសិក្ខា។ មាលកិត្ត**ាំង់ឡាយ កិត្ត សាសនានេះ មានសិក្ខុមានា σ ច្ចុំប្តនិ៍ងឧបសម្បទា ។ បើសិក្ខុមានានោះ បញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្យិត១ំ|ជាថ្មានឹងទបសម្បទា $\mathcal{N}_{\mathbf{g}}(\mathbf{w}, \mathbf{u}, \mathbf{u}$ *ទ្យាយនិម*ន្តមក ។ ម្នាលក់_{ក្តិ}ទាំងទ្វាយ ទុកជាសិក្ខុមានានោះមិនបាន បញ្ជូនបម្រើមក កកក្នុគប្បីទៅ ដោយសត្តហករណីយបាន និយាយ ទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលសិក្ខុមានាបញ្ជូនប (ម៉ែមក ហើយ នោះ កិត្តិ ត្រូវ ធ្វើការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងធ្វើសេចក្ដី ខ្វល់ខ្វាយបុនិងសូ(ត (កម្មាញ) បុនឹងជាគណបូរក:ក្**ង**ឧបសម្បតាកម្ម ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសា**សនានេះ មា**នសាមណេវឈឺ។ បើសាម-ណេរនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ភិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិត ១ ករុណា ឈឺ សុមភិត្តទាំងទ្យា យនិមន្តមក ១ភុក្ណា | ជាថាឲ្យភិត្តទាំងឡា យនិមន្តមក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ខុកជាសាមយោរនោះមិនបានបញ្ជូនបង្រើមក ក៏ ភិក្ខុគប្បីទៅដោយសត្តាហករណីយបាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែល រជន៍៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងជួយស្វែងកេតិលានកត្តក្ដី ស្វែងកេ

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

វា បរិយេស៌សុក្ខទំ គិលាឧគេសជួំ វា បរិយេស៌សុក្ខទំ បុច្ចិស្សាម៌ វា ជ្រឌួល៌សុទ្ធ វាត់ សត្តាលំ សច្ចិត្ត ភានព្យេ ។ ៩៦ ខន ភិក្ខាវ សាមឈោរស្ប អនភិវត្តិ នព្យិញ្ញា យោឌ្ឌ ពពេល ឃុំឃុំ នព្យិញ្ញុំ យោឌ្យ ។ ធំដ្ឋិកតំ ឧប្បត្តំ យោតំ ។ សាមលោរោ វស្សំ បច្ច័តុ-កាមោ ហេតិ ។ សេ ខេ ភិក្ខុជំ សត្ថិកេ ធ្វុតំ បហ៌ណេយ្យ អញ់ ហំ វស្សំ បុច្ចិត្តកាមោ អាក្ចុត្ត ភិទ្ធ ឥញ្ឌំ ភិទ្ធ្លំ អាក្សន្តិ ។ កន្ត្រំ ភិទ្ឋា សត្តាហ៍ សត្តាហកាវណ៍យេខ អព្យហ៍គេច បកៅ ဖော်၊၏ ဗုဋိုညျှော် ေက ကစ်ကွော်ညှော့မ်ား ကရိုး ညရေးဟ សជ្ជិវដ្តោ ភាគព្រោ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខុវេ សាមឈោរោ នុបសម្បជ្ជិត្តភាមោ យោត៌ ។ សេ ៤ ភិក្ខុជំ សត្ថិកោ ខ្លួន មហ្គាលេយ្យ អហ្គ ស្គ ឧបសម្បត្តិត្តកា-មោ សភ្ជុំ ភុំ នុំ នុំ ភ្ជុំ ភុំ ភ្ជុំ សភ្ជុំ សភ្ជុំ ។ ភុំ ភូំ ត់ត្តាប់ សត្តាបាត់រណ៍យេជ អប្បហ៌នេច ចកៅ មហ៍នេ

វិនយប់ដី។ មហាវត្ត

គិលានុបង្កាក់ភត្តិ ស្វែងកែគិលានកេសដូ:ក្តី សាកស្សជម្ពី បម្រើជម្ពី ។ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ ក៏គង៍សាសនានេះ សេចក្តីអផ្សិតកើតឡើងដល់សាម-ណេរ ។ បេ ។ សេចក្តីរដ្ឋេសកើតឡើងដល់សាមណេរ ។ ទិដ្តិទុសកើត $oldsymbol{e}_{i}$ ស្បែងដល់សាមណោរ ។ សាមណោរមានការ $oldsymbol{eta}$ ត្រូវស្បា ។ បើ សាមណេរនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កិក្ខុទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំករុ-ណាមានការ ប្រជាជ្រឹស្បន្ទវស្ស សូមភិក្ខុ ទាំងឡាយនិមន្តមក ១ភូកុរ-ណា ជ្រាថ្មាទ្រក់ក្នុទាំងទ្បាយនិមន្តមក ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ខុកជាសាម-ណេរនោះមិនឲ្យនបញ្ជូនប^{្រឹ}មក ក៏កិត្តគប្បីទៅដោយសត្តាហករណ៍យ c) ន នឹងនិយាយ ទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលសាម ណេរបញ្ជូនប (ម៉ឹមក ហើយ នោះ ភិក្ខុ តែវ ធ្វើការ តែឲ្យ ប់វិលវិញក្នុងរ៧ង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាគ្នាអញនឹង សាកសួរស្បប្តទឹង \int ច្ចាប់ស្យា ។ គ្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ក់ក្នុងសាសនា នេះ មានសាមណេវចឥ៍ឧបសម្បទា ។ បើសាមណេវនោះបញ្ជូនបម្រើ ទៅក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំករុណា ចង់ ឧបសម្បទា ភិត្តទាំងទ្បាយនិមន្តមក ១ភក្ណា (ជាថាឲ្យភិត្តទាំងឡាយនិមន្តមក ម្នាលកិក្ខព្ធន៍ទ្បាយ ទុកជាសាមណេរនោះមិនបានបញ្ជូនបម្រើមក កិត្ត្តប្បីទៅដោយសត្តាហករណ័យថាន នឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែល

វស្សុបទាយិកក្ខុន្ធកេ សត្តាហសន្និវិដ្ឋករណ៍

ន្ត្រាត្ត ន្ទ្រាំ ស្នាស្នាត្ត ស្នង្សាណ្ឌិត ស កណ្ដុះកោ វា កាស្បាច់តំ សត្តាហំ សន្ទាំដោ កា-តព្វោ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាវេ សមយោវី ភិលានា យោតិ ។ សា ខេ ភិទ្ធាធំ សន្តិគោ ខូនំ ខេហ៌ ណេយ្យ អហ់ ហំ ម្នុលាយ មានជីខ្មុំ អ**ណ**ិ មុសិរត្ អ**ណ**ិច មានឧទ្ធ័ ឯ កន្ត្រំ កិត្តាវ សត្តាមាការណ៍យេខ អប្បហ៌តេច មកៅ បហ៌គេ កិលាឧកត្តំ ។ បរិយេសិស្សាមិ កិលានុបដ្ឋាគ-ក់ត្តំ ជ បរិយេសសុទ្ធ កំណន់គេសជំ ្ ជ បរិយេ-សំសុក្ខ បុច្ចិស្ត្រ ជ ឧបដ្ឋាស្សុក្ខ ជាតិ សត្តប៉ា មាទិក្សុង ខាងលើ ឯ មុខ ឧទ មួយ មេសាល្ប អនកាត់ ឧប្បុដ្ឋា បោក ។ កក្តេចំ ឧប្បុន្ន ហោក ។ ខ្ញុំនិងខ្លុំ ជាព្រំ យោង ។ សាមលោវស្ប៉ី ពុច្ចិត្តកាមា យោតិ ។ សិក្តុំ សមានយ**ំ**តុកា**មា ហោតិ ។ សា ខេ** កិត្ត្រំ សន្តិគេ ខ្ទុន់ មហិណេយ្យ អហំ ហ៊ុ សំក្ខុ

វស្សុវេតាយ៌ពក្ខន្ធកៈ កិរិយាធ្វើនូវិការត្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

សាមណេរបញ្ជូនប $\int g^2 g dx$ ហើយនោះ $\int g^2 g dx$ គ្រឹ $\int g^2 g dx$ រក់ង៍ ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាគ្មាអញនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយប្អូនឹងសុត្រ (កម្មាញ) ឬនឹងជាគណបុរក:ក្នុងឧបសម្បទាកម្ម ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្តុងសាសនានេះ មានសាមណេវិឈឺ ។ បើសាមណេវិនោះបញ្ជូន • ប ្រេស្ត្រស្នាស្ត្រស្នាស់ ស្នាយថា ដ្បិត្ត មិមនដម្លឹក សូមលោកម្ចាស់ ទាំងទ្បាយនិមន្មក 🤌 ជាជាឲ្យលោកម្ចាស់ទាំងទ្បាយនិមន្មក ។ ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ ទុកជាសាមណេវីនោះ មិនបានបញ្ជូនប ្រើមក ក៏ភិត្ត គេហ្វីទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យបាន នឹងិនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែល សាមណេវីបានបញ្ជូនបម្រើបកហើយនោះ ភិក្ខុ ត្រូវធ្វើការ ត្រឡប់វិលវិញ កង៍រវាង៍ ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា គាត្មាអញនិងស្វែងរកគិលានកត្តប្តស្វែងរក គិលានុបង្កាកកត្តឬស្វែងកេតិលានកេសដ្ឋ: ឬស្វដម្ងឺ ឬបម្រើដម្ងឺ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសខានេះ សេចក្តីអផ្សកកើតឡើងដល់ សាម \mathbf{m} ្រី ។ សេចក្តីរង្វេសកេត្តឡេីងដល់សាម \mathbf{m} ្តី ។ ខិដ្តិខុស ។ សាមណេរីមានសេចក្តី ៤១ថា ដើម្បី កើតទ្វើងដល់សាមណេវី នឹងស្បូន្យីស្យា ។ មានសេចក្តី ជុំថ្នាំ ដើម្បីសមាទានទូវសិក្ខា ។ បើសាមណេរីនោះ បញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់កក្ខុខាំងឡាយថា ដ្បិត ខ្ញុំមានសេចក្តី ជាញ់ ដើម្បីសមាទាននូវសិក្ខា សូមលោក**ឆ្លង់**

វិនយប់ជីកេ មហាវិគ្គោ

(៨) នេះ ទេ ១០ សមយេន អញ្ជាក់អ្នក កិត្តនោ មានា កំហនា ហោតិ ។ សា បុត្តស្ប សន្តិកោ
នូតំ ចាហេស៍ អហំ ហំ កំហនា ៩ញូម៌ បុត្តស្ប អានេះ និ ។ អ៩ទោ នស្ប កិត្តនោ ៧នេះយោស៍ ភតវនា បញ្ជាត់ សត្តខ្នំ សត្តាហកាហើយេន បហិតេ កន្តំ
ន ត្វៅ អប្បហិតេ បញ្ជំ សត្តាហកាហើយេន អប្បហំគេចំ កន្តំ បតៅ បហិតេ អយញ្ជ មេ មានា ក៌ហជា សា ច អនុចាស៌កា កាច់ ខ ទោ មយា បដ៌បដ្តិនេត្វខ្តំ ។ កក់តោ ៧នាមត្តំ អាពេចសុំ ។ អនុជា-

វិនយចិដិក មហាវិជ្ជ

ត់ន់ត្បាយនិមន្តមក ខ្ញុំ ជ្រាថ្នាឲ្យលោកម្ចាស់ទាំងឲ្យាយនិមន្តមក ។ ម្នាល
កិក្ខុ តាំងឡាយ ខុកជាសាមណេរីនោះមិនបានបញ្ជូនបម្រើមក ក៏កិក្ខុ
គប្បីទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យជាន នឹងនិយាយទៅថ្ងីដល់កិច្ចដែល
សាមណេរីបានបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិក្ខុ
គ្រីវៈធ្វើការតែឲ្យប់វិលវិញ
ក្នុងរវាង៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាគ្មាអញនឹងធ្វើនូវសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងការ
សមាពន់នូវសិក្ខា ។

(៤) សម័យនោះឯង មាតារបស់ភិក្ខុ រូបមានជម្ងឺ ។ មាតានោះ
ក៏បានបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុងសំណាក់ភិក្ខុជាកូនថា ដ្បិតខ្ញុំមានជម្ងឺ ខ្ញុំចង់ឲ្យ
លោកកូននិមន្តមក ។ ក្នុងវេលានោះ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តី គ្រឹះរិះយ៉ាងនេះ
ថា ព្រះដ៏មានព្រះកាត់បានបញ្ជាតួហើយថា កាលបើជនទាំង ៧ ពួកបាន
បញ្ជូនបម្រើមកហើយ ភិក្ខុគួរទៅដោយសត្តាហករណ៍យបាន កាលបើ
ជនទាំង៧ ពួក មិនបញ្ជូនបម្រើមកទេ ភិក្ខុមិនគួរទៅទេ ចំណែកឯពួក
សហធម្មិកបុគ្គលទាំង ៥វិញ មិនបានបញ្ជូនបម្រើមក ក៏ភិក្ខុគួរទៅ
ដោយសត្តាហករណ៍យបាននឹងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលគេបញ្ជូនបម្រើ
មកហើយនោះ ក៏ឥឡូវមាតារបស់អញនេះមានជម្ងឺ តែមាតានោះមិនមែន
ជាទប្រសិកា តើកាត្តាអញ្ជូនប្រែចិបត្តិដូចម្ដេចហ្នុំ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាន
កាបទូលសេចក្ដីទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គិទ្ធង៍អនុញ្ញាត

វស្សបតយិកក្នុន្ធកេ សត្តាហសន្និវឌ្ណិករណ៌

ស្ទ កិក្ខាវ សត្តខ្ញុំ សត្តាហការណ៍យេន អប្បហ៍នេ-ចំ គន្លំ បតៅ បហ់គេ ភិក្ខុស្បុ ភិក្ខុធិយា សិក្ខុមា-ಬದ ಳುಕುಣುಚುಗೆ ಳುಕುಣ್ಕುಣು ಕುಪಿದು ೭ ဥಪ್ತಳಗೆ ខ អព្ជាជាមិ ភិក្ខាវ ៩មេលំ សត្វជ្ញុំ សត្វាបាការ-ម្ស៊ីដោ សានណេ ។ ៩៩ ឧ៩ ភូឌិដ ភូឌិមា ខាខា កំហេល ហោធំ ។ សា ខេ បុគ្គស្បូ សត្ថិកោ ខ្ទុន់ ចហ៍លេយ្យ អហំ ហិ ក៏លានា អាក្ខត្ត មេ បុត្តោ ឥឡាម៌ ឬត្សា អាក្សាស្ត្រី ។ កន្ត្រំ ភិក្ខាវេ សត្តាហ-ការហ្គេះ មេរាស្ត្រភ្នំ ១គេ ១ស្នេះ មូលខេងខ្លឹ មេរិយេសិស្សទំ គិលាឧុមដ្ឋាគាគឡំ វា មរិយេ-ស់ស្បាច់ គិលាឧគេសជ្ជំ វា ២៣៤៤ សំស្បាច់ ឬខ្មុំស្បាទ់ ។ ខាត់ដីសូទាំង្សីខ្មុ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រីនៅ មាន ណើ a ន់៩ បន ភិក្ខុឋ ភិក្ខុស្ស ចិតា ភិហៈនោ យោគ៌ ។ សោ ខេ បុត្តស្ប សន្តិគេ ខ្វុន បហ៌ណេយ្យ អហ៌ ហ៌

វស្សុបតាយិកពូន្ធកៈ កិរិយាធ្វើ**នូវការគ្រឡ**ប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

ថា មាលកិក្ខាំងឡាយ ទុកជាពួកជនទាំង៧គឺកិត្តកិត្តិសិក្ខាទា សាមណេរ សាមណេរី មាតា បិតា មិនជានបញ្ជូនប ι ម្រឹម σ តថាគិតអនុញាត់ឲ្យកិត្តទៅ ដោយសត្តាហករណ៍យជាន ដល់កិច្ចដែលគេបានបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ ម្នាលកិក្ខុភាំង អនុញាតឲ្យកិត្តទៅដោយសត្តាហករណីយថាន និងនិយាយទៅថ្មីដល់កិច្ច ដែលគេបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិត្តតែវធ្វើការត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ថ្ងៃ មាលភិក្ខាំងឡាយ ក៏កង្សាសនានេះ មាតារបស់កិក្ខុមានជម្ងឺ ។ បើមាភា នោះបញ្ជូនប ម៉ែ ទៅក្នុងសំណាក់កិត្តជាកូនថា ដ្បិតខ្មែមនជម្ងឺ សូម លោកកូនរបស់រំនិមន្តមក រំូចង់ឲ្យលោកកូននិមន្តមក ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ ទុកជាមាតាមិនជានបញ្ជូនបង្ខេមក ក៏ភិក្ខុគប្បីទៅដោយ សត្តាហករណ៍យជាន និងនិយាយទៅថ្វីដល់កិច្ចដែលមាតាបញ្ជូនបម្រើ មកហើយនោះ កិត្ត តែវធ្វើការ តែឲ្យប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្វាអញនឹងស្វែងកេតិលានកត្ត នឹងស្វែងកេតិលានុបដ្ឋាភិកត្ត នឹងស្វែង រកគិលានកេសជ្ជ បុនឹងសូរជម្ងឺ បុនឹងថ (ម៉ែជម្ងឺ ។ ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ កិក្ខុងសាសនានេះ បិតាបេសកិក្ខុមានជម្ងឺ។ បើបិតានោះបញ្ជូនបង្គើទៅ

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

កំហាលេ អកប្តុ មេ បុត្តា ឥប្តាម បុត្តស្ប អកត្តិ។ តន្ត្រំ ភិក្ខាវ សត្តមាការណ៍យេខ អេហ្វហ៍ នេច មកៅ បហិតេ ក៏លានកត្ត់ វា បរិយេសិស្សាទិ ក៏លានុបដ្ឋាកា-កត្ត វា បរិយេ សំសុក្ខាទំ កិលានគេសផ្លំ វា បរិយេសសុក្ខាទំ បុខ្លួសរា្ទិ វា ឧបដ្ឋហិសា្ទិ វាតិ សត្តាហំ សឆ្នាំដោ កាត់ព្យោ។ ៩៩ ខែ៤ ភិក្ខាវ ភិក្ខាស្បាតា ភិហៈនោ တောင်္ခ ျပောင္းက အန္အား အန္တာ အေတြကေတြ អហំ ហំ កំណ នោ អកច្តុតុ មេ ភាគា ឥញ្ញូទំ ភាតុ នោ អាក្សន្និ ។កាស្ត្រាំ កាត្ស សាស្ត្រាល្ខាំ សេស សេស សេស ជ ទ្វៅ អប្បហ៍គេ សត្តាហំ សន្ទ័រដ្តោ ភាគញោ ។ ឥ៩ មន្ត ភិក្ខុមេ ភិក្ខុមេ ក្រុង ភិព្ធិ ភិព្យានា បោក ។ សា ខេ ភិក្ខុស្ប សត្ថិកោ ធ្ងត់ បហិណេយ្យ អហំ ហ៍ កំលានា អាកព្តុ មេ ភាតា ឥព្ឌូម ភាតុនោ អាក្សន្តិ ។ កន្ត្រំ ភិក្សា សត្តាសកាលើយនេ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

កង៍សំណាក់ភិក្ខុជាកូនថា ដ្យិត់ខ្ញុំមានជម្ងឺ សូមឲ្យលោកកូនបេសខ្ញុំនិមនុមក ខ្ញុំចង់ឲ្យលោកកូននិមន្តមក ។ **ម្នាលក**ិក្ខាជទ្បាយ ជានបញ្ជូនប^{្រើ}មក ក៏កក្តប្បីទៅ ដោយសត្វហករណ៍យបាន និយាយទៅថ្មីដល់កិច្ចដែលចិតាបញ្ជូនបម្រើមកហើយនោះ កិត្ត[តវៈធ្វើការ តែទ្បប់វិលវិញក្នុងរវុង ៧ ថ្ងៃដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងស្វែងរកគិណនៈ កត្ត និងស្វែងកេត្តលានុបញ្ជាក់កត្ត នឹងស្វែងរកគំលានកេសជួ: ឬនឹងសុវ ជម្ងឺ បុនឹងប ម៉ែជម្ងឺ ។ មាលក់ភ្លាំងព្យាយ ក់ក្នុងសាសនា នេះ បង្បុន ប្រសបេសកិត្តមានជម្ងឺ។ បើបង្ហ័ន្ទ ប្រសានាះបញ្ជូនបង្កើរទៅក្នុងសំណាត់ ភិក្ខុជាបង៍ប្អូនថា ដ្យិតខ្ញុំមានជម្ងឺ សូមឲ្យលោកជាបង៍ប្អូនបេស់ខ្ញុំនិមន្តមក ខ្ញុំបង់ឲ្យ លេកជាបងប្អូននិមន្តមក ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឲ្យយ កាល បើបងប្អូន ប្រសបញ្ជូនបម្រើមកហើយ កិក្ខុគហ្វីទៅដោយសត្តាហករណ៍យបាន បើ បង្ហែនប្រសមិនបានបញ្ជូនប ម៉ែមកទេ កិត្តមិនគួរ ទៅ ទេ កិត្ត ក្រៅធ្វើការ គ្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង៧ថៃ្ម ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ ชล์ ซูล | พังชพ์ ลิลู ยาลส์ย้ำ เชียล์ ซูล | พังลาย การ ซ เป็น คาล พัง ណាក់កិត្តថា ជ្យិត រ៉ូមានជម្ងឺ សូមឲ្យលោកជាបង៍ប្អូន ប្រសបេស រ៉ូនិមន្តមក ខ្ញុំ [†]ជ្ញាឲ្យលោកជាបងប្អូន ប្រសនិមន្តមក ។ ម្នាលកក្ខាងទ្បាយ កាលបើ ឋង្គប្នេស្ត្រីជានបញ្ជូនបង្រើមកហើយ កិត្ត្គប្បីទៅដោយសគ្គាហករណ៍យ

វស្សមនៈយើកក្នុន្ធពេ សត្តាហសន្និវឌ្គិករណ៍

ចេញ នេ ត្រៅ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សន្និប់ដ្ឋា កានេះ នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សន្និប់ដ្ឋា កានេះ នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា កានេះ នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា សង្គិបដ្ឋា
នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
កាន នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
កាន នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
កាន នេះ នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
កាន នេះ នេះ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
នំហេល លោធនិ ។ សេ នេ ភិក្ខានិ សង្គិបតា
ភិលាល លោធនិ ។ សេ នេ ភិក្ខានិ សង្គិបតា
ភិលាល សាធនិ ។ សង្គាហ៍ ភិក្ខានិ សង្គិបតា
ភិលាល សាធនិ ។ សង្គាហ៍ ភិក្ខានិ សង្គិបតា
នំហេល សាធនិ ។ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
សាលេន បហ៍ នេ នេះ នេះ អប្បហ៍ នេ សង្គាហ៍ សង្គិបដ្ឋា
កាន នោះ និង ភិក្ខានិ ។

^{🛾 🤋 .} វិហារោ ។

វស្សបតាយិកក្ខន្ធក: កិរិយាធ្វើនូវការត្រិ ឲ្យប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ

បាន កាលបើបង័ប្អូន ស៊ីមិនបានបញ្ជូនប (ម៉ឺមកទេ កិត្តមិន តែវ ទៅទេ កិត្ត តែវធ្វើការ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង៧ ៤ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក៏ក្នុង សាសនានេះ ញាតិរបស់កិត្តមានដម្លឺ។ បើញាតិនោះបញ្ជូនបម្រើទៅក្នុង សំណាក់កិត្តថា ដ្បិតខ្ញុំមានជម្ងឺ សូមឲ្យលោកដ៏ចំរើននិមន្តមក ខ្ញុំ ជាថ្នាឲ្យ លោកដ៏ចំរើននិមន្តមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលបើញាតិបញ្ជូនបង្រើ មកហើយ កិត្តប្បីទៅដោយសត្តាហករណីយជាន កាលបើញាតិមិនជាន បញ្ជូនប(មឹមកទេ ភិក្ខុមិន(តវទៅទេ ភិក្ខុ(តវធ្វើកា(តឡប់វិលវិញក្នុង រវាង៧ថៃ ។ ម្នាលកិក្ខាស់វិទ្យាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ អ្នកធ្វើការឈ្ល របស់កិត្តមានជម្ងឺ ។ បើអ្នកធ្វើការឈ្នេលនោះបញ្ជូនប (មីទៅក្នុងសំណា ក់ ភិក្ខុទាំងឡាយថា ដ្បិតខ្ញុំករុណាមានដម្លឺ សូមឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយនិមន្តមក ខ្ញុំ ជ្រាញ ឲ្យភិត្ត ទាំងឡា យនិមន្តមក ។ ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ កាល បើអ្នកធ្វើ ការឈ្នលបញ្ជូនបម្រើមកហើយ ភិក្ខុគហ្វីទៅដោយសត្តាហករណីយជាន កាលបើអ្នកធ្វើការឈល់មិនបានបញ្ជូនបម្រើមកទេ ភិក្ខុមិនត្រវទៅទេ ភិក្ខុ តែវធ្វើការ តែឡប់វិលវិញក្នុងរវាង ៧ ៤ ។

(៩) សម័យនោះឯឪ មហាវិហាររបស់សង្ឃីថាក់បែកឲ្រតែ ទោម ទៅ មានទេព្ទាសកម្នាក់ បានឲ្យគេកាប់យកគ្រឿងឈើនៅក្នុង ៃ៣ ។ ទេព្ទាសកនោះក៏បានបញ្ជូនបម្រើទៅ ក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយថា បើ

វិខយចិនិកេ មហាវគ្គោ

ខ្ទុន់ ទាហេសិ ស ខេ ភឌ្ឌ្ណា នំ ភឈ្នាំ អៅហាមបៀ ឧជ្ឈាហំ នំ ភឈ្នាធ្លិ ។ ភភៅនោ ឃិនមន្តំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុថេ សថ្បាការណ៍បេខ ភជ្ពុំ សត្តាហ៍ សច្ចិប់ជ្លា កានញ្វេន៍ ។

វស្សាវាសភាណវារំ និដ្ឋិត ២៤មំ ។

(೧০) នេះ ទេ ១០ មាន ខេ ខេត្ត ប្រាស់ ក្រាស់ ខេត្ត ប្រាស់ ក្រាស់ ខេត្ត ប្រាស់ ខេត្ត ខេត្ត ប្រាស់ ខេត្ត ខេត្ត ប្រាស់ ខេត្ត ខេត្ត ប្រាស់ ខេត្ត ខេត

វិនយបិឝិក មហាវត្ត

លោកដ៏ចំរើនទាំងឡាយអាចឲ្យគេនាំយកគ្រឿងឈើនោះទៅបាន ខ្ញុំករុណានឹងប្រគេនគ្រឿងឈើនោះ ។ កិត្តទាំងឡាយបានកាប់ទូលសេចក្តី
ខ្ញុំះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ខ្មែអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំង
ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តទៅ ដោយសង្ឃករណីយ (កិច្ចដែល សង្ឃគួរធ្វើ) បាន ហើយត្រីវធ្វើការតែឡប់វិលវិញក្នុងរវេង៍ ៧ ថ្ងៃ ។
ចប់ ភាណវា: សំដែងអំពីភិត្តទៅចាំវិស្សាជាបឋម ។

(១០) សម័យនោះឯង កិត្តទាំងឲ្យយបានចាំរស្យាក្នុងអាវាស ๑
ក្នុងកោសល់ជនបទ ពួកសត្វសាហាវតែងទៅបៀតបៀន ។ ពួកសត្វសា.
ហាវនោះមកចាប់កិត្តទាំងនោះ១៖ មកចោមព័ទ្ធបង្អើលកិត្តទាំងនោះ១៖ ។
កិត្តទាំងឡាយក្របទូលសេចក្តីទុំ៖ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ
ខែងតែស់ថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ កិត្តទាំងឡាយ
បានចូលវេស្យាហើយ មានពួកសត្វសាហាវមកបៀតបៀន ។ ចាប់យកកិត្ត
ទាំងនោះទៅក្តី មកចោមព័ទ្ធបង្អើលកិត្តទាំងនោះក្តី ។ កិត្តទាំងឡាយ ត្រវ
ធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អាវាសនេះឯងមានសេចក្តីអន្តពយ ហើយចៀសចេញ
ទៅចុះ ។ កិត្តទាំងនោះជាប់វស្សា តែមិនត្រវៃអាបត្តិទេ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងខ្យាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ កិត្តទាំងឡាយបានចូលវេស្យាហើយ ពួក

វស្សបទាយិកកូន្ទកេ វស្សបកគាត់ អត្តវាយា

ក់ក្លា សំរីសមេហ៍ ឧញ្ជា ហោត្តិ ។ ជំសត្តិចំ បរិចា-នេះ ខ្ញុំ ។ ឯសៅ អន្តវាយោតិ បក្តាមិត្ត ។ អនា-ចន្តិ ស្បាច្នស្ប ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាវ ស្បាចកតា ភិក្ខុ ចោយ និទ្ធាឡា យោធ្គំ ។ ហៃម្បត្តិចំ អាកោ-ដេខ្ញុំចំ ។ ឃុំសៅ អត្ត៣យោត់ បត្តាទិតគំ្វ ។ អភាបត្តិ ស្រីជ្រើនសារី ឯ មុខ ឧប ម្ព័ណ្ឌ ស្រាំជែមមា មួយ ចំស ខេហ៌ ឧទ្ធាខ្យា ហោះឆ្គិ ។ អាវិសឆ្គិចិ ហាះឆ្គិចិ^(©) ។ ព្យ មេខ្សាលេខ ឧយម្ពន្ធំ ឯងឯឧទ្ធំ ស្រីនេះ-ឧស្ស ។ ៩៩ ១៩ ភិក្ខាវ ស្សាបកសាជំ ភិក្ខាជំ កាមោ អត្តិលា ឧញ្ហោ យោទិ ។ ភិក្ខា ច័ណ្ឌកោន គេលមត្តិ ។

ឧដម្យិ ហរន្តីតិថិ កត្តថិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វស្សុបនាយ៉ាកក្ខន្ធក: អន្តរាយទាំងឡាយកើតដល់ពួកភិក្ខុដែលនៅចាំវស្សា

សត្វមានពិស $^{(9)}$ មកហៀតហៀន ។ សត្វទីឃជាតិទាំងនោះទាំភិក្ខុខ្លះ មក លេមព័ទ្ធបង្កើលកិត្តទាំងនោះខ្វះ ។ កិត្តទាំងនោះត្រូវតាំងចិត្តថា អាវាស នេះឯងមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយចៀសចេញ៧េចុះ ។ កិក្ខុទាំងនោះដាច់ វស្សា តែមិនត្រែវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ បើ ភិត្តទាំងខ្យាយចូលវស្សា ហើយ មានពួក បោរមក បៀត បៀន ។ បោរទាំង នោះប្**ទ**ាក់ក្តាំងឡាយខ្វះ វាយសំពងក់ក្តាំងឡាយខ្វះ ។ ក់ក្តាំងនោះ ត្រវតាំងចិត្តថា អាវាសនេះឯងមានសេចក្ដីអន្ត្រាយ ហើយចៀសចេញទៅ ចុះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាច់រស្ស តែមិន ត្រវមាបត្តិទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក់ក្នុងសាសនាខេះ ភិក្ខុព៌ងឡាយចូលវេស្យាហើយ មានពួកចិសាច ចៀតចៀន ។ ចិសាចទាំងនោះចូលទៅ (ក្នុងសរីរ:របស់កិត្តទាំងឡាយ នោះ) ខ្វះ ទាំយក (កិក្ខាំងឡាយនោះ) ទៅខ្វះ ។ កិក្ខាំងនោះ(គូវតាំង ចិត្តថា អាក់សនេះឯង៍មានសេចក្តីអន្តពយ ហើយចៀសចេញទៅចុះ ។ ភិត្តទាំងនោះជាចវស្សា តែមិន ត្រវមាបត្តិទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ កិក្ខុង៍សាសនានេះ កិក្ខុទាំងឡាយចូលវេស្យាលើយ (សាប់តែក្ខេីង៍នេះ ស្រែកយុទ្ធិគោចរ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏លំហ្កា ដោយអាហារបណ្ណូហ្គ

សំរើសបៈ សំដោយរាសតូលូខវារផ្រាលមានពិស មានពស់ក្អែបជាដើម ។

វិនយបិដិពេ មហាវិត្តោ

រាការ អន្តរាយាត់ ឧញ្ញត្តិត្តំ ។ អនាឧត្តិ ស្បាច្-ឧស្ស ។ ៩៩ បន ភិក្ខាវ វស្សបកតានំ ភិក្ខុនំ សេនា-សន់ អភ្នំនា ឧឌ្ឍ ហោតិ ។ ភិក្ខា សេខាស នេះ គិល-មត្តិ ។ រាសៅ អន្តវាយោតិ បក្តាមិត្តិ ។ អនាបត្តិ ស្រាត្រទស្ស ។ ៩៩ ១៩ ភិក្ខាប់ ស្រាត្រភគាន់ ភិក្ខុនំ សមា ជនមេខ ជូន្សិ សេង ឯង ភ្នំ ភូហ៊ែមេខ គេលមត្ថិ ។ សាសាវ អន្តរាយោធិ បត្តមិត្យុំ ។ អនា-ឧទ្ទ ស្បារិខេសា ឯ មុខ ឧប ម្ពុសា ស្រារិឧមមុខ កំត្លាន់ សេលសន់ ឧឧកេន ខ្សែ ហេតិ ។ កំត្តា ಚುವಾ ಕುಡಿದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಇ ಶೀಕ್ಷು ಕಕ್ಷಿಬಯಕ್ಕೆ ಕರ್ಣ-ត្លៃញុំ ឯងឃន្ទឹ ស្រីជ្រើនទាប់ខ្

(೧೧) គេជ ទោ មជ សមយេជ អញ្ជាស្មី អាវាសេវសុប្រភពជំនិញ្ជាំ ភាមោ ចោប្រាំវុឌ្ឍសំ ។

វិសយបិជិក មហាវិគ្គ

កិត្ត ទាំង នោះ ត្រូវតាំងចិត្តថា *មាក់សនេះឯ*ង៍មានសេចក្តីអន្ត្**រា**យ ចៀសចេញទៅចុះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះជាច់វស្សា តែមិន ត្រវអាបត្តិទេ ។ ម្នាល កិត្តទាំងឡាយ កិត្តសសសនានេះ កិត្តទាំងឡាយចូលវស្សហើយ ស្រប តែក្ខេងនេះទីសេនាសន: ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក៏លំពុកដោយទីសេនាសន: ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះ ត្រវតាំងចិត្តថា អាវាសនេះឯងមានសេចក្តីអន្ត្តកយ ចៀសចេញទៅចុះ ។ កិត្តទាំងនោះដាច់វេស្សា តែមិនត្រវិមាបត្តិទេ មាលកិត្តទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ កិត្តទាំងឡាយចូលវស្សាហើយ \int လာပင်းမာနှင့်နောင်းမာကလဲပ \int လေနက်နေ၊ ဆေပz z ချွန်းမှာ ကြွန်းလိုတော့နာ ដោយអាហារបិណ្ឌូបាត ។ កិត្តទាំងនោះ ត្រវតាំងចិត្តថា អាវាសនេះឯង មានសេចក្តីអន្ត្តពយ ហើយចៀសចេញទៅចុះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះដាច់ វស្សា តែមិន តែវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ ក៏ក្នុងសាសនានេះ មានទឹកជនលិចទីសេនាសន:វបស់ពួកកិត្តដែលចូលវស្សាហើយ ។ កិត្ត ទាំងទ្យយក៏លំចាកដោយទីសេនាសន: ។ ភិក្ខុទាំងនោះ√តវតាំងចិត្តថា អាកាសនេះឯង៍មានសេចក្តីអន្ត្តរាយ ហើយចៀសចេញទៅចុះ ។ ភិក្ខុទាំង៍ នោះដាច់ស្បា តែមិន ត្រាំអាបត្តិទេ

(១១) សម័យនោះឯង៍ កាលកិក្ខុទាំងឡាយចូលវស្ស ហើយ ក្នុងអាវាស ១ ស្រាប់តែមានពួកចោមកនៅក្នុងស្រក់ជាទីគោបរ ។

វិស្សុបជយើកក្ខន្ធកេ វិស្សុបជធាន់ អន្តវាយា

កក់តោ រានមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ យេជ កាមោ គេជ កង្ស្និ ។ កាមោ ធ្វេញ ភិជ្ជិត្ត ។ កក់ នៅ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក យេជ ភាមា ពហុតារា គោជ ភគ្គុំ ។ ពហុតារា អស្បន្ទា យោធ្ថ៌ អប្បស្នា ។ កក់គោ ឯគមគ្គំ អារោធ្រស់ ។ អនុសាសម៌ កិត្តាប់ យេឧ សទ្ធា បសញ្ញា គេឧកខ្ពុខិ ។ (១៤) នេះ ទោ បាន សមយោជ កោសលេសុ ជនបនេសុ អញ្ជាស្មី អាវាសេ ស្បែបកតា ភិក្ខា ន លក់សុ លូខស្បូវ បណ៌តស្បូវ ក្រោជឧស្ស យាខេត្ត ទាវិទ្វុរ ។ កកាតោ ឯកមត្ត ភាពេខេសុំ ។ ឥជ បន ភិក្ខាវ វេស្ស្រភភា ភិក្ខា ឧ លភខ្លំ ហូទស្ស វា បហ្វេតស្បា ។ ដោជឧស្បា យាខេត្ត ខារិច្រឹ ។ ឯសេវ វស្សុបនាយិកក្ខន្ធកៈ អន្តរាយទាំងឡាយកើតដល់ពួកភិក្ខុដែលនៅចាំវស្សា

កិត្ត ទាំង នោះ បាន កាបទ លេខ សក្តី ទុំះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះ
អង្គ ខ្ពង់អនុញ្ញាតថា មាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ស្រុក ជា ខ គោចវមានក្នុង ខ ណា
តថា គតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្ត ទាំង ឡាយ ទៅនៅ ក្នុង ខ នោះ ចុះ ។ ចំណែកអ្នក
ស្រុកក៏បែក គ្នា ទៅជា ពីរផ្នែក ។ កិត្ត ទាំង ឡាយ បាន ក្រាបខូល សេច ក្តី ទុំះ ចំពោះ ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់អនុញ្ញាតថា មាលកិត្ត ទាំង ឡាយ
អ្នក ស្រុកទាំង ឡាយមាន ចំនួន ច្រើនជាង នៅ ក្នុង ខ ណា តឋាគតអនុញ្ញាត
ឲ្យកិត្ត ទាំង ឡាយ ទៅ នៅ ក្នុង ខ នៃនៅ មុំ ប៉ុំ លែក) អ្នក ស្រុក ដែលឥត
មានសទ្ធា ឥតមាន សេច ក្តី ដែះ ថ្ងា ច្រើនជាង ។ កិត្ត ទាំង ឡាយ ក្រាប
ខូល សេច ក្តី ទុំះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់អនុញ្ញាតថា
ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ ពួកអ្នក ស្រុក ដែលមាន សទ្ធា ជិះ ថ្ងា មាន នៅ ក្នុង ខ ណា
តថា គតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្ត ទាំង ខ្លាយ ទៅ នៅ ក្នុង ខ នោះ ឯង ។

(១៤) សម័យនោះឯង ក្នុងកោសលដនបទ មានពួកកិត្តចូល
វៃស្បាក្នុងអាវាស១ក៏មិនដែលបានកោជនសៅហ្មង៍ប្អុខត្តមឲ្យបានផ្អែតពេញ
លេញម្តងសោះ ។ កិត្តទាំង រ្យាយក្របទូលសេចក្តីខ្លុះ ចំពោះព្រះមាន
ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ងែត់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ
បើពួកកិត្តដែលចូលវេស្យាហើយ មិនបានកោជនសៅហ្មង៍ ប្អុខត្តមហ្ម
ផ្អែតពេញលេញ ខេ ។ កិត្តទាំង នោះត្រវតាំងចិត្តថា អាវាសនេះឯងមាន

វិនយប៌ជិពេ មហាវគ្គៅ

អន្តរាយោត បត្តមិត្ត ។ អស្ចត្ត ស្បៃច្នេស្ប ។ ៩៩ ឧខ ភិក្ខាវ ស្បាននយា ភិក្ខា លភៈខ្លុំ ហូទស្ប វា សហ្គុនមារ ម្នាន់ទុសា សារឧន្ទំ សព្វេំ ទ ហង្គ ಕ್ಷಾಯಾತ್ ಚಾರ್ವತ್ತು ನಿರ್ವಾಟಗಳು ಕ್ಷಬಣ್ಮು ಕ್ಷಮಿ. គ្នេញ ។ អស្ចេញ ស្រា្ត្រីនមារី ។ មុខ ឧច មួយ ព្ ្សារ្សាធនា ភិក្ខុ លភន្តិ ហិខុស្ស ឃុ ឧហ្ខុនុស្ស ង ដោជខុស្ស យាវឧត្ត ខារ៉េទ្ធរឺ លកខ្លំ សច្បាយា ខ៌ កោជនាធិ ឧ លកខ្លិ សច្បាយាធិ កេសជ្ជាធិ ។ ឯសេវ អន្ត១យោត បក្តិទិត្ត ។ អភាបត្តិ ស្បាច្នេស្ម ។ ៩៩ ឧខ ភ្នំណា ស្រាវាឧស ឃុំ ហង្គំ ហិងសា ប្រ ត្រាន្តទាវិ ស្រុះ សារុខខ្មុំ សរ្ទិវិ លក់ខ្លុំ សហ្យាយាធិ កោ៩ខាធិ លក់ខ្លុំ សហ្សាយាធិ កេសជួាជំ ជ លក់ខ្លំ បដ្យំចំ ឧបដ្ឋាគាំ ។ ឯសេវ អនិប្រាឈង ឧយៈគ្នងស្នំ ឯ អស្ចន្ន ក្រៅដែនមារិ ឯ ៩៩ ឧម ម្នាំ ម្រាំជនង ម្នាំ មុខ ខ្មែមើន

វិនយបិដក មហាវត្ត

សេចក្តីអន្តរាយ ហើយចៀសចេញទៅចុះ ។ កិត្តទាំងនោះដាចវេស្យា តែ មិន តែវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងព្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើពួកក់ក្ ដែលចុលវស្សាហើយជានកោជនសៅហ្មង៍ ឬឧត្តមល្មមន្ត្រែពេញលេញ ហើយ តែមិនបានកោជនទាំងឡាយឲ្យជាទីសប្បាយ សោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ត្រវតាំងចិត្តថា អាវាសនេះឯងមានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយចៀសចេញទៅ ចុះ ។ ភិត្តទាំង៍នោះជាច់វេស្សា តែមិន ត្រវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងីឡាយ កង់សាសនានេះ បើពួកកិត្តចូលវេស្សាហើយ បានកោជនសៅហ្មង់ប្ទុទុត្តម ល្ម ត្រែពេញ លេញ ជានកោជនទាំងឡាយក៏ជាទីសហ្យាយ តែមិនជាន តេសដ្ឋ: តាំង ឡាយជា ទីសហ្វាយ សោះ ។ ភិក្ខុទាំង នោះ ត្រវតាំងបិត្តថា អាវាសនេះឯង៍មានសេចក្តីអន្តរាយ ហើយចៀសចេញទៅចុះ ។ កិក្ខុទាំង៍ នោះដាប់សែក្រ តែមិន ត្រវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា បើពួកភិក្ខុដែលចូលវេស្សហើយ ជានកោជនសៅហ្មង៍ឬឧត្តមល្ម ទាំងទ្បាយក៏ជាទីសហ្គាយ តែមិនចានអ្នកឧបដ្ឋាកឲ្យសមគួរសោះ ៗ ទាំងនោះ ត្រវតាំងចិត្តថា អាវាសនេះឯងមានសេចក្តីអន្តវាយ ហើយចៀស តិត្តទាំងនោះជាច់ស្បា តែមិន តែវេអាបត្តិ ខេ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានស្រីមកប្រហេមកិក្ខុ

វស្សបតាយិកក្ខុនូកេ វស្សបតតាន់ អន្តរាយា

ស្ត្រ ភាព ស្ត្រ ស នេ ខេម សុវណ្ណ វា នេ ខេម៌ ខេត្ត ក់ តេ ខេម៌ វត្ត ក់ តេ ខេម៌ ការុំ ក នេះ ខេម៌ កាវ៉ែក តេ ខេម៌ ខាស់ ក់ តេ ខេម៌ ខាស់ វា នេ ខេម៌ ជំនាំ វា នេ ខេម៌ ករិយគ្នាយ អហំ វា នេះ ភាំយា ហោម អញ្ជាំ វា នេះ ភាំយ អាខេម័ន ។ ក្នុង ស្គាល់ គេ មិលិខ្សែលក់ អនិប្រាស្ទ បញ្ចម្លស់ ឯងសាព្ទ ស្រាត្រែស្រាំ ឯង សេច ភិក្ខាប់ សេរ្មភេទ ភិក្ខាំ បេសី ជំម ភេ្នេទ ។ បេ ។ ដុល្-កុមារី និមន្តេត បណ្ឌាកា និមន្តេត ញាតកា និមន្តេ-ស្ស ភាព ស្វាញ ។ នេ ខេត សាស្រ្ត ។ ខេ ខេត

វស្សួចគាយិកក្ខុន្ធកៈុ សេចក្តីអន្តវាយទាំងឡាយមានដល់ពួកភិក្ខុដែលចូលវស្សា

ដែលចូលវស្សាហើយថា លោកម្ចាស់ចូរនិមន្តមក ខ្ញុំករុណា ប្រគេន ប្រាក់ លោកក្តី ១កុរុណា ប្រគេនមាសលោកក្តី ១កុរុណា ប្រគេនសែលោកក្តី ១ កុរុណា ប្រគេនចំការលោកក្ដី ១ភុរុណា ប្រគេនគោឈ្មោលលោកក្ដី ១ កុរណាប្រគេនគេាញ៊ីលេកក្ដី ខ្ញុំកុរណាប្រគេនខ្ញុំប្រសលេកក្ដី ខ្ញុំកុរុណា បៃគេន១ ស្រីលោកក្ដី ១ភរុណា ប្រគេនកូនស្រីដើម្បីឲ្យជាករិយាលោកក្ដី ខ្ញុំតរុណា ជាតរិយា លេកក្ដី ខ្ញុំតរុណា ឆាំយក ស្ដីវិទមកឲ្យជាករិយា លោកក្តី ។ ក្នុងវេលនោះ បើកិត្តមានសេចក្តីតែះរិះយាងនេះថា ព្រះដឹ មានព្រះភាគខ្ទង់ត្រាស់ថា ចិត្តជាធម្មជាត់តែងប្រែត្រឡប់រហ័សដោយ ពិត ក្រែង[ព្យាចរិយធម៌របស់អាត្មាអញនឹងមានសេចក្ដីអន្ត្កាយ ដូច្នេះ ហើយត្រវ់ចៀសចេញទៅបាន។ ភិក្ខុនោះដាច់វេស្សាតែមិន ត្រវ់អាបត្តិទេ ។ ម្នាល់កិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមាន សង្គ្រាមាសមកប្រលោម $\hat{\sigma}_{\hat{p}}$ ដែលចូលវេស្សាហើយ ។ បេ ។ ថ្មូលកុមារី ($\hat{\mathcal{L}}$ တေလ $\hat{\mathcal{L}}$ កុមុំ) មក $\hat{\mathcal{U}}$ -លោម ខ្វេលមក ប្រលោម ពួកញាតិមក ប្រលោម ពួកស្ដេចមក ប្រលោម ពុកលោរមកប្រលោម ពុកអ្នកលេងមកប្រលោមថា បតិត្រលោកដ៏ចំរើន មាសលោកក្ដី យើងខ្ញុំប្រគេនស្រែលោកក្ដី យើងខ្ញុំប្រគេនចំការ ၊ကာနက္က ၊ယာရီခွံ v၊ ခေး ခေး ကြောက္သား ကေနကို ၊ ဟာရီခွံ v၊ ခေး

វិនយបិដិពេ មហាវគ្គោ

កាវ៉ី ។ តេ ខេម ឆាសំ ។ គេ ខេម ឆាស៊ី ។ គេ ខេម ដំនាំវា នេ ខេម ភាំយគ្នាយ អញ់ វា គេ ភាំយំ អាធេ-မာန္႔ ဆမြ ငေ ညွယ္ေတာ့ ကျန္းကေတာ့ ကေလးဝည္းမွဳ ေလာ ចំនុំ វុទ្ធ ភ៩តា សំយាច់ មេ ត្រហ្មៈប្រែស្ប អន្ត្តបយេធ ឧយ្សន្ន ៤ មាន ឧទ្ធ ម្រាំ ខែមាំ ៤ មុខ ឧទ ភ្នំ ក្រសួបកានា ភិក្ខុ អស្សាមិក ជំជំ បស្បតិ ។ နာန် ငေ နွင့်ကေ ရုံ ကောင်း လက်ရာနှို့ သေ ငွင့် វត្ត កក់តា សំយាច់ មេ ត្រូញចាំយស្ប អគ្គរយោត បញ្ជូនទៀ ។ អស្ចេត្ត ស្រាច្រើនសា ។ មុខ ឧ**ខ** ភិក្ខាវ ស្បែងខេ ភិក្ខុ ខស្សិត សម្ពេសលេ ភិក្ខុ សជ្ឈកាខាយ បក្តាម ្ដេ ។ ត ត្រៃ ចេ ភិក្ខុ ភោ ឯវំ យោតិ កុក្កោ ទោ សន្ប័ក្រពេ ក្តា កក់តា មា មេឈ៍ សម្ទឹក្ខាតេ ស ណៀ កិជ្ជិតិ បក្តមិតត្វូ ។ អេលបត្តិ រុស្សីដេខ្មសា ។ មុខ ឧខ មួយ រុស្សិឧមមោ មួយ

វិសយចិដិក មហាវិគ្គ

គោញ៊ីលេកក្តី យើង១ំប្រគេន១ំប្រសលេកក្តី យើង១ំប្រគេន១ំស្រែលោក ក្តី យើង ខ្ញុំ (បុគេនក្លុន ស្រីដើម្បីឲ្យជាករិយា លោកក្តី យើង ខ្ញុំ នាំយក ស្រីដទៃ មកឲ្យជាករិយៈលោកក្ដី ។ ក្នុងវេលនោះ បើភិក្ខុមានសេចក្ដី $\left\langle \hat{ar{\mathbf{n}}}_{i} \hat{\mathbf{r}}_{i} \hat{\mathbf$ នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ចិត្តជាធម្មជាតតែងប្រែត្រទ្បប់ រហ័សដោយពិត ក្រែងមានសេចក្តីអន្តវាយដល់ព្រហ្មវិយធម៌របស់អាតា្ អញ ដូច្នេះហើយតែវចៀសចេញទៅបាន ។ ភិក្ខុនោះដាច់វស្សា តែមិន តែវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយក្នុងសាសនានេះ បើកិក្ខុចូលវេស្សា លើយឃើញកំណប់ (ទ្រព្យឥតមានម្ចាស់ ។ ក្នុងវេលនោះ បើកិត្តមា**ន** សេចក្តីគ្រឹះរិះយាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ត្រាស់ថា ចិត្តជាធម្មជាត តែងបែត្រឲ្យមរហ័សដោយពិត ក្រែងមានសេចក្តីអន្ត្រាយដល់ព្រំហ្ច-វិយធម៌របស់អញ ដូច្នេះហើយត្រវចៀសចេញទៅបាន ។ ភិក្ខុនោះដាច់ វេស្សា តែមិន តែវអាបត្តិ ទេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើ ភិក្ខុចូលវេស្យាហើយឃើញភិក្ខុ (ចិនរូបកំពុងព្យា យាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ។ ក្នុងវេលានោះ បើកិត្តមានសេចក្តីត្រិះវិះយ៉ាងនេះថា សង្ឃគេទព្រះដ៏មាន ពែះកាត់ (ទង់ ត្រាស់ថាមានទោសធ្ងន់ សូមកុំឲ្យសង្ឃបែកគ្នាក្នុងទីចំពោះ មុខអញទៀយ ដូច្នេះហើយត្រវិច្រៀសចេញទៅបាន ។ ភិក្សាះដាច ស្បែ តែមិន តែអែបត្តិ ទេ ។ មាលកិត្តិ ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ

វស្សុបតាយិកក្ខុត្តកេ វស្សុបកគាត់ សង្ឈភោទ ឧប្បន្មេ

សុណាតិ សម្ពេទ្យលា កាំ កិត្ត សខ្លាកឧាយ មក្តេ-មត្តីតំ ។ ត ត្រ ចេ ភិត្តុពោ ឃុំ មេហត់ កុរុកោ ទោ សជ្ឈកាធា វុត្តោ ភភវតា មា មយ៌ សម្ម័ភ្នូតេ សជ្ឈ ភ្មុំតែ បក្សត់ត្យុំ ។ អលបត្តិ ស្បាច្នេស្ស ។ ឥជ បន ភិក្ខាវេ វស្សបកតោ ភិក្ខុ សុឈាត៌ អមុកស្មឹ ក់ អាវាសេ សម្ពេញលា កិត្ត សជ្ឈកាលា បក្តេ-មត្តិត ។ តត្រ ចេ កិត្តាពោ ឃុំ យោតិ តេ ទោ មេ ភិក្ខុ មិត្តា ត្យាហំ ក្ខោធិ កក្រោ ទោ អាកុំសោ សស់ព្រះ នោ វុត្តោ ភភវតា មា អាយុស្ព្លនំ សស់ព្រះ-នោ រុខិត្តាត់ ការិស្បត្តិ មេ ខេធំ សុស្បូសិស្បត្តិ សោត់ ង្នហ៍សុរីខ្លួន បក្សាត្តិ ។ អភាពត្តិ ស្បាច្នេស្ស ។ **ឥជ បន** ភិក្ខុវេ ស្បែ្បភាតា ភិក្ខុ សុណាតិ អមុ-តាស្មុំ គាំរ អាវាស សម្ពីហ្លា ភិក្ខុ សម្ប៍ក្រេខាយ បក្តេមភ្នំតំ ។ ត្រៃ ចេ កំត្តា ស ឃុំ មោត គេ

វស្សមនាយិកក្ខន្ធក: ការចំបែកសង្ឃកើតដល់ពួកភិក្ខុដែលចូលវស្សា

បើកិត្តចូលវស្សាហើយ បានព្ទដំណឹងថា ពួកកិត្ត [ចិនរូបព្យាយាមដើម្បី បំបែកសង្ឃ ។ ក្នុងវេលានោះ បើកិត្តមានសេចក្តីត្រឹះរិះយ៉ាងនេះថា ការ បំបែកសង្ឃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ ត្រាស់ថាមាន ទោសធ្ងន់ សូមកុំឲ្យ សង្ឃបែកគ្នាក្នុងទីចំពោះមុខអញទ្វើយ ដូច្នេះហើយត្រវច្រៀសចេញទៅ បាន ។ ភិក្ខុ នោះដាប់វេស្ស តែមិន ត្រូវអាបត្តិ ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុំ គំង៍ឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តចូលស្បែលយធានព្ទុដំណឹងថា ក្នុងអាវាស ឯណោះ មានភិក្ខុ (ចំនរុបព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ។ ក្នុងវេលានោះ បើកិត្តមានសេចក្តីត្រះវិះយាងនេះថា កិត្តទាំងនោះជាមិត្តរបស់អាត្តាអញ ភាគ្នា។ញទឹងនិយាយនឹងកិត្តទាំងនោះថា នៃអាវុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ថាមានទោសធ្ងន់ អស់លោកដ៏មានអាយុក្តុ ប្រលិត្តនឹងការបំបែកសង្ឃឡើយ កិត្តទាំងនោះមុ១ជានឹងធ្វេតាម មុ១ជា និង ជ្រុម្បាដើម្បីស្លាប់ពាក្យអាត្មាអញ មុខជានឹង ផ្ដៀង តែចៀកស្លាប់ ដូច្នេះ ហើយ ត្រូវចៀសចេញ ទៅបាន ។ កិត្តនោះជាច់វេស្សា តែមិន ត្រូវអាបត្តិ ។ មាលភិក្ខុខាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើភិក្ខុចលវស្សាលើយ ឋានពុដំណ[ឹ]ងថាក្នុងអាវាសឯណោះ មានភិក្ខុ (ចិនរូបព្យា យាមដើម្បីបំបែក សង្ឃ ។ ក្នុងវេលានោះ បើកិត្តមានសេចក្តី គឺ៖វិះយ៉ាង៍នេះថា កិត្តទាំង៍នោះ

វិនយច់ដកេ មហវគ្គោ

ទោ មេ ភិក្សា ឧម៌តា អបិច យេ តេសំ មិត្តា តេ មេ ម៉ត្តា ត្បូល វត្តាម៉ តេ ត្រា តេ វត្តាធ្វី ករុកោ ទោ អាវ៉ុសោ សខ័្សត្រនោ វ៉ុត្តា ភភាគា មា អាយ-ស្នាន់ សង់ត្រនោ រុខិត្តាត់ ការិស្សន្តិ មេ វេឌនំ សុស្សសំស្សន្តិ សេត ជិនហិស្សន្តិតិ បក្តាចិត្តាំ ។ ងយពស្លុំ ក្រៅខែទេសា ឯ ងុខ ឧទ ង្គំណំ ម្រាំជែនខោ ភិត្ត្ សុឈាន អមុគស្មឺ គាំ អាវាសេ សម្ពប្លេហ៍ က်ကွားက် လာရွံးကျွန်းကျွန်း ၅ ရားရြား ပေး က်ကွားလေး ပါး បោស នេ ទោ មេ ភិត្ត មិត្ត ត្បាល់ ក្តោម កុក្កោ ទោ អាវុសោ សង់ទ្រាន់ វុត្តា ភភាគា មា អាយ-សុឌ្ឋាធ៌ សជ្ឈកាទេ ប្រឹត្តាត់ ការិស្សត្ថិ មេរយៈ សុស្ស-ស់ស្សង់ សោត ជនហិស្សន៍តំ បត្តមិនឲ្យ មនាបត្ត ស្រីដែខមា តែ ឧប មួយ ស្រីពេល មួយ សុណាធំ អមុគស្មុំ កាំ អាវាសេ សម្ពូហ្លេហ៍

វិនយច៌ដក មហាវគ្គ

មិនមែនជាមិត្តរបស់អាត្មាអញមែន ប៉ុន្តែថាកិត្តទាំង ឡាយណាដែលជា មិត្តរបស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយនោះ ភិក្ខុ ទាំងនោះក៏ជាមិត្តរបស់អាត្មាអញដែរ អញនឹងនិយាយ (ចាប់កិត្តទាំងនោះ កិត្តទាំងនោះ លុះអាត្យាអញជាន និយាយទៅហើយ មុ១ជានឹងនិយាយ ϕ បុកក្តិត្តទាំងនោះថា នៃអាវុសោ ការបំបែកសង្ឃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់(តាស់ថាមានពោសធ្ងន់ លោកដ៏មានអាយុកុំចូលចិត្តនិងការបំបែកសង្ឃឡើយ ភិក្ខុទាំងនោះមុខជា នឹងធ្វេតាមមុខជានឹង $\int \zeta$ ជ្ជា ដើម្បីស្លាប់ពាក្យអាត្មាអញ មុខជានឹងផ្នែ $\int \Delta \left(\hat{\mathbf{g}} - \hat{\mathbf{g}} \right)$ ចៀតស្ដាច់ ដូច្នេះហើយតែវិចៀសចេញទៅបាន។ ភិក្ខុនោះដាច់វិស្សា តែ មិន ត្រាវអាបត្តិ ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ ភិក្ខុលវេស្សា ហើយ បានឲ្យដំណឹងថា ក្នុងអាវាស៦ ណោះសង្ឃមុខជានឹងបែក (ពោះភិក្ខុ ្រើនរួប ។ ក្នុងវេលានោះ បេកក្នុមានសេចក្តីត្រិះរិះយាងនេះថា កិក្ខុទាង នោះជាមិត្តបេស់អញ ១ នឹងនិយាយ (ច្បាប់កិត្តទាំងនោះថា នៃអាវុសោ (ចាះ ដ៏មានព្រះភាគ្ខ្ទៃង់ត្រាស់ថាការបំបែកសង្ឃមានពេសធ្ងន់ លោកដ៏មាន អាយុទាំងឡាយកុំចូលចិត្តនឹងការបំបែកសង្ឃឡើយ កិត្តទាំងនោះនឹងធ្វើ តាម នឹង ប្រជាដើម្បីស្លាប់ពាក្យរបស់អញ នឹងផ្អៀង ត្របៀកស្លាប់ ដូច្នេះ ហើយ[ត្យចៀសចេញទៅបាន ។ កិក្ខុនោះជាចាស្សា តែមិន[ត្រវមាបគ្គិ ទេ ។ ម្នាលកិត្ត្ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្ត្ចបូលវស្សាហើយ បាន

វស្សុបតាយិកក្ខុដូកេ វស្សុបគតាន់ សង្ឃភេទោ ឧប្បន្នោ

က်ာက္တာ လေးရွံ့ကျ က်ာရွားကေး က ကြာ ေကြးကြာ သောကို បោរត៌ តេ ទោ មេ ភិក្ខា ជ ម៉ឺត្តា អចិច យេ គេសំ ម៉ឺត្តា តេ មេ មត្ត ត្បាហំ ក្តោម គេ ក្តែ គេ ក្តេស្តិ កុក្តោ ទោ អាវុសោ សច្ប៍ដោះ វ៉ាត្តា ភក់វតា មា អាយុស្ព្លាធំ សង្ឃកាធា រុខគ្នាត់ កាស្បែត្តិ មេវេខនំ សុស្សូសិស្បត្តិ សោត ជុំឧហ៍ស្បត្តិត ខក្តិតត្វ ។ អភាចត្តិ ស្បាច្នេះ-ខស្បី a មុខ ឧទ មួយ ស្រីពេលមេ មួយ ស្នា ស្នា អត្តភូមិ ទុំ ស្សាស្រ សគ្គស់ល ភូមិព្រោ សឡឹ-ក្រេខាយ បក្សេមត្តីតំ ។ ត ត្រៃ តែ កុំក្ខាលា ស់ យោត់ តា ទោ មេ ភិក្ខុនិយោ មិត្តា តាមាំ វេត្តាមិ កុរុកោ ទោ ភភិនិយោ សង្ឃភពេ វុត្តោ ភភាគា មា ភភិនិធំ

វស្សុធនាយិកក្ខន្ធកៈ ការចំបែកសង្ឃកើតដល់ពួកភិក្ខុដែលចូលវស្សា

ពុដំណឹងថាក្នុងអាវាស៦ ណោះ សង្ឃមុខជានឹងបែក (ពារភិក្ខុ (ចិនរួប) ក្នុងវេលានោះ បើកិត្តមានសេចក្តីត្រិះវិះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុទាំងឡាប នោះឯងមិនមែនជាមិត្តរបស់អាត្មាទេ ប៉ុន្តែថាកិត្តទាំងឡាយណាដែល ជាមត្តបស់កិក្ខុ ទាំងនោះ កិក្ខុ ទាំងនោះក៏ជាមិត្តបស់អាតា្មញុ ដែរ អាត្មាអញទឹងនិយាយ ហ្វ្រែកក្តុទាំង នោះ កិត្តទាំង នោះលុះអាត្មាអញ និយាយទៅហើយ មុ១ជានឹងនិយាយ φ បក្ខិត្តទាំងនោះថា នៃអាវ៉ុសោ ការបំបែកសង្ឃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ឋាមានពេសធ្ង អស់ លោកដ៏មានអាយុ កុំបូលចិត្តនឹងការបំបែកសង្ឃឡើយ កិត្តទាំង៍នោះមុខ ជានឹងធ្វើតាម មុ១ជានឹង $\int \varphi$ ្វាដើម្បីស្លាប់ពាក្យ អាត្វាអញមុ១ជានឹង ផ្ដៀងតែចៀកស្ដាប់ ដូច្នេះហើយត្រូវចៀសចេញទៅបាន ។ ភិត្ត្តនោះ ជាប់ស្យា តែមិនត្រាវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយក្នុងសាសនា នេះ បើភិក្ខុចូលវស្សាហើយ បានព្ទុដំណឹងថា ក្នុងអាវាសឯណោះមាន ភិក្ខុនី (ប៊ុនរូបព្យាយាមដើម្បីបបៃកសង្ឃ ។ ក្នុងវេលានោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយាង៍នេះថា ភិក្ខុនិទាំង៍នោះ ជាមត្តរបស់អាតា្មញ្ញាត រាត្មាអញនឹងនិយាយ ជ្រប់កិច្ចនិទាំង នោះថា នៃនាងទាំងឡាយ បំបែកសង្ឃព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់(តាស់ថា មាន ទោសធ្ង[់] អស់នាង

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

សជ្ឃភាព រុខិត្តាទំ ការិស្សន្នំ មេវេចនំ សុស្សសំស្ប្តិ សោត ជុំឧហ៌ស្បីខ្លួន បក្សិនទាំ ។ អស្ចត្ត ស្បីខ្មែ-នេស្បី ។ មុខ ឧខ មួយ ស្រាំធន្លេខ មួយ -ន្ទុំ អត់យញ្ជាំ យុរ អារុអា មានសំហ ង្យំខ្លែ សផ្សុះភាយ បក្រុមជុំទំ ។ ត(ត្រ ចេ ភិក្ខុលោ ឃុំ ហោត់ តា ទោ មេ ភិក្ខុន៍យោ ជ មិត្តា អ**ប់ប** យា តាស់ ម៉ុតា តា មេ ម៉ូតា តាបាំ ក្ខោម តា វីតា តា វត្តិ កុក្កា ទោ កក់ខំបោ សខ្យុកពេ ក្តា ភ-កាតា មា ភកិន្នំ សខ្យុកនោ ប្រែត្តិ ការិស្បាន នេះ នេះ មានាវិទ្យា មាន ខ្លែស្ពារ្យឹង ឧយៈ-គ្នេះឆ្នំ ឯ ងឃាជន្ទី ក្រៅ ដែនការី ឯ មុខ ឧប មួយិណ្ រុស្សិតនេយា ម្នាំ ម្នាំ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខ្មែរ មេខារា មេខា សម្ពបាលស្ខំ ភិក្ខុដីហ៊ ស ញ្ជោតិ ។ នា ទេ ខេ ភិក្ខុ នោ ររំ ហោត់ តា ទោ មេ ភិក្ខុជំយោ មិត្តា

វិនយចំដក **មហាវ**ច្ច

កុំចូលចិត្តនឹងការបំបែកសង្ឃទ្បីយ ពួកកិត្តនី នោះមុខជានឹង ធ្វើតាម មុខជា នឹង | ជាថ្នាដើម្បីស្លាប់ពាក្យអាត្មាអញ មុខជានឹង ផ្អៀង [គចៀកស្លាប់ ដុច្នេះ ហើយត្រវិច្យេសចេញទៅបាន ។ កិក្ខុនោះជាចវិស្សា តែមិន ត្រវិមាបត្តិ ។ ម្នាលកក្តុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកក្តុចូលវេស្យាហើយ ជានព្វដំណ៌ង៍ថា ក្នុងអាវាសឯណោះមានភិក្ខុនី ប្រឹន្យប ដើម្បីបំបែកសង្ឃ ។ ក្នុងវេលានោះ បើកិក្ខុមានសេចក្តី តែះរិះយាងនេះថា ភិក្ខុខិទាំងនោះមិនមែនជាមិត្តរបស់អាត្មាអញមែន ប៉ុន្តែថា ភិក្ខុនិណាដែល ជាមិត្តបេសក់ក្នុនីទាំងនោះ កិក្ខុនីទាំងនោះក៏ជាមិត្តបេសអាត្មាអញដែរ អាត្មាអញនឹងនិយាយ ϕ បក់ក្នុនីទាំងនោះ កិក្ខុនីទាំងនោះលុះអាត្មាអញ နိယာယ $\wp(s)$ တြယ မှာကာနိယာယ $\wp(s)$ တော်ကိုနိုင်း၏နိုင်း၏ ဒေးကော် နေးကော်နေး ទ្យាយ ការបំបែកសង្ឃ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ ត្រាស់ថាមាន ទោសធ្ន ព្រភនាង កុំពលចិត្តនឹងការប់បែកសង្ឃឡើយ ព្លុកកិត្តនីនោះមុខជានឹងធ្វើ តាម មុខជានឹង ជ្រាប់ដើម្បីស្ដាប់ពាក្យអាត្មាអញ មុខជានឹង ផ្ដៀង ត្រចៀត ស្តាប់ ដូច្នេះហើយត្រែវចៀសចេញទៅចុះ ។ ភិក្ខុនោះដាច់វស្សា តែមិន ត្រវិមាបត្តិទេ ។ ម្នាល់ក្តិតុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តប្លវិស្សា ហើយ ចានព្ទដំណឹងថា ក្នុងអាវាសឯណោះសង្ឃមុខជានឹងបែក/[ពាះ ព្យភក្តិន ប្រើនរួប ។ ក្នុងវេលានោះ បើកក្តុមានសេចក្តីត្រះវះយ៉ង់នេះថា

វស្សុបនាយ័ពក្ខនូវក វស្សុបធពាន់ សង្ឃភេសា ឧប្បន្មោ

តាហំ វត្តាម៍ កុរុកោ ទោ ភក់ធំយោ សម្ប័ក្រពោ វុតោ ភក់តា មា ភកិន្និ សធ្លាក់នោ រុខិត្តាត់ ក-ស្បើត្ត មេ ខែនំ សុស្សូស៌ស្បត្តិ សោត ជុំឧហ៍ស្បត្តិតិ បេញត្តព្លំ ។ អយ្សង្គី ស្រាស្រីនទារិ ។ មុខ ឧប ភិក្ខាប់ ស្បែតនោ ភិក្ខា សុឈាន៍ អមុកស្មី ក់រ សង្គ្រស្នាស្នាស្នា ភិក្ខុនិញ សន្ញៀ ភិន្នោតិ ។ ត្រ ខេ ភិត្តុនោ ឃុំ ហោត់ តា ទោ មេ ភិត្តុនិយោ ជ ម៉ិត្តា អប៉ិច យា តាស់ ម៉ិត្តា តា មេ ម៉ឺត្តា តាហំ វត្តាមិ តា វត្ត តា វត្តនិ កក្កោ ទោ កក់និយោ សច្បាកនោ វុត្តា ភក់វតា មា ភក្ខំជំ សច្បាកនោ រុច៌ត្តាត់ ការិស្បត្តិ មេ វេចធំ សុស្សសំសប្តិ សោត ជ្នល្មាំខ្លួន ឧស្លិត្ត ១ មេសាឧទ្ធិ ស្ពេចនៃស្ប ១

វស្សុចនាយិកក្ខុន្ទុក: ការបំបែកសង្ឃកើតដល់ពួកភិក្ខុដែលចូលវស្សា

កិត្តទីទាំងនោះ ជាមិត្តរបស់អាត្មាអញដោយពិត អាត្មាអញទឹងទិយាយ |ច្បប់ភិក្ខុនីទាំងនោះថា នៃនាជទាំងឡាយ ការបំបែកសង្ឃ[ពុះដ៏មាន[ពុះ ភាគ(ទង(តាស់ថាមាន ទោសធ្ងន់ អស់ទាំងនាង កុំចូលចិត្តនឹងការបំបែក សង្ឃឡើយ ភិក្ខុនីទាំងនោះមុខជានឹងធ្វើតាមមុខជា \int ជាថ្នាដើម្បីស្ដាប់ពាក្យ មុខជានឹងផ្អៀង[តចៀតស្ដាប់ ដូច្នេះហើយ[តវចៀសចេញ ទៅបាន ។ កិត្តនោះដាច់វស្សា តែមិន[តវអាបត្តិទេ ក្នុងសាសនានេះ បើកក្ខុចលវេស្យាហើយ ក្នុងអាវាស្សាលោះសង្ឃមុខជានឹងបែកប្រោះភិក្ខុនីប្រើនរូប ។ នោះ បើកិត្តមានសេចក្តី[តិះរិះយ៉ាង៍នេះថា កិក្ខនីទាំង៍នោះមិនមែនជាមិត្ត របស់អាត្វាអញពិតមែន ហ៊ុំន្តែថា ភិក្ខុនិទាំងឡាយណាដែលដាមត្តរបស ភិក្ខុនីទាំងនោះ ភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះក៏ជាមិត្តរបស់អាត្មាអញដែរ អញនឹងនិយាយ|ជាប់កិក្ខុនីទាំងនោះ កិក្ខុនីទាំងនោះលុះអាត្មាអញនិយាយ ទៅហើយ នឹងនិយាយ√ប្រប់កិត្តនីទាំងនោះថា នៃនាងទាំងឡាយ ការបំ-បែកសង្ឃ(ពុះដ៏មាន(ពុះភាគ(ខង់(តាស់ថាមានទោសធ្ង់ ពួកនាងកុំចុល ចិត្តនឹងការបំបែកសង្ឃឡើយ ភិក្ខុនីទាំងនោះមុ១ជានឹងធ្វេីតាម មុ១ជា (ជាជា ដើម្បីស្តាប់ពាក្យអត្មាអញ មុខជានឹងផ្ដៀង[តចៀកស្តាប់ ដូច្នេះហើយ ត្រូវចៀសចេញទៅបាន ។ ភិក្ខុនោះដាច់វស្សា តែមិន ត្រូវអាបត្តិទេ

វិតយចិជិកេ មហាវិក្ដោ

(១៣) គេជ ទោ បន សមយេធ អញ្គរោ ក់ំគ្ វដៅ វង្ស ឧបកស្ត្តាមោ យោត៌ ។ ភក់វតោ ឯតមត្ត អារោចេសុំ ។ អនុជានាទី ភិក្ខាវេជេវស្សំ ឧបកន្ត្និ ។ លាម៉ា កិត្តាវេ យេជា វាជោ នោជ កង្គុំ ។ គេជ ទោ បជ ស្នេលខ មួយនេះ មួយ មុខភាព មួយ មូខភាព មុខភាព មេខភាព មុខភាព មេខភាព មេខភាព មេខភាព មុខភាព មុខភាព មេខភាព ម ស្នាយ សង្គ្រេច កន្ត្តាមោ ហោត់ ។ កក់តោ ឯតមត្តិ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ សត្ថេ វស្សំ ឧប-ក្នុខ្ញុំ ។ តោជ ទោ ប្ល សមយេធ អញ្ជាក់ក្ នៃឧឃុស្ពីណ ស្រាំឧឃញ្ចុយ្យាណ យប្រា អបឹម្បាសេ ហោត៌ ។ ភក់តោ ឯតមត្តំ អពេចេសុំ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខាប់ ជាវយវេស្ស៊ី ឧបកខ្លួំ ។

វិនយបិដក មហាវត្ថ

(១៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ១រូបមានសេចក្តីជ្រុថ្នាដើម្បីចូល វស្សភ្នងលំនៅរបស់គង្គាលគោ ។ ភិក្ខុខាំងឡាយ \int កាបទូលសេចក្នុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធន៍អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំន៍ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តចូលវេស្ស ក្នុងលំនៅរបស់គង្គាលគោ ជាន ។ ឯលំ នៅរបស់គង្គាល គោក៏ រើ ចេញ ទៅ ។ កិក្ខុទាំងឡាយ√កាប ទូលសេចក្ដី៖ • ពោះ ពែះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញាតឋា មាលភិក្សាជំខ្យាយ លំនៅគង្វាលគោទៅក្នុងទីណា តថាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុខៅក្នុងទីនោះបាន ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ រូប កាលថ្ងៃ ចូលេវស្សាកាន់តែជិតហើយ ក៏ប្រាថ្នាដើម្បីទៅដោយពួកឈ្មួញរនេះ $^{(9)}$ ។ ក់ក្នុទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ន៍អនុញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុចូលវស្សា ក្នុងពួកឈ្មារខេះបាន ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុស្ថ កាលថ្ងៃចូល វស្សាកាន់តែជិត ហើយ ក៏ប្រាប់ដើម្បី ទៅដោយទូក ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបទូលសេចក្តីទុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញ្ញាត ថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តចូលវស្សាក្**ងទូកហុ**ន ។

១ ក្នុងដីកាថា ប្រជុំជន ។

វស្សុបតយិកក្ខុន្ធកេ អណ្ណេកាសេ វស្សុបគណ្ឌេយា

(០៥) នេះ ទោ បះ សមយេខ ភិក្ខុ អញ្ជោះ តាសេ សញ់ ១០១៤ខ្លំ ១ ខេ៤ ស្បៃខ្លេ ក្រុមទូលំខំ ខំពុតភាសំខំ ១០១៤ខ្លំ ១ ភកសា ឯកមគ្គំ អាហេ-ខេសុំ ១ ខំ ភិក្ខុ អណ្ណាភាសេ ស្បំ ១០ភឌ្ពំ យោ ១១ភក្ខុ អាជ្ញាភាសេ ស្បំ ១០ភឌ្ពំ

๑ ๑ េ េខ ហេ បន សមយេខ កិត្តូ រុក្ខសុស័រ វស្សុំ ឧបគច្ឆម្តិ ។ ៤ បំណុចិហ្វិ៣-តិ កត្តចិ បោត្តកេ ខិស្សតិ ។

វស្សូបទាយិកក្ខុន្ធកៈ ពួកភិក្ខុចូលវស្សាក្នុងទីវាលដាដើម

(១៤) សម័យនោះឯង៍ មានភិក្ខុ ១ រូបចូលវេស្យា កង្វែង្សើ ។
មនុស្សទាំងឲ្យយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ភិក្ខុទាំងនោះ
ដូចជាពួកបិសាច ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយក្សាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះ
ដឹមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្មែបញ្ជាត្តថា ភិក្ខុមិនត្រូវចូលវេស្យា កង្អែង លើខេ ភិក្ខុណាចូល ភិក្ខុនោះត្រៃវេអាបត្តិខុក្កដ ។ សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយចូលវេស្យា លើបតាបឈើ ។ ពួកមនុស្សក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ភិក្ខុទាំងនោះដូចជាពួកព្រានម៉ឺត ។ ភិក្ខុទាំង ទ្បាយក្រាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់
ច្បាយក្រាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់
បញ្ជាត្តថា មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុមិនត្រូវចូលវេស្យាលើបតាបលើ

(១៥) សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយចូលវស្បុក្ខង់ខ្មែរល ។ ដល់វេលភ្ញៀងផ្លាក់មក ភិក្ខុទាំងនោះក៏ស្ទុះវត់ទៅវកម្មប់ឈើខ្វះ យុវស្បូវ ខ្វះ (សំយាបឬវងស្បូវ) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបខូលសេចក្តីខ្វះចំពោះព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ពប់ញាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រិវ ចូលវស្បុក្ខង់ខ្វែលទេ ភិក្ខុណាចូល ត្រវអាបត្តិខុត្ដ ។ សម័យនោះឯង

វិនយចិដិកេ មហាវិក្ដោ

បែន សមយោជ ភិក្តុ អសេខាសជ៌កា វស្ស៍ ឧបកបួត្តិ សីនេជច ឧណ្ឌេជច គាំលមត្ត ។ ភកវតោ **រ**នមន្ត អហេ ខេសុំ ។ ឧ ភិគ្នាឋ អសេខាសឌ៌ គោឧ វស្ស៊ និធ្មន្ទ្ចិ លោ និធ្មន្ទិល្បី អពុទ្ធ និស្សនុទ្ធ និ នេះ ទេ ខន សមយេន ភិត្ត ជាតុជិតាយ ស្បៀ និត្ស ន ឧដ្ឋា នៃជាពាន្ធ នូកាន់ រួមនេន្ សេយុ ដោច ជានាលាតាត់ ។ ភក់ នោ ឯតមគ្គ អហេចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ ជាកាដ៏កាយ ស្ប៉ុ ឧ្ម-កន្ត្រំ យោ ឧបកច្ចេយ្យ អាបត្តិ ឧក្កុដស្បុតិ ។ តេច ទោ បន សមយេជ ភិក្ខា ជគ្រេ ស្បៀ ឧបកច្ឆិ ។ មនុស្សា នុជ្ឈាយន្តិ ទីយន្តិ វិទាខេត្តិ សេយុទ្រាចិ តោទាលភាតិ ។ ភក់តោ ឯតមត្ត អារោចេសុំ ។ ន កំត្ថាវ ខគ្គេ ស្សំ នុខកត្ត យោ នុខកច្ចេយ្យ អាខត្តិ ឧត្តដ្ឋាតិ ។ តេខ ទោ បន សមយេខ ភិក្ខុ ទីយន្តិ វិទាខេត្តិ សេយ្យថាចំ និទ្តិយនា ។ ភកវានា

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

ភិក្ខុទាំង ឡាយចូលវស្សាឥតមានទីសេខាសនៈ ឡើយ ក៏លំជាកដោយ ត្រជាក់ខ្វះដោយកំដៅខ្វះ ។ ក់ក្ខុទាំងទ្បាយ[កាបទូលសេចក្ដី÷ះចំពោះ ត្រះដ៏មាន ត្រះភាគ ។ ត្រះអង្គបញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កិត្តមិន ត្រូវ ចូលវស្សាដោយឥតមានទីសេនាសនៈទេ ភិក្ខុណា ចូល ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ទាំង ព្យយចូលវស្សាក្នុង ខ្ទុម ខ្មោច ទ្យាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា កិត្តទាំង៍នោះដូចជាពួកជន ដុតខ្មោច ។ ភិត្តទាំងឡាយ[កាបទូលសេចក្ដីទុំះចំពោះ[ព្រះដ៏មាន[ព្រះ ភាគ ។ ព្រះអង្គបញ្ជាត្តថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុមិន ត្រូវចូលវស្សាក្នុង និតសេត្ត ប្រភព ជា ស្រុក ប្រក្នុង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នង ទ្បាយ ចូលវេស្យុក្ខង៍ខត្ត ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ភិក្ខុខាំងនោះដូចជាពួកគង្គាលគោ ។ ភិក្ខុខាំងីឡាយ[កាប e្លេសេចក្នុនុះចំពោះ ត្រេះដ៏មាន ត្រះភាគ ។ ត្រះអង្គបញ្ជាត្តថា មាលកក្ ទាំងឡាយ ភិត្តមិន ត្រូវចូលវស្សុក្នុងខត្តទេ ភិក្ខុណាចូល ត្រូវអាបត្តិ ទុក្ដ ។ សម័យនោះឯង កក្តុទាំងទ្បាយចូលវស្សក្នុងតាងទឹក មនុស្សទាំង ឡាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា កិត្តទាំងនោះ ដូចជាពួកតវិយ ។ កក្ខុទៈងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មាន

រាឌឧឌុំ មាលខេសុំ ។ ខ ង្គឹណ ស្រុំ ឧបកឧត្តំ យោ ឧបកច្ចេយ្យ អាបត្តិ ឧុក្កេ**ងហ្**ត្រិ ។ (១៦) នេះ ខេរ នេះ ភេទពេលខ មាន្នំលា ស់ ខ្មែន កត់កា កត់ មេហាត់ អន្តរាស្ប៉ូ ន បញ្ចុ-ដេនព្រំ ។ វិសាទាយ មិតារមាត្យរា ជត្តា ភិក្ខា ឧបសឌ្ឍិត្ត បញ្ជួំ យាចិ ។ ភិក្ខុ ឃាមាហ<mark>ាំ</mark>សុ សង់ខ្លែ ទោ អាវុសោ គាត់កា គាតា អន្ត្រាវស្ប៉ុ ខ ច្សាដេតព្រំ អាកមេស៍ អាវុសោ យាវ ភិត្ត ស្បៀ វសន្តិ វស្សំ វុត្តា មញ្ជាជស្សត្តិតំ ។ អ៩ខោ តេ ភិក្ខុ វស្សំ វុគ្គា វិសាខាយ មិការមាតុយា ជត្តារំ ឯតឧរេវាចុំ ស្លានាធិ អាវុសោ បត្**ជា**ហ៊ុន ។ សោ សិវមាហ សចាហំ ភៈភ្លេ បញ្ជាំ តោ អស្ប៉ា អភិរមេយ្យមហំ នភេសល់ ភព្តេ បព្ជិស្សាម៉ត់ ។ វិសាទា មិតាមោតា នទាំពេញ ខ្លួន នេះ ខ្លាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត သါကျပ် ကန်ာက် ကင်္ဂြောင္တို့ မင္လက္ကို င ဗဏ္ဍာရေဆရွင္တို့

ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទិន់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រូវចូល វស្សាក្នុងពាងទឹកទេ ភិក្ខុណាចូលៈ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។

[១៦] សម័យនោះឯង ក្នុង[ក្នុងសាវត្ថី សង្ឃបានធ្វើកតិកា (ប្តេញ) $\hat{\sigma}_{n}^{\mu}$ មិន $\hat{\sigma}_{n}^{\mu}$ ប្រហួសកុលបុត្តក្នុងកណ្ដាលវេស្យាឡើយ ។ $\hat{\sigma}_{n}^{\mu}$ ប្រឹត្ លៅរបស់នាងវិសាទាដាមាតាមិគារសេដ្ឋីបានចូលទៅរកពួកកិត្តហើយសូម នវផស ។ ភិក្ខុខាំន៍ទ្បាយកំពុននិយាយទៅវិញយាំងនេះថា ដ៏មានអាយុ សង្ឃបានធ្វើកតិកាថា មិន តែវិទ្យាភិក្ខុណាបំបួសកុលបុត្តក្នុង កណ្ដាលវស្សាឡើយ នៃអ្នកដ៏មានអាយុ អ្នកឯងចូរបង្អង់សិនទំរាំតែភិត្តុទាំង នោះលុះហំវស្សរួចហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងចៅរបស់នាងវិសា-ខាជាមានាមិនារសេដ្ឋីថា នៃអ្នកដ៏មានអាយុ អ្នកឯង៍ចូរមកបួសក្នុង៍**កា**ល ឥឡូវនេះចុះ ។ បុរសនោះពោលតបយាំងនេះវិញថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន បែសិនបើខ្ញុំករុណា បានមូសរួច[សឲ្យ៖ហើយ ខ្ញុំករុណា គួរ[តែកអរពេក ណាស់ បត់ត្រលោកដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ១ំ្នករុណា វានបួសហើយ ។ នាង វិសាខាជាមាតាមិគារសេដ្ឋីក៏ពោល:ទាស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា លោក ម្ចាស់ទាំងទ្វាយមិនសមបើនឹងធ្វើកតិកាបែបយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុមិន $\int \pi$ បំបូស

វិសយប៉ីដីពេ មហាវិក្ដោ

(០៧) នេះ ទោ មន សមយេន អាយស្មតា
ឧបនៈខ្លេន សគាព្រត្តេះ ក្រ្ញា បសេននិស្ស គោស
លេស្ស ស្បែកសោ បន់ស្បុតា ហោតិ បុរិមិកាយ ។
សោ តំ អាក់សំ កច្ឆន្តោ អន្ទស អន្តរាមក្កេ ខ្វេ អាក់សេ ពហុចីវាគោ ។ តស្ស ឯតនយោសំ យន្ធនាហំ
៩មេសុ ខ្វីសុ អាក់សេស ស្បែ សេយ្យ ឃំ មេ ពហុំ
ចីរ៉ាំ ឧប្បដ្ជិស្បតីតំ ។ សោ តេសុ ខ្វីសុ អាក់សេស
ស្បែ វិសិ ។ រាជា បសេននិ កោសហេ ឧជ្ឈាយតំ
១យត់ វិចាចេត់ គេខំ ហំ នាម អយ្យា ឧបន់ឆ្គោ
សកាប្រត្តោ អម្លាក់ សេប្រាក់សំ បន់ស្បូសាត្វា វិសំក់នេស្បតិ៍ ឧសុ ភភាតា អនេតាបរិយាយេន មុសាក់នោ

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

ក្នុងកណ្ដាលស្បែះសាះ ឯកក្នុមនៃ ត្រូវប្រព័ត្តធម៌មានកំណត់ កាលដូច្នោះទេ ។ កាលនាងវិសាខាជាមាតាមិតារសេដ្ឋិតពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ កិក្ខុទាំងទ្បាយក៏បានចុច្បាស់។ វេលានោះឯង កិក្ខុ ទាំងនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធង់ បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន ត្រូវធ្វេកគិកាបែបនេះថា កិត្តមិន ត្រូវបំបូសកុលបុត្តកង្គកណាលវេស្សាទេ ភិក្ខុណាធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ (១៧) សម័ឃនោះឯង៍ ឧបនន្ទុជាសក្យបុត្តដ៏មានអាយុបានទទួល ប្តេជ្ញាស្តេចបសេនទិកោសលថា នឹងនៅចាំវស្សាដោយបុរិមិកាវស្សា ទបននុនោះកាលដើរទៅកាន់អាវាសនោះ ក៏បានឃើញអាវាសពីវត្តង៍ពាក់ ជាអារាសមានចីវរ (ចិន ។ ឧបនន្ទ នោះមាន សេចក្តី តែះវិះ ភណ្ដាលផ្ទុវ យ៉ាងនេះថា បើដូច្នោះ គួរអាត្មាអញនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសទាំងពីវនេះចុះ ចីវរមុ១ជានឹងកើតដល់អាត្មាអញជា (ប៊ែនដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។ ឧបនន្ទ នោះកំបាននៅចាំវស្សក្នុង៍អាវាសទាំងពីរនោះ ។ ស្ដេចបសេនទិកោសល តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា លោកឡូស់ឧបនន្ទូជាសត្យ-បុគ្គបានទទួល ឬជាថា អញនៅចាំស្សេះហើយ មិនសមបើនឹងធ្វើឲ្យទុស ពាក្យប្ដេយ ទៅវិញ សោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលពាក្យមុសាវាទ

វិស្សមគាយិកក្ខុន្ទកេ ទីសុ អាវាសេសុ វិស្សាវិសោ

កែរល់ គេ មេសាវឌា ហាមណ៍ បសត្ថាត់ ។ អស្បុ-សុំ ទោ ភិឌ្ឌ ពញា ខសេនឱ្ស គោសលស្ប ងជ្បាលខ្មីអាំ ខ្ពលខ្មីអាំ រួមនេខីអាំ ឯ លេ ខេ ក់ស្ពាល ។ មេ ។ គេ ជ្រាលធ្វុំ ទីលធ្វុំ វិទា ខេត្តិ កេខ្ពស់ ឃុន មាល់សាំ ៩ឧ៩ ស៊ែ ក្មេង ដែល ស្រេនន្ទអា យោមល្អាវ ម្រាំងមុ ឧត្តមាំយៃ ខំ វិសំវានេស្បតិ៍ ឧឧ ភភវតា អាឧភាបរិយាយេឧ មុសា-វា ភេ ភេទ សំខា មុសវា ភេទ ហើយ ខែសត្តាត់ ។ អ៩ ទោ គេ គំគ្នា គត់ គោ រាងមគ្គំ អាពេរចស់ ។ អ-៩ ទេ ភក្ស ឯងស្មឹ ខ្លះខេ ឯងស្មឹ ចកលេហ ភិក្ខុ-ស់ខ្យុំ សច្ចិទាតាបេត្ត អាយុស្គ្នំ ឧបឧទ្ធំ ស់ការទ្រឹ យោសលស្បុះស្បាក់ ខេត្តប្រាំ ស្ងាខេត្ត ។ សច្ចុំ ភេសត៌ ។ វិក ហេំ ពុ ទ្វោ ភេស ភេ ៩ ហំ ភាម ត្វ មោយបុរិស ព្រះ ១សេននិស្ស កោសលស្ស ស្បែ-វាសំ ១៩ស្បាល់ត្វា សំរាំងនេស្សសំ ឧឧ មហ មោ-ឃុំ មានមាន ក្រោយ នេះ មាន ក្រោះ ក្រា វិស្សូបតាយិកក្ខុខ្ទុក: ការនៅប៉ាវិស្សាក្នុងអាវិសទាំងឡាយពីរ

ទ្រឹងសរសើរតែការរៀវចាត់ពាត្យមុសាវាទេដាយអនេកបរិយាយ កាលស្ដេចបសេនទិកោសលក់ពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប ភិត្តាំងឡាយក៏បានឲ្យស្រ ។ ភិត្តាំងឡាយណាជាអ្នកមានសេចក្ដី ជ្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ពោលទោស តិះ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា €បនន្ទុជាសក្យបុត្តដ៏មានអាយុ**បាន ៖ ទុ**លប្តេជ្ញាស្តេចបសេន •ិកោសល ឋានឹងនៅចាំវស្សលើយមិនសមថើនឹងធ្វើឲ្យខុសពាក្យប្ដេយទៅវិញសោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់តិះដៀលពាក្យមុសាវាទ (ទង់សរសើរតែការរៀវ oាកពាក្យុមុសាក់៖ដោយអនេកបរិយាយ ។ វេលានោះ ភិ**ក្ខុ**ទាំងនោះ ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ្រង់ឲ្យប្រជុំកិត្តសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយ (ទង់សុវចំពោះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តដ៏មានអាយុថា ឧបនន្ទ ព្ទថាអ្នក ឯង៍បានទទួលប្តេយស្តេចបសេនទិកោសលឋានឹងនៅចាំវស្ស ហើយធ្វើ ឲ្យខុសភាក្យប្រជាទៅវិញ ពិតមែនឬ។ ឧបនន្ទក្រាបទល្បា បពិត្រិព្រះ ដ៏មាន ទ្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគ(ទ្ធិ់បន្ទោសថា ប្លាលរមាឃបុរស អ្នកឯងជានទទួលប្រជាស្រេចបសេនទិកោសលថានឹង នៅចាំវស្សាហើយ មិនសមបើនឹងធ្វើឲ្យទុសពាក្យប្តេជាទៅវិញសោះ ម្នាល មោឃបុរស តថាគត់çានតិះដៀលពាក្យមុសាវាទ **ជានសរសើរតែ**ការវៀវ

វិនយបិដិកេ មហាវិក្ដោ

មុសាវានា រវាមណ៍ បសត្ថា នេត់ មោឃបុរិស អប្បសញ្ញា-. ជ ។ ឧសឌល ។ ខេ។ ក្រៃ ហ៊េត្វា ឧញ្ទី គេជ់ គាត្វា ភិក្ខា អាមន្តេស ឥន ១ន ភិក្ខាវ ភិក្ខានាវស្សាវាសោ បដ់ស្បា្តា ហោត៌ បុរិមិត្តាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កច្ចាេ ប្រការ អនុរាមក្ដេ ខេ្ទ អាវាសេ ៣ហុចិវាកោ ។ ឧសា រា, ឈេខ ៣ទី២ស មុខេស់ ខ្ទុំស់ មារុទ្រេស់ វេស្សំ វេសយ្យំ ស់វ មេ តហុំ ចីវវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ៍ទី ។ स्था हिस हैस स्थानिक निक्र कि है । ភិក្ខាវេ ភិក្ខុ នេះ បុរិមិកា ខ ឧ ឧ ឧ ១៣ យតិ ខេដិស្បូវ ខ អាមត្ត ឧុត្ត្តស្ប ។ ៩៩ ខេខ ភិក្ខាប់ ភិក្ខាល វេស្សាវាសេ ខ៩ិស្សីនា លោខ្លំ ស់គ្នេយ ។ សេ តំ អាវាសំ កញ្ញៀ ពហ៌ធ្លា ឧចោសថំ ការោត៌ ទាដ់បែខ⁽⁾ វិហា ំ ឧបេត៌ សេខាសជំ បញ្ហាបេត៌ ខា. ជ្ញី មាំភោជន៍យ៍ ឧបដ្ឋាបេត៌ មក្រហាំ សម្មជ្ជតិ ។ សោ នឧបោវ អតារណ៍យោ បត្តមត់ ។ នុស្ស កំក្លាវ

១ ឱ ជាដីបទេស ។

វិនយបិជិត មហវត្ត

ហកពាក្យមុសាក់៖ ដោយ**អ**នេកបរិយាយ ម្នាល់មោឃបុរស អំពើ នេះនឹងបានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជែះថ្ងាឲ្យជិះថ្នាឡើងក៏ទេ ។ បេ។ e នីបន្ទោសហើយធ្វើនូវធម្មភថា រួច e នី ត្រាស់ហៅភិក្ខុ ទាំន ឡាយមក ម្នាលក់ត្តូទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកក្នុធានទទួលប្រជាថា នៅចាំវស្សាដោយចុរិមិកាវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងតែដើរទៅកាន អាវាសនោះក៏បានឃើញអាវាសពីក្មេង៣កកណ្ដាលផ្ទុវ ជាអាវាសមាន ចីវរ | ចិន ។ ភិក្ខុ នោះមានសេចក្តី គិះរិះយាងនេះថា បើដូច្នោះ គួរអាត្វា អញនឹងនៅចាំវស្សា ក្នុងអាវាសទាំងពីរនេះចុះ ចីវរមុ១ជានឹងកើតដល អាត្មាអញ្ជា \int_0^{∞} ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ ភិក្ខុនោះក៏នៅហំវេស្សា ក្នុងអាវាសទាំងពីរនោះ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុរិមិកាវស្សារបស់ ភិក្ខុ នោះមិន ជ្រាកដផង៍ ភិក្ខុ នោះ ត្រវិមាបត្តិទុកដ ្រោះទទួលពាក្យ ប្តេជ្ញាផង ។ ម្នាលកក្តីទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើកក្តុជាន ទទួលប្ដេជាថានៅចាំវស្សាដោយបុរិមិតាវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនោះកាល នឹងដើរទៅតានអាវាសនោះ ត៏ធ្វើទុប្រាសថខាង[ែត្រា លុះដល់ថ្ងៃ ្រើបចូល**ទៅ**វិហារ (កាលសេខាសន:ដំកល់ទឹកគាន់ទឹក (ប៉ែ ជ្រាស់ ប្រោស ច្រាស់ ទីបរិវេណ ។ ក្នុងប្រែនោះជង កិត្តនោះឥតមាន កិច្ចនិង ត្រូវធ្វើយេ ហើយក៏ដើរចេញទៅ ។ ម្នាលកិក្ខាទាំងឡាយ

វិស្សបនាយិកក្ខន្ធកេ បដិស្សវទុក្កដាបត្តិ

န်က္ခုံးက ပုံးမ်ားက **ေ** ေ ေ ေတာ္တာလား ေပးမိုလ္လုံး ខ អបត្តិ នុក្កដស្ប ។ ៩៩ ខេន ភិក្ខាប់ ភិក្ខានា វេស្សាវាសោ បដ្តស្បាតា យោតិ បុរិមិតាយ ។ សោ នំ អេវាស់ កច្នេះ ពេលទៃ ។ ទេស ៩ ការតំ ១-ដំបនេ ហៃរំ ឧមេតិ សេខាសនំ មញាមេតិ ទាជ័យ បរិភោជជ័យ ឧបដ្ឋាបេទ បរិវេណ សម្មជ្ឈិត ។ សោ នឧ ហៅ សភាហើយ បក្តមតំ ។ នុស្ប ភិក្ខុឋ ភិក្ខាលា បុរិមិកា ខ ជ បញ្ជាយតិ បដិស្សា ខ អាបត្តិ ខេយ្យក្មារ ។ មុខ ឧទ មួយ មួយ មួយ ស្រាប្រ បដិស្បុតោ ហោតិ បុរិទិកាយ ។ សោ តំ អាវាសំ ក្ខុ ត្រា ពេលទី ឧទោសថំ ការោធិ៍ ទាឌិចនេ វិហាវ៉ ខ្មែត់ សេនាសនំ បញ្ជាបេត់ ទានីយំ បរិកោជជ័យំ វេជជា ខេត្ត ឧរស្រេ មាតិជីឌ ។ មោ ខ្ចិសឌ្ឌស មេ-ត្វា អការល័យ បក្ខមត់ ។ តស្ប ភិក្ខុវេភិក្ខុលោ ប្សុំទីកា ខ ឧ ឧសាយន៍ ឧទ្ធុស្សិ ឧ មាន ខ្លុំ ឧភ-ដស្បី ។ មុខ ឧខ មួយ មួយ មួយ មេបិបមេស ឧ-ជុំស្បាតា យោតិ បុរិមិកាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កច្ពុជា

វិស្សុបនាយិកពូន្វកៈ ត្រូវអាចត្តិទុក្កដីព្រោះទទួល៣ក្យច្នេះ

ឯបុរិមិកាវស្យា របស់ភិត្តនោះមិន ចាកដ៨ឯ ភិត្តនោះ តវិមាបត្តិពុក្ត ្រោះទទួលពាក្យប្ដេជ្យផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកក្ពុជានទទួលប្តេជ្យថាន់ង៍នៅចាំវស្សាដោយបុរិមិកាវស្សាហើយ ។ ភិត្ត เธาะกางเน็บเตากร์เกกรงเธาะก็เตืองเกางชทธ์เโก่ กุ่ะน่งใช่ ๑ ពេចទើបចូលទៅកាន់វិហាវេកាលអាសន: ដំកល់ទឹកគាន់ទឹកប្រើប្រាស់ បោស ចាស់ទីបរិវេណ ។ ក្នុងថ្ងៃនាះ ភិក្ខុនោះ ប្រកបដោយកិច្ច តែវធ្វើ ហើយក៏ដើរចេញទៅ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុរិមិកាវស្សរបស់ក់ក្នុនោះ ត៌មិន ប្រាក់ដផង ភិក្ខុ នោះ ត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ េញះទទួលពាក្យប្រជាផង ។ មាលកិក្ខទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិក្ខពុនទទួលប្ដេជាថា នៅចាំ វស្សាដោយបុរិមិតាវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនោះតាលនិងដើរទៅកាន់អាវាស នោះក៏ធ្វើ៖ ជោសថខាង[េក្រា លុះដល់ថ្ងៃ ១ ពេចទើបចូលទៅកាន់វិហារ ကြောလ၊လေးဆလေးေႏ့စ္မိကလဲခ်ိဳက္သားခဲ့ ခ်ိဳက ပြီး တြက် ေတာ့လတြက္ခေတြနဲ့ វេណ ។ ភិក្ខុនោះនៅអស់ពីរបីថ្ងៃ ឥតមានកិច្ចអ៊ីនឹងគួរធ្វើឡើយ ហើយ ត់ដើរចេញទៅ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ បុរិមិកាវស្សារបស់ភិត្តនោះគឺមិន ជ្រាកដផង៍ ភិក្ខុនោះ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ្រោះទទួសពាក្យព្រជាផង៍ ៗ ម្នាល កិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសទានេះ បើកិត្តបានទទួលប្រជាថានៅចាវ់ស្បា ដោយបុរិមិតាវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនោះកាលនឹងដើរទៅកាន់អាវាសនោះ

វិនយបិជិពេ មហាវង្គោ

តហិឌ្ជា ឧទោសថំ ភាពេត ទាជិបធេ វិហារំ ឧបេតិ សេខាសនំ បញ្ហាមេតិ ទាន់យំ បរិភោជន៍យំ ឧបដ្ឋា-ចេត្ត ចរិវេណ សម្មុជ្ជតិ ។ សោ ធ្វីមាតីមាំ វេសិត្វា សការណ៍យោ បក្តមត់ ។ តស្ប ក់ក្កាវេ ក់ក្ខានោ ប្រេំត្តា ខ ជ បញ្ហាយត់ បដ្ឋស្បាប់ ខ អាបត់ ឧុក្ត-ដុស្សី ឯ មុខ ឧប មួយិណ្ឌ មួយ ស្រីប្រទេស ឧ-ជំសា្សតា យោត៌ បុរិចិតាយ ។ សោ តំ អាវាសំ ក្នុ-ន្តោ ពហិឌ្ធា ឧទោសថំ ភាពេតិ ទាជ់បធេ វិហាវំឧបេត៌ សេខាសន់ បញ្ហាបេឌ៌ ទានីយំ បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋា-មេនិ មរិវេណ៌ សម្មុជ្ជនិ ។ សោ ធ្វីមានីមាំ វស់ត្វា សត្ថាបាការណ៍យេឧ បក្អេមនំ ។ សោ នំ សត្ថាបាំ ពហិទ្ធា វិតិលមេតិ ។ តក្ស ភិក្ខុឋេ ភិក្ខុលេ ឬម៉ែកា ខ ខ ឧស្សាយទូ ឧជ្ទុស្សា្រ ខេស្តទំ ឧទ្ធុឧស្សា ។ ៩៩ ឧខ ភ្នំណ ង្គំនា ស្រាស្រា ឧត្តសាមេ លេខ បុរិម៌កាយ ។ មេ ។ សេ ទ្វី ហតី ហំ វស៌ ត្វា សត្តា ហកា-្រោយជេ បក្មខុស ។ សោ តំ សត្តាហ៍ អណ្តូ ស្គ្-វជ្ជំ ការោត៌ ។ តស្ប ភិក្ខាវេ ភិក្ខាខោ ឬម៉ែកា ខ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

ក៏ធ្វើទប្រាសថខាង[ក្រា លុះដល់ថ្ងៃ១ រោចទើបចូលទៅកាន់វិហារ[កាល សេនាសន: ដែកលទឹកធាន់ ទឹកប្រើប្រាស់ ផ្ទេសប្រាសទីបរិវេណ ลิฐเธาะเธาหม่ดีเชียงกับ (ชกบเนาเบลิตูลูเริ่มเตุ๊ลเน็รเบตาเชา ฯ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ បុរិមិកាវេស្សរបស់កិត្តនោះក៏មិន ៤) កដផង ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ្រោះទទួលពាក្យប្រជាផង ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនានេះ បើកិត្តបានទទួលប្តេជាថានៅចាំវស្សា វស្សាហើយ ។ ភិត្តនោះកាលទឹងដើរទៅកាន់អាវាសនោះក៏ធ្វើទល្វេសថ ទាង ℓ កា លុះដល់ថ្ងៃ ១ រោចទើបចូលទៅកាន់វិហាររៀប ℓ កាលសេនា-សន: ដកល់ទឹកគាន់ ទឹកប្រើប្រាស់ បោសប្រាសទីបរិវេណ ។ ភិក្ខុ នោះនៅអស់ពីរបីថ្ងៃក៏ដើរចេញទៅដោយសត្តាហកវណីយ ។ ភិក្ខុនោះ នៅភាជ[ៅកា (ភាជាស) ហួស៧ ថ្ងៃនោះ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុរិមិកាវេស្យា របស់ភិក្ខុនោះមិខ ប្រាក់ដផង ភិក្ខុនោះ តែវិអាបត្តិទុក្ខដ ្រោះ ទទួលពាក្យប្រជាផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តិបាន ទទួលប្ដេជាគេថានៅចាំវស្សដោយបុរិមិតាវស្សហើយ ។បេ។ ភិត្តុនោះ ន្ទៅអស់ពីរបីថ្ងៃក៏ថយចេញទៅដោយសត្តាហករណីយ ។ ភិក្ខុនោះវិល ត្រទ្បប់មកវិញក្នុងរវាង៧ថ្ងៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរិមិកាវស្សារបស់

វស្សុបតាយិកក្ខុត្តកេ បដិស្សវទុក្កដាបត្តិ

មេណៈ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត កិត្តាប ភិក្ខាជា ស្បារាសា បដិស្បាត យោត់ បុរិមិកាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កច្ឆេ ពហ៌ទ្ធា ឧទោសថំ ការោតិ ខាជិបឧ វិហារំ ឧបេត៌ សេលាសធំ បញ្ហាបេត៌ ខាជ័យំ បាកោជន៍យំ ឧបដ្ឋាបេត បាហែល សម្មជ្ជតិ ។ សោ សត្តាហ៍ អនាគតាយ មវាណោយ សគាណ់យោ មត្ត-មត៌ ។ អកច្ចេយ្យ វ សោ ភិក្ខាវ ភិក្ខា តំ អាវាសំ ខ ឃុ មានដើញ ឯ ឧទាវី មួយរ មួយរ ស់គ្នេយ ខេ ខេណ្យ ខេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ភិក្ខាវ ត្តភាព ស្រាប្រក្រសា ឧត្តស្សាធា សេវា ស្វាធិត្តាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កញ្ញា ឧទោសថ់ ការោត៌ ទាជិបនេ ជ្ញុំ ឧចដ្ឋាចេឌ ចំពេញ សម្មុជ្ជិន ។ សោ នេខបោវ អការណ៍យោ បក្តមត ។ តស្ប ភិក្ខាវ ភិក្ខានោ បុរិ-ទំភា ខ ៤ ឧស្លាយតំ ឧជ្ជក្បា ឧ មាខត្ត ឧភ-ដែស្បី ។ ៩៩ ឧ៩ ភ្ទឹល ភូមិស ស្រីប្រុស្ស

វស្សុបនាយិកក្ខន្ធកៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កង់ព្រោះទទួលពាក្យប្ដេង្យា

ភិក្ខុ នោះក៏ (ពុកដផង៍ ភិក្ខុ នោះមិន ត្រូវអាបត្តិ ៤ ពាះទទួលពាក្យប្រជាជន៍ ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិក្ខជានទទួលប្តេជាគេថានៅ ចាំវស្សា ដោយបុរិមិកាវស្សាហើយ ។ កិត្តនោះកាលនឹងដើរទៅកាន អាក់សនោះក៏ធ្វើ«ប្រាសថខាង[ក្រៅ លុះដល់ថ្ងៃ ១ រោចចូលទៅឯវិហាវ ကြေးလ ေလး အေး ႏွစ္မို့ က လ ေက်ာ္မွာ ေက်း ေတြ တြဲ လ ေတြ လ វេណ ។ គិត្តនោះកាលបើនៅខ្វះ៧ថៃ្រៀតនឹងដល់ថៃ្ងហរណោ ក៏ប្រកប កិច្ចដែល តែវធ្វើហើយថយចេញទៅ ។ ម្នាលកិក្ខព៌ងឡាយ កិក្ខនោះ ជានមកកាន់អាវាសនោះក្ដី មិនជានមកកាន់អាវាសនោះក្ដី **។** ម្នាល $\hat{m{r}}_{m{r}_{m{q}}}$ ကိုန် ၅ က စာပုံမြဲကiလျှားပလ် $\hat{m{r}}_{m{r}_{m{q}}}$ းေားကိ \int ပှာကမ်းရွိ $\hat{m{r}}_{m{r}_{m{q}}}$ ောင်းမွာ ត្រវអាបត្តិ (ពាះទទួលពាក្យហ្គេជាផង ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុង សាសនានេះ បើកិត្តបានទទួលប្ដេញគេថានៅទាំវស្សាដោយបុរិមិកាវស្សា ហើយ ។ ភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះក៏ធ្វើឧប្រាសថ លុះដល់ថ្ងៃ១កេច ទើបចូលទៅកាន់វិហាររៀបក្រាលសេនាសនៈ ដឹកល់ទឹកធាន់ ទឹកប្រើ ត្រុស ត្រុស∫ថាសទីបរិវេណ ។ ក្នុងថ្ងៃនោះឯង កិត្តនោះឥតមានកិច្ច រវល់នឹងធ្វើឡើយ ហើយក៏ថយចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបុរិមិកាវស្សារបស់ភិក្ខុនោះក៏មិន ប្រាកដផង ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខ េញេះទទួលពាក្យប្រជាផង ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

ក្សា ។ ទោសថំ ភាពភា ទាជិប ខេ វិហារំ ។ បេត៌ សេសសន មញ្ញាមេតិ ទានីយំ បរិកោជន៍យំ ឧ្ម-ដ្ឋាខេត្ត ចាំវេណ សម្មជ្ឈតិ ។ សោ តឧបោវ ស-ក្សាលោ មគ្គមតិ ។ មេ ។ សោ ខ្វីមាតីមាំ វស៌ត្វា អគារណ៍យោ បក្តាមត៌ ។ បេ ។ សោ ខ្វីបា-តំហំ វស់ត្វា សការណ៍យោ បក្តាមតំ ។ បេ ។ សោ ទ្វីសត្តិហ វេសិត្តា សត្តាសកាលើយេខ បក្កមត់ ។ សេ នំ សត្តាហំ ពហ៌ធ្វា វ៉ាន់ជាមេន៍ ។ នស្បូកិក្តាប់ ភិក្ខានោ ឬវិមិតា ខ ឧ បញ្ហាយត៍ បដ៌ស្បូវ ខ អាមត្តិ ឧក្កដស្ប ។ បេ ។ សោ ធ្វីហត់ហំ វស់ត្វា សត្តាហការណ៍យេជ បក្កមត្ត ។ សោ តំសត្តាហ៍ អត្តោ សជ៌្វដ្តំ ការាត៌ ។ តស្ប ភិក្ខាវ ភិក្ខាលា បុរិមិកា ច ភិក្ខាលា សេក្សាវាសោ បដ្ឋស្បីតោ យោតិ បុរិម៌ភាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កញ្ញា ខ្លោសថំ ការោត់ ទាជ់បនេ

វិនយចិជិក មហាវគ្គ

បើភិក្ខុបាខឲឲ្យលប្តេជាគេថានៅចាំវស្សា ដោយបុរិមិតាវស្សាហើយ ។ ភិត្តនោះទៅកាន់អាវាសនោះក៏ធ្វើឧប្រោសថ លុះដល់ថ្ងៃ១ ពេច ទើប ច្ចលទៅកាន់វិហាវ រៀប[កាលសេនាសន: ដឹកល់ទឹកធាន់ ទឹកប្រើ ជោស ច្រាស់ ទីបរិវេណ ។ ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ភិក្ខុនោះក ប្រកបដោយកិច្ចដែលត្រវធ្វើទើបថយចេញទៅ ។ បេ។ កិត្តនោះនៅ អស់ពីរបីថ្ងៃ ឥតមានកិច្ចអ្នកិថយចេញទៅ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះនៅអស ពីរថ្ងៃ ប្រកបដោយកិច្ចការក៏ថយចេញទៅ ។ បេ។ ភិត្តនោះនៅ អស់ពីរថ្ងៃ ក៏ថយចេញទៅដោយសត្តាហករណីយ ។ ភិក្ខុនោះនៅ ខាង (គេជាស) ឲ្យហួសពី៧ ថ្ងៃនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ បុរីមកាវេស្សា បេសភិក្ខុនោះក៏មិនប្រាកដផង ភិក្ខុនោះ តែវមាបត្តិខុកដ េញ ខេទ្ទល្ខិសាត្យ ប្តេង្យផង ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ នៅអស់ពីបេីថ្ងៃ ក៏ថយ ចេញទៅដោយសត្តាហករណ៍យ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាជ ៧ថៃ ។ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ បុរិមិកាវស្សរបស់កិត្តនោះក៏ប្រាកដ ផង ភិក្ខុ នោះមិន ត្រៅអាបត្ត (បាះទទួលពាក្យប្រេជ្ញាផង ។ ម្នាបេកិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកក្នុបានទទួលប្ដេយគេមានៅចាំវស្សា ដោយបុរិមិតាស្បែលើយ ។ ភិត្តនោះទៅកាន់អាវាសនោះក៏ធ្វើខ្យោសថ លុះដល់ថ្ងៃ ១ ដេច ទើបចូលទៅកាន់វិហារ រៀប[កាលសេនាសន:

វស្សបទាយិកក្ខុន្ធកេ បដិស្សវទុក្កដាបត្តិ

វិហា វេ ឧបនិ សេខាសនំ បញ្ញាបេតិ ភេ ជ័យ បរិកាជ-និយ ឧបដ្ឋាបេតិ បរិបាណ៍ សម្មជ្ជិតិ ។ សេ សត្តាហ៍ អភាគតាយ បវាណោយ សគាហើយោ បត្តមតិ ។ អភាច្ចេយ្យ វា សោ វិក្ខាវេ វិក្ខា នំ អវាសំ ឧ វា អភាច្ចេយ្យ ។ តស្ប វិក្ខាវេ វិក្ខាវេ បរិមិកា ច បញ្ហាយតិ បដិស្ប្ាវ ច អភាបត្តិ ។

(១៨) ៩៩ ១៩ ភិក្ខុឋ ភិក្ខុនា វស្បាវាសោ ១៩ ស្បុះ តោ ហោតិ ១៩ មិតាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កម្ពុត្តា ពហិន្ទា ឧទោស៩ ការោតិ ខាជិបឧ វិហារំ ឧបេតិ សេនា-សនំ ១ញ្ញាបេតិ ខាជីយំ ១រិភោជជ័យំ ឧបដ្ឋាបេតិ ហិ-ឋលា សម្មជ្ជិតិ ។ សោ តឧ ទៅ អការណ៍យោ ១ក្តុម-តំ ។ តស្ប ភិក្ខុឋ ភិក្ខុខោ ១៩ ខិតិកា ១ ឧ ១ញ្ញាយត៌ ១៩ ស្បាវាសោ ១៩ ស្បុះតា ហោតិ ១៩ មិតាយ ។ សោ នំ អាវាសំ កម្ពុត្តា ពហិន្ទា ឧ ទោសេខ ការាធិ ខាជិបឧ វិហារំ ឧបេតិ សេនាសខំ ១ញាបេតិ ខាជ័យំ ១រិភោជៈ ជ័យំ ឧបដ្ឋាបេតិ ១វិបលំ សម្មជ្ជិតិ ។ សោ តឧ ហៅ

វិស្សុបតាយិកក្នុន្ធកៈ ត្រូវអាចត្តិទុក្កដក្រោះទទួលពាក្យប្តេង្យា

ដែកលទឹកនាន់នឹងទឹកប្រើ បា្រស់ : ពុស (ចាសទិបរិវេណ កាលបើនៅខ្វះ ៧ ថ្ងៃទៀតនឹងដល់ថ្ងៃប្រាវណា ក៏ប្រកបដោយកិច្ច ហើយ មាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តនោះមកកាន់អាវាសនោះក្តី **៥**យ ខេញុំ ទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុរិមិកាវស្យា របស់ភិក្ខុខោះ ភិក្ខុនោះមិន ត្រវអាបត្តិ ក្រោះទទួលពាក្យប្រជាផង (១៨) ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ *ទទួលប្តេច្*ាតេថានៅទាំវស្សាដោយបច្ចុមិតាវស្សាហើយ ។ ភិក្ខុនោះកាល នឹងដើរ ទៅកាន់អាវាស នោះក៏ធ្វើ៖ ជោសថនាង[្រៅ លុះដល់ថ្ងៃ ពេច ទើបចូលទៅកាន់វិហាវ រៀប[កាលសេនាសន: ដុំកល់ទឹកធាន់ ទឹកប្រើ ជោស ចាសទីបរិវេណ ។ កិត្តនោះឥតមានកិច្ចអ៊ី ក៏ចៀស ចេញទៅក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡូឈ បច្ចុំមិតាវស្សា របស់ ភិត្តនោះក៏មិន បាកដផង ភិត្តនោះ តវអាបត្តខុត្តដ េញ៖ ខុខួលពាក្យ ។ ម្នាល់ភិក្ខុសំង៍ឲ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើភិក្ខុជាន ទទួលប្ដេក្ខាតេថានៅទាំវស្សា ដោយបច្ចុំមិតាវស្សាហើយ កាលទឹងដើរទៅកាន់អាវាសនោះ ក៏ធ្វើឧប្ចោសថនាង[គ្រៅ លុះដល់ថ្ងៃ อ เกซ เจ๊บซุณเศการใชกง เปซ กาณเพยาพร: ទឹក ប្រើប្រាស់ េញសេច្រាសទីបរិវេណ ។ ភិត្តនោះមាន

វិនយបំដីពេ មហាវិគ្គោ

សការណ៍យោ បក្តមតិ ។ បេ ។ សោ ខ្ទីហតីហ៍ វស៌ត្វា អការណ៍យោ បក្តមតិ ។ បេ ។ សោ ធ្វីហតីហ៍ វស់ត្វា សការណ៍យោ មក្តាមតំ ។ មេ ។ សោ ធ្វីមាត់មាំ វស់ត្វា សត្តបាការណ៍យេខ បក្ដមត់ ។ សោ តំ សត្តបាំ ពេលទ្វា វីតំនាមេតិ ។ តស្បាត់ត្បូវ កំត្លាល បច្ចិម៌ការ ខ ខ ឧស្សាយតិ ឧជ្ជក្បាប ខ អឧត្តិ ឧក្សាជក្បា ។ ឥឌ ខែជ កិត្ត្ប កិត្ត្លា វស្សាវាសោ ខឌិស្សីនោ យោគ៌ បច្ចឹត្តាយ ។ សោ តំ អាវាសំ កច្ឆេ ពហិជ្ជា ៤ ទោ-សថំ ការោតិ ទាជិប េ វិហារំ ខ្យត់ សេខាសជំ បញ្ហាមេតិ ទានីយំ មរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋាមេតិ មរិវេណ៍ សម្មជ្ឈត់ ។ សោ ធ្វីហត់ហំ វស់ត្វា សត្តាហការណ៍យេន បេក្មតិ។ សេ តំសត្លាហំ អ ្តេ សច្ចិវឌ្លំ ការោតិ ។ តស្បី ភិក្ខាវេ ភិក្ខាលេ បច្ចិទិកា ខ បញ្ហាយតិ បដិស្បូវ ខ អភាបត្តិ ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាប ភិក្ខាជា សេរុក្សាសេរ បនិ-ស្បាត យោតិ បច្ចិទិកាយ ។បេ។ សោ សត្វាហំ

វិនយបិដិត មហាវត្ត

គិច្ចដែល តែវធ្វើក៏ចៀសចេញទៅក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ បេ ។ គិត្តនោះនៅអស់ ต็เชี่ใช่ สลยาธิคิตูผู้ค็เติงเตุญเท ๆ เช ๆ ลิกูเอาะเฮเนง មានកិច្ចដែលត្រវធ្វើក៏ចៀសចេញទៅ ។ បេ។ កិត្តនោះនៅអស់ ពីរបីថ្ងៃ ក៏ចៀសចេញទៅដោយសត្តាហករណីយ ។ កិក្ខុនោះនៅទាផ ្រែកាហ្លួសកំណត់៧ថ្ងៃនោះទៅ ។ បច្ចុំមិតាវស្សារបស់ភិក្ខុនោះគឹមិន (ជាកដ ផង កិត្តនោះ ត្រាវអាបត្តិទុក្ខដ ្រោះទទួលពាក្យ ប្ពេជាផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តបានទទួលប្ដេយាគេថានៅចាំ**វស្សា**ដោយ បច្ចិមិតាវស្សាហើយ ។ ភិត្តនោះកាលនឹងចេញដើរទៅកាន់អាវាសនោះ ក៏ធ្វើខណ្ឌសថខាងក្រៅ លុះដល់ថ្ងៃ ពេចទើបចូលទៅកាន់វិហាររៀប ក្រាលសេខាសន: ដំកល់ទឹកនាន់ ទឹកប្រើប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ បា**សទីបរិវេណ។** ភិក្ខុនោះនៅអស់ពីរបីថ្ងៃហើយក៏ចៀសចេញទៅដោយសត្តាហ**ករ**ណីយ**។** ភិត្ត នោះ ត្រឡប់វិលវិញក្នុងរវាង៧ ថៃ្ង នោះ ។ ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ បច្ចឹមិកា វស្សាបេសភិក្ខុនោះគឺ ជាកដផង ភិក្ខុនោះមិន តវអាបត្តិ (ពាះទទួលពាក្ស ប្តេជាផង។ មាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តបានទទួលពាក្យ ប្តេជាគេថានៅចាំវស្សាដោយបច្ចុំទិតាវស្សាហើយ ។បេ។ ភិក្ខុនោះកាលបើ

វស្សុបនាយិកក្ខន្ធកេ បដិស្សវទុក្កដាបត្តិ

អនាកតាយ កោមុធិយា ខាតុម្ចាស់ធំយាសការណ៍យោ បក្តមត៌ ។ អកច្ចេយ្យ វា សោ ភិក្ខាវេ ភិក្ខុ តំ អាវាសំ ជ ជ អានជ្រើលា ឯ ឧសារី មួយ មេ មួនមួយ ខែមញ្ជាប់ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ភ្លុខ ស្បារ្យាស្រ ឧត្តម្ភា លោខ ឧត្តិមិសាយ ។ សោ តំ អាវាស់ កញ្ហា ខ្លោសថំ ការោតិ ចាដ់ប្រជាប្រារំ ទុខេត្ត សេលសធំ ខញ្ញាខេត្ត ទាធីយំ បរិភោជជ័យ និត្តពីពេទ្ធ ស្សាលា មាត់ជីខ្មុំ ឯ មោ ឧបស្ស មួយ ។ ណ៍យោ បក្តមត់ ។ បេ ។ សោ ឥឧ ហៅ សការណ៍យោ បត្តមត់ ។ បេ ។ សេ ខ្ទីពត់ពាំ វស់ត្វា អការណ៍យោ ပြောမြန်း ၅ (၁၂) မော နွေပာန်းကို (ညီရှာ ညေက လော်လော បក្សន់ ។ បេ ។ សោ ខ្ទីបាន់ហំ វស់ត្វា សត្វាហការ-ណ៍យេជ បក្មទាំ ។ អោ ទំ អត្តាហំ ពហិឌ្វា វ៉ាំនំ៣-មេនិ។ នុស្ស ភិក្ខុពេល បច្ចុំទំភា ខ ជ បញ្ជា-យតិ ថដ្ឋស្បាប មាបស្ថិនក្រុងស្បាប បេក ខ្លីបា-ត្តល វស៌ត្វ សត្តបាករលើយេខ បក្អមត៍ ។ សោ តំ

វស្សុបតាយិកក្ខន្ធកៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដីព្រោះទទួលពាក្យប្តេង្វា

នៅ 🤋 : ៧ ថ្ងៃ (ទ) គនឹងដល់ថ្ងៃជា ទីរីក (ឡើងខែជាកុម្ ទ គឺថ្ងៃជាគំរប់ ៤ ខែ នៃរដ្ឋាភ្ជុំ (១៥ កើតខែកត្តិក) មានកិច្ចដែល ត្រវធ្វើក៏ចៀសចេញ ទៅ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តនោះជានមកកាន់អាវាសនោះក្ដី មិនបាន មកក្ដី ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ បច្ចុំមិកាវស្សារបស់ក់ក្ខនោះក៏ប្រាកដផង ភិត្តនោះមិន ត្រវអាបត្តិ (ពោះខទ្ធលពាក្យប្រជាជង ។ ម្នាលភិត្តិ ធំងំឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តបានមទួលប្ដេយគេថានៅចាំវស្សាដោយបច្ចុំមិតា ភិក្ខុនោះទៅកាន់អាវាសនោះហើយក៏ធ្វើ«ព្រោសថដល ថ្ងៃ ១ រោចទើបចូលទៅកាន់វិហាររៀប[កាលសេនាសន: ដកល់ទឹកនាន់ នឹងទឹក[បី] បាស់ បោស[ចាសទីបរំវេណ ។ ភិក្ខុនោះឥតមានកិច្ចអ្នកចៀស ចេញទៅក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះមានកិច្ចដែល ត្រវធ្វេកិច្ចេស ចេញទៅក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ បេ ។ កិត្តនោះនៅអស់ពីរបស់ថ្ងៃ ឥតមានកិច្ចព្វឹ ขเบข สิฐเลาะเธาหม่าที่เชียงเลือใสเปลาเตื ត់ចេ/សចេញទៅ ล็เอ) សเอญเศ ๆ เบ ๆ ลิฐเลาะเสนห่าตัวอีโฮล็เอ) សเอญเฟ ដោយសត្តហករណ៍យ ។ ភិត្ត នោះ នៅខាង ៀត់។ហួសតំណត់ ៧ ថ្ងៃ។ ។ មាលកិត្តទាំងទ្យាយ បច្ចុំមិកាវស្សារបស់កិត្តនោះក៏មិន ជាកដផង កិត្តនោះ តែវអាបត្តិទុក្ខដ េត្រះទទួលពាក្យប្តេជាផង ។ បេ។ ភិក្ខុ នោះ នៅអស់ពីរបថ្ងៃ ក៏ច្រៀសចេញទៅដោយសត្តហករណ័យ ។ ភិក្ខុនោះ[តឡប់វិលវិញក្នុង

វិនយប់ជីកេ មហាវិគ្គោ

សត្តាហ៍ អន្តោ សន្និវឌ្តំ ការាត់ ។ កស្ប កិត្តាប់ កិត្តា សេ បច្ចុំទំកា ខ បញ្ញាយត់ បដ់ស្បារ ខ អនាបត្តិ ។ ៩៩ បន កិត្តាប់ កិត្តានា ស្បារាសា បដ់ស្បាតា ហោត់ បច្ចុំទំកាយ ។ បេ ។ សោ សត្តាហ៍ អនាក-តាយ កោមនិយា ចាតុម្នាស់និយា សកាហើយោ បក្តាមត់ ។ អាកច្ចេយ្យ ។ សោ កិត្តាប់ កិត្តា តំ អាវាសំ ឧ វា អាកច្ចេយ្យ ។ តស្ប កិត្តាប់ កិត្តា នោ មច្ចុំទំកា ខ បញ្ញាយត់ បដ់ស្បាប់ ខ អនាបត្តិតំ ។ ហ្សែបឈំពេញផ្តាំ សាល់ ។

> ខ ុងដីខ្ញុំ ឧ ភាឃ្វាំដំ (បុង) ៩ឧឧទុំ ៩៩ ខេត្ ឧភាដៃធំ ឧភាដៃធំ

វិនយចឹងត មហាវគ្គ

រវាន៍ ៧ ថៃ្ងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ បច្ចិមិកាវស្សាបស់ភិក្ខុនោះក៏ប្រាកដផងភិក្ខុនោះមិនត្រូវអាបត្តិ បោះ ខេត្តលពាក្យប្តេយផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង
ខ្សាយ ក្នុងសាសនានេះ បើភិក្ខុបានខទួលប្តេយ្យគេថា នៅចាំវស្សា ដោយ
បច្ចិមិកាវស្សា ហើយ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះកាលបើនៅខ្វះ ៧ ថ្ងៃទៀតនឹងដល់
ថៃ្ងជាទីរីកនៃផ្កាក់មុខ គឺថៃ្ងជាគំរប់៤ ខែ នៃរដូវភ្លេង (១៩ កើតខែកត្តិក) មាន
កិច្ចដែល តែវធ្វើក៏ចៀសចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ ភិក្ខុនោះមកកាន់
អាវាសនោះក្តី មិនបានមកក្តី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ បច្ចិមិកាវស្សាបេស
ភិក្ខុនោះក៏ប្រាកដផង ភិក្ខុនោះមិនត្រវិមាបត្តិ ព្រោះ ខេត្តលពាក្យប្រជាជង ។

ចប់ ស្បែបនាយិពព្វន្ធកៈ ទី ៣ ។

ទទ្ធននៃវស្សបទាយិកក្នុន្នក:នោះ គឺ

(១៩) រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខែង់អនុញ្ញាតឲ្យភិត្តចូល វស្សា ១ ពួកភិត្តគិតថា យើងត្រូវចូលវស្សាក្នុងកាលណា ហ្នំ១ ពួកភិត្តគិតថាថៃចូលវស្សា តើមានប៉ុន្មានយ៉ាង ១ ពួកធព្វគ្គិយ ភិក្ខុជានចូលវស្សា ហើយ ចេញ ដើរទៅកាន់ចារិកភ្នុងកណ្ដាល វស្សា ១ មិន ជ្រាថ្មានឹងចូលវស្សា ១ វេលាជិតចូលវស្សា ហើយ ភ្នែង ដើរ ចេញ ទៅកាន់អាវាសដ ខៃ ១ ស្ដេចពិម្ពិសារ ជ្រាថ្មានឹង

វស្សបសយិកក្ខន្ធកេ ឧទ្ធានឆាជា នុក្សាតំ នេសសភា កំហែ ទេ ខ ខំតា ភាតា ខ អ៩ ញាត កោ ភិត្តភគិកោ វិហារោ វាឡា ខាខ់ សំរីសេខា តោក ទៅ <u>ខ</u>៌សាខាទិ ឧឌ្ឍ តឧ្ភាយេខ ច រុខ្សេខគេ រុឌ្យភ្ តហុតារា ខ ខាយកា ហិខជីហា្នមភជិហាណ កេសជួបដ្ឋាភេខ ច ឥទ្ឋ វេសី គុមារី **ខ** ខណ្ឌកោ ញានកោន ខ រាជា ចោរ ពុត្តា និធិ

វស្សបតយិកក្ខុន្ទក: ឧទ្ទាន៣ថា

លេកខែ១ ទបាសកបានឲ្យគេកសាងវិហារចំពោះសង្ឃ១ ភិក្ខុ មានជម្ងឺ ទាតានឹងបិតារបស់ភក្ខុមានជម្ងឺ ១ បង្ហែនរបស់ភក្ មានជម្ងឺ ១ ញាតេរបស់កត្តមានជម្ងឺ ១ អ្នកធ្វើការឈ្លេរបស់ ភិក្ខុមានដម្ងឺ ទវិហា (ខ្មែរ (ទាម ១ សត្វសា ហាវបៀតបៀនពួក ភិក្ខុទសត្វមានពិសបៀតបៀនពួកភិក្ខុទពួកចោវបៀតបៀនពួក ភិក្ខុ ១ ពួកបំណប់បៀតបៀនពួកភិក្ខុ ១ ភ្លើងនេះ (ក្រនឹងនេះ ទី សេនាសន: ទាំងពីររឿង ១ ទឹកឋនលិចស្រក ១ ចោមេកតាំងនៅ ក្នុស្ត្រាលកជា ប្រើនឥតមានសព្វ ជិះថ្ងា ១ ភិក្ខុនៅ ញុំស្យាក្នុងអាពសដ្ឋទេហើយមិនដែល**ជានកោដនសៅហ្ម**ង៍ឬ ^{ឧត្តមទាន់}ឲ្យដ្អែតពេញលេញ១ភិក្ខុនៅចាំវស្សាហើយមិនដែល បានកោជនធានឲ្យសហ្វាយ ១ ភិ**ក្ខុបានកេសដ្ល:ជាទិស**ហ្វាយ ហើយតែមិនបានឧបដ្ឋាកដ៏សមគួរ ១ ${\cal N}$ បែលេមកិក្ ១ ${\cal N}$ ជាមាស (ប លេមភិក្ខុ នាងថុល្យកុមារី (ប លេមភិក្ខុ ១ មនុស្ស $\tilde{n}_{\tilde{p}}$ $\tilde{n}_{\tilde{p}}$

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

ក្រេណ អដ្ឋាយេល ច វជា សត្ថា ខ ភាវា ខ សុស៌៤ វិ៩ភាយ ខ អដ្ឋោតាសេ ស្បែកសោ ខ ឧការឧបសាងសាអ ជាឃុំនួយ ជា ជា ខាឌិយា ខ ឌុខេត្ត គេ កត្តោ បដ្សុរូណ៌ត្វា ពហ៍ទ្ធា ខ ។ ទោសថា បុរីទីកា បច្ច័ទីកា ယားကားကားက $\mathfrak{a}^{(\mathbf{e})}$ ကောင်းက អការឃ្នាំ(p) ជយ្លានង្ សភាហោ $^{(m)}$ តមេ ខ ខ្ញុំហេតុហោ ខ ជុខ(b)

ទ ឱ. យហិនយោន។ L មេ. អករណី ។ ៧ សករណ៍ ។ ៤បុន ច។

វិនយប់ដក មហាវត្ត

เพ็ញคំណប់ (ទព្យ ๑ ភិត្តឃើញភិត្ត (ចិនរូបព្យា យាមបំបែក សង្ឃ១ ភិក្ខុ ៤ ពួកបានពុដំណឹងថា ភិក្ខុនឹងភិក្ខុនីព្យាយាមបំ-បែកសង្ឃ ១ ភិក្ខុចូលវេស្សាក្នុងលំនៅរបស់គង្វាលគោ ១ ភិក្ខុប្រវេស្សក្នុងពួកឈ្មួញរទេះ ១ ភិក្ខុប្រវេស្សក្នុងទូក **១** ភិត្តចូលវស្សភ្នងស្រែ ១ ភិត្តចូលវស្សលើបគាបឈើ ១ ភិក្ខុល្យស្បាក្សទីវាល១ភិក្ខុលាស្បាឥតមានទីសេនាសនៈ១ ភិក្ចុលវសុក្រុងខុម ខាប ១ ក្រោមគត្ត ក្ងីពាង¢ឹក ១ សង្ឃធ្វើបេជាគ្នាថា កុំឲ្យបំបូលកុលបុត្រក្នុងវេស្សា ១ ភិក្ខុខទួល ប្តេជ្ញាថានៅចាំបុរិមិតាវស្សាឬបច្ចិមិតាវស្សាហើយធ្វើ^ខណ្ដេសថ វាង (\widehat{h}^{\prime}) បណ្ឌិតគួរ $(\widehat{u}$ កបតាមសមគួរដល់ន័យ ១ ភិក្ខុតត មានកិច្ចអ្វីហើយចៀសចេញទៅ ១ ភិក្ខុមានកិច្ចហើយចៀស ចេញទៅ ១ ភិត្តនៅអ**ស់ពីរ**បីថ្ងៃក៏ទៅដោយសត្តាហករណីយ

វេស្សាតលើកព្ដូក នទូតជាជា សត្តា មាការណ៍យេឧ ខ សត្តា មាជាការយែឧ ខ សត្តា មាជាកាតា ខេវ អាក់ខ្លែប និសាមយេតិ ។ ឥត្តិខេតិ និសាមយេតិ ។

១ម. ខង្ហារូវា ។

វស្សបតាយិកក្ខុត្តក: ឧទ្ទាតតាថា

ហើយ ត្រឡប់វិលវិញ ១ នៅខ្វះ ៧ ថ្ងៃទៀតនឹងដល់ថ្ងៃហា
វណា កិត្តនោះទៅដោយសគ្គាហករណីយហើយ ត្រឡប់មក
កាន់អាវាសនោះក្តី មិនជាន ត្រឡប់មកកាន់អាវាសនោះក្តី ១

បណ្ឌិតគប្បីពិហរណានូវទំនងដែលមានបែបផែនរៀបរយក្នុង
ទុខ្លាននៃរឿងទាំងអម្បាលឈោះហោង ។

ក្នុងខត្តព:នេះមានរឿងដា ។

ប្សារណក្ខន្តក:

(៤០) នេះ មានលោខ ជានៃ ងង។ មានិត្ វិហាត់ ដេត់នេ អជាជព្រំឃ្នាំកាក្សា អាវាបេ ។ គេធ ជន មានពេលខ មានស្លាហ មាធិដ្ឋា មានស ភិក្ខុ កោសលេស ជនបទេសុ អញសក្ស៊ី អាវាសេ វេសារ៉ូ ឧបក្ដឹស ។ អ៩ទោ គេស កិត្តិ ឃិតឧយោ-សំ គោះ ឧ ្រោ មយ់ ឧទាយេជ សមត្តា សម្ពោធ-မာတ អាជ្នៃមានា ដាសុគ[ំ] វស្ស វស្ស វស្ស វស្ស វ រំណ្ហាគេខ ឃុំលាខេល្យសង្ខ ។ អ៩ ទោ ខេស្ ភិក្ខុដំ រាស្ស ស្រោះ ស្រោះ ខ្មែរ មេលា មេលា មេលា ខេត្ត មេលា មេលា មេលា ខេត្ត មេលា មេលា មេលា មេលា ខេត្ត មេលា មេលា ខេត្ត មេសា ខេត្ត មេលា ខេត្ត មេសា ខេត្ត មេលា ខេត្ត ម ဂေးကပါရ ဗ မာတ်ဂေးကပါရ ကော ဝေရခု မာရ၏ စွက်သ-က ငန္းကြားရေကါ မေသ အမာအ ကောင္းကေလ ကေလးမွာ ကေ សេនត្ត សេន្ត្រ និងទីខ្លាំ នេញ មន្ត្រាំ **េ** ដៅត្វា ឧបដ្ឋាបេយ្យ ទាន់យំ បរិកោជន៍យំ ឧបដ្ឋាបេយ្យ លោ ឧស៊ី មានមោ ភូហ៊ីហេ ឧឌ្ឌម្ភីគេណិ មានមារិ កុត្តាវេសសោ សចេ អាកាផ្ដេយ្យ កុះញ្ជេយ្យ នោ ចេ

បរារណត្តត្តតំ

[७०] សម័យនោះឯង ព្រះពុទ្ធដ៏មានដោគ ខ្ទង់គង់នៅវត្តដេត-ពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ (ច្រីនរូប ជាមិត្រទើបនឹងបានជួបប្រទះគ្នាថ្មី ជាមិត្រសិទ្ធស្នាល មាមួន បានចូលវស្ស នៅក្នុងអាវាស ១ ក្នុងកោសលជនបទ ។ 🔊 គានោះ កិត្តទាំងនោះ មានសេចក្តីត្រះរិះយ៉ាងនេះថា ដោយឧទ្ធាយដូចមេចហួ ι ယ်ရိန်ရိတ္ခ \mathfrak{s} စြေမ ι (၅)ရြန္မာ ι တ္ေလး မိခ \mathfrak{k} ကန္မာ နေပတ္ခံလျာရွတ္ခန ស្រលផង៍ មិនលំចុាកដោយអាហារបណ្ឌិថាតផង៍ ។ លំដាប់នោះឯជ ចរបាគ្នាទៅវិញទៅមក ភិក្ខុណា ត្រឡប់មកពីបណ្ឌូ បាតអំពីស្រាមុនគេ កិត្តនោះគប្បីក្រាលមាសន: ជំភល់ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់រង ជើងដែលលាងរុចហើយ នឹងគ្រឿងសម្រាប់ជូតជើងដែលមិនទាន់លាង គប្បីលាន៍ភាជន៍សម្រាប់ផ្ទេរបាយហើយយកទៅដំកល់ខុក គប្បីដំកល់ខឹក ទាន់នឹងទឹកប្រើប្រាស់ ភក្ខុណា ត្រឡប់មកពីបណ្ឌបាតអំពីស្រុកក្រោយ គេ បើមានបណ្តាលុតសល់អពីភិត្ត្តនោះធាន់ បើភិត្ត្នោះ ជ្រាថ្នា គប្បីធានចុះ

បវារណត្តនូកេ មូតពុត្ត តិត្តិយសមាទាន់

មាយខ្ញុំលាំ អេតសរ្យន ប្ ខៈនេីលាំ អត្យិហាយេ ប្ឋខៈ កេ ខ្ញុំបំហេ មេឃ្យុ សោ អាសនំ ខ្លុំយេប្រានេះកំ សន្តរក្ស សន្តមក្ស ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត គេលា ឧឌ័ឌុ មាគីជើលា លោ ឧមៅលា ឧទ្ទលារានុ ក្សាជន្លាល ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ និតជីនេញ មុខមាំ ឈង ង្សេស សង្សែល ខ្មុំនំលំ អាមត្តេត្យ មាន្ត្សហង្ឃគេង ឧបដ្ឋាបេយ្យ ឧ ခွေ႔ ဆင်းခြင့်ကာ မှာ့ မွေးမို့ကေါ် ၅၅ ရက္ မာမိမိ សាទៀនសេយ អាវុនេសយ ជាសង្ខ ស្រី ម្រាយ គេ င င စိုက္လူကေဒ ကိုလမယျောမာန် ។ မင္းစာ ကေ ភិក្សា អញ្ជូញ នៅ អាល់ពីសុ ន សល់ពីសុ យោ បឋ^{ថំ} ភាម តោ ប៊ុណ្ណាយ បដ្តិក្នុមគំ សោ អាសន៌ ပေးကူးဖြစ် တေးအခေတို့ တေးနေတွင်ကို ရေပ ជំនាំ្ឋទតិ អក្សារចាតិ ដៅត្វា ឧបដ្ឋាបេតិ ចាជ័យំ បាកោជជ័យ ឧបដ្ឋាបេទ យោ បញ្ជា តាមតោ ប័ណ្ឌាយ ប្ដេត្តមត់ ស ខេ ហោត់ កុត្តាវេសសោ ស ខេ អាកាផ្គុំតំ

បវារណក្ខុន្ធកៈ ម្ចូកវគ្គ (វគ្គរបស់មនុស្សគ) ជាតិត្ថិយសមាទាន

បើមិន ប្រាថ្នាទេ គួរូលក់លេលទៅលើទីដែលគ្មានស្មៅស្រស់ ឬដះលេស ទៅក្នុងទឹកដែលគ្មានសត្វ (ក៏បាន) ភិក្ខុនោះគប្បីពេកសន: ទុកដាក់ទឹក ស ម្រាប់លាង ដើង គាំងស ម្រាប់រងដើង នឹង េត្រឿងស ម្រាប់ដុត្ ដើង គប្បីលាងភាជន៍សម្រាប់ផ្ទេះប្រាយហើយរៀបចំទុកងាក់ គប្បីទុក ជាក់ទឹកគាន់ ទឹក ប្រើប្រាស់ គប្បីព្រេស ហែសពងភត្ត ភិក្ខុណា ឃើញតូមជាក់ទឹកធាន់ក្ដី តូមជាក់ទឹកប្រើប្រាស់ក្ដី តូមលាងវិច្ច:ក្ដ ដែលរលីងខៈខេ ភិក្ខុនោះគួរដកល់ខុក បើភិក្ខុនោះមិនិអាច ប្រោះវិការ ដៃ (ឈឺដៃ) គួរហៅគ្និតា ដោយអាការប្រេយដៃមកឲ្យដឹកល់ទុក តែ កុំឲ្យបញ្ចេញវាចា េញ្ច្របច្ច័យ នោះ ទៀប យ៉ាងនេះឯង ទើប យើង ពុំនិមសគ្គ(ពម (ព)ន៍ ស្មោះសរ មិនវិវាខគ្គា នៅចាំវស្សក៏ស្រល មិនបានលំហ្ការដោយអាហារបិណ្ឌូហ្គងង៍ ។ (គារខាះឯជ កិត្តទាំងនោះក៏លេងស្ដីហៅវកធ្វេយធ្វង់គ្នានឹងគ្នាទៅវិញទៅមក កិត្តណៈ តែទ្បបមកពីបណ្តូញតអំពីស្រកមុនគេ ភិក្ខុនោះក៏ក្រាលមាសនៈ ដកល ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់រងជើង នឹងគ្រឿងសម្រាប់ ដូតដើង លាងភាជន៍ស[មាប់ផ្ទេរជាយរួចដឹកល់ទុក ដឹកល់ទឹកនាន់ នឹងទឹក ប្រើប្រាស់ ភិក្ខុណា ត្រឡប់មកពីបណ្ឌបាតអំពីស្រែក កោយ បើមានអាហាវសេសសល់អំពីភិក្ខុនោះធាន់ បើកិក្ខុនោះ/ជាថា

វិសយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

កុញ្ជូត នោ ខេ អាកាផ្លូតិ អបហាតៃ វា ជច្ចេតិ អប្បាលោក វា ឧឧកោ ឧបិលាបេតិ សោ អាសនំ ឧន្តាតិ
ចានេខកំ ចានបីបំ ចានកាដល់កំ បន់សាមេតិ
អាក្ការចាតិ នៅត្វា បន់សាមេតិ ចានីយំ បរិភោជនីយំ
បន់សាមេតិ កត្តក្តំ សម្មជ្ជតិ យោ បស្បតិ ចានីយឃដំ
វា បរិកាជន័យឃដំ វា វច្ចុឃដំ វា វត្តំ តុខ្ញុំ សោ
ឧបដ្ឋាបេតិ សចស្ប ហោតិ អាសញ្ញំ ហត្តាំការេខ
ឧត្តិយំ អាមត្តេត្វា ហត្តាំលេខ់្បាកេខ ឧបដ្ឋាបេតិ ខ
ត្វៅ តប្បច្ចុយា វាចំ ភិទ្តិតិ ។

វិនយចិដិត មហាវិត្ត

ក៏តាន់ទៅ បើមិន ប្រាជ្ញា ទេ លក់ លេល ទៅ លើ ខិត្តាន ស្មៅ សេល ប្ដុជ៖ លេល ទៅក្នុង ទឹកដែលគ្មានសត្វក្ដី កិត្ត នោះ រើអាសន: បេញ ខុកដាក់ទឹកសម្រាប់ លេងជើង តាំងសម្រាប់ង ជើង គ្រឿងសម្រាប់ជូត ជើង លេងកាជន៍ សម្រាប់ផ្ទេះ ជុំង លេងកាជន៍ សម្រាប់ផ្ទេះ ជុំង លេងកាជន៍ សម្រាប់ផ្ទេះ ជុំង លេខ បាន់ ជើង គ្រឿងសម្រាប់ជូត ជើង លេងកាជន៍ សម្រាប់ផ្ទេះ ជួយ បេបីយ ហើយ ហើបខុកដាក់ ខុកដាក់ទឹកតាន់នឹងទឹក ប្រើប្រាស់ ប្រាស់ ប្រាស់ កិត្ត កាំង ប្រាប់ ប្រាស់ ក្នុង ប្រាប់ ដាក់ទឹកសម្រាប់ប្រះុត្តិ ដែលរលើង ខេ ខេ កិត្ត នោះក៏ដំកល់ខុក បើកិត្ត នោះមិន អាច ព្រោះវិកាវដៃ ក៏ហៅគ្គីគ្នា ដោយ អាកាវ ប្រាយ់ ដែមកឲ្យដំកល់ខុក តែមិនបានបញ្ចេញ វាបា គ្រោះ បច្ច័យ នោះ ឡើយ ប្

(២๑) ការដែលចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគនុះ ជាទំនៀមរបស់
ភិក្ខុទាំងឲ្យយដែលចាំវស្សរួចហើយ ។ វេលានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះ
លុះនៅចាំវស្សកនុងតា ខែទៅហើយ ក៏រៀបចំខុកដាក់សេនាសនៈរួចកាន់
យកបាត្រនឹងចីវរចេញដើរសំដៅទៅក្រង់សាវត្តី លុះដើរទៅដោយលំដាប់ហើយ ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគក្នុងវត្ត ជេតពនរបស់អនាថៈ
ចិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្តី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏កាបហ្វាយបង្គំ
ព្រះមានព្រះភាគរួចអង្គុយនៅក្នុងទីដឹសមគួរ ។ ការរីករាយជាមួយនឹង
ពួកភិក្ខុជាគាគនុកនុះឯង ជាទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទាំងទ្បាយ

បវារណក្ខុន្ធពេ មូតពុត្តំ តិត្ថិយសមាទាន់

បដិសម្មោធិតុំ ។ អ៩ទោ កក្ស គេ កិត្តូ ឯគឧប្រេច កញ្ចុំ ភិក្ខាវេ ១មជ័យ កញ្ចុំ យាបជ័យ កញ្ចុំ សមក្តា សម្មោធមាលា អាវ៉ាឧមាលា ជាសុគាំ ស្ប៉ូ សិត្ត ជ ខ ចំណ្ហា គោន គាំលម់ត្ថាតិ ។ ១មជ័យ ភកវា យាប-ជ័យ ភេឌវា សមត្ថា ខ មយំ ភ ្តេ សម្ពោធមានា អាជ្រៃសាខា ជាសុគ៌ ស្បុំ ស្វែញ ឧ ៤ ចំណ្ហូកោន កាលម៉មាត់។ ជាជញ្ជាំ តថាកតា បុព្វ ជាជញ្ជាំ ជ ပဋ္ဌို့ ကာလ် វិឌ័ត្យ ឬဋ္ဌို့ ကာလ် វិឌ័ត្យ ជ ឬဋ္ဌို့ អត្ត-សញ្ចំ ត្រា មន្ទុសញ្ចំ អនុទុសញ្ចំ អនុទុ-សញ្ចាំនេះ សេតុឃាតោ នថាកតាធំ ។ ខ្លីហាកាប្រាំ តុខ្វា ភភាព្តោ ភ័ឌ្ឌ បដ៌បុច្ចឆ្នំ ជម្មុំ វា នេសេស្សាម

បវារណព្វន្ធកៈ មូតវត្ត (វត្តរបស់មនុស្សគ) ជាតិត្ថិយសមាទាន

(គ្រប់(ពុះអង្គ) ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ខ្ទង់ត្រាស់នូវព្រះពុទ្ធ-ដីកានេះ នឹងពុកកិត្តទាំងនោះថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្វាយ អ្នកទាំងឡាយ ល្មមាត់ជន់សេចក្តីទុក្ខជាន់ប្ទទេ ល្មមិន្ត្រៃយាបថយ្រឹត្តទៅស្រល់បាន ឬ ទេ អ្នកទាំងទ្យា យដាបុគ្គល ព្រម ព្រៀងគ្នា ស្រស់ស្រលគ្នា មិនទាស់-ខែងគ្នា នៅហំវស្ស ដោយសហ្វាយ ហើយឬ មួយ ទៀត អ្គទាំងទ្យាយ មិនលំជាកដោយបណ្ណិជាត ខេឬ ។ ភិក្ខុខាំងឡាយក្រាបខូលថា បពិត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ យើង១ំល្មមអត់ (គ្នាសេចក្តីទុក្ខបាន បពិត្រៃ ព្រះដ៏មាន-ចំព័ន យើង១៉ូក៏(៣ម (៣) ងគ្នា ស្រស់ស្រលគ្នា មិនទាស់ខែងគ្នា នៅចាំ វស្សាតាមសហ្វាយ មួយទៀត យើងខ្ញុំមិនលំពុាកដោយប៉ណ្ណពុាតទេ ។ ទែះគថាគតទាំងទ្យាយ[ខ្ទង់ជ្រាបហើយ[តាស់ស្សត៌មាន ខ្ទង់ជ្រាបហើយ មិន ត្រាស់ស្ទូរ(ក៏មាន) (ទង់ជ្រាបកាលគួរហើយ ទើប ត្រាស់ស្ទូរ (ក៏មាន) ខែង់ ជ្រាបកាលគុរហើយមិន ត្រាស់សុរ (ក៏មាន) ព្រះត្វាគត្តាំងទ្យាយ (តាស់ស្គួរចំពោះតែហេតុដែលប្រកបដោយ(បយោជន៍ មិន(ទង់(តាស់ស្គុរ ហេតុដែលឥតvយោជន៍ឡើយ (vញែះ) ហេតុដែលឥតvយោជន៍vតថាគតទាំងទ្យាយ (ទង់ប្ដេចប្ដីលដោយអរិយមគ្គហើយ ។ ព្រះពុទ្ធទាំង ទ្បា យដ៏មាន (ពុះភាគ(តាស់ស្គរចំពោះភិក្ខុទាំងទ្យា យដោយអាការពីរយ៉ាង

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

សាកោន វ សំគ្នាបន់ បញ្ហាបេស្សមាន ។ អ៩ទោ កក្ស គេ កំក្ វាសនកេខ យុខាយុខ ខុខ គម្រោ ភិក្ខាប់ សមត្ត សម្មោនមានា អាវ៉ាឧមានា ជាសុគាំ វេស្សំ វេស័ត្ត ឧ ខ ចំណ្ហូ គោឧ កាំលម៌គ្នាតិ ។ ៩៩ មយ់ ភឌ្តេ សម្ពេហ្លា ស្ចុំដ្ឋា សម្អត្តា ភិក្ខុ កោ-សលេស ជនបនេស អញ្ជូនភ្នើ អាវាសេ ស្ប៉ុ ឧប-កញ្ញុំមា គេហុំ នោ កធ្លេ អម្ចាក់ ឯតឧយោក កេន ថ់ សេ ឧញ ៩៦៣៧៥ មាន២ មណ្ឌៈ ខេសាស ជាសុគាំ ស្បៀ ស្រែយៀង ៤ ៤ ជួយីយេប ក្លាយ ទ្រង់ នេះ នេះ នេះ ក្រង់ នេះ ភាព ကောက္ က ေတာ့ မက္ မယ္ မယ္ ေတာ့ အေ မာက္က ေတာ့a င မက်ေးရေးပါန ကော ရေရန္ မာဓးမော စ္မက်ိဳာက ជឌ្ឌីដែញ មោ អភាព ឧឌ្ឌាជេណិ ខាខោនយុ សេនត្ត នៃសេន្ត នៃសេន្តិ ខេណ្ឌ មន្ត្រាខេត្ ដោះវិត្វា ឧបដ្ឋាបេយ្យ ទាធីយំ បរិកោជធីយំ ឧបដ្ឋា-စေကါ ကော ဝည် မာရသေ စွက္ခ်ိဳဟက ဝဠိမ်ားရကါ

វិនយចិដក មហាវិត្ត

គឺ ទ្រង់ ត្រាស់ស្គរដោយ ទ្រង់គិតថា តថាគតនឹងសំដងធម៌ម្យ៉ាង និងបញ្ជាត សិក្ខាបទដល់សាវកទាំងឡាយម្យ៉ាង ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់មាន ព្រះពុទ្ធដីកានេះនឹងពួកភិត្តទាំងនោះថា ម្នាលភិត្តទាំង-ទ្យាយ អ្នកទាំងទ្យាយ ពែម ពៀងគ្នា ស្រស់ស្រលគ្នា មិនទាស់ទេង គ្នានៅទាំវស្សា ដោយសប្បាយយ៉ាងណាទៅ មួយទៀត អ្នកទាំង ទ្បាយមិនលំជាក់ដោយបណ្តាជាតិខេថ្ម ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូល ឋពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំជាភិក្ខុ (ប៊ុនរូបជាម[ិ]ត្របានជួបប្រទះ គ្នាជាមិត្រ សេពគប់គ្នាមាំមុនចូលទៅហំស្បែក្នុងអាវាសមួយនាកោសល ជនបទនេះ បញ្ចិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើង១ំពាំងនោះមានសេចក្តីគិះរិះ ដ្ឋចេះថា យើងគប្បីជាបុគ្គលព្រមព្រៀងគ្នា ស្រស់ស្រល់គ្នា កុំទាស់-ខែងគ្នានៅទាំវស្សដោយសប្បាយ មួយទៀត យើងមិនគប្បីលំបាក ដោយប៊ុណ្ណា ជាតដោយ ៖ ជាយដ្ឋចម្ដេច ហ្គ្នាំ បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើង ខ្ញុំតំងនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះទៀតថា ប្រសិនបើយើងកុំគប្បីហៅរក កុំគប្បីចរចារកគ្នា ទៅវិញ ទៅមក ភិក្ខុ ណា ត្រឡប់មកពីបិណ្ឌបុាត ក្នុងស្រុកមុខគេ ភិក្ខុនោះ ត្រូវរៀបចំអាសនៈ ដកល់ទឹកលាងជើង តាំងវង ដើន (ទ នាប់ សំ n ប់ជុំ ត ដើន លានកាជន៍សំ n ប ផ្ទេរកត្តរួច ហើយដំកល់ eုနာ ဟေလာင်္ခနာလိုင်္ခနာရီနှစ်နား ပြော်ကြား လဲ နာန္တကာစြာ ဈပ်မနာမ်စေပဲလှူ တျခ

បវារណក្ខុន្ធពេ មូតពុត្ត តិត្ថិយសមាទាន់

សខស្ស ភុត្តាវសេសោ ស ខេ អាកា ខ្នែយ ក្ញេញ នោ ខេ អាភាវឌ្គ័ល្យ អពសារិតេ ឯ ជឌ្នើល្យ អព្យា-ណាគោ វា ឌុឌគោ ខ្ញុំចំហាមេយ្យ សោ អាសន៍ ឌុឌូ-បយ្យ ទា នេខត់ ទាន១បំ ទានកម្មកំ ខេដ្ឋសា-មេយ្យ អក្សារទាត់ ដោះត្វៃ ខដ្ឋសាមេយ្យ ទាធិយំ ម-រុំមេខក្ខុណ្ឌ ខេត្ត មន្តិស្នា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ប ស្សេច ្រតិយឃដំ វា បរិភោជធីយឃដំ វា វច្ចុឃដំ វា វិត្ត ត្ថូ សោ ឧបដ្ឋាបេយ្យ ស្នក្សា ហោតិ អវិសយ្ល ហត្ថាំការេជ ឧត្តិយំ អាមន្តេត្វា ហត្ថាំលង្ឃកោជ ។a ဆီး ၊ အေလ ေန႔ မွ အပါဆီလာ မွာ အွယ္ခ်က္ပါ ၅ ကို ေလ មេឈុំ សមត្ត សម្ពោធមាលា អាវ៉ាឧមាលា ដាសុគាំវស្ប៊ ಚಳಾಗಿ ತ ರ ಕ್ರಿಯ್ಬ್ ಜ್ಯಾಚಿಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಾಮಿಸಿಗಳು ဖြင့် အႏွင့် မေသခံ္သည့် အေျပည်မှာ အ မလုပ္ပို့မျာ បការណត្តូត្តក: មូតវត្ត (វត្តរបស់មនុស្សគ) ជាតិត្ថិយសមាទាន

ក្នុស្សែកក្រោយគេ បើមានអាហារសេសសល់អពុកក្ខាន់ បើកិត្តនោះ ចង៍នាន់ក៏នាន់ចុះ បើមិនចង់នាន់ទេ ក៏គប្បីហក់ហេល លើទីដែលគ្មាន ស្មៅស្រស់ ឬជាចចោលក្នុងទឹកដែលគ្មានសត្វ ភិក្ខុនោះ ត្រៃវសាអាសនៈ ត្រូវទុកដាក់ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់រងដើងនឹងខ្ទែនាប់សម្រាប់ ជូតជើង ត្រូវលាងកាជន៍សម្រាប់ផ្ទេរកត្តហើយយកទៅទុកដាក់ រួចត្រូវទុក ជាក់ទឹកផឹកទឹក ប្រើប្រាស់ ត្រូវ ប្រាសរវាងកត្ត កិត្តណា ឃើញក្នុមទឹកផឹកក្ត ក្អមទឹក ប្រើប្រាស់ក្ដី ក្អមដាក់ទឹកសម្រាប់លាងវិច្ច:ក្ដី ដែលវលឹងទទេ ត្រវ ភិក្ខុនោះដឹកស់ខុក បើភិក្ខុនោះមិនអាច (នឹងធ្វេការនោះបាន) បើពាះវិការ នៃដៃ (គឺឈឺដៃជាដើម) ត្រូវច្ឆេយដៃហៅភិក្ខុធីពីរ ឲ្យដំកល់ខុតមិន ត្រីវបញ្ចេញវាចារ (បាះហេតុនោះឡើយ កាលបើធ្វើយាងនេះហើយ ទើប ទានយើងទាំងទ្បាយជាបុគ្គល[[]ពម [ពៀងគ្នា ស្រស្សស្រត្នា មិនទាស់-ខែឥគ្គា ទៅហំវស្ស ដោយសហ្វាយ មួយវិញ ទៀត យើងទាំងឡាយ មិនលំជាក់ដោយបណ្ណ បាត់ខេ បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះឯង យើង วิ์ยรเบปเกลา ยิธอเอาเกลาเอปริญเฝยกเจ กิกูณา โดยเบยกหต

វិនយបិជិពេ មហាវិញេ

យោ បឋមំ តាមតោ ចំណ្ឌាយ បដិត្តមត៌ សោ អស់ បញ្ហាបេតិ ថា ខេាឧត ខាឧបីបំ ខាឧក-៥លំគាំ ឧបនិក្តិបត់ អក្កោរទាត់ នៅត្ប ឧបដ្ឋា-មេតិ ចានីយំ បរិកោជនីយំ ឧបដ្ឋាបេតិ យោ បច្ចា តាមតោ ចំណ្ហាយ បដិក្គាមតំ សចេ ហោត់ ភុត្តា-វសេស ស ទេ អគ់ខ្ពុំតំ កុញ្ចត់ នេា ខេ អា-កង្ខំតំ អបហាតែ វា ឧឌ្ឌេតំ អប្បាណកោ វា ឧឧ-កេ ដុំបំហេ បេត៌ សោ អាសន់ ជុន្ធា ទា ខោនកំ ទា-ឧបីឋ ទាឧក៩លិក បដិសាមេតិ អក្កោរទាតិ ដោះិត្វា បដ្ទឹសមេត្ន ខាត្តលំ បរិភោជន្តីលំ បដ្ទឹសមេត្ត ភត្តក្តុ សម្មជ្ឈត់ យោ បស្បត៌ ទាធីយឃដំ វា បាកោជធីយឃដំ ក្សាល្អ ក្សា ស្ព្ទ ស្ពេ ស្ពេស្ត្ យោត់ អាំសយ្ណំ ហត្ថាំភាពខ ឧុត៌យំ អាមខ្លេត្វ ហត្ថាំ-លឡាកេន ឧបដ្ឋាបេទ ឧ ឡៅ តប្បច្ចុយា វាចំ ភិន្ទុន៍ រា, សេ ឧញុ មាទី ភាទី ភាទាំខេស្ស អារុទ្រេស ដាសុគាំវស្សុំវស៌ម្អា ឧ ខ ប៉ុណ្ឌ គោឧ គាំលម៌ម្ភានិ ។

វិនយចិជិត មហាវិត្ត

បណ្ឌុទាតក្នុង សកមុនគេ ភិក្ខុនោះក៏ កាលអាសនៈ ដឹកល់ឲុកខ្លួចកំណង ដើង តាំងវង្គដើងនឹង (ខុនាប់សម្រាប់ជុំគ្គដើង លាងកាជន៍សម្រាប់ផ្ទេវ ភិត្តហើយដកល់ខុក រូចដកល់ទឹកផឹកទឹក ប្រើប្រាស់ ភិក្ខុណា ត្រឡប់មក អំពីបណ្ឌូ ជាតក្នុង[សកក្រោយគេ បើមានអាហារសេសសល់អំពីភិក្ខុខាន់ បេកក្ខនោះចង់តានក៏តាន់ទៅ បើមិនចង់តាន់ទេ កិត្តនោះក៏ចាក់ចោលលើ ទីដែលគ្មានស្មៅស្រស់ក៏បាន បាចចោលក្នុងទឹកដែលគ្មានសត្វក៏បាន ភិក្ខុ នោះសាអាសន:ចេញហើយខុកដាក់ខិតលាងជើង តាំងរងជើងនឹង(ខ្នាប ស ម្រាប់ដូតជើង លាងកាជន៍ស ម្រាប់ផ្លេះកត្តហើយយកទៅទុក រួចទុក ជាក់ទឹកផឹកទឹក ប្រើប្រាស់ យោសពេងកត្ត ភិក្ខណៈ ឃើញកូមដាក់ទឹកផឹកក្ដ ត្តម្នាក់ទឹកប្រើប្រាស់ក្តុំ ត្អមទឹកសម្រាប់ណងវិច្ច:ក្តុំ ដែលវលំងទទេ កិត្ត នោះក៏ដង៍យកមកដំកល់ទុក បើភិក្ខុនោះមិនអាច (នឹងធ្វើការនោះទាន) (ព្រះវិការនៃដៃ (ឈឺដៃជាដើម) ភិក្ខុនោះបក់ដៃហៅភិក្ខុទីពី**រ**ឲ្យដងយក មកដកល់ខុក មិនចាច់បញ្ចេញវាថា នោះហេតុ នោះ ឡើយ បពិត្រិ៍ ព្រះ អង្គដ៏ចំរើន កាល : បច្ចើយ ង៍នេះ ហើយ យើង ១ ក៏ តែម ត្រៀងគ្នា ស្រះ โชเกลา ยิธตช่เจลีลา នៅចាំវស្សាជាសប្បាយ មួយវិញទៀត យេីវទ្ទិនលំហ្ក ដោយបណ្ណាព្ត ឡេីយ ។

បវារណក្ខន្ធកេ មុធពុត្ត តិត្ថិយសមាទាន់

(៤៤) ម៩លោ កក្ស កំក្តា អមាន្ត្រប់ អដាស្ពោះ ស្លាំមេ ភូត្តា មោយបុរិសា វុត្តា សមាលា ជាសម វុទ្ធាទិ បដ់ជាជន្តិ បសុសវាស ញោះ គាំរិមេ ភិទ្ទាប មោយបុរិសា វុត្តា សមានា ដាសុម វុត្តាតិ បដ្ឋានផ្តុំ រាខ្យុកសំរាសពោវ គាំរិមេ កិត្តាវ មោឃបុរិសា វុត្តា សមាលា ជាសុម វុត្តាត់ បជ្ជានធ្លំ បមត្តរាំងស ពោវ ញ្ចេញ ម្នាក់ នេះ មាន ន បដ្ឋប្រស្នំ ៩៩ ល្ខ ខាត្ត មួយ មេណាស់ អប្បសឌ្ជាធំ វា បសាខាយ ។ បេ ។ វិសហិត្តា ឧញ្ទឹ ត់ត្ថែលសមានាធំ សមាធំលំត់តំ យោ សមាធំយេយ្យ ភិទ្ធាធំ គឺហិ ឋា ខេហិ ថ្វា ខេត្ត និ ខ្លែខ វា សុ គេខ វា

បវារណក្ខន្គ: អូតវត្ត (វត្តរបស់មនុស្សគ) ជាតិត្តិយសមាទាន

(66) គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ហៅកិត្តទាំងទ្បាយ មក(តាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ឮថាមោឃបុរសទាំងឡាយនេះ នៅ (ចាំស្យា) មិនសហ្វាយទេ (តែ) ហ្គេញថា ខ្លួនជាអ្នកនៅដោយ សប្បាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ព្ទុឋាមោឃបុរសទាំងឡាយនេះនៅដូច ជាការនៅរួមរបស់បសុសត្ (សត្វចិញ្ចឹម) ហើយប្តេជ្ញថា ខ្លួនជាអ្នកនៅ សហ្យួយ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ព្ទឋា មោឃបុរសទាំងឡាយ នេះ នៅដូច ជាការនៅរួមរបស់សត្វពពែ (តែ) ប្ដេជាថាខ្លួនជាអ្នកនៅសប្បាយ ព្ទថា មោឃបុរសទាំងឡាយនេះនៅដូចជាការនៅ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ របស់បុគ្គល[បមាទ (តែ) ប្ដេញថាទូនជាអ្នកនៅដោយសប្បាយ ម្នាល ភិត្តទាំងទ្យាយ មោឃបុរសទាំងឡាយនេះ មិនសមបើនឹងសមាទាន ម្គាវត្ (វត្សបសមនុស្សគ) ដែលជាតិត្យសេមាទាន (សមាទាន $rovi \hat{m{s}}_{r}^{2} w$) r မာလက်န္ က်န္ ဈာw မိုးဂ်ားေနးမီးနေဂ်gြင္းဗွားမလ်ဂ္ပန ជនដែលមិនទាន់ ដែះថ្នាទេ ។ បេ ។ លុះ ទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើ ជម្មីកថា ត្រាស់ ហៅភិត្ត្តាំងឡាយថា ម្នាលភិត្ត្តាំងឡាយ មិន ត្រូវ កិត្តសមាទានមុខវត្តដែលជាតិត្តិយសមាទាន (ត្ អាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលទៅចាំវស្សារួចលើយបវារណាដោយស្ថាននាយ៉ាង គឺដោយឃើញក្ដី

វិនយបិដីកេ មហាវិគ្គោ

បុរស័យ ប្ ។ មា ប្រ អ្នក្ស័យ អយាតយាថាបា-មេខា អាចន្លឺដ្ឋានតា នៃយជ្យក្សាគោ ។ រៅញ៉ា បន ភិក្ខាប់ បក់បត្វ ។ ព្យុត្តេ ភិក្ខាល បនិពលេខ សញ្ជៀ ញាចេនញេ សុណានុ មេ នច្តេ សញ្ជៀ អជ្ជ ជា្សាយ ។ លាខ្មុំ មាន់ស្រី ពិនិយ្យ មាន្ត្រី ពេញ ឧស្ ព្រាស្ត្រ ។ ដោយ ភ្ទុំ ស ស្តុំ ស ស្តុំ ស ស្ត្រ ឧឝ្ដាជ់គាំ ជិសីជិត្វា អញ្ជល់ បក្សហត្វា ឃុំមេស្ប ថែជិ-យោ សផ្សំ អាវុសោ បកមេខ ខំដួល ក សុគេជក បាំ-សុស្ណាយ ។ ដូន ខ្ ម អាល្រស់្សា អឋ់យនាំ វេសសាលា ជភាពី ឧត្តរម្នាំ ឧត្តភាព មនុវ្ ប្រក្នុង មុខខេត្ត ស សាខេត្ត ខ្មុំ មាលកាំ ដោយ មន់ មនា ខេលា ខេម្ជាំ ខេត្តមា រុស្សាទ៌ ៩ទួលទៀ សងុសា សច្បុំ ឧស្សេទ ខ្ទុំឌេខ ប្ សុទេជ វា បរិសត្តាយ វា វឌត្ត មំ អាយស្មា្តា អជ្ធគារ្យំ ឧទសោល ឧស្សាណ ឧឌ្ឌស្សាគ្ន័» ។ adma န်က္ကေသေးကို ရေးကေနာ့် ကျေးရွာ ရေကွာင်းကို ធ៌ស័ឌិត្វ អញ្ជល់ ខត្តទេវត្វ ឃាមស្បាបធឺយោ សផ្លាំ

វិនយបិជិក មហាវិត្ត

ដោយពុត្ត ដោយរង្គៀសត្ត ។ បវាវណានោះជាការអនុលោមដើម្បី ពេលប្រដៅនុវត្តាន៍ងគ្នា ជាការចេញចាកអាបត្តិ ជាការធ្វើវិន័យឲ្យ ជា ប្រធាន នឹង ជ្រែកដដល់អ្នកទាំងឡាយ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ត្រវអ្នកទាំងទ្បាយបករណាយ ងនេះ ។ ត្រវភិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពលឲ្យ \mathcal{N} ရ်းရှိနိုင်တဲ့ ပတ်ခြင်္ကြားလှုရ်းရှိတော်နေ လူမ \mathcal{N} မှုလှုရှိ ပြွေးအေးကြွေ បវារណា ។ បើបវារណាកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃបវា-រណា ។ ត្រវក្កិត្តជាថេវៈធ្វើឧត្តពសង្គ ឆ្នៀងស្មាទ្ធាងអង្គ័យ ច្រហោងផ្គង អញ្ជូលីឡើងហើយនិយាយយាងនេះនឹងសង្ឃថា នៃអាវុសោ ភ្ញុំសូមបវា-រណាន់ផសង្ឃ ដោយឃើញក្ដី ពុក្ដី វង្គៀសក្ដី សូមលេកដ៏មានអាយុភាំង. ទ្បាយអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ ហើយពោលចំពោះខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំ ឃើញនឹងធ្វើតាម នៃអាវុសោ ១ុំសូមបក់រណានឹងសង្ឃជាគំរប់ពីរដងផង ដោយឃើញក្ដី ពុក្ដី រង្វៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយអាស្រ័យ នូវសេចក្តីអនុគ្រោះហើយពោលចំពោះ១ំ កាលចើ១ំ ឃើញ នឹងធ្វើតាម នែនាវុសោ ១ុំសូមបក់រណានឹងសង្ឃជាគំរប់បីដងផង ដោយឃើញក្ដី ឮក្ដី វង្គៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយអាស្រ័យនូវសចក្ដីអនុគ្រោះ ហើយពោលចំពោះខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម $\int \widehat{s} \, i \widehat{\sigma}_{\widehat{p}} \, \widehat{s} \, i \lambda \, j \, i \, \widehat{s}$ ទត្តកសង្គ៍ ខៀន៍ ស្មា ម្ខាន៍អង្គ័យ (ច ហោង ផ្គង់អញ្ជល់ ឡើង ហើយនិយាយ

បវារណក្ខុន្ធពេ តេវាចិកា បវារណា

ឧត្តុម្នាក់បិត្តខ្ញុំ ៤ ឧត្តុម្ភាកបិត្តខ្ញុំ ៤ ឧត្តុម្ភាកប្រគួន ម្យុក មាន ក្រុមស្លាញ ឧក្សាស្លេ ឧត្តុម្ភាកប្រគួន ខ្មុំ ក្នុំ ក្នុង ក្នុ

បរារណក្ខន្ធក: តេវាចិកាបវារណា

យាំងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមបវារណានឹងសង្ឃ ដោយឃើញក្ដី ឮក្ដី រង្គៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយអាស្រ័យ នូវសេចក្ដីអនុគ្រោះហើយពោលចំពោះខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមបវារណានឹងសង្ឃជាតំរបពីរដឯផង ដោយ ឃើញក្ដី ឮក្ដី រង្គៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយអាស្រ័យនូវ សេចក្ដីអនុគ្រោះហើយពោលចំពោះខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមបវារណានឹងសង្ឃជាតំរប់បីដងផង ដោយឃើញ ក្ដី ឮក្ដី រង្គៀសក្ដី សូមហេកដ៏មានអាយុទាំងឡាយអាស្រ័យនូវសេចក្ដី

(២៣) សម័យនោះឯឪ កាលដែលភិក្ខុទាំឪឲ្យាយ ជាប់វៈកំពុង
តែអង្គុយប្រហាឪបវរណា តួកគត្តិយភិក្ខុក៍នៅលើអាសនៈទាំងឲ្យាយ។
ភិក្ខុទាំឪឲ្យយណាមានសេចក្តី ជា្រប់តិច ។ បេ។ ភិក្ខុទាំឪឲ្យយនោះ
តោលទោសតិះដៀលបន្តបេង្ហាប់ថា កាលដែលភិក្ខុទាំឪឲ្យយជាប់វៈកំពុង
អង្គុយប្រហាឪបវរណា មិនសមបើតួកគត្តិយភិក្ខុហាននៅលើអាសនៈ
ទាំឪឲ្យយសោះ ។ មើបភិក្ខុទាំឪឲ្យយេកាបឲ្យសដំណើរនុះចំពោះព្រះ
មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រៅតាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំឪឲ្យយ ព្យាកាល
ដែលភិក្ខុទាំឪឲ្យយជាប់វៈកំពុងអង្គុយប្រហាឪបវរណា ពួកគេត្តិយភិក្ខុ

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

អស់ នេស្ អន្ត្តីតំ ។ សច្ចុំ ភក់វាតំ ។ កែវបាំ ពុខ្សោ ភភភ ភេទ ហិ លាម តេ ភិក្ខុវេ មោ-ឃុំស្វា ដេល្រសុ ភិត្តាសុ ឧត្តុដិត ជំសិច្ចេសុ ១៦-លេខាខេស់ សទាខេស់ ងគ្នីសាទ្ធី ខេឌ ង្គឹណ ងពាំ. សញ្ជាន់ វា បសាខាយ ។ បេ ។ វិកហេត្យ ជម្មុំ គេថ កាត្យា ភិក្ខា អាមន្តេស ឧ ភិក្ខាវ ៩ពេស ភិក្ខុសុ នុក្តិដំកាំ ធំសំឆ្នេស ២៦៤២២៤៩សុ អស្ន-ខេញ្ញ់ យោ អភើលា អាជន្ទី ជ័យ្យ ជមារី អថ់ជាមាត្ន មួយិណ ស ត្វេសា ខុត្តដំតាំ ជំសំជ្នេស៌ មក នេះ ខេ ខេ តច ភាពពេខ ងយានបេ ខ្មេប ឌុបឥមិលេ ឈុ \mathcal{A} ကျောင်း ကျောင មុខ្លាំ ២០៩ ។ ភក់ នោ ឯតមត្ត អាពេចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ឥឧឧន្ត្យ ឧុក្ខាដ៏កាំ និសីឧិតុំ យាវ ខក់ពេធ៌ ខក់ពេធ្វា អាសាធ និស៊ីនិតុន្តិ ។

១ ធ. បវាបត្តីតិ ។

វិនយប់ជិក មហាវិត្ត

នៅលើអាសនៈ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងទុ ្រយក្រាបទូលថា បពិទ្រ ព្រះមានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ(ទង់ បន្ទេសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយជា ថេវៈកំពុង អង្គ័យ ច្រលោងបវារណា មោឃបុរសទាំងទ្បាយនោះមិនសមបើនឹងហ៊ាន នៅលើអាសនៈទាំងឡាយទេ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យ ជែះថ្វាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជែះថ្វាទេ ។ បេ ។ លុះ (ទង់បន្ទោសហើយ [ទង់ធ្វើធម្មកថា ត្រាស់ ហោរកិត្តទាំង ឡាយថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ កាល ដែលកិត្តជាថេវៈទាំងទ្បាយកំពុងអង្គុយច្របោងបក់រណា កិត្តមិនត្រវនៅ លេមាសនៈ ទាំងឲ្យយទេ ភក្ខណៈនៅ ត្រូវ៣បត្តិទុក្ខដ ម្នាលភក្ខុទាំង ទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិត្តទាំងអស់នោះ អង្គ័យ ច្រហោងហើយ ប់វារណា ។ ក៏សម័យនោះឯង ព្រះថេវៈមួយអង្គថយក់ទ្បាំងដោយដវា ကလေးမှာန်တြင်း ဟာ ခ $m{s}$ နှစ်တိုင်းကို နှင့် မောက်မောက်မှာ ကို ပြေလ ពេះភាគ ។ ព្រះអង្គិទ្រង់អនុញ្ញាតថា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិក្ខុអង្គ័យ σ ហោង ក្នុងពេលដែលខ្លួនកំពុងថាវណា លុះ បក់រណារួច ហើយ ខើបអង្គ័យ លើ**គាសនៈ**បាន **។**

ប្រារុណព្តផ្ទុំពេ ទ្វេ ប្សារណា

(၂၈၂) អនុសោ ភ្នំ អាង ខេស្ស មាន ខេស្ស (၂၈၂) ប្រាស្រ្តាតិ ។ កក់ខេស វានមន្តំ អាពេចេសុំ ។ ធ្វេស ភិក្ខាប់ បក្សាលោ ខាតុខ្ទុសិកា បណ្តាសិកា ច ឥមា ទោ ភិក្ខាប់ ខ្លេ ចក់ឈោតិ ។ អ៩ទោ ភិក្ខានំ ឯនឧ-យោក កត់ខ្លេ ប្រាណាក់ឡាខ័ត់ ។ កក់តោ ស្លែង ស្លាន ស្ ဆင်္ခါဇ္ မငးရိဇ နယ္မို့ ရေပးလာယနာရို့ မငးရိဇ မေရမို့ ပောက္ကေနာင္ဆိုင္း အေျပာက္ကိုင္း အေျပာက္ကေလးကိုင္း ចង្កុំ បក្សលាកម្មាំ ។ នន្ទ្រ ក្នុំក្លាហ យន្ទំ អជ្ញាធ្វេ វត្ត ចក្ខណៈ ក្នុង ស្ដេញ ស្ដេញ ខេត្ត កានៈ ត្វ ឧ ខ មហ ស់រ៉េត្ ត្សប្រាយ្យ គឺ អថី យោង ឯ

បវារណដ្ឋន្វក: បវារណាពីរយ៉ាង (បាតុទួសិកាបវារណា ១ បណ្ណាសិកាបវារណា ១)

(७८) លំដាប់នោះ ភិត្តទាំងឡាយមានសេចក្តីតិះរិះ ដូច្នេះថា ប្រាស្រា មានប្តីខ្លានយ៉ាង៍ v_{\perp}^{\dagger} ។ ភិក្ខុខាំងទ្បាយ $\left\{ \sum_{i=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} \sum_{j=$ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិន្រែស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្យាយ បក្សាយា មានពីរយាន៍ គឺហតុទូលិតាបក្សា $(^0)$ ១ បណ្តាសិកា បក់រណា $^{(b)}$ ១ មាលភិទ្ធាំងីឡាយ បក់រណាមានតែព័រយាង៍ប៉ុណ្ណេះ ឯង ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយមានសេចក្តីតែះរិះដូច្នេះថា បក់រណា -កម្មានប៉ុន្មានហ្នុំ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្រាបទូលដំណើរខ្ញុំ ខេត្តពោះ ព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លី(ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងីឡាយ ប្រាវ្ទាយ្ឌ មាន ខេះមាន ៤ គឺប្រាវ្ធាយាកម្មជាពួក មិន ត្រូវតាមធម៌ ១ ប្រាវណាកម្មព្រម ព្រៀងគ្នា តែមិន ត្រវតាមធម៌ ១ ប្រាវណាកម្មជាពួក តែតែវតាមជម៌ ១ បក់រណាកម្មព្រម [ពៀង៏គ្នា តែវតាមជម៌ ១ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងីឡាយ បក់រណាកម្មទាំងី៤ នោះ បក់រណាកម្មណាជាពួក តែមិន ត្រូវតាមធម៌ ម្នាលក់ក្នាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយមិន ត្រូវធ្វើ បក់វណាកម្មថែបនេះខេ ម្យ៉ាងខៀត តថាគតមិនអនុញាតបក់វណា-កម្មបែបនេះទេ ។ ម្នាលភិត្តទាំងទ្បាយ បណ្តាប់វារណាកម្មទាំង

០ បក្សាណាក្នុងថ្ងៃទី ០៤ ។ ៤ បក្សាណាក្នុងថ្ងៃទី ០៩ ។

វិនយចិដិកេ មហាវិភ្លោ

(២៥(អ៩ទោ ភកវា ភិត្តា អាមន្លេស៍ សន្និបតថ ភិត្តាថា សង្ខៀ បវាបស្បត្តិតិ ។ រៀវ វុត្តេ អញ្ជាតិពេ ភិត្តា ភកវឌ្ណំ រៀតឧវោប អត្តិ ភឌ្ណេ ភិត្តា កិលាយោ សោ អយកតោតិ ។ អនុជាលាម៉ ភិត្តាថា កិលាខេន

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

៤ នោះ បក់រណាកម្មណាព្រម[ពៀងគ្នាតែមិនត្រវតាមធម៌ ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ អ្នកទាំង ទ្យាយមិន ត្រtធ្វើបntnmne្មបែបនេះទេ ម្យាងទៀតតឋាគតមិនអនុញាតបវាវណា កម្មបែបនេះទេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំង ទ្បាយ បណ្ដា បក់ណោកម្មភាំង ៤ នោះ បក់**រណា**កម្មណាជាពួកតែ តែវតាមធម៌ ម្នាល ភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយ អ្នក ទាំង ទ្យាយមិន ត្រវធ្វើបក់រណា កម្មបែប នេះ ខេ ទៀត តថាគតមិនអនុញាតបក់រណាកម្មបែបនេះទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បណ្ដាប់កំណេតម្មទាំង ៤ នោះ បក់ណោតម្មណា ព្រមព្រៀងគ្នាត្រវ តាមធម៌ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ អ្នកទាំង ឡាយ ត្រៃវធ្វើបក់រណា កម្មថែបនេះ ចុះ តថាគតអនុញាតបក់រណាកម្មបែបនេះ ។ ម្នាលភិក្ខាង៍ឡាយ ក្រោះ ហេតុនោះ ភិក្ខុត្តសាសនានេះត្រូវសិក្សាដូច្នេះថា បវារណាតម្មណា ព្រម ព្រៀងគ្នាត្រវតាមធម៌ យើងទាំងទ្បាយនឹងធ្វើបក់រណាកម្មបែបនេះ ម្នាលកិត្តទាំងទទួយ អ្នកទាំងទ្វាយ ត្រូវតែសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។ (២៥) គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយ ឋា ម្នាលក់ក្តាំងឲ្យយ ចូរអ្តទាំងឡាយ ប្រជុំគាចុះ (រ(់ពាះ) សង្ឍនឹង កាល បើព្រះមានព្រះភាគ(ទង់មានបន្ទូលយាំង៍នេះលើយ ជាន[កាប់ទុំល្សព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះអង្គដ៏ចរើន នៅមានភិក្ខុឈឺ ភិក្ខុនោះមិនបានមក ។ ព្រះមានព្រះ

ប្សារណត្តខ្មុំពេ គឺលានស្យូ ប្រារណ៍ទាន

ម្លាំ ខា ឧប្បញ្ជាំ ឧប្ប្រាំ ឧប្បល្បាំ ឧប្បលិចិនិនិប្បាំ ឧប្បលិង ឧប្បលិចិនិនិនិប្បលិចិនិនិប្បលិចិនិនិប្បាំ ឧប្បលិចិនិនិប្បបិសិន နောင နီလာနေင နီးနွာ့တာ သန်း နီးနွာံ့ ဒုဗမန္ဗမ်ားရွာ ឯកំសំ ឧត្តរស<u>ន្ត័</u> ការិត្វា ឧក្តុដិកំ ឧិស័ឧិត្វា អញ្ជប់ មេ បារ មមគ្គាយ មកហេប៉ាត់ កាយេធ វិញាមេត វាទាយ វិញាខេត់ កោយេធ វាទាយ វិញាខេត់ ឧ៍្ជា យោធិ មកលោ។ ឧ កាយេឧ វិញាមេធិ ឧ ក្លាយ វិញ្ហាមេតិ ឧកាយេឧវាចាយ វិញ្ហាមេតិ ឧឧិជ្ជា យោតិ ឧប្រហា ត ត្រាយនៃ ហា ខេត្ត មុខាល់ យោ ខេ លកេ៩ សោ ភិក្ខុឋ ភិលានោ ភិក្ខុ មញ្ចេន វា ចំបេច ក សឡំជនៅ មាខេត្វា ឧក្ខេងឆ្នំ ។ សុខេ ក់ក្លាប់ កំលានុខដ្ឋាកាន់ ក់ក្លានំ ឃុំ យោត់ សចេ ទោ មយំ គំលាធំ ឋានា ចាប់សុក្ខម ភាពពោ វា អភាឌ្យស្ទ្រ កាលក់បែល វា ភាស្បូត់គំ ។ ជ ភិក្ខាវ កំលាល ឋាលា សវេត្តព្រោ សវេត្តែ តត្ កស្តា មកកេសទំ ខ ស្កៅ វក្កេច សង់គ្រេ មកកេសទំ

បរារណក្ខន្ធក: ការឲ្យនូវបវារណានៃភិក្ខុឈឺ

កាគ់ (ទង់អនុញាតថា ម្នាល់កិត្តាំងឡាយ តថាគត់អនុញាត់ឲ្យកិត្តិឃឺ ឲ្យនូវបឋារណា ជាន ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯបវារណា នោះ ត្រវឲ្យ យាងនេះ ។ ត្រវក្ខក្ខុល់នោះចូលទៅរកក្ខុមួយរូបធ្វើឧត្តរាសង្គ៍ទៀងស្មា ម្ខាងអង្គ័យ (ចហោងផ្គង់អញ្ជាលីឡើងហើយ និយាយយ៉ាងនេះនឹងកិត្តនោះ ថា ខ្ញុំសូមឲ្យបវារណា ចូរលោកនាំបវារណារបស់ខ្ញុំទៅ ច្បុលោកបវារ-ណាដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំផង ។ ភិក្ខុនោះបញ្ហាក់(សេចក្តី)ដោយ តាយ(ក្តី) បញ្ជាក់ដោយវេល(ក្តី) បញ្ជាក់ដោយតាយនឹងវេល(ក្តី) តំឈ្មោះថាភិក្ខុនោះឲ្យបករណាហើយ ។ (បើ)ភិក្ខុលើមិនបញ្ហាក់ដោយ កាយ មិនបញ្ជាក់ដោយវាចា មិនបញ្ជាក់ដោយកាយនឹងវាចា េទ មិន ឈ្មោះថាកិត្តិឈឺនោះឲ្យចវាណោ ឡើយ ។ ចើសង្ឃីថាននូវកាវឲ្យច-វារណា នុះយាងនេះហើយ ការចាននុះជាការល្អ បើសង្ឃមិនបានទេ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្យាយ សង្ឃត្រវនាំកិក្ខុឈឺនោះដោយគ្រែថ្កតាំងមកក្នុងទីជា កណ្ដាលសង្ឃ ហើយសឹមបឋារណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រសិនបើ ពុកភក្កអក្សៈ ម៉ែកក្ខុឈឺមានសេចក្តី ត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា បើយើងទាំង៍ឡាយ ឲ្យកិក្ខុឈឺឃ្វាតថាកទី អាពាធនឹងរឹតតែចំរើនបុនឹងធ្វើកាលក៏វិយា (មិន ទាន) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ សង្ឃមិនត្រៅឲ្យភិក្ខុឈឺ**យុា**តចាក់ ខេ ត្រវស់ង្ឃទៅបក់រណា ក្នុងទីនោះ មិនត្រវស់ង្ឃបក់ណា ជាពួកឡើយ បើ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ជប្រជា នេ មាន៖ និយ្យក្សា ឯ ឧប្បាយា សារមោ ខេ កំត្លាវ ឧិជ្ជាយ ប្រហាយ តន្តៅ បក្តាមតំ អញ្ញស្ប ឧាតីញ ប្រាសា ។ ប្រាសាលាក្រោ ខេ ភិក្ខុវេ ឧ៍ឌ្នា-យ បក្សាយ នាន្តៅ វិត្តមតិ ។ បេ ។ កាះលំ ការេតិ សាមណោរា បដ់ជានាត់ សំក្តុំ បច្ចុក្ខាតកោ បដ់ជានា-ន្ទុំ អង្គរ៉ាន្ទុំ អង្គាពនិស្ស ឧត្តុំ អង្គ មេ ដំជាភាគ៌ ទិត្តចំតោ បដ៌ជាភាគ៌ បាននេះដ្ឋា បដំជាភាគ៌ អាចត្តិយា អឧស្សារៈ ឧត្តាិត្តាកោ បដ់ជានាតិ អាចត្តិយា អព្យដ់ក្តាច្មេ ឧត្តទិន្តាកោ ខដ់ជានាតិ ខាខ៌កាយ ចំដួយ អប្បដ៏ចំក្សុក្តេ ឧត្តិត្តាកោ បដ៏ថានាតិ បណ្ឌុះកោ បដ៌ជាខាត់ ដេយ្យសំវាសកោ បដ៌ជាខាត់ ត់ត្យែប្បកាជកោ បដ់ជាភាត់តាំទោជកាតោ បដ់ជាជាត់ មាតុឃាតកោ បដ់ដានាត់ ចំតុឃាតកោ បដ់ជានាត៌ អាហន្តឃាងកោ ចដ់ជានាត់ ភិក្ខុធំខូសកោ ចដ់-ជាឧាត៌ សង្ឃាតនកោ បដ់ជានាតិ លោហ៍តុហ្វានកោ ប់ ជានាតិ នុកតោញញូនកោ ប់ ជំនានាតិ អញ្ញស្ប ឧាត្យា ច្សាឈោ ។ ច្សាឈោមារកោ ចេ ភិក្ខុវេ ឧ៍ស្នាយ បក់រណោយ អន្ត្រាមក្តេ បក្តាមតំ អនាហដា

វិនយបំដំព មហាវិច្ច

បកវណា ត្រវមាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើភិក្ខុឈឺឲ្យ ប្រជាព្រះ ប្រវត្តិភ្នុងក្នុង ប្រាសាធ្វេស ប្រវាសាធិន្ត្រាះ ទៅ នៅ កត្តនោះឲ្យថវាណោដល់ភិក្ខុដទៃ ។ ម្នាលភិក្ខុព៌ងទ្បាយ កាលបើភិក្ខុ ឈឺឲ្យមករណាលើយ ប៉េកិត្តអត្តនាំមករណាស់កក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ មេ។ អ្នក ត្រូវអន្តិមវត្ត ប្រជាខ្លួជាមនុស្សគ្នា ប្រជាខ្លួជាអ្នកមានចិត្តប៊ើរវាយ ប្រេញ ខ្លួនជាអ្នកមានទៅនាគ្របសង្គឹ ប្រេញ ខ្លួនជាអ្នក ត្រាស់ង្គ្រប្រើការត្ត ្រើយះមិនឃើញអាបត្តិ ប្តេញខ្លួនជាអ្នក ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត (បាះមិនធ្វើតប អាបត្តិ (មិនសំដែងអាបត្តិ) ប្រេញខ្លួនជាអ្នក ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ប្រោះមិន លះបង់ខិជ្ជិត្រាក្រក់ ប្តេញខ្លួនជាបណ្ឌុក ប្តេញខ្លួនជាថេយ្យស់រាំសក ជា ខ្លួនជាអ្នកចូលទៅកាន់ពួកគិរិយ ប្រេជា ខ្លួនជាគិរិបាន ប្រេជា ខ្លួនជាអ្នក ကိဈာပ်မာ၏ ပြွေသုံခွေနက်မှုကလိဈာပ်ပါ၏ ပြွေသုံခွေနက်မှုကလိဈာပ်စြေး អហេន្ត ចេញខ្លួនជាអ្នក (ខុសភិក្ខុនី ចេញខ្លួជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ១នជាអ្នកធ្វើ[ពះលោហិតឲ្យពុវពង់ទ្វើង ប្មេ**ញ១នជាមនុស្ស**មានកេ**ទពីវ** ត្រវក់ក្លួនោះឲ្យប្រហែលជាដល់ភក្ខុដទៃ ។ ម្នាលភក្ខុទាំងឡាយ ដែលគិក្ខុល៉ឺឲ្យបវារណាហើយ ប៉េកិក្ខុអ្នកនាំបវារណាចៀសចេញទៅ ក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្លូវ មិនហៅថាជានទាំបក់រណាមកដល់ឡើយ ។ ម្នាល

បរារណ៍ក្នុន្តពេ គឺលានស្ស បរារណាគាន់

មោះ មេស្រា ។ មេស្រាមអាក្រ ខេ ភិក្ខុម ការោត ។ បេ ។ ខុកតោញញូនកោ បដ៌ជានាត់ អស្សាដា មោឌ ឧប្ហា ១ ឧប្ហាសារ គោ ខេ ក់ត្បាប់ និញ្យ ស្សាយាយ មធ៌្បីរាំខ្មែរ និយ្យ និង មាសន្ស ឈ្មេន ឧប្បាយ ។ ឧប្បាយ សារ ខេរា ខេ ភិក្ខាប និន្នាយ ខក្សាឈាយ សង់្ប្រា្ត្រា វិត្តមត្តិ តាល់ ការោត៌។ មេ។ ឧកតេញញូខ កោ មឌិជាភាត់ មាសព្យ លោង ឧប្ហាយា ឯ ឧប្ហាយា លោខ នេ ម្នុយ នូទិរាល ឧស្សាលាល មាឡាត់នៃ មាទើរ ថ សហខេត្ត សសុខា សេនុ ឧស្សា ឧបុសោ-សារយៈជា មេខាចន្ទ័ ។ ឧស្ត្រោសារមេឃ ខេ ភូឌិព្រុ ច្ចាយ ឧប្ហាយ មធ្លើជាទេ មាសធា ច អាពេខេត្ត អាខាដា ខោត ខេងឈោ ខង្សាឈាមា-ುಟ್ಟ್ ಇರುಪ್ಪ್ ಎ ಎಭುೀಯಾ ಮುಬ್ಟ್ <mark>ಚ</mark>ತ್ರೇಗಿ ឧិជ្ជាយ បក្សាយាយ សម្បីព្យា្ទ ពេក្ស ខ មាមេខ

បវារណក្ខន្ធក: ការឲ្យនូវបវារណានៃកិក្ខឈឺ

កាលភិក្ខុឈឺឲ្យបក់ណោ ហើយ បើកិក្ខុអកនាំបក់វ-ភិត្តទាំងឡា យ ណា ស៊ឹក[តង់ពាក់កណ្ដាលផ្ទុវទៅ(ក្ដី) ស្លាប់ទៅ(ក្ដី) ។ បេ។ ប្ដេញ ខ្លួន**ជាមនុស្សមានកេខពីរ** (ក្តី) មិន ហៅថា បាននាំបក់រណាមកដល់ ខេ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យបក់ណោ ហើយ បើភិក្ខុអ្នកនាំ ម្នាលភិក្ខុខាងឡាយ ប់វារណាទៅដល់សង្ឃហើយ ទើបបានចៀសចេញទៅ ឈ្មោះថាបាននាំមកដល់ ហើយ ។ មាលក់ក្ខុ ទាំង ព្យយ កាលក់ក្ខុលា ឲ្យបវារណា ហើយ បើកិត្តអ្នកនាំបវារណា ទៅដល់សង្ឃហើយ ទើបថាន សឹក (ភ្លី) ស្វាប់ (ភ្លី) ។បេ។ បេយាខ្លួនជាមនុស្សមានកេខពីរ (ភ្លី) ប់វារណា ឈ្មោះថា ទុរននាំមកដល់ ហើយ ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុឈឺឲ្យបក់ណោលើយ បើកិត្តអតនាំបក់ណោទៅដល់សង្ឃលើយ ដេកលក់មិនជាន់ ជាប់ បក់ណោ ឈ្មោះថាជាននាំមកដល់ ហើយ កិត្តអ្នក က်ပင်္ကာက မိန္တြင္ကြားမွာ ေန႔က အန္တာကို ေန႔က ကို ေန႔က အန္တာကို ေန႔က အန္တာကို ေန႔က အန္တာကို ေန႔က အန္တာကို ေန႔က အန္တာကို ေန႔ကို ေ႔႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို ေန႔ကို បើភិក្ខុអកនាំបឋារណា ទៅដល់សង្ឃលើយកចូលស**មា**-ប្សាសាស្រ្ត បត្តិទៅមិនជាន់ ជាប់ បាវណោ ឈ្មោះថា បាននាំមកដល់ ហើយ ភិក្ខុអក្សាំ ប់វារណាមិន ត្រូវអាបត្តិ ខេ ។ មាលកិត្តទាំងឡាយ កាលកិត្តឈឺឲ្យប់។-រណាហើយ បើកិត្តអ្នកនាំបក់រណាទៅដល់សង្ឃហើយក្នេចមិនជាន ជ្រុច

វិនយបិជិកេ មហាវិក្ដោ

មាលុខ លោខ្មុំ ឧប្ហាសារ ឧប្ហាសារមេរ មានរៈ មត្តិ។ មក្សាណាមារកោ ខេ ភិត្តា៤ ឧ៍ជ្ជាយ មក្សាយ ចេយ្យ ឧប្រហាសារយម្មាំ មានខ្លួន មាន អត់ជាខាត្ មុខព្ណ ឧស្សពិស្សាយា ឧប្បញ្ជា នេះខេត្ត នគ្នៀ នាតុំ សត្តិ សត្បូស្បា ការណ៍យន្តិ ។ (៤៦) នេះ ខេ ១០ ១០ ១០ ១៣ ១៩) (៤៤) នេះខេហ្ខ្យុវ្យាយ ញានគា កញ្ចុំសុ ។ ភពវេតា រាសឧឌុំ មាបេ ខេហុំ ឯ មុខ ឧខ ម្ពុំ មុំ មុំ មុខស់ គេវិទ្ធាំ វាលោយ ញាឥតា ឥណ្ឌូធ្លឺ ។ គេ ញាឥតា ភិក្ខុ-ម្មាត្ត មុញ្ជ យាវាយំ ភិក្តា មកពេធិតិ ។ សារពោ្ជនំ លេះកេ៩៩ ថ្ងៃតំ តុសល់ នោ ខេ លេះកេ៩ គេ ញាគតា ង្គុស្តិញ ស្រុមសាំ ខេច្ចលា មុឡា សងេ មាលទាំយើ មហុត្ត ឯកមត្ត ហោថ យាវាយំ ភិក្តុ បវារណាំ ខេត្តតំ ។ ៧វញ្ចេំ លក្ខេដ ៩ច្នេះ គា្សលំ នោ ខេ

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

បវាវណា ឈ្មោះថា បាននាំមកដល់ ហើយ ភិក្ខុអ្នកនាំបវាវណាមិន ត្រូវអាបត្តិ ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលភិក្ខុឈឺឲ្យបវាវណា ហើយ បើភិក្ខុអ្នកនាំ បវាវណា ទៅដល់សង្ឃ ហើយ ភ្លែងមិន ប្រាប់ បវាវណា ឈ្មោះថា បាននាំមក ដល់ ហើយ (តែ) ភិក្ខុអ្នកនាំបវាវណា ត្រូវអាបត្តិខុត្តដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ ភ្នុងថ្ងៃបវាវណា នោះ (បើ) សង្ឃមានកិច្ច ត្រូវ ធ្វើ តថាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុកាលដែលឲ្យបវាវណា ហើយ ត្រូវឲ្យខន្ទ: ផង ។

(២ ៦) ក៏សម័យ នោះឯង ពួកញាតិបាប់កិត្តមួយអង្គក្នុង ថ្ងៃបក់រណា
នោះ ។ កិត្តទាំង ឡាយ ក្របទូលដំណើរ ខ្មុំះចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាត ។
ព្រះអង្គ (ខែងមានបន្ទូលថា មាលកិត្តទាំង ឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើមាន ពួកដន់ជា ញាតិបាប់កិត្តក្នុង ថ្ងៃបក់រណា នោះ ។ ត្រីកិត្តទាំង ឡាយនិះយាយនឹង ពួកដន់ជា ញាតិបាប់កិត្តក្នុង ថ្ងៃបក់រណា នោះ ។ ត្រីកិត្តទាំង ឡាយនិះយាយនឹង ពួកដន់ជា ញាតិនោះ យាងនែះថា នៃអ្នកដ៏មានអាយុទាំង ឡាយ សូមអ្នកទាំង ឡាយ លែង កិត្តនេះ មួយ ពេចសិន ខំ រាំកិត្ត នេះ បក់រណា
វួច ។ បើសង្ឃី ចុរន សេចក្ដីឃល់ ព្រមនុះ ដូច្នេះ ហើយ ការដែល បាននុះ ដោការល្អ បើមិនបាន េ ត្រីកិត្តទាំង ឡាយ និយាយនឹង ពួកដន់ជា ញាតិ នោះ យាងនេះថា នៃអ្នកដ៏មាន អាយុទាំង ឡាយ សូមអ្នកទាំង ឡាយ នៅ ក្នុង ខ្មែញ នៅ ស្មែកដីមាន អាយុទាំង ឡាយ សូមអ្នកទាំង ឡាយ នៅ ក្នុង ខ្មែញ នៅ ក្នុង ខ្មែញ ហើយ ការច្នេន ខ្មែញ នៅ ក្នុង ខ្មែញ ហើយ ការច្នេន ខ្មែញ បាន ខ្មែន បាន ខ្មែញ នៅ ស្មាញ ទេ បើសង្ឃី បាន សេចក្ដីយល់ ព្រមនុះ ដូច្នេះ ហើយ ការចាន ខ្មែញ ការស្ពា បើមិនបាន ទេ សេចក្ដីយល់ ព្រមនុះ ដូច្នេះ ហើយ ការចាន ខ្មែញ ការស្ពា បើមិនបាន ទេ សេចក្ដីយល់ ព្រមនុះ ដូច្នេះ ហើយ ការច្នាន ខ្មែញ ការស្ពា បើមិនបាន ទេ សេចក្ដីយល់ ព្រមនុះ ដូច្នេះ ហើយ ការច្នាន ខ្មែញ ការស្ពា បើមិនបាន ទេ សេចក្ដីយល់ ព្រមនុះ ដូច្នេះ ហើយ ការចាន ខ្មែញ ការស្ពា បើមិនបាន ទេ សេចក្ដីយល់ ព្រមនិះ ដូច្នេះ ហើយ ការច្នាន់ ខ្ញាញ បើមិនបាន ទេ សេចក្ដី ហេបា ប្រាន់ ខ្ញាំ សេចក្ដី ហេបា ប្រាន់ ខ្ញាំ នៅ ការស្ពា បើមិនបាន ទេ សេចក្ដី ហេបា ប្រាន់ ខ្ញាំ សេចក្ដី ហេបា ប្រាន់ ខ្ញាំ សេចក្ដី ហើប ការ បាន ខ្ញាំ មាន ស្ថាំ សាច្ចា ខ្ញាំ សេចក្ដា បាន សេចក្ដា បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដា បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដា បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដី បាន សេចក្ដា បាន សេចក្ដី បាន សេចក្

ល់ដេន នេ លានយា ភ្នំយំ ពុធមារី រុខភូ៣ មុខ្មី ស់ដេ មាលមាំខែ មុខ មួយ អំល់ខ្ញុំ ចូមវិត្ត ចេន យាវ សង្ខៀ ១៦៤នីនិ ១ ៧៥ញូនំ លគេ៩ ៩៤ខ្នុន ကုလေလံ ကေး ေလးအေပ ေ ေရွာက္တိုင္ေလးမွဴးျင តែស្រុខឆ្នាំ ឧស្សុខ ខេត្ត ខេត្ត ទេស ឧស្ស នេស្ស នេស្ស ក់ក្លាប ក់ក្លាំ នឧហុប្បាវាឈាយ រាជាលោ កណ្ដៀ ကောက္ကေနတွင့် ရေးကလေးနဲ့ အိုက္ခတ္ခုန္နီကာ ကလာနဲ့ ၅ នេះ ភិក្សាប្រឹទ្ធិសា ភិក្សា ស្ត្រសប្តេចជ័យ ជម្លើស អាយស្ពោ ៩មំ ភិក្ខំ មុហុខ្លំ មុញ្ជ យាវាយំ ភិក្ខុ បែកពេទ្ធ ។ សារ ញេទ្ទ ស ភេ៩ ៩ ច្នេទ្ធ កុសលំ ភេ ខេ លភេ៩ គេ ភិក្ខុព្យូច្នូត្តិកា ភិក្ខុ្លា ឯវមស្ស វច្ចីយា យាក្រ ម្នាំ ឧប្រហ្វា ខេឌ្ឌ រ ស្ព្រាំ ហមេត ៅខ្មែត់ គុសលំ នោ (E លាក់៩ តែ កិត្តប្បុទ្ធិ្តា ម្លាំ ក្នុង ខេត្តលា មុខ្លាំ ៩ ខេត្ត មាល់ ទី ខេត្ត

បវារណដូនូក: សេចក្ដីអន្តវាយទាំងឡាយកើតក្នុងពេលនៃបវារណាកម្ម

ត្រាក់ក្នុទាំងឡាយនិយាយនឹងពួកជនជាញាតិទាំងនោះយ៉ាងនេះថា នៃអ្នក ដ៏មានអាយុទាំងឡាយ សូមអ្នកទាំងឡាយនាំភ្កូនេះទៅកាន់ទី िកាសីមា មួយរំពេចសិនទំពំសង្ឃថាវណារួច ។ បើសង្ឃបានសេចក្តីយល់ តែមនុះ ដូច្នេះហើយ កាច្មោនទុះដាកាល្អ បើមិនបានទេ មិន ត្រៃសេង្ឃបវាណោ ដោយព្ភាទ្យើយ មើបប់ណោ ត្រវិមាបត្តិទុក្ខ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះបើស្តេចទាំងឡាយថាប់កិត្ត (ក្តី) ពួកចោរចាប់កិត្ត (ក្តី) ពួកអ្នកលេងថាបក់ភ្នំ (ភ្នំ) ភាកកិត្តជាស ត្រៅថាបក់ភ្នំ (ភ្នំ) ក្នុងថែបការណា នោះ ។ ត្រូវកិត្តាធំឡាយនិយាយនឹងពួកកិត្តជាសត្រវទាំងនោះយាងនេះ ថា នៃលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ សូមអស់លោកទាំងឡាយលែងកិត្ត នេះមួយរំពេចសិន ទំព័ត់តូនេះបវារណារួច ។ បើសង្ឃចានសេចត្តីយល់ ព្រមនុះដូច្នេះហើយ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបានទេ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយនឹងកិត្តជាស \int ត់វទាំងនោះយាងនេះថា នែលោកដ៏មានអាយុទាំង ទ្យាយ សូមលោកទាំងទ្យាយនៅក្នុងទីដ៏សមគួរមួយរំពេចសិន ទំរាំកិក្ខានេះ ឲ្យបក់ណោរួច ។ បើសង្ឃជានសេចក្ដីយល់ ៣មនុះដូច្នេះហើយ ការជាន + នុះជាការល្អ បេមិនហ៊ុនទេ ត្រូវកិត្តាំងឡាយនិយាយនឹងពួកកិត្តជាស-តែវទាំង៍នោះយ៉ាង៍នេះថា នៃលោកដ៏មានអាយុទាំង៍ឡាយ សូមអស់លោក

វិនយចិដិពេ មហាវិភ្នោ

(៤៧) នេះជ ទោ បន សមយេជ អញសុវស្មឹ អាវាសេ នឧហុខ្យវវេណាយ ខញ្ ភិក្សា វិហវន្តិ ។ អថ្លេរ គេឃុំ ភិទ្ទាធំ រៀតឧយោឃ ភក់វាតា បញ្ជាត់ ស ខៀន បក្សឌុសិខ្លី គណៈជាគី ឧឃ ១ ខេត្ត ៩ ទោ អម្រេញ ចក្សនុញ្ចឹ ។ កក់តោ ស្នម**ទុំ អារោចេ**-សុំ ។ អនុសាខាម៉ ភិក្ខាប់ បញ្ជូំ ស ខ្យែ បឋបក្ខេំ ។ ಚಜ ಚು ಇರ ಇವಾಗಿ ಕಟ್ಟು ប្បក្សល្ខាល ខេត្តាពេ កិត្ត វិលរត្តិ ។ អ**៩លោ តេស់** ភិក្ខាធំ ឯគឧ ហោស់ កក់វិតា អនុញាត់ បញ្ជំ ស ខ្មែរ ប្សារស្តុំ មយញ្ជូម ខត្តារោ ជជា ក់ខ្មុំ ជ ទោ អម្រេ<mark>ហ</mark> បក្សភ្លា ប្រ កក់ ខា ប្រកន្លំ អាព្រេស់ ។ អនុជាសម គិត្ឋា ខេត្ដ អញមញ្ញ ប្រាប់តុំ ។

វិតយបិដិក មហាវិត្ត

នាំភិត្តុនេះទៅកាន់ទីក្រៅសីមាមួយរំពេចសិន ទំពំសង្ឃបក់ណារួច ។ បើ សង្ឃបានសេចក្តីយល់ព្រមនុះដូច្នេះហើយ ការបាននុះជាការល្អ បើមិន បានទេ មិនត្រូវសង្ឃបក់រណាដោយពួកឡើយ បើបក់ណោត្រូវកាបត្តិ ទុក្ខដ ។

(៤៧) ក្នុងសម័យនោះឯង កិត្ត៩រូបនៅក្នុងអាវាសមួយក្នុងថ្ងៃ បវាវណានោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុខាំងឡាយមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះ មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជាត្យ ហើយថា នៅភិត្តបក់រណាដោយសង្ឃឹបក់រណា គឺឥឡូវ ខេះ យើងទាំងទ្យាយជាជន៩រូប គើគ្រវ យើងទាំងឡាយបករណា ដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយ ក្រាបទូលដំណើរនុះ ចំពោះ ព្រះ មានព្រះ ភាគ ។ ព្រះអង្គិ៍ (នង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ តថាគតអនុញាត <u>ឲ្យភិក្ខុ ខ្ញុំ ប្រពង្សា ដោយសង្ឃឹលមុវ្</u>ឃា ឯ សត្ថិ្រខោះៗអ្ កិត្ត៤ រូបនៅក្នុងអាវាសមួយក្នុងថ្ងៃបាវាណា:នាះ ។ (គារនាះ កិត្តាំង ទ្យាយនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះ ដុច្រេះថា ព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់អនុញ្ញាត ឲ្យកិត្ត្ឋ រូបប្រាវណា ដោយសង្ឃ្ហាវណា ក៏ឥឡូវ នេះ យើងទាំង ទ្វាយជាជន៤ រូប គើគ្រាំយើងទាំងឡាយបក់ព្រោដ្យម៉េច កិត្តទាំង ဈာယ $\left(ar{n}$ ပစ္လင်္က လော်၊ $ar{s}$ ိုး စီးကား $\left(ar{s}
ight)$ မောsကြးကနာ \mathcal{I} ကြီးမန္တ $\left(ar{s}
ight)$ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុ៤រូបបវាវណា

បរិវណ៍ក្ខន្ធកេ គណៈប្បីរិវណ៌ គេវាចិក បរិវណ៌

ស្រាញ បាន គិក្តាប់ បកបេនញុំ ។ ព្យុត្តេន គិក្តាល បឌិ-ពលេខ គេ ភិក្ខុ ញាបេតព្វា សុឈន្ត មេ អាយស្មន្តោ អជ្ជ សង្គ្រោ ។ យខាយក្សាខ្លាំ ខេត្តកាល់ូ មយ់ អសាមញ្ចុំ ប្រពេល្យសង្ខ ។ ៤៤០ខ កិត្តាល ឯកំសំ ឧត្តរសន្តំ ការិត្វា ឧក្តុជិក និស័និត្វា អញ្ជល់ បក្ត-លេខា ខេ ភូឌ្គិ ត្រុងសា នេច្ចលា មលុ សាវុមោ មាល់ មាន នៃដើន ម្នាំខេង មាន មាន មាន មាន មាន វា វឌត្ត ទំ អាយស្បត្តា អជ្តាទៀ ជ្រាខាយ បង្បា្តា តន្ត្រាត្ត នៃខ្មាញ មាវុទោ មាលសាំទើ ឧបក្រត្ ន់ដូន វា សុតេន វា បាំសក្តាយ វា នេត្ត មំ អា-យក់ខើ អឋ់យន្តិ វសសាល ពក្សិស ព័យ្យក្រិត្ ឧទ្ធភាគ្នា អង្គមា មាធាទាំខេត្ត ឧស្សាធ្នេក ខ្យះជីខ ឯទាំខេច វា បរិសស្ត្រាយ វា វឧត្ត ចំ អាយស្ព្រោ អធុតាម្ប៉ នេសខាយ ប្រជាពី ឧឌ្ឍ ក្រត្ន ១ ខាមេខ វិទ្ទាណ ស់តាំសំ ឧត្តរស់ខ្ញុំ ការិទ្ធា ឧក្សុខិត ធំសំឌិ-ត្វា អញ្ជល់ ចក្តសេត្វា នេ ភិក្គា ឃុំមេស្ស ថេនិយា

មវារណក្ខុន្ធក: គណប្បវារណានឹងគេវាចិតាមវារណា

ដល់គ្នានឹងគ្នាជាន ។ ថ្នាល់កក្តុទាំងទុក្ខ ត្រូវបវារណាយាងនេះ ត្រវកិត្តដែលធ្លាស់ ប្រតិពលឲ្យកិត្តទាំង ទ្បាយ នោះយល់ថា ដ៏មានអាយុទាំងឡាយស្លាប់ខ្ញុំ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃប្រាវណា ។ ថ្មេីបក់រណា-កម្មានកាលគួរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយហើយ ត្រាវយើងទាំង ទ្យាយបក់រណាដល់គ្មាន់ង៍គ្នា ។ ត្រាក់ក្ដុជាថេរៈធ្វើទុត្តកសង្គ៍ទៀងស្មា ម្ខាន់អង្គ័យ (ច ហោង ហើយផ្គង់អញ្ញាល់ទ្បើងរួចនិយាយទឹងកិត្ត្តទាំងឡាយ នោះយ៉ាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ខ្ញុំសូមចវាវណានឹងលោកដ៏មានអាយុទាំង ទ្យាយ ដោយឃើញក្ដី ពុក្ដី អង្គៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ m $\Big(N$ ័យន្ទវ េសចក្តីអនុ $(\widehat{a}$ ាះនិយាយ $(\widehat{i}$ លឹក) \widehat{g} \widehat{b} កាលបើ \widehat{g} បើ \widehat{g} បើ \widehat{g} រធ្វីតាម នៃអាវុសោ ៗសូមបក់រណានឹងលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ជាគំរប់ពីរដងផង ដោយឃើញក្ដី ពុក្ដី រងៀសក្ដី សូម**លេ**កដ៏មានអាយុ ទាំងឡាយអាស្រ័យន្លូវសេចក្តីអនុគ្រោះខិយាយ (ដាស់គ្យឿន) ភ្ញុំ កាល បើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម នៃអាវុសោ ១ុស្យូមបក់ណោនិងលោកដ៏មានអាយុ ទាំងឡាយជាគំរប់បដ្ឋង្គង៍ ដោយ ឃើញក្ដី ពុក្ដី រង្គៀសក្ដី សូមលោក ដ៏មានអាយុទាំងទ្យាយអាស្រ័យនូវសេចក្ដុអនុគ្រោះនិយាយ (រំលឹក) 🦠 កាលបេទ្យឃើញនឹងច្រើតមេ ។ ត្រូវភិក្ខុខធ្វេទត្តរាសង្គ៍ ទៀងស្វាម្ខាងអង្គ័យ (ច ហោង ផ្គង់ អ ត្ថា លី ទៀងរួចនិយាយ យ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុ ទាំង ឡាយនោះថា

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្នោ

អញ់ ភាព្តេ អាយស្មាន ១៧៧៦ ធំដ្ឋេខ វា សុខេត ប្រ ត្រូវប៉ុស្លែល ប្រ ដូខឹម មួយ មាល្បាំ មេខិយ្ឌគាំ នទាខាយ ខស្សូខ្លោ ខដ្ឋការិស្សាម៉ ឧុត៌យម្ប៉ា កខ្លេ មាល់ ទីខេត្ត ពេកពេទ្ធ ខ្លួន ប្រមាន ប្រមាន ប្រាកាល ប្រ វឌន្ត មំ អាយស្នា្តោ អនុគម្បំ ន្ទានាយ បស្បា្តោ ធំដ្ឋេន វា សុ គេន វា **ប**រិសុស្ណាយ វា វឌ្ឍ ម មាល្រីខ្លែ អថ់ អនាំ នស្សលា តមាំខេស ត្ ការិស្សាម៉ឺតិ ។ គេជ ទោ បន សមយេធ អញ្ជាក្សឹ អាជ្យ ឧឧស្សាវ្សារ្យោល ឧយោ មួយ ស្រែរទ្វី ។ អ៥ ទោ តេសំ ភិក្ខានំ ឯតនយោស កក់ តេ អណ្តាត់ បញ្ជូំ សង់គ្រេ បកសេតុំ បត្សូំ អេញមញ្ចុំ បកសេតុំ မယ္ကားမှာ နေးကာ ငံးက အင္ဂ်ာ ငံး ေကာင္း မောက္ကား តព្រំ ។ កការតា រាងគង្គំ អារោធ្រស់ ។ អនុជាសាមិ ក់ក្លាប់ តំណូច អញមញ្ចាំ បកបត់ ខេស់ញេ ប្រ ក់ក្លាប

វិសយចិដិក មហាវិគ្គ

បត្តិត្រលេកដ៏ចំរើន 🧃 សូមបក់រណាន់ងលេកដ៏មានអាយុគាំងឡាយ ដោយឃើញក្ដីពុក្ខីរងៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុគាំងឡាយអាស្រ័យ នូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ខ្ញុំ កាលប៉េខ្យុំឃើញនឹងធ្វើតាម **បពិត្រលេកដ៏ចំរ៉េន ខ្ញុំសូមបក់រណានឹងលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ** ជាតំបេពីដេងផង ដោយឃើញកិច្ចកុរ ងៀសក្ដី សុមលោកដ៏មានអាយុ **គំ**ងឡា យអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ខ្ញុំ កាលបើ **១ំឃើញនឹងធ្វើតាម បព**ិត្រលេ**ក**ដ៏ចំរើន **១ំ**សូមបវារណានឹងលោកដ៏មាន អាយុទាំងឡាយជាគំបេបដងផង ដោយឃើញក្ដីពុក្ខីរ ភ្លៀសក្ដី សូមលោកដឹ មានអាយុទាំងទ្វាយអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុស្គោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ៗ តាលបើទ្វិឃើញនឹងធ្វេតាម ។ ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុល្យូបនៅក្នុង៍អាវាស មួយក្នុងថ្ងៃហាវណានោះ ។ គ្រានោះ កិក្ខាត់ងឡា យនោះមានសេចក្តី តិ:-រិះដូច្រះថា ព្រះដឹមានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញាតឲ្យកិត្ត ៩រួបបក់រណារដាយ សង្ឃូចជារណា ឲ្យភិក្ខុ៤រួមបករណាដល់គ្មានឹងគ្នា ឥឡូវនេះ យើង ទាំងទ្បាយជាជនញរូប គើយើងទាំងឡាយ តែវបវារណាដូចម្ដេច π က္မွာ ၏နေရာ ယကြာဖစ္ဖလမီး (က်ားနှီးစီး ကေးေကြးဆီမာန္အ (ကြားကောက္မွာ တြန អង្គ (ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិក្ខុ ៣ ប្រ ប់វារណាដល់គ្នានឹងគ្នាបាន ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យយ (គ្រាក់ក្នុទាំងឲ្យយ

បវារណក្ខុន្ធពេ តិណ្ណុំ អញ្ញមញ្ញាប្បវារណា

បក់បេត្ត ។ ព្យុត្ត ភិក្សុខា បនិពលេខ គេ ភិក្សុ ញា-ខេស្សា សុឈត្ គេ អាធាសា្សា អជី ឧប្ហា ។ **៣**-မေသောဘွာသို့ ပေးရှိကားလွှဲ မယ် မေးရာမာ၏ ១៦៧យေ႐ျမာ. តំ។ ៤ បេខកិត្តាស សក់សំ ឧត្តាស ខ្ញុំ ការិត្តា ឧក្តាដិកាំ ធំស័ឌិត្យ អញ្ជល់ បក្សហត្យ គេ ភិក្សា ឯ**មេស**្ប្រជ**័យ** មល្ មារ៉ុមោ មាល់ទីខ្លែ ឧបគេ ខ្លួន ប្ទ ទីខ្លែង ប្ មាំសស្លាយ ជា ខេត្ត ខ៍ អាយស្សាស្តា អនុគាម្បំ ខ្**ទានាយ** បស្បាន បន់ការស្បាម ខុតិយម្បី អាវុសោ អាយស្មាន បក្សាធ្វុំ ទុំខ្លើន ឯ មាននេះ ឯ ស្មាន ស្គាល់ ឯងឧទ្ធំ តុំ មា-បរស្វា្ត អនុគារៀ ខុសនាយ បស្បា្ត បឌិតាសៃ្ប-ចំ គត់យម្បី អាវុសោ អាយស្មាន បក់រេម៌ ធំឌ្នេ ក न्हांकित प्र वांस्क्षांय प्र विद्यु है मायानाह्या मद्-តាម្បី ឧទាឧាយ បង្ហាឡោ បដ់ការិសភូមិតំ ។ ជាកោជ កិត្តាល ปត់សំ ១៩៤សំ ១៩៤ កាំទ្ំ ១៩៩៣ ធំសឺ-ភូទិ) មុខបណ្ឌ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អញ់ ភាព មាល់សាខេ ឧប្រេខ ខ្យុនិន សុខេខ

បវារណត្តនូក: ភិក្ខុបីរូបបវារណាដល់គា្ននឹងគា្ន

បឋាវណា យ៉ាងនេះ ។ ត្រូវភិក្ខុដែលគ្នាស ប្រតិពលឲ្យកិក្ខាំងឡាយ នោះដឹងថា សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយស្ដាប់ខ្ញុំ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបក្ស-ណា ។ បើបក់វណាកម្មមានកាលគួរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងទ្បាយ ហើយ ត្រវយើងទាំងឡាយបករណាដល់គ្នានឹងគ្នា ។ ត្រវក់ក្ពុជាបេវ: ធ្វើទត្តពសង្គ ទៀងសា្តមាង ហើយ អង្គ័យ ច្រហោង ផ្គង់អញ្ចាលីឡើងរួច និយាយនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ នោះ យ៉ាង៍ ខេះថា ខែអាវ៉ុសោ ខ្ញុំសុមបក់ណោ នឹងលោកជីមានអាយុទាំងឡាយ ដោយឃើញក្ដី ពុក្ដី រង្វៀសក្ដី សូម លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយអាស្រ័យនូវសេចក្ដុអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស តឿន) ១ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម ខែអាវុសោ ខ្ញុំសុមបកវណានឹង លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយជាគំរប់ពីដេងផងដោយឃើញភ្នំពុក្ខីបង្គៀស ក្តីសូមលោកដ៏មានអាយុព៌ង៍ព្យាយអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន) ១ កាលបើ១ ឃើញនឹងធ្វើតាម នៃភាវុសោ ១ សូមបកវៈ ណាន់ង៍លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយជាគំរប់ប៉ដងផង ដោយ ឃើញក្ដី ឮក រង្វើសត្តិ សូមលោកដ៏មានអាយុទាន់ទ្បាយអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះ និយាយ (ជាស់តឿន) 🧃 កាលប៉េខ្ញុំ ឃើញនឹងធ្វើតាម ។ ត្រូវកិត្តខ្លឹធ្វើ <u>ទត្ត</u>រាសង្គ៍ ទៀន៍ ស្មាទ្ខាង៍ ហើយអង្គ័យ ច្រហោធ៍ផ្គង់អញ្ចូល ឡើង៍ រួចនិយាយ យ៉ាងនេះនឹងកិត្តទាំងឲ្យយនោះថា បត់ត្រលោកដីចំរើន 🧃 សូម ชវរណាន៍ងលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយដោយឃើញក្ដីពុក្ដីរងៀសក្ដី

វិសយបិដិពេ មហាវិច្ឆោ

ង ត្រូវម៉្លែញ ង នេខ តុ មាល់ កាំយើ ងប់យនាំ នៃខាឌាយ ប្រជាព្រះ ជន្លុំសេរិម្មាំ ដង្គ្រាធារាធារាធារាធារាធារ នេះ មាល់ ស្មីទើ ឧប្រេត្ត ធ្វុំឌើខ ប្រមាន ប្រ ស្មីមាណ ្តេ បដ្ឋសម្រេត ឧទ្ធភាគាំ មទេ មាល់ មាន ថ្មដែខ ឯ មានេះ ឯ ត្រុសស្ថាល ឯ នេះ ម ម **ម** ភា កាំ ទើរ អន់យន្តិ នទ្ធនាល ឯកាំ ទើរ ឯក្នុមរូបាំ គឺខ្លួន ಣಾದ (ಶಾ ೮೭ ಕುರುಯಾದ ಸಮರ್ಥನ್ ಕುಗುನು ಇ**ದ.** ಶಾ ស់ តាម នេះ ម្នាំ ស្រាវ និង មនុស្ស សេច្ច ភិក្ខាជំ ឯគឧបោក ភកាតា អនុញាត់ បញ្ជូំ សង្ឃេះ ជ បក្សង់ ឧសត្ថ អសាមញ់ បក្សង់ និស្សថ្ម អត្តា-មេញ បក្សេតុ មយញ្ទ ខ្លេង១ ភេទ ជុ ទោ អម្មេចាំ ចេកពេញ ខ្លឺ ។ កក់ពេល ជនមន្ត្តំ អាពេចសុំ ។ អណ្-ជាសាម៌ ភិក្ខាវ ខ្ញុំ អញ្ញមញ៉ា មកវេត្ត ។ ឯវេញ មន ភិក្សាប់ មកហេតុត្វំ ។ មេហេន ភិក្ខានា ឯក់សំ ខុត្តកសង្គំ ការិទ្ធា ឧក្កាដ៏កាំ និសីនិទ្ធា អញ្ជល័ ចក្តហេត្វា នវេវា

វិតយថិជិក មហាវិត្ត

សុម លោកដ៏ មានអាយុ ទាំង ទ្យា យអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ $(\pm i \kappa i \epsilon_0^{\dagger} \epsilon)$ ၅ က $\kappa i \epsilon_0^{\dagger} \epsilon_0^{\dagger$ ខ្ញុំសូមប្រាវណានឹង លោកដ៏មានអយុទាំងទ្យាយ ជាគំ**រ**ប់ពីរដង៍ផង៍ ដោយ ឃើញក្ដី ឮក្ដី វង្គេ៍សក្ដី សូមលោកដ៏មានអយុទាំងឡាយ អាស្រ័យ នូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ខ្ញុំ កាលបើខ្លុំឃើញនឹងធ្វើតាម បត្តិស្លោកដ៏បំរើន ខ្ញុំសូមបក់រណានឹងលោកដ៏មានអាយុទាំង៍ឡាយ ជាគំរប់ប៊ុដង៍ផង៍ ដោយឃើញក្ដី ពុក្ខិ វង្គៀសក្ដី សូមលោកដ៏មាន អាយុទាំងទ្បាយអាស្រ័យឡូវសេចក្តុអនុ ្រែាះនិយាយ (ដាស់តឿន) ខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម ។ ក៏សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុពីររូបនៅ ក្នុងអាវាសមួយ ក្នុងថ្ងៃវាវណានោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុខាំងឡាយ នោះ មានសេចក្តី តែរះដេរបះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់អនុញាតឲ្យកិត្ត ៤ វុប បក់រណាដោយសង្ឃបក់រណា ឲ្យកិត្ត៤រុប បក់រណាដល់គ្នានឹងគ្នា ឲ្យកិត្ត្តាប្រ បករណាដល់គ្នានឹងគ្នា ឥឡូវ នេះ យើងទាំងឡាយជាជន ពីររុប តេយើង $\int \delta r^2 v dr$ រណាដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ $\int \delta r dr$ ដំណេ $ilde{ extit{t}}$ នេះចេះពោះព្រះមានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ្លិ៤ង៍មានបន្ទូលថា ម្នាល ក់ក្នុសំង៍ ឡាយ តថាគតអនុញាត់ឲ្យក់ក្ពុសំប្របក់រណាដល់គ្នានឹងគ្នាបានៗ ម្នាលកិក្ខាត់ ទី ១ នៅកិត្តបក់ណោយ នៃខេះ ។ ត្រូវកិត្តជា ថេរៈធ្វើ **ទុ**ត្តពសត្ត ខ្លេងស្មានហេលអង្គ័យ ឲ្រហេត្តផ្គុងអញ្ជហែរីងរួចនិយាយ

បវារណព្តុន្ធពេ ទិ្ធន្នំ អញមញ្ញប្បវារណា

ង្គ រាន្ត្រសា នុន្ទ្តលោ មត្ សង្រម មាជាទាំទឹ ម្នារព្ធ មួន ប្រមាន ប្រមាន ប្រមាន មួន មួ អាយស្បា អងុកាម្ប៉ា ខ្លានាយ ខ្ទះស្រ្តា ខ្ទះការិស្សាម៉ា ឧទ្ទេលស្ទិ អាជ្រសា អាយស្ទុ_{ខ្}ំំ សក្សគ្ ធំ ដួន ក សុ-នេះជេ វា ប ំសង្គ្លាយ ភា វឌុឡ ខំ អាយុស្ថា អុខ្គម្ប៉ំ នេស្តាយ ជម្បីទៀប ឧត្តម្ភាម្នាធ្វើ សង្គ្រា អាយស្ទុំ ខាងរេទិ ឌិឌ្ឌេ ជ សុខាធ ជ ខាសៃស្ទាយ သူ ၃၄၏ ရုံ မေးက ကို ေနၿခံျိဳ ဒီႀသားက ရမ္းမြို့ បដ្ឋភាពិស្សាម៉ឺន៍ ។ នាគោន ភិក្ខានា ឯក់សំ ខុត្តាសន័ ការិទ្ធា ឧក្កាដ់កាំ និសីជំទ្ធា អញ្ជល់ បក្កហេត្វា មេហ ភិក្ខា ឃាមស្បា ខេត្តលោ អស់ កក្ដេ អាយៈអា្នំ ខេក្សមិ ဖွင့်ရှိသေး က ကြောင်းကောင်းက သော မွန် မော် က ကောက်ပါ អជ្ធគាញ់ និសាខាយ បក្សាធ្លោ បដ្ទុមស្រៀធ និស្ខាយាធិ ភាព្តេ អាយស្មត្តិ មកពុម្ភិ និវត្តិ ក្នុងក្នុង ស្មានភ្នំ មាន ស្ 18៩ ត្ មាល់ទាំ អស់*ម*នៀ ៩២៩លោ ឯទារីស៊េ បដ្តាស់ស្ពាម៌ ឥតិយម្បី កន្តេ អាយៈស្គុំ ប្រាប់មិ

បវារណដូនូក: ភិក្ខុពីររួមបវារណាដល់គ្នានឹងគ្នា

យាំងនេះនឹងកិត្តខ្ទីថា ខែអាវុសោ ១ំសូមបក់លោនឹងលោកដ៏មានអាយុ ដោយឃើញក្ដី ឮក្ដី រង្គៀសក្ដី សូមលោកដ៏មានអាយុអាស្រ័យនូវសេចក្ដី អនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម នៃអាវុសោ ខ្ញុំសូមបក់ណោ និធ៍លោកដ៏មានអាយុជាគំបេពីរដង៍ផង៍ ដោយ ឃើញក្ដ ពុត្ត រង្វេសត្ត សូមលោកដ៏មានអាយុអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម នៃអាវុសោខ្ញុំសូមបករណានឹង លោកដ៏មានអាយុ ជាគំរប់បំដងផង ដោយ ឃើញក្ដី ពុក្ដី វង្គេសក្ដី សូម លោកដ៏មានអាយុអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់គឿន) ភ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម ។ ត្រវភិក្ខុខ្លីធ្វើឧត្តពសង្គ ទៀងស្មាម្ខាងហើយ អង្គ័យ (ច ហោងផ្គង់អញ្ចូល ឡើងរួចនិយាយយ៉ាងនេះនឹងកិត្តថា ថេរ:ថា ឋពីត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមបវារណាន់ងលោកដ៏មានអាយុដោយឃើញក្ដ ពុក្តី វង្សេសក្តី សូមលោកជំមានអាយុអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់គឿន)ខ្ញុំ កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំសូមប-វាវណានឹងលោកដ៍មានអាយុ ជាគិរប់ពីដេងផង ដោយឃើញក្ដី ពុក្ខ រង្វើសក្តិ សូមលោកដ៏មានអាយុអាស្រ័យនូវសេចក្តីអនុគ្រោះនិយាយ (ដាស់តឿន)ខ្ញុំកាលចេខ្យែឃើញនឹងធ្វើតាម បពិត្រលោកដ៏ចំរើនខ្ញុំសូមបវា-រណាន៍ងលោកដ៏មានអាយុ ជាគំរប់បីដងផង ដោយឃើញក្ដីពុត្តិបង្គៀសក្ដី

វិនយប់ជំពេ មហាវគ្គោ

ខ្ញុំជ្រែ វា សុខានេ វា បុរិសស្ព័យ វា ជនត្ មំ អាយាស្មា ងថយនាំ និសស្ភា ឧសាស្រី ឧត្យម្រឹត្ត នេះ ទោ បន សមយេធ អញសម្មើ អាជ្រ នឧហ្ប្បាវៈ ಯುದು ನೀಟು ಹಿಷ್ಣು ಕ್ಷಮ್ಮೆ ಕ್ಷಮ್ಮೆ ಕ್ಷಮ್ಮೆ ನಿರ್ಮಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ಮಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ಮಾಣ ನಿರ್ದಾಣ ನಿರ್ಣಾಣ ನಿರ್ದ ឯ៩ឧមោល ភគវតា អនុញាត់ បញ្ជំ ស ស្បែ**ន ប**ឋមេតុំ စုဆွင့် မှေ့ မှုန္တာ စုသုံးကို နိုင်္တာ မှုနှာ မောက် စည်းနဲ့ ခွင့် អញ្នញ្ញុំ មាញ្ញុំ ឯកកោ កម់ ជុ ទោ មុខ ឧទ មុខិណ្ឌ មួយសក្មើ មាព្យា ឧទសំណិប្រាបារ-យ ឯកោ គិត្ត វិហវត៌ ។ គេជ គិត្ត្ឋ គិត្ត្ទុ យង្វ မွာ့ နည္းနည္နွာ စီအီးအသက္သေတာ့ မွာ အလ္စ္မ်ားမွာ မွာ ្រៃង់ពេល ឯ មោ ខេមោ មាដីខ្លីទំរា ឧបច្ចូល ជម្រោ-ជន្លឺយំ ១៩ដ្ឋាមត្វា អាសនំ មញ្ញាមេគ្វា មន្ទឹម ភាគ្វា ត្លៃខ្លែញំ ។ ស ខេ អ ញោ ភិត្តា ភាភ២ ខ្លុំ នេហ័ សន្ទឹ ចក្សាសញ្ជុំ នោ ខេ មានជីទ្ធិ អដ្ឋ ទេ ជប្រហាត់ អជ្ជដ្ឋា-အရှိ ကော (၁) အဆိုင္လုံးမာယ၂ နာမာရွိ ရေန္တာ့ဗက္မ႑ ၅ နာ ေနြ ခ်က္သူ ယခ္ျပက္ ခ်က္သုံးပါး၌ ေ သေါကလော့ ဗြာဂၤလၨာ

វិនយម៌ដក មហាវគ្គ

 λ ្អម លេកដ៏មានអាយុអា $\left(\lambda$ ័យន្ទtសេចក្តីអនុ $\left(\epsilon$ គាះនិយាយ $\left(\epsilon$ ងាស់គ្យឿនight)កាលបើខ្ញុំឃើញនឹងធ្វើតាម ។ ក៏សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូបនៅក្នុង អាវាសមួយក្នុងថ្ងៃហារណានោះ ។ ឯភិក្ខុនោះក៏មានសេបក្តីគ្រិះវិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែងអនុញ្ហាតឲ្យភិក្ខុ៥រួមបក់រណា ដោយ សង្ឃបក់រណា ឲ្យភិក្ខុ ៤ រូបបវាវណាដល់គ្មានឹងគា ឲ្យភិក្ខុ ៣ វុបបវារណាដល់គ្មាន់ឹងគ្នា ឲ្យភក្ខុពីររូបបក់រណាដល់គាន់ងគា ឥឡូវនេះ អាតាអញ្ជាតែមាក់ឯង គុរ អាត្មាអញប្រាtណាដ្ឋខម្ដេច $\overset{+}{\mathcal{Q}}$ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ $\overset{-}{\mathcal{R}}$ សេចសង់ $\overset{+}{\mathcal{R}}$ លេខ៖ $\overset{-}{\mathcal{Q}}$ ពោះព្រះជ័មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ(ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ ភក្ខុមួយរូបនៅក្នុងអាវាសមួយ ក្នុងថ្ងៃប្រាណនោះ ម្នាល់ភិក្ខុខាំងឡាយ ตุกกิฐเย**่งเอ**ตุเ**ศ**ห์ต์(บเจมณา คืจบนาร-សាលា $^{(6)}$ ក្តីមណ្ឌ ឬក្តីគល់ឈើក្តី $\left\{ \mathbf{\tilde{e}}_{i}^{i}\mathbf{\tilde{e}}_{n}^{j}\mathbf{\tilde{e}}_{n}^{i}\mathbf{\tilde{e}}_$ កល់ខុកនូវទឹកខាន់ទឹកច្រើប្រាស់ត្រវៀកាលអាសនៈរួច១៨បទិបហើយ[គវ អង្គ័យថា ។ បើមានភិក្ខុទាំងឡាយដ ទេមក ត្រវភិក្ខុនោះបវារណាជាមួយ បើគានភិក្ខុទាំងី ទ្យា បេមក ទេ នឹងភិក្ខុទាំងទ្យាយនោះចុះ ត្រូវភិក្ខុនោះ អធិដ្ឋានថាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃថាណារបស់អញ បើមិនអធិដ្ឋានទេ ទុក្ដ ។ មាលកិត្តពំងឡាយ ក្នុងសាវាសណា ១ ដែលមានកិត្តនៅ៤ រូប កិត្ត៤ វូប មិន ត្រវនាំបក់វណារបស់កិត្ត ១ វូបហើយបក់វណាដោយសង្ឃប-

១ សាលាធាន់ ។

បវារណក្ខន្ធកេ អនាបត្តិកស្ស បវារណា

អេត្ត នាំនេទំ មន្តនីលេលា នេ មានខ្ញុំ ៩៥៩ ទទិស្ស ។

អេត្ត និងទំ មន្តនីលេលា នេ មានខ្ញុំ ៩៥៩ ទទិស្ស ម

អេត្ត និងនៃតុសា និង មេលា ម្នង់ ស្រេនទំ នាមមា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ៥៩ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ៥៩ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ ច្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេល ម្នង់ ស្រេនទំ នេមា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ នេមា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ នេម្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ មេលំ នេម្បា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ នេម្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ មេលំ នេម្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ នេម្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ មេលំ មេលំ មេលំ នេម្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មេលំ មេលំ មេលំ មេលំ មេលំ នេម្បាល់ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មានទំ នៃ២ មានទំ នៃ២ មាសទំ នៃ២ មា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មានទំ នៃ២ មាសទំ នេមា

ស្បាល់ មាសទំ នៃ២ មានទំ នេមា មានទំ នៃ២ មាសទំ នេមា មាសទំ នេម មាសទំ នេមា មាសទំ មាសទំ នេមា មាសទំ មាសទំ នេមា មាសទំ នេមា មាសទំ នេមា មាសទំ នេមា មាសទំ នេមា មាសទំ នេមា

នឧស់ដុំគូនិរ វាយុក្ នឧស់ជាប្រមាញ វូមេខ្មែ នឧស់ជាប្រហាលាកាសឧន្ត្ត អេជធើ សោយ រាយនៃ ម ឧស់ជា មួនបោ វាឧឧសេអ្ មន្ត្រ អេជធើ មាជធើ យន្ត្ ឧប់ជា ឧលា ឧក្ខព្ទឹសមិទ្ធិ រ មណ្ឌា វាយងិ មា-ពេក្រមាំ រ មុខ ឧម មួនិរា ខេត្ត អាជធិ មាជធិ មា-ពេក្រមាំ រ មុខ ឧម មួនិរា ខេតសំពាំ្ស្រហោកា មាជង្គឺ មាជធិរ សោយ ក្នុង មួន មួន អ្នង ម្នាំ មាជធិរ ឧប់ជាប្រហាយ មាជង្គឺ មាជធិរ សោយ អ្នង មួន មួន មួន មួន មួន មួន ឧប់ជាប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ជាប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ជាប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជងង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជងង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជងង្គឺ ឧប់ប្រហាយ មាជង្គឺ មាជ្ញា ប្រហាធិរាជិត មាជ្ញា ប្រហាធិរាជិត្ត មាជិត្ត មាជិត្ត មាជិត្ត មាជាប្រហាយ មាជង្គឺ មាជិត្ត មាជិត្ត មាជង្គឺ មាជិត្ត មាជិតិសិស្ត មាជិត្ត មាជិត្ត មាជិត្ត មាជិត្ត មាជិតិសិស្តិ មាជិត្ត មាជិត្ត មាជិតិសិស្តិ មាជិត្ត មាជិតិសិស្តិ មាជិត្ត មាជិតិសិស្តិ មាជិត្ត មាជិតិសិស្តិ មាជិតិសិសិស្តិ មាជិតិសិស្តិ មាជិតិសិស្តិ

បវារណក្ខន្ធក: ការបវារណាខៃភិក្ខុអ្នកមិនមានអាបត្តិ

វារណាក្នុងអាវាសនោះទេ បើបវារណា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង

ខ្លាយ ក្នុងអាវាសណា ១ ដែលមានភិក្ខុនៅ ៤ រូប ភិក្ខុញរូបមិន ត្រូវនាំបវារណារបស់ភិក្ខុ ១ រូបមកហើយបវារណាដល់គ្មានឹងគ្មាកងអាវាសនោះទេ
បើបវារណា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងអាវាសណា ១
ដែលមានភិក្ខុនៅ ញរូប ភិក្ខុ ៤ រូបមិន ត្រូវនាំបវារណារបស់ភិក្ខុ ១ រូបមក
ហើយបវារណាដល់គ្មានឹងគ្មាក្នុងអាវាសនោះទេ បើបវារណា ត្រូវអាបត្តិ
ខុត្តដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងអាវាសណា ១ ដែលមានភិក្ខុនៅ ៤ រូប
ភិក្ខុ ១ រូបមិន ត្រូវនាំបវារណារបស់ភិក្ខុ ១ រូបមកហើយអធិដ្ឋានក្នុងអាវាស
នោះទេ ។ បើអធិដ្ឋាន ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(២៤) ក៏សម័យនោះឯង កិត្ត រូបត្រវៃអាបត្តិក្នុងថ្ងៃបវាវណា
នោះ ។ ក៏កិត្ត នោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះកាត់ (ទង់
បញ្ជាត់ ហើយថា កិត្តដែលមានអាបត្តិមិនត្រៃបវាវណា (ទ ឥឡូវអាត្មាអញ
ត្រូវអាបត្តិ ហើយ តើអាត្មាអញ ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចហ្មុំ ។ កិត្តទាំងឡាយ
កាបទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ (ទង់ត្រាស់ថា
មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្ត ត្រូវអាបត្តិក្នុងថ្ងៃបវាវៈ
ណានោះ ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវកិត្ត នោះចូលទៅកេត្ត ត្វ ប្រហើយ
ធ្វើមត្តកសង្គ ទៀងស្មាទ្ធាងអង្គ យប្រហាងផ្គង់អញ្ញាលីរួចនំយាយយាងនេះ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ធំស័ធិត្យ អញ្ជល់ បក្សហត្យ ឯវមស្ប វចធំយោ អហ់ មារុំហោ វឌ្គិញ ត មានស្នី មានស្នើ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខេ នេះ ខេ ខេ ខេត្ត ប្រភាព ខេត្ត ខេត្ ស្ពេញក្រុំខ្នំ ។ ៩៩ ឧទ ភ្ទំពេ ភ្ទំ ឧទស់ពិរុម-ស្រាយ រាបត្តិយា ឋមគិកោ **ហោតិ ។ គេ**ជ ភិក្ខុវេ ក៏ក្នេល រាក់ ភិក្ខំ ឧបសន្មិត្ត រាក់សំ ឧត្តាសន់ កាត្យែ នុក្សដំកាំ និសីនិត្យ អញ្ជល់ បក្សហត្វា ឯវមស្ប វេឌឌិយោ អស់ អាវុងោ ឥត្ឌដ្ឋា មាយ អា**ខត្តិយា** វេមតិកោ យធា ធំព្វេមត៌កោ កស្បែម តធា តំ អាចត្តឹ ចជិកា-រួមប្រឆ្នុំខ្នុំ ឧប្សណ្ឌល់ ឯប ខេណ្ឌលើជិញ ឧប្យេសាល អន្តរយោ កាត់ ញោត់ ។ តេខ ទោ បន សមយេខ អញនារា ភិក្ខុ ប្រាយេលាលោ អាចត្តី សុវត្ថិ ។ អ៩ទោ តែស្បា កិត្ត លោ ៧ឥធយោស កក់តោ បញ្ជាត់ នេ សាបត្តិ-គេខេចស្សនាធិ្តមានារាំស៊ី មាជ្ញី មាជបើ ២៩ ប៉ុន្សែ មយា ថជំថជ្ជិតឲ្យជិ ។ កការតោ វា៩មត្ត អារោចេសុំ ។

វិនយបិដក មហាវត្ថ

នឹងកិត្តនោះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំតែដោបត្តិឈ្មោះនេះហើយ ខ្ញុំសូម សំដៃង៍អាបត្តិនោះចេញ ។ ត្រវកិត្តអកទទួលអាបត្តិនោះនិយាយថា លោក ឃើញឬទេ ។ កិត្តអកស់ដែងនោះធ្វើយថា អើឡំឃើញ ។ កិត្តអកទទួល អាបត្តិត្រៅប្រាប់ថា ត្រៅលោកសង្គ្រឹមតទៅ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុង សាសនានេះ បើមានភិក្ខុសង្ស័យនឹងអាបត្តិក្នុងថៃប្រាំណោនោះ ។ ម្នាល កិត្តទាំងទ្យាយ ត្រីវកិត្តនោះចូលទៅរកកិត្ត ១រួបហើយធ្វើឧត្តវាសង្គគ្រឿង ស្មា្ខាងអង្គ័យ \int ប្រហាងផ្គង់អញ្ជាល់រួចនិយាយយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុនោះថា នៃ អាវុសោ ១ំមានសេចក្តីសង្ស័យនឹងអាបត្តិឈ្មោះនេះ កាលណា១ំអស់ សេចក្តីសង្ស័យៗំនឹងធ្វើតប (សំដែង) នូវអាបត្តិនោះក្នុងកាលនោះ លុះពោលដូច្នេះហើយ ត្រែវបវារណាចុះ ។ មិនត្រីវិតិក្ខុធ្វេះស្រចក្ដ អន្តវាយដល់បវាវណា េញ៖ ហេតុប៉ុណោះ េទ ។ ក៏សម័យ នោះឯង៍ ភិក្ខុ ១ វូបកុំពុងតែបវាវណាក៏រលិកឃើញអាបត្តិ ។ ទើបកិត្តនោះមានសេចក្ត នេះ នេះជ ចេះថា នេះ នឹមាន នេះកាគ ទ្រង់បញ្ជាត្ត ហើយថា កិត្តដែលមាន អាបត្តិមិន ត្រូវបវារណា ខេ ឥឡូវអាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិហើយ តើអាត្មាអញ ត្រវែបតិបត្តដូចមេចហ្គំ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបចូលដំណើរនុះចំពោះ (៣៖

បវារណក្ខន្ធកេ អសភាគាបគ្គីកស្ស បវារណា

ឥ៩ បន កិត្ត្ឋ កិត្ត្ ប្រាយមា នោ អាបត្តិ សាត៌ ។ តេខ កិត្តាវេ កិត្តានា សាមន្តោ កិត្តា ឯវមស្ប វចនយោ អបាំ អាកុំសោ ឥត្ត្រញ្ជាំ អាចត្តិ អាចល្អោ ឥតោ ខ ខេត្ត ឧតនិច្ចិយា ឧង្គ្រោយ អនី្ត្រាយោ យោង ណើ ឯ **ង ខ ខ កិត្តាវេ កិត្តា ខាវយេមា**នោ មា**ខត្តិ**យា ឋេមត់កោ យោត់ ។ គេជ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនា សមន្តោ ម្គុំ រារុតមាំ រុខថ្មលោ អលុ អារុមោ មុខ្ទីសិ-មាយ អាចត្តិហា មេត់កោ យធា ធំព្យេមត់កោ អុំម្រែ ឧស ឧ មាលខ្លំ ១ភូម្នេរិមាំខ្លំ ខេ ចេក ភេទ្ធំ ។ ឧ ទ្វេរ ឥច្បីច្ចុយា ចក្សាឈាយ អន្ត្តាយោ កាត់ព្យេះ ។ នេះជ ទោ បជ សមយេជ អញ់តាស្មើ អាវាសេ តឧហុខ្យវាណោយ សញ្វេ សង្ហោ សភាគំ អាចត្តី អាចត្តោ យោតិ ។ អ៩ េ គេសំ ភិក្ខុជំ រាស់ ឧសាស ខេត្ត នេសភាគា អា**ប**ត្តិ ឧសេតញ ន សភាកា អាចត្តិ បនិក្តុហេតុញាតិ អយញ្ សញ្វេ សត្តៀ សភាគំ អាចត្តឹ អាចឆ្នោ

បវារណ៍ក្នុន្ធកៈ ការបវារណៈនៃភិក្ខុអ្នកមិនមានសភាគាបត្តិ

្ដឹមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទ្ធ់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងស-សនានេះ បើមានភិក្ខុកំពុងតែបវារណាក់រលឹកឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ (ត្រវក្ខក្ខនោះនិយាយយាងនេះនឹងកិត្តជិតខាងថា នៃអាវុសោ ្សុំ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះនេះហើយ ១ំបេញពីទីនេះហើយនឹងសំដែងអាបត្តិនោះ ចេញ លុះពោលដូច្នេះហើយត្រវបវាវណាចុះ ។ មិនត្រូវកិត្តធ្វើនូវសេចក្ដី អន្តរាយដល់បវារណារ (ពាះហេតុប៉ុណ្ណោះទេ ។ ម្នាលគិត្តទាំងទ្បាយ កង្គីសាសនានេះ បើកិត្តកំពុងតែបក់ណោហើយមានសេចក្តីសង្ស័យនឹង អាបត្តិ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុជិត ទាន៍ថា នៃអាវុសោ ១ំមានសេចក្តីសង្ស័យនឹងអាបត្តិឈ្មេះនេះ **កា**លណា <u>ទំពស់សេចក្តីសង្ស័យ ខ្ញុំនិងសំដែងអាបត្តិនោះចេញក្នុងកាលនោះ</u> ពោលដូចេះលើយ ត្រែវបវារណាចុះ ។ មិនត្រវិភិក្ខុធ្វើសេចក្អន្តរាយ ដល់បក់ណោះ ព្រះហេតុប៉ុណ្ណោះទេ ។ ក៏សម័យនោះឯង សង្ឃទាំង អសក្នុងសាវាស ១ ត្រៃសែភាគាបត្តិ (អាបត្តិដូចគ្នា) ក្នុងថ្ងៃហារណា នោះ ។ ក៏ភិក្ខុទាំងទ្បាយនោះមានសេចក្តីគ្រឹះរិះដូច្នេះថា ត្រះដ៏មានត្រឹះ ភាគ $\left(\mathcal{G}_{n}^{\mathcal{G}} \right)$ ភាគ $\left(\mathcal{G}_{n}^{\mathcal{G}} \right)$ សភាគាបត្ត (នឹងគ្នា េ) ឥឡូវសង្ឃនេះសុទ្ធតែ ត្រែសភាគាបត្តិហេយ

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្នោ

តែដំ ខុ ទោ អម្ពេហ៍ បដិបជ្ជិតព្រុំ ។ កក់ តោ ឯតមត្ត មារេខេញ់ ៤ មុខ ឧខ ម្យុស មេឃម្នាំ មេឃុ តឧហុប្បវាវណាយ សញ្ចោ សង្ខោ សភាក់ អាមត្តឹ អាចដោ្ឋ យោតិ។ គេហិ ភិក្ខាវេ ភិក្ខាហិ ឯកោ ភិក្ខា សមណ្ឌ អាវាសា សដ្ឋគំ ខាបោតញ្ចោ កញ្ជាសា គំ អបត្តបដ្ឋការិស្វា អក្ស មយ់ គេ សភ្នំកេ តំ អបត្ត បដ្ឋសុស្ត្រាស់ ។ សារ ញេស់ ល ភេ៩ ៩ ច្នេំ គុសលំ យោ ខេ លភេ៩ ព្យុត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ហោ ကောင္မေဆးေတာ့ လုလက္ေၾက အင္အေ လၽုံး႐ု မယံ လင္မော့ សស្ដៀ សភាគ់ អាបត្តី អាបញ្ញា យធា អញ្ញាំ ភិក្ខុំ សុខ្ំុំ អលបត្តិកាំ បស្ស៊ីស្ប៉ូតិ ឥលា ឥស្បូ សន្ថិកោ តំ អាបត្តី បឌ្ឋស្នាស់ ត្រៃ ប្រព្រះ ទំ ។ ខ នៅ ឧប្បច្ចុ-យា ឧប្ករណាលា អន្តិបាលោ ២២៩ ជា ភិក្សា អញសម្មើ អាវាសេ នេះខេស្ប្បារាឈាយ សញ្ជោ ស់ ស្ដែក សភាតាយ អាបត្តិយា ឋមទំគោ យោទ ំព្យុទ្ធន နှံနွာအ ဗင်း၏လန ဆင်္ကြေး ထားဗနားစေ့ာ ဆုလာနှ

វិសយបំដាក់ មហាវត្ត

តើយើងទាំងទ្យាយ ត្រៅប្រតិបត្តិដូចម្ដេចហ៊ុ ។ ភិត្តទាំងទ្យាយ កាបខុល ដំណើរខ្លះចំពោះ(ពេះដ៏មាន(ពេះភាគ ។ (ពេះអង្គ(ខង់(តាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ បើសង្ឃទាំងអស់ក្នុងអាវាសមួយ ត្រៃវសភា-គាបត្តិកង្សែបវារណា នោះ ។ មាលភិក្ខុខាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុខាំងឡាយ នោះបញ្ជូនកិត្ត ១ រូប ទៅកាន់អាវាសជិតខាងក្នុងថ្ងៃនោះថា ចុរលោកទៅសំដែងអាបត្តិនោះហើយមកវិញ យើងទាំងឡាយនឹងសំដែធ អាបត្តិ នោះភ្នង់សំណាក់ លោក ។ បើសង្ឃីថានការសំដែងអាបត្តិនុះ ការបាននុះជាការល្អ បើមិនបានទេ ត្រូវភិក្ខុដែលគ្នាស ပြေးရှိကလေ၍လည်းမြှုံရိတ် မရှိ ခြေးလည်းမျှီးမိမ်းမြေး လှမလည်းမှုကျပ်ခွံ (မျှီး) សង្ឃទាំងអស់នេះ ត្រវសភាគាបត្តិហើយ កាលណា បើសង្ឃឃើញភិក្ខុដ ទៃបរិសុទ្ធមិនមានអាបត្តិ សង្ឃនឹងសំដែងអាបត្តិនោះក្នុងសំណាក់កិត្តនោះ កាលនោះ លុះពោលដូច្នេះហើយ \int ត្តវបក់វណាចុះ ។ មិន \int ត្តវសង្ឃធ្វើ សេចក្តីអន្តរាយដល់បវារណា (េញ៖ហេតុប៉ុណ្ណោះទេ ។ មាលកិត្តទាំង ទ្វាយ <u>ភ</u>ុងសាស**នា**នេះ បើសង្ឃទាំង៍អសក្នង៍អាវាសមួយមានសេចក្ដី សង្ស័យនឹងសភាគាបត្តិក្នុងថ្ងៃប្រាំរណានោះ ត្រាក់ក្នុងដែលធ្លាស់ប្រតិពល ឲ្យសង្ឃដឹងថា បត់ត្រៃ(ពះសង្ឃដឹចវើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ សង្ឃទាំង៍អស

បវារណក្ខន្តពេ អសាបត្តិបណ្ណរស់កំ

មេ ភៈខ្លេ ស ម៉្យេ អ ហំ ស គ្យេ ស ម៉្យេ ស ភាគាយ អ ប ត្តិយា មេមតិ តោ យ ខា ខំ ត្វេមតិ កោ ភាវិស្សតិ តនា តំ អាបត្តិ ប ខិការិស្សតិតិ វត្វា ប វាបតេត្វំ ។ ន ត្រៅ តប្បច្ចុយា ប វាលោយ អ ខ្ពុរាយោ កា ត គ្យោតិ ។

បឋមភាណវារំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៩) នេះ ១ ១០ មាន មាន មេនាំ មាន មេនាំ មេ

បវារណក្ខន្ធក: ភិក្ខុអ្នកបវារណាមិនត្រូវអាបត្តិមាន ១៩ យ៉ាង

នេះមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងសភាគាបត្តិ កាលណាសង្ឃអស់សេចក្តី សង្ស័យ សង្ឃនឹងសំដែនអាបត្តិនោះចេញ កាលនោះ លុះពោលដូច្នេះ ហើយ ត្រាប់បារណាចុះ ។ មិនត្រាសង្ឃធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់ប់បារណា ព្រោះហេតុប៉ុណ្ណោះទេ ។

ចច់ ចឋមភាណវារៈ ។

(២៩) ក៏សម័យនោះឯង ពួកអាក់សិកភិក្ខុ (អ្នកនៅក្នុងអាក់ស)
ជាច្រើនប្រមាណ៩ប្របុជាជ៩ប្រឡើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងអាក់សមួយក្នុងថ្ងៃ
បក់ណោនោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជា
មិនទាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជា
វិន័យ ជាពួកទេ តែសំគាល់ថា ព្រមព្រៀងគ្នា ហើយបក់ណោ ។ កាល
ដែលភិក្ខុទាំងឡាយនោះកំពុងបក់ណា ស្រប់តែមានពួកអាក់សិកភិក្ខុង
ទៀតច្រើនជាងមកដល់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបខូលដំណើរនុះចំពោះ
ពេះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្មែមានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ
កុងសាសនានេះ បើក្នុងអាក់សមួយមានពួកអាក់សិកភិក្ខុជា ប្រែជុំគ្នាក្នុងដៃថ្ងៃបាប់ណានោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ
កុងសាសនានេះ បើក្នុងអាក់សមួយមានពួកអាក់សិកភិក្ខុជា ប្រែនគឺ៩បូបបុ
ជាង៩បូបទ្បើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងដៃថ្ងៃបាប់ណោនោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះសំគាល់ថាជាធម៌ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួកទេ តែសំគាល់ថា ព្រមព្រៀង

វិនយចំជិកេ មហាវិគ្គោ

ប្រព្រំ ។ គេល ប្រព្រះលេខា មេដុយោ មាវស្មុំកា ភិទ្ធា អាត្តធ្លុំ តហុស១ ។ សេហ ភិទ្ធាវេ ភិទ្ធាហ៍ ប្ធ មកបត្តំ មក់តែខេ មល្ខេត្តំ ។ ៩១ ប្ធ ក់គ្នា អញស្មើ អាវាសេ នឧហ្ប្បាវាណាយ សត្ត. ហុលា អាវាសំគាា ភិក្ខុ សន្និបតន្តិ បញ្ជា វា អតិបតា ក ។ គេ ឧ ជាឧត្តិ អគ្គុពោ អាវាសំគា ភិគ្គ អភាគត់ ។ គេ ខេម្សញ្ញា នៃយសញ្ហា ក្តា សមក្សញ្ចាំ ១ ក្រុំ ១ ក្រុំ ១ ស្នាំ ១ ស្នេច ខេ អ៩ពោ អាងសំគា ភិគ្គា អាងចូល្លំ សមសមា ។ បក់ តែ សុប្បក់ តែ អ សេសេហ៍ បក់ គេ បំ បក់ តែ ខំ អសាមត្ត។ ៩៩ ខេច កិត្តាប់ អញសុស្មី អាក្សស នេច-សុខ្យុកឈោយសម្ពូហ្លា អាក់សំគាា ភិក្ខុ សច្ចិបឥន្ទិ បញ្ជាអត់ក្រោយ។ តេខ ជាឧត្តិ អត្តុពោ អាវាសំភា ភិទ្ត អភាគតាត់ ។ គេ ខម្មភាព វិនយសញ់នោ វគា សមក្សញ់ នោ ប្រាប្រ្តិ ។ គេហិ ប្រាប្យែមាន

វិនយបំដឹក មហាវត្ថ

ហើយក៏នាំគ្នាបឋារណា ។ កាលដែលភិក្ខុទាំង៍នោះកំពុង៍បឋារណា ស្រប់ តែមានពុកអាវាសិកភិក្ខុង ទៀត (ប៊ិនជាងមកដល់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រវកិត្តទាំងទ្យាយនោះបក់ណោម្មន៍ទៀត កិត្តទាំងទ្យាយដែលបក់ណោ ហេយមិន ត្រវអាបត្តិ ទេ ។ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ក្នុងអាវាសណាមួយមានពួកអាវាសិកភិក្ខុជា : (ចិន គឺ ៤ រូបឬជាង ៤ រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃហរណានោះ ។ កិត្តទាំងនោះមិនដឹងថាមានពួកអាវា-សិកភិក្ខុជ ទៀត មិនទាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំង នោះសំគាល់ថាជាធម៌សំគាល់ တောက်းနိုင်တာ ကောက္က ေ ကြေးကို ကောက်တာ ကြာမ(n) ရက်ဆိုဆိုဆိုဆိုသည် ကောက်ကောင်း တောက်သည်။ ကောက်သည်။ ကောက កាលដែលគិត្តទាំងនោះកំពុងបវារណា ស្រប់តែមានពុក្កអាវាសិកភិក្ខុឯ-ទៀតស្មើៗគ្នាមកដល់ ។ កិត្តទាំងឡា យដែលបក់ណោះហើយក៏ឈ្មោះថា ជានបករណា ល្អហើយ ត្រីវតែកិត្តទាំងឡា យដែលនៅសល់អំពីនោះបករ-ទ្យាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងអាវាសណាមួយមានពុកអាវាសិកភិក្ខុជា ្រើនគឺ៥រូបប្ដជាង៍៥រូបទ្បើងទៅ (បជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃហារណានោះ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះមិនដឹងថាមានព្យួកអាវាសិកភិក្ខុឯ ទៀតមិនទាន់មកដល់ ។ **ភិ**ក្ខុទាំង នោះសំគាល់ថាជាធម៌សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួក ទេ តែសំគាល់ថា (៣ម- $(\lceil \sigma
ceil$ ង៍ហើយក៏បក់ណោទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំង៍នោះកំពុង៍បក់ណោ

បករណក្ខន្ធកេ អតាបត្តិបណ្ណរសក់

អ៩ពោ អាវាសំគា ភិក្ខា អាក្ខេធិ មោកភព ។ អសាបត្ត ។ ៩៩ ខន ភិក្ខាវ អញសុស្មី អាវាសេ នេះខេល់ពាំង្រលោល មាដីសំហ មាងក្នុយ មួយ មានិ ប្រភព្ធ បញ្ជា ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង អាវាសំគា ភិក្ខុ អលកតាទិ ។ គេ ខម្មសញ្ញានា វិធ-យសញ្ចាំនោវត្តា សមត្តសញ្ញាំនោ ព្យព្ធ ំ ។ គេហិ ព្យវិច្ចិ តម តេ ម៩ ញេ អាវាសំភា ភិក្តា អាក្ខៈ តំ តហុតារា ។ គេហ កិត្ថា កិត្ថហ បុន មកភេទ ំ មកានេះ អភាមត្តិ ។ ខេ ។ អ៩ ពោ អាវាសំភា ភិក្ខា អាក្ខៈ និ សមសមា ។ បក់ តែ សុប្បក់ តែ នេសំ សន្តិគេ បក់ គេតំ បក់ តែ នំ អលបត្តិ ។ បេ ។ ម៩ ពោ អាវាសិកា ភិក្ខា អាក្ចភ្ជុំ ដោយសារ តែស្នាហ្វេស នេះ មន្ទ្រីយោ

ល្សរហាជិទិដ: អ្វុជិទិដ្ឋមាល្សរឃាត្នមន្ត្រីរូមរាធខ្លីមាខ ១៩ ញុង

(សាប់តែពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតតិចជាង៍មកដល់ ។ ភិក្ខុដែលបានបវាវណា ហើយក៏ឈ្មោះថាបវារណាល្អហើយ ត្រូវពួកកិត្តដែលនៅសល់អំពីនោះ បក់ណោ ភិក្ខុទាំងទ្បាយដែលបានបក់ណោលើយមិន[តវអាបត្តិទេ ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះបើកង្អាវាសណាមួយមានពួកអាវា-សិកកិត្តជា េ ចែន គឺ ៥ រូបថ្មជាង ៥ រូប ឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងថៃ្ងហារណា ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះមិនដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតមិនទាន់មក ដល់។ ភិក្ខុ នំឡាយនោះ ក៏សំគាល់ថាជាធម៌សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួក ទេ តែសំគាល់ថា តែម (៣)ង៍ ហើយបក់រណាទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំង៍ នោះទើបតែនិង្ហប់វណារួច ក៏មានពួកអាវ៉ាសិកភិក្ខុឯទៀត[យ៉ឺនជាង៍មក ដល់។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំងនោះបវារណាម្ដងទៀត ភិក្ខុដែល ស្មើៗ គ្នាមកដល់ ។ កិក្ខទាំងឡាយដែលបានបវារណាហើយក៏ឈ្មោះ ថាបវារណាដោយល្អ ត្រូវពុកមាវាសិកភិក្ខុឯទៀតបវារណាក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ទាំងឲ្យយនោះចុះ ភិត្ត្តដែលធានបវារណាហើយមិន ត្រូវអាបត្តិ ទេ ។ បេ ។ ត៌មានព្យុកអាវាសិកភិក្ខុឯ ទៀតតិចជាងមកដល់ ។ ព្យុកភិក្ខុដែលបវារណា ហើយក៏ឈ្មោះថាជានបវារណាល្អហើយ ត្រូវ(ពួកកិត្តដែលមកក្រោយ)

វិនយបិដកេ មហាវគ្គោ

សាវាសេ ឧសស់សំព្រៃឃោល មាគីស់សា មារម្យុ ភិក្ សច្ចិបត្តិ បញ្ វា អត់ក្រោ វា ។ គេ ឆ ជាជន្តិ អគ្គពោ អាវាសិកា ភិក្ខា អជាកតាតិ ។ គេ ឌម្មេញ នៃយមញ្ញា ក្រា មឧសម្យាល បការេត្ត ។ គេហិ បកាតែមត្តេ អុវុឌ្ឌិតាយ បរិសាយ អ៩ ពោ អាវាសិកា ភិក្ អក្ខភ្នំ ពហុត្រ។ នេស ភិក្ខាវ ភិក្ខាហ៍ ឬឧ មកភេទ ំ ។ មកនៃ ខំ អល្ចុំ ។ ខេ ។ អ៩ ញេ អាវាសិកា កិក្ អាក្ចុំ សមសមា ។ បេ។ ថោកាតាក ។ បក់តែ សុប្បូ វាតៃ គេឃុំ សភ្នំគេ បក្សត្វ បក់តែនំ អភាបត្តិ។ វពេ ឧខ ភ្នំ មេ មេ ខេស្ត្រី មាងកោ ខេត្តសិត្តិ មេ ខេត្ត សគីស់ល មាងក្ខុយ មួយ ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា ប្រ អត្តរកា ។ តេខ ៩១៩ អត្តពា អាវស៌កា ភិក្

វិនយប៌ជិក មហាវិច្ឆ

(ដែលថវាវណារហ័យ) ប្រាវណា ក្នុងសំណា ក់ភិក្ខុ ទាំង ខ្យាយ ភិក្ខុដែលបានបក់ណោលើយមិន[តវអាបត្តិទេ ។ **ម្នាលភិក្ខុទាំង**ឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើក្នុងអាវាសណាមួយមានពួកអាវាសិកភិក្ខុជា[ចិនគឺ ៩ ប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃប្រជុំព្រោះ រូបប្ដាធិ៍ ៩ ប្រទៀធទៅ នោះមិនដ៏ង៍ថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតមិនខាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំង៍នោះ ក៏សំគាល់ថាជាធម៌សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួក ទេ តែសំគាល់ថា [៣ម[[aហើយបក់រណាទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយនោះខើបតែនិងបក់រណា កិក្ខុបរិសឲ្យមិនខាន់(កាកចេញនៅឡើយ ក៏ពួកពារាសិកភិក្ខុឯទៀត ្រើនជាង៍មកដល់ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ត្រូវកិត្តទាំងឡាយនោះបក់រ-ព្យកកិត្តដែលចានបវារណា ហើយមិន[តវអាបត្តិទេ ណាមន៍ទេ/ត ๆ เชา ส์ยาธตุกมก่ณิกล็กุลเยโดยัลูลเญ็ว ลายกันเง តិចជាង ។ កិក្ខុទាំងឡាយដែលចានបក់រណា ហើយ ឈ្មោះថាបក់រណាល្អ ហើយ (ពុក្កិត្តដែលមិនទាន់បក់រណា) (ត្រប់ករណាក្នុងសំណាក់កិត្ត ទាំងទ្យា យនោះចុះ ព្លួកភិត្តដែលចានបវារណា ហើយមិន គ្រវអាបត្តិ ខេ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើក្នុងអាពុសណាមួយមានពួករារាំ-សិតភិត្តជា : | ចិនគឺ ៥ រូបប្ជជាង ៥ រូប ឡើង ទៅ | បជុំគ្នាក្នុង ថ្ងៃបារណា នោះ ។ កិត្តទាំងឡាយនោះមិនដឹងជាមានពួកអាវាសិកកិត្តឯទៀតមិនទាន់

បវារណត្តនូវក អសបត្តិបណ្ណរស់កំ

អណ្តាត់ ។ គេ ខេម្មញាំ នោ វិធយ្មញាំ នោ វិតា សមក្សញ្ញាំលេ បកបន្ទំ១ គេហំ បក់គេមគ្គេ ឯកច្ឆេយ វុឌ្ឌិតាយ ចរិសាយ អ៩គ្រោ អាក់សិកា ភិក្ខុ អាក្ចដ្ឋ ពហុតារា ។ គេហ៍ ភិក្ខាវេ ភិក្ខាហ៍ បុខ បកវេត្យំ បកវិតាខំ អនាបត្តិ ។បេ។ អថ្មញា អាវាស៊ិកាា ភិក្តុ អាក្ចឆ្នំ សមសមា ។ បេ ។ ថោ ភេឌេព ។ បក់ តែ សុប្បក់ តែ តេស សន្តិកោ បក់កេត្ បក់តែវ អភាបត្តិ ។ ឥជ តច មួយ អយាសក្នេ មាហ្ក ឧស្ណារប្រាណាលា ಸಕ್ಷಿಬ್ಬಯ ಕುಗಳುತ್ತು ಸಹ್ಮಿ ಸಹ್ಮಿ ಸಹ್ಮಿಯು ಸಹ್ಯುತ್ತು វេ។ គេជជានធ្លឹមគ្នាពោអវេសិកា ភិក្សាសភាគិ។ នេះ ឧទ្ទសញ់ នោះ វិនយសញ់ នោះ វត្តា សមត្តសញ់ នោ ស្សារ និង នេស្ស ស្សារ នៃ ស្សារ នៃ ស្វារ ស្វេសាល

បវារណដូនូក: ភិក្ខុអ្នកបវារណាមិនត្រូវអាបត្តិមាន «៩ យ៉ាង

មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំង ខោះសំគាល់ថាជាធម៌សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួក ទាំងទ្បាយនោះទើបតែនឹងបក់ណោរួច ភិក្ខុបរិសឲ្យពួកខ្លះ[កាកចេញទៅ เท็พ ក៏មានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតច្រើនជាងមកដល់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្យាយ ត្រីវកិត្តទាំងទ្យាយនោះបក់ណោម្ពងទៀតពួកកិត្តដែលចានបក់វណា ហើយ មិន ត្រូវអាបត្តិទេ ។ បេ ។ ក៏មានពួកអាវាសកកិត្តិឯទៀតស្មើៗ គ្នា មកដល់ ។ បេ ។ តិចជាង៍ ។ ភិត្តដែលបក់ណោះហើយក៏ឈ្មោះថាថាន ชท์រណា ល្អហើយ ភិក្ខុ(ដែលមិនទាន់បក់រណា) ត្រវបក់រណា ក្នុង៍សំណា ក កិត្តទាំងទ្បាយនោះចុះ កិត្តទាំងទ្បាយដែលបានបក់រណាហើយ មិន ត្រូវ អាបត្តិទេ ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ កង្គសាសនានេះបើកង្គែរវាសណាមួយ មានពួកអាវាសិកភិត្តដារ (ប៊ិនគី៥រួបឬជាង៩វូបឡើងទៅ (បំជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃ បវារណានោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមិនដឹងជាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតមិន ទាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំង នោះសំគាល់ថាជាធម៌សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាពួក ទេ តែសំគាល់ថា ព្រមព្រៀងហើយក៏បក់រណាទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុ ទាំងនោះទើបតែនឹងបក់រណារួច កិត្តបរិសទ្យទាំងអស់ក្រោកចេញហើយ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

អ៩ ញោ អាវស់គោ ភិក្ខា អាកម្ជនិ ពេហុតារា ។ នេះ សំភិក្ខា ភិក្ខា ១០ ១០៤៩១ ១០៤៩១ ១០៤៩១ ១ ១ ។ ម៩ ញោ អាវស់គា ភិក្ខា អាកម្ជនិ សមសមា ១ ១ ។ ម៉ោគាតរា ។ ១៤៣ សុខ្យូវ៉ាតៃ គេសំ សន្តិគោ ១៤៤៩១ ១៤៣ សុខ្យូវ៉ាតៃ គេសំ

ររសាបត្តិបណ្ណរស់ និដ្ឋិត ។

(៣០) ៩៩ បន កំគ្លាប់ អញ្ជាត់ស្មើ អាក់សេ តនហុប្បារបោយ សម្គបាលា អាក់សំកា កិច្ចា សន្និបតន្តិបញ្ជាក់ អតិបតា វា ។ តេ ជាខេត្ត អត្តញ្ញា អាក់សំកា កិច្ចា អនាគត់ ។ តេ ជម្មសញ្ញានោ វិធយសញ្ញានោ ក្រា សមក្កសញ្ញានោ បក់បន្តិ ។ តេហិ បក់យេមានេ អស្ញា អាក់សំកា កិច្ចា អាក់ប្និ ពេហុ-ទេវា ។ គេហិ កិច្ចាប់ កិច្ចាហិ បុន បក់បតេញំ បក់នោធំ អាបត្តិឧក្សាជស្បា បេ ។ មេ ញោ អាក់សំកា កិច្ចា អាក-ប្និ សមសមា ។ បេ ។ ប៉ោតានាវា ។ បក់តោ សុប្បាក់តា

វិនយថិដក មហាវឌ្គៈ

ក៏មានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតច្រើនជាងមកដល់ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឡាយ ត្រាវភិក្ខុពាំងឡាយនោះបវារណាម្តងទៀតចុះ ភិក្ខុពាំងឡាយដែលបវារណា ហើយមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ បេ ។ ក៏មានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតស្មើ ។ គ្នា បកដល់ ។ បេ ។ តិចជាង ។ ភិក្ខុដែលបវារណាហើយក៏ឈ្មោះថា មាន បវារណាល្អហើយ ភិក្ខុ(ដែលមិនទាន់បវារណា) ត្រាវបវារណាក្នុងសំ-ណាក់ភិក្ខុពាំងឡាយនោះចុះ ភិក្ខុដែលបវារណាហើយមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ បប់ រឿងភិច្ចុបវារណាមិនត្រូវអាបត្តិ មាន ១៩ យ៉ាង ។

(៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យ យ ក្នុងសាសនា នេះ បើក្នុង៣វាសណា មួយមានពួកអាវាសិកភិក្ខុជា ប្រើនគី ៥ រូបឬជាង ៥ រូបធ្វើង ទៅ ប្រជុំគ្នា
ក្នុង ថៃ្ងហាវ ណានោះ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យ យនោះដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុ
ឯទៀតមកមិនទាន់ដល់ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យ យនោះសំគាល់ថា ជាធម៌សំគាល់ថា
ជាវិន័យ ជាពួក ទេ តែសំគាល់ថា ព្រម ព្រៀងគ្នា ហើយក៏បវាវ ណាទៅ ។
កាលភិក្ខុទាំងឲ្យ យនោះកំពុងបវាវ ណា ក៏មានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀត
ប្រើនជាងមកដល់ ។ មាលភិក្ខុទាំងឲ្យ យ ត្រូវកិក្ខុទាំងឲ្យ យនោះបវាវណាម្តង ទៀត ភិក្ខុដែលបវាវ ណា ហើយ ត្រូវអាបត្តិខុក្កដ ។ បេ ។ ក៏មាន
ពួកអាវាសិកភិក្ខុង ទៀត ស្មើ ១ គ្នាមកដល់ ។ បេ ។ គឺមាន
ពួកអាវាសិកភិក្ខុង ទៀត ស្មើ ១ គ្នាមកដល់ ។ បេ ។ គឺបាន
ទាំងទ្បាយដែលបវាវ ណា ហើយ ត្រូវ មាបន្ទេក កំពុង ។ កំពុង
ទាំងទ្បាយដែលបវាវ ហោ ហើយ ត្រូវ អាបត្តិខុក្កដ ។ បេ ភិក្ខុ
ទាំងទ្បាយដែលបវាវ ហោ ហើយ កំពេញ ទេ ភិក្ខុ

បរារណពូន្ធពេ វគ្គសមគ្គសញ្ញិបណ្ណរសត់

អៅសេសេហិ បក់ពេតឲ្យ បក់តែខេ អាបត្តិ ឧុក្គេដស្បូ។ ៩៩ ឧទ ភ្នំ មេ អាស្ត្រ មេ ស្ត្រ ស្ត្ សត្តហុលា អាវាសំគាា ភិក្ខុ សឆ្និបតន្តិ បញ្ជា វា អត់ក្រោ វា ១ នេះ ជាខត្តិ អត្តុញោ អាវាសិកា គិក្ អភាគសាត់ ។ គេ ១ឮសញ្ជា វិជ្ជសញ្ជាំ នៅក្នុ សមត្សញា នៃ ១៧៧ឆ្លឺ ១ គេហ ប្រវាគមគ្នេ ១៤១។ អុវុឌ្ជិតាយ បរិសាយ ឯកត្វាយ វុឌ្ជិតាយ បរិសាយ សញ្ចាយ ដ្រ្តីនាយ ចាំសាយ អ៩ព្រោ អាវាសំគា ្ត្រី ភិក្សាក់ខ្ញុំ ១៧៩៦ ។ បេ។ សុខស្មា ។ បេ ។ ថោគាត់ក ។ មក់ាំតា សុប្បក់ាំតា គេលំ សន្លំគោ ឧប្សន្ន ឧប្សន្ន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត វគ្គសមគ្គសញ្ញិបណ្ណរសក់ និដ្ឋិត ។

បវារណពូន្ធកៈ ពួកភិក្ខុជាពួកតែសំគាល់ថាព្រមព្រៀងញ្ញមាន ១៩ យ៉ាង

ត្រាក់ក្នុដែលនៅសល់អំពីនោះបក់ណោចុះ ពួកកក្នុដែលបក់ណោហើយ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។ មាលក់ក្តុខាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងអាវាស ណាមួយមានពួកអាវាសិកភិក្ខុជា (ចិនគឺ៥ ប្របុជាង ៥ ប្រឡើង ទៅ ប្រ-ជំនាក់ង៍ថែបវារណា នោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ នោះដឹងថា មានពួកអាវាសិក-ភិក្ខុងទៀតមិនទាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះសំគាល់ថាជាធ្វើ សំគាល់ថាជាវិន័យ ជាញូក ទេ តែសំគាល់ថា ព្រម ព្រៀងគ្នា ហើយក៏បក់រ-ណាទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុ ទាំងនោះទើបតែនឹងបក់ណោរួច ។ បេ ។ ភិក្ខុ បរិសឲ្យមិនទាន់ក្រោក ភិក្ខុបរិសឲ្យពួកខុះក្រោកហើយ ភិក្ខុបរិសឲ្យតាំង. អស់ក្រោតចេញហើយ ទើបមានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតច្រើនជាង៍មក ដល់ ។ បេ ។ ស្មើ ៗ គ្នា ។ បេ ។ តិចជាង៍ ។ ពួកភិក្ខុដែលបវារណា ហើយ ក៏ឈ្មោះថាបានចវាវណាល្អហើយ ពួកភិក្ខុ (ដែលមិនទាន់ចវាវណា) ត្រិវ ប់វារណាក្នុងសំណាក់ភិក្ខុទាំងឡាយនោះចុះ ពួកភិក្ខុដែលប់វារណាហើយ ត្រាវអាបត្តទុក្ខដ ។

ចប់ រឿងពួកភិក្ខុជាពួកតែសំគាល់ជាព្រមព្រៀងគ្នាមាន ១៩ យ៉ាង ។

វិតយចិដិកេ មហាវគ្គៅ

[៣០] ៩៩ ខន ភិក្ខាវ អញសម្មើ អាវាសេ ៩៩-ហុប្បុក្សហោយសម្ពូហុលា អាវាសំភាា ភិក្ខុ សឆ្និបឥឆ្លិ មញ្ជា អស់ក្រោ វា ។ គេ ជាខច្ចិ អត្តុពោ អាវា-សំភា ភិក្ខុ អលភតាត់ ។ គេ ភេចគ្រាំ ឧ ទោ អស្លាក់ ប្រាប់ ខេ ខ សេ ខាស្មី ព្រង្សួយ ស្នេ តេញ ខ្សាយទានេ អ៩ពោ អាវាសិតា ភិក្ អា-កម្ពុំ ពេហ្មារ ។ គេហ៍ ភិក្ខាវ ភិក្ខាហ៍ ពុខ ពេហៈ-ត់ ខ្ញុំ ខ្យុំ ខ្យុំ ខ្ញុំ ខ្ញ វាសំគា ភិគ្គា អាក់ចូធ្លំ សមសមា ។បេ។ ថោក់ត-រា ។ បក់ នៃ សុច្បូក នៃ អាស្រសេហ៍ បក់ នេញំ បក់-តាជំ អាបត់ ខុត្តដស្ប ។ ៩៩ ១៤ ភិក្ខុវេ អញ្ជាស្មឹ អាវាសេ ឧឧស់ഖិប្បាយា៣ មានីសំយា មាប់អ្នយ ភិក្ខា សឆ្មិបឥឆ្ ខេញ្ជ វា អត់ក្រោ វា ។ នេះ ជាធន្លឹ អត្តព្យា អាវាសំភា ភិក្ខុ អនាគតាត់ ។ គេ កាប្បត់ ជុ ទោ អម្នាក់ បក់បត់ ជ ជុ ទោ កម្បត់តំ ឋមត៌-កោ ចក្សេច ។ នេះហ្ ចក់គេមេ ។ ចេ។ អុវុឌ្មិតាយ

វិនយបិដក មហាវគ្គ

(៣๑) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះបើក្នុងតាវាសណា មួយមានពួកអាវាសិកកិត្តជា (ចិនគី ៩ រូបឬជាង ៩ រូបឡើងទៅ ក្នុងក្រែបវារណានោះ ។ ភិក្ខុខាំងឡាយនោះដឹងថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុង-េត្រមិនទាន់មកដល់ ។ ពួកកិត្តទាំងឡាយនោះមានសេចក្តីសង្ស័យដូច្នេះ គ្លួរយើងទាំងឡាយបក់រណា ឬមិនគួរទេ(ហើយក៏នាំគ្នា)បក់រណា ទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយនោះកំពុងតែបក់ណោក៌មានពួកអាក់សិក-ភិក្ខុជទៀត (ចិនជាងមកដល់ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងទ្បាយ ត្រូវភិក្ខុខាំងឡាយ នោះបក់ណោម្ពងទៀត ពួកកិក្ខុដែលបក់ណោ ហើយ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ។បេ។ ក៏មានពួកអារាសិកភិក្ខុឯ ទៀត ស្មើ ៗ គ្នាមកដល់ ។ បេ ។ តិចជាង ។ ពួកភិត្តដែលបវារណា ហើយក៏ ឈ្មោះថាជានបវារណា ល្អ ហើយ គ្រវពួក ភិត្ត ដែលនៅសល់អំពីនោះបក់វណា ចុះ ព្យុកភិក្ខុដែលបវាវណា ហើយ[តវ អាបត្តិត្តដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុសសសនានេះបើក្នុងអាវាស ណា មួយមានពួកអាវាសិកភិក្ខុជា (ចិនគឺ ៥ រួចថ្មជាង ៥ រួចឡើង ទៅ កិត្តទាំងនោះជំងឺថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯ-ជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃប្រាំណោ នោះ ទៀតមិនទាន់មកដល់ ។ តែញូកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា គួរ យេងទាំងទ្យា យបក់វណា ឬមិនគួរទេ (ហេីយក៏នាំគ្នា)បរក់ណា ទៅ។ កាល ដែលពួកកិត្តទាំងនោះទើបតែនឹងបក់ណោហើយ ។ បេ ។ កិត្តបរិសទ្យមិន

បរារណព្វន្ធពេ កុក្កច្ចុបកគបណ្ណរស់កំ

វេមតិកបណ្ណាសក់ និដ្ឋិត ។

(៣៤) ៩៩ ១១ ភិក្ខាប់ អញ្ញាតរេស្មី អាក្រស តឧហ្ប្បាក់ណោយ សម្ពេហ្លា អាក់សិកា ភិក្ខា សេច្ចិ-បត់ន្តិ បញ្ជាក់ អត់បេកា ក់ ។ តេ ជា១ខ្លិ អត្តញ្ញោ អាក់-សំកា ភិក្ខា អភាគតាត់ ។ គេ កាប្បនៅ អម្លាក់ ១៤៤-នុំ ឧម្លាក់ ឧ កាប្បត់តំ កាក្តាចូប្បាកាតា បក់បេត្តិ ។ គេហំ បក់យែមាខេ អត្តញ្ញា អាក់សិកា ភិក្ខា អា-កញ្ចុំ ពហុតារា ។ គេហំ ភិក្ខាប់ ភិក្ខាប់ ១ឧ បក់បេ-តេខ្លំ ពហុតារា ។ គេហំ ភិក្ខាប់ ១ ខេ ។ មេខា អាច្រា វាស់ការ ភិក្ខា អាក្សូខ្លំ សមសមា ។ បេ ។ ថោកាតារា។

បវារណត្វនូក: ពួកភិក្ខុមានសេចក្តីរង្កៀសមាន ១៨ យ៉ាង

ទាន់ ក្រោតចេញ កិត្តបរិសឲ្យពួកខ្លះ ក្រោតចេញ ហើយ កិត្តបរិសឲ្យទាំង អស់ ក្រោតចេញ ហើយ ទើបមានពួកអាវាសិកកិត្តឯទៀត ចើនជាន៍មត ដល់។ បេ។ ស្មើ ១ គ្នា ។ បេ ។ តិចជាន៍ ។ ពួកកិត្តដែលបវាណោ ហើយ ឈ្មោះថា បានបវាណោ ល្អ ហើយ ពួកកិត្ត (ដែលមិនទាន់បវាណោ) ត្រៃបែ វាណា ក្នុងសំណា ក់ភិត្តទាំងឲ្យាយ នោះចុះ ពួកភិត្តដែលបវាណោ ហើយ ត្រវិមាបត្តិទុក្កដ ។

បប់រៀងពួកភិក្ខុមានសេចក្ដីសង្ស័យមាន ១៩ យ៉ាង ។

(៣៤) ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងតារាសណា
មួយមានពួកអាវាសិកភិត្តជាច្រើនគឺ៥រូបថ្មជាង៩រូបឡើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុង
ប្រែបាវណានោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះដឹងថាមានពួកអាវាសិកភិត្តឯទៀតមិន
មានមកដល់ ។ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីរង្វៀសថាយើងទាំងឡាយគួរតែ
បវាវណា មិនមែនថាយើងមិនគួរបវាវណាខេដ្ឋច្នេះ ហើយក៏បវាវណាទៅ។
កាលដែលក់ក្នុទាំងឡាយនោះកំពុងតែបវាវណា ខើបមានអាវាសិកភិក្ខុងទៀត ចែនជាងមកដល់ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ត្រូវពួកភិក្ខុទាំងនោះ
បវាវណាម្នងទៀត ឯពុកក់ក្តុដែលបវាវណាហើយត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ បេ ។
ខើបមានពួកអាវាសិកភិត្តដែលបវាវណា ហើយត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ បេ ។

វិនយច់ដកេ មហាវគ្គោ

បក់តា សុប្បក់តែ អវសេសេហ៍ បក់គេតំ បក់តែលំ អាបត់ នុក្ខដុស្ស ១ ៩៦ ១០ ភិក្ខុប អភាគម្រាំ សង្គ្រោះ ឧស្សាស្សាយ មានីសំហ មានមួយ ភិក្ សច្ចិត្ត បញ្ វា អភិបភា វា ។ ភេ ជាឧធិ អត្តុញា អាវាសិកា ភិក្ខុ អនាក្សាគ្នំ ។ គេ កច្បុ-នៅ អម្លាក់ ប្រពន្ធំ ឧម្លាក់ ឧ ភាព្យត់នៃ កាក្ចុប្ប-កាតា បក់ប្រេំ ។ គេហំ បក់តែមគេ ។ បេ ។ អង្គើតា-ယ စၢိဳ႕ာယ ၿကင္မွာယ ႏုိင္ငံရာယ စၢိဳ႕ာယ ႕ေရွာယ វុឌ្ឌិតាយ មរិសាយ អ៩ពោ អាវាសំការ ភិក្ខា អាក្ខខ្លួ តហុតារា ១ ខេ។ សមសមា ១ ខេ។ ថោកាតារា ។ បេយាតែ សុប្បាយិតា គេលំ សឆ្នំគោ បេយាតេញំ បេយាតាធំ សព្ទ ខេយ្ដការ ។

កុក្កូចូប្បកតបណ្ណរសក់ និដ្ឋិត ។

វិនយចំដក មហាវិត្ត

ពួកភិត្តដែលបក់ណោ ហើយក៏ឈ្មោះថា**ទានបក់ណោ ល្អ ហើយ** ត្រៅតែពួក ភិត្តដែលនៅសល់អំពីនោះចវាវណាចុះ ពួកភិត្តដែលចវាវណាហើយត្រវ អបត្តិទុក្ស ។ ម្នាល់កិត្តាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើអាវាសណាមួយ មានពួកអាវាសិកភិត្តជា ច្រិន គឺ៥រូបបុជាង៍៥រូបឡើង ទៅ ប្រជុំគ្នាក្ងីថ្ងៃ បឋារណា នោះ ។ ភិក្ខាំង៍នោះដង់ថាមានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯ ទៀតមិនទាន មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំង នោះមាន សេចក្តីរង្គៀសថា យើងទាំងទ្វាយ គួរតែ បក់ណោ មិនមែនថា យើងទាំង ឡាយមិ**ន**គុ**របក់រ**ណា ខេដ្តច្នេះ ហើយ ក៏ បក់ណោទៅ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយនោះទើបតែនឹងបក់ណោហើយ ។ បេ ។ ភិក្ខុបរិសឲ្យមិនទាន់ក្រោកចេញ ភិក្ខុបរិសឲ្យពួកខ្លះក្រោកចេញ ទៅហើយ ភិក្ខុបរិសឲ្យទាំងអស់ក្រោតចេញទៅហើយ ខើបមានពួកអាវា-សិកភិក្ខុជ ទៀត (ប៊ុនជាងមកដល់ ។ បេ។ ស្មើៗគ្នា ។ បេ។ តិចជាង ។ ពួកភិក្ខុដែលបវារណៈហើយក៏ឈ្មោះថាជានបវារណៈល្អហើយ ពួកភិក្ខុ (ដែលមិនទាន់ចានបក់រណា) ត្រូវបក់រណាក្នុងសំណាក់កិត្តទាំងឡាយ នោះចុះ កិត្តដែលបវារណា ហើយ ត្រវិមាបតិទុកដ ។

ចប់រឿងពួកភិក្ខុមានសេចក្តីរង្កៀសមាន ១៩ យ៉ាង ។

បវារណក្ខុន្ធពេ ភេទបុរេក្ខារបណ្ណះសក់

(៣៣) ៩១ ១០ ភិក្សាប អញសម្បើ អាវាសេ នឧហ្សាស្រាយ សទ្ទហ្លា អាវាសំគា ភិក្ខុ មធិ៍ ខេងខ្លុំ ខេស្ត ហ អតិប្រមា ហ ។ ខេ ជា១ខ្លុំ មគ្គិញ អាវាសំភា ភិត្ត អលាកសាភ៌ ១ គេ ឧស្សាផ្តុធ រេឌ្តិ ។ គេហិ មវាយមាធេ អ៩ពោ អាវាសិកា ភិក្ខុ មានដីខ្ញុំ សស់ខ្លួង ១ ខេញ មួយ មួយ មិន្ទិញ សំ តែប្រមេស្ថិ តប្បូខាចុំ មាត្ស្ទី ៩ហិតិលម្រី ឯ គេ ឯ អ៩ពោ អាវាសិកា កំក្ អាក្ខន្លំ សមសមា ។ បេ ។ ថោគាត់ជា ។ ចក់ នៃ សុច្បក់ នៃ អាស្រ**សេច ចក**-្រុងល្ខំ ខណ្ឌនេះ មាចស្ថិ ដុល្ចិណ្ឌា ។ មុខ ឧប ក់គ្នាប់ អញ្ជូនវេញ្ញី អាវាសេ គឧទា្ស្បវាណោយ សម្ព-បុលា អាវាសំភា ភិក្ខុ សច្ចំបន់ខ្ញុំ បញ្ជូវ អត់-បកស វា ។ គេ ជាខត្តិ អគ្គុញោ អាវាសិកា ភិក្ខុ អសាគតាត់ ។ គេ ឧស្សាន្តគេ នៃស្សាន្ត កោ គេហិ

បវារណពូន្ធកៈ ពួកភិក្ខុមានចំណងនឹងចំបែកសង្ឈមាន ៤៩ យ៉ាង

(ញ្ញា) ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះបើក្នុងអាវាសណា មួយមានអាវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយជា (ចែន គឺ ៥ រូបឬជាង៩ វូបឡើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្**ង**ថ្ងៃហារណានោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះដឹងថាមានពួកអាវា-សិកភិក្ខុឯទៀតមិនទាន់មកដល់ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះមានបំណងនឹង បំបែកសង្ឃថា ភិក្ខុទាំងទ្យាយនុះចូរធាត ទៅចុះ ភិក្ខុទាំងទ្យាយនុះចូរ វិនាសទៅចុះ ប្រយោជន៍អ្វីដោយកិត្ត្ទាំងីឡាយនោះដូច្នេះហើយ ក៏បវាវ-ណាទៅ ។ កាលបើភិក្ខុទាំងនោះកំពុងចក់រណា ទើបមានពួកអាក់សិក-ភិក្ខុឯទៀត (ចែនជាង៍មកដល់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំង ទ្យាយនោះបក់រណាម្តងទៀត ពួកភិក្ខុដែលបានបក់ណោល័យ ត្រវ អាបត្តថ្មល្ច័យ ។ បេ ។ ទើបមានពួកអាវាសិកកិត្តឯទៀតស្មើៗគ្នាមក ដល់ ។ បេ ។ តិចផាង ។ ព្យុកភិក្ខុដែលបវារណៈហើយក៏ឈ្មោះថា ជានមករណាល្អហើយ ត្រៅតែពួកភិក្ខុដែលនៅសល់អំពីនោះមករណា ចុះ ពួកភិក្ខុដែលបានបក់ណោះហើយ ត្រវិមាបត្តិថ្មីលុច្ច័យ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះបើក្នុងអាវាសណាមួយ មានពួកអាវាសិក-ភិត្តជា (ចិន គឺ ៥រូបថ្មាង៍ ៥រូប ឡើង ទៅ (បជុំគ្នាក្ង៍ ថ្ងៃបវា ណោ នោះ ។ ភិក្ខុទាំងទ្យា យនោះដឹងថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុឯទៀតមកមិនទាន់ដល់ (តែ) ពុកភិក្ខុទាំងនោះមានបំណងនឹងបំបែកសង្ឃថា ភិក្ខុទាំងឡាយនុះ

វិនយបិជិព មហាវិគ្គោ

អត្តោតិ កេចចុបក្សារា មកបត្តិ ។ នេហំ មក់នៃមន្តេ ។ មេ ។ អុវជ្ជិតាយ មក់សាយ ឯកច្ចេល វុជ្ជិតាយ មាំសាយ សញ្ជាយ វុជ្ជិតាយ មក់សាយ អុវព្ញា អាក់-សំកា អិក្សា អាក្សត្តិ ពមានរា ។ នេហំ អិក្សាប អំក្សា មាំក្សា អាក្សត្តិ ពមានរា ។ នេហំ អិក្សាប ។ មេ ។ មេ ព្យា អាក្សិកា អិក្សា អាចត្តិ ដុល្ចូយស្ប មា ។ មេ ។ ដោកនេរា ។ មក់នៃ អាចត្តិ ដុល្ចូយស្ប សង្គិតេ មក់នេះ មក់នាំ មក់នៃ អមត្តិ ដុល្ចូយស្ប ។ សង្គិតេ មក់នេះ មក់នេះ អាមត្តិ ដុល្ចូយស្ប ។ ហង្គាល់ពេញបណ្ណាល់ និដ្ឋិតំ ។

(៣៤) ៩៩ ខេត ភិក្ខា អេញសម្មើ អេយាស្មើ សេច នៃ បញ្ វ អេធិបភា វ ។ នេ ឧ ជាឧត្តិ អេញា អេវាសិកា ភិក្ខា អេស្លាស៊ម វិក្ខាមគ្គីនិ។ ១ ។ នេ ឧ ជាឧត្តិ អេញា អេវាសិកា ភិក្ខា អេស្លាស៊ម វិក្ខាមគ្គីនិ។ ១ ។ នេ ឧ ជាឧត្តិ អេញា អេវាសិកា ភិក្ខា អេស្លាស៊ម វិក្ខាស្លានិ

៊ីនយចិដិក មហាវិឌ្គ

ច្យូវបាត់ទៅចុះ ភិក្ខុទាំងទ្បាយនុះច្យូវនាសទៅចុះ ត្រូវការអ្វីដោយភិក្ខុ ចាំងទ្បាយនោះដូច្នេះហើយ ក៏បវារណាទៅ ។ កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយ នោះទើបតែនឹងបវារណាហើយ ។ បេ ។ ភិក្ខុបរិសទ្យមិនទាន់ក្រោកចេញ ភិក្ខុបរិសទ្យពួកខ្លះក្រោកចេញហើយ ភិក្ខុបរិសទ្យទាំងអស់ក្រោកចេញ ហើយ ទើបមានពួកអាវាសិកភិក្ខុងទៀតច្រើនជាងមកដល់ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយនោះបវារណាម្តងទៀត ពួកភិក្ខុដែលចាន បវារណាហើយ ត្រូវអាបត្តិថុលច្ច័យ ។ បេ ។ ទើបមានពួកអាវាសិកភិក្ខុ ឯទៀតស្មើ ១ គ្នាមកដល់ ។ បេ ។ តិចជាង ។ ពួកភិក្ខុដែលបវារណាហើយ ក៏ឈ្មោះថាបានបវារណាល្អហើយ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយនោះបវារណាក្នុងសំ-ណាក់ភិក្ខុទាំងឡាយនោះចុះ ពួកភិក្ខុដែលចានបវារណាលើយត្រៃវិមាបត្តិ ថ្ងាបច្ច័យ ។

បប់រឿងពួកភិក្ខុមានបំណងនឹងបំបែកសង្ឍមាន ១៩ យ៉ាង ។

(៣៤) ម្នាលគិត្ត ទាំងឲ្យ យក្នុងសាសនា នេះបើក្នុងអាវាសណា មួយ មានពូកអាវាសិកកិត្តជា បើនគឺ៥ រូបប្ដជាង៥ រូបទ្បើងទៅ ប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃ បវាវណា នោះ ។ គិត្តទាំងឲ្យ យនោះមិនដឹងជាមានពួកអាវាសិកកិត្តឯទៀត កំពុងដើរចូលមកដល់ខាងក្នុងសីមា ។ បេ ។ គិត្តទាំងឲ្យ យនោះមិនដឹងថា មានពួកអាវាសិកកិត្តឯទៀតដើរចូលមកដល់ខាងក្នុងសីមា ។ បេ ។ គិត្ត

បវារណព្វផ្លូវក អាវាសិកអាកន្តកាន់ ទំលែស្ស ខានត្តំ

។ បេ ។ នេ ៤ បស្សត្ថិ អញ្ញេ អាវាស់គេ កិត្តូ អន្តោសំមំ ជុំក្នុមន្តេ ។ បេ ។ នេ ៤ បស្សត្តិ អញ្ញេ អាវាស់គេ កិត្តុ អន្តោសំមំ ជុំក្តុន្តេ ។ បេ ។ នេ ៤ សុណត្តិ អញ្ញេ អាវាស់គាា កិត្តុ អន្តោសំមំ ជុំក្នុមន្ត្និតិ ។ បេ ។ នេ ៤ សុណត្តិ អញ្ញេ អាវាស់គាា កិត្តូ អន្តោសំមំ ជុំក្តុន្ត្និតិ ។ អាវាស់គេ៤ អាវាស់គាា ឯកសេនបញ្ចូសត្តនិតិតាធយនោ អាវាស់គេ៤ អាក់ខ្ពុ គាា អាក់ខ្ពុំគេ៤ អាវាស់គាា អាក់ខ្ពុំគេ៤ អាក់ខ្ពុំគាា បែយ្យាលមុខេ៤ សត្ត និតាស់តាធិ ហោត្តិ ។

(៣៥) ៩៩ ១៩ ភិក្ខាប់ អាវាសិកានំ ភិក្ខាន់ ១៣, កេស ១៩នូសោ ហោតិ អានន្តកាន់ ១៣, កេស ។ សមេ អាវាសិកា ១ហុ៩៣ ហោន្តិ អានន្តគេសំ អាវាសិកាន់ អនុវត្តិឥព្វំ ១ សខេ សមសមា ហេន្តិ អានន្តគេសំ អាវាសិកានំ អនុវត្តិឥព្វំ ១ សខេ អានន្តកា ១ហុ៩៣ ហោន្តិ អាវាសិកាន់ អនុវត្តិឥព្វំ ១ សខេ អានន្តកា ១ហុ៩៣ ហោន្តិ អាវាសិកាន់ អានន្តកាន់ អនុវត្តិឥព្វំ ១ ហោតិ អាវាសិកាន់ អានន្តកាន់ ១៣, ប្រាសិកា ហោតិ អានន្តកាន់ ១៩ន្តេសា ១ សខេ អាវាសិកា

បវារណត្តនូក: ថ្ងៃរបស់ពួកអាវាស៊ីកវិត្តនឹងអាធន្តកវិត្តផ្សេងគ្នា

ទាំនឲ្យយនោះមិន ឃើញពួកអា កសិកភិក្ខុង ខៀតកំពុង ដើរចូលមកដល់

១១ និក្ខុងស័មា ១ បេ ១ កិត្តទាំងឲ្យ យនោះមិន ឃើញពួកអាក់សិកភិក្ខុងខៀតបាន ដើរចូលមកដល់ ១១ និក្ខុង ស៊ីមា ១ បេ ១ ពួកភិក្ខុទាំង នោះមិន ព្យុថា

តួកអាក់សិកភិក្ខុង ទៀតកំពុង ដើរចូលមក១ ឯកឯសីមា ១ បេ ១ ពួកភិក្ខុ

ទាំង នោះមិន ព្យុថា ពួកអាក់សិកភិក្ខុង ទៀត ជាន ដើរចូលមក១ ជិក្ខុង ស៊ីមា ១ បេ ១ ពួកភិក្ខុ

ពួកអាក់សិកភិក្ខុនិ៍ង អាក់សិកភិក្ខុង ខៀត ជាន ដើរចូលមក១ ជិក្ខុងសីមា ១ ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ មាន ន័យ១៧៩ តិក ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ស្វា ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាត់ខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាតុខ្ពស់ ទី ពួកអាត់ខ្ពស់ មាន់ មាន់ មាន់ សំពេក មាន សំពី សំពស់ មាន់ សំពស់ មានសំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពី សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ មាន់ សំពស់ សំពី សំពស់ មាន់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពី សំពស់ សំពស់ សំពី សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពស់ សំពី សំពស់ សំ

(៣៥) មាលភិត្តទាំងឲ្យយ ក្នុងសាសនា នេះ បើមានពួកអាវាសិកភិត្ត្ ប្រកាន់ថា ថ្ងៃ១៤ ពួកអាគន្តកភិត្ត្ ប្រព័ត្តតាមអាវាសិកភិត្ត្ ។ បើមានចំនួនស្មើៗ គ្នា ទេ ត្រូវពួកអាគន្តកភិត្ត្ ប្រព័ត្តតាមពួកអាវាសិកភិត្ត្រិញ ។
បើពួកអាគន្តកភិត្តមានចំនួន ប្រើនជាង ត្រូវពួកអាគន្តកភិត្ត្ ប្រព័ត្តតាមពួកអាវាសិកភិត្ត្រិញ ។
បើពួកអាគន្តកភិត្តមានចំនួន ប្រើនជាង ត្រូវពួកអាវាសិកភិត្ត្ ប្រព័ត្តតាម
ពួកអាគន្តកភិត្តចុះ ។ មាលភិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើមានពួក
ពា្តកភិត្តយល់ថា ថ្ងៃ១៩ ពួកអាគន្តកភិត្តយល់ថា ថ្ងៃ១៤ ។ បើពួកពាវា-

វិសយបិដិកេ មហាវគ្គោ

ពហុតារា ហោធ្លំ អាតន្តគេហ៍ អាវាសំគាន់ អនុ-វត្តិតត្វំ ។ ស េ សមសមា ហោន្តិ អាក្ស ភេសា អាវាស៌កាច់ អពុវត្តិតព្វ ។ ស េ អាតធ្វកា ពហុ-ត្សា ខ្សោត្តិ អាវាស៊ីតោហ៍ អាកត្តការ អនុវត្តិតព្វុំ ។ ឥជ បាន ភិក្ខាប់ អាវាសិកាានំ ភិក្ខានំ ចាដ់បនោ ហោត់ អក្ខតាធំ បណ្តាសា ។ សច្ចេ អាវាស់តា ពហុតរ យោធ្នំ អង្គ គេលំ អាតឆ្គាធ់ លាកាមា សេនណិ មានដូបនេញ ភូមាន្តែ ឧយ ឧស្សា-តេញំ ។ ស េសមសមា ហោធ្លំ អាវាសំ គេហំ អា-ក្ខុការ ខេត្ត សត្ត អក្ខុកេស ត្សាផ្ទៃ ឧឃ ឧស្សេខ តំ ឯ ទាខេ មាន់ខិយា មស់ខ-រា យោឌ្ជិ៍ អាវាសំគេហ៍ អាកឧ្តាធំ សាមក្តី វា ខានយា ភូទាំ្ន មុខ ១៩៩ ១៩ មួយ មេមុ សំតាន់ ភិត្តនំ បណ្តាសោ មោធិ៍ អាកន្តតានំ ទាជិបលេ ។ ស េ អាវាសិតា ពហុត្វ ហោធ្ថិ អាក្សាកាល់ អាវាសំគាាន់ សាមគ្គី វា នាត់ព្យា និស្ស៊ីម៉ វា កន្ត្រំ ។ ស េសមសមា ហោន្តិ អាក្សាកេសាំ

គ្និឈេម កង្គប័យឧត្តិ

សិកភិត្តមានចំនួន (ចែនជាង ត្រូវពួកអាគនុកភិត្ត្ ប្រព័ត្តតាមពួកអាវាសិក-ភក្ ។ បើចំនួនស្មេី១គាទេ ត្រូវពួកអាគុនកក្ក្ប ព្រឹត្តមេញក្អារ៉ា-សិកភិក្ខុវិញ ។ បើពួកអាគន្មកភិក្ខុមានចំនួន (ចិនជាង៍ ត្រវព្ចកអាវាសិក-ភិត្ត្ត្រីពីត្រីតាមពួកអាគនកភិត្តិចុះ ។ ម្នាលភិត្តិធំនិត្តាយ ក្នុងសាសនានេះ មើញក្នុការាសិកភិត្តុយល់ថា ថ្ងៃកើតឬ១ រោជ ញូកអាគនកភិត្តុយល់ថាថ្ងៃ ១៥ ។ បើពួកអាវាសិកភិត្តមានចំនួន (ប៊ុនជាង មិន ត្រូវពុកអាវាសិកភិត្ត្ ឲ្យសាមគ្គីដល់ពួកអាគន្ទកភិត្ត នៅព្យាក្សាគន្ធកភិត្ត ទៅកាន់ទី ក្រៅស-មាហើយបក់ណោ ចុះ ។ បើស្មើ ។ គាទេ មិន ត្រូវពួកអាក់សិកកិត្តឲ្យសាមគ្គ ដល់ពួកអាគន្មកកិត្តឡើយ ត្រូវពួកអាគន្មកកិត្តទៅកាន់ទីក្រៅសីមាហើយ បវាវណា ចុះ ។ បើញ្ចុកអាគន្មកភិត្ត្យយ៉ឺនជាង ត្រូវពួកអាវាសិកភិត្ត្ទ្យសា-មគ្គីដល់ពួកអាគនកកក្តុច្ចត្រៅទៅកាន់ទី ក្រៅសីមា ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យយ ក្នុងសាសនានេះ បេព្ទុកអាវាសិកកក្ខុយល់ថាថ្ងៃ១៩ ពុក្ខអាននិកក្ខុយល ថាថ្ងៃ កើតឬ១ រោច ។ បើញ្ចុកអាវាសិកភិក្ខុ បែនជាង៍ ត្រូវពួកអាគុន្តក ភិក្ខុឲ្យសាមគ្គីដល់អារាសិកភិក្ខុបុត្រវទៅកាន់ទី ក្រៅសីមា ។ បើពួកភិក្ខុ ទាំងនោះស្មេច គ្នាទេ ត្រូវពួកអាគនកកក្ខិស្រាមគ្គីដល់ពួកអាវាសិកភក្

បវារណក្ខន្ធកេ រ៉េមតិកាទីនំ បវារណា

អាវាសំគាាចំ សាមក្តី វា ឧាតញ្ជា ធំស្បីមំ វា កន្ត្តំ ។ ស ខេ អាកន្តភា ពហុតាវា ហោខ្តិ អាកន្តកេហ៌ អាវាសំគាាខំ ឧាភាមា ឧាតញ្ជា សាមក្តី អាវាសំគោ-ហិ ឧ៌ស្បីមំ កន្តា បឋាបត្វំ ។

(៣៦) ៩១ ១១ ភូក្ខាប អាក្ខក្តា ភិក្ខុ បសុទ្ត្រី អាវាសំគាល់ ភិត្តលំ អាវាសំគារគារាំ អាវា-សំគល់ខ្ញុំ អាងសំគាន់ម៉ន្តំ អាងសំគាន្ទ្រស់ សុប្ប-ကားနှာ မကျစ်ပော် ကိုည်း၏ စားစိတ် စေးကြာ**င်းတိ** សុប្បដ្ឌិត បរិវេណ៌ សុសម្មដ្ឋ ។ បស្សិត្តា វេមតិតា ហោធ្នំអង្គិធ្ ទោ អាជ្ញសិកា ភិក្ខុ ឧត្តិធ្ ទោតិ ។ គេ ឋមគិកា ឧវិច៌ឧន្តិ អវិច៌ឧត្តា បក្បន្តិ អាបត្តិ ខុក្កដក្ស ។ មេ ។ គេ មេត្តភា វិចិនន្តិ វិចិនិត្តា ឧ មក្សន្តិ អបក្ស៊ិត្យ ស្ដាប់ខ្លួំ អខាស់ទ្ទី ។ ទេ ឋេមទិកា វិសិធិត្តិ វិច៌ធំតា ចសុស្ត្រិ ចស្ស៊ីត្លា សទា នោ ចវាបន្តិ អភាបត្តិ ។ នេ ឋមសិកា វិចិនន្តិ វិចិនិត្យ បស្បន្តិ បស្បិត្យ មាដេក្ត ប្រហ្វាធ្នា មិន ស្រ្តាស្រ្តា ខេត្ត ស្រ្តាស្ត្រិន និ បវារណ**ក្ខុន្ធកៈ** ការបវារណារបស់ពួកភិក្ខុដែលមានសេចក្តីសង្ស័យដាដើម

ឬត្រូវទៅកាន់ទីក្រៅសីមា ។ បើពួកអាគន្តកភិក្ខុ បើនជាង៍ មិនត្រូវពួក អាគន្តកភិក្ខុឲ្យសាមគ្គីដល់ពួកអាវាសិកភិក្ខុឡើយ ត្រូវពួកអាវាសិកភិក្ខុទៅ កាន់ទីក្រៅសីមាហើយបវារណា ចុះ ។

[៣៦] មាលភិក្ខាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះបើពួកអាគុនកក្ក ឃើញអាការរបស់អាវាសិកភិក្ខុ កេទរបស់អាវាសិកភិក្ខុ និមិ**ត្តរប**ស់អាវា. សភភិក្ខុ «ខ្ទេសរបស់អាវាសិកភិក្ខុ [គែនឹងតាំងពុកនឹងខ្មេយដែលពួកអាវា-សភភិក្ខុលាត $\{ \hat{n}$ លដោយល្អហើយ ទឹកធានទឹក $\{ \hat{v} \}$ ដែលពួកអាក់សិកភិក្ខុ ឋម្គល់ល្អហើយ បរិវេណដែលពួកអាវាសិកភិក្ខុដោសស្អាតហើយ ។ លុះ ឃើញហើយក៏មានសេចក្តីសង្ស័យថា មានពួកអាវាសិកភិក្ខុបុគ្មានទេ ពួកអាគន្តកក្តិទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ មិនពិនិត្យគយគន់មើល លុះ មិនពិនិត្យហើយក៏បក់រណា (តវអាបត្តិខ្វក់ដ ។ បេ ។ ពុកអាគន្តកកិច្ច ទាំង t အး ညရို် ယ ၊ တီ ယ နီ ဂို ခို ရှိ လုံး ဂို ခို ရုံ ၊ တီ ယ မို ခ ၊ ယီ ၅၅ လုံး မို ခ ၊ ယီ ၅၅ လုံး မို ခ ၊ ယီ ၅၅ ហើយក៏ប្រាវណា មិន ត្រាំអាបត្តិ ទេ ។ ពួកអាគន្លកកិត្តិ ទាំង៍នោះសង្ស័យ ហើយពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យហើយឃើញ លុះឃើញហើយក៏បក់ណោ ជាមួយគា មិន ត្រូវអាបត្តទេ ។ ពួកអាគន្ធកកិត្តទាំងនោះសង្ស័យហើយក ពិនិត្យ លុះពិនិត្យហើយឃើញ លុះឃើញហើយក៏បវាវណា ផ្សេងៗ គ្នា ត្រវិអាបត្តិខុត្តដ ។ អាគន្លក់ក្តីទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយព័និត្យ

វិស្សបំដីកេ មហាវិគ្គោ

ဂ်ိဳင်ရှိ ဗင်္ကျန္နီ ဗင်္ကျန္နီ နင်္ကျန္နီး နင်္ကျန္နီး ကောင်္ នេញ អគ្គោត ភេឌមក្សារា បកបត្តិ អាចត្តិ ដុល្ចៈ យស្បី ១ ៩៩ ឧ៩ ភ្នំស្ពៃ មានខ្មុំយា ភ្នំ សាលាខ្ញុំ អាវាសិតានំ ភិក្ខុនំ អាវាសិតាតារំ អាវាសិតលិខ្ញុំ អាវាសំគាន់ម៉ៃត្ត អាវាសំគាន្ត្រប់ ខត្តមគ្គាន់ មនុសន្ត សជា្យសខ្ញុំ ឧត្តាសិតសខ្ញុំ ១បិតសខ្ញុំ ។ សុត្វា ឋមត៌កា ហេត្តិ អត្តិ ជុ ខោ អាវាសិកា ភិក្ខា ជទ្ធិ ជុ ទោតិ ។ តេ មេតិកា ជ វិចិធត្ថិ អវិចិធិត្វា ប្រព័ត្ត មានទំនុំ មេសា ។ មេ ។ ទេ ឋេមត៍កា វិចិន្ត្ វិច៌ឧិត្ថា ឧ បង្បុខ្ខំ អបង្បុំត្វា បងបង្ខំ អស់បង្គំ ។ គេ ឋេមត៌កា ខ្មែរ ខ្មែរត្វា បស្បត្តិ បស្បិត្តា ឯកាតោ ប្រជុំ អភាបត្តិ ។ គេ មេតិកា វិចិន្ត្ថិ វិចិនិត្វា បស្បត្តិ បស្ប៊ីត្វា ទា ដេញ បវាបត្តិ អាបត្តិ ខុត្តដស្ប ។

វិនយបិដិក មហាវត្ត

មើល លុះពិនិត្យមើលក៏ឃើញ លុះឃើញហើយក៏មានបំណង៍និ៍ង៍បំបែក សង្ឃដោយគិតថា ពួកកិត្តទាំងនុះចូរបាត់ទៅ ពួកកិត្តទាំងនុះចូរវិនាស ទៅ ត្រវការអ៊ីដោយពួកភិក្ខុទាំងនោះ ហើយក៏បវារណា ថ្មល្ខ័យ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើពុក្កអាគនក-ភិក្ខុពុកាការរបស់អាវាសិកភិក្ខុ គេ 🕫 គេ 🕫 គេ គ្នុ និមិត្តរបស់អា-វាសិកកិត្ត ១ខេ្មសរបស់អាវាសិកកិត្ត សូរជើងរបស់ពួកអាវាសិកកិត្តពុធ ចន្ទ្រម សំឡេងស្វាធ្យាយ (សុត្រធម៌) សំឡេងក្អក សំឡេងកណ្ដាស់ របស់ពួកអាវាសិកកិត្ត ។ លុះព្រល័យមានសេចក្តីសង្ស័យថា មានពួកអាវា-សិកភិក្ខុមុគ្មាន ទេ ។ ពុក្ខពុធ្យង់ នោះមាន សេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិន ពិនិត្យមើល លុះមិនពិនិត្យហើយក៏បវារណាទៅ ត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ ។ បេ ។ ពុកអាគន្តកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យ មើលហើយមិនឃើញ លុះមិនឃើញហើយក៏បវាវណាទៅ មិនត្រូវអាបត្តិ ទេ ។ ព្យុកអាគន្តកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្ដីសង្ស័យហើយពិនិត្យមើល លុះ ពិនិត្យមើលហើយក៏ឃើញលុះឃើញហើយ ក៏បក់ណោ ជាមួយគ្នា មិន[តវ អាបត្តិទេ ។ ពុក្ខមាននកកិច្ចទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យលើយក៏ពិនិត្យ មើល លុះពិនិត្យមើលហើយក៏ឃើញ លុះឃើញហើយក៏បវារណា ផ្សេងៗ

បវារណក្ខន្ធកេ វេមតិកាទីនំ បវារណា

តេ វិនស្សន្តេត កោ តេហ៍ អត្តោត៌ ភេឌបុក្ខោរា តែប្រេទ្ឋ មាន្ត្រី ៩ហិជិណភា នៃ ឧខ ម្ពុទិណ្ឌ មាប់ភ្នាំ-តា ភិត្ត បស្បត្តិ អកត្តការ ភិត្តានំ អកន្តភាការ អាងខ្លាលថ្មុំ អាងខ្លង់ខ្លួំ អាងខ្លង់ខ្លែវ អញាគ្រង់ បត្ត អញ្ជាត់ ចីវា អញ្ជាត់ និសីននំ ខានាធំ នោត់ ន្ទេក្ស ក្សេត្ត ១១ស្សិត្តា ៤មតិកា ១៣៤ អត្តិ ឧ ទោ អាក្សុកា ភិក្ខុ ឧត្តិ ជុ ទោតិ ។ គេ ឋមត៌កា ជ វិចិនត្តិ អាចិនិត្តា មកហត្តិ អាមត្តិ ឧក្ខ៩៩១ ១ មេ ។ នេះ មេត្តកា វិចិនត្តិ វិចិនត្តា ន បស្បត្តិ អបស្បិត្តា ប្រពន្ធ អភាបត្ត ។ គេ មេទត់កា វិចិនឆ្នំ វិចិនិត្យ បសុត្រូ បស្ប៊ូត្ ឯក តោ បក្បត្តិ អភាបគ្គិ ។ គេ ឋប-

គ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ពួកអាគនុកភិក្ខាធំនែនះមានសេចក្តីសង៌្យ័យ ហើយ តិនិត្យមើល លុះពិនិត្យមើលហើយឃើញ លុះឃើញហើយមានបំណងនឹង បំបែកសង្ឃដោយគិតថា ចូរលោកទាំងនុះបាត់ទៅចុះ ចូរលោកទាំងនុះ វិនាសទៅចុះ ត្រូវការអ្វីដោយកិត្តទាំងនោះដូច្នេះហើយ ក៏បក់ណោ ត្រូវ អាបត្តិថ្មាច្ច័យ ។ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើពួកអាក់សិកៈ ភិក្ខុឃើញអាការរបស់អាគន្លកកិត្ត កេទបេស់អាគន្លកកិត្ត និមិត្តរបស់អា. គន្ធកកិត្ត ខុខ្ទេសរបស់អាតន្តកកិត្ត បាត្រដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ចវរដែលខ្លួន មិនស្គាល់ សំពត់និសីទន:ដែល១្នមិនស្គាល់ ស្មាមដែលស្រោចទឹកលាន៍ ដើនរបស់ពួកអាគន្តកកិក្ខ ។ លុះឃើញហើយក៏មានសេចក្តីសង្ស័យថា មានពួកអាគនកភិក្ខុបុគ្មានទេ ។ ពួកអាវាសិកពាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយមិនពិនិត្យមើល លុះមិនពិនិត្យមើលហើយក៏បវាវណា ត្រាវអាបត្តិ ទុក្ដ ។បេ។ ពុកអាវាសិកកិត្ត**ព័**ងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយក៏ពិនិត្យ មើល លុះពិនិត្យមើលហើយមិនឃើញ លុះមិនឃើញហើយ ក៏បក់ណោ មិន ត្រូវអាបត្តិទេ ។ ពួកអាវាសិកភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យលើយ កំពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យមើលហើយឃើញ លុះឃើញហើយបក់ណោ ជាមួយគា មិន ត្រៃវេអាបត្តិទេ ។ ពួកអាវាសិកកិត្តទាំង៏នោះមានសេចក្តី

វិនយប៌ដំពេ មហាវិគ្គោ

ត់ការ ខែឧត្តិ ខែឧត្តា បង្បត្តិ បង្បិត្តា ទាដេត្តិ ប វាបន្តិ អាចតិ ខុត្តដស្ស ។ តេ ឋមតិកា វិចិន្ត្ វិចិនិត្យ ចង្បត្តិ ចង្បិត្យ នងរួនេះគេ នៃស្សនេះគ តោ គេហ្ អត្តោត ភេឧបុបក្ខារា បវបន្តិ អាបត្តិ ដុល្បច្ចុ-យក្ស ។ ៩៩ ១៩ ភិក្ខុឋ អាវាស៊ីកា ភិក្ខុ សុលាន្លឹ អកន្តាធំ ភិត្តូខំ អកន្តាតាវា អកន្តាល់ខ្ញុំ អា-កន្ត្រីទំនុំ អកន្ត្រស់ អកន្ត្រនំ មនសន្ទំ ទទ. ပေးတာကြောက္မွာမွာ စိုင္သားမွာ စိုင္သားမွာ ေတြကို ကို မေတြကို ကို မေတြကို မေတြကိုမေတြကိုမေတြကိုမေတြကိုမေတြကိုမေတြကိုမေတြကိုမေတြကိုမေတိ पिष्ठकेला एणाई मक्ने व ्का भाषव्या तेल्व वक्ने व् ទោត៌ ។ តេ វេមត៌កា ឧវិចិនត្តិ អវិចិនិត្តា មវាបន្តិ អាមត្តិ

វិនយបិដិក មហាវិច្ច

សង្ស័យទើបពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យហើយឃើញ លុះឃើញហើញក៏បក់-រណាញែកគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ពួកអាវាសិកកិត្តិទាំងនោះមានសេចក្ដ សង្ស័យហើយក៏ពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យមើលហើយឃើញ លុះឃើញ ហើយមានបំណងនឹងបំបែកសង្ឃដោយគិតថា ចុះកិត្តទាំងនុះជាតទៅចុះ ចុះក្រុកទាងនុះវិនាសទៅចុះ ត្រូវការអ្វីដោយពួកភក្តុទាំងនោះដូច្នេះហើយ តែបក់រណៈទៅ ត្រុវអាបត្តិថុល្ច័យ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឲ្យយ ក្នុងសាសនា នេះ បេញក្តាវាសភិក្សានល្អាការរបស់សគនកកិក្ក កេទបេសសគនក្ ត្ รัฐ ธิษัตรบังเทศ ธิกักัฐ อเอเนรเบน เทศ ธิกักัฐ พระนั้น เป็น เบ็ต กั ភាគនកភិក្ខុតពុងដើរមក សុរគោះស្បែកជើង សុវក្ខុក សុវកណ្តាសរបស ពុកអាគនកកក ។ លុះព្លាយកមានសេចក្នុសស្វ័យថា មានពុកអាគន្តក-ភិក្ខុស្ថានទេ ។ ពួកអាវាសិកភិក្ខុខាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយមិន ព៌និត្យមើល លុះមិនពិនិត្យមើលហើយក៏បារណោ ត្រវិសាបគិត្តក្នុង ។ បេ ។

ប្រារណៈក្នុន្យ សមានសំរាស់កាទីនំ ប្រារណា

ខុក្គដស្ប ។ មេ ។ គេ មេត្តការិចិនឆ្នុំវិចិនិត្តា ឧ មក្សង្គិ អបស្ប៊ិត្តា បកហេត្តិ អសាបត្តិ ។ គេ ឋេមតំគាា វិចិធ្គុំ វិចិនិត្យ បស្បត្តិ បស្ប៊ិត្យ ឯកាតោ បកបត្តិ ។ នេះ មេនតិកា វិចិនន្តិ វិចិនិត្យ ១ស្បន្តិ ១ស្បិត្យ ទានេះក្តាំ ប្រព្រះ្ឋិ អាបត្តិ ខុត្តា៩ស្ប ។ គេ មេគាំកាា វិចិចឆ្កុំ វិចិ. ធ៌ត្វា បស្បត្តិ បស្បិត្តា ឧស្បន្តេត នៃស្បន្តេត កោ គេ: ស្ អង្គោះ មេខត់ឈើស ឧប្បន្ន័ មាត្ខ នុំហិនិកាមាវិ ឯ (៣៧) ៩១ ១៦ ភិក្ខាប អក្សុកា ភិក្ខុ បស្បត្តិ អាវាសំគេ កិត្តា សាសាសំវាសគេ ។ គេ សមានសំវាសកានិដ្ទី បដ្ឋិលភក្តិ សមានសំវាសកានិដ្ទី បដិលភិត្តា ជ ឬជួន្តិ អមុជ្ជិត្តា វាគាតោ មកបន្តិ អសាបត្តិ ។ បេ ។ គេ បុខ្ភុំ បុខ្ខុំគ្នា សក់តែធ្វៀ

បរិវេណចូន្ធក: ការបរិវេណារបស់ពួកវិច្ចុដែលមានសំរិសស្មើញជាដើម

ពួកអាក់សិកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យហើយមិនឃើញ លុះមិនឃើញហើយ ក៏បក់ណោទៅ មិនត្រូវអាចត្តិ
នេ ។ ពួកអាក់សិកទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយពិនិត្យមើល លុះ
ពិនិត្យមើលហើយឃើញ លុះឃើញហើយក៏បក់ណាជាមួយគ្នា មិនត្រូវ
អាបត្តិទេ ។ ពួកអាក់សិកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយពិនិត្យ
មើល លុះពិនិត្យមើលហើយឃើញ លុះឃើញហើយក៏បក់ណាជាមួយគ្នា មិនត្រូវ
គោបត្តិទុក្កដ ។ ពួកអាក់សិកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយពិនិត្យ
ត្រីវអាបត្តិទុក្កដ ។ ពួកអាក់សិកកិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយ
ពិនិត្យមើល លុះពិនិត្យមើលហើយឃើញ លុះឃើញហើយក៏មានបំណង់
នឹងបំបែកសង្ឃដោយគិតថា ចូរកិត្តទាំងនោះដូច្នេះហើយ ក៏បក់ណាទៅ
និត្តសម្រើប ត្រីវការអ្វីដោយគិត្តទាំងនោះដូច្នេះហើយ ក៏បក់ណាទៅ
ត្រីវអាបត្តិចុល្ចច័យ ។

(៣៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើប្រសិនជាពួក អាគន្តកភិក្ខុចានឃើញពួកអាវាសិតភិក្ខុមានសំវាស់ ផ្សេងគ្នា ។ ពួកអាគន្តក-ភិក្ខុទាំងនោះ តែឲ្យប់បានសេចក្តីយល់ថា មានសំវាស់ ស្មើគ្នា ទៅវិញ លុះ តែឲ្យប់បានសេចក្តីយល់ថាមានសំវាស់ ស្មើគ្នា ហើយមិនសូរ (លទ្ធិ) លុះ មិនសូរហើយក៏បវារណាជាមួយគ្នា ទៅ មិនត្រវអាបត្តិ េ ។ បេ ។ ពួក អាគន្តកភិក្ខុទាំងនោះសូរ លុះសួរ ហើយក៏មិនអាចគ្រប់សង្គ័ត់បាន គឺមិន

វិនយបិដិកេ មហាវគ្គោ

តេ ជួន ជន្តា សក់តែខេ អនក់តែត្បៃ ថា ដេក មេវាបន្តិ អធាបត្តិ ។ ៩៩ បន ភិក្ខាប់ អាកន្តា ភិទ្ធ បស្បត្តិ អាវាស់គោ ភិទ្ធ សមានសំវាស គោ ។ នេះ សលាសំវាសភាធិដ្ឋី បដល់កង្គិ សលាស់វាសភាធិដ្ឋី បដ្ឋលភិត្តា ជ បុខ្ខំ អបុខ្មុំ ១ ឯក គោ មកហេត្តិ អាបត្តិ ឧត្តាដ្ឋ ១១១ ទេ ១១៤ អព្ទិត្ត អភិវិត្តេ អភាទិត្ត ខាដេត្ត ១៦០ អាចត្ត ឧត្តាដង្ស ។ នេ បុខ្លុំ បុខ្លុំ អភានាធ្វើ អភានាំគ្នា ឯឧទនោ ប្រហែធិ អធាបតី ។ គេ បុខធិ បុខិត្ត ខាក់តែង អេចស្វាំសាំត្យ ចា ៩៩៩ ប្រហ្វាំ អេលបត្តិ ។ ៩៩ ប្រ ភិត្តាប់ អាវាសិតា ភិត្តា បស្បត្តិ អាកង្គាត ភិត្តា ខាលា-សំវាស គេ ។ គេ សមានសំវាស់គេខំដូំ បនិលភរ្តិ

វិនយបិដក មហាវិច្ច

ស្លាចឲ្យកិត្តមស់នោះលះបង់ទិដ្ឋិទុសថាន លុះ (គបសង្កត់មិនជានហើយ ក ប់កំណោយមួយគ្នាទៅ នៃវិសបត្តិទុក្ខដ ។ ពួកអាគន្លកកិត្តទាំងនោះស្បូរ លុះស្សរហើយក៏មិនអាច គ្របសង្កត់បាន លុះ គ្របសង្កត់មិនឲ្យនហើយ ក៏ ប់វាណោរ៍ញុកគ្នា មិន ត្រវអបត្តិទេ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនា បើប្រសិនជាពុកអាគន្តកក្តាឃើញពុក្ខភាពសិកកិត្តមានសំវាសស្មើ y ពុក្ខាត្តកក្សាងនោះ ត្រឡប់បានសេចក្លាល់ប៉ា ពុក្ខាវា-សិកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងគ្នាទៅវិញ លុះ ត្រឡប់ឲ្យនសេចក្ដីយល់ថាមាន សំវាសផ្សេងគ្នាហើយមិនសូរ (លទ្ធិ) លុះមិនសូរហើយក៏បវាវណា ជាមួយ គាទៅ ត្រៅមាបត្តិទុកដ ។ បេ។ ពុកអាគនកភិក្ខាំង៍នោះសុរ លុះសុរ - ពុក ហើយក៏គ្របសង្កត់ចាន គឺឲ្យពួកអាវាសិកកិត្តលះបង់ខិដ្ឋិខុសចាន លុះ គ្របសង្គត់ទាន ហើយក៏បវារណាញែកគ្នា ត្រូវអាបត្តិទុក្ស ៗ ពួកអាគិន្តិក-ភិក្ខុទាំងនោះសរ្ត លុះស្លរហើយក៏(គបសង្កត់បាន លុះ(គបសង្កត់បានហើយ « កំបក់រណា ជាមួយគា មិន[តវអាបត្តិទេ ៗ ពួកអាគនកកិត្តទាំង៏នោះសួរ លុះ \mathcal{N}_{i} ហើយ គ្រប \mathcal{N}_{i} ត្តមិនបាន \mathcal{N}_{i} គ្រប \mathcal{N}_{i} ត្តមិនបាន \mathcal{N}_{i} បា ក៏បក្សណា ញែកគ្នាទៅ មិន ត្រវអាបត្តិទេ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើញ្ជាអារាសិកភិក្ខុមានឃើញពួកអាគន្ធកភិក្ខុមានសំវាស់ផ្សេងគ្នា ។ (តែ) ពួកអាវាសិកភិក្ខុទាំង៍នោះ (ត្រឡប់ចានសេចភ្ន័យល់ថា ពួកអាគន្មកភិក្ខុ

បករណត្តនូវក ន តុទេហុប្បករណាយ តន្តគ្នំ

សមានសំវាសកាធិដ្ឋី បដិលកិត្យ ឧ បុខ្ពុំ អបុខ្ញុំគ្នា មាត់ តោ ប្រជាព័ត្ត មានបង្គឺ ។ មេ ។ គេ បុព្ធធ្វី បុព្ធត្វា សង្គាំតារ អន្ទុំវិត្ស ស្ថាសេ ២០៤ មាន ខេត្ត ដង្សា ។ គេ បុខ្គុំ បុខ្គុំ នាក់តែខ្គុំ អនកិត្តិ ចា ដេត្ត បក់បន្តិ អភាបត្តិ ។ ៩៩ ២៩ ភិក្ខុ ហ អាក់-សំតា ភិទ្ធា បស្សត្ថិ អាក្ស គេ ភិទ្ធា សមាធសំវា-ស គេ ។ គេ សសក់វាសកាធិដ្ឋី បដិលភិទ្ធិ សស-សំវាសភាជំឌ្ឌី បដ់លភិត្យា ជ បុច្ចត្តិ អបុច្ចិត្តា ឯកាតោ ប្រាប់ ្រំ មានស្លី ដើម្បាញ ពេល សេ ជិញ ជំនួញ អភានៃធ្វើ អភិវិសាទ្ធា ថាដេញ ចាប់ធ្វើ អាចតិ ឧុភាៈ ដក្ស ។ នេ បុខ្គំ បុខ្ខំតា អភិវិតាធ្លំ អភិវិតាត្វា ស្ភាគោ មក្សន្តិ មនាមគ្គិ ។

(md) ន កំក្ខាវ នេយុប្បវាហេលយ សក់ក្ខាកា ស្រាសា អក់ក្ខាភោ អាវាសោ កខ្លួញោ អញ្ញា សេសឡែន

បវារណពូន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវទៅក្នុងថ្ងៃបវារណានោះ

មានសំពស់ស្កើតា ទៅវិញ លុះ ត្រឡប់បានសេចក្ដីយល់ថា ពួកអាគនកកិត្ត មានសំវាសស្មើគ្នាហើយមិនសុវ្ លុះមិនសូវហើយក៏បវាវណាដាមួយគ្នា ទៅមិន ត្រាវមាជត្តិទេ ។ មេ។ ពួកអាវាសិកភិត្តទាំងនោះសូរ លុះសូរហើយ គ្របសង្គត់មិនបាន លុះគ្របសង្គត់មិនបានហើយក៏បារណាជាមួយគាទៅ ត្រវិសិច្ចត្រុក្ខដ ។ ពួកអាវាសិកភិក្ខុទាំងនោះសួរ លុះសួរហើយគ្រប សង្គត់មិនបាន លុះ គ្រប់សង្គត់មិនបានហើយក៏បក់ណៅញែកគ្នា មិនត្រវ អាបត្តិទេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើពួកអាវាសិកក់ក្នុ ចុាន ឃើញព្យួកអាគន្តកតិត្តមានសំពស សេតា ។ (តែ) ពួកអាពសិកភិក្ខុ ទាំង នោះ ត្រឡប់បានសេចក្ដួយល់ថា ពួកគាគន្ដកកិត្តមានសំវាស ផ្សេងគ្នា ទៅវិញ លុះត្រឡប់ទានសេចក្ដីយល់ថាមានសំវាសផ្សេងគ្នាហើយមិនសូវ លុះមិនស្គរហើយក៏បក់រណាជាមួយគ្នាទៅ ត្រវអាបត្តខុត្តដ ១ បេ ១ ពួក អាក់សកកក្នុទាំងនោះសូរ លុះសូរហើយគ្របសង្កត់មាន លុះគ្របសង្កត ចាន ហើយក៏បក់វណា ញែកគ្នា ត្រៅអាបគ្គិទុក្កដ ។ ពួកអាវាសិកភិក្ខុទាំង នោះស្យូ លុះស្ងួហើយគ្របសង្គត់បាន លុះគ្របសង្គត់បានហើយក៏បក់វ-ណាជាមួយគាទៅ មិនត្រវិធាបត្តិទេ ៗ

(៣៨) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប្រាវណានោះមិន ត្រូវកិត្ត ទាំងឡាយចេញពីអាវាសដែលមានកិត្ត ទៅកាន់អាវាសដែលគ្មានកិត្តទេ

វិនយប់ដីកេ មហាវិគ្នោ

ងឃើយ អថីឯលា ឯ ច មួយ ្ដេ ឧឧស៍ពិបុរហោល សភិត្តាភា អាវាសា អភិត្តាភោ អនាវាសោ កិន្ត្តា អញ្ត្រ ស ផ្លែ អញ្ត្រ អត្តប្រ ។ ឧ កិក្ខុវ ឧឧស់ឧរិប្បហោយ មម្លាំយោ មារ្មា មម្លាំយោ មាងមោ ង អនាងមោ ង ឧទ្ធំ មេ នៃ ម មេ នៃ ងឃុំខ្លែ អនុរាណ ១ ខ មួយ នេស្សិរប្រហាណ សភិក្ខុកា អជាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ កន្ត្រព្វា អញ្គ ស ខៀន អញ្គ អន្តាយ ។ ន ភក្តារ នឧស់ជាប្រហោល មាន្ទ្រឹយ មេខារុមា មន្ទ្ កោ អនាវាសោ កត្តព្រោ អញ្ត្រ សង្ឃេីន អញ្ត្រ អន្តរាយា ១ ឧ ភិក្ខាវេ នេឌសុខ្យុវាលោយ អភិក្ខុ. កា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសេ វា កន្ត ញោ អញ្ញា ស ស ខ្មែរ អញ្ញា អន្តវា-លា ឧ ម្ទុស្ណ ឧឧស់ഖិប្រហេល កម្មប្ទឹម ಕುಳಳು ಭ ಕಪ್ರಭಳು ಭ ಕಜ್ಜಿಟ್ಟು ಕುಳುಳು ಜನೆಟು អញ្ញា្ត សង្ឃេន អញ្ញា្ន អន្តរាយរ ។ ឧ ភិក្ខាប ឧឧស់ឧនិស្ត្រហេត ទម្មុំ ម្នាមមា ម្

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលេងតែកិត្តមានការអន្តរាយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប្រារណា នោះមិន ត្រូវកិក្ខុ ទាំងឡា យចេញពីអាវាសដែលមានកិក្ខុទៅ កាន់អនាវាស (ខ័មិនមែនអាវាស) ដែលគ្មានភិក្ខុខេ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែក់ក្នុមានការអន្តរាយ ។ ម្នាល់ក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប្រាវណា នោះមិន ត្រវកិត្តចេញពីអាព់សដែលមានភិក្ខុ ពៅកាន់អាវាសបុអនាវាស ដែលគ្មានភិក្ខុ ទៅស្រស់តែសង្ឃ ទៅលេងតែភិក្ខុមានការអន្តពយ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្យាយ ក្នុងថ្ងៃប្រាវណានោះមិន ត្រវក់ក្ខុចេញពីអនាវាសដែល មានភិក្ខុ ទៅកាន់អារ៉ាស់ដែលគ្មានភិក្ខុ ទៅវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែ មាលភិក្ខាងទ្យា យ ក្នុងថ្ងៃប្រវេណា នោះ ភិត្តមានកាវអន្តរាយ •1 មន ត្រវកិត្តចេញពីអនាវាសដែលមានកិត្តទៅកាន់អនាវាសដែលគ្មានកិត្តទេ រៀវលែងតែសង្ឃ រៀវលែងតែកិត្តមានតារអន្តរាយ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យាយ ក្នុងថ្ងៃបក់រណានោះមិន ត្រក់ក្ខុខេញពីអនាក់សដែលមានកិត្ត ទៅកាន់អាក់សបុអនាក់សដែលគ្មានកិត្តទេ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលេង ។ មាលកិត្តទាំងឲ្យយ ក្នុងថ្ងៃបកណានោះ តែកិត្តមានការអន្តរាយ មិន ត្រូវកិត្តចេញពីអាវាសឬពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែល គ្មានភិក្ខុទេ រៀវលែងតែសង៌្យ វៀវលែងតែភិក្ខុមានការអន្តរាយ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងថ្ងៃថាវណា នោះ មិន[តវភិក្ខុចេញពីអាវាសឫព៌អនា-

អភិក្ខុកោ អខាងសោ កគ្គុហ្គោ អញ្ញា ស្រី សង្ខេជ អញ្ញា អន្តរាយា ។ ឧ ក់ក្លាប ឥឧសុខ្យុវាយោយ សភិក្ខុ កា មនុស្ស មុខប្រការ មន្ត្រី មេខាង មនុស្ស មនុស្ស មា អះរាជាសោ ជ កង្គ គ្រោត្រ សង់ខ្លែ អញ្ជាត្រ អន្តរាយា ១ ឧ ភិត្តាឋ នទេហុខ្យារលោយ សភិត្តាកា សង្គ្រាស្រ្ត សង្គ្រាស្រ សង្គ្រាស្រ្គ សង្គ្រាស្រុ ភិក្ ខាខាស់វាស់កា អញ្ទ្រី សង្បើន អញ្ទ្រឹ អន្ត្រាយា ១ ឧ ភិទ្វាឋ ឥឧសុខ្យួករណេយ សភិទ្ធា្ធភា ಕಾಸಿಕು ಕಾಶ್ಮರ್ಥ ಕಾಸುಕು ಇದ್ದರು ಅಕ್ಷಕ್ಟು ಹಿತ್ಯ ಐಐನುಸನಕ್ಕಾ ಕಕ್ಷಿತ ಕಟ್ಟಿದ ಕಕ್ಷಿಕ್ ಕರ್ಮಾ ಇ ರ ಕೃಷ್ಟಿ ಜದಬರುಗುಗುಗಾದ ಸಕ್ಕಷ್ಟೆಲು ಕುಗಳು ಈ ភិទ្ធា សាលាសំវាស់គា មញ្ទ្រ ស ឡើន មញ្ទ្រី អន្ត្រ-លា ១៩ភិក្ខុវេឌឧប្បុប្បារាឈាយ សភិក្ខុកា អស្វា ಕು ಕೃತ್ಯೀಡು ಕಾರ್ಗಾಟ ಕಡೆಗಳು ಕಟ್ಟು ಟಳುಳು ಭ ಹಡುಗಳು ಭ ಆರ್ಟಿಮಿ ಗಾಹಿಳ್[†] ಆಚಿ

បវារណព្តុន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវទៅក្នុងថ្ងៃបវារណានោះ

វាស់ដែលមានកិត្ត ទៅកាន់អានាវាស់ដែលគ្មានកិត្តទេ វៀវលែងតែសង្ឃ ។ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប្រា-វៀវលែងតែកិត្តមានការអន្តរាយ វណានោះមិន[តវក់ក្លិចេញពិអាវាសប្តអនារាសដែលមានក់ក្នុ ទៅកាន់អា-វាសបុអនាវាសដែលគ្មានភិក្ខុទេ វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែកក្នុមាន កាវអន្ត្តរាយ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃបារណានោះមិនត្រូវភិក្ខុចេញ ពិអាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុនោះទេ គឺអាវាសណា ដែលមានពួកកិត្តមានសំវាសផ្សេងគ្នា វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែកិត្ត្ មានការអន្តរាយ ។ ម្នាសភិត្តទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប្រារណានោះមិន[គុវភិត្ត្ ចេញពីអាវាសដែលមានភក្ត្ *ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ* វាសណាដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងគ្នា វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវ លែងតែកិត្តមានការអន្តរាយ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប៉ាវណា នោះ មិន[តវិកិត្តចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសប្តូមនាវាសដែល គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកកិត្តមានសំវាសផ្សេងគ្នា រៀវលេធ៍តែសង្ឃ រៀវលេធ៍តែក់ក្នុមានការអន្តរាយ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំធីឡាយ ក្នុងថ្ងៃបករណានោះ មិន ត្រូវកិត្តចេញពីអនាវាសដែលមានកិត្ត ទៅកាន់ ភាវាសដែលមានភិក្ខុ ខេ ១ បេ ១ ៧កាន់អនាវាស ១ បេ ១ ៧កាន់អា-វាសប្តអនាវាសទេ គឺគារាសប្តអនាវាសណាដែលមានពួកភិត្តមានសំវាស

វិខយបំដីពេ មហាវិគ្គោ

ឍឍសំវាស**ភា អញ្ញាត្ ស**ខ័្ប្ទេ អញ្ញាត្ អន្ត្រាយ ។ ខ អូឌិណ្ឌេនស់តាំស្រាយាធា មាង្គ្រើយ មាងមា ង ಕಪ್ರಾಗಳು ಭ ಕ್ರಹ್ಮಿಯ ಕಾರ್ಭಳು ನಿರ್ಣಾಗಳು ត តេ ត មហ្គេស ង មយុស្មា ប ងក់ ដែរ បានិទាវិ ក់ទុ ភាពសំវាស់កា អញ្ត ស ឡេធ អញ្ត អគ្គា-យា ។ ឧឌ្ឍា អូយ៉ារ ឧឌស់ពីរប្រហាល មម្រ័យម ាបេៗអាជាសោ ជ អសាជាសោ ជ យត្តស្បូ គិត្តូ ស-មានសំវាស់កា យំ ជីញា សក្តោមិ អជ្ជៅ កន្ត្រំ ។ ឧឌ លោ មុយិត ឧឌ ស់តាំងក្រោយ មាម្រឹយ មខារ។ សា សភិក្ខុតោ អាវាសោ ។ បេ ។ អនាវាសោ ។ បេ ។ មារម្រា ឬ អស់ប្រមាស ឃុំ ជា ឃុំ ជា ឃុំ មានមាប់ ប្ សភា យំ ៩៣ សភាមិ អដ្ឋ កង្ខំ ។ កន្ញា ភ្នំពេ ឧឧសុខ្សាល្យ សភ្នំ គោ អាវសា វា អនាវាសាវា សភិត្តាកោ អាវាសា ។ មេ។ អនាវាសោ

វិនយបឹជិត មហាវិគ្គ

ផ្សេងគ្នា វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែកិត្តមានការអន្ត្រាយ កិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងថ្ងៃថ្នាវណានោះមិន ត្រវកិត្តចេញពីអាវាសថ្មអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ទេ ២០២ ទៅកាន់អនាវាស ្រេ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសបុអនាវាស េ គឺអាវាសបុអនាវាសណាដែល មានពួកកិត្តមានសំវាសផ្សេងគ្នា វៀវលែងតែសង្ឃ វៀវលែងតែកិត្តមានការ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃប្រាវណានោះក់ក្នុងរួចេញពីអា-វាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុចាន ។បេ។ ទៅកាន់អនា-វាស ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាសបុអនាវាស គឺអាវាសបុអនាវាសណាដែលមាន លើយក់ក្នុក់ដ៏ង៍ថាអាវាសណា អាត្មាអញ ពុកភិត្តមានសំវាស់សៀត្នាបាន អាចទៅខាន់ក្នុងថ្ងៃនេះជា ប្រុកដ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ក្នុងថ្ងៃហារណា កិត្តគួរចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ច្នេះ ។ បេ។ ទៅកាន់អនាវាស ។ បេ។ ទៅកាន់ពាវាសប្តអនាវាស គឺពាវាស ថ្មអនាក់សណាដែលមានពុកក៏ក្មានសំកសស្មើគ្នាថាន ហើយកិត្តក៏ដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចទៅទាន់ក្នុងថ្ងៃនេះជា ប្រាកដ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំង ទ្យាយ ក្នុងថ្ងៃបករណានោះ កិត្តគួរចេញពីអាវាសប្តអនាវាសដែលមាន<mark>កិត្ត</mark> ទៅកាន់អាវាសដែលមានកិត្តមាន ។ បេ។ ទៅកាន់អនាវាស

បវារណត្តផ្ទុកេ ន ភិក្ខុនិយា និសិន្តបរិសាយ បវារេតពុំ

។ ខេ ។ អាវាសា វា អាជាវាសោ វា យ**ត្សា ភិក្ត្ ស** មានសំរាស់កា យំ ៩៣៣ សក្តោម៉ា អជ្ជៅ ភ**ុ**ត្តិ ។

(১)៩) ខ កិច្ចាប កិច្ចានិយា និសិន្ន្ទាំសាយ ១៦៤-ស់ខ្លាំ ហោ មាស្រប់នាំ មាន មាន ស្រែង មាន មាន សំខាំ-ಕ್ಷುತ್ತ ಪ್ರಮುಣಗಾಗಿ ಪ್ರಮುಖಗಳು ಪ್ರಮುಖಗಳು ចំនិងមួយ ប្រសាងពីពេញក្នុងស្នាន់ អក្សានទិស្សា ខ្មែរទិស្សា សាយ មក្សសុំ លោ ស្កាលៅ មានម៉ឺ ឌីឃុំក្សា ។ ខ ភិត្តាប់ អាខត្តិឃា អឧស្បាន ពុត្តិត្តិតាស្បា ដំសិន្ន្មបាំ-ಳುದಾ ವಿಭಾಜಕ್ಕೆ ಯು ವಿಭಾವಾಗಿದಾ ವಿಜಾಕಿಕು ಚಿತ್ರಾಗಿ ತಾ ខ មានឱ្យលា អនាន្ទ្រមករតិវ ៩ ស្ទំនឹងមករិវ ខ សត្ថមាល ធំដួំយា អច្បដ៌នំសា្នក្តេ ទុក្ខិត្តភាសា្ត នំសំនួមរំសាយ តែប្រមេស្ថិ លោ ឧប្រភពិ ខេត្តនេះគឺ មារមេ សំ ឯ ត ឧហ៊ាមមារី គុម្មាធិត្តស្នា ខេងក្រុងស្នំ លោ ប្រជាព្រះ មាន ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តាសា ឧ ន៍ទួលបង្ក្រាះជាសារ្ធ ន ទីវិញឧក្សសារ បវារណព្វន្ធព: កាលភិក្ខុនឹងាចវិសឡអង្គុយហើយ ភិក្ខុមិ«ត្រូវចវារណា

ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស គឺអាវាសឬអនាវាសណាដែលមានពួកកិត្តមាន សំវាសស្មើត្នាហ៊ុន ហើយកិត្តក៏ដំងីថាអាវាសណា អាត្មាអញអាចទៅទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះជា ហ៊ុកដ

(៣៩) ទ្វាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនគ្រាវភិក្ខុបារណាក្នុងបរិសទ្យ ដែលមានភិក្ខុខិអង្គ័យជាមួយផងទេ ភិក្ខុណាបក់ណោ ត្រូវអាបត្តទុក្ខដ មិន ត្រូវភិក្ខុបក់ណោត្តឧបវិសទ្យដែលមាននាងសត្ថ្ ម្នាលភក្ខុភាន៍ទ្វា យ សាម ណេរ៍ បុគ្គលអ្នកលាសិក្ខា បុគ្គលអ្នក ត្រូវអន្តិមត្រ ភិក្ខុណាថ្រាណា ត្រូវអាចតុំខ្មែត ។ អង្គ័យជាមួយផង៍ ខេ មិន ត្រាំភិក្ខុបករណា ក្នុងបរិសទ្យដែលមានភិក្ខុត្រាសេង្ឃលេក វត្ត ៤៣៖មិនឃើញអាបត្តិអង្គ័យជាមួយផងទេ ភិក្ខុណាបកវណា វិនយធវឲ្យកក្ខានាះធ្វើតាមធម៌ (គីឲ្យសំដែងអាបត្តិចេញ) ក់ក្នុបវារណាក្នុងបរិសទ្យដែលមានក់ក្នុត្រវសង្ឃលើកវត្ត៤៣៖មិនសំឯង អាបត្តិ ភិក្ខុត្រវស់ង្ឃលើកវត្ត ព្រះមិនលះទិដ្ឋអាក្រកអង្គ័យជាមួយផងទេ ត្រវានយធរឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើតាមធម៌ បវារណាក្នុងបរិសទ្យដែលមានបណ្ឌក (ខ្លើយ) អង្គ័យជាមួយផងខេ ត្រាមាបត្តខុត្តជ ។ មិន*ត្រាក់*ក្នុបករណាក្នុងបរិសឲ្យដែល មានបុគ្គលជារថយ្យសំពសត^(១) បុគ្គលគេចទៅចូលសាសន៍តិយៃ តិរច្ឆាន

១ លួចសំវាស ។

វិនយចិដ្ឋពេ មហាវិគ្គោ

(៤០) ಹರ್ಣ ನಿರ್ವಾಣ ನಿರ್ವಹಿಗೆ ಬಳು ಪ್ರಚಿಸಿ ಪ್ರವಾಣ (೦೨) ಕ್ರಿಸ್ ಪ್ರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ ಪ್ರವಾಣ ಕ್ರಿ

[🔞] ១. សវរវាយកំ ។

វិសយចិដិក មហវិត្ត

បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់មាតា អ្នកសម្ងាប់បិតា អ្នកសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត អ្នក

[ខ្មែស្តកិត្តន៍ អ្នកបំបែកសង្ឃ អ្នកធ្វើលោហិតុប្បាទ (ធ្វើព្រះលោហិត

[ព្រះពុទ្ធឲ្យពង់ខ្មេរីង៍) បុគ្គលជាទុកគោព្យញ្ជូនកៈ (មនុស្សមានភេទព័រ)

អង្គ័យជាមួយផង់ទេ កិត្ត្តិណាប់វេណា ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលកិត្ត

ទាំងឡាយ មិនត្រវកិត្តប់វេណា ដោយឲ្យប់វេណា ឈ្មោះថាបរិវាសិក

(មានបរិសទ្យាកាត់ចេញទៅហើយ) វៀវលែងតែបរិសទ្យមិនទាន់ក្រោក

ចេញ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មិនត្រវកិត្តប់វេណាក្នុងថៃ្ងមិនមែនថៃ្ង

ប់វេណាទេ វៀវលែងតែសង្ឃសាមគ្គីប់វែណាចេញ ។

ចច់ ។ គឺយកាណវារៈ ។

(៤០) ក៏សម័យនោះជំង៍ មានអាវាសមួយក្នុងកោសលជនបទកើត សញ្ចារក៍យ^(๑) ក្នុងថ្ងៃប្រារណានោះ ។ កិត្ត ទាំងឡាយមិនអាចនឹងបវារណា ជាតេវាចិកាបវារណា (បវារណាជាគំរប់ ៣ ដង៍) បាន ។ កិត្ត ទាំងឡាយ ក្រាប់ ទូលដំណើរទុំ៖ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះកាត់ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ទែអនុញ្ញាត់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគត់អនុញ្ញាត់ទិត្រក្បូបវារណាជា ទ្វេវចិកាបវារណា (បវារណាជាគំរប់ពីដេង៍) បាន ។ (កាលនោះ) សញ្ចារក័យដ៏ក្នាទ្វាង៍

១ ភ័យដែលកើតអំតឹមនុស្សនៅក្នុងព្រៃ ។

បរិវេណព្វន្ធពេ គេរាំចិញទី៣ បរិវេណា

វ៉ាត្តា ១៩ភ្នំអុ ខ្វេងចំគេ បងបត់ ។ កក់គោ ឯតមង្គ អារោរ ខេសុំ ។ អត្សាសាម៌ ភិត្ត្ហា ឯកាវាបិក បវា-បត្ត ប ភាព្យន់ សញ្ជាតយំ មហោសិ ។ ភិក្ខា សុសភ្លំសុ ស្គង់ខ្មុំ ប្រសន្ត ។ ភក់ពេ ស្គមគ្ អាហា ខេស់ ។ អនុសានាថិ ភ័ក្តាវេ សមានស្ប៉ិកាំ មេហ្សុធូ ។ គេខ ទោ បិន ៩មេយែន អញ្ជាក់-រស្មុំ អាជ្រម និងសាស្សាស្រាយ ងន់ ទៅស្បី នាចុ នេះ ខេញ្ញ យេក្យ ត្រ្តុំ ទេខ៌តា យោត៌ ។ អ៩ទោ តេស ភិទ្ធាជំ ឯតឧយោស ៩មេហ៍ មនុស្សេហ៍ ខាជំ នេះខ្ពស់ យេក្យាន ក្តៅ ខេត្ត សុខេ សុខ្មែក តេ-វាចិត៖ បក្សអូត អប្បក់តែ វ ស ឆ្នោ ភាស្មែត អេទាយំ គ្លេ កែលា សុទ្រ គេខំ ឧ ទោ អម្ពេចាំ មឌិ-បដ្តិសព្វ ្តិ ។ ភភពនោ ឃិតបន្តំ ភាពប្រសុំ ។ ឥ៩ បធ ភិក្ខុវេ អញសរស្មី អាវាសេនឧហុខ្យកលោយ មនុស្សេ. ညီ အမ် အေးဖွဲ့တို့ ယေဗုဏျခ ချွဲ ခေဗ်၏ ហោតិ ។

ប្រារណៈកូន្ទក: ការបរារណាជាតេវាចិតាបរារណាជាដើម

ជាផមុនកើតទៀងទៀត ។ ពួកភិក្ខុមិនអាចនឹងបក់រណាជាទ្វេកចិត្តបក់វ-ကောင္မာေပ အိန္နာကို ေနာ္ျဖစ္ပြားေတြ ေတာင္ပြားမာေတြး ភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យកិត្តបក់រណាយ់ឯកក់ចិតាមក់រណា (បក់រណាតែម្តង១) បាន សញ្ជាក់យក់ក្នារ៉ាំងជាងមុខកើតឲ្យឹងទៀត ។ (កាលខោះ)ពួកក់ក្នុមិន អាចបក់ណោយឯកក់ចិត្យបក់ណោបាន ។ ពួកកិត្ត្ $\left\{ \hat{n}$ បទូលដំណេរទុំ៖ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិ ន់អនុញាតថា ម្នាលភិត្តទាំង ទ្វាយ តថាគតមនុញ្ញាតឲ្យកិត្តប្រា*វ*ណា ជាសេមានវស្សិកាប្រារណា (ឲ្យ ភិក្ខុដែលមានវស្សស្មើៗ គ្នាបក់រណា (៣មគ្នា) បាន ។ ក៏សម័យនោះ ឯង ក្នុន៍សាព់សមួយមានពួកមនុស្ស (មក) ឲ្យទានក្នុងថ្ងៃប្រាវណា នោះ អស់ព្យុធ្វា (ជិតភ្ជួ ។ មេជាក្នុទាំងឲ្យយនោះមានសេចក្ដ ត្រះរះដូច្នេះថា ពួកមនុស្សទាំងខេះឲ្យទានអស់កេត្តជារៈ(ចុន ចើសង្ឃូនឹង មវា លោយ **តេ**ក់ចិត្តមក់វិណាសង្ឃនឹងមក់វិណាមិនទាន់ ដ្បិត្តបត្តិនេះជិត ភ្នំ ហើយ តេ យើងទាំងឡាយគ្រែប្រតិបត្តដូចមេច ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាប *ឲ្*លដំណើរនុំ៖ចំពោះ ព្រះមានព្រះកាឝ ។ ព្រះអង្គ្គ ឲ្ងន់មានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទំង់ឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើក្នុងអាវាសណាមួយមានពួក មនុស្សឲ្យទានក្នុងថ្ងៃឋារណានោះ អស់វាត្រីជា ចើន ។ បើពួកកិត្តក្នុធិ៍

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

តត្រៃ ខេត្តភ្លំ សំ ខេត្ត មនុស្សេច នាជំ នេះជួញ យេក្យៀន ក្តៅ ខេត្ត ស ខេ ស គ្នៀ គេវា ចំក់ មវា-រស្សេត អច្បក់តែ ។ សង្ខោ អាំស្សេត អថាយំ ក្តេ វិកាយ៍ស្បត់តែ ។ ព្យុត្តេ កិត្តាល បដ់ពលេខ សង្បោ ကောင္မေနးကေ မကာန္းေနာင္ရန္က မင္မေနျပဳ នាធំ ខេច្តេសាំ យេក្យេព្រះ វត្តិ ខេចិតា ។ សតេ សដ្ឋោ នេវាខំគាំ មវាសេរ្ទត់ អម្បូកពិតា វ សង្ហោ ការម្លៃ អេទាល់ ក្តៅក្រាល់ស្ទ្រ ។ យធំ សផ្ទុស្ប បត្តកាល់ សធ្យោ ទ្វេកខំកាំ ឯកាក់ខំកាំ សមានាស្សិ-សេតនហុច្បាយលេល កំក្នុល ខេម្មុំ កណុខ្ពេល សុត្តភ្នំ-គោហ៍ អត្តន្តំ អស្តាយន្តេហ៍ នៃយនយេហ៍ នៃយំរិនិច្ច-ឧធ្លេស ឧម្មត្តស្តីគេស ឧម្មុំ សាតាជួធ្គេស៍ ភិក្ខុស៍ ត-លហំ ការពន្តហ៍ យេក្យប្បន ក្តៅ ខេត្ត យោភ៍ ប ရေး ြေး ကိုက္သံု့သို့ သို့ ကောင်း ကိုက္တေပ်ာ ကေလက် ကေလာ-ឆ្នេសាំ យេក្យស្ទេរត្តិ ខេចិតា ស ខេ ស ឡោ នេវាចិក់ បក្សាធ្វា អច្បក្សា ។ សធ្យោ កាស្ទាំ អចាយំ

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

នោះមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា ពួកមនុស្សដែលឲ្យទានអស់វាត្រីជា ច្រើន បើសង្ឃន៏ង៍បក់រណា ជាគេក់ច[ិ]កាបក់រណា សង្ឃនឹងបក់រណាមិន **ទាន់** ជ្យិត្តភាព្រឹជិតភ្ជុំហើយ ។ ត្រូវភិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពលឲ្យសង្ឃដ៏ងថា ឋពិត្រព្រះសង្ឃដីចំរើន សូមសង្ឃស្គាប់ខ្ញុំ (ដ្បិតមាន) ពួកមនុស្សអ្នកឲ្យ **ទានអស់**ពត្រឹថា ច្រើន ។ ចេសង៍ទ្រង់បក់រណា ថា គេក់ចិកាបក់រណា សង្ឃ នឹងបវារណាមិនទាន់ទេ ដ្យិតវាត្រិជិតភ្លឺហើយ ។ បើកម្មមានកាលគ្នា ដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃមករណា ជាទ្វេកចិតាមករណា ជាឯកកចិតា-ប់វារណា ជាសមានវស្ស៊ីតាប់វារណា ។ ម្នាល់កិត្តូទាំងឡាយ ភ្នង៍សា-សនានេះបើក្នុង៍អាវាសណាមួយមានពួកកិក្ខនិយាយធម៌ ពួកកិក្ខវៀន[ពុះ សុត្រសង្គាយនា (ផ្ទៀងផ្ទាត់) ព្រះសុត្រ ពុកកិត្តជាវិនយធវវិនិច្ច័យ វិន័យ ពួកភិត្តធម្មភថិកសាក្សាធម៌ ពួកភិត្តធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគា ក្នុងថ្ងៃ បឋារណានោះ អស់វាត្រីជាច្រើន ។ បើពួកភិត្តក្នុងអាវាសនោះមាន សេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាង៍នេះថា ពួកភិក្ខុធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគ្នា អស់វាត្រីជាច្រើន លើសង្ឃនឹងបក់រណា ជាតេក់ចិតាបក់រណា សង្ឃនឹងបក់រណាមិនទាន់

បរារណដ្ឋខ្មុំដេ គេវាជិតាទិតា បរិវេណា

រត្តិវិភាយ៍សុត្រីគិប ព្យុត្ត ភិក្គុនា បដ្តលេខ សុផ្សោ ញាមេនញ្ចោ សុឈាតុ មេ ភន្តេ សង្ខោ ភិក្ខុលិ ភ-လေးကို ကေးကျင္တေပါ့ လေးကို လေးကို အေပါ့က ေလးေပး សដ្ហោ គេវាចំគាំ ចវាស្រុង អច្បូវស្រា វ សុផ្សា ការីស្បូតិ អេខាយ ក្តេ កាល់ស្បូតិ ១ យឧ៍ សង្ឃូស្បូ បង្គល់ូ សផ្សា ទូវចំគាំ ស្គាវចំគាំ ស្ខាន់ស្ត្រី ស្សារ និង ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត នេះ ದ್ಯಾಚರ್ಚ ಕಟ್ಟು ಹಾಗ್ನು ಹಿಡಬಿಬಿಗುಗಾಗಾ មហាភិក្ខុសន្លែ សន្និចន៍នោ ហេនិ ។ ចន្លែញ អ-នៅស្មីកំ ហោទិ មហា ៩ មេឃោ ១៩នោ ហេទិ ។ អថា ខេត្ត កំក្នុង ឯកឧយោក អយ៍ ទោ មហាក់ក្នុ-សធ្វៀ សភ្និបន់នោ បរិស្តា្ អនោះស្វាំក់ មហា ខ មេ-ឃោ ឧក្ខនោ សចេ សផ្យោ នេះក់ខំក់ ១៦៤សុទ្ធិ អច្បុ-ហាតែ វេស ខ្ញែ កាស្ទ្រំ អស់ យំ :ម ឃេ ថាស្មិស្ម្រំ ကင် ရေ (၈) អម្ពេហ៌ បដ្ឋបន្លឹកក្នុំ ។ កក់(៣) ปភ-មត្ត អាហេចេសុំ ។ ៩៩ ១៩ ភិក្ខាវ អញ្ជាវស្មឹ

បវារណព្វខ្មក: ការបវារណាធាតេវាចិកាបវារណាធាដើម

បពិត្រិព៖សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្លាប់ខ្ញុំ ពួកកក្កធ្វើសេចក្តីឈ្មេះគ្នា អស់កត្រីជា ច្រើន ។ ចើសង្ឃនឹងបករណា ជា គេលចិតាបករណា សង្ឃ នឹងបក់ណោមិនទាន់ គ្រោះពត្រីទៀបភ្លំហើយ បើកម្មមានកាលគួរដល់ សង្ឃហើយ គួរសង្ឃឹមវារណា ជាទ្វេក់ចិកាមវារណា ជាឯកក់ចិកាមវារ-ណា ជាសមានវស្ស៊ីកាប់វាណោ ។ ក្នុងពារសេទុយ ក្នុងកោសលជន-បទមានភិក្ខុសង្ឃែប្រ៊ែនប្រជុំគាក្សថ្ងៃបកវណានោះ ទីដែលគត់ក្រៀងក៏តំប មហាមេឃក៏តាំងឡើង (គីនឹងឆ្នាក់ក្រៀងឆំ) ។ ទើបកិត្ត្**រាំង**នោះមាន ក៏តិច មហាមេឃក៏តាំង៍ ឡើង៍ :ហ័យ :ប៉ុសង្ឃនឹងបក់រណៈថា តេក់ចិកាបក់-វណា សង្ឃនឹងបក់រណាមិនហើយជា ច្រាក់ដ គ្រឿងនេះនឹងធ្លាក់ចុះមិន ទាន គូរពួក យើង ប្រតិបត្តិដូចមេចហ្គី ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យាយ \int តាបឲ្យដំណើ ι ÷ ៖ នុះប ពោះ ព្រះជ៉មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទ្ធង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងត្បាយ ក្នុងសាសនា ខេះ បេក្នុងអាវាសណាមួយមានកិត្តសង្ប√ប៉ុន

វិនយបិនកេ មហាវិគ្នោ

ត់តោ ហោត់ ។ បរិត្តញ្ អលេវស្ប៊ុក ហោត់ មហា ច មេបេរា ពុក្ខនោ ហោតិ ។ ត(ត ខេ កិត្ត្ ធំ ឃុំ បោតិ អយ់ ទោ មហាក់ក្នុង ឡើក សច្ចិចតិតោ បត្តិញា អនោ-វស្ស៊ិត៖ មហា ខ មេឃោ ឧក្កានា សចេ សផ្យោ នេវាខិត៖ ប្រជាធ្វាធ្វា មាន ស្រ្តាំ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ មេឃោ ប្រម្បីស្បីស្នង់ខ្ញុំ a នៅខ្លែខ ខ្លួំ នេះ ឧត្តម a ន សម្លៀ ញាខេត្តព្វោ សុឈាតុ មេ កខ្ដេ សម្លៀ អយំ មហាភិក្ខុស ស្នៀ សន្និបន់តោ ។ បន្តែតា ្វ អនោវស្បីក មហា ខ មេឃោ ជុក្កាតោ ។ សចេ ស ឡែក តេវាចិត៌ ពេក្សាខ្លុំ អព្យុស្សា ។ មាឡើង អុម្មាញ គេ-ကော သေးက်မှီကေါ်မှာ ကစ္စမာရိုက် ရီမယ် ရေးမှို ទ្វេកចំគាំ ស្តេកចំគាំ សមាល់ស្ស៊ីគាំ បក្សេយក្រុង ។ ៩៩ មន្ទ កិត្ត្ឋមញ្ជាស្សី មាក្ស នេះខេស្ប្បាក្រហោះ យ រាជន្តរាយោ មោះតំ ។ ថេ ។ ចោះខ្មែរយោ មោះតំ ។ អក្សត្តរាយោ ហោតិ ។ ឧឧកត្តរាយោ ហោតិ ។

វិនយជិជិក មហាវិជ្ជ

ប្រជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃប្រាវណៅនោះ។ ទីគត់ក្យៀងក៏តិច ក្រៀងធំក៏តាំងឡើងហើយ។ បើពុកកិត្តកង្សាក់សនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា កិត្តសង្ឃនេះ ប្រជុំគ្នា (ចិនដល់ម៉េះ ទីដែលគត់ ភ្លៀងក៏តិច ភ្លៀងពំកតាំងឡើង ហើយ បើសង្ឃនិងបក់ណោ ជាគេក់ចិតាបក់ណោ សង្ឃនិងបក់ណោ មិនហើយជា ប្រាក់ដ ភ្វេងនឹងឆ្នាក់ចុះមិនខាន ។ គ្រាវភិក្ខុដែលគ្នាសប្រតិពលឲ្យសង្ឃ ជំងឺថា បត្តិ (၈) ချုံမှုန်လာ၍ င်္ဂေဒီ လူမလာ၍ လျှပ်စ္စံ (င်္ဂျီခံ)ကို ကိုလာ၍ $ss = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$ (၁) နော်ကို နောင်ကို နော်ကို နော်ကို နော်ကို နော်ကို နော်ကို နော်ကိ បើសង្ឃនិងបករណា ផ្ការត្រក់ចិត្តាបក់រណា សង្ឃនិងបករណាមិនហើយ ជា ប្រាកដ ភ្វៀងនេះធ្លាក់ចុះមិនទាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីបក់ណោ ជាខ្វេក់ចិតាបក់ណោ ជាឯកក់ចិត្យបក់ណោ ជាសមាន-វស្សិតាប់វេណា ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនា នេះ ថ្មើតង៍គាវាស ណាមួយមានការអន្តរាយអពស្ដេច ក្នុងថ្ងៃបក់ណោនោះ ។ បេ ។ មានកាវ អន្តរាយអំពីលារ ៗ មានការអន្តរាយអំពីភ្នេង ៗ មានការអន្តរាយអំពីធិត ៗ

បស់លោក្ខន្ធកេ ខេសចិកាទិកា បស់ណោ

<mark>ಇರಳಾಗಿಶ್ರಬಣ್ಣು 1 ಮಹ್ಮ 1 ಸಹರಸ್</mark>ಗಾಶ್ರಿ ಬಣ್ಣು 1 ಮಹ್ಮ 1 ក្នុក្ខេយលា ខេណ្ឌ ៤ មុំស្រែចចិយលេ ខេយៈ ៤ ជ្យូននិងនោះ សេវឌ្គ ៤ (២សិន្តិនាធិប្បាណៈ សេវឌ្គ ៤ ရေး ေက်ာက္တာလို ၿပီး ေတာင္တာ မဟံ ေတာ္ တြတ္ျပ-រូលនិបលោ ទាខេ ទាឡើា ឧបន្ទុ អព្ទារាធា ។ ស ខ្ញុំ នាស្ទី អស យំ (ត្រូវ ខាំយន្-រយោ ការីស្បត្តិតំ ។ ព្យុត្តខ ក់ក្ខាលា បឌិពលេខ កាឡោ ញារេសព្វេ សុឈាតុ មេ ភឌ្គេ កម្សោ អយំ ស្រីស្នេលខ្មីសលោ មាន មាឡើយមេងគូ ឧស្សមម្ រយោ ការមាន ឯក ខាន់ មាន្ទីមាន ឧស្សា ទ្វេកច្ំកំ ឯកក្ខក់ សមាលស្ប៊ុក ចក្រយុក្តិ ។ ಕ್ಕೆ ಗುಗ್ಗಿಣ ಎಲುಆಚು ಎರ ರಾ ಎಣಾ (೧೬) ស្ចេត្តិកា ប្រព្រឹទ្ធ ភគុស ស្នងស្នំ អហ្រេសុំ ។ ខ ភិក្ខាប់ សាមត្ថិកោន មកហេតុឲ្យំ យោ មកហេយុ មានទី ៩២៩មាន ឯងខាលត្ ម្នាំ លោ មា៖

ប្សារណព្ឋន្តក់: ការប្សារណាជាគេវាចិកាប្សារណាជាដើម

មានការអន្តកាយអំពីមនុស្ស ។ មានការអន្តកាយអំពីអមនុស្ស (មានរេញបបិសាចជាដើម) ។ មានការអន្តកាយអំពីសត្វសាហាវ ។ មានការអន្តកាយ
អំពីសត្វលូនការ (ពស់តូចពស់ធំ) ។ មានការអន្តកាយដល់ជីវិត ។ មានការ
អន្តកាយដល់ព្រហ្មចារ្យ ។ បើពួកភិក្ខុត្តផាការសនោះមានសេចក្តី គិះរិះ
យាងនេះថា នេះឯងជាសេចក្តីអន្តកាយដល់ព្រហ្មចារ្យ បើសង្ឃន៍ងែបការ
ណាជាគេក់ចិកាបក់ណា សង្ឃន៍ងបក់ណោមិនហើយជា ប្រាក់ពិតលឲ្យ
សង្ឃដ៏ងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ នេះជាការអន្តកាយ
ដល់ព្រហ្មចារ្យ បើសង្ឃន៍ងបក់ណោជាគេក់ចិកាបក់ណោ សង្ឃន៍ងបក់រ
ណាមិនហើយជា ប្រាក់ង្សីន៍ងបក់ណាជាគេក់ចិកាបក់ណោ សង្ឃន៍ងបក់រ
ណាមិនហើយជា ប្រាក់ង
ការអន្តកាយដល់ពេញចារួស ការអន្តកាយដល់ពេញចារ្យនេះមុខជានិងកើត
ឡើងមិនទាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃបក់ណោ
ជាទ្វក់ចិកាបក់ណោ ជាឯកក់ចិកាបក់ណោ ជាសមានវិស្សិកាបក់ណោ ។

(៤๑) ក៏សម័យនោះឯង ពូកធព្វគ្គិយកិត្តមានអាបត្តិ (ថា ត្រូវ
អាបត្តិ) ហើយបក់ណោ ។ កិត្តទាំងឲ្យយកាបខូលដំណើរទុះចំពោះ

ខែះដ៏មានខែះភាគ ។ ខែះអង្គខ្មែលញាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ
កិត្តដែលមានអាបត្តិមិនត្រៃប្រករណា ខេ កិត្តណាបក់ណោ ត្រៃវៃអាបត្តិ
ខុត្តជ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ កិត្តណាមានអាបត្តិហើយបក់ណោ

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

បង្គុំកោ ប្រព្ធ តុស្ស ង្គាស់ ភាពបត្យ អបត្តិ-យា ចោខេតុភ្នំ ។ តេខ ទោ ១ឧ សមយេខ ៩ព្វក្តិយា វិក្ខុ ខ្ពស់ ភាពប័យមាល ឧ ៩៦៦ ខ្មុំគាស់ កាត់ ១ ភក់ពេ វាឧតឆ្នំ មាលខេមុំ ១ មថ្យាខាត្ ក់គ្នាប់ ជិតារសំ អភាពេន្តស្ស បកលាំ បចេតុំ ឃាញា ត្រ មួយ ភ្នំ ភ្នំ ស្រង្គាំ អ្នស់ ខាម្តីក្រ ಗ ರಮಾಣಕಾ ಗ ಹಳ್ಳ ರಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಮಿಕಾಣ ಕಾರ್ಣಿ-ឧព្យើ ឋឧរសរ្ទុខមុំ က်ហរាខ់ គេ ឯលើ មន្ត្រើ! មុនិយី-មោ បុក្ខលោ សាចត្តិកោ បក្បតិ៍ ឥស្ស បក្បសាំ ឋ បេម៌ ឧ តុស្ម៊ី សម្ម័ន្ធកូ ទេ ២០៣ សព្ទិត្តិ ។ ឋបិតា យោត់ ឧប្រហាត់ ។ នេះខ ១០ ឧន សមយេន ಪ್ರತಿಯ ಕೃಷ್ಣಿ ಮಾಲ್ಯಾ ಮಾರ್ಟ್ನ ಮಾಲ್ಯಾ ម ខេត្តិតំ បដ់តម្លៅ សុទ្ធានំ ភិក្ខុនំ អនាមត្ថិភានំ អង្គេឡឺ មសារហោ ចក្រហា ៤១ខ្លំ ចក្ខានេះទៀ ចក្រសាំ មេចឆ្គំ ។ ភគវាគា ឃិតមត្តំ អាព្រេចសុំ ។

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តសុំធ្វើខុតាសហើយចោទអាបត្តដល់កិត្តនោះ ក៏សម័យនោះឯង៍ ពួកចពុគ្គិយកិត្តកាលដែលកិត្តឯទៀតសុំទុកាសមិន/ញុ-ថ្ងានឹងបើកគ្គាស់ឲ្យ ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយ/កាបទូលដំណើរនុះចំពោះ (៣៖ ដ៏មាន ព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញាតថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឲ្យឃាត់នូវបឋារណាដល់កិក្ខុដែលមិនធ្វើខុកាស មាលភិក្ខាំងឡាយ ភិក្ខុ ត្រវឃាត់បក់រណាយ៉ាងនេះ ត្រវកិត្តស្ងាតក្នុង កណ្ដាលសង្ឃ៍ចំពោះបុគ្គលនោះដែលមានក្នុងទីចំពោះមុខក្នុងថ្ងៃប្អវណា បុគ្គលឈ្មោះនេះ \sqrt{v} កបដោយអាបត្តហើយប្រាm ១ សូមឃាត់នូវប្រាmណារបស់បុគ្គលនោះ មិនគួរសង្ឃបក់រណានឹងបុគ្គលនោះដែលមានក្នុងទី ចំពោះមុខទេ ។ បវាណោឈ្មោះថា ភិក្ខុឲ្យនយាត់ហើយ ។ ក៏សម័យ នោះឯង ពួកឧព្វគ៌្គយកិក្ខុគិតគាថា ពួកភិក្ខុមានសីលជាទីស្រែពួញមុ១ជា នឹងឃាត់បក់រណារបស់ពួកយើងជាមុនហើយ ក៏តាំងរួតរះឃាត់បក់រណា ដល់ពួកកិក្ខុដែលបរិសុទ្ធមិន ត្រវិមាបត្តិ ដោយឥតមានរឿងឥតមានហេតុ អ៊ី ថែមទាំងឃាត់បក់រណាដល់ពួកភិក្ខុដែលជានបក់រណា ហើយផង ភិក្ខុទាំងទ្យាយ[កាបចូលដំណើរនុះចំពោះ[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគ ។

បរារណត្តខ្លួកេ បំប៊ីតា ប្រារណា អង្គប៊ីតា ប្រារណា

បស់លោក្ខន្ធក: បស់ណោដែលភិក្ខុបានឃាត់នឹងបស់ណោដែលភិក្ខុមិនបានឃាត់

អង្គ ខែងមានបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ មិនត្រវកិត្តឃាត់បក់រណាដល់
ត្បូកកិត្តដែលបរិសុទ្ធដែលមិនត្រវអាបត្តដោយឥតមានរឿង ឥតមានហេតុ
អ្វីទេ កិត្តណាឃាត់ ត្រវអាបត្តិខុត្តដ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន
ត្រវឃាត់បក់រណាដល់ត្បូកកិត្តដែលចានបក់រណាហើយទេ កិត្តណាឃាត់
ត្រវអាបត្តិខុត្តដ ។

(៤៤) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បឋារណាដែលកិត្តចានឃាត់ហើយ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ បឋារណាដែលកិត្តឃាត់មិនចានដូចមានសេចក្តី តទៅនេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បឋារណាដែលកិត្តឃាត់មិនចាននោះ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បើកិត្តឃាត់បឋារណាចំពោះតេឋចិត្តបញ្ចេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តឃាត់បឋារណាចំពោះតេឋចិត្តបញ្ចេច បឋារណាឈ្មោះថាកិត្តឃាត់មិនចាន ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តឃាត់បឋារណាចំពោះតេឋចិត្តបញ្ចេច បឋាវណាឈ្មោះថាកិត្តឃាត់មិនចាន ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តឃាត់បឋារណាចំពោះខេត្តបចិត្តបញ្ចប់ ហើយ ចានបញ្ចប់ បើកិត្តឃាត់បឋារណាចំពោះឯកវាចិត្តបឋាវណាម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តឃាត់ បឋារណាចំពោះសមានស្បិត្តបឋារណាម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តឃាត់មិន ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ ប្រស់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ បានសំហាត់បញ្ចេញ ប្រាស់បញ្ចេញ បានសំហាញ បានសំហាត់បញ្ចេញ បានសំហាញ បានសំហ

វិនយចិដ្ឋកេ មហាវគ្គោ

សោត បែកសោ ។ នេក្ខិតាយ ខេត្តក្លាប់ បេកសា យ កាសិតាយ លេខិតាយ អប់រំយោសិនាយ^(១) បក់សៅ ប់បេនិប់ខិតា បោតិបក់សោ ។ ខ្ញេក់ខិតាយ ខេត្តក្លាប់ ឯកក់ខិតាយ ខេត្តក្លាប់ សមាន់ស្ស៊ិតាយ ខេត្តក្លាប់ បក់ហោយ ភាសិតាយ លេខិតាយ អប់រំយោសិតាយ បក់លៅ ប់បេនិ ប់ខិតា ហោតិ បក់លោ ។ ឯវំ ទោ គិត្តប់ ប់ខិតា ហោតិ បក់លោ ។

១ ឱ. បរិយោសិតាយ ។

វិនយប់ដក មហាវិត្ត

ភិក្ខុយាត់បាននោះគើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុយាត់បក់ រណា ចំពោះគេក់ចិកាបក់រណាដែលសង្ឃបានសុត្រហើយ បានពោល ហើយតែមិនទាន់ចប់ បក់រណាឈ្មោះថាភិក្ខុបានឃាត់ហើយ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើភិក្ខុឃាត់បក់រណា ចំពោះទ្រក់ចិកាបក់រណា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើភិក្ខុឃាត់បក់រណាចំពោះឯកក់ចិកាបក់រណា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ បើភិក្ខុឃាត់បក់រណាចំពោះឯកក់ចិកាបក់រណា ម្នាលភិក្ខុទាំង ឡាយ បើភិក្ខុឃាត់បក់រណាចំពោះសមានស្ប៊ិកាបក់រណា ដែលសង្ឃ បានសុត្រហើយ បានពោលហើយតែមិនទាន់ចប់ បក់រណាឈ្មោះថាភិក្ខុ បានឃាត់ហើយដូចពោលមកនេះឯង ។

(៤៣) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនា នេះ បើប្រសិនជាមានកិត្ត ឃាត់បក់ណោច ពោះកិត្តផង់គ្នាកង់ថែ្រក់ណោ នោះ ។ បើញូកកិត្តឯទៀត ជានស្គាល់កិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុនេះឯងមានកាយសមាចាម៉េន បរិសុទ្ធ (๑) មានវិចីសមាចារមិនបរិសុទ្ធ (๒) មានអាជីវ:មិនបរិសុទ្ធ (๓) ល្ងង់ មិនគ្នាស កាលបើមានគេ ចោទសូវក៏មិនអាចឲ្យគេ ចោទសូវបាន ។ ត្រូវ សង្ឃសង្ខែសង្ខមថា នៃកិត្តកុំ ឡើយ លោកកុំ ធ្វើការបង្កហេតុ កុំ ឈ្មោះ គ្នា កុំពេសនៃងគា កុំ ធ្វើការវិវាខគ្នា ឡើយ ដូច្នេះ ហើយ សឹមបវារណាចុះ ។

o សេចក្តីច្រព្រឹត្តិដោយកាយមិនបរិសុទ្ធ ។ ៤ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិដោយវាបាមិនបរិសុទ្ធ ។ ៣ សេចក្តីចិញ្ចឹមជីវិតមិនបរិសុទ្ធ ។

បរារណព្វទូពេ ភិក្ខុស្ស បរារណាមិបៈខំ

႔ေတး အမ္တို႔ အေလးပါသူဟာကာ အမ္တို႔ အမ္တို႔ပါ ប្រាស្រ្ត បាន ស្ត្រ ភិក្សា អញ្ជា ភិក្សា ជាធន្និ អយ់ ទោ អាយស្មា បុះអុឌុគាយសមាទាព អបៈ-សុខ្សាចិសមាថារោ អព្ទះសុខ្ទុមាជីវេ ពាលោ អព្យុទ្ឋា ន បឌិពលោ អនុយុញ្ជិយមានោ អនុយោក នាតុខ្ញុំ ។ អល់ ភិក្តុ មា ភណ្ឌន់ មា ភលេខាំ មា វិក្ខព៌ មា វិកឧត្តិ ឱ្យខ្ញុំត្វា សង្ឃេច ២៤៤៩គំ្ំ ១ ៩៩ ២៤ ಕ್ರಿಪ್ರಿಯ ಕ್ಷಾಪ್ರಿಯ ಕ್ರಿಪ್ರಿಯ ಕ್ರಿಪ್ರಿಸ್ಟ್ ಕ್ರಿಸ್ಟ್ ಕ್ಟ್ಟ್ ಕ್ಟ್ಟ್ಟ್ ಕ್ಟ್ಟ್ಟ್ ಕ್ಟ್ಟ್ಟ್ ಕ್ಟ್ಟ್ಟ್ ಕ್ಟ್ಟ್ಟ್ ಕ ឋ ខេត់ ។ ភាញ ភិក្ខាំ អាញ ភិក្ខា ជាជធ្លំ អយ់ ទោ ចាហេ អចវិសុន្ធអាជីវេ តាលេ អព្យត្តោ ន ចដិត-လော မရုဏ္ဏိုဏ္ဏားအား မရုဏာကို အေရှာ၌ ၅ မလံ **ာ်**ကွာ ေမာ ကယ္ေျပ ေကာလတံ မာ ကိုလ္တံ မာ ကြဲဒစ္လို ង្មខ្ញុំត្វា ស ឡែន បក់បទត្វំ ។ ៩៩ បន ភិក្សាប ស្តេស់តាំស្របេឃ៣ មួយ មួយ អ្ តេញ ក៏គុំ អញ កិត្ត ជាឧត្តិ អយ់ ទោ អាយកា្

បវារណក្ខន្ធកៈ ការឃាត់ទូវបវារណាចំពោះភិក្ខុផងគ្នា

ម្នាល់កិត្តទាំងីឡា បេ ក្នុងសាសនានេះបើកិត្តឃាត់បក់វណា ចំពោះកិត្តផង គាក្នុងថ្ងៃហារណានោះ ។ បើពួកភិក្ខុដទៃថានស្គាល់ភិក្ខុនោះថា ដីមានអាយុនេះឯង៍មានកាយសមាចារបរិសុទ្ធ តែមានវិថ័សមាចារមិន បរិសុទ្ធ មានអាជីវ:មិនបរិសុទ្ធ ល្ងង់មិនគ្នាស់ កាលបើមានគេចោធស្ប ក៏មិនអាចឲ្យគេ ចោទសួរចាន ។ ត្រវស់ធ្លាស់ ធ្លែស ន៍មថា នៃភិក្ កុំ ឡើយ លោកកុំធ្វើការបង្គហេតុ កុំឈ្មោះគ្នា កុំទាស់ខែងគ្នា កុំវិវាទគ្នា ទ្វើយដូច្នេះហើយ សឹមបវារណា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភ្នំសាស-នានេះ ប៉េកក្ខឃាត់បក់រណាចំពោះកិត្តផង៏គាក់ង់ថែបក់រណា នោះ ។ បើ ពួកក់ក្នុងទៀតបានស្គាល់ក់ក្ខានោះថា លោកដីមានអាយុនេះឯង៍មានកាយ-សម ចារបស្នៃ មានវិចិសមាចារបរិសុទ្ធ តែមានអាជីវ:មិនបរិសុទ្ធ ល្អដ៍ មិនឲ្យស កាលប៉េមានគេយាទស្សក៏មិនគាបឲ្យគេលោទស្សាធាន ។ ត្រវ សង្ឃស្រ្តិមេស នៃមេតា នៃកក្តុ លោកកុំធ្វេការបង្គិហេតុ កុំឈ្មោះគ្នា កុំទាស់ខែងគ្នា កុំវិកខគ្គាដូច្នេះហើយ សឹមបកវណាចុះ ។ ម្នាល់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តឃាត់ប្រាវណាប់ពោះកិត្តផងគាក្ងថែ បក់រណានោះ ។ បើពួកកិត្តដទៃស្គាល់កិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុនេះ

វិនយប់ដីកេ មហាវិគ្គោ

បរំសុទ្ធកាយសមាចារោ បរិសុទ្ធប៉ែសមាចារោ បរិ-សុខ្ទុអាដីវេ ពាហេ អព្យត្តោ ៤ ១៩៣ហេ អនុយុញ្ជិ-យមាលោ អនុយោក ជាតុផ្លំ ។ អល់ ភិក្តុ មា ភណ្ឌុធ មា គេលេខាំ ខា វិក្កុខាំ មា វិក្នុស្តិ៍ ងុមខ្ញុំត្យ សផ្សេច មេក្រភេញ៉ូ។ ៩៩ មាន ភិក្សាបា ភានេះប្រៀបលោយ ភិក្សា ភិក្សា មហ្សា មម្រេច ។ សញ្ចេក្តា អព្យា ភិក្ ជានឆ្គុំ អយ់ ទោ អាយសា្ ស់សុខូកាយសមាទាពេ ប់សុន្ធប្រឹសមាថារោ ប់សុន្ធភាឌីរ៉ោ បណ្ដាំងោ ត្បូត្តា មេជាវ៉ី បដ្តិសលោ អនុយុញ្ជ័យមានោ អនុយោង នា-តុឌ្ហិ ។ សោ រាមេស្បី ខេត្តលោ យុ សេ ខំ អាវីសោ ឥមសា្ជ ភិក្ខា នេះ ១៤៧ ១០១ ភេទិញ ខំ ឋមេសិ បត្តិយា ឋមេស៊ីតំ ។ សោ ខេ ឃុំ ជនយ្យ ស៊ីលវិបត្តិ-យា មេខេទ្ទ អាចារាវិបត្តិយា មេខេទ្ទ ដំន្ទូវិបត្តិយា មេខេ-ម៉ូស៊ី ។ សោ ឃុំមែកឬ ខែធំយោ ជានាតិ បញ្ចេញ មើលវិបង្គំ ជានាង ភេទាវេបង្គំ បានាង ជំដូវិបង្គំផ្គុំ ។

វិនយប៌ជិត មហាវិគ្គ

ឯង៍មានកាយសមាចារបរិសុទ្ធ មានវិចិសមាចារបរិសុទ្ធ មានអាជីវ:បរិសុទ្ធ តែល្ងីមិនគ្នាស កាលគេលោទស្លូវក៏មិនអាចឲ្យគេចោទស្លូវបាន ។ ត្រូវ សង្ឃសង្របសង្គមថា កុំឡើយភិត្ត លោកកុំធ្វើក របង្គំហេតុ កុំឈ្មោះ គា កុំទាស់ ទៃង៍គា កុំវិវាទគាដ្ឋចេះ ហើយ សិមបវាវណាចុះ ។ មាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិត្តឃាត់បក់រណាបំពោះកិត្តផង៌គ្នាក្នុង ថ្ងៃប្រាវណានោះ ។ បើពួកកិត្តដទៃស្គាល់កិត្តនោះថា លោកដ៏មាន អាយុនេះឯង៍មានកាយសមាចារបរិសុទ្ធ មានវេចសមាចារបរិសុទ្ធ មានអា-ជីវៈបរិសុទ្ធជាបណ្ឌិតធ្លាសមានប្រាជ្ញ កាលមានគេចោទស្លូវអាចឲ្យគេ យោទសូរជាន ។ ត្រីកេត្តិទាំងឡាយនិយាយនឹងកិត្តិនោះថា នៃអាវុ-សោ លោកនេះឯង៍ឃាត់ប្រាវណាចំពោះភិក្ខុនេះ លោកឃាត់ប្រាវណា នោះ េញែះហេតុអ្វី លោកឃាត់ េញេះសីលវិបត្តិ ឬឃាត់ េញែះអាចា ι -វិបត្តិ ឬឃាត់(េ្ធាះទិជ្ជិបត្តិ ។ បើកិត្តអកឃាត់នោះនិយាយយ៉ាង៍នេះថា ខ្ញុំឃាត់ (ពោះសីលវិថត្តិ ខ្ញុំឃាត់ (ពោះអាចារវិបត្តិ ខ្ញុំឃាត់ (ពោះទិដ្ឋិ-វិបត្តិ ។ ត្រូវក់ក្នុទាំងឡាយនិយាយនឹងក់ក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា ដ៏មានអាយុស្គាល់សីលវិបត្តិ ស្គាលអាចារវិបត្តិ ស្គាល់ទិដ្ឋិវិបត្តិដែរថ្ម ។

បរារណក្ខន្ធកេ ភិក្ខុស្ស បរារណាឋិបនំ

ကောင်း ရည္သင့္သည့္ သည့္သည့္ အသည့္သည့္ အသည့္ បង្គុំ ជានាមិ អាចារវើបង្គុំ ជានាមិ មិឌ្ឌិវិបង្គុំម្ដុំ ។ សោ មា អាចារជ្រង្គ ៤៩១០ ឌុឌ្នីវិចស្តីស្នំ ។ សោ ខេ ស្គុំវេធយុ ខេត្តា ទៃរវាជិតាធំ នោះស សង្ឃន់សេសា អយ់ ស់-လာမန္က ရလှမွယ် ဓာမိန္တိယ် ဓာင်းေလမ်ိဳယ် ဒုန္တာင် ឧុត្តាសំនាំ អយ់ អាសាក់បត្តិ បំប្លាធ់ដ្តី អន្តគ្នាសំតា ខ្ញុំ ងញុ ខ្ញុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ១ ទោះ ស្ដងសា ខ្ពុំ លោ ឃុំ ទោ ទុំ អាវុសោ ឥមស្បី ភិក្ខានោ បក្សហំ ឋបេសិ និឌ្ជេន ឋ ទេសំ សុ ទេស ឋ ទេសំ ថា សង្គាយ ឋ ទេស់ទំ ។ សោ ខេ ស្ត្រី រឌេយ្យ ឌំឌ្លេខ ហ ឋ បេម៉ា សុ គេខ ហ ឋ បេម៉ា ស្នេសស្ត្រាយ ក្រុសព្ទន្ទឹង ព្រះសា ស្សាមក្សា ខេត្តលោ យុ ទោ ត្វ អាវុសោ ឥមស្ប ភិក្ខានោ ជំឌួជ មក្រហាំ ឋយក គាំនេ និឌ្នំ គាំន្តំ គេ និឌ្នំ គាខា គេ និឌ្នំ តាទ្ធ ទេ និឌ្ពំ ទារាជិក៖ អជ្ឈបជ្ឈន្នា និឌ្នោ សម្បា-ន់សេស អស្លាបជួណ្ឌ ធំឡោ ៩ល្ចុច្ច ទាខិត្តិយំ ទាស់ នេះកាធំយំ នុក្សសំ ទុក្សាសំទំ អស្លាបសូន្តោ ធំខ្នោ

បវារណត្តនូក: ការឃាត់នូវបវារណាជិលភិក្ខុដងញ្

បេកិត្តនោះនិយាយយ៉ឺងនេះថា នៃអាវ៉ាសា ១ស្គាល់ស៍លវ៉ែមត្តិ អាចារ៉េបត្តិ **និដ្ឋិបត្តិ** ជាស្រុកដ ។ ត្រូវកិត្តិទាំងិទ្ធាយន័យយេនឹងកិត្តិនោះយាងនេះថា នៃអាវុសោ ចុះដូចម្ដេចហៅថាសិលវិបត្តិ ដូចម្ដេចហៅថាអាចារវិបត្តិ ដូច មេ្តហៅថា ទិដ្ឋិបត្ថិ ។ ប៉េកិត្ត នោះន័យាយយ៉ាងនេះថាបារាជក៤ សង្ឃា-**ខំ**សេស ១៣ នេះ ហៅថាសីលវិបត្តិ ចុល្ចច័យ ចាច់ត្ត័យ ថាដីទេសន័យ ទុក្ស ខុញសិតនេះ ហៅថាអាចារមេត្ត មិច្ចានិងនឹងមនុគ្គាហិកាទិង នេះ ហៅ ឋាទិជ្ជីបត្តិ ។ ត្រូវភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយនឹងកិក្ខុនោះយាងនេះថា វាវុសោ លោកឃាត់បក់ណោចពោះភិក្ខុនេះ អ្នកឃាត់ដោយឃើញ ឬ ឃាត់ដោយឲ្យ ឬឃាត់ដោយអង្គិស ។ បើកិត្តនោះនិយាយយ៉ាង៍នេះ ថា ខ្ញុំយាត់ដោយ ឃើញក្ដី ខ្ញុំខាត់ដោយពុក្ដី ខ្ញុំឃាត់ដោយរង្គៀសក្ដី ៗ ត្រវកិត្តទាំងឡាយនិយាយនិងភិក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ឃាត់បក់រណា ចំពោះភិក្ខុនេះ ដោយឃើញ រត់លោកឃើញហេតុដូចប្តេច លោកឃើញអ្វីក្នុងិបវារណា នោះ លោកឃើញក្នុងកាលណា លោកឃើញ ក្នុងទីណា កាលកិត្តនោះ[តុវអាបត្តិច្យាជិក លោកយើញដែរឬ កាល ភិក្ខុនេះ \int ត្តវមាបត្តិសង្ឃាធិសេស លោកឃើញដែរឬ កាលភិក្ខុនេះ \int តវ អាបត្តិថ្មលច្ច័យ ធាចិត្តិយ ធាដីខេសន័យ ខុក្ខដ ខុញ្ចាសិត លោកឃើញ

វិនយប់ដកេ មហាវក្ដោ

កត្ខេត្តមយោសិកាត្តលយំភិក្តុមយោស់ក់ញុំ ទុំ ការសំ កិញ្ច្ច កិត្ត ការតីតំ។ សេ ខេ ឃុំ រុខេលាខ សេ អសុ អង់មោ មុខមាំ មួយ ខ្យុនិច មក្សា ភាព ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្ សុ នេច មក្រហំ ឋមេសំ कौ दू स्कं कौ दू कि स्कं គេល គេ សុខ កេឌ្ គេ សុខ ទារាជិក អជ្ឈបញ្ជាត់ សុទ សផ្សាធិសេស អជ្ឈាខញ្ញេទិ សុទ ៩ល្ច្ចូយ ទាខិទ្ធិយំ ទាឌ់ ឧសេធីយំ ឧុគ្គឌំ ឧុត្តាសិទ អជ្ឈបញ្ចេះ-តំ សុខ ភិក្សា សុខ ភិក្ខិយា សុខ សិក្ខា៣៣ សុន សាមលោស្បា សុន សាមលោវិយា សុន ខុមាស-ಹಾಕ್ಟ್ ಕೃತ್ಯಕ್ಷಮ್ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ ಕೃತ್ಯಕ್ಷ ಕೃತ್ಯಕ್ಷಕ್ಷಕ್ಷ មត្ថាធំ កុរត់ តិទ្វិសាធំ កុរត់ តិទ្វិស ក្សាកាធំ កុរត់ធ្លំ ។ មោរ ខេ ស្រុមខេល្យខ សោងសុ សង្មមា មុខមារិ មួយ-នោ ភាពខេ មហ្ហេ ភាព អ្នក ស្នង ស្នាល ស្សាហា

វិនយេចិតិត មហាវត្ត

ដែរឬ ចំណែកលោកនៅក្នុង៤៣ ឯកក្តុនេះនៅក្នុង៤៣ លោកកំពុង ធ្វើអ្វី ?: កិត្តនេះកំពុង ធ្វើអូខ្លះ ។ បើកិត្តនោះនិយាយយាងនេះថា នៃ៣-វុសោ ខ្ញុំមិនមែនឃាត់បក់កោរ ចំពោះកិត្ត នេះដោយ ឃើញ ទេ ខ្ញុំឃាត់ បករណាដោយឲ្យទេតើ ។ ត្រាក់ក្ខុទាំងទ្បាយនិយាយនឹងក់ក្ខុនោះយាង នៃអាវុសោ លោកឃាត់បក់ណោណា ចំពោះកិត្តនេះដោយឮ លោកព្ទហេតុដូចម្ដេចក្នុងបក់ណោនោះ លោកព្ទុក្ខី លោកព្ទុក្ខងីកាលណា លោកពុក្ខន៍ខឺណា លោកពុថាកិត្តនេះ ត្រាំអាបត្តិចារាជិកហើយឬ លោក ពុថាកិត្តនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយឬ លោកពុថាកិត្តនេះ ត្រូវ អាឋត្តិថ្នល់ខ្ល័យ អាឋត្តិជាបត្តិយ ជាដិទេសន័យ ទុក្ខដ ទុញ្ញាសិតហើយ ឬ លោកឮពីកិត្តឬ លោកឮពីកិត្តន័ប្ត ឮពីនាងសិក្ខុមានាឬ ឮពីសាម-ណេរឬ ត្តតីសាមណេរីឬ ត្តតីខ្មាសក់ថ្ម ត្តតីខ្មាសិកាថ្ម ត្តតីស្ដេចទាំង ឡាយឬ ផ្តពីពួកមហាមាត្យស្តេចឬ ផ្តពីពួកត្តិវិយឬ ផ្តពីពួកសាវ-កត្តិយ ។ បើកិត្តនោះនិយាយយាងនេះថា នៃអាវុសោ ១មិនឲ្យនយាត ចជាវណា ចំពោះកិត្តនេះដោយឮខេ ១៉ូឃាត់ចជាវណាដោយបង្សិសខេត្តើ ។

បវារណក្ខន្ធកេ ភិក្ខុស្យូ បវារណាមិបន់

ស្រេត្ត រ មេប ត្រុងមា ខេត្តលេប កា សេ មុំ មារ៉មោ ឋុនមាំ មួយ ស្រុស ខេត្ត ខ្មែរ មួយ ខេត្ត ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មង ខ្មែង ខេង ខ្មែង ខ្មងង ខ្មែង សថ្លស់ គិន្តិ មាំសថ្លស់ គានា មាំសថ្លស់ គាន្ត មាំ-လေးဆိုလ် တောဂါကို အငျော့စပညာဆို တာလည်လို လည်းချိုင်လ-ស់ អជ្ឈបញ្ជេញ ខាំ ខាំសង្គស់ ៩៧១ នូឃំ ទាចិត្តិឃំ ទាជិ-ខេសជ័យ ឧុត្តដំ ឧុត្តាស់តំ អជ្ឈបណ្ឌេត មាំសង្គស់ **င်္ဂ**ာလျှ လချာ ပေါ်လည်လို ခဲ့တွာနိယာ လချာ ပေါလည်လိ សំក្នុមានាយ អុត្វា ខាំសង្គស់ សាមលោស្ស អុត្វា បរិសន្តសំ សាមលោវិយា សុត្វា បរិសន្តសំ ១ទាស-កស្បូ សុត្វា មរិសស្ត័សំ ឧទាស់កាយ សុត្វា មរិសស្ថ ស់ រាជូធំ សុទ្ធា មាស់ស្លីសំ រាជមហាមត្ថាធំ សុទ្ធា បរិសន្តសំ និន្តិយន៍ សុត្វា បរិសន្តសំ និន្តិយស្សាកានំ សុត្វ យុទ្ធ ស្នែង ។ សោ ខេ ស ្ពៃខេយ្យ ឧ ទោ អហំ សារុសោ ឥបស្ប កិទ្ធាលា បរិសស្តាយ បហលោំ មេចេមិ អច្ច អហម្ប[ិ] ខេ ជាខាច់ (ភេខទាស់^(៤) ៩មស្ប ភិក្ខាពេ មហលែ មានម៉ឺត ។ សោ ខេ ភិក្ខាព ចោន-កោ ភិក្ខុ អនុយោកេខ វិញ្ជុំ សញ្ជ្របារ៉េំ ចំនួំ ន

o a. អហំ ។ ៤ a. កេខ អហំ ។

បវារណព្វន្ធកៈ ការឃាត់ខ្លូវបវារណាដល់ភិក្ខុដងគ្នា

ត្រវកិត្ត គាំង ទ្បាយនិយាយនឹងកិត្ត នោះយ៉ាងនេះថា នៃអាវ៉ុសោ ឃាត់ថករណា ណាចំពោះភិក្ខុនេះដោយរង្គេស លោកវង្គេសដូចមេច ហេតុអ្វីក៏លេកវង្គៀស កង្**ប់វាវ**ណា នោះ លោករង្គេ/សក្នុងកាល លោករង្វេសក្នុងខ្លីណា លោករង្វេសថាកិត្តនេះ ត្រូវមាបត្តិចារា-ជិក ហើយឬ លោករង្គៀសថាភិក្ខុនេះ ត្រវិអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយឬ ថ្នាចិត្តិយ លោករង្គេសថាកិត្តនេះ ត្រូវអាបត្តិថ្មលច្ច័យ ទុក្ខដ ទុត្តាសិតហើយឬ លោកវង្គៀស៤ ពាះព្មពីកិក្ខុឬ ៅតាះពុព៌កក្ខុនិទ្ធ លោករង្គើសក្រោះពុព៌សិក្ខុមាន<u>ា</u>ថ្ លោកវង្គៀស/[ពាះព្មពីសាមណេវិប្ វង្សេស[ពាះព្យពីឧបាសកឬ លោករង្វេសស្រាះព្យព័ឧបាសិកាឬ លោក រង្គៀស៤(តាះឮពីពួកស្ដេចឬ លោករង្គៀស៤(តាះឮពីពួកមហាមាត្យ លោកវង្វើសក្រោះពុពីពួកតវិយឬ លោកវង្វើសក្រោះពុពី បើកិក្ខុនោះនិយាយយាង៍នេះថា នែអាវុសោ មែនយាត់បក់រណាចំពោះក់ក្លូនេះដោយអង្គ្រិសទេ ជីងថា ខ្ញុំឃាត់បក់រណា ចំពោះភិត្តនោះដោយហេតុអ៊ូទេ ទាំងទុក្ខ បើកិត្តអកចោទនោះមិនធ្វើចិត្តរបស់ពួកស/ព្យាចារជាវិញាឲ្យ

វិនយប់ដីពេ មហាវគ្គោ

អារាជេតិ អនតុវានោ ចុន់តោ ភិក្ខុតិ អល់ វេច-នាយ ។ សោ ខេ ភិត្តាវេ ខោនកោ ភិត្តា អនុ-យោកនេវិញជំ សេញ្ជ្រារីដំ ខំត្ត់ អាវា នេត់ សាជ្-វានោ ខ្ទុំតោ ភិក្ខុតិ អល់ វខណយ ។ សោ ខេ ភិក្ខាប់ ចោឧតោ ភិក្ខា អម្យុបកោធ ចារាជិកោធ អជុទ្ធិសិត បដិជាជាតិ សផ្យាធិសេស អព្រេចត្វ⁽⁰⁾ ស់ ស្ពែន ខាងក្រុង ។ សា ខេ កិត្តាវេ ខោនកោ ភិក្ខា អម្វេលកោន សផ្ខាជ់សេសេន អនុផ្ទុំសិត ប-ដំជានាត៌ យថានម្មុំ តារាបេត្យ សង្បែន មក្រ-តាំ ត ហេ ខេ អ្នីណា ខេម្មេ អង្គិណមេខ ៩ល្ទុយេន ខាខិត្តិយេន ខាត់នេសន័យេន ឧុត្ត-ដេជ ឧុញ្គៈតែន អនុខ្ញុំសំនំ បដ៏ជាភានិ យថានថ្នំ តារាបេទ្ធា សណ្ដែ បវាបេទទំ ។ សោ ៤ គិត្តា៤ ចុន៌-តោ ភិក្ខា ទារាជិតាំ អជ្ឈបណ្ឌេតិ បដិជាលាតិ សាសេត្វា ស ឡេខ ១៧៤៩៣ំ ១ សោ ខេ ភិក្ខាវ ខុខិតោ ភិក្ខា សផ្យាធ៌សេស អជ្ឈបៈឈ្នះទំបស់សាសា សផ្យាធ៌សេស

o រោះបត្វា ។

វិនយបិជិក មហាវិគ្គ

្រេតកអតោមការសាកស្សទេ គូរួនឹងពោលថាភិក្ខុដែលត្រូវគេចោទមិនគូរួ ក្នុងខែតិះ ដៀល ខេ គឺឥត ទោស ខេ ។ មាលក់កូទាំងឡាយ បើកិត្តអត លោ៖នោះធ្វើចិត្តបេសស ព្រហ្ម ចារីជាវិញឲ្យ (គកអរតាម សេច ក្តីសា ក ស្នូវ គួរពោលថាភិក្ខុដែលត្រូវចោទគួរភិក្ខុដទៃនិះដៀលថាន (មានទោស បើកិត្តអកចោទ នោះប្រេជា ចំពោះកិត្តដែល ១នតាម តំលត់ (or e) ដោយអាបត្តិ**ជា្**រាជិករកមូលគ្មាន ត្រវសង្ឃលើកអាបត្តិ -(ចំពោះកិត្តអត្ថលេខនោះ) ហើយសិមបក់រណា ចុះ ម្នាល់ភក្តុខាងឡាយ បើក់ក្នុអក ចោទនោះប្រជាចពោះកក្ខដែលខ្លួតតាម កំហត់ (ហេទ) ដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមិនមានមូល ត្រូវសង្ឃឲ្យកិត្ត្ នោះធ្វើតាមធម៌ ([តវសំដែងអាបត្តិចេញ) ហើយសឹមបវារណាចុះ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បើភិក្ខុអក ចោទ នោះ បេយា ចំពោះ ក្**ក្**ដែល ១ នតាម មូលគ្មាន ត្រវស់ង្ឃឲ្យកិត្តនោះធ្វើតាមធម៌ (សំដែងអាបត្តិចេញ) ហើយ ស៊ឹមបក់វណា ចុះ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ប៉េកក្ដុដែល គ្រវចោទប្រជាខ្លួនថា ត្រវអាបត្តិច្បារាជិក ត្រូវសង្ឃធ្វើនាសនកម្ម (១ពោះកិត្តនោះ) ហើយសម បរារណាចុះ ។ ម្នាល់ក៏ភូទាន៍ឡាយ បេកិត្តដែល[គូវចោទនោះប្តេជ្ញាខ្លួន [ត្តវសង្ឃលើកអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ថា/គរភាបត្តិសង្ឃាទិសេស

បវារណក្ខន្ធពេ អាបត្តិអដ្ឋ្យាបន្ទេ នាតាទិដ្ឋិ

អេ ភេទ្ធា ស ស្នេច យ៉ា មា មេ ស្នេច ស្វាស ស្នេច ស្វាស ស្នាស់ ស្នេច ស្វាស ស្នេច ស្វាស ស្នេច ស្នាស ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នេច ស្នាស ស្វាស

(៤៤) ៩៩ ឧប មួយិព មួយិ ឧឧស៍លិង្សាហា គេ ရက်ခဲ့တဲ့ မရှိပါစဏ္တာ ကောင္စာ ၁ ၅၉၂နှင့် မှည့် ရက်ခဲ့-យឱ់ដូលេ ហេត្ត ឋិកាញ កិត្ត សគ្នាធំសេសនិដ្តិលេ យោរត្តំ ។ យេ តេ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ដុល្ចខ្ទុយធិដ្ឋិនេះ គេហ៍ សោ ភិឌ្ឌ្យ ភិឌ្ឌុ ឯកមន្តំ អមនេត្ត យថាដប្ញុំ កា-ဂၢၒာရှာ ဆမ်္မိ ရမဆန္တာမ်ိန္မွာ ဃါဗည္ဌ ဗမီးေယာ ယံ សេ មោ មារុំមោ ដូយី មានខ្លុំ មានចើរ មាទារិ យ៩ាជម្មុំ បដ្ឋសានា យឱ សម្បីសុទ្ធសស់ ស ស្លៀ ឧប្រាណ្ឌិត ខេត្ត ខ្មុន ក្នុងខ្មែន អន្ទស់ពិប្រាសាលា ရက်င်ကဲ့ မဗျီပေးစီး သောမ္မ ၁ ၅မေးင် မွယ် ရက်-ច្ចុយជំន្នឹលេ សោធ្នំ ឯកស្វេ ភិក្ខុ ចាច់ត្តិយជ៌ផ្និលេ មេរាផ្តុំ ឯកខ្មេ គិត្ត ៩លុទ្ធជាធិដ្ឋិនោ មេរាផ្តុំ ឯកច្នេ បករណតូនូក: សេចក្តីយល់ផ្សេង ។ គ្នាក្នុងការត្រូវអាចត្តិ

សឹមបក់ណោចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុដែលត្រែបែលនោះប្អេជា ១៩ថា ត្រូវអាឋត្តិថុល្អច្ច័យ ចាចិត្តិយ ចាជិទេសនីយ ទុក្កដ ទុញ្ជាសិត ត្រូវ "
សង្ឃឹទ្យិភិក្ខុនោះ ធ្វើតាមធម៌ (សំដែងអាបត្តិ ហើយសឹមបក់ណោចុះ ។

(៤៤) ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តតែវមាបត្តិ ថ្មល់ ជំព្រះ ស្រង្គ្រាំ នេះ ស្រ្គ្រាំ នេះ ស្រង្គ្រាំ នេះ ស្រង្គ្រាំ នេះ ស្រង្គ្រាំ នេះ ស្រង្គ្រាំ និង ស្រង្គ្រា បានភិក្សាក់ខ្លួះយល់ថាសង្ឃាទិសេស ។ មាលក់ក្តាំងឡាយ ពួកក់ក្ ណាដែលយល់ថាអាបត្តិថុល្ងច្ង័យ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តែវពួកភិក្ខុនោះ នាំភិក្ខុ (ត្រាមពត្ត) នោះចេញទៅកាន់ទីគួរមួយហើយ ឲ្យភិក្ខុនោះធ្វេតាម ធម៌ វូប្រត្រាប្រទៅរកសង្ឃហើយនិយាយយ៉ាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុ នោះ ត្រូវអាបត្តណាហើយ កិត្តនោះជានស់ដែងអាបត្តនោះតាមធម៌ហើយ មើតម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃបវារណា ។ ម្នាល់ភិត្តតាំង ទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ បើមានកិត្ត ត្រូវអាបត្តិថ្មលូច្ច័យក្នុងថ្ងៃប្រារណា នោះ ។ មានភិក្ខុពួក១្លេយល់ថាអាបត្តិថ្មបច្ច័យ មានភិក្ខុពួក១្លេយល់ថា អាបត្តបាបត្តិយ មានកិត្តពួកខ្លះយល់ថាអាបត្តថ្មលួយ មានកិត្តពួកខ្លះ

វិនយប់ដីពេ មហាវិផ្គោ

ភិក្ខុ ខាឌិធេសធិយធិដ្ឋិលោ យោត្តិ វាកាច្នេ ភិក្ខុ ដុល្បច្ចូយនិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកច្ចេ កិក្ខា ឧក្ខាជនិដ្ឋិនោ ကောင္စီ ၿခားမွာ နိုင္ငံ့ ရက္ခ်န္ကဏ္ခ်င္စီးလာ ကောင္စီ ၿခားမွ ភិក្ខុ ឧត្តាសិតនិដ្ឋនោ ហោត្តិ ។ យេ គេ ភិក្ខុវេ អ្នំ មីល្អន៍ ជា មេសា មេសា ម្នាំ អ្នង អ្នក អនុ អប េត្យ យថា ಏ ថ្មុំ ការា បេត្យ ស ឃុំ ឧបសម្ណ័ម៌ត្យ រាដ្រមារី ដូចចូលេ ក្ សេ មេរ មេរ ម្នាំ មានស្នី មានបើ មាមរិ ៣ឧ១៩គឺ ឧឌ្យម ៣៥ សញ្ជារា ជ្រុកស្ទំ សញ្ជោ ឧស្សាលាង ។ ៩៩ ឧប អ្នក ម្នាស្សាស្សាស្រ្ត នេស្សាស្រ្ត នេស្សាស្រ្ ហោះ ទាឌ់ ខេសន័យ អជ្ឈបង្គោ ហោះ ឧក្តាជំ ងជ្ឃឧច្ឆោះ សោឌ្ន ឧស្សាស្ន្ន ងជ្ឃឧច្ឆោ សោឌ្ន ។ ឯកច្ចេ កិត្ត ឧញ្ជស់ដង្ហឹយ យោ**ត្តំ** ឯកច្ចេ កិត្តា សម្បាធិសេសធំដ្ឋីនោ មេពធំ ។ យេ គេ ក់ត្បា ក់ត្ ឧុភាសិតនិជ្ជិលេ គេហិ សេ កិត្តាប កិត្តា ឯកមន្តំ မောင္ၿပီး ကရာစ္ကို မသဘဂၢေစီး မာ့စ္ႏို ဒီရမာရိုန္ခဲ့စီး វាគេមារី ខេឌ្ឌលេ ភា សេ មាវុមោ មួយ មាននិ

វិនយចិដ្ឋម មហាវិឌ្គ

យល់ថាអាបត្តិជាដិទេសន័យ មានភិក្ខុពួកខ្លះយល់ថាអាបត្តិថុល្មច័យ មាន ភិក្សាក់ ខ្លួយល់ថា អាបត្តិទុកដ មានភិក្សាក់ ខ្លួយល់ថា អាបត្តិថ្មល្អ មាន ភិក្តុកខ្លះយល់ថាអាបត្តពាសិត ។ មាលភិក្ខុ អិឡាយ *ពួ*ក ភិក្ខុណាដែលយល់ថាអាបត្តិថុល្ចខ្ល័យ ម្នាលភិក្ខុមាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុពួក នោះទាំភិក្ខុ ទោះបេញទៅកាន់ទីគួរួមួយ ឲ្យធ្វើតាមធម៌ (សំដែងអាបត្តិ) ហើយសឹមចូលមករកសង្ឃរួច ត្រវនិយាយយាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុ នោះ ត្រវិមាបត្តិណា កិត្តនោះក៏បានសំដែងអាបត្តិនោះតាមធម៌ហើយ បើ កម្មមានកាលគូរដល់សង្ឃលើយ សង្ឃគប្បីបវារណា ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បេមានភិក្ខុត្រាវអាបត្តបាចិត្តិយ ត្រាវអាបត្តិ ជាដីទេសន័យ ត្រវអាបត្តិទុក្ខដ ត្រវអាបត្តិទុក្ខាសិត ក្នុងថ្ងៃប្រាវណា ។ មានភិក្ខាក់ខ្លួយល់ថា ត្រូវអាបត្តិ ព្រាសិត ភិក្ខាក់ខ្លួយល់ ថា ត្រាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ពួកភិត្តណា ដែលយល់ថា ត្រៃវិមាបត្តិទុញ្ចាសិត មាលកិក្ខាធិទ្យាយ ត្រៃវិញ្ចកកិក្ខុ ទោះនាំភិត្តនោះចេញទៅកាន់ទីគួរមួយ ឲ្យធ្វើតាមធម៌ហើយសឹមចូល ទៅរកសង្ឃរួចនិយាយយ៉ាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិណា

បវារណព្វផ្ទុកេ អាបត្តិអដ្ឋ្យាបន្ទេ សាសទិដ្ឋិ

ကောင်းညာ ကမေး ကနေးက ကန် မရှိမေး ကြောင်းသည်။ ကနေးကို ကန်းကြေး ចន្ទុក្សំ ស ឡើ ចក្សេយ្យៈ ។ ៩៩ ចន្ទ្កាថ អ្នះ ឧសស់ លា ប្រហាញ នេយា ភូមិខ្លាំ អនុប្រឈើ ឈើ ឯ ឋភាច្នេក់ត្តា ឧញ្គស់នានិឌ្និនោ យោន្តិ ឋភាច្នេក់ត្ ៩ល្ទូលធំដ្ឋិនោ ហោត្តិ ឯកាច្នេកក្តា ឧត្តាសិតធំដ្ឋិនោ တောင္ရွိ သံကားမွ အိုက္တာ့ တစိတ္လ်ွိလအိပ္ရွိေသ ေတာင္ရွိ သံကားမွ ភិក្ខុ ខុត្តៈសិតនិដ្ឋិលេ ហោស្តិ ឯកច្ចេ ភិក្ខុ ចាជិខេស-ជ័យឧិជ្ជិលេ យោឌ្គ៌ ឯកច្ចេ កិត្តូ ឧត្តាសិតឧិជ្ជិលេ យោឌ្តិ រាំភាច្នេ ភិត្តា ឧត្តាដឧ៌ដ្ឋិណ យោឌ្តិ ។ យេ **នេ** ភិក្ខាវេ ភិក្ខា ឧុព្វសិតឧ៍ដ្ឋិល គេហិ សេ ភិក្ខាវេ ភិក្ខុ រាយឧខ្ញុំ អព្យខ្មុំ ក្រាស្រឡំ សព្ လည်းမြီး၍ ချီးမလျှ အင်္ဂေလာ လံ ေတာ ေလာ မာဂိုလော ភ្នំ អាចត្តី អាចជ្រោះ សាស្បី ៣៩១៩គឺ ឧក្ខុយខា ៣៩ សដ្បស្ប បត្តកាល់ សដ្បោ បក្សយ្យាត់ ។

បវារណក្ខន្ធកៈ សេចក្តីយល់ផ្សេង ១ ញុក្ខងការត្រូវអាចត្តិ

ភិក្ខុ នោះក៏បានសំដែងអាបត្តិ នោះតាមធម៌ ហើយ បើកម្មមាន**កា**លគូ**រ**ដល់ សង្ឃលើយ សង្ឃគប្បីបវារណាចុះ ។ ច្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងសាស-នានេះ បើមានភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តឲ្យាស់តក្សាប្រែប្រាវណានោះ ។ មានភិក្ ពួក ខ្វះយល់ថា ត្រូវអាបត្តិទុញ្ញាសិត កិក្ខពួក ខ្វះយល់ថា ត្រូវអាបត្តិថ្មលួច្ច័យ មានកក្តុត្តខ្លួយលថា ត្រូវមាបត្តពាសិត កក្តុត្តកខ្លួយលថា ត្រូវមាបត្តិ ជាចិត្តិយ កិត្តពួកទុះយល់ថា ត្រៃវេមាបត្តិ ព្យាសិត កិត្តពួកទុះយល់ថា ត្រូវអាបត្តិចាដិខេសន័យ មានភិត្តពួកខ្លះយល់ថា ត្រូវអាបត្តិទុញ្ញាសិត ភិក្ខុ ពួកខ្លះយល់ថា ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលកិត្តិទាំងទ្បាយ ពួកកិត្តិណាដែល យល់ថា ត្រូវអាបត្តព្យាស់ត មាលកិត្តព័ន៌ឲ្យយ ត្រូវពួកកិត្តនោះនាំកិត្ត នោះចេញទៅកាន់ទីគួរមួយ ឲ្យធ្វើតាមធម៌ហើយត្រច្ចែលទៅកេសង្ឃរួច និយាយយាង៍នេះថា នៃអាវុសោ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិណា ភិក្ខុនោះបាន សំដៃង៍អាបត្តិនោះតាមធម៌ហើយ បើកម្មមានកាលគូរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីបវារណា ចុះ ។

វិនយប់ដកេ មហេវិគ្គោ

(၉၄) မှာ ၈၁ မှာတို့ရ မှည့် ဆေ့ဆော်စါပူးတာက សង់ទូមជៀ ១៩១១២២) សុលាក្ ខេ ភក្តេ សង្ខៀ ရှင္ နော် ရသို့ ရသို့ ကန္တ စ ရမ္မတ္တ ကန္တ မရှိများ ရမ္မ-ಆರ್. ಕ್ರಿಕ್ಸ್ ಕ್ರಾಂಡ್ ಕ್ರಾಂಡ್ ಕ್ರಿಕ್ಸ್ ಕ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ರಿಕ್ಟ್ ಕ್ಟ್ រៀមអ្យ មេនីយោ កក់តា ទោ អារ៉ុអោ អ៊ែមុខ្វាន់ ဗေဘါကက ဗေကာ့**ကာ** လမေး ကို ဗေကာလာဆီ ဒ ဗုန္လလ ឥទា នៅ ជំ វ ខេស់ គឺ ។ ឥ៩ ១៩ គឺគ្នា វ គឺគា គខ សុ-រឿងលោយ មាទុខែញើ វខាសពណ៌ មាហាខំ គេ ភាខ្លេ សង្គោ អយ់ បុក្ខលោ បញ្ហាយតិ ឧរត្តំ យធិ សង់ស្រ្អ បត្តកាល់ បុក្កលំ ឋយត្វា សង់ព្យ បក្ស-យៀង 1 មេប ស្ដុធមា 1,2 ឆ្នូលេខ អនុវុឌ ខេប មារុំមោ សមត្ថជំ ខេស្ស ខេស្ស ស ខេ ខ្យះលេខ ខណ្ឌ បេទិ ជ វត្ត ន់ខាលៅ ជំ វខេស់តំ ។ ន់៦ ២០ ភិក្សាប អ្នយ ស្នេស់សិរ្សាលាណ ភាឡិតជឿ វ័យសណ្ណា សុណាតុ មេ ភៈខ្លេ សៈខ្ញែ ឥនំ វត្ថុញ្ច ឬក្តលោ ច

វិនយមិដិក មហាវិដ្ត

(៤៥) ម្នាលភិក្ខាធិឡាយ ក្នុងសាសនានេះ បើកិក្ខុសុត្រឡើង ក្នុងកណ្តាលសង្ឃក្នុងថ្ងៃប្រាវណា នោះថា ប្រាត្រៃស្រង្ឃដ៏ចំរើន សូម សង្ឃស្លាប $rac{1}{2}$ វត្តនេះ $\sqrt{$ ជាកដ តែបុគ្គលមិន $\sqrt{}$ ជាកដ បើកម្មមានកាលគូរដល សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឃាត់វត្តទុកហើយសឹមបវាណោ ។ ត្រវភិត្តទាំង ទ្យាយនិយាយនឹងកិត្តនោះយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ e និបតាត្តបក់ណោ ដើម្បីឲ្យវត្តទាំង ព្យាយ ស្អាតវិសេស បើវត្ត្សី លុកដ តែបុគ្គលមិន ជ្រុកដទេ ចូរអ្នក ប្រាប់វត្តនោះឥឡូវនេះកុំខាន ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ក្នុងសាសនានេះបើមានកិត្តសូត្រឡើងកណ្តាលសង្ឃក្នុងថ្ងៃ បក់ណោ នោះថា បតិត្រិត្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់<u>ទំ</u>(ដ្បិត)បុគ្គល នេះ ជ្រាកដ តែវត្ថុមិន ជ្រាកដទេ បើកម្មមានកាលគូរដល់សង្ឃហើយ សូមសង្ឃឃាត់នូវបុគ្គល លើយសិមបក់រណា ។ ត្រូវភិក្ខុខាំងឡាយនិយាយ នឹងកិត្តនោះយ៉ាង៍នេះថា នៃអាវ៉ុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ហាតូបវា-រណា ដើម្បីឲ្យពួកភិក្ខុ ពែម ពៀងគ្នា បើបុគ្គល ប្រាកដ តែវត្តមិន ប្រាកដ ្រេ ប្រអ្នក (ច្នាប់បុគ្គលនោះឥឡូវនេះកុំវាន ។ ម្នាលភិក្ខាំងីឡាយ ក្ន សាសនានេះ បើមានភិក្ខុស្ត្រាឡើងកណ្ដាលសង្ឃក្នុងថ្ងៃប៉ាះណានោះ ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្គាប់ខ្ញុំ(ដ្បិត)វត្តនេះក្តី បុគ្គលក្តី

ប្រារណត្តទូពេ ភណ្ឌូនការកាទយោ ភិក្ខុ

វឌ្រោយន្ទ វឌ្រោជទម្នេ ខាត្តខ្ញុំយន្ទំ រ បង្គាល់ ឧ ឧណ្ឌិលន្ទ ខេត្តខ្ញុំយន្ទំ រ ស្រេសិល មាឡើ ឧប្បាយន្ទ ខេត្តខ្ញុំយន្ទំ រ មន្ត្រាយន្ទ ឧប្បាយន្ទ ខេត្តខ្ញុំយន្ទំ រ មន្ត្រាយន្ទ ឧប្បាយន្ទ ខេត្តខ្ញុំ បង្គិលបា ឧ ឧណ្ឌិលខ្ញុំ ប្រាយន្ទ ឧប្បាយន្ទ ឧប្បាយន្ទំ រ ឧប្បាយន្ទំ ខេត្តខ្ញុំ ឧយ្យិលន្ទំ រ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ មុខ្លានេះ ខ្ញុំ ពេលប្រាន្ធ រ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយន្ទំ ឧយ្យិលន្ទំ រ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយន្ទំ ឧយ្យិលន្ទំ រ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយន្ទំ ឧយ្យិលន្ទំ រ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយនេទំ ឧប្បាយន្ទំ ប្រាយនេទំ ឧប្បាយនេទំ ប្រាយនេទំ ឧប្បានប្រាយនេទំ ប្រាយនេទំ ប្រាយនេទ ប្រាយនេ

(៤៦) នេះ ទេ មន សមយេន សម្ពីម្នា សន្តិ៍ឡា សម្ពី ភិក្សា កោសលេស ជនមនេះសុ អញ្ជាក់ស្ពី អាវាស ស្ប៉េ ១មកខ្លឹស ១ នេះសំ សមត្តា អញ្ជា ភិក្សា ភិក្សានការកា កាលមាការកា វៃជន-ការកា ភិក្សា ភិក្សានការកា សង្សៀ អជិការណភាកោ

បវារណព្វន្ធកៈ ពួកភិក្ខុមានអ្នកធ្វើការប្រកួតប្រកាន់ដាដើម

ក៏ប្រាកដ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ ត្រូវសង្ឃឃាត់ទាំងវត្ត ទាំងបុគ្គលហើយសឹមបឋាវណា ។ ត្រវិកិត្តទាំងឲ្យយនិយាយយ៉ាងនេះ នឹងកិត្តនោះថា នៃអាវុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពង់បញ្ញាត្តបឋាវណា ដើម្បីឲ្យវត្តទាំងឲ្យយបរិសុទ្ធផង ដើម្បីឲ្យកិត្តទាំងឲ្យយព្រមព្រៀងគ្នា ផង បើវត្តនឹងបុគ្គលប្រាកដ ចូរលោកប្រាប់វត្តនឹងបុគ្គលនោះក្នុងកាល ឥឡូវនេះមក ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បើវត្តប្រាកដមុនបឋាវណា បុគ្គល ប្រាកដក្រោយបឋាវណា គួរនឹងចោខជាន។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បើបុគ្គល បាកដមុនបឋាវណា វត្តប្រាកដក្រោយបឋាវណា គួរនឹងចោចជាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បើវត្តនឹងបុគ្គលប្រាកដមុនបឋាវណា កាលបើសង្ឃ ជាន់ធ្វើបឋាវណា បែប បើវត្តនឹងបុគ្គលប្រាកដមុនបឋាវណា កាលបើសង្ឃ ជាន់ធ្វើបឋាវណាហើយ បើភិក្ខុសើរតែមនៅនេះឡើងត្រែងក្រោជនក់ជាចិត្តិយ (ត្រវិជ្ជចិត្តិយៈព្រោះការសើរប៉ែ

(៤៦) ក៏សម័យនោះឯង ពួកកិត្ត (ចិន្ទេបដែលជាមិត្រៃ) គេន់តែ ឃើញគ្នានឹងជាមិត្របានគប់គ្នា (មិត្រស្និទ្ធស្វាលមាំមួន) ចូលទៅចាំ វេស្សក្នុងអាវាសមួយក្នុងកោសលជនបទ ។ ពួកកិត្តដទៃដែលនៅជិតខាង កិត្តខាំងឡាយនោះ ធ្វើសេចក្តី បក្ចត្តប្រកាន់គ្នា ធ្វើសេចក្តី ឈ្មោះគ្នា ធ្វើ សេចក្តីខាស់ ខែងគ្នា ធ្វើសិច្ចានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃចូលទៅ

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

ស្ប៉ុន្តមន្ត្រីសា ឧញ នេះស្ ភិក្ខាន់ ស្ប៉ុ ត្រាន់ បង ឈោយ មជ្ឈាំ ឋមេស្បូមាតិ ។ អស្បេសុំ ទោ នេះ ភិទ្ធា អមាន ការ សមន្ទា អពោ ភិក្សា ភល្លាន-ការកា តលេខាការកា វ៉ានការកា ភស្បូកគោ ស ឡើ អ ំគោលភាសភា ស ្ព័ ខ្មក់ ខេឃុំ គេ សំ ភ្នំក្នុំ ក្សុំ វុត្តានំ មក្សាយាយ មក្សា មេស្បាមា-ត់ តាថ់ ឧ ទោ អច្ចេហ៍ បដិបម្តីតព្រំ ។ ភកាតោ រាយត្តិ មាលេខេម្នាំ ៤ ៥៩ ឧ២ មួយ មានិស្សា សច្ចុំដា សម្មា ឃុំ មាល្អ មាល្អ មាល្អ វស្សំ ខាត្ ក្ខេត្ត ។ តេសំ សមន្តា អព្តោ ភិក្ខុ កណ្ឌុនការការ តែលេខាតាកោ វ៉ានតាកោ ភយ្បាតកោ សម្លែ អញ្ចុំការការការការ ស្ប៉ុន្តិ ខ្លាំ នេះ កំ កុំកូរ ្រុះ ខ្លែង ខេស្សសាយ ខស្សសាំ មុខេស្សសាត់ ។ អដ្ឋាធាទី ភិក្ខាវ តេហិ ភិក្ខាហិ ខ្លេ តយោ ឧចោ-សថេ ខាតុខ្លស់កោ ភាតុ ភេ៩ មយ៍ គេហ៍ ភិក្ខុហ៍

វិនយបិដក មហាវគ្គ

ទាំវស្សាដោយចង់ថា កាលបើកក្នុទាំងនោះនៅទាំវស្សារួចហើយ យេងនឹងយោត់បក់ណោក្នុងថ្ងៃដែលបក់ណោ ។ ពួកកក្ខុទាំងនោះមានឮ ដំណឹងថា ពួកកិត្តដទៃដែលនេវជិតខាងយើង ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីប្រឹក្ខុត្តប្រ-កាន់ធ្វើសេចក្តីឈ្មោះ ប្រភេត ធ្វើសេចក្តីទាស់ទែងគ្នាធ្វើគឺរច្ជានកថាជាអ្នក ធ្វេអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃចូលទៅចាវេស្សាដោយគិតថា កាលមេកក្នុទាំងនោះ នៅទាំវស្សារួចហើយ ពួក:យ៉ង់នំង័យគេចវារណាក្នុងថ្ងៃដែលបវារណាគួរ យេងទាំងទ្យាយ ប្រតិបត្តជួចមេចហ្គី ។ ភិក្ខុទាំងទ្យាយ ក្រាបទូលង់រណ៍រនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ៍ឲ្ងីគ្រាស់ថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងីឡាយ ក្នុងសាសនានេះបើមានពួកកិត្តប្រើន្យូបជាមិត្រដែលធ្ងាប់ ឃើញគ្នាជាមិត្រ ស្នស្នាល់ មាំមុនចូលទៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសមួយ ។ ពួកកិត្តជទៃដែលនៅ ជិតខាង៍ពួកភិក្ខុទាំង៍នោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីប្រឹក្សិត ថ្ងៃកាន់ ធ្វើសេចក្តីឈ្មោះ ធ្វើសេចក្តីទាស់ខែង ធ្វើគឺរញូនកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ចូល ទៅចាំរស្យាដោយប៉ង្គថា កាលប៉េកិត្តទាំងនោះ នៅចាំរស្យារួចហើយ ពួកយេធ៏នេះ ន៍ឃាត់បក់រណា ក្នុងថ្ងៃដែលបក់រណា ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគត់អនញាត់ឲ្យក្កក្កភាគនៃនេះ ធ្វើថាតុខុសិទ្ធប្រាស់ថ្មីពីរបិទ្ធប្រា-សថ $^{(9)}$ ដោយគិតថា ធ្វើដូចម្ដេចត្បូក យើងន៍ងីគប្បីបវារណា ឲ្យ ϕ នេបុនត្បូកកិត្ត

ឮងវិស្ស ៣ ខែ មើមាន ហេតុខាស់ ទូង់អនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបាតុខូស៍ ៖ បោសថពីរបី ៖ បោសថ
 បាន ជំនយោសថទី ៣ – ៤ – ៥ ។ ឯទី ៣ ខឺរ សោខ ខែស្រាពណ៍ ទី ៤ – ៥ ខែកទូបទ ។ ឯធ្វើ
 បែប ខេះខុសពីធម្មតា តែខែកទូបទមួយ ទេ ។

ប្តូរណ៍ យោរខ្មារយោងណ្ឌេត ការង្ហូវណ្ណាលប្រ

បឋមណ៍ បក្សាយ្យាសង់ ។ នោ ខេ ភិក្ខាប ភិក្ខា ភណ្ណ-នេការកា តលេខាការកា វិវានការកា ក្រឡូការកា ស ស្ពេក សាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ ភិត្តាវេ អាវាសំគេហ៍ ភិត្តូហ៍ លហុំ លហុំ សឆ្នំបត់ត្វា យថា អាយុស្ទា មេពាធ៌ តថា ភាពធ្វាំ ។ តេ ខេ ភិក្សាវ ភិក្សា ភណ្ឌនភារភា ភលេខាភារភា វ៉ានភា-តោ ភស្បូតាកោ សង្ខៀនជិកឈេតាកោ អស់ប៉ែតា ទំ អាវាសំ អាតុខ្ពស្តិ គេហំ ភិក្ខុវេ អាវាសំគេហ៍ ភិក្ខុហ៍ អាសន៍ បញ្ហាបេតឲ្យ ចានោនក់ ទានបំបំ ទានកម្មល់ក់ ១៦ឧិទ្ទិចិត្សំ មច្ចុក្ស មត្តចំរាំមដិក្កហេតុ ំ មាធិយេធ ប្ចិត្យា ។ គេសំ វិគ្គិត្យ និស្បីមំ កញ្ញា បក្សត្វំ ។ ស្ដាល់ ខេត្ត ស្ដារ្ទ ស្ដារ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មាល់កាំខេះ គុឃខ្ញុំ ឧទ្ធា មាហេខំខ្ញុំ ត្រូវពេលខ្ញុំ បានេទ ៩ខ្វេទំ កុសលំ លោ ២ លក្សេ អាវាស៊ីកោន ភិក្ខានា

បរិវេណក្ខនុក: ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវិការប្រកួតប្រកាន់ដាដើម

ព៌ងនោះ ។ ម្នាល់កិត្តពំងឡាយ បើពួកកិត្តជាអ្នកធ្វើសេចត្តិប្រកួតប្រ-កាន់គ្នា ធ្វើសេចក្តីឈ្មោះ (ថ្ងៃកគ្នា ធ្វើសេចក្តីទាស់ខែងគ្នា ធ្វើគិរញ្ជូន-កថា ធ្វើអធិតរណ៍ក្នុងសង្ឃទាំងនោះ មកកាន់អាវាស ម្នាលកិត្តទាំង ទ្យា យ ត្រវភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងអាវាសទាំងនោះប្រជុំគ្នាបវាវណា ភាម ១ ចុះ លុះ ប់កំណោរហ័យ[ត្វនិយាយថា នៃអាវុសោ យើងទាំងឡាយចានបក់ណោ រួច ហើយ លោកដ៏មានអយុទាំងឡាយសំគាល់យ៉ាងណាក៏ចូរ ធ្វើយ៉ាង នោះចុះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តដែលជាអ្នកធ្វើសេចក្តីប្រកួត ប្រកាន់គ្នា ធ្វើសេចក្តីឈ្មោះគ្នា វិវាខគ្នា ធ្វើគរិហ្វានកថា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃទាំងនោះមិនបានដឹងរឿងអ៊ីហើយមកកាន់អាវាសនោះ ម្នាលភិក្ខុ ត្រវត្តិក្នុក្សនៅក្នុងអាវាសទាំងនោះក្រាលអាសនៈដំកល់ទិក គាំងរង់ដើង (ទនាប់ស(មាប់ដូតដើង តែវ (កាក់ទៀន ទទួលយកច្បាតែនឹងចាវែរ ត្រវស្សកក្តុទាំងនោះដោយទឹកខាន់ ។ ត្រវ បំភាន់ភិក្ខុ ភាំង៍នោះ ហើយទៅកាន់ទីក្រៅសីមាហើយសឹមបកវណា ចុះ ។ លុះបក់ព្រោះ ហើយ ត្រូវនិយាយថា នៃអាវុសោ យើងទាំងឡាយចាន ប់វារណារុច ហើយ លោកដ៏មានអយុទាំងឡាយសំគាល់យ៉ាងណា ធ្វេយាធ៍នោះចះ បើភក្តុចានកិច្ចនោះ ដោយអាការដូ!ចាះ! ហ៊ីយ ការបាននឹះជាការល្អ មេមិនបានទេ ត្រីវត្តិត្តអ្នក នៅក្នុងអាវាសដែល

វិនយជិនិកេ មហាវិគ្គោ

ព្យុឌ្គេខ ខេត្តលេខ អាវាសិកា ភិក្ខុ ញាខេតព្វា សុណន្ត មេ អយៈភ្នំពេល អាវាសំគា យខាយៈអ្នាជ បត្តកល់ ឥណៈធ្វៃ ឧ ទោសថំ ភាពយ្យាម ទាត់ ខេត្តំ ជន្តិសេយ្យាម សាងគេ គានៅ ឧប្រណាមាន ឯ នេ មេ មួយ មួយ ភណ្ឌនការកា ភលមាការកា វ៉ាឧការកា ភស្ប-តាកោ សម្បើងភ្លុំមាលាយាខោ ខេ ភ្នំ វាព្រែលាំ មាន់ ស់ដូមា មុខរខេត្ត នេះ ឧប្រណុខ្មាន ៤ ខេ ក្រុងមារិ វេទទីយា អនិស្សារ ទោ គម្រេ អាវ៉ាសា អម្លាក់ ថវារណាយ ದ ಮರಚರು ಆಗಬಳ್ಳು ಅಂತ ಇ (ಈ (ಕ**ರ್**ಥಾ<mark>ಚಕ್ಕೆ ಕ</mark>ಮ್ಮ ೩-ការកា ភលខាការកា វ៉ានការកា កុស្បូតារតា មាឡើងខ្លួនលោយឈ្មេះ មាន្មែងជម្រែញ មារុ-សំភេះខេត់គ្នាភា ឲ្យឡេង ខ៥៣លេខ អាវាសំគា ក់គ្ ញា ខេត្ញា សុណៈខ្លួ មេ សយសួ ខ្លោ ៩វាស់កា យខា-ယည္သည္နဲဗန္ကာလံ့ နံတာနဲ ၈ကြေမမွ် ကားေတာ့များ တာ-ត្តទោះត្ត ជន្ទឹះសយុក្ខ អាចទេ ជុះស្ថា ១៦៤យ៉ាមាត្ ។

វិនយចឹងក មហាវគ្គ

ធ្លាស់ បតិពលឲ្យពួកភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងអាកសផងគ្នាដឹងថា សូមលោកដ៏មាន អាយុទាំងឡាយដែលនៅក្នុងអាវាសស្ដាប់ខ្ញុំ បើកម្មមានអាលគួរដល់លោក ដ៏មានអាយុទាំងទ្បាយណា ហើយ យើង ត្រៃវៃធ្វើខ បោសថ ត្រៃវស់ដែងថាតិ មោត្ត តែវបវារណា កង្កាឲ្យបត្តគឺក្នុងរនោចដែលមកដល់ត់ឡូវនេះឯង ។ ម្នាល់កិត្តទាំង ស្វាយ បើពួកកិត្តជាអ្នកធ្វើសេចក្តីប៉ក់ក្នុងប្រកាន់ ធ្វើសេចក្តី ឈ្មោះ (ឬកែក ធ្វើសេចក្តីទាស់ខែង ធ្វើភិវិញនកថា ធ្វើអនិករណ៍ក្នុង សង្ឃទាំងនោះនិយាយយាងនេះនឹងអាកសិកកិត្តទាំងនោះថា ខ្ញុំសូមអង្វរ ចូរលោកទាំងខ្យាយបករណាចំពោះ:យ៉ង់ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ចុះ ។ ត្រាំវអាវាសិកកក្ខនិយាយនឹងកិក្ខទាំងនោះយាងនេះថា នៃអាវុសោ លោកទាំងឡាយមិនមែនជាជុំក្នុងការបក់ណោរបស់យើងទេ យើងមិនទាន់ ប់ពីវណានៅឡើយ ។ ម្នាស់កក្ខុទាំងឡាយ បើញកកិត្តអក់ប្រើសេចក្តីប្រកួត ប្រកាន់ ធ្វើសេចក្តី ឈ្មោះ ប្រកែក ធ្វើសេចក្តីទាស់ខែង ធ្វើគិរិប្បានកថា ធ្វើ អធិករណ៍ក្នុងសង្ឃទាំង៍នោះនៅមាល់តែអស់កាឲ្យបក្ខនោះ ត្រវអាវាសិក-ភិក្ខុដែលធ្លាស់ បតិពលឲ្យពួកអាវាសិកភិក្ខុផង៏គ្នាដឹងដោយពាក្យដុម្មេះ ឋា សូមលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយដែលនៅក្នុងគារាសស្លាប់១ បើកម្ មានកាលគូរដល់លោកដ៏មានអាយុទាំងីឡាយ ហើយ យើងទាំងឡាយ គ្រវ ធ្វេទ្ធលោសថ ត្រវស់ដែងបាត់មោត្ត ត្រវប់វេរណាក្នុងដុំណូបក្ខដែលមក

បវារណក្ខទ្ធពេ ភណ្ឌនការកាទយោ ភិក្ខុ

នេះ ខេត់ត្លាវ ត់ត្លា តណ្ឌនភារកា គេបេសការកា វិវាឧការកា ភស្បូការកា ស ឡើ អចិការណការកា នេ ភ្នំ សំ រុខេញុំ មាន់ មារុមេ មុខចេរ ចោ ឧស្សេស្ទ្ន ៤ ខេ ស្នុងសារី រុខច្ចួល ងច្ចុសារីប ខេ ទុំគេ ស់ដុំមេ មេសំ ឧប្ដេស្សាល ខ ២, ឧលុ ប្រាប្រភាស្ត្រ ។ នេ ខេ ភិក្ខុឋ ភិក្តុ ភណ្ឌនការកា តែលេខាតាកា វ៉ាខែតាកោ ភស្បូតាកោ សង្ហែ អត្តមហេសាខោ ខគ្និ ដុស្លា អស់មេលាំ ខេស្ រុស្និញ ម្នាស់ មាននេ ជួយ យោង-ខ្យែ ខាត់ស៊ីហ្វូ មួយ មួយ ឧស្សា ៤ ខេញ ខេ កំត្តាប កំត្តាចាំ ចក់បែទនេ កំលានោ អក់-ហាខ្មាំ ឧប្ហេហ ស្ពេខ មេហា ស្ពេទបាំ ជនខ្ពាយ ကယည္က ေစာ ခ်ာလကေ ခ်ာလကေ ေ မႏၵခုလာ-ឧយុខាតា ដូទី១ ឧឌុខ១ មនុខេត្ត មាដែល ឈរ

បវារណព្វន្ធកៈ ពួកភិត្តុអ្នកធ្វើនូវការច្រកួតប្រកាន់ជាជើម

ដល់ក្នុងកាលឥឡូវនេះ គឺក្នុងខេត្ត ។ ម្នាល់កិត្តាំងឲ្យយ បេពុកកុំអ្នក ធ្វើសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ ធ្វើសេចក្តីរណ្ទះ ធ្វើសេចក្តីវិវាទ ធ្វើតិរុទ្ធានកថា ធ្វើអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃទាំងនោះ និយាយយាងនេះនឹងកិត្តទាំងនោះថា នែសាវុសោ ខ្ញុំសូមអង្គរ ចូរលោកទាំងឡាយបក់ណោចពោះយើងទាំង ទ្យាយក្នុងកាលឥឡូវនេះចុះ ។ ត្រៅអាវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយ យ៉ង់នេះទីង៍ភិក្ខុទាំងទ្បាយនោះថា នៃអាវុសោ លោកទាំងឡាយ មិនមែនជាធំក្នុងការបវារណារបស់យើងទេ យើងមិនទាន់បវារណានៅ ឡើយ ។ ម្នាលក់ភ្លាំងឡាយ បើពុកក់ភ្លុមកធ្វើសេចក្តីប្រភព្ឋ-កាន់ ធ្វើសេចក្តីឈ្មោះ ធ្វើសេចក្តីពស់ខែង ធ្វើតិវិញនកថា ធ្វើ អធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃទាំងនោះនៅទាល់តែអស់ជុណ្យបក្ខនោះទៀត ម្នាល ភិក្ខុទាំងីឡាយ ត្រូវភិក្ខុទាំង៍នោះទាំគ្នា បឋាវណេដោយទានមិនជា្នក្នុង តិថីជាគំរប់ ៤ ខែនៃវស្សានរដ្ឋជាទីរក់ នៃផ្កាកុម្មក្សិដ្ត ៣០០ភ្នុំ ដែលមក (ថៃ្រញាចូណ៌ម៍ខែកត្តិក) ។ ម្នាលកិត្តទាំងព្យយ ដល់ឥឡូវនេះ បើកិត្តិទាំងនោះកំពុងតែបវាវណា ហើយមានភិក្ខុឈឺឃាត់បវាវណាដល់ ភិក្ខុមិនឈឺ ត្រាវភិក្ខុដទៃនិយាយនឹងភិក្ខុឈឺនោះយ៉ង៍នេះថា លេកដឹ-មានអាយុជាអ្នកមានជម្ងឺ ជម្មតាភិក្ខុឈឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៤៦ តែវាស់ថា ជាបុគ្គលមិនគាប់ចិត្តនឹងការសាកសួរទេ នៃអាវ៉ុសោ ចូរលោកវង់ចាំទំព

វិសយបំដាក់ មហាវិញ្ហោ

មហេខោ យោស់ មហេខោ អាគាផ្គុំទានោ ចោខេស្បូ-ម្នារ ត្រាខេត្ត មេខេត្ត ខាខ៌ត្ថិយំ ។ គេហ៍ ខេ ភិក្ខាវ ភិក្ខាហ៍ ១៤វិយមាធេ អក់ហានោ គំហានស្ប ២៧៧លំ ឋ២គំ សោ ឃុំ មេសា ខេត្តលោ មណៈ សោ អាវុសោ ភិក្ខុ ភិលាលោ ភ្លានោ ច អជនុយោកគ្នាទោ វុត្តោ កក់វតា អាកមេហ៍ អាកុំសោ យាវាយំ ភិត្តា អាក្រតា ចោះតិ អាកុំ អាកាផ្ទេពលោ ចោនេស្សស៊ីតិ ។ ឯ) ញៅ វុច្ចលោ លោធេត៌ អភាឧរិយ ចា**ខ់ត្ថិយំ ។ គេ**ហ៊ំ ខេ ត់ក្ខាវ ភិក្ខុហ៍ បស់យទានេ ភិលានេស្ប ឧប្ហាញ ភាពស្នា ទេ ស្នា ស្នងការី ខេត្តលោ សេលា កាសី ទោ កំលានា កំលានោ ខ អននុយោកក្ខាមា វ៉ុត្តោ កក់នោ អាគមេហ៍ អាវ៉ុសោ យាវ អពេតា យោថ អរោកោ អរោត់ អាគាខ្លីមាលា ចោធេស្សូស៊ីតិ ។

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

លោកជារោគសិន ដល់លោកជារោគហើយ កាលបើត្រវការនឹងចោទក៏ ចោទចុះ ។ mលបើភិក្ខុនិយាយយាងនេះហើយ ភិក្ខុដែលឈឺនោះនៅតែ ចោទ ត្រវអាបត្តិបាចិត្តិយ (េញ៖មិនអើញេ (នឹង៣ក្យុឃាត់) ។ ម្នាស ភិក្ខុទាំងទ្យាយ ប៉េកិក្ខុទាំងនោះកំពុងតែបឋារណា ហើយមានកិក្ខុមិនឈឺ ឃាត់បក់វណាដល់ភិក្ខុឃឺ ត្រវភិក្ខុដទៃនិយាយនឹងភិក្ខុមិនឈឺនោះយ៉ង នៃអាវុសោ ភិក្ខុនេះឯង៍ឈឺ ភិធម្មតាភិក្ខុឈឺព្រះដ៏មាន[ពុះភាគ (ទង់ ត្រាស់ថាជាបុគ្គលមិនគូរដល់ការសួរដេញដោល ទេ ចុរលោកវង់ចាំទំពុំភិត្តនេះជារោគសិន ដល់លោកនេះជារោគហើយ កាល ប៊េលោក ជ្រាថ្មានឹងលោទក៏លោទចុះ ។ កាលប៊េកិត្តដទៃនិយាយយ៉ាងនេះ ហើយ ភិក្ខុមិនឈឺនោះនៅតែចោទ ត្រាំអាបត្តិបាចិត្តិយ : ត្រាះមិនអើ-ពេ៌ (នឹង៣ក្សឃាត់) ។ មាលកិក្ខាំងឡាយ បើកិក្ខាំងឡាយនោះ កំពុងតែបក់រណា ហើយមានភិក្ខុឈឺឃាត់បក់រណាដល់ភិក្ខុឃឺ តែវ កិត្តដទៃនិយាយយ៉ាង៍នេះនឹងកិត្តនោះថា លោកដ៏មានអាយុគាំងីឡាយជា អ្នកឈឺ ក៏ធម្មតាកិត្តឈឺព្រះជ័មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ថាមិនគ្អរដល់ការ ស្សដេញដោលគ្នាទេ នៃអាវុសោ ច្បូរលោកបង្អឹង់សិនទំពំលោកទាំង ទ្យាយជារោគ ដល់លោកដែលមានហេតុ (នោះ) ជាសះស្យើយហើយ កាលបើលោក ត្រវការនឹងចោទក៏ចោទកិត្តដែលឥតពេក (នោះចុះ) ។

ប្រារណ្ឌន្តកេ សមគ្គាទីនំ ប្រារណាសង្គហករណ៍

ស្សាញ់ ដូច្នូមនោ ចោនេត្ត អនានរិយេ ទាច់ត្តិយ៍ ។ អេត្តិហានុស្សា ច្រាស់ មិច្ចិ ។ ១៤៣ សង្ឃេន អេត្តិហានុស្សា ច្រាស់ មិច្ចិ ។ ១៤៣ សង្ឃេន សង្សាល់ មិច្ចិ ។ ១៤៣ សង្ឃេន សង្ឃេន ប្រាសាល់ មិច្ចិ ។

(៤៩) នេះ ទោ បន សមយេន សម្លូវបុល សន្តិដ្ឋា សម្ពត្តា កិត្តា គោសលេស ជនបនេសុ អញ្ជាន់ អាវាស ស្ប៉ នុបកថ្លឹស ។ នេះសំ ស-មក្កាន់ សម្មោនមានាន់ អអិនមានាន់ វិហាត់ អញ្ជាន-ពេ ដាសុវិហាពេ អធិតតោ ហោត់ ។ អស់ទោ តេសំ កិត្តាន់ ឯកឧយោស៍ អម្លាក់ ទោ សបក្ដាន់ សម្មោន-មានាន់ អអិនមានាន់ វិហាត់ អញ្ជាតពេ ជាសុវិហាពេ អធិតាតា សប មយំ ឥនាន់ បវាសេវា្ទម សិយាប៉ កិត្តា បវាត្វោ ចាត់កំ បត្តាមេឃ្យំ ឃំ មយំ ឥមម្លា ជាសុវិហាព បរិពាហ៍វា អស្បាម កាដ់ នុ ទោ អម្លេហ៍ បវារណត្តនូកៈ ការធ្វើបវារណាសង្គហៈនៃពួកភិក្ខុអ្នកព្រមព្រៀងគ្នាជាដើម

កាលបើកិត្តដទៃនិយាយយ៉ាងនោះហើយ កិត្តឈឺនោះនៅតែចោទ ត្រវ អាបត្តិបាចិត្តិយ េព្រោះមិនអើពើ (នឹងពាក្យឃាត់) ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កាលបើកិត្តទាំងឡាយនោះកំពុងតែបក់ណោ ហើយមានកិត្តមិនឈឺឃាត់ បក់ណោដល់កិត្តមិនឈឺ ។ ត្រវសង្ឃដេញដោលកិត្តទាំងពីររូបដោយ ត្រឹមត្រវៃ សាកស្សដោយត្រឹមត្រវ៉េហើយឲ្យកិត្តទាំងនោះធ្វើតាមធម៌ (គឺសំ-ដែងអាបត្តិ) ហើយសិមបក់រណាចុះ ។

(៤៧) ក៏សម័យនោះឯង ព្លួកកិត្តប្រើនរូបជាមិត្រធ្លាប់ឃើញគ្នា ជាមិត្រសិទ្ធ ស្នាលមាំមូន ចូលទៅចាំវស្សាក្នុងតាវាសមួយក្នុងកោសល ជនបទ ។ កាលកិត្តទាំងនោះ ព្រម ព្រៀង ស្មោះសរកេគ្នាមិនវិវាទគ្នា ហើយក៏បានដល់នូវធម៌ម្យ៉ាងដែលជា គ្រឿងនៅសប្បាយ^(๑) ។ គ្រា នោះឯង កិត្តទាំងនោះមានសេចក្តីតិះ រិះដូច្នេះថា កាលយើងទាំង ឡាយព្រមព្រៀងគ្នាកែលយកគ្នាមិនទាស់ខែងគ្នា ក៏បានដល់នូវធម៌ ម្យ៉ាងដែលជា គ្រឿងនៅសប្បាយ ហើយ ក្នុងពេលនេះ បើយើងទាំង ទ្បាយនឹងបវារណា គង់នឹងមានពួកកិត្តដែលបវារណា ច្រហើយ ច្រៀសចេញទៅកាន់ចារិក យើងទាំងឡាយមុខជានឹងឃ្វាតចាកធម៌ជា គ្រឿងនៅសប្បាយនេះ ដោយអាការដូច្នេះមិនទាន យើងទាំងឡាយ

[្] អដ្ឋពេល សំដោយពសមថៈ ឬវិបស្សតា ដែលទើបន៍ងបាន តោទន់ ឬ ខ្លីតៅឡើយ ។

វិនយចិជិពេ មហាវិគ្គោ

បដិបជ្ជិតត្វិ ។ ភកវតោ ឯតមត្វ ភាពេបេសុំ ។ ៩៩ ខន កិត្ត្ឋ សម្ពេញលា សន្ទឹឌ្ឌា សម្ពុត្តា ភិក្ខុ អភាតក្មើ អាវាស ស្ប៉េ ឧបកប្ផិ ។ គេសំ ស-បត្តជំ សម្ពេធមានាធំ អាវិធមានាធំ វិហាត់ អេញ-តែរោ ជាសុវិហារោ អជិននោ យោត៌ ។ ឥត្រ ខេ ភិក្ខុជំ ស់ ហោង អេឡាក់ ទោ សមត្តាជំ សម្មោធមាជាជំ អាំជែមាខាន់ វ៉ែលរត់ អញតហេ ដាស៊ីហារោ អធិតតោ ស ខេ មយំ ឥ៩ ដេ មហាស្បាម សំយាមិ ភិក្ខា មហាត្វា ទោះគំ ទត្តមេយ្យំ ឃុំ មេយំ ឥមទ្លា ជាសុវិសារា ទវិតា-ហេត្តាសាស្ត្រសាធិ ។ អនុជាខាម៉ា ភិក្ខាប់ ភេសា ភិក្ខាប់ ប្រាលោសខ្ព័ល់ កាត់ ។ ស់ញុ បន ភិក្ខាវ កាត់ញោ ។ សព្វេហៅ ឯកាជ្ញុំ សច្ចិបតិត្យុំ ។ សច្ចិបតិត្យា ព្យុត្តេខ ភិក្ខាល បន្ទំពលេខ សង្ខៀ ញាចេងព្វោ សុឈាតុ មេ ភាន្តេ សម្លៀ អម្លាក់ សមត្តាជ សម្ពោធមានាជំ អវិធេមាខាជុំវិហរត់អញ្គាពេ ជាក្សិហាពេ អ**ជិកតោ ។**

វិនយចិជិក មហាវិច្ច

 $\int_{\mathcal{B}} \int_{\mathcal{A}} \int_{\mathcal{A}}$ ដ៏មាន(ព្រះភាគ ។ (ព្រះអង្គ(ទង់មានបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុង សាសនានេះ បើមានពួកកិត្តជា (ចិនជាមិត្ត ឃើញគ្នាជាមិត្តសិទ្ធ ស្នាលមាំ មួន ចូលទៅចាំវស្សគ្នង៍អាព់សមួយ ។ ភិក្ខុទាំងឡា យនោះជាអ្នក[៣ម. [[៣]ង៍ស្មោះសរកេត្តា មិនទាស់ទៃង៍គ្នា ហើយបានដល់នូវធម៌ម្យ៉ាងដែល ជា គ្រឿងនៅសហ្បាយ ។ ម្នាលក់ក្នុភាំងឲ្យាយ បើពួកក់ក្នុនៅក្នុងអាវាស នោះមានសេចក្តីគ្រិះរិះយ៉ាងនេះថា យើងទាំងឡាយជាអ្នកព្រមព្រៀងវីកៈ nយរកគ្នា មិនវិវាទគ្នា មានដល់នូវធម៌ម្យ៉ាងដែលជាគ្រឿងនៅសហ្វាយ ហើយក្នុងពេលនេះ បើប្រសិនជាយើងនឹងបក្សា៣ គង់មានពួកភិក្ខុដែល បក្សាស្រ្ត ហើយ ចៀស ចេញ ទៅកាន់បារិក យើងទាំងឡា យមុខជានឹង ឃ្វាតថាកធម៌ជាគ្រឿងនៅសហ្បាយនេះ ដោយអាការដ្យច្នេះមិនខាន មាលភិក្ខាំង រ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខាំង ព្យាយ នោះធ្វើបក់រណា សន្តហ: ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ឯបវារណាសង្គហ:នោះ ត្រូវភិក្ខុធ្វើ យាងនេះ ។ ត្រូវភិក្ខុទាំងអស់ប្រជុំក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ហើយត្រូវកិត្តដែលគ្នាសប្រតិពលឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រិព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សុមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ យើងទាំងឡាយជាអ្នកព្រមព្រៀងគ្នាស្មោះសរវកគ្នា មិនវិវាទគ្នា ច្បានដល់នូវធម៌ម្យ៉ាងដែលជា គ្រឿងនៅសហ្សាយ ហើយ ៗ

បវារណត្តន្តពេ សមគ្គាទីនំ បវារណាសង្គហករណំ

ស ខេ មហំ ឥខាធ៌ មក្សស្បាម សំយាច់ ភិក្តា មក្សត្វា တော်ကို စေညာျဖော် ရက် ရေးကို သည် တွေ့ ရေးမှာ တွေ့ ရေးမှာ တွေ့ ပော်ဘာ အက်ိုလကျူမ ၅ လာဝိ လာရွိေတြ့ မရှိကြေ မရှိကြ បែក ហោសស្ថម គេប្រែស្រង់ គេប្រែស្រ ទាន់ ទោក្ខំ ជុខ្ចុំ សេយ្យ អាកមេ កោមុខំយា សតុម្នា-က်ော်တာ ရာသူတာ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ ၈ មេ ភាខ្លេ ស ឡោ អ ស្ពាត់ ស ប ក្ខាន់ ស ម្មោនមានា ជំ អាវិធមាលាធំ វិហវត់ អញ្ជាពា ដាសុវិហារោ អជ៌ក-តោ ។ ស េខ មយំ ឥ៩ េធិ មកក្រោម សំយាប់ ភិក្ខា មកក្រោ ចាក់ មក្តាមេយ្យំ ៧វំ មយំ ឥម្សា ដាសុវិហារា បរិតាហិរា ភវិស្សាម ។ ស ឡោ ប្រាសាសស្តី ស ការេត ឥខាន់ ខ្ទេសថំ តុះសៃត្រិ ទាត់មោត្ត ជុំស៊ីសុត្រិ អាកាប តោ-ရဲ့နဲ့တာ တာရှာများနဲ့တာ တည္တကန် က လာနဂ္ဂလာ-ក្សាតា ១មត់ បវាយោករដ្ឋបក្ស កាលាំ ឥឌាធ៌ ន្ទេសថំ ការៃស្បតិ៍ ចាត់មោត្តិ នុខ្គិស់ស្បតិ៍ អា កមេ កោមុធិយា ខាតុម្ចាស់ធំយា ខាងក្រឡុំ សោ

បវារណក្ខន្ធកៈ ការធ្វើបវារណាសង្គហៈនៃពួកភិក្ខុអ្នកព្រមព្រៀងគ្នាជាជើម

ក្នុងពេលនេះ បើប្រសិនជាយើងទាំងឡាយនឹងបក់រណាទៅ គង់មានពុក ភិត្តដែលថានបក់រណា ហើយចេញទៅកាន់ហារិក យើងទាំងឡាយមុខជា ខឹងឃ្វាតលាកធម៌ជា (គ្រឿងនៅសហ្វាយ នេះ ដោយអាការដូ យេះមិនទាន។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ គួរសង្ឃធ្វើបវាវណាសង្គ័ហៈ គួរធ្វើ 🖫 ណ្ដេសថគ្គរសំដែនបាតិមោត្ត គួរបឋារណាក្នុងថ្ងៃជាគំរប់៤ ខែនៃវស្សានដ្ឋេរ ជាទីកែនៃជាកុម្មក្នុង(ជុំណូបត្ត)ដែលមកដល់ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ នេះជា ញត្តិ។ បតិ[ត[ត:សង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ យើងទាំងទ្បាយជាអ្នក ព្រម[ព្រៀង៍គ្នា កែពយកេត្ត មិនពស់ខែង៍គ្នា បានដល់នូវជម៌ម្យ៉ាងដែល ជា គ្រឿង នៅសហ្វាយ ហើយ ។ ក្នុង ពេល នេះ បើយើងទាំងទុក្យ យទឹងបក់-រណាទៅគង់មានពួកកិត្តដែលធានបវាវណា ហើយចៀសចេញទៅកាន់ថា-យើងទាំងទ្យា យមុខជានឹងឃ្វាតចាកធម៌ជាគ្រឿងនៅសហ្បាយនេះ ដោយអាការដូរចុះមិនខាន ។ ឥឡូវសង្ឃធ្វើបវារណាសង្គ័ហៈធ្វើឧបោសថ សំដែនបាត់ មោក្ខនឹងបក់ណោក្នុងថ្ងៃជាគំរប់ ៤ ខែនៃវស្សនរដូវជាទីរីកនៃ ដ្ឋាកុម្ទក្នុង (ដុណ្យក្ខុ) ដែលមកដល់ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ការធ្វើបវា-រណាសង្គហ: គឺថាសង្ឃនឹងធ្វើ៖ ពេលថ សំដែងបាត់ មោក្ខ នឹងបក់រណា ក្នុងថ្ងៃជាគំរប់ ៤ ខែខែវស្សានរដ្ឋជាទីរកនៃផ្កាកុមុទក្នុង (ដុណ្ណបក្ខុ)ដែល មកដល់ក្នុងកាលឥឡូវនេះ គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គ្រិណា គួរលោក

វិនយបិដិកេ មហាវិញេ

តុណ្*ស*្រួ យស្បូ ឧត្តមត់ **សោ ភាសេយ**្យ ។ កា តោ សធ្យែ មហ្វាសាសង្គ័យោ ឥខានិ ខ្យោៈ សថ់ គារិស្សតិ ចាត់មោត្តាំ ឧខ្ចុំសំស្បូតិ អាកមេ កោមុខិយា យដ្សាស់និយា យក់សេរ៉ូតំ ។ ១៩នំ ស់ខ្លាំស្ស នុស្តាំ ។ ឯ៤មន្ទំ ភាយាម៉ឺន ។ តេញ ខេ ភិក្ខាវេ ភិក្ខុ ហិ កាតេ ខេវាវេណាសង្ល័យ អញ្ញ-តរោ ភិក្ខា ឃុំ ជនបេត្រ ស្នាមហំ អាវុសោ ជនបនចារិក់ បក្តម្នុំ អង្គ មេ ជួចជួន ការហ្គុំ ។ សោ ស្ងមស្ប វេឌជ័យោ សាឌុ អាវុសោ មវាបត្វា កញ្ចាភ័គ៌ ។ សោ ខេ ភិក្ខាវ ភិក្ខា ខ្សាយមានោ អញនស្បា ភិក្ខានោ ស្សាល្ខា មាន ស្រា ស្វាន់ស្បី ពេញលោ ងចូមរំពែ $(a) (a) \hat{a} + \hat{b} + \hat{b$ ម៉ូន ។ តស្បៈ ខេ ភិគ្គ្ឋ ភិគ្គ្ ទេ១ ខេប្រមានស្ប

វិនយបិធិព មហាវិគ្គ

ម្ចាស់អង្គនោះសៀម មិនតាប់ចិត្តដល់លេកម្ចាស់អង្គ័ណា គួរលេកម្ចាស់ អង្គ នោះនិយាយ ឡើង ។ បវារណាសង្គហ:គឺថាសង្ឃនឹង ធ្វើ៖ ពេ្ធសថ សំដែងបាត់ មេត្តនេះ នឹងបក់វណាក្នុងថ្ងៃជាគំរប់ ៤ ខែនៃវស្សានរដ្ឋជាទី រីកនៃដ្ឋាកុម្មក្នុង (ជុណ្ណបត្ត) ដែលមកដល់ក្នុងតាលឥឡូវនេះ សង្ឃូបាន ធ្វេច្ចលេយ ។ បវារណាសង្គហ:នោះគាប់ចិត្តដល់សង្ឃលេយ េញាះ ហេតុនោះបានជាសង្ឃសៀម ។ ខ្ញុំសូមហិទុកខ្លងរឿងនេះដោយអាការ សៀមនៅយ៉ាង៍នេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ធ្វើទុកវណាសង្គហ:ហើយ មានភិក្ខុណាមួយនិយាយយ៉ាងនេះថា អាវុសេ 🧃 ជ្រាជ្ញានឹងបេញទៅកាន់ហាវិកក្នុងជនបទ េញេះខ្ញុំមានកិច្ចត្រូវ ធ្វើក្នុងជនបទ ។ ត្រវក់ក្នុដទៃនិយាយនឹងក់ក្ខុនោះយ៉ាងនេះថា នៃអាវុសោ **១**សូមអង្គរលោកសិន ចូវលោកបក់រណាហើយសឹមទៅចុះ ។ ម្នាលកិក្ខ ទាំងទ្បាយ បើភិក្ខុនោះកំពុងតែបវារណា ឃាត់បវារណា ភិក្ខុរូប ណាមួយ គួរកិត្តដែល ត្រៃវគេឃាត់ នោះនិយាយយាងនេះនឹងកិត្តអ្នកឃាត់ នោះថា នៃ អាវុសោ លោកមិនមែនជាជំក្នុងការបក់រណារបស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំនឹងមិនទាន់ ប់វារណា ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ កាលកិត្តនោះ កំពុងតែប់វារណា

បវារណក្ខន្ធកេ បវារណាសង្គហារណ៍

អញាត្រា ភិក្ខុ តស្ប ភិក្ខុនោ ១៦០លាំ ៤១គ នភោ ស ស្ពែន សមនុយុញ្ជិត្យ សមនុត្តា ហិត្យា យ៩ា ជម្មុំ ការាបេតញ ។ សោ ខេ ភិក្ខាវ ភិក្ខា ជនបនេ នំ ការ-ហ្គាញ ឌ្គរនៃ ជប់នេះ អប់ យោងក្នុកា ខាងការក្នុកា តំអាវាសំអាកច្តិ គេហ៍ ខេ ភិត្តាវេ ភិត្តាហ៍ មវាវិយមា-នេ អញនពេ កិត្ត នស្ប កិត្តនោ ១៦០០ មិខេត់ មោ ត្យូងស្មី ខេត្តលោ ងទ្វស្សីយ សេ គេ ខ្ញុំ សប់មោ ប្រាល្លាយ ប្រវាស្រា អសន្តិ ។ គេហ៍ ខេត់ត្តាប់ កិត្តាហ៍ ប្រព្រះ មេខ ស្នេ មេខ្លាំ មេខាងក្រៅ ម្នង ខេត្ត ណំ ឋមេតិ ។ ឧកោ សង្ខេន សមនុយុញ្ជិត្យ សម-ឧុក្សាហ៍តា្ យថាជម្ពុំ ការា ខេត្តា មង្ហេខ ១៦៤៩គ្នា

> បរារណ់កូនូក់ និដ្ឋិត ចតុត្ថំ ។ ឥម**ម្ជិ ខ**ន្ធកេ វត្ថុ ឆច**ត្តា**ឡីស ។

បវារណព្តន្ធកៈ ការធ្វើនូវបវារណាសង្គហៈ

បើមានភិក្ខុណាមួយឃាត់បវារណាភិក្ខុនោះ ត្រវិសង្ឃដេញដោលសួរភិក្ខុ ទាំងពីររូប លុះសាកសួរហើយសិមឲ្យកិត្តទាំងពីរធ្វើតាមធម៌ (គឺសំដែង អាបត្តិ)។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ បើកក្តុនោះបានសម្រេចក់ក្ខុនោះក្នុងជនបទ ហើយត្រឡប់មកកាន់អាវាសនោះវិញទាងក្នុងថ្ងៃគំរប់ ៤ ខែនៃវស្សានដ្ឋេវ ជាទីវិកនៃផ្កាកុមុខ មាលភិក្ខុខាំងីឡាយ បើភិក្ខុខាំងីឡាយនោះកំពុងតែបវា-វណា ហេយមានភិក្ខុណាមួយឃាត់បក់ណោដល់ភិក្ខុនោះ គួរភិក្ខុដែល ត្រវគេឃាត់នោះនិយាយនឹងកក្ដុអ្នកឃាត់នោះយ៉ាងនេះថា លោកមិនមែនជាឥស្យូរៈក្នុងការបក់រណាបេស់ខ្ញុំ ខេ ខ្ញុំបានបក់រណា ហើយ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ប៉េកិត្តទាំងឡាយនោះកំពុងតែបវារណា នោះឃាត់បក់រណារបស់កិត្តណាមួយ ។ ត្រសែង្បូដេញដោលសាកសួរ កិត្តទាំងពីររូប លុះដេញដោលសាកសួរហើយឲ្យកិត្តទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ លើយស៊ឹមបក់ណោ ដោយសង្ឃបក់ណោចុះ ។

> ចប់ បារណេក្ខតូកៈ ទី ៤ ។ រឿងក្នុងខត្តៈនេះមាន ៤៦ រឿង ។

វិនយប់ដំពេ មហាវិគ្គោ

តសុគ្គាន់

(៤៤) ស្ប៉ា ខ្មែា យោមហេដុ

អាងពី (_{©)} ភាសិ ឧហារិព្

អដាសុបសុសំជាសំ

អញ្ជូញ ពុលេមតា

ជង្គេះ ខេត្ត ន

យុគ៌្នហេខណិនយ $_{(p)}$

រាជា ចោរា ខ ព្តា ច

វិត្តបច្ចុត្តិកា តឋា

ខត្យ ខត្តនយោ ខ្វេតភា

ន. សគម័ ។ ២ ឧ. កម្មុំ គឺលាឧញាតកា ។

វិនយប៌ជិក មហាវត្ត

ទុទ្ធាននៃបវាវណត្តន្នក:នោះ គឺ

(៤៨) រឿងពួកកិត្តទៅហំវស្សក្**ងកោស**លជនប**្** មកគាល់ព្រះសាស្តា ្ស្រីងកិត្តនៅរួមគ្នាដូចថសុសត្វ (គឺ សត្វដែលគេចិញ្ចឹម) មិនជាទីសច្បាយ ១ រឿងបក់រណា ជា ការអនុលោមដល់គ្មាន់ង៍គ្មា ១ រឿងពួកធព្វគ្គិយកិត្តអង្គ័យលើ អាសនៈកង្គពេលដែលកិត្តជាថេរៈកំពុងបករណា១ រឿង បក់រណាមានពីរយ៉ាង៍១ រឿង៍បក់រណាក់ម្មបួនយ៉ាង៍១ រឿង (តាះអង្គ(ទង់អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តឈឺឲ្យបវាវណា ១ រឿងញាតិ ចាប់កក្តុកង់ថៃបក់ណោ ១ រឿងស្ដេចចាប់កក្តុកង់ថែបក់វ-ណា ១ រឿងពួកចោរចាប់ក៏ក្នុក្នុងថ្ងៃប្រាវណា ១ រឿងពួកអ្នក លេន៍ចាប់ភិក្ខុកង់ថ្ងៃបករណា ១ រឿងភិក្ខុជាសត្រវិចាប់ភិក្ខុ ក្នុងថ្ងៃបករណា ១ រឿង ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុ ជុំរូបធ្វើបក់-វណា ដោយសង្ឃបក់វណា ១ វឿង៍ ៤ង់អនុញាត់ឲ្យភិក្ខុបួន វុបបក់វណា ដល់គ្មានឹងគ្នា ១ វឿង[ទង់អនុញាត្ទ្យភិក្ខុចវូប បវាវណាដល់គ្នានឹងគ្នាឲ្យរឿង (ទង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុពីររួបបវា-រណាដល់គ្មាន៏ង៍គ្មា ១ រឿង (ទង់អនុញាតឲ្យកិត្តមួយ រូប

បវារណព្ទពេ ឧទ្ធខពាថា

មានទៀល ខេឌ្គ មារ

សញ្ចោ សង្ខោ ឋមនិកោ

តហុសមា ៦ ដោត់តា

អាវាសិតា ខេត្តស្បា

ល់ខ្លួស់វាសភា ឧកោ

မျှန်းမှု အ နေ့နာ့်ရွာလ

(*) ឈារការ នាខេត្តជ

សញ្ជាហ៍ $^{(b)}$ ខេច៌តា មេហេ

អន្តេរ ខ ឧប្តរណ

ឧ ភាពន បម្រាក់ ព ព ព

១ ឧ. ដគ្គភឧបវារណា ។ ៤ ឧ. សាពេហ៍ ។

បរារណព្នផ្ទះ ឧទ្ធាសជាថា

អធិដ្ឋានបក់ណោ 🤊 រឿងកិត្ត តែវិមាបត្តិក្នុងថ្ងៃបក់ណា 🤊 រឿងកិត្តសង្ស័យអាបត្តិក្នុងថ្ងៃបារណា ១ រឿងកិត្តកំពុងតែប-ឋារណា ហើយលើកឃើញអាបត្តិ ១ រឿងសង្ឃព**ំង**អស់ ត្រូវ សភាគាបត្តិក្នុងថ្ងៃប្រាវណា ១ រឿងសង្ឃទាំងអស់សង្ស័យ សភាគាបត្តិទ រឿងកិត្តនៅក្នុងអាវាស ប្រើនជាងនឹងស្មើគ្នានឹង តិចជាង ១ វឿងពួកអាវាសិកភិក្ខុ ប្រកាន់ថាថៃដ្ឋបច្ចុន ព្យុក្សគន្តកក្តុប្រកាន់ថាថ្ងៃដុប្បញ្ជា រឿងកេទនឹងសំវាស ต์สต์มชស[ี]หก่งกิลกูล โลกลลลลิล ๑ เป็นลิลลุมศ កាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុភ្នុងថ្ងៃ២៧វណា ១ រឿងភិក្ខុមិន ត្រវិច-វារណាក្នុងបរិសឲ្យដែលកិត្តនីអង្គុយជាមួយ១ រឿង[ទង់ហាម មិនឲ្យកិត្តបក់រណាក្នុងការឱ្យខន្ទ:១ រឿងសញ្ចារក័យ១ រឿង មនុស្សឲ្យទានក្នុងថ្ងៃប្រារណាដ្ឋប្រដ្ឋបន្ត្រឹត្ត រឿងមាន ក្យៀងក្នុងថ្ងៃប្រាវណា ១ រឿងការអន្តរាយដល់បក់រណា ១ រឿង ព្រះអង្គ (នៅហាមមិនឲ្យកិត្តមានអាបត្តិធ្វើបក់រណា ១ រឿងពួក ធពុគ្គិយកិត្តគិតថាពុក្ខបេសលក្តិក្ខុឃាត់បក់រណាដល់ពុក្ខយើង

វិតយច់ដកេ មហាវគ្គោ

អដ្ឋខំតា ច ភិក្ខុ ខោ
គាំម្លំ ចាត់ (*) កានមញ្ជ ខំដ្នេ សុតសង្គ័យ
ចោឧកោ ចុខិតកោ ច ម៉ុហូត្ត ច ភណ្ឌូខំ
ចាក់ណេស្ស សង្គ័យា (២)
អនិស្សារ ចក់យេធំ ។

e ឡ កុំម្តុំ វាតិ ។ ៤ ឡ បវារណាសង្គ្រយោ ច ។

វិនយបិជិក មហាវិត្ត

ហើយ ប្រញាប់ឃាត់បរារណា ជាមុន១ រឿងកិត្ត្ ឃាត់បរារណា
មិនបាន១ រឿងកិត្ត្ ឃាត់បរារណាជល់កិត្តផងគ្នាក្នុងថ្ងៃបវារណា១ (សេចក្តីស្លូវថាលោកឃាត់បរារណា) ប្រោះហេតុអ្វី១ វេណា១ (សេចក្តីស្លូវថាលោកឃាត់បរារណា) ប្រោះហេតុអ្វី១ វេណា១ (សេចក្តីស្លូវថាលោកឃាត់បរារណា) ប្រោះហេតុអ្វី១ វេណា១ (សេចក្តីស្លូវថាខេត្តខេត្តប្បង្គីឃាត់បរារណា យោយឃើញ ដោយពូដោយរង្គើស១ រឿងកិត្ត្តិវិអាបត្តិបុល្ចចំយ១ រឿងកិត្ត្ ដែល ត្រូវចោទ១ រឿងកិត្តិត្រូវអាបត្តិបុល្ចចំយ១ រឿងវត្តិទ្ធិ វិអាបត្តិបុល្ចចំយ១ រឿងវត្តិទុំ វិស្សាខ្លាំ ១ រឿងកិត្តិទុំ វិអាបត្តិបុល្ចចំយ១ រឿងសង្ឃគ្លូវ សាកស្សាកិត្តទាំងពីរប្រ ហើយឲ្យកិត្តទាំងពីរប្រធ្វើតាមធម៌ ហើយសមបវារណា១ ។

បម្បត្តត្តកំ

(៤៤) នេះ សមយេខ ពុំខ្មោំ ភភក ភជិតិយោ វិហរឌ្ ភ្ជុំក្រូដេ បព្ទាត ។ ភេព ទោ បាន សមយេជ រាជា មាក ដោ សេខយោ ពិម្មិសព្រ អស់តំយា តាម៉-តាសហសេរុសុ ឥស្សាំយាធិបច្ចុំ^(១) រដ្ឋំ ការេតិ ។ គេជ សេ ឧត មានពេខ ឧត្យាញ មោយោ សាន មេនៅរួ សោ សេឌ្ជីបុត្តោ សុខុមាលោ ហោត់ ។ តស្ប មាឧត លេស លេមាធំ ជាតាធំ ហោធ្ថំ ។ អ៩ខោ រាជា មាក ដោ សេធ៌យោ តិម្ពិសារា តាធ៌ អស់តែ^(២) តាមិកា សហសុក្ខ សច្ចិទាតាខេត្តា គេខេច្ចនៅ ការណ៍យេខ សោណស្បា កោន្យ៉ាសស្បា សន្និកោ ខ្លត់ ខាមេសំ អាត់ខ្លុំ សោយោ ឥញ្ទំ សោយសុ អាត់តន្លំ ។

^{🌣 🤋} ឥស្សាធិបច្ចុំ ។ 🛌 អស់តំ ឆាមិកសហស្សាគីតិ កត្ថចិ យោត្តកេ 🕏ស្សតិ ។

បម្បត្តិត្តក:

(៤៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់នៅលើភ្នំគំជ្យក្នុដ

ទៀបក្រុងកជ្យ ទេ គ្រានោះឯង ព្រះបាទមាគពសេនិយពិម្ពិសារសេយ

រាជ្យជាឥស្សរាធិបតិលើអ្នកស្រុកទាំង ៤ ម៉ឺន ។ សម័យ នោះឯង ក្នុង ក្រុង

ចម្បា មានកូនសេដ្ឋម្នាក់ឈ្មោះសោណ: ជាកោទ្បិសៃគោត្តហើយជា

សុទ្ធមាលជាតិ។ សេដ្ឋបុត្តនោះមានរោមជា ប្រើនដុះ ត្រង់ចុរតជើង ពុំងពីរ។

គ្រានោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិទ្ធិសារ (ទង់ប្រជុំពួកអ្នកស្រុកទាំង ៤

ម៉ឺន ហើយ ខ្ទិន់បញ្ជូនរាជបម្រើទៅក្នុងសំណាក់សោណកេឡិវិសដោយ

មានកិច្ចអុីនីមួយថា សោណៈចូរមក ដ្បិតយើងចង់ឲ្យសោណៈមក ។

វិនយបឹងពេ មហាវិគ្គោ

អ៩ទោ សោឈស្ស គោន្យ៉ាំសស្ស មាតាចិត្តពេ សោ-ណ់ កោច្ប៊ីរសំ ឯនឧកេចុំ រាជា នេ តាត សោលា ថា ខេឌ្គិត្តាមោ មា ខោ ត្វំ តាត សោណ យេជ រាជា គេន ចានេ អភិប្បសារយ្យាសំ រញ្ញោ បុរាតា បល្បុន្តែ ធិសីន ធិសិត្តស្បា នេះ ភជា ខានេ ឧត្តិស្ប-ត់តំ ។ អ៩ទោ សោលាំ គោធ្យឹលំ សិវិតាយ អានេ-សុំ ។ អ៩ទោ សោឈោ គោឡុំរ៉ាំសោ យេធ វាជា មាកដោ សេធិយោ តិម្ហិសារោ គេឧុបសន្ន័មិ ឧបសន្ន៍-មិត្យ រាជាចំ មាក់ខំ សេនិយំ តិម្ពិសារំ អភិវាខេត្យ ពេញ្ញា បុរសោ ចល់ផ្តើន ខ្ញុំស្នួ ១ អនុសា ទោ រាជា មាកជោ សេខិយោ តំទ្ហិសារោ សោឈស្ស គោខ្សឹំ-សស្បាញខេត្តលេស លោមាន ៩៦តាន ។ អថ្មា ១៩៦ មាកដោ សេខ៌យោ ពុំម្តីសារោ តាខំ អស់់គំ តាម៉ាត់ស-ស្មារ ខ្ទុំនេត្តិមេ អន្តេ អនុសម្នំ ១ ១ ប្រាជ្រម្ តុម្ពេ ទូត្ កាលោ មយា ឧ៍ដួខម៌្មកោ អត្តេ អនុសាស់តា

វិនយប់ដក មហវត្ត

វេលា នោះឯង ឯមាតាបិតានៃសោណកោទ្យិវិសបាននិយាយពាក្យនេះនឹង សោណកោទ្បិរិសថា នែសោណ:កូន ឥឡូវស្ដេចចង់ទតមើលជើង របស់អ្នក នៃសោណ:ក្លួន អ្នកឯងកុំចាំបាច់លាដើងបង្ហាញស្ដេចឡើយ អ្នកឯងចុរ្រង្គ្រយ់ពែនក្មែនចំពោះ ព្រះភក្ត្រស្តេចចុះ កាលបើអ្នកអង្គ្រយនៅ ហើយស្ដេចគង់នឹងទតឃើញដើងអ្នកហើយ ។ គ្រានោះឯង ពួកជនក៏ បាននាំសោណកោទ្យិសមកដោយគ្រែស្នែង (មកថ្វាយស្ដេច) ខណ:នោះ សោណកោទ្បិរិសក៍ពុនព្*លទៅតាល់ព្រះ*ពុខមាគធសេនិ-លុះច្ចល ទៅដល់ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំ **ព្រះបាទ មាគងសេនិយ**-ពិម្ពិសាររួចហើយអង្គ័យពែនក្មែនចំពោះ ព្រះកក្ត្រស្តេច ។ ឯព្រះបាទមាគធ សេនិយពិម្ពិសារក៏បានទតទៅឃើញរោមទាំងឡាយដែលដុះពេញ បាត ដើនបេសសោណកោទ្យិវិស ។ គ្រានោះឯង ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិ- $\mathcal{L}_{\mathcal{A}}$ សារ $\mathcal{L}_{\mathcal{A}}$ $\mathcal{L}_{\mathcal{A}$ អ្នកស្រុកទាំង ៤ ម៉ឺននោះស្រេចហើយក៏ (ទង់បញ្ជូនទៅវិញថា នៃនាយ យេង៍បានប្រដៅអ្នករាល់គ្នាក្នុងប្រយោជន៍ជាបច្ចុប្បន្នហើយ

^{• (}អដ្ឋកថា) សំដោយកអំពើទាំងឡាយ មានការភ្លួរស្រែនឹងលក់ផ្ទុំដោធើមដែលប្រកប ដោយធម នឹងប៊ីញ៉ឹមមានាបិតាដែលប្រកបដោយធម៌ ។

ចម្មក្ខុន្ធកេ សាធតត្ថេរវត្ថុ

ಜದಿ ಜಟ್ಗಳ್ಳಿ $_{(0)}$ ದಿಗ್ಗಾಟಗಳ ಭಾಗಿ ಭಾರ್ಣಿ ಇಟ್ಟಿ វាយ៍កោ អគ្គេ អនុសាស់ស្ប៉ុន្តិទំ ។ អ៩ទោ តាធ៌ អស់តំ តាម់គាសហសុក្ធ យេធ កំជា្គ ដោ បត្តា នេះជុបសន្ត័ឌឹសុ ។ នេះជ ខោ បធ សមយេធ អា• យស្មា សាក់តោ កក់តោ ខ្ពដ្ឋាកោ ហោត់ ។ អ៩ទោ តាន់ អស់តំ តាម់គាសហសុក្ខ យេណយស្ថា សាក-តោ គេជុបសន្ថ៍ទឹស ១០សន្ថ៍ទិត្វា អាយុស្ពន្តំ សាក់តំ ស្តេចក្រេត់ ខ្លួន អស្ចុំ ស្តេច ស្ត្របាន ស្ត្រិ លភេយ្យាម ភ៩វឌ្គំ ឧស្សា្ទាយាទំ ។ គេនហ៍ គម្រោ អាយក្សា មុហុត្ត ៩ ដៅ តា។ ហោដ យាវាមាំ ភកវភ្នំ ជក្សាខេត្ត ឯង៩លោ មាលាស៊ា សាននោ ខេហ្ ង់ស្នំ-យា តាមិតាសហសុក្ខំ ឬ នោ បេក្ខាមានាខំ ទាស់កោយ ជំមុខ្ញុំត្យ កក់គោ បុកតា ១មុខ្លុំត្យ កក់ខ្ញុំ ឯភពវេច ត់មាន់ ភេឌ្ អស់តំ តាម់គាសហសុប្រនិ ឥឌ្យសន្នាន់

e ឱ. តំ ភគវត្តំ ។

បម្មក្ខុផ្ទុក: និទាន់្រះសាគភក្តេរ

អ្នកទាំងឡាយចូលនាំគ្នាទៅវិញចុះ តែអ្នកទាំងឡាយ តែវនាំគ្នា ទៅគាល់ (ရေးដ៏មាន(ရေးက ခ) ရေးដ៏មាន(ရေးကခု (ရေးမှ ၁ ရာ ဒီရ (ပျ)နှုပ်ပြ-យោជន៍ទាំងឡាយក្នុងបរលោកដល់យើងទាំងឡាយ ។ វេលានោះឯង ពួកអ្នកស្រកទាំង៤ ម៉ឺននោះបានទៅឯភ្នំគិជ្ឈកូដ ។ សម័យនោះឯង (៣: សាគតដ៏មានអាយុជាអ្នកបម្រើព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ វេលានោះ ពុកអ្នក សែកគាំង ៤ ម៉ឺននោះបានចូលទៅកេព្រះសាគតដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅ ដល់លើយក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹង ព្រះសាគតដ៏មានអាយុថា បពិត្រ ឥទ្យវត្តភម្មក ស្រុកទាំង ៤ ម៉ឺននេះបានចូលមកក្នុងទីនេះ ដើម្បីឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន យើង១ំគួរូបាន យើញព្រះដ៏មានព្រះភាគទើបជាការប្រពៃ ។ ព្រះសាគតកិត្តតបវិញថា នែ អ្នកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នាឈមបង្អឹង់ចាំអាត្ញានៅទី เระอุ โมบห์ตุะ อำหาฤกิทบรุณ โดးน็ยาร [คะกาลผิร ๆ โลาเฮาะ ឯង កាលពួកអ្នក ស្រុកទាំង៨ម៉ឺននោះកំពុងតែសំឡឹងមើលក្នុងទីចំពោះមុខ ព្រះសាគតដ៏មានអាយុក៏ជ្រែកចុះចំផែនថ្ម $^{(\mathbf{0})}$ ហើយទៅផុសក្នុងទីចំពោះ ព្រះភក្ត្រីព្រះជ័មានព្រះភាគ រួចកំបានពោលពាក្យនេះនឹង[ពុះដ៏មាន[ពុ**ះ** កាគថា បពិត្រព្រះអង្គជ័ចរើន ឥឡូវមានពួកអ្នក(សកទាំង៨ម៉ឺននេះបាន

អង្គកឋា ថា ផែនថ្មមានសណ្ឋានដូចព្រះចន្ទពាក់កណ្ដាលវង់ទៅខាងញ្គ្រោមដណ្ដើរ ។

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

កក់ខ្លុំ ឧស្សាយ យស្សាធិ កខ្លេ កកវ កាល់ ឧឃ្លាំង្ន ។ នេះ ខេត្ត ខ្ញុំ មានស រូសារជិញិសាញ មា សន បញ្ហា មេហ៊ុន ។ ឃុំ ភន្លេង ទោ អាយ្ណា សាគៈ តោ ភក់តោ បដ៌ស្បូលាំគ្នា ប៉ប់ កបោត្វា កក់តោ ប្រភោ ជំមុខ្លឺត្វា គេសំ អស់តំយា តាម់គេស-បាកា្សាធំ បុរតោ បេក្ខាមានាធំ ខាជ៌កាយ ជុម្មជ៌ួត្វា រៃហារប្បញ្ជាយល់ អាសជំ បញ្ហាប្រេស ។ **អេ៩ទោ ភភ**ភ រំហារា ធំត្តម៉ត្តា វិហាប្បេច្រយល់ បញ្ជាត្ត អាស្ន ឧ៌ស័ឌ ។ អ៩ទោ តាធំ អស់តំ តាម<u>ិ</u>តាសហសុក្ខ យេឧ ភក្ស នេះឧ្ទសន្ទឹស ឧ្ទសន្ទឹត្យ ភក្ស អភិវាខេត្ត ឯគមន្តំ និសីនិសុ ។ អឋទោ តានិ អស់តំតាម៌ភាសមាស្បាធ៌ អាយស្ព័យៅសាក់តំសម-ច្នាសាធ្នើ នោ តថា កក់ផ្គុំ ។ អ៩ទោ កកវា តេសំ អស់-តំយា តាម៉ិតាសេខាស្បាន ខេត្ស ខេត្រេខវ៉ាំតែក្នុមពារ-យ អាយុស្ព័ន្ត សាពត់ អាមន្តេស់ គេខេហ៍ គុំ សាកត

វិនយបំដាក់ មហាវិគ្គ

ច្ចលមកក្នុងទីនេះដើម្បី ឃើញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បពិត្រិ ព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគរមេងជ្រាបនូវកាលគួរជាប្រយោជន៍ក្នុងកាលឥឡូវ នេះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ទ្រង់តបថា នៃសាគត បើដូច្នោះ អ្នកចូរទៅ រៀបចំក្រាលអាសនៈត្រង់ម៉ូបនៃវិហាវចុះ ។ ត្រុះសាគតដ៏មានអាយុបាន ទទួល តែះពុទ្ធដីកាព្រះជ័មានព្រះភាគថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ហើយក៏នាំ យកតាំង៍ ជែកចុះកង់ទីចំពោះព្រះកក្ត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលអ្នកស្រក ព៌ង៍ ៤ ម៉ឺននោះកំពុងសំព្ទឹងមើលក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ស្រប់តែទៅផុសចំ ដែនថ្មហើយក្រាលអាសនៈគ្រង់មូបនៃវិហារ ។ វេលានោះ គ្រះមានគ្រឹះ ភាគ[ទុន់យាងចេញពីវិហារទៅគង់នៅលើអាសន:ដែលព្រះសាគតត្តេរ: បាន[កាល[ត្រង់មូបនៃវិហារ ។ លំដាប់នោះឯង ពួកអ្នក[សកទាំង៤ម៉ឺន នោះបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់លើយក៏(កាថ ថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះកាគ រួចអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ៗ ពួកអ្នកស្រុកទាំង ៤ មុននោះក៏ខ្លុមរពុកទាក់នឹងព្រះសាគ្គដ៏មានអាយុ ទៅវិញ មិនបាននុបអររាក់ទាក់នឹង[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគដុច្នោះទ្បីយ វេលានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ថ្លែបសេចក្តីបរិវិតក្រុងចិត្តរបស់ ព្យុក្សក្សស្រកទាំង ៤ ម៉ឺនដោយព្រះឲ័យនោះហើយ ខ្ទើបទ្រង់ត្រាស់ ហៅ[ចុះសាគតដ៏មានអាយុមកថា នៃសាគត បើដូវចាះអ្នកចូវសំដែង

ចម្មព្វន្ធកេ សាគតត្ថេរវត្ថុ

អ្នក្សាសោ ឧទ្ធាយ ឧទ្ធាមនុស្សជញ្ជុំ ឥទ្ធិច្បាឌិសាវិយ ឧស្បេញ៍គំ ។ ស់ កន្តេគ ទោ អាយស្មា សាក តោ កក់-នោ ឧត្តភាហ្គែរ ពេលភា អង្គនិង អាយុទេ អង ល់ក្ដេចដូមតំបំតិដ្ឋតំបំ ជំសីឧត់ប៍ សេយ្យំបំ កេប្បេតិ បញ្ចាយតិច⁽⁰⁾ បជ្ជួលតិចិ អត្តដោយតិចិ ។ **អ៩(ទា អា-**យៈស្មា សាកាតា អាកាសេ អន្តល់ក្តេ អនេកាវិហ៍នំ ជុន្ត-រិមឧុស្បានថ្មុំ ឥធ្វិប្បានិហាវិយ៍ឧស្បេត្តា ភភពតា ខាឧសុ សំរសា និបត់ត្វា កកវន្តំ ឯតឧរោប សត្តា មេ កន្តេ ភេឌក្នុង ស្សាយា ស្សា មេ ភ ខ្លេង ស្សា ភេសា សាវា ភោះ ហមស្ទ័ត ។ អ៩ េខា តាធំ អស់តំ តាម់គាសហសុក្សំ អច្ចាំយំវត កោ អព្តំវត កោ សាវ កោ ហិ ជាម ឃុំ-មហិច្ចិកោ ភាស្បតិ ឃុំមហាឧុភាវេ អហោ ខ្លួន សត្ថា-ត់ ភកខ្ល[ំ]យៅ សម<u>ស្នា</u>បារខ្លុំ សោ តថា អាយស្ម័ខ្លុំ

ខ ឡ. ធូលាយតំ ។

ចម្បត្តក្នុក: និទានព្រះសាគតត្ថេរ

ឥទ្ធិប្បដិហារ្យដែលជាធម៌របស់មនុស្សជាន់ខ្ពស់ឲ្យក្រៃលៃង៍ ទ្បើង ទៅ ៗ ព្រះសាគតដ៏មានអាយុបានខទុលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះមាន ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏ហោះទៅលើវិហាស៍ ចង្គ្រឹម គឺដើរទុះ ឈវទុះ គង់ទុះ សិងទុះ បណ្តាលឲ្យកើតផ្សែងទុះ បណ្តា**ល** នោះ ព្រះសាគតដ៏មានអាយុ លុះបានសំដែងឥទ្ធិប្បាដិហារ្យ ជាធម៌ របស់មនុស្សជាន់ទ្គស់ មានប្រការ (ច្រិនយ៉ាង៍នៅ លើប្រទេសទំនេរ គឺ หากหรูบเท็น ก็ยกโกษณิเภ เวียโตะตุคโลโตะยาธ ព្រះភាគ ហើយក៏បាន ក្រាបបង្គំ ទុ ល ពាក្យ នេះនឹង ព្រះមានព្រះភាគថា បញ្ជីត្រៃ៖អង្គដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះកាគ ជាគ្រាបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ 🤅 ព្រះអង្គ្ ជា សាវត បតិត្រ ព្រះអង្គ្គ ជីបំរើន ព្រះជ័មាន**ព្រះភាគ** ជាគ្រែរបស់១៣៖អង្គ ១៣:អង្គជាសាវត ។ ១៣:នោះ អ្នកស្រុក តាំង ៤ ម៉ឺន នោះក៏ ពោលថា នៃគ្នា យើងដ៏ ចំរើន គូរូអស្ថារ្យក ណាស **នៃ**គ្នា យើងដ៏ចំរើន ហេតុដែលមិនធ្លាប់កើត ៗ ឡើង ហើយ តើ អម្បាល សាវកមានឫទ្ធិទ្ធាំង មានអានុភាពប្រើនម្លោះទៅហើយ ចំណង់បើគ្រ គង់មានឫទ្ធានុភាពក្រៃហែង ជាងនេះពិត (ពុកដ ហើយបែរមកឱ្**បអ**រ កក់ទាក់នឹង[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគវិញ ហែងត្បអរកក់ទាក់នឹង[ពុះសាគត

វិនយបិធីកេ មហាវគ្គោ

សាក់តំ ។ អ៩ ទោ ភភវ គេសំ អស់តំហ តាមិកាសៈ ហស្បាន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ ကေးဗေလ် လေယောင်းခွံ အေးဒဆင်း က်လေကာင်း လက္ကာင်း តាមាន់ អនីនាំ និការំ សង្គិលេសំ ខេត្តម្នេ អាធិសំ-សំ បកាសេស ។ យនា គេ ភក្សា អញ្ជាស់ កាល់ ចំនេ ត់ឧင္យဆိ រុច្ខុងហេត្ នើ ឧឧទ្ទ ខេម តមាទិច្ឆេំ អុព លា ពុទ្ធាធំ សាមុត្តាសំភា ជម្មាធសភា តំបកាសេស ឧុត្តា សាត់ឧញ្ ចូល ទេស្នា ។ ទេសាន្ត្រាត្ត សាត មាន់ មុន្តិ អលអង្គមាន់ មាតិនេះ រពុខ ឧត្តមាណា វាគ្រុ នេះមំ អស់់ានិយា ភាមិគាសសសព្វ គេស្ពឺយៅ អាសៈ ្រេដ្ឋ រួមសុ ឧតិឧទំ ៩ឧសឌ្ ជាម្តីឃុំ មាត់ខ-លេខភុំ មេសិទ្តី ចូរោឌពតិទ្ទី ៤ ខេ ក្នឹងសិប ឧឹងសិប

វិនយចិដិក មហាវត្ត

ដ៏មានអាយុដ្យច្នោះទៀតឡើយ ។ វេលានោះ ត្រះដ៏មានត្រះកាគដាម្ចាស់ [ទន់ ជ្រាបសេចក្តីបរិវិតកក្នុងចិត្តរបស់ពួកអ្នក (សកព៌ង ៤ ម៉ឺននោះ ដោយ ពែះទ័យ ហើយ ទើប ទ្រង់សំដែង នូវអនុបុព្វិកថា ឯអនុបុព្វឹកថា នោះតើដូច ម្ដេច១៖ គឺព្រះអង្គ[ទង់សំដែងទានកថា សីលកថា សគ្គកថា សំដែង ពី ទោសរបស់កាមគុណដែលជារបស់លាមក សៅហ្មង៍ និងអានិសង្បក្នុង តិវិយា ចេញប្ដូស ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់បានជ្រាបថាពួក ជនទាំងនោះមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្ត ប្រាសចាកនីវេណ: មាន ចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្តដែះថ្នាក្នុងវេលាណា ហើយ ក៏ទ្រង់សំដែងនូវ ធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធ ទាំងឡា យតែងលើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គ ឯង គឺសដែងពីកង់ឲុត្ត ហេតុដែលនាំឲ្យកេតកង់ទុក្ខ សេចក្តីលេតនូវ កង់ទុក្ខ នឹងផ្លូវដែលដល់នូវសេចក្តីលេតកង់ទុក្ខ ក្នុងវេលានោះ ។ សំ-ពត់សស្អាត់ ប្រាសថាកវត្តមានពណ៌ ៗគួរ ទទួលយក គ្រឿងជ្រែលក់ដោយ ល្អយាធ៍ណាមិញ ធម្មចុទ្ធ (គឺសោតាបត្តិមគ្គ) ឥតមានផ្តល់ឥតមាន មន្ទិល ក៏កើតទៀនដល់ពួកអក (សុកពំង៍ ៤ ម៉ឺននោះលើអាសន:នោះថា ធម្មជាត្រឯណានីមួយមានសេចក្តីកើត**ឡេ**ង៍ជាធម្មតា ធម្មជាត្រាំង៍អស់នោះ តែងមានសេចក្តីលេត ទៅវិញជាធម្មតា យាង៍នោះឯង ។ ពុក្ខជនទាំង-នោះក៏ជានយល់ន្ទីរុងរយស់ច្ចធម្មលើយ បានដល់នូវអរិយសច្ចធម្មលើយ

ជិតិជំនិល ស្រហ្វេរវិជ្ជ

င်္ဂါနောင်း ရေးကောင်းမြော် နောင်းမြော် အောင်းမော် အောင် យន្ត ព្រម្មាធិន្ត អព្គធិនិត្តិ មាន ខេ កការ ឯតនក្រខុំ អភិក្សាធំ ការ អភិក្សាធំ ការ សេយ្យថាចំ ភាគ្គ ចិត្តផ្លិត វា ១គ្គុផ្លេយ្យ បនិទ្ធផ្ទុំ ប្ដូនស្សាដ្ឋាន សព្រា ខេទ្តិត ស្ថា វិសត្វ ខេម្មិថ្មីឌ្ រា េខ ប្ត ភព្តិ មាលេ ភព្ទ ខម្មា ភិក្ខុ-សច្ប័ណិ ខាមាទម្លាប់ មេខាម មេខា ទាណុខេត់ ស្វាណខ្ល័នេត់ ។

(៤០) អ៩ទោ សោយស្បី គោះធ្វើសៃស្បី រាំងឧ-យោសិ យថា យថា ទោ អញ់ គក់គោ ១ឆ្នំ ឧសិត៌ អាជាជាមិ ឧយ៍ឧ៍ សុគារំ អក្សា អក្សាសែតា រាំគាន្ត្

បម្មក្ខុន្ធក: និភេទព្រះវេណណផ្ដេរ

ទានដឹងច្បាស់នូវអរិយសច្ចធម៌ហើយ បានចុះចិត្តស៊ប់ក្នុងអរិយសច្ចធម៌ ហើយ ធ្វង់ផុតសេចក្តីសង្ស័យ (ចាសចេញពីសេចក្តីងឿងធ្លល់ដល់នូវ :សចក្តីត្រៀវក្វា មិនបានជឿបុគ្គលដទៃក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា ក៏បាន ក្រាបបង្គ័ទូលភាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចរើន ច្បាស់ណាស់ហើយ ថពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន ច្បាស់ណាស់ហើយ ថពិត្រ *្ត្រាះ*អង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលផ្សា**រទ្បើ**ង់នូវកាជន៍ដែលគេផ្តាប់ចុះ ឬបើកឡើង់នូវ វត្តដែលកំពុំង ឬបា្រច់ផ្លូវដល់អ្នកវង្វេងផ្លូវ ឬទោលចំភ្ជុំប្រទីបប្រេងក្នុង ទីងង៉ឺតដោយគិតថា ពួកជនដែលមានចក្ខុំងឺជានយើញនូវរូបទាំងឡាយ យ៉ាន៍ណាមិញ ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ**ពុន**សំដែងដោយអនេកបរិ-យាយ ក៏ដូច្នោះឯង៍ បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយនេះសូមដល់ e ព្រះដមានព្រះភាគជាម្ចាស់ផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផងថាជា 🖟 លើក សុម ព្រះដ៏មានព្រះកាគដាម្ចាស់ចាំខុកនូវ យើងខ្ញុំថាជាខេច្ចាសកច្បន ដល់ព្រះរតន[ត័យថាជាទីវល៌កស្មើដោយជីវិតចាប់ដើមតាំងពីថ្ងៃនេះទៅ។ (៥០) គ្រានោះ សោណកោទ្បីវិសមានសេចក្តីគ្រិះរិះដុច្នេះថា ធម៌ដែល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់សំដែង ហើយ យ៉ាងណា ៗ អាតាអុញ

កំបានដឹងជាក់ បុគ្គលដែលនៅគ្រប់គ្រងវក្សាផ្ទះនេះមិនងាយនឹងប្រព្រឹត្ត

វិនយប់ដំពេ មហាវិញោ

်းဗုလ္က^{ို} သေါ့ ကရေးဖြစ်သန့် လန္တိတ်ခွဲနှာ စြုံပော့စစ်ယံ စော်ရုံ យញ្ញាញ់ គោសមស្ប៉ុ ជុំហាត្រោ្យ កាសាយាធិវត្តាធិ អស្ថាខេត្តា អតារស្មា អនការិយ៍ បព្ទដេយ្យខ្ពុំ ។ អ៩ទោ តាធិ អស់ត៌ តាមិគាសហសុក្ធិ កក់ពេ ភាស់តំ អ-ភិនខ្លុំត្វា អនុមោនិត្វា ឧដ្ឋាយាសភា ភក់វន្តំ អភិវានេត្វា បឧត្តិណ៍ គាត្វា បត្តមីសុ ។ អ៩ទោ សោយោ កោទ្ឋាសៃ អចិប្បុគ្គា្ពេស អស់តំហ តាមិកាស-ស ស្បាស់ ពេល ឧសុប ខេត្តកំពុំ និង សុខភាពិទី កកាខ្ញុំ អភិកាខេត្តា ឯគមខ្ញុំ ឧ៌-ម៉ឺឌិ ។ ឯគមខ្លុំ ឧ៍-ស់ឆ្នោ ទោ សោណោ កោន្ស៊ីសៃ កកវន្តំ ឯកឧវេច យ៩ា យ៩ាហំ ភ ្តេ ភភាគា ១ ម្នំ ខេស់តំ អាជានាម៉ ರಾದ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ್ಷಮಿಕಾ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ್ಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣಿಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣಿಣ ಕ್ಷಣಾಣಿಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಷಣಾಣ ಕ್ಣ កោសមស្សុំ ឱ្យបត្យ កាសាយាធិ វត្តាធិ អញ្ញាធេត្វា

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

ព្រហ្មរយធម៌ឲ្យពេញលេញ ឲ្យបរិសុទ្ធដោយចំណែក ១ ដូចដាសន្ន ដែលបុគ្គលដុសភាត់ហើយទេ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញនឹងកោរសក់ពុក មាត់ហើយស្នៀកដណ្ដប់សំពត់កាសាយចេញចាក់ផ្ទុះហើយ ឬសក្ខង៍ភាព នៃបុគ្គលមិនមានឲ្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ។ ១ណ:នោះ ពួកអ្នកស្រុកទាំង ៤ ម៉ឺន នោះក៏បាន តែកអវរីករាយនឹងធម៌ ដែល ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្មែរសំដែង ហើយក៏ក្រោតចេញថាកអាសន: ក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទុក្សិណ ហើយក៏ចៀសចេញទៅ ។ វេលនោះឯង សោណកោទ្បិ-វិស តាលបើពុកអ្នកស្រុកទាំង ៤ ម៉ឺនចៀសចេញទៅមិនយូរប៉ុន្មាន ធ្ងន ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដឹសមគួរ ។ សោណកោទ្បីវិស លុះអង្គ័យនៅក្នុងទីជ័សមគួរហើយ កំបានក្រាបបង្គំទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដឹ មានព្រះភាគថា ชติโតโตะអង្គីដ៏ចំរើន ធម៌ដែលโตะអង្គ[្រង់សំដែងលើយ យាងណា ៗ ១ ព្រះអង្គក់ដឹងហុនទាំងអស់ បុគ្គលដែលនៅគ្រប់ គ្រងវក្សា ផ្ទះមិនងាយនឹង (ប្រព័ត្តព្រហ្មពិយធម៌ឲ្យបានពេញលេញ ឲ្យបានបរិសុទ្ធ ដោយចំណែក១ ដូចជាសង្គីដែលបុគ្គលដុសទាត់ហើយទេ បពិត្រិព្រះ ឥទ្ធវទ្ធិ ព្រះអង្គ័ចន៍កោរសក់នឹងពុកមាត់ហើយស្នៀកដណ្ដប់

ជផិជិខិយ លេចបារីជាជី

អការស្មា អនការយុំ បញ្ជន់ បញ្ជាជ់តុ មំ ភាព កក្សត់ ។ អបត្ត ទោ សេ លោ គោធ៌្យំសេ កក់តោ សត្តិកោ បញ្ជូំ អលត្ត ១០សម្បន់ ១ អចិប្រសម្បស្នោ ខ ឧសល្មា មោយោ មុខគ្រេ រូសែខេ ឯ ឧស្ស អច្ជាធ្វើលេស ្ទន័តខោ ខាខា ភូឌឹស ៤ ឧភ្គោ លោហ៍គេន ៩ ខ្លៅ^(e) ហោត់ សេយុថ្រចំ ក**វាឃាត**ំ ។ ಕರ್ನೂ ಕಾರ್ಗಳು ಆರ್. ಕಾರ್ಬಾಕ್ ಕರ್ನು ಕರ್ನೆ. សល្វិតស្បា ៧ ខេត្តសោ ១ភិគ្គស្រោ ឧឧទាធិ យេ ទោ អ្នក អ្នក ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន អ្នក ស្រុ ចំនុំវិមុឲ្ទ អំាំដូធ្លី ទោ ៥៩ មេ គុលេ ភោក សត្តា កោក ខេ កុញ្ញុំទុំ បុព្ហាធិ ខ កាត់ យុខ្លួនាមាំ ម៉ា-សយាវត្តិត្វា កោកេ ខ កុញ្ចេយ្យំ ពុត្វាធិ ការេយ្យត្តិ ។

១ ធ. ដុដោ ។

បម្មក្ខន្ទក: និទានព្រះសោណត្ថេរ

សំពត់កាសាយចេញថាកង្ទុះហើយ ប្លុសក្នុងកាត់នៃបុគ្គលមិនមាន[ប្រយោ-ជន៍ដោយផ្ទះ ชติโลโตะអង្គដ៏ចំរើន សូមโตะដ៏មានโตะกาลโទង์โตะเษลา . បំបុសខ្ញុំ ពេះអង្គ ។ សោណកោទ្យិរិសជានបព្ទផ្លាខបសម្បទាក្នុងសំណាក់ ်ရႈများ $oldsymbol{arepsilon}$ ်ရုံးများ $oldsymbol{arepsilon}$ ប៉ុន្មាន ក៏បានទៅគង់នៅ ព្រៃសិតវន (ព្រៃត្រជាក់) ។ កាលសោណ-ក្នុនោះទំព្យាយាមទាំងដើរច $\int \Lambda$ មទៅ បាទារបស់លោកក៏បែក (ចេញ យោម) **។ « ចែង្គ្រីមក់ ប្រ**ព្រក់ដោយឈាម ដូច**ជា«ដែលស**ម្រាប់ ក់កេត្តការ តែះវិះក្នុងបត្ត យ៉ឺងនេះថា ពុក្ខសាវកឯណាមួយនៃ ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគដែលមានព្យាយាមប៊ឹងប្រែង បណ្ដាសាវភទាំងនោះ អាគ្មាអញ ត់ជាសាវកម្មួយដែរ តែបើទុកជាដូច្នោះ ក៏បត្តរបស់អាត្មាអញនៅមិនទាន ផុតពាក់អាសរ:រដាយមិនមាន«ជាទានឡើយ ៤ ត្រក្លារបស់អាត្មាអញក៏ មាន ទ្រព្យសម្បត្តិបរិប្ចូណ៌ដែវ អាត្មាអញអាចនឹងបរិភោគ ទ្រព្យសម្បត្តិ ផង អាចនឹងធ្វើបុណ្យផង បើដូច្នោះគួរអាត្មាអញវិល ត្រឡប់ទៅដើម្បីហ៊ន-កេទវិញ (គឺសឹក) ហើយនឹងបរិកោគ(ទុព្យសមុគ្រ្តិផង ធ្វើបុណ្យផង ។

វិនយចិដិពេ មហាវង្គោ

អុខ្លេស អូយូស្មា មោយអារ៉ា ខេងមា ខេ-នោខារាំង៩ មេ យា នេះ កា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សម៌្ញាំង ប សាល់ ឧសាល្រៅ ឧសារ្ទេ ប សាស់ សគ្នីញ្ចេយ្យ ឃុំមេវ ក៏ជា្លក់រូដេ បញ្ជូន អគ្គាហ៍នោ សំ. ខាល្ច ខាស់ឈ្មេញ ១ ង៩ សេ ឆ្លេង មាគីសំហេស្ ភិទ្ធាហ៊ សន្ធឹ សេខាសឧទារិគាំ អាចរណ្ឌន្តោ យេនា-យស្មាស សោណសារ ខេត្តទេស នេត្តមសន្តិម ។ អន្តសា ទោ ភភភ អាយុស្មាតោ សោណស្ប ខុខ្ពុំ លេចាំ-តេច ៩ដ្ឋំ និស្វាន ភិត្តា អាមត្តេស៍ តស្ប ឆ្វាយំ^(១) ភ្នំក្លាយ ចង្គមោ ហេសានេះ ដង្ហោ សេយ្យថាចំ ក្នុង-សាឌខន្ត្នំ ។ អាយស្នាតា ភព្តេ សោលាស្ប អច្ជាធ្វៅ-វិយស្ប ខ¢្ព័មតោ ទាឧា ភិជ្ជឹសុ តស្បាយ ខ¢ព្មោ ទោ ភពវា យេឍយស្នាតា សោណស្បី វិហាពេ តេជៈ បស់ផ្ទុំ ឧបស់ផ្ទុំត្យ បញ្ជា សស ជេ ជំសំជំ ។

ទ្វាយន្តំបំ កត្ថចំ ចេត្តកេ ទំស្សតំ ។

វិនយប៌ជិក មហវគ្គ

ល់ដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បានជ្រាបសេចក្តីគ្រឹះរិះក្នុងចិត្តរបស់ ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុដោយព្រះទ័យហើយ ក៏ស្រាប់តែជាត់ព្រះអង្គ ពីលើភ្នំគឺជ្ឈក្នុងទៅ (ភាកដពែះអង្គនៅឯ) ពែស័តវន ២ៀបដុចបុរសមាន កំព្រំង៍លា ចេញនូវដើមដៃដែលខ្លួនបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដើមដៃដែលខ្លួន លា ចេញ ។ វេលា នោះ (ត្រះជ័មាន(ត្រះកាគ(ទង់យាងទៅកាន់ សេនាសន ចារិកជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជា $(\widetilde{v}$ នរូប បានយាងសំដៅទៅកាន់ទីប \widetilde{h} មរបស់ ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុនោះ ។ ព្រះមានព្រះភាគក៏បានទតទៅឃើញ ទីចន្ត្រីមរបស់ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុប្រទ្បាក់ដោយឈាម លុះទេត ឃើញ ហើយក៏ត្រាស់ ហៅកិត្តទាំងឡាយមកសួរថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ទី០ ន្តែនេះ ជាទី០ ន្តែមរបស់អ្នកលោ បានជាប្រឡាក់ដោយឈាម ដុខជាទីស ម្រាប់សម្លាប់ គោ ។ កិត្ត្ទាំងទ្បាយ ក្រាបទូលថា បពិត្រ ព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ភាលព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុ១ព្យាយាមដើរចង្រ្តីមទៅ ហ្គា វបស់លោកក៏បែក នេះជាទី២[និមរបស់លោកនោះដែល[បទ្បាក់ដោយ ឈាម ដុចជាទីដែលសម្រាប់សម្លាប់គោ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះ ភាគ (ទន់យាងចូលទៅកាន់វិហាររបស់ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុ លុះយាង ចូលទៅដល់ហើយ ក៏ខ្ទឹង់គង់នៅលើអាសនៈដែលគេពុន[កាលទុក ។

ជតិជំនិស្ស មេហាមេរាវម័

មាលា ស្វាត្ សេ មោយោ ងង្គើ ងង្គ្រានទិវិយ នា បន្តំ និសីនិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ទោ អយុស្ន្ សោណ៌ គក្ស ឃិតខក្ខេ ខន្ គេ សោណ ព្រោក-ឧទាវិ ឧទ្ធុម្ភាស្ត្រ ក្សា ខេស្តា ខ្សាន្ត្ យេ ទោ គេខ ភក់តោ សក់តា អាធ្វេរិយ ហៃវគ្គិ អស្សេត្ត អយា្នរេ អុខ ៩ ឧ៥ គេ សេថខាស្វាល មា-សឋហ៍ ច័ត្ត ម៉ៃចុទ្តិ សំផ្លៃ ខ្លុំ ទោ បន មេ កា្លេ កោ-តា ស្ត្ញា កោក ខេ ភុញ្ជូំ ពុញាជំ ខ កាត់ យជ្-ဆာတံ တီဆယာ/နွဲးနွာ Ante င គុញ្ញេយ្យំ បុញ្ញាធិ ខេ ការបេរុត្តិ ។ ស់ ភាព្តេតិ ។ តំ កាំ មញ្ញស់ សោណ យុសហេ ខ្ញុំ ជុំទៀ មាយរួយដំខា រួហាយ ឧទ្ទ័ស្ស-ក្រុំ ។ ឃុំ ភព្តេទិ ។ ទំ គឺ មញ្សំ សោល យខា នេះ វីឈាយ នន្តិយោ អទ្ធាយ៍កា^(១)ហេន្តិ អចិន្ នេ

១ ឱ. រក្សាយៈ៣ ។

ចំណែកឯព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រុចហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះ ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុអង្គ័យ នៅក្នុងទីដ៏សមគ្គរ ហើយ ទើបព្រះមានព្រះភាគខ្ពង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាង នេះថា នែសោណ: កាលអ្នកសម្ងំនៅក្នុងទីស្វាត់ក៏កើតការគ្រិះរិះក្នុងចិត្ត យាំងនេះថា ពុកសាវកណាមួយរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ដែលមានព្យ-យាមប្រឹងប្រែង បណ្ដាសាវត្តព័ងនោះ អាត្មាអញត្តជាសាវតមួយដែរ តែបើទុកជាដុច្រោះ ក៏ចិត្តរបស់អាត្មាអញនៅមិនទាន់ផុតហកអាសវៈទាំង ទ្បាយដោយមិនមានឧបា្ធានទ្បើយ ម្យ៉ាងទៀត ទ្រព្យសម្បត្តិក្នុង ត្រូកូល ឋបស់អាគ្មាអញក៏មានបរិប្ចូណ៌ អាគ្មាអញអាចនឹងបរិកោគ[ទព្យសម្បត្តិផង ធ្វើចុណ្យផង ចើដ្ឋច្រោះគួរអាត្មាអញវិល តែឲ្យប់ទៅដើម្បីហ៊ីនកេទហើយ បរិភោគនូវ ខែព្យសម្បត្តិផង ធ្វើបុណ្យផង ។ សោណកិត្តនោះ កាប ទុលថា បត់ត្រៃត្រុះអង្គដ៏ចំរើន ពិតមែន ។ ត្រុះមានត្រុះភាគ(ខ្ពង់ សុវថា នៃសោណ: អ្នកឯងសំគាល់ហេតុនោះដូចម្ដេច កាលពីដើមអ្នក ឯង នៅជា គ្រហស្ថាននៅអ្នកធ្លាសក្នុងសូវសំឡេងខ្សែពិណឫ រសាណ: ក្រាបទូលថា បពិត្រៃ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពិតមែន ។ ព្រះមានព្រះ ភាគ (ទន់ស្ទូរថា នៃសោណ: អ្នកឯងសំគាល់ហេតុនោះដូចម្ដេច កាល ណាខ្សែពិណវបស់អ្នកតឹងពេកទៅ តើពិណរបស់អ្នកឯង មានសំឡេង

វិនយប់ជំពេ មហាវិគ្គោ

វួយា ឧភ្នំ ភពល ភាពខ្លួ ប្រាន្ទ មេពីឃ បុខ្លួ នោ ហេតុ ភន្តេតិ ។ ភ ភា មញ្ញស់ សោឈ យធា នេះ វិណាយ ឥត្តិយោ អតិសិថិលា យោត្តិ អចិនុ នេ វិណា តុស្មី ភាពល ភាពខ្លួន ប្រភេទ មេពី ស្ន នោ ហេតំ ភ ភេទ ។ តំ គឺ មត្លប់ សោឈ យខា នៅលោយ ឥន្តិយោ នៅ អច្ចាយ៍កា បោន្តិ ជាតិសំ-ខិលា សមេ កុណេ បត់ខ្លុំតា អច៌ធ្ តេ វិណា នង្មឹ សមយេ សជន្ត្រី ប្រាន្ទិតាមួយ វេតិ។ ឃុំ ភេះឆ្នេំ។ ស្សាធារ សោយ មជ្ជាធ្វើវិល ជន្តិសិល មាន្ត្រី មន្ទ្ លីល់វិធំ គោសជួយ សំវត្តទំ នុស្មាន់ហ ទំ សោលា ្សែក្រុង \mathfrak{g} នេះ \mathfrak{g} នេះ \mathfrak{g} \mathfrak{g} ဆရီ င ဖွာ့နာ့် မယ်သည့်နာ့ ရ ၅) များစီး သေ မာဏက် សោណោ ភក់គោ ខច្សសុក្ស ១ រដេខោ ភក្ស

o ឱ. អធិដ្ឋា ។

វិនយបិជិត មហាវិឌ្គ

ពីរោះឬ គួរដល់ការងារក្នុងកាលនោះដែរឬ ។ ព្រះសោណ:ក្រាបទុលថា ការខ្ទុះមិនដូរបាះទេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ខ្មុំ បពិ ត ព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន សុរ្ត ខែសោណ: អ្នកឯងសំគាល់ហេតុនោះដូចម្ដេច កាលណា ចើន្ទ្រ ពិណរបស់អ្នកធ្យរពេក តើពិណរបស់អ្នកឯងមានសំឡេងពីពោះឬ គួរដល់ **ការងារក្នុងកាលនោះដែរឬ ។** ព្រះសោណ:ក្រាបទ្យល់ថា ២ពិត្រព្រះអង្គ ការនុះមិនដូរូហ្វះទេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ(ទង់សូវថា សោណ: អ្នកសំគាល់ហេតុនោះដុចម្ដេច កាលណា បើខែទ្រាំណរបស់អ្នក មិនតឹងពេក មិនធ្យរពេក តាំង៍នៅក្នុងគុណដ៏ល្ម តើពិណរបស់អ្នកឯន៍ មានសំឡេងពីរោះឬ គុរុដល់ការងារក្នុងកាលនោះដែរឬ ។ ព្រះសោណ: នោះក្រាបទូលថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ(ទង្គ ត្រាស់ថា ខែសោណ: សេចក្តីព្យាយាមដែលតឹងបោកនាំឲ្យកើតសេចក្តី $m{n}$ យមាយ សេចក្តីព្យាយាមដែលធ្លរពេក នាំឲ្យកើតសេចក្តីខ្លិល $\Big(m{v}$ អុស ដូចខែត្រណយ៉ាង៍នោះឯង ព្រោះហេតុនោះ នៃសោណ: ក្នុងវេលានេះ អ្នកចុរតាំងសេចក្តីព្យាយាមឲ្យស្មើត្តងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវប្រើឥន្ត្រិយ ទាំង ទ្បាយឲ្យស្មើត្តាផង តែវិកាន់យកនូវនិមិត្តក្នុងសមថ:នោះផង ។ (៣៖ សោណ:ដ៏មានអាយុបានទទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះមានព្រះកាគ ដោយ ពាក្យថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ។ វេលានោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ

ចម្មក្ខុត្តពេ សាណត្តេរវត្ត

អាយក្សខ្លុំ សោលា ឥទិនា ឱ្យខេន ឱ្យខិត្ត សេយ្យ-៩ាច៌ នាម ពលវា បុរិសោ សម្មុំញ៉ូន វ៉ា ភាទាំ ប-សាយេ ខេសារំទំ វា ពាហំ សម្ម័ញ្ជេយ្យ រាវមេវ ភ្នះ អេយ ភាទ ស្រាហ ភាពិ និង នេះ ស្រាខា ត់ជ្ឈគា្ជ បញ្ជូន ទាតុរយោង ។ អ៩ទោ អយង្មា សោយោ អប់ពេធ សមយោធ ពីច្រែសមនំ អធិជ្ជាសំ នុទ្ធិ្រិលាខណី ភាគង ឧទ្សុទ្ធ ឧទ្សុ មុខលោ ಕ್ತ ನ ಜನ್ಮು ಬಡ್ಟ್ ಆರ್ಬಯ ಶ್ರಾಟ್ ಸಿಬರ್ಟ್ ಭೆ អប្បមត្តោ អាតាចី បហិតត្តោ វិហាស្ថា ឧចិរស្បៀវ យសុទ្ធាយ គេលជុត្តា សមុខៅ អការស្មា អនគារិយំ စေရဲ့ရာန္နီ နာမင္ပည္တို့ မြာတ္ခ်စ္မွာကာည္ပည္သည္က အမြို႔ ဆမြိဳ សយំ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បីដូ វិហាសំ ទីណា ជាតិ វុស៌៖ ព្រួចវិយំ គាត់ គារណ៍យំ ៩១០ នៃ-្តីខាលាឌ្ ដួមីអាវុក ដ **ដ្ឋាន្ទេក្** សោណោ អហេតុ អយោភ្ ។

ចម្មក្ខុន្ធកៈ និទានព្រះសោណត្ថោ

[្នង់ទុំនានព្រះសេសា:ដ៏មានអាយុដោយ**ខ្**វាទនេះរួចហើយ ទើប[្នង់ ជាត្រពះអង្គអំពីទីចំពោះមុខនៃព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុ នៅនាំព្រៃសីត. េហ័យ(ទង់ ប្រាកដនៅលើភ្នំគិជ្ឈកូដវិញ ប្រៀបដូចជាបុរសដែល មានកំឡាំងលេះដើមដៃ ដែលខ្លួនបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដើមដៃដែលខ្លួន **លា ចេញ ។ លំដាប់ នោះ លុះ**សម័យតមក ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុ កំហុនតាំងសេចក្តីព្យាយាម ស្មើ ចាន បើឥទ្រ្ទិយទាំង ៤ ក៏ ស្មើគ្នាផង បានកាន់យកនូវនិមិត្តក្នុងសមថៈនោះឯង ។ វេលានោះ ព្រះសោណ: ដ៏មានអាយុបានចៀសចេញទៅតែម្នាក់ឯង ឥតខានសេចក្ដីប្រមាទឡើយ **ទំ**ព្យា យាមដុត**ប**ង់នូវតិលេស បញ្ជូនចិត្តឲ្យបែរទៅ (កាន់(ពះនិញ្ជូន) ពួក កុលបុត្រដែលចេញហកផ្ទះហើយ ទៅបួសក្ខង៍ភាពជាបុគ្គលមិនមាន ប្រយោជន៍ដោយផ្ទះដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុត្តរធម៌ណា (ព្រះសោណ:) ក៏ចានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវអនុត្តវធម៌នោះ ជាទីបំផុតនៃ មគ្គព្រហ្មារ្យ ដោយបញ្ហារបស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ សម្រេចសម្រាន្តនៅដោយឥរិយាបថទាំង ៤ មិនយូវប៉ុន្មាន ច្បាស់ថា ជាតិកំណើតរបស់អាត្មាអញ អស់ហើយ (៣ហ្មាវិយធម៌ អញកំពុននៅចច់ហើយ កិច្ចដែល ត្រូវធ្វើ អញកំពុនធ្វើហើយ នឹង មានភិក្ខុដទៃអំពីភិក្ខុនេះតទៅទៀតគ្មានឡើយ ។ បណ្ដា ព្រះអហាន្ត ទាំងទ្យាយ ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុក៏ជាព្រះអរហន្តអង្គមួយដែរ

វិនយបិដិពេ មហាវិជ្ជា

(ភុប) អនុសោ មាលាហ៊ីខោ មោយហាហ៊ី ឯរសេឌី បត្តស្ប ៀតឧយោល៍ យខ្លួសហំ កក់តោ សភ្នំកោ អញ ស្សាភាយេដ្ឋ ។ អន្តសេ អាយៈឃាំ មោយោ ពោច ភាកាវ គេខេ្មសុស្ថិ ឧប្សស្ម័ទិត្តា ភក់វេឌ្គំ អភិវាធេត្តា រាយឧទុំ ខ្មុំខ្ពុំ រាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ សោណោ ភភវឌ្ឌំ ឯតឧវេជខ យោ សោ ភវឌ្ណ ភិក្ខុ អាហំ ទីឈាសរា ដុំសំនង គាន់គារណ៍យោ ដុំសំនភាព វិទ្យា សោ ជដ្ឋានាធិ អធ៌ទុត្តោ យោគិ ធេក្ខាទ្ឋាធ៌ទុត្តោ យោតិ បរិវេកាជ៌មុត្តោ យោតិ អព្យាបជ្ឈាជ៌មុត្តោ យោតិ ឧទានានក្ខហៈ ម៉ុត្តោ យោត់ តណ្ឌក្ខហៈ ម៉ុត្តោ យោត់

អរហាតិប៉ កត្ថចំ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយបិជិត មហាវគ្គ

(៤១) លំដាប់នោះ កាលព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុថានស មេច ព្រះអរហត្តហើយក៏មានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា បើដូច្នោះមានតែអាតាអញ នឹងសំដែងគុណគំអរហត្តផល ក្នុងសំណាក់ព្រះមានព្រះភាគ ។ វេលា នោះ ព្រះសោណៈដ៏មានអាយុ បានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះ ចូល ទៅដល់ ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះមានព្រះភាគរួចអង្គ័យ នៅក្នុងឲ្ដី សមគុរ្ ។ ព្រះសោណៈដ៏មានអាយុអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគុរ្ហើយ ក៏បាន ក្រាបបង្គ័ទូលភាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគថា $\hat{\sigma}$ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចរេន ភិត្តណា ជា ព្រះអហេន្តទីណា សែព ជុនសិក្សា ព្រហ្ម១វេចចហើយ មាន កិច្ចស(ម្ខេចហើយ មានកាs:ដាក់ចុះហើយ $^{(0)}$ បានស(ម្ខេច)បយោជន៍ របស់ខ្លួនហើយ មានកំលេសជាគ្រឿងប្រកបសត្វក្នុងកពអស់ហើយ មាន ចិត្តផុត[សទ្ទរហើយ (ចាកកិលេស) [េញាះដឹងដោយប្រពៃ ភិក្ខុនោះមាន អធ្យា ស្រ័យបង្ហោន ទៅតាន់ហេតុទាំង ៦ យ៉ាង គឺ មានអធ្យា ស្រ័យបង្ហោន ទៅកាន់ នេក្ខម្ $^{(b)}$ (គឺអហេត្ត) ១ មានអង្យ[ស័យបង្គោនទៅក្នុងទីសាត ១ មានអធ្យាស្រ័យបង្ហោនទៅកាន់សេចក្តីមិនព្យាបាទ 🤊 មានអធ្យាស្រ័យ បង្អោន ទៅកាន់ធម៌ជា គ្រឿងអស់ ទៅ ខែឧបាទាន 🤊 មានអធ្យាស្រ័យ បង្អោនទៅកាន់ធម៌ជា (គ្រឹងអស់ទៅនៃតណ្ដា 🤊 មានអធ្យា ស្រ័យបង្អោន

o កំលេស oo យ៉ាងនឹងខន្ធ ៩ ជាដើមឈ្មោះថាភារៈគឺគ្រឿងធ្ងន់ ដែលហៅថាមានភារៈ ជាក់ចុះហើយ គឺអស់រវល់ដោយកំលេសនឹងខន្ធជាដើមនោះគទៅទៀត ។ ៤ អដ្ឋកថាថា បាន បាក់ធ្លុះគ្រាស់ដឹងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវគ្រិះអរហត្ត ។

ចម្មក្ខុន្ធកេ ទីណាសវគុណក្រា

អភាទាំសាឌ្ឝី ខេត្ត ស្គោ សេ ឧខ មទើ ៩ េះក្សួស្ស អយស្មុតោ សិមស្ស កោះលំ សន្ធាមត្តកំ ថិច ដល់តាល់ ប៉ុស្សិល ខេយៈគឺតំខ្លែង ខ សេ ប ខេត្ត ភាព្ត ឃុំ ឧដ្ឋទ្ធំ ទី លោសវេវា ភាព្ត ភិក្តុ រ៉ុស៌នាវា ឧស្សាវ ជន្ត្រិត ៤២ ២៤ ១៣ ខេត្ត ការ ខេត្ មុន្តោ ហោត៌ ១៤៣ គេសេសា ្ត្រែសេត្តា ឧក្មេញ្ចិ. មុត្ត ហោគ៌ ១៤៣ មោហ្សុក្វីតម្រាហ្គា ឧក្សុម្មាធ៌-ត់ខ្លែ សេខ ស្ត្រ ស្ត្រ សេខ សេខិត្ត នេយ្ជិស្សិ មាល់ សិ-ကေး ဈီးမေလျှ လာနာမည္ကားလိုးလာက် နေ့ ေနယမာယည္ ជំតាមយមានោម វៃកោធ៌មត្រាត់ ជ ទោម នេត់ អន្តេ រាវំ ឧដ្ឋទ្ធំ ១៣ភាព ងាធ្ល ង្គ ស្នែង។ សង្គារណ៍យោ

េទាកាន់សេចក្តីមិនវង្កែង ១ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន មានហេតុថា លោក!នេះ មានលោកដ៏មានអាយុពួកទុះមានសេចក្តីរិះគិតដូច្នេះថា លោក ជូតខេម្ចាស់ខេះ ហើះណុខាងខេម្មប្រហ្គាល់ពេល មើងខេស្ត្រ ស្រែន អាស្រ័យនូវគុណ គ្រាន់តែសេចក្តីជឿថ្ម៉ាណ្ណោះឯង ថពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលកុំគប្ប៊ីយល់ហេតុនេះ ដូច្នេះឡើយ បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឯភិក្ខុ ដែល៨ា ព្រះទីណា ស្រត 💍 ជានសិក្សា គ្រហ្មីថា 1 ចប់ ហើយ 🧪 \mathcal{N} ទ្រេច ហេច \mathcal{N} កាលមិនបានពិចារណា ខ្លួន ដែលមានកិច្ច \mathcal{N} ត្រូវធ្វេមិន បានពិហរណា ខ្លាំសេចក្តីចំរើននៃកិច្ច ដែលខ្លួនបានធ្វើហើយ ឈ្មោះថា មានអធ្យាស្រ័យបង្គោន**ទៅកា**ន់នេក្ខម្ម: ក្រោះអស់**វា**គ: [េញ៖ ច្រាសចាក្សាគ: ហើយ ឈ្មោះថា មានអធ្យាស្រ័យបង្គោន**ទៅ** កាន់នេត្តម្: ក្រោះអស់ទោស: ក្រោះ ហ្រែស**ហកទោស:ហើយ ឈ្មោះ** ឋាមានអធ្យស្រ័យបង្គោនទៅកាន់នេត្តម្មៈ ព្រោះអស់មោហៈ ព្រោះ ជ្រាសចាកមោហ:ហើយ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន មានហេតុថា ក្នុង លោកនេះ មានលោកដ៏មានអាយុពួក១ះ មានសេចក្តីរិះគិតយាង៍នេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះ ជាអ្នក ជ្រាប្លាលាកសក្ការៈ នឹងសេចក្តីសរសើរ ហើយ ឈ្មោះថា មានអធ្យាស្រ័យបង្គោនទៅក្នុងទីដ៏ស្វាត់ បត្តិ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលកុំគប្បីយល់ហេតុនេះ ដូច្នេះឡើយ បព៌ត្រិ៍ព្រះ អង្គដ៏ចំរើន ឯភិក្ខុជា ព្រះទីណា ស្រពសិក្សា ព្រហ្មចប់ហើយ មាន

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

ការហ្លួលមត្តាន់ អសមនុបស្បន្តោ កាតុស្បូវ បន្ទិបលំ ១យា រាក្សា វីត្សាកត្តា ប្រែកោឌ៌ម៉ុត្តោ យោគ៌ ១យា នោសស្ប វិតនោសត្តា មវិវេកាាធ៌មុត្តា យោគ៌ ១យា បោបាស្ប្រឹត្តសេសត្ថា ប់ហៃកាះធំមុត្តា សោត៌ សំយា សេ ឧខមទើ មុខេយ្តិសា មាលសាម្រេ ព្យុធមា មួល-តិ្សឧបសម្នា និច អភាគាល់ មារមេ ឧយិសដ៍បើ អព្យាបជ្ឈាធ៌បុត្តោតិ ជ ទោ បធេតំ កក្ដេ ស់ ខេដ្តគ្វំ ចំណាស់ នេះ និក្សា ស្នែង មានសាលាយា កោលរ៉យមត្តាជំ អសមនុបស្បន្តា កាត់សុក្រា បដ៌បយំ ទយា រាកស្បី វិតរាកត្តា អព្យាបជ្ឈាធ៌មុត្តោ យោង ១៤៣ នោសស្បី នៃនោសត្តា អព្យាបជ្ឈាធ៌មុត្តោ យោធ៌

វិនយបិដិក ម**ហាវ**គ្គ

ភិច្ចសម្រេចហើយ មិនធានពិបារណានូវទូនដែលមានកិច្ចត្រូវធ្វើ ជានពិចារណានូវសេចក្តីចំរើននៃកិច្ចដែលទូនជានធ្វើហើយ ឈ្មោះថា មានអធ្យាស្រ័យបង្គោនទៅក្នុងទីដ៏ស្ងាត់ ក្រោះអស់វាគ: ក្រោះប្រាស ញក្សាគ: ហើយ ឈ្មោះថាមានអធ្យាស្រ័យបង្គោន ទៅក្នុងទិដឹស្វាត់ *ព្*ពោះ អស់ទោស: ក្រោះ ជ្រាសជាកទោស:ហើយ ឈ្មោះថាមានអធ្យស្រ័យ បង្គោនទៅក្នុងទីដ៏ស្ងាត់ ព្រោះអស់មោហៈ ព្រោះ ប្រាស់បាកមោហៈហើយ បត់ ត្រៃព្រះអង្គដ៏បំរើន មានហេតុថា ក្នុងលោកនេះ មានលោកដ៏មាន អាយុព្ទក្ខខ្ទះ មានសេចក្តីរិះគិតយាង៍នេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះកាល ត្រ-ទប្រមកកាន់សេចក្តីប្រកាន់សីល ប្រកាន់វត្តដោយសភាវៈថ្ងៃថ្វា ឈ្មោះថា មានអធ្យា(ស័យបង្ហោនទៅកាន់សេចក្ដីមិនព្យាជាទ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលគុំគម្បីយល់ហេតុនេះដូច្នេះទៀយ ថពិត្រៃពុះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុជា ព្រះទីណា ស្រពជានសិក្សា ព្រហ្មចារ្យចប់ហើយ មានកិច្ចសម្រេចហើយ មិនបានពិបារណានូវទូនដែលមានកិច្ច[ត្វវធ្វើឬមិនបានពិបារណានូវសេច-ក៏ចំរើននៃកិច្ចដែល ១នធ្វើហើយ ឈ្មោះថាមានអធ្យា (ស័យបង្គោនទៅកាន់ សេចក្តីមិនព្យាញ៖ ញោះអស់វាគ: ញោះ ជ្រាស់ថាករាគ:ហើយ ឈ្មោះ ឋាមានអធ្យា ស្វ័យបង្គោនទៅកាន់សេចក្តីមិនព្យាបាទ គ្រោះអស់ទោស: e្រោះ ជ្រាសថាក **ពេស:** ហើយ ឈ្មោះថាមានអធ្យា ស៊ែយបង្គោន ទៅ

ចម្មក្ខុស្តុកេ ទីណាសវគុណពថា

စက ဆေလက် နှူ့မေးလေးၿပီး နေယါဂရီးသို့ ရေးသီး သောမွာ့ ១យា កក្សា តែកកត្តា ឧទានាឧក្ខាយាធិមុត្តោ យោគិ ១យា នោសស្ប វ៉ាត់នោសត្តា ឧទានាឧត្តាយាជ៌-មុត្តេ ហោះភិ ៦៤៣ មោលក្ប វ៉ាងមោហត្តា ឧទានា-ឧក្ខាយ ខេម្ម ខេម្ម ១យ វាកស្ប វិត្យកត្តា តណ្តូយ ខែមុត្ត ហេតុ ១យ នេះសស្ប វិតនេះ-រឹតមោហត្តា តណ្ឌូត្តយាជំមុត្តោ **ហោត៌ ១យា ភ**ក្សា វ៉ែសកត្តា អស់ច្នោះសាឌ៌មុត្ត យោគ៌ ១៤៣ ខោសស្ប រ៉ឺតនោសត្តា អស់ឡេហាជំមុំត្តោ ហោត់ ១៤៣ មោហស្ប វីតមេរហត្តា អសម្មោរយាធ៌មុត្តោ យោគ៌ ឃុំ សម្មា-វមុត្តចិត្តស្ប ភាព ភិក្ខាពេ កុសា ចេច ចក្កាញេហ្សា

ចម្មក្ខុត្តកៈ ទីណាសវគុណកប៉ា

កាន់សេចក្តីមិនព្យាជា៖ េញោះអស់មោហៈ េញោះជ្រាសចាកមោហៈ เท็น เพาะชายายหตุกให้เมชเฮาะเศาคร์ตยิสา(สีโลยห์เศไร ¢ព្ភាន (*ពោះអស់វាគ: ក្រោះ* α្រៃស្លាក់**វាគ:** ហើយ ឈ្មោះថាមាន **េតសៈ េ**ញែះ ប្រាស់ ស្នាស់ ស្ន បង្គោនទៅកាន់ជម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃ៖ បាទន គ្រោះអស់មោហ: ្រោះ ជ្រាស់ ហាស់ ស្នេះ ស្នេ កាន់ធម៌ជាគ្រឿង៍អស់ទៅនៃតណ្ណា គ្រោះអស់វាគ: គ្រោះប្រាស់ថាក កគ: ហើយ ឈ្មោះថា មានអធ្យា ស្រ័យបង្ហោន ទៅកាន់ធម៌ជា គ្រឿងអស់ ទៅនៃតណ្តា ក្រោះអស់ទោស: ក្រោះប្រាសពកមោស:ហើយ ឈ្មោះថាមានអធ្យា ស្រ័យបង្អោន ទៅកាន់ធម៌ជា គ្រឿងអស់ ទៅនៃតណ្ដា *ពោះអស់មោហ: ព្រោះប្រាសចាកមោហ:ហើយ ឈ្មោះថាមាន* អធ្យា ស្រ័យបង្គោនទៅកាន់សេចក្តីមិនវង្វេង ព្រោះអស់វាគ: គ្រោះ ទ្រាសហភពគ:ហើយ ឈ្មោះថាមានអធ្យាស័យបង្គោន**ទៅ**កាន់សេចក្ដី មិនវេធ្វើង េញោះអស់ទោស: េញ្ញាះប្រាស្រាកទោស:ហើយ េឈ្មោះ ឋាមានអធ្យ (ស័យបង្គោនទៅកាន់សេចក្តីមិនវង្វេង គ្រោះអស់មោហ: ្រោះ ជ្រាស់ ចាក់មោហៈហើយ បត្តិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុកាល បើមានចិត្តផុត[សុទ្យៈប្រពៃយាងនេះហើយ បើខុកជារូបទាំងឡាយដែល

វិសយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

រុទា ខត្តស្ប អាទាថ់ អាក្ខត្តិ នៅស្ប ចិត្ត បាំ-យាឧ៍យន្ត៌ អទិស្សិកាតាមៅស្ប ចិត្ត៌ ហោតិ ឋិត အႏိုက္တယ္ပု လန္နာ... ဃာန္းက္တယ္ပု ခင္နာ... နီးက္ႏိုက္တယ္ပု tမာ... ကားမှုဏ္ဏယာ ဆေးဆိုတ္တာ... မေးသေးမှုဏ္ဏယာ ဆေးဆို មនុស្ស អាទាថ់ អាកុច្ចត្តិ នៅស្ប ចិត្តិ បរិយាធិយត្តិ អគ្គមន្ត្រីយន្ត្រ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ស្នេង អ្នក មន្ត្រី ၾကၿပီး မေကါင္း မေကါင္းစ္ မႊဗီ ေမးေပာ စမိ-តោ អច្ចិ៍ខ្លោ អសុសំរោ ឯកឃោះ ពុះគ្និសយ ចេច និសាយ អាកច្ចេយ្យកុសា វាតាវដ្តី នៅ ជំ សង្គមន្បួយ្យ

១ ធ. អាខេដ្ឋបុត្ត្រ ។

វិតយប៌ជិក មហាវិឌ្គ

មានកំឡាំឥគូរនឹងដឹងច្បាស់ដោយភ្នែក មកកាន់គន្ងភែក ក៏មិនបានគ្រប សន្តត់ចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះបានឡើយ ចិត្តរបស់ភិក្ខុនោះដែលអាវម្មណ៍មិន ជានធ្វើឲ្យប្រឡំដោយកំលេស ជាចិត្តមិតនៅឡប់ខ្លួន ដោយតណាហើយ ពិចារណាឃើញនូវសេចក្តីកើតឡើងនឹងសេចក្តីរលត់ ទៅនៃចិត្តនោះ បើសំឡេងទាំងឡាយដែលមានកំឡាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ ដោយតែ ចៀកបាន… គ្និនទាំងឡាយដែលមានកំឡាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ ដោយ ច្រមុះបាន… វសទាំងទ្យាយដែលមានកំឡាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ ដោយអណ្តាត់បាន... ដោដ្ឋព្វ: (គឺអាវម្មណ៍ដែលមកប៉ះ តែវិកាយ) ទាំង ទ្យាយដែលមានកំឡាំងគូរនឹងដឹងច្បាស់ដោយកាយបាន \cdots ធម្មារម្មណ៍ (គឺអារម្មណ៍ដែលកើតនឹងចិត្ត) ទាំងឡាយដែលមានកំឡាំងគួរនឹងដឹង មកកាន់ផ្លូវនៃចិត្ត ក៏គ្របសង្កត់ចិត្តបេសលោក ចក្រស់ដោយចិត្តបាន នោះមិនជានឡើយ ចិត្តរបស់លោកនោះដែលអារម្មណ៍មិនបានធ្វើឲ្យ ច្រឡាំងោយកំលេស ជាចិត្តបិតនៅគ្នាចខ្លួន ឥតមានក (ម៉ែកដោយ តណ្តាហើយ លេកជានពិលារណាឃើញទុវសេចក្តីកើតឡើងនឹងសេចក្តី លេត់ ទៅខែចិត្ត នោះ បញ្ចិត្ត ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ១បមាដូចជាភ្នំថ ធ្ងះឥត ប្រហោង ជាភ្នំតាន់សុទ្ធ បើមានសំណុំខ្យល់ដែលមានកំឡាំង ទ្ធាំង៍បក់ប្រោតមកពីខិសទាងកើតក្ដី ក៏ញ៉ាំងភ្នំនោះ ឲ្យកម្រើតមិនបាន

ចម្មក្ខន្ធកេ ទីណាសវត្តណកថា

င္း အေျခားများကြ ေတြ ေနာမ္မေျပာင္းမေတာ့ အေတြ ឌ្មាល មានដើលនៃមា មុខារុឌ្ធី ១ ខេ ១ ១៩៦៣ ខេត្ ធ្មែសល អាងខ្មេញ ដមា ឯងរុឌ្មី ១ ខេ ១ ឧត្តិយាយ ខេត្ត ខ្ទុមាណ មានខេត្ត ឯមស្ត្រី ខេត្ត ចុ မာဗိုးရီကေါင်း မာရီမွားရီကေါင်း မာရီယူင်းကေါ ၅ အရ ទោក ក្ដេ ឃុំ សម្បារមុត្តចិត្តស្បាក់ក្ដាលេក្សា ចេច ឧយុរ្យ័យលា ខៃ ឧយ៍ជា អេសនុ មេងជំទូ បេះជា ចិត្ត បរិយាធិយត្តិ អង់ស្ប៊ុកតម្លៅស្ប ចិត្ត មោតិ ឋិតំ អាខេញ្ចប្បន្តិ យេញស្បានុខស្បតិ កុស ខេច សេន-႔္ျက္တြဲ႔ အန္တဲ့… ကားမႈျပီးတြဲက အတာ့… ဌာန္ျပီးသြားတာပါ

ទ្វារំជួយមិនបាន ឲ្យញាប់ញ៉ាម៉ែនបាន ឡើយ បើមានសំណុំ ស្រវែដល សំណុំ ស្លេ ដែលមានកំឡាំ ង៍ ១ ន៍បក់ បោកមកពី ខិសភា ង៍ ជើងក្ដី ។ បេ ។ បើមានសំណុំ ខ្យល់ដែលមានកំឡាំង៍ ខ្លាំង៍បក់ បោកមកពីខិសខាងត្បូងក្ដី កញ្ចាំឥភ្នំនោះឲ្យកម្រើតមិនបាន ឲ្យជុំយមិនបាន ឲ្យញាប់ញ័រមិន ចានឡើយ បតិត្រៃពេះអង្គ័យ៉ានេ ភិក្ខុកាលមានចិត្តផុត្តស្រឡះដោយ ប្រពេយ"ង៍នេះ ហើយ បើរូបទាំងទ្បាយដែលមានកំទ្បាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ ដោយក្មែក មកកាន់គន្ធង៍ក្មែកក្តី ក៏គ្របសង្គត់ចិត្តរបស់លោកនោះ မ်ိဳးအေျခးစျေယ စိန္ဓးဇလ်းလာက ေရးေးဆေလ မ်ားမေတြ မွန္ခ် ដោយកំលេស ជាចិត្តប៉ិតនៅខ្លាប់ខ្លួន ឥតមានកម្រើកដោយតណា លោកពិចារណានូវសេចក្តីកើតឡើងនឹងសេចក្តីលេត់ទៅនៃចិត្តនោះ បើសំឡេងទាំងឡាយ ដែលមានកំឡាំងគូរនឹងដឹងច្បាស់ដោយត្រចៀក ក្តី… ក្និនទាំងទ្វាយ ដែលមានកំទ្បាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ដោយ ច្រមុះក្តី… រសទាំងឡាយ ដែលមានកំឡាំងគូវនឹងដឹងច្បាស់ដោយអណ្តាតក្តី…

វិនយចិជិតេ មហាវិគ្គោ

> មានក្សិ ឧត្តឧកោ ខម្មិ មានិក្ខនិក្សិ អ្នយិនេះ មានិក្ខនិក្សិត្ត មានិក្រសិត្ត មានិក្រសិត្ត មានិក្ខនិក្សិត្ត មានិក្រសិត្ត មានិក្រស

ដោដ្ឋកូរៈ ទាំងទ្យាយដែលមានកំឡាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ដោយកាយក្ដី ធមារម្មណ៍ទាំងទ្យាយដែលមានកំឡាំងគួរនឹងដឹងច្បាស់ដោយចិត្តមកកាន់ ផ្តល់ត្រក់ ក៏គ្របសង្គត់នូវចិត្តវបស់លោកនោះមិនបានឡើយ លោកនោះដែលអាវម្មណ៍មិនបានធ្វើឲ្យប្រទ្បុំដោយកំលេស នៅខ្លាប់ខ្លួនឥតមានកម្រើកដោយតណ្តា លោករមែងពីថាវណានូវសេចក្តី កើតទ្បើងនឹងសេចក្តីលេតនៃចិត្តនោះ ក៏មានទូបមេយ្យដូច្នោះឯង (៩៤) กิฐภาพเบียา เหตุก โม้เพษ เลา เปลา เเลลูย: (คื អហេត្ត)ផងមានអធ្យា ស្រ័យបង្គ្រោនទៅកាន់សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ មានអធ្យាស្រ័យបង្គោនទៅកាន់សេចក្ដីមិនព្យុ-នៃចិត្តផង មានអធ្យា (ស័យបង្គ្រោន ទៅកាន់ធម៌ជា គ្រឿងអស់ មានអធ្យា ស្រ័យបង្គោនទៅកាន់ធម៌ជា ទៅខែទហ្ខានផង៍ គ្រឿងអស់ទៅនៃតណ្ណាផង មានអធ្យាស្រ័យបង្គោនទៅកាន់ សេចក្តីមិនវង្គេងនៃចិត្តផង ចិត្តក៏ផុត[សឲ្យ៖ដោយប្រពៃញោះ បានឃើញនូវសេចក្តីកើតនឹងសេចក្តីនាសនៃអាយតន: តាល ភិក្ខុ នោះមានចិត្តផុត ស្រឡះ ហើយ ដោយ ប្រពៃ មានចិ**ត្តរ**មាប ហើយ សេចក្តីទំព័ន្ធនៃកិច្ចដែលកិត្តនោះបានធ្វើហើយក៏គ្មាន

ចម្មក្ខន្ធរត ទីណាសវគុណពថា

រុយលំក្សិចឧកវិទ្ទុខ រ ពុន្ទ ភូឌ្គិ រូសិនខ្ញុំ មុន្តី ឧសិ អត្តនឹង ឧ មុន្តី ឧសិ អត្តនឹង ឧ អូរមេខ ខ កគ្គរខ្ញុំ អូរមេខ ខ កគ្គរខ្ញុំ អូរមេខ ខ កគ្គរខ្ញុំ មុន្តិ ឧសិ រុសិនខ្ញុំ រ

o នៈ ពរណ៍យញ្ ។ ៤ ហសមាន៣ឥ កគ្គចិ បោត្តពេ ទិស្សឥ ។

បម្មក្ខន្ធកៈ វីណាសវិត្ណាក់

កិច្ចដែលគួរនឹងធ្វើក៏គ្មាន ។ ឬដែលគាន់សុទ្ធមិនបានរំជួយ
ដោយទ្បល់ យ៉ាងណាមិញ រូប សំខ្យេង ក្និន សេ ផស្សៈ នឹង
ធម្មារម្មណ៍ទាំងអស់ ដែលជាទីគាប់ចិត្តក្ដី មិនជាទីគាប់
ចិត្តក្ដី ក៏ញ៉ាំងចិត្តរបស់ភិក្ខុជាគាទិបុគ្គល^(១)ឲ្យញាប់ញុំរមិន
បាន យ៉ាងនោះដែរ ចិត្តរបស់ភិក្ខុជាគាទិបុគ្គល^(១)ឲ្យញាប់ញុំរមិន
ជាចិត្តផុតស្រឡះចាកកិលេសហើយ លោកពិចារណាខ្សះ
សេចក្ដីកើតនឹងសេចក្ដីរលត់នៃចិត្តនោះ ។

 ⁽អង្គកឋា) បុគ្គលដែលមិនញាច់ញ៍រដោយសេចក្តីគ្រេកអរនឹងសេចក្តីអន់ចិត្ត ក្នុង
 អារម្មណ៍ជាទី៣ប់ចិត្ត នឹងអារម្មណ៍មិនជាទី៣ប់ចិត្ត ។

វិនយប់ជីពេ មហាវគ្គោ

អត្តាតាម គេ សោលា ស្ភាមហាសំភាំ ខុចាញ-ជន្លំ ។ អហ់ ទោ ភន្តេ អស់សំសភា៩វា ទេ ហំពោ ង្ហាយ អការស្មា អនកាវិយំ បញ្ជីតោ សត្តហត្តិ-ក់សាំ ងចុះ នមាំ នេះ នៅមាំ ខ្លែង ខេង្សា តោធ្ស៊ីសៃ អស់តំសគដេងថោ ហិវញ្ញំ ឱ្យាយ អការស្មា អនការិយំ បព្ទជិតោ សត្តហត្តិកាញ្ច អនីកាំ សោខាជាយុំ ឯកមេលាស៊ីតាសុ ខ្លាមាខាសុ សត្តោ-ត់⁽⁰⁾ ស ខេ កក្ស កិត្តសង់ស្រ្ស អនុជាធិស្សតិ អហ់ច ចាំកុញ្ជូស្សាម នោ ខេ កកវ កិត្តសម្បស្ប អនុជា-ជំសុុទ្ធ អហ់ច ជ ចក្រុញ្ជូស្សុមិត្ ។ អ៩លោ ភកភ រាងទាំ ខ្លះទេ រាងទាំ ឧសសោ ឧត្តិ ឧទុ ឧទា ក់ក្ អាម ណេស៍ អនុជានាម ក់ក្បៅ ឯគេបហស់គាំ នុទាមានំ ន ភិក្ខាឋ និក្ខណា នុទាមានា នាយកញា ឧ ភិក្សា ខុខាមានា ៩៤៩៣ ឧកសង្គ័ណុខាមានា ខារមេសា លោ ខារលៀ មានស្ពឺ ឧយុខមាំ ។

ទ លគ្គោតិ កត្ថិ បោត្តកេ ខិស្សតិ ។

វិនយប៊ីជិក មហាវិត្ត

សេចក្តីសុខ នៃសោណ: ឥឡូវនេះ តថាគតអនុញ្ញាត់ស្បែកជើង១ជាទ់ឲ្យ អ្នក ។ ព្រះសោណៈនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន 🦫 ព្រះអង្គ បានលះបង់ (បាក់បន្ទន do វ ទេះធំ (គឺ១ វ ទេះធំកំណត់ពីវ វ ទេះត្ បានលះបង់នូវត្តកសេនា ប្រកបដោយដំរី ៧ ផង ហើយបានចេញពីផ្ទះមក ប្ចូសក្នុងភាពនៃបុគ្គលមិនមាន(ប្រយោជន៍ដោយផ្ទះ ជនទាំងទ្យាយមុខជា នឹង ពោល (តិះដៀល) ដល់១ (តិះអង្គ័ថា សោណកោទ្បិវិសបានលះបន់ ជ្រាក់ចំនួន៨០វទេ៖យ៉ាងជំផង បានលះបង់នូវពួកសេនាប្រកបដោយដំពៀ ផង ហើយជានចេញថាក់ផ្ទុះមក់ហ្លួសក្នុងភាពនៃបុគ្គលមិនមានប្រយោជន៍ សោណកោទ្បិរិសនេះនៅជាប់ចំពាក់នឹងស្បែក ឥឡូវនេះ ដើង១ជាន់ បើព្រះដ៏មានព្រះភាគនិង (ទ្រង់អនុញាតដល់ភិក្ខុសង្ឃ ទើបៗ ព្រះអង្គហាំន ប្រើប្រាស់ បើព្រះដ៏មានព្រះភាគមិន (ទង់អនុញាតដល់ភិត្ត-នេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ្គ្រង់ធ្វើនូវធម្មិកថាក្នុងវេលានោះហើយ ខ្ទង់ ត្រាស់ ហៅកិត្តទាំងឡាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត នូវស្បែកជើង ១ ជាន់ មាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ភិក្ខុមិន[តវពាក់ស្បែកជើង ៤ ជាន់ មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើង ៣ ជាន់ មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើង ៤ ជាន់ឡើង ទៅទេ កិត្តណាពាត់ ត្រាវមាបតិទុកដ ។

បម្មក្ខន្ធកេ អកម្បិយឧបាហសមញ្ញត្តិ

(៩៤) នេះ ទោ ១១ សមយោធ ១ភូក្សា ភិក្សា សព្ទល់កា ឧទាហលយោ ជាធ្វើ ។ មេ ។ សត្-ប៉ុន្ នទាសស យោ ជាប់ខ្លែ ។ សព្ទព្រោះដ្តិកា ឧទាសភា-យោ ជាប់ខ្លុំ ។ សព្ទកស្ដោ ជទាសានាយោ ជាប់ខ្លុំ ។ សត្វមហាវឌ្ឍ់ត្នា ខ្ទាមានយោ ជាវេឌ្ឌិ។ សត្វមហា-ខាតាខា ខាសាខាពោ ខាធ្មើ ៤ ឧមមារិ ៤-ជា្ល្រស្នំ ខ្លួន ខ្លែនេទ្ធ មេលាជាត្ មូស មា កោភ៌ នោត៌ ។ ភក់វា ស្នេមត្តំ ភាពេចសុំ ។ ជ ភិក្ខាប់ សព្វជ័ល់ការ ឧទាបានរា ជាប់តេញ ជ សព្វប៉-ត្តា ឧទាហភា ៩សត្វា ឧ សត្វលេហ៍តុំកា ឧទា-សេស សារខេណ្ឌ ស សព្វមញ្ជេះ គ្និកា ឧទាមានា សារ-ឆណិ ទ ទាស់អស់ឃ វស្សស ខាល់ឆណិ ខ ទាស់គ-ហារស្ត័រត្តា ឧទាហជា សារគេញ ឧ អពុមហាជាមវត្តា និស្សស ឃុំ ខេណ្ឌ ខេណ្ឌ ខេត្ត ខេត្ត។ មាំ-តំ ។ គេជេ ទោ មន សមយោន ជព្ភិយា ភិគ្គុ ជិល-

ចម្មក្ខុន្ធក: ៣របញ្ជាត្តិស្បែកជើងជាអកច្បិយ

(៥៤) សម័យនោះឯង ព្យុក្ខពុគ្គិយកិត្តពាក់ស្បែកជើងពណ៌ទៀវ សុទ្ធ (ដូចពណ៌ផ្កាត្រគៀត) ។ បេ។ ពាក់ស្បែកជើងពណ៌លឿងសុទ្ធ (ដូចពណ៌ជាតណ្ណិការ) ។ ពាក់ស្បែកដើងពណ៌ក្រហមសុទ្ធ (ដូចពណ៌ ជាច្បារ) ។ ពាក់ស្បែកជើងពណ៌ហង្សចានុសុទ្ធ (ដូចពណ៌ស្បែង)។ ពាក់ស្បែកជើងពណ៌ ស្មេសុទ្ធ (ដូចពណ៌ផ្ទៃផ្គាំ) ។ ពាក់ស្បែកជើងពណ៌ ក្រហមក្រមៅសុទ្ធ (ដូចពណ៌១្នង់ក្អែប) ។ ពាក់ស្បែកជើងពណ៌លឿងទុំ សុទ្ធ (ដូចពណ៌ស្ទឹកឈើខុំ ឬដូចជាឈូក) ។ មនុស្សទាំងខ្យាយក៏ពោល ទោសតិះដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ដូចជាពួកគ្រហស្គដែលបរិភោគនូវតាម-គុណ ។ ភិត្តទាំងឡាយបានក្រាបទូលសេចក្តីនុះចពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាម្ចាស់ ។ ព្រះអង្គ (ទង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិន ត្រូវពាក់ ស្បែកដើងពណ៌ ទៀវសុទ្ធ មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើងពណ៌ លឿងសុទ្ធ មិន តែវពាក់ស្បែកជើងពណ៌កែលមសុទ្ធ មិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងពណ៌ហង្ស-ធាទសុទ្ធ មិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងពណ៌ ស្វេសុទ្ធ មិនត្រូវពាក់ស្បែកជើង ពណ៌ ក្រហមក្រមៅសុទ្ធ មិនត្រវិញកស្រែកដើងពណ៌លឿងខុំសុទ្ធឡើយ ភិក្ខុណាពាក់ ត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯធ ពួកធពុគ្គិយកិត្តិពាក

វិនយបិដិពេ មហាវគ្គោ

កាវផ្ទុំកា ខ្ទេសសយោ ជាបន្តិ ។ ប៉ុនកាវផ្ទុំកា យោ ជាវេត្តិ ។ មញ្ជេដ្ឋិតាវិទ្ធិកា ឧទាមានយោ ជាវេត្តិ ។ កណ្ដៅធ្វឹកា ឧទាមានាយោ ជា**បន្ថិ** ១ មហាវង្ក័ង្គើកា នទាហភាយោ ជាបង្គើ ។ មហានាមក្តៅផ្ទុំកា នទាហ-ខាយោ ខាយខ្មែរ មនុស្ស ជុំព្យាយខ្មុំ ទីយខ្មុំ វិទាខេទ្ចិ សេយុ ដ្រចំ កំហំ ភាមកោក់ ខោត់ ។ កក់ តោ ឃិតមគ្គំ អហេខេសុំ ។ ឧ ភិត្តាវ និបកាវទិ្តា ឧទាហភា សារមេណ៍ ខេត្តមន្ត្រីសា ៥សាសា ខារសេណ៍ ខ ហេ-ហិត្តាវិទ្ធិកា ខុទាសនា សារតេញ ជ មញ្ជេឌ្និកាវិទ្ធិកា នៃទាខានា ជាប់តេញ ខេក្សាវាថ្ងៃកា និទាខានា ជាប់ត-ញ្ ជ មហាវឌ្ថ័វឌ្គីវឌ្គិកា ឧទាមានា ជាប់គេញ ជ មហា-យត្សខ្មុំយា ៩សស្ស ១៣៩៣ លោខាពេល មានទឹ ឧុក្គមក្សត់ ។ គេខ ទោ ១៩ ភាពលេខ ឧត្តម្ភិយា អ្មុយ ខណ៌មន្ទាំង ៩ខាសសព្រោ ខាល់ខ្នុំ ត ឥត្សេង ៩ខា-មានាយោ ភាពឆ្នំ ។ ទាល់កុណ្ឌ៍មា $^{(9)}$ ឧទាមានាយោ

o បាលិតុណ្និកាត់ កត្ថថិ បោត្តកេ ទិស្សតំ ។

វិនយចិដិក មហាវគ្គ

ស្បែកជើងមានខ្សែខៀ**វ ។ ពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែសៀ**ង ។ ពាក់ស្បែក ដើងមានខ្សែក្រហម ។ ពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែហង្សុធាន ។ ពាក់ ស្បែកជើងមានឡែញៀ ។ ពាក់ស្បែកជើងមានឡែក្រហមក្រមៅ ។ ពាក់ស្បែកជើង៍មានឡែលឿងឲុំ ។ មនុស្សទាំងឡា យកពោលទោសតិះ-ដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ដូចជាពួកគ្រហស្ដដែលបរិភោគនូវកាមគុណ ។ ភិក្ខុ ទាំងទ្បាយជានក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគដាម្ចាស់ ៗ ពេះអង្គ ខ្ទែងបញ្ជាត្តថា មាលកិត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើង ហនាំ ១ ខ្រែ មិន ត្រវិពាក់ស្បែកជើងមាន ខ្សែលឿង មិន ត្រវិពាក់ស្បែក ជើងមានខ្សែក្រហម មិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែបង្ស័យ មិនត្រូវ ពាក់ស្បែកជើងមានឡែញៀ មិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងមានឡែក្រហមក្រមៅ មិនត្រីពោកស្បែកជើងមានខ្សែលឿងខ្ញុំ ខេ ភិក្ខុណាពាក់ ត្រូវអាបត្តិ ទុក្ស ។ សម័យនោះឯង៍ ពួកចពុគ្គិយកិត្តពាក់ស្បែកជើងបិទកែង ។ តាក់ស្បែកជើងស្រេចជើងទាំងអស់ហ្វេតស្នងជើង (ដូចជាស្បែកជើងអ្នក ស្រុកយោនក:) ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលគេក្រង់ជារបៀបចិន្ទងជើង ។

ចម្មក្ខន្ធុពេ អាច្បិយឧបាហៈខាចក្តាត្តិ

ជាបន្តិ។ ទូលបុណ្ណិកា ខ្ទាមានាយោ ជាច្នេំ ។ ត់ត្តិ-បត្តិកា ខ្ទាហសយោ ជាបន្តិ ។ មេណ្ឌាអែលបន្តិកា ន្ទាហាលាយោ ជាច្រ្តី ។ អដ្ឋាំសាណាធ្វិកា ន្ទាហ-លាយោ ជាច្រ្តី ។ វិច្ឆិតាខ្សិតា ឧទាមានាយោ ជាច្នេំ ។ မောက်ကြွေးတြင်္ကြော်ကြ $^{(\epsilon)}$ ရတတေသလော ဆေးကျွော် ។ ဦး ြော នទាសាស យោ ដោះធ្វើ ។ មធុសា្ជា នុស្សាយធ្វើ ទីយឆ្នំ វិទាខេត្ត សេយុ ដ្រចំ ក៏ហ៊ី កាមកោក់នោត់ ។ ភក់តោ រាឌឧឌុំ មាលខេណុំ ។ ខ ភ្នំ ពេល ១លិយ្សេះ វិទាល-ស សាល៩ញា ៤ ប់ពុះដូវ ៩២២២ ១៧៩៣ ៦ ៩. $\vec{\Omega}$ ရုဏ္ရွိဗာ $^{(k)}$ ឧទរសល ဘားရားကွာ $\mathfrak a$ ရွာလဗုဏ္ဏိုကာ នេទាសភា ៩ភាពត្យ ៩ តិត្តិបត្តិកា នទាសថា ៩៤. $oldsymbol{arepsilon}$ နေးများကျော်နေးကျောင်းကျားကျောင်းကျားကျောင်းကျားကွားကွားကွားကောင်းကောင်းကျားကွားကွားကွားကောင်းက អជាសែលវេទ្ធិកា ខុទាហល ជាបតញ្ជា ជាថ្មីកាឡិកា ន្ទាហាលា ជាប្រញាញ នេ មោប៉េញួប អ៉េញ៉ូតា ន្ទាហសា ကားကားကော့ ေအာင္းကြာ ရတာတသား ဘားကားကေတာ့ ေတာ္သည္။ អាច៖ ខេត្តដស្បាត់ ។ គេខ សេ ជខ មាខាលាខ ឌព្វក្តិយា ភិក្តុ សីហខម្មបវិក្ខាដា ឧទាហនាយោ

o ឱ. មេរបិច្ចបរិស័ព្វិតា ។ ៤ បាលិត្តណ្ឌិកាតិ nត្ថចំ 'បាត្តកេ វិស្សតំ ។

ចម្មក្ខន្ធកៈ ការចញ្ញត្តិស្បែកដើងជាអកច្បិយ

ពាក់ស្បែកជើងដែលញាត់ដោយគរ ។ ពាក់ស្បែកជើងមានឡែវិចិត្រដុំច ស្ថាបទទា ។ ពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែមានសណ្ដានដូចស្នែងកែះ ។ ពាក់ ស្បែកជើងមានខ្សែមានសណ្ដានដុចស្វែង៧៣ ។ ពាក់ស្បែកជើងមាន ខ្សែមានសណ្ដានដូចកន្ទុយសត្វ9្ទុយ ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលចាក់ស្រែះ ដោយ (៣យកខ្ទុយក្សេក ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលវិចិត្រ (ផ្សេងៗ) ។ មនុស្សទាំងទ្បាយក៏ពោលទោសតិះដៀលបន្ទុះបង្គាបថា ដូចជាពួកគ្រប-ស្ដែលបរិភោគនូវតាមគុណ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកគេ ។ ព្រះអង្គទ្រឹងបញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្ត មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើងបិទតែង មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើងដែល ស្រែបជើង ពុំ និមស់ហ្គេតស្នងជើង មិនត្រវិពាក់ស្បែកជើងដែលគេក្រង់ជារបៀបចិន្ ១ងជើង មិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងដែលញាត់ដោយគរ មិនត្រូវពាក់ស្បែក ជើងដែលមានខ្សែវិចិត្រដូចស្វាបទ៣ មិនគ្រាវពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែមាន សណ្ឋានដូចស្វែងកែះ មិនត្រវិពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែមានសណ្ឋានដូច ស្ថែងពពែ មិន ត្រវិពាក់ស្បែកជើងមានខ្សែមានសណ្ឋានដូចកន្ទុយសត្វខ្ទុយ មិន ត្រាវពាក់ស្បែកជើងដែលគេស្រេះដោយ ព្រយកន្ទុយក្សេក មិន ត្រូវពាក់ ស្បែកជើងដែលវិចិត្រ (ផ្សេងៗ) ឡើយ ភិក្ខុណាពាក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង ពួកឧពុគ្គិយកិត្តពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែក

វិសយចំដីកេ មហាវិគ្គោ

សម្រ្គី ។ ឲ្យក្យួចឬមរិក្ខាដា ឧទាមានាយោ ជាមន្ត្តិ ។ រុំស្នែង ខុខរបាធាយោ ជាបត្តិ ។ ខុខ្ទុមម្មាំស្នងា នាសាសាលោ សាយស្ពឺ ។ មសួយខែមួយក្ដែង នាសា-ល្យា ខារេទ្ទី ។ កាន្យឹយខេត់ត្សៃងា វិសសសលោ ជាបង្គំ ។ ជល្ងៈកាចម្មាញ់ក្តាដា ជទាមាលាយោ ជាបង្គំ ។ មជុស្សា ឧដ្ឋាយធ្លំ ទីយធ្លំ វិទាខេធ្លំ សេយ្យថា ប៊ំ គំបា តាមកោក់លេច ។ ភកវាតា ឃិតមត្តំ អាពេបសុំ ។ ឧ ភិក្សាឋ សីមាខម្មព័ក្សដា ឧទាមាខា ជាបតេព្វា ឧ ល់ទៅឧត៌សុទ្ធនុង ៩សស្ស សាល្ខេសំ ។ ខ្ពស់ភូមិ-ចាំក្តុដា ជ្រាបាល សាបតេញ ជ អជិនចម្មចាំក្តុដា ៩៩៦ល្យ ខាណ្ឌណិ **ខ** ៩៥<mark>៤គីស</mark>្ទើញ ៩៩៦ល្យ យាលខណ្ឌ ខ ឧធ្លាំខេតិតម៉្រុង វេលសេស យាល-តញា ខ ភាឌ្យកខេត្តជុំក្នេង ខ្ទាសខា ជាបត្សា ទ ថហិ្សខេដ៍តរ្ម្រឹង។ ថ្មាសេខា យាសេឌិ លោ ជាប្រារ អាចតំ ឧក្ខេដ្ឋាស្តំ ។

វិនយចិដិក មហវគ្គ

សត្វសីហ: ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកទ្វាធំ ។ ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកទ្វាដំបង ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលចំ ជាយដោយស្បែកទារទិន ។ ពាក់ស្បែកដើងដែលចំជាយដោយស្បែក កេ ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកឆ្នា ។ ពាក់ស្បែកជើង ដែលចំជាយ ដោយស្បែកសត្វកន្លែខ ។ ពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយ ដោយស្បែកមៀម ។ មនុស្សទាំងទ្បាយក៏ពោលទោសតិះដៀលបន្តះ បង្គាប់ថា ដូចជាពួក គែហស្គដែលបរិកោគនូវតាមគុណ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះជ័មានព្រះភាគ ព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ហាតុថា មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយមិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយ ដោយស្បែកសត្វស៊ីហ: មិន ត្រវិពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែក ទ្វាធំ មិន ត្រៃពោក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកទ្វាដំបង មិន ត្រូវ ពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកទូវេទិន មិនត្រវិពាក់ស្បែកជើង ដែលចំជាយដោយស្បែកកេ មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយ ស្បែកឆ្មា មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកសត្វកង្អែន មិន ត្រវពាក់ស្បែកជើងដែលចំជាយដោយស្បែកមៀម ភិក្ខុណាពាក់ ត្រូវ អាបត្តត្រដ ។

ចម្មីរ៉ឺទីដេ និម៉ីយ ឧសទ្ធីហាយលេខា

[៤៤] អ៩លោ ភភក ជុព្ធិស្លាសមណ្ឌ ធ្វុំ។សេឡា បត្តទីកមានាយ រាជកមាំ ចំណ្ដាយ ទាវិស៍ អញ្ជូនបន ಸ್ಥಾಣ ಆಧಾಸುಕು ಊರು ಇಗಳು ಇಗಳು ಸಿಕ್ಟ್ **ಇಗ್ಬ.** មាលេ កក់ខ្លុំ បំដ្លីតោ បំដ្តីតោ អពុពធ្វុំ ។ អន្តសា ទោ អញ្ជារា ជុខាស កោ ក្សា ក្សា ក្សា កា កា ពេហ៌ត្វា ភភវឌ្ឌំ ធូរតោ វ អាក់ចូឌ្ឌំ ឧំស្វាឧ ជុខាហភា ងពេហ៍ត្វា យេជ ភភ**ុវ នេះជុបស**ត្តមិ ឧបសត្តមិត្វា ភេឌខ្ញុំ អភិវាខេត្តា យេខ សោ ភិក្គុ គេខុបស័យមិ ឧបសុស្តមិត្យ តំ ភិត្តាំ អភិវាខេត្យ ឃិតឧវេប គើស្ប ងទើ ងណៀ ១យិឌ្ឌុឌ ឯ សស គេ មារុំមោ ឌុហ្-តាត់ ។ ឥណៈ ភឌ្ឌេ ឧទា មានាយោត់ ។ អល់ អាវុសោ បដ់ក្តិតា ភភាតា ភណត្តណុខាមានាតំ ។ ភណ្ណា-យោតា ភិក្តុ ខុខាខាជាយោត៌ ១ អ៩**ខោ ភភុវ ឯតស្មឹ** ជំនានេ ឯតស្មឺ ខកាលោ ខ**ម្មី កាដ់ កាត្យា ភិ**ក្ខុ

ឲ ៦. គណង្គណូញហ**ទំ** ។

ចម្មក្ខន្ធកៈ ស្បែកដើង ៤ ជាន់ឡើង**ទៅដែ**លគេពាក់ហើយដោះក្រគេន(ស្បែកដឹងបាស់)

(៥៥) គ្រាទោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ (ធង់ស្វៀកស្បូងក្នុងវេលា ព្រឹកព្រហាម ហើយប្រដាប់ហុត្រទឹងច័រ យាងឲ្យបទៅកាន់ក្រង ក្នុង ដើម្បីបណ្តូហុត មានកក្តុ ១ រូបជាបច្ចាសមណៈ (គឺសមណៈតាម ក្រោយ) ។ ភិក្ខុនោះទូកជើងដើរតាមក្រោយ ១ ត្រះដ៏មានត្រះភាគ ក្នុង វេលា នោះ ។ មាន៖ ជាសកម្នាក់ពាក់ស្បែកជើង ៤ ជាន់ ធ្វើង ទៅ ជាន យើញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់យាងមកពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ដោះ ស្បែកជើងបេញហើយចុលសំដៅទៅព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចុលទៅដល់ းကိုယ္က်ဳိကြာပတ္ခ်္တယ္မွတ္ခ်ဳိေရြးဆီမာန္အေကြးကာခု ႏွစ္မွာလူးမေနက်ဳိက္ခုံးမား လုံးဗွာလ ទៅដល់ ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំភិត្ត្ នោះ ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះថា បត្តិតលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់ហេតុអ្វីបានជាខ្នក ។ ភិក្ខុនោះ ប្រាប់ថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ចា្ទារបស់អាគ្នាបែក ។ ១ចា្ទសកនោះនិយៈយេថា ឋពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ទទួលយកស្បែកជើងចុះ ។ ភិក្ខុ នោះតបថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ណ្ដើយកុំ ពោះស្បែកជើង៤ ជាន់ឡើង េទៅព្រះដ៏មានព្រះភាគច្បន់ទ្រង់ហាមរួចជារៀសចរលីយ ។ ព្រះអង្គមាន បន្ទូលថា នៃកិត្ត ចូរអ្នកទទួលយកស្បែកដើងនេះចុះ ។ េញាះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះជ័មានព្រះភាគបានធ្វើនូវធម្មឹកថាក្នុងវេលានោះ រូច

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

-(ರ್) ಚರ್ಚ ಚರ್ಚ ಚರ್ಚ ಚರ್ಚ ಕಟ್ಟಿಗ-កាសេ អនុទាហលា ខង្គ័មត៌ ។ សត្ថា អនុទាហលោ ចុស្តែតិតិ ថេរា ភិក្តុ អនុទាហជា ចង្គ័មឆ្គិ ។ ជព្ភឹ-យា ភិក្ខុ សត្តាំ អនុទាទានេ ចន្ថមទានេ ដេរសុចិ ភិត្តាសុ អនុទាហ នេសុ ចន្ថ័មភា នេសុ សនុទាហនា ចុស្តែឆ្នំ ។ យេ គេ ភិក្តុ អប្បិញ ។ បេ ។ គេ ជ្រាយឆ្នំ ទីយន្តិវិទា ខេត្តិ គាខ់ ហិ ភាម ជព្ភិយា ភិគ្គា សត្វា អនុទាហ នេ ៥៥មេខា ខេ ខេល្ម ភិក្ខុសុ អនុទាហ-នេះសុ ចន្ថែមានេះសុ សនុទាហជា ចន្ល័ទិស្បន្តិតិ ។ អ៩ ទោ គេ គិត្ត្ ភកវាតា ឯតមគ្គំ អារោចេសុំ ។

វិនយប់ដក មហាវិឌ្គ

ទៃង់ ត្រាស់ ហៅកិត្ត ទាំងឡាយមកអនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតនូវស្បែកជើង៤ ជាន់ ឡើង ទៅ ដែលគេពាក់ ហើយ ដោះមក ប្រគេន (គឺជាស្បែកជើងបាស់) ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ កិត្ត មិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើង៤ ជាន់ ឡើង ទៅដែលជាស្បែកជើងថ្មី ទេ កិត្ត ណា ពាក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ស ។

(៤៦) សម័យនោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនបាន(៤ង់ធ្ងង៍ព្រះ ជាទ (ហើយ) ទ្រង់ចង្រឹមនៅក្នុងទីកាល ។ ឯពួកកិត្តបាស់ក៏មិនហ៊ានពាក់ ស្បែកជើងដើរបង្កឹមដោយគិតឃើញថា ព្រះជាគ្រមិន ទ្រង់ធ្ងង ព្រះបាទ ហើយ ទ្រង់ចង្រ្គីម ។ កាល បើព្រះបរមសា ស្ពាមិន ទ្រង់ធ្ងង៍ ព្រះបាទ ហើយ [នៃ ន័ ច ន្ត្រីម ពុភភិក្ខុ ចាស់ក៏មិនពាក់ស្បែក ជើង ហើយ ច ន្ត្រីម (គឺ ដើរតាម **ង**ម្សា) ឯពុក្ខពុទ្ធិយកិត្តកំពាក់ស្បែកជើង ហើយប (ដ៏ម ។ កិត្ត្តាំង ទ្យាយណា មានសេចក្តី ជា្រ្មាត់ច ។ បេ ។ ភិក្ខុ គំង៍នោះកំពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា កាលបើព្រះបរមសា ស្ដាមិនបាន (ខង់ គ្នង ព្រះបាទ តំពុងប**ុ**ង្គត់ ពុកភិត្តាសមិនជានពាក់ស្បែកជើងកំពុងបង្គឹមក ពុក ធពុគ្គិយកិត្តមិនសមបើនឹងហ៊ានពាក់ស្បែកជើងដើរចង្រឹមសោះ ។ វេលា នោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

ចម្មក្ខុន្តកេ ន ចង្កមេ ១៣ហេខា ជាពេត្យា

សថ្នុំ គាំរ គិត្ត្ឋ នព្វត្តិយា គិត្តូ សត្វា អនុចាមាធ ខត្តមាន ដេរស្មិ ភិក្ខុស អនុទាហនេស ខត្ត-មេខា នេះសុ សុខ្ទាហ្ខា ចុស្ត្រីតំ ។ សុខ្ទុំ ភភវតិ ។ វិកាហ៍ ពុខ្វោ ភកវា កមេខំ ហ៊ ជាម គេ ភិក្ខាប់ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಣ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಕಾಗಿ ಕಾಣಕ್ಕೆ សុបិ ភិក្ខុសុ អនុទាហនេសុ ចន្ទមមានេសុ សង្-ទាហភា ខ^{ខ្}តែមហ្គឹ ៩ ទេហំ ភាម ភិក្ខា $^{(0)}$ ង្ខែតាសេល អភិជីវេធ៌កាស្ស សំប្បុស្ស ការណា អេចជ្រៃសុ សភាវា សព្យត់ស្ព សភាក់គ្គែកា វិហាវិស្បត្តិ ឥជ ខោ គំ គិត្ត្តាវ សោគេ៩ យំ គុម្ពេ រាំ ស្វាក្ខាតេ ១ម្មាំនយេ ១១ ជិតា សមានា អាចវិយេសុ ಕು ಕ್ಷಾಣ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಗ್ಗೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಇಂ តារាវ សព្វត៌ស្ស សភាគវុត្តិកា វិល៤យ្យ៩ នេះ ភិក្ខាប់ អប្បស្រួន ំ ស បសាធាយ ។ បេ ។ វិសហិត្វា

[🔞] a. តិហី ។ តិហី៣មកោគិនោតិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

ចម្មក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវពាក់ស្បែកដើងចង្ក្រម

ព្រះអង្គ ខ្ទុស់ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បានពុថា កាលព្រះបរម-សាស្ត្រមិនល្ខៃ (ទង់ធ្វូង (ព្រះបាទកំពុង បង្គ្រឹមក្តី ព្រួកកិត្តបាស់មិនបានពាក់ ស្បែកជើងកំពុងចង្គ្រឹមក្ដី ពួកធព្វគ្គិយកិត្តក៏ពាក់ស្បែកជើងហើយដើរ បង្កឹម ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា បពិត្រិព្រះជ័មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានដោក(ទ្ធិស់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្វាយ កាល(ពុះសាស្ត្រាមិនចាន(ទង់ត្វង(ពុះចាទកំពុងថ√ង្មក្តី ពុកកក្ត ចាស់មិនបានពាក់ស្បែកជើងកំពុងច ន្ត្រី មេខាឃបុរសទាំងនោះមិនសម បើនឹងហ៊ានពាក់ស្បែកជើងហើយដើរថ្យង់មទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួក គ្រហស្ដដែលស្លៀកស ម្ដេចគង់មានសេចក្ដីគោរពកោតក្ដែង័ក្នុងអាចារ្យ មានការចិញ្ចឹមជីវិត ស្មើគា េញាះហេតុ នៃសិល្បូសស្ត្រសម្រាប់ចិញ្ចឹម ជីវិត មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងជម្ងឺន័យនេះ គួវតែ (ប្រឹត្តឲ្យល្អ េញ៖ ថាអ្នកទាំងឡាយបានបុរសមកក្នុងធម្សិន័យដែលតថាគតបានសំដែងដោយ កង៍អាចារ្យត់ កង់តិត្តលមធ្វើជាអាចារ្យត់ កង់ឧបជ្ឈយ៍ក្ដុំ កង់តិត្តលមធ្វើ ជាទបជ្ឈយ៍ក្ដី ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ អំពើនេះនឹងបានជំភំនាំពួកជនដែល មិនទាន់ជាន់ជ្រះថ្វា ឲ្យដ្រះថ្វា ឡើងខេ ។ បេ ។ លុះ ទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់

វិនយប៌ដកេ មហាវក្ដោ

ដើម្បាប នេះ មាន ស្រាន់ ស្បាន ស្រាន់ ស

ក៏ក្តា នេះ ទេ ១៩ សមយេន អញ្ញាត់អេប្រ ក៏ក្តា នេះ ទេ ១៩ សមយេន អញ្ញាត់អេប្រ ១វិក្តា ១៩ សំហាញនោះ ហោត់ ។ ភិក្តា នំ ភិក្តា ១វិក្តា ១៩ សំហាញនោះ ហោត់ ។ ភិក្តា នំ ភិក្តា ទេ ភិក្តា ១វិក្តាហេត្វា ១០១វិទិ ១ សប្រាំទំ និក្សាមេខ្លេ និស្វាន យេន នេះ ភិក្តា នេះឧបសន្ត័ម ១០សន្ត័មិត្វា នេះ ភិក្តា ឯននាវាប កាំ ៩មស្ប ភិក្ខាមេខ្លេ អាញនោត់ ។ ៩មស្ប ភាន្តេ អាយស្មានា ១១៩ សំហា ពានោះ ៩ មំ មយំ ១វិក្តាហេត្វា ១ ស្វាវិមិ ១ សប្បាំមិ និក្សាខេមាត់ ។

ខែ ៩ ២ សទ្ទោ ក¶្ថិ បោត្តកេ អគ្គិ ។

វិនយបិជិព មហាវិត្ត

ធ្វើនូវធម្មក់ថា ហើយ ត្រាស់ ហៅកិត្ត ទាំង ឡាយមក (ខ្ពង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ កាលបើមាលរ្យ (ក្តី) កិត្ត ល្មមធ្វើជាមាលរ្យ (ក្តី) «បជ្ឈាយ៍ (ក្តី) កិត្តល្មមធ្វើជា «បជ្ឈាយ៍ (ក្តី) មិនបានពាក់ស្បែកជើង ដើរបង្កិមខេ កិត្តមិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើង ហើយ ដើរបង្កិមខេ កិត្ត ណា ដើរបង្កិមត្រអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ កិត្តមិន ត្រូវពាក់ស្បែកជើង វាងក្នុងវិត្ត ខេ កិត្ត ណា ពាក់ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

(៥៧) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូបកើតរោគដំ ជ្រៅលេច នៅថ្កាតដើង ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយក៏បាន ត្រាហ៍យកភិក្ខុ នោះ ទៅឲ្យបន្ទោះបង់ខ្លួលរៈផង បស្សារៈ ផង ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ ខែង យាង ទៅ ភាគ សំនេះសនាសនជាកៃ ក៏បានខត់ ទៅឃើញភិក្ខុ ទាំង នោះកំពុង ត្រាហ៍យក ភិក្ខុ នោះ ទៅឲ្យបន្ទោបជំខ្លួល នេង បស្សារៈ ផង លុះ ឃើញ ហើយ ក៏ខ្លួំ នោះ ទៅឲ្យបន្ទោបជំខ្លួល នេង បស្សារៈ ផង លុះ ឃើញ ហើយ ទើប ខែង យាង ចូល ទៅកេតិក្ខុ នោះ លុះ យាង ចូល ទៅដល់ ហើយ ទើប ខែង មាន បន្ទូលនេះ នឹងភិក្ខុ ទាំង នោះ ថា មាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ ភិក្ខុ នេះ កើតរោគអ្វី ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ក្រាបទូលថា បត្តិត្រ ខេង ស្លាវៈ ជង ពួក ខ្ញុំ ព្រះអង្គក៏គ្រាហ៍ យក ហេកដ៏មាន អាយុនេះ មក ឲ្យបន្ទេប នៅ ចូល នៅ ចូល នៅក្នុំ គ្រាហ៍ យក ហេកដ៏មាន អាយុនេះ មក ឲ្យបន្ទេប នៅ ចូល នៅ ចូល នៅ ក្នុំ ព្រះអង្គក៏គ្រាហ៍ យក ហេកដ៏មាន អាយុនេះ មក ឲ្យបន្ទេប នៅ ចូល នៅ ចូល នៅ ប្រាប់ នៃ បស្សារៈ ផង ប

បម្មក្ខុន្ធកេ បាទទីណ៣ធិកភិក្ខុវត្ថុ

(៤៤) អ៩ េខា ភេឌុស វាឌេស្មី ចូនាចេ រាឌេស៊ី ចេយលេខ ភ្នំ យនុ យខា ម្នាំ មេខាទិក្ខា មេខា-លាម៉ាក់ត្បាយការួ ទាខា វា ខុត្តា ទាខា វា ដាល់តា ទានទីលាតា ភេ ។ ១ទាមានំ សារក្នេតិ ។ គេន ទោ បែន សមយេន ភិក្សា អយោតេហ៍ ទានេហ៍ មញ្ចុំបិ ត្រុត្ត ក្សាល់ខ្ញុំ នុងស្នើ ទេសមាខាត្ត នៅខ្ញុំ ឯ ភភាគេ **ឃុំ** ស្រាប្រសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប ឥ៩៤ មេញ៉ា ជ មី៩ ជ អក់ស្រាំស្បាមគំ ឧទាមាជំ សារត្តេធ្នូ ។ តេច ទោ បន សមយេធ ភិក្សា គ្នេះហា ရေးရာလေးဗုလ္ကို လည္ခ်ဲ့လည္ဆိုတို့ လည္ဆက္သ အက္ခ်ားက စာလက္ခ်ပို កណ្ដេច អក្ដាមន្ត្តិ ទានា ឧក្ខា មោន្តិ ។ ភពវតោ ស្នេងស្ពុំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ អឌ្ឍារមេ ម្សាល្ច យន្ត្រ ជន្ត្រ មន្ត្រ សង្គានស្ថាន្ត ។ នោះជ ទោ បន្ សមយោជ ជព្ត៌យា ភិក្សាត្តិយា បច្សសម-យំ បច្ចុឌ្នាយ កាដ្ឋមានុកោយោ អភិប្រាំទ្វា អណ្ណេ- ចម្មក្ខុខ្ទុក: និទានភិក្ខុមានភេធជំពៅលេចនៅយាតដើង

(៥៤) ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើប[៣ឧមាន[៣៩ភាគ e្រង់ធ្វើនូវធម្មភថាក្នុងវេលនោះ រួច e្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុ ទាំង ឡាយ មក (នៅអនុញាតថា មាលកិត្តទាំងទ្វាយ (បើ) កិត្តណាមាន ជើងឈើក្ត មានជើងបែកក្ដី មានរោគដំ ទៅហេចនៅចាត់ជើងក្ដី តថាគតអនុញាត ឲ្យកក្ខុ ទោះពាក់ស្បែកជើងថ្កាន ។ សម័យ នោះឯង កិក្ខុទាំងឡាយមិន បានលាងដើងហើយស្រាប់តែឡើងទៅកាន់គ្រែខ្វះតាំងខ្វះ ទាំឲ្យប្រទាក់ ចវែរនឹងសេនាសន: ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទឹងអនុញ្ញាតថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឱ្យកិត្តពាក់ស្បែតជើងហ៊ុន ដោយគិតថាក្នុងវេលានេះ អញទឹង ឡើង គ្រែឬតាំង ។ សម័យ ទោះឯង ក្នុងវេលាយប់ មានពួក កិត្តដើរទៅកាន់រោធ៍១ បោសថខ្វះ ទី ប្រជុំអង្គ័យខ្វះ ក៏ជាន់ទៅ លើដង្គឹត ឈើខ្វះ លើបន្ទាខ្វះ ក្នុងទីងងឹត ជើងរបស់កិត្តទាំងនោះក៏មានទុក្ខ-វេទនា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៍បានក្រាបទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមាន ព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គខ្មែងអនុញ្ញាតថា មាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាត់ទ្យិកិត្តភាក់ស្បែកជើង កាន់គប់ក្ងើង ប្រទីប នឹងឈើប្រឹត ទាងក្នុងអា**រា**មបាន ។ សម័យ នោះឯង ពួកគេពុគ្គិយកិក្ខុក្រោក ឲ្យឹង**ក្**ង បច្ចុសសម័យនៃ៧ត្រី (ជិតភ្ជឺ) ក៏ពាក់ (ខែនាប់ជើង ឈើ ហើយចង្គ្រឹមក្នុង

វិនយចិដិកេ មហាវក្ដោ

ការ ខេឌ្កមន្ត្និ ជុទ្ធាសន្ទា មហាសន្ទា ១៩១៩សន្ទា ម ខេត្សស្ងំខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត សេយុទ្រិន រាជគាន់ បោរកាដ់ មហាមត្តតាដ់ សេខាកាដ់ ភយកាដ់ យុធ្វកាដ់ អជ្ញាថ់ ខានគាថ់ វត្តាគាថ់ សយន្តាថ់ មាហគាថ់ កញ្ចុត្ន ញាត់ត្រខំ យាជតាខំ តាមគាខំ ជិតមកាខំ ជកាកេដំ ជαមធត្តដំ ឥត្តិកាដំ ប៉ាំសកាដំ ស្វា-ក្ស ស្រែស្នាស់ កា្ទដ្ឋានកាថ់ ឬកូប្បុងកាថ់ ១-ជត្តកាខ់ លោកក្ខាយ៍កំ សមុខ្ទុក្ខាយ៍កំ ឥតិក្សក់ តេខំ ឥត៌ វា គឺ៩គំបំ អគ្គម៉ាត្យ មាបត្តិ ភិក្ខាបំ សេមាជំម្ចា ថាជ់ខ្លុំ ។ យេ គេ ភិគ្គា អព្វិញ ។ បេ ។ នេះ ជុំស្លាយខ្លំ ទីយឆ្នំ វិទាខេត្ត គេខំ ហំ នាម ဘော်မွှဲတာ မွာမွှဲ နော်ကာ <mark>စစ်</mark>မာမာရက္ စစ်ရီးက

វិនយបិដិក មហាវត្ត

ទីវាល មានសំឡេងហ៊ោ មានសំឡេងទ្វាំង មានសំឡេង៍ថា១ជ១ដ: ហើយនិយាយតិវត្ថានកថាផ្សេងៗ គឺនិយាយពីស្ដេច និយាយពីចោរ និ-យាយពីមហាមាត្យ និយាយពីសេខា និយាយពីក័យ និយាយពី တေးကိုန် နဲယာယဂ \widehat{n} ြုံန်း \widehat{N} နဲယာယဂ \widehat{n} ြုံန်းနီးက နဲယာယဂ \widehat{n} က်ခ និយាយពីការដេក និយាយពីកម្រង់ផ្កា និយាយពីគ្រឿង៍ក្រអូប និយាយ ពីញាត់ និយាយពីយាន និយាយពីស្រក និយាយពីនិគម និយាយពី នគរ និយាយពីជនបទ និយាយពីស្រី និយាយពីប្រុស និយាយពីបុគ្គល ដែលក្រៀវក្វា និយាយពីច្រកផ្លូវ និយាយពីកន្លែងក្អុមទឹក (គឺកំពង់ ទឹក) និយាយពីបុព្វប្រេត (គឺញាតិដែលស្ងាប់ទៅហើយ) និយាយពី ពាក្យឥត ប្រិយោជន៍មាន ប្រការផ្សេង 🤊 និយាយពីរឿងកុហកក្នុងលោក (មានរឿងក្អែកសកុកក្រហមជាដើម) និយាយពីរឿងជីកសមុខ្រ និយាយ ពីសេចក្តីចំរើន និងសេចក្តីសាបសូន្យ ហើយជាន់លើសត្វល្អិតៗឲ្យស្វាប **ខ្វះ** ឲ្យកិក្ខុខាំងឡាយឃ្វាតហកសមាធិខ្វះ ។ កិក្ខុខាំងឡាយណាមាន សេចក្តី ហ្វាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិត្តិទាំង៍នោះក៏ពោលទោសតិះដៀលបន្ទះបង្អាប ឋា ពួកធព្វគ៌យភិត្តមិនសមបើនឹងក្រោក ខ្យើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃវាត្រិ

បម្បត្តនូវត ន កដ្ឋបាទុកា នាវែតព្វា

កដ្ឋខានុកាយោ អភិរុហ៌តា្ អជ្លោការេ ចង្គឹងរដ្ឋ្រិ ជិទ្ធាសន្ទា ឧសសន្ទា អធេកវិហិតុ ។ បេ ។ ៩ភិក្សាភាគាម ៩ភិ វា កើដ្ឋាំ អគ្គាទិត្តា មាបស្បត្តិ ភិត្ត្របី សមាជ៌មា ជាបស្បត្តិតិ ។ អ៩ទោ តេ ភិក្ខុ ភេសា ១ ១៩៩៩ ភាពប្រសុំ ។ ស្តុំ កាំរ ភ្នំពេញក្តីលា ភិទ្តា ទ្វេស បច្ចុស្សមយំ បច្ចុដ្ឋាយ តដ្ឋខានុកាយោ អភិរុប្ខាំគ្នា អដ្ហោការសេ ចង្គមន្តិ ខ្លាស់ឌ្ជា មហាស់ឌ្ជា ១៩១៩សំឌ្ជា អធេកវិហិតំ តិ-រុទ្ធានគេថំ គេ ៩៩៩៣ សេយ្យូ ខ្មុំ រជ្ញេក ខំ ។ បេ ។ ៩តិភក្សាភាភេឌ ៩តិ ។ គាំដក់បំ អភាមិត្វា មាបន្តិ កិត្ត្ចិ សមានិទ្ធា ថាបន្តឹង ។ សច្ចុំ ភភភភិ ខ ភុំក្ខាវ កម្មទានុកា សហតុញា យោ ជាបេប្ប អាបត់ ឧភាជសា្ត្រំ ។

ចម្មក្នុន្ធកៈ រវិត្តុមិនត្រូវិពាក់ទ្រនាប់ជើងឈើ

ហើយពាក់ (ខែនាប់ជើងឈើដើរក្នុងទីវាលមានសំឡេង៍ហ៊ោ សំឡេង៍ទ្វាំង សំឡេង១ដ១ដ:ហើយនិយាយពីតិវញ្ជូនកឋាផ្សេង ១ គឺនិយាយពីស្ដេច និយាយពីចោរ ។ ថេ ។ និយាយពីសេចក្តីចំរើននឹងសេចក្តីសាបសូន្យ ដ្ឋខេះ ។ ហើយដាន់លើសត្វល្អិត ។ ឲ្យស្ងាប់ៗ៖ ឲ្យកិត្តទាំងឡាយឃ្ងាត ហកសមាធិទ្វះសោះ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុពុំង៍នោះក្រាបទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធជ៍ត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខ ទាំងទ្បាយ បានឲ្យថា ពួកឧពុទ្ឋិយភិក្ខុ ក្រោកឡើងក្នុងបច្ចុសសម័យនៃ កត្រីហើយ ក៏ពាក់[ទ្រាប់ជើងឈើដើរទៅក្នុងទីវាល មានសំឡេងហ៊ោ សំឡេង៍ខ្លាំង សំឡេង៍ខដខដ: ហើយនិយាយតិរញ្ជូនកថាផ្សេងៗ គឺ និយាយពីស្ដេច និយាយពីចោវ ។ បេ ។ និយាយពីសេចក្ដីចំរើននឹង សេចក្តីសាបសូន្យដូច្នេះ១ ហើយដើរជាន់លើសត្វល្អិត១ ឲ្យស្ងាប់ខ្លះ ឲ្យ ភិក្ខុាំង ព្យយឃ្វាតហេតសមាធិទុះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបឲ្ល တ ပ σ ြန်းစြားမားsြစ္ခန σ ခန္တာ ကို ကို မေန σ ခန္တာ σ ភាគ ទ្រឹបន្ទោសរួច ទ្រឹមធ្វើនូវធម្មភិថា ហើយ ទ្រឹង់ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំង ទ្យាយមក (ទង់បញ្ជាត្តថា ម្នាបេកក្តុទាំងទ្យាយ កិត្តមិន ត្រូវពាក់ (ទនាប ដើងឈើឡើយ កិត្តណាតាត់ ត្រូវអាបត្តិទុកដ ។

វិនយចិជិកេ មហាវិគ្គោ

(៥៤) អ៩លោ កក្ស សជិត មេ យនាក់ផ្គុំ វិហាត្វៃ យេន ពារាណស់ នេង ចាក់ ចេញ ទំ អនុចុត្តេ ចារិ-ត់ ខុស្លេ ពេល ពេលកា នេះកា ។ ន[និ មាន ក្នុង ស្នាសាល្ខា ស្នាស្នា ស្នាសាល្ខា សាល្ខា សាល្ឌា សាល្ខា សាល្ នេះខេ ទេខ សមយេន ខេត្តយែក ភិក្តុ ភក់ពេក ភដ្ឋ-ខាឧុកា បដ់ក្តាំត្តាត់ តាបតុយោ នេខាបេត្តា តាលបត្ត-ខាឌុគាយោ ជាច្នើ តាធិ តាលតុណោធិ ជំផ្លាធិ មិលា-យខ្ញុំ ។ មធុស្សា ជុខ្លាយឆ្នំ ទីយឆ្នំ វិទាខេធ្នំ ភាខំ ហិ ಜಾಕ ಸಾಕಿಯು ಸಾಟ್ಟಿಕ್ಕೆಯ ಕುರುಜ್ಜಿಯ ಜಜಾಣಕ್ಕಿ តាលបត្តទាឧុកាយោ ជាហេរុវត្ថិ តាន់ តាលត់រុណាន៍ **ႏွံ့တွင် မေတက္ခန္တို့ အခု**ြန္တို့တာ လမ္တေတြ အိုတာ ជីវវិសាមេត្តិត ។ អស្បេសុំ ទោ ភិគ្គា គេសំ មនុស្សិន នុជ្ឈយត្តជំ ទីឃត្តជំរិទា ខេត្តជំ ។ អ៩ ទោ គេ ភិក្ខុ

វិនយចិដិក មហាវិគ្គ

(៥៧) គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះកាត់ (៤៨គង់នៅក្រុងកេដ្ឋិះ ដោយសមគ្លដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ រួចហើយឲ្រន័យន៍សំដៅទៅក្រន ពារាណស់នោះ ។ បានឲ្យថា ព្រះជ័មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងព្រែឥសិបត-នមិត្តាយវិន ទៀបក្រុង៍ពាកណសី ។ វេលានោះឯង៍ ពួកធព្វគ្គិយកិត្ត គិតថា ទៃ នាប់ជើង ឈើ ព្រះដ៏មាន ព្រះកាគ ទ្រង់ហាម ហើយ ក៏ប្រើគេឲ្យ កាត់ តោតខ្លីទាំងទ្បាយ (យកមកធ្វើ) ជា ទៃនាប់ជើងស្ថឹក គោត ហើយពាក់ ឯត្នោតទូទាំងនោះលុះគេកាត់ហើយក៏ស្វិត(សពោន ។ មនុស្សទាំងឡាយ តំពោលទោសតិះដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ព្លុកសមណៈជាសក្យបុត្តមិនសម เบริ์ธ์ ហ៊ិន (บีเลឲ្យកាត់ គោត จุ๊ ๆ (เบลษกเตุ) ជា (เราชเนี้ มี ผู้กเกา ล ហើយពាក់សោះ ឯដើមត្វោតខ្លីទាំងនោះលុះគេកាត់ហើយក៏ស្វិត ស្រពោន ព្ទុកសមណៈជាសក្យបុគ្គហ៊ានចៀតចៀនវត្តដែលមានជីវិត មានឥន្ត្រិយ តែ ១ ។ កាលមនុស្សទាំងនោះកំពុងតែពោលទោសតិះដៀលបន្ទះបង្គាប់ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏បានឲ្យប្បាស់ ។ វេលានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះ ក្របទូល

ចម្មក្ខុន្តកេ ន តាលបត្តបាទុកា ឆាបត់ត្វា

កការសា ឃិនមន្តុំ អារោមេសុំ ។ សច្ចុំ កាំរ ភិក្សាប់ ជព្វក្តិ-យា ក៏ត្ត តាល់ត់ពេល ដេខាមេត្វា តាល់បត្តថាខុកាយោ ជាវេឌ្តិ តានិ តាលតវុឈានិ និស្ថានិ មិលាយន្តឹតិ ។ សច្ចុ ភេឌវាតិ ។ វិករហិ ពុន្តោ ភភភ ភេឌ័ ហិ នាម ភេ ភិក្ខាប់ មោយបុរិសា តាល់តរុលោ ជេជាខេត្តា តាល-បង្គមានុកាយោ ជាមេរុវត្ថ៌ នាធំ នាល់សុណាធំ ធំណូធំ មូលលទ្ធំ ឡុំមេឃុំខេត ស មួយ គេឃុំ ខេត្ត ភិក្ខាវ អេហ្សួសឆ្ពានំ វា មសាខាយ ។ ២។ វិកាហិត្វា ខេច្ច គេថ គេត្យ កំគ្គា អមស្ដេច ភិក្សាប សល-បត្តចានុកា ភាយសញ្ជា យោ ភាយប្ប អាបត្តិ ឧុក្កដេស្ស-តំ។ តេខ ទោ បន សមយេធ ជព្វក្តិយា ភិក្តុ កក់តា តាលមត្តមានុកា មដិក្ខិត្តាតិ វេឌ្យត់វេណ នេះខាមេត្វា ជន្បែឌីសន់មានេយា យាធ្វើ មេប្ដូនវេហាចូ ចូមិច្ ម្នារទេ ខ្នែយទ្ធំ ខ្នុយព្រះទ្ធ ជាមាន នេះ ខ្នុំ ខ្លែប

ចម្មក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវភាក់ទ្រតាប់ជើងស្លឹកល្អេត

សេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះជ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ល្ (ទង់គ្រាស់ស្បូរថា ម្នាល ភិត្តទាំងទ្បាយ ព្ទថាពួកគេពុគ៌យភិត្តប្រើគេឲ្យកាត់គោតទ្វី១(យកមកធ្វើ) ជា ទ្រាប់ ជើង ស្ទឹកត្នោត ហើយពាក់ ត្នោត ខ្លីទាំង នោះ លុះគេកាត់ ហើយ ត៍ស្វិតស្រពោន ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងនោះក្រាបទូលថា បពិត្រិព្រះដ៏ មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគឲ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលកិក្ខ ទាំងទ្បាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមបើនឹងប្រើគេទ្យកាត់ត្នោតខ្លីៗ (ယာဗဗားကြီ့) ကျ $\left(e$ နာပင်္ပြန်တိုင်္ကေရးဟိယကာဂe ေရွာန္မွဳကိုရိ(နားလုံး គេកាត់ហើយក៏ស្វិត[សពោនអស់ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ដ្បិតពួកមនុស្ស តែង៍សំគាល់ថា ដើមឈើមានជីវិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិន បានដឹកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជែះថ្ងាឲ្យបានជែះថ្នា ឡើងខេ ។ ថេ។ លុះ e្រង់បន្ទោសរួច e្រង់ធ្វើនូវធម្មភថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំង ឡា យមក e្រង់ បញ្ជាត្តថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុមិន ត្រូវពាក់ ទៃនាប់ជើងស្វឹកតោត ទ្វើយ ភិក្ខុណាពាក់ ត្រូវអាបត្តទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង ពួកធពុគ្គិយៈ ភិក្ខុគិតថា ខ្ទែនាថ់ ជើងស្លឹក តោតព្រះ ជ៏មានព្រះកាគខ្ទង់ហាម ហើយ ទើប (ប៊ីគេឲ្យកាត់នូវបុស្ស៊ីខ្លីទាំងទ្បាយវិញ (យកមកធ្វើ) ជា(ទៃទាប់ ដើងស្វឹកបុស្សីហើយពាក់ ឯបុស្សីខ្លីទាំងនោះលុះគេកាត់ហើយក៏ស្វិត[ស-ពោនអស់ ។ មនុស្សទាំងឲ្យយក់ពោលទោសតិះដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា

វិសយចិដិកេ មហាវគ្គោ

តេខ ហំ នាម សមណា សកាប្រុត្តិយា ជ្រុត្តាណេ
នេះ បេត្តា ជ្យេបត្តិ ខាន់ ក្រោយ នាយេក្សេ តិ នាន់ ជ្រុះ
តេជាបេត្តា ជ្យេបត្តិ មិលាយខ្លំ ឯក់ ខ្លិយំ សមណា ស-
កាប្រុត្តិយា ដំរំ បែលជំនួន ។ អស្បាសំ ទោ កិក្ខា
តេសំ មនុស្សានំ ជជ្ឈាយខ្លាន់ ទីយខ្លាន់ វិទា ខេត្តា-
នំ ។ អ៩ ទោ តេ កិក្ខា កក់តោ ឯតមគំ អហេ ខេសុំ
។ ខេ ។ ន កិក្ខាប់ ជជ្ឈាយខ្លាន់ ទីយខ្លាន់ វិទា ខេត្តា-
ជាបេញ អាបត្តិ ឧក្កាដស្សាន់ ។

(៦០) អ៩ ទោ កកវ ពារ ឈា សំយំ យ ដា ភិរព្តំ បៃរាវិត្យា យេន ភន្តិយំ គេន ចារិកាំ បក្តាម អនុប្បព្វន
ចារិកាំ បមោល យេន ភន្តិយំ គន់សេរិ ។ គេត្រ សុនំ
កកវ ភន្តិយេ វិចារតិ ជាតិយាវនេ ។ គេន ទោ បន
សមយេន ភន្តិយា ភិក្តា អនេកាវិចាំតំ ចានុកមណ្តនានយោកមនុយុត្តា វិចារត្តិ តំណេចានុកាំ ការបត្តិចំ
ការបត្តិចំ
ការបត្តិចំ មុញ្ញទានុកាំ ការពត្តិចំ ការបេត្តិចំ

វិនយបិជិត មហាវគ្គ

ពួកសមណៈជាសក្យបុត្រមិនគូរបើនឹងហ៊ាន បើគេឲ្យកាត់បុស្ប៊ីខ្លីទាំងឡា យ (យកមកធ្វើ) ជា [ខ្នាប់ជើងស្លឹកចូស្ស៊ីហើយពាក់សោះ ឯចូស្យ៊ីខ្លីទាំង នោះលុះគេតាត់ហើយក៏ស្វិត[សញោនទៅ ព្យុកសមណៈជាសក្សបុត្រហ៊ាន ចៀតចៀនរបស់ដែលមានជីវិតមានឥន្ត្រិយតែ១ ។ កាលមនុស្សគាំងនោះ កំពុងតែពោល ខោសតិះ ដៀលបន្ទះបង្គាប់ ភិក្ខុខាំងឡា យក៏បានឲ្យព្យស់ ។ វេលានោះឯង ភិក្ខុខាំងនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ eនាប់ ជើង ស្ទឹកឫស្សី ឡើយ ភិក្ខុណាពាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ [៦០] គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ទង់គង់នៅក្នុងក្រង់ព្រះពាពណៈ λ គួរតាមពុទ្ធអធ្យ λ ័យរួច ϵ ន័យា ន៍ ទៅកាន់ចារិកនៃ ϵ ង៍កទ្ទ័ ϵ យ: កាល e្រង់យាងខៅកាន់ចារិតដោយលំដាប់ក៏បានដល់ទៅក្រង់ក់ខ្ទឹយ:នោះ ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងព្រៃជាតិយាវន ទៀបក្រុងភទ្ទិយ: នោះ 😗 សម័យនោះឯង៍ ពួកឥទ្ទិយកិត្ត (កិត្តដែលនៅក្នុង (ក្នុងកុទ្ទិយ:) មានសេចក្តីទូល់ទ្វាយក្នុង៍ការប្រដាប់ ខ្នែនាប់ ជើង៍មានប្រការផ្សេង ។ គឺធ្វើ

e្រនាប់ជើងស្មេខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើeនាប់ជើងស្មេលប្វឹង

ចម្មក្ខុន្តកេ អទេកវិហិតញទុកាធារណ៍

បញ្ជថាខុត់ ការាន្ត្រំ ការបេត្តិបំ ហិត្តាលខានុក ការេត្តិចំ ការាបេន្តិចំ កាមលខាឧក ការេត្តិចំ ការ មេន្តិចំ កម្ពលខានុត់ ការាន្តិចំ ការមេន្តិចំ ញៃន្តិ ទុ ខ្លេសំ មរិបុទ្ធំ អធិសីលំ អធិចិត្ត អធិប្បញ្ញ ។ យេ តេ ភិក្ខុ អញ្ជីញ ១ ខេ ។ គេ ជុជ្ឈបង្គំ ទីបង្គើ វិទា ខេត្តិ ភា៩ ហិ ឆាម ភគ្គិយា ភិក្ខុ អ ជេកវិហិតំ សន់យុងហើយ មាន ជា ខ្លាញ ប្រវុក្សិន្ត មួយ មាន់-ត់ គារិស្បត្តិចំ តារាមេស្បត្តិចំ មុញ្ចទានុគ់ គារិស្ប-ភ្នំ ភាពប្រសុទ្ធិច ចព្ទុជទាឧុគ៌ ការិស្បត្តិច កា-រាបេស្បត្តិចំ ហ៊ុន្តាលទានុក់ ការឹស្បត្តិចំ ការ-មេស្បត្តិចំ គមល់ខានុគាំ គារិស្បត្តិចំ គារាមេស្បត្តិចំ កម្ពុលខានុក ការែស្បត្តិច ការបេស្បត្តិច រិញ្ជុំស្បត្តិ ង់ នេះ ស្ត្រ មន្ទុស្នាល មន្ទ្រ មន្ទ្រាល ឯង នេស តេ ភិក្តុ ភភាព ឃិតមត្តុំ អារោច្រសុំ ។ សច្ចុំ កាំរ

បម្មក្ខន្ធកៈ (ពួកភិក្ខុក្នុងក្រុងអទ្ទិយ) នាក់ទ្រសប់ជើងមានប្រការផ្សេង ១

ខ្លួនឯឥខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើខែនាប់ជើងស្មៅដំណេកខន្យាយខ្លួនឯឥខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើ (នាប់ជើងស៊ឹកទន្សៃខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើ (-នាប់ដើង ស្មៅមានពណ៌ដូចផ្កាឈូក១នឯង១៖ បើគេឲ្យធ្វើ១៖ ធ្វើ៤នាប់ ដើសសំពត់ដែលគេត្បាញដោយរោមសត្វខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ កំ លះបង់ ហេលខ្លាំបាល អដ្ឋកថា អធិសិល មេធិចិត្ត នឹងអធិប្បញ្ញា $^{(o)}$ ។ ភិក្ខុ ទាំងទ្បាយណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ២បេខ កិត្តាំងឡាយនោះក៏តោល ទោសតិះដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ពួកកទ្ចិយកិត្តមិនសមបើនឹងទូល់ទ្វាយក្នុង ការតាក់តែង[ឲ្នាប់ដើងមានបការផ្សេងៗ គឺធ្វើ[ឲ្នាប់ដើងស្មៅខ្វួនឯងខ្វះ ្រើគេឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើ (នាប់ជើងស្មោយប្ដើងខ្លួនឯងខ្វះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើ ៤ នាប់ដើងស្មេរដំណេកទន្យាយ១្លនឯង១្វះ បើគេឲ្យធ្វើ១១ ធ្វើ៤ នាប់ដើង ស៊ឹកទន្សែខ្លួនឯងខ្លះ បើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើ[ទនាប់ជើងស្នេមានពណ៌ដូចផ្កា ឈូកទូនឯងទុះ បើគេឲ្យធ្វើទុះ ធ្វើទ្រនាប់ជើងដែលគេត្បាញដោយពេម អធិចិត្ត នឹងអធិប្បញ្ញាសោះ ។ វេលនោះ ភិក្ខុ ទាំងនោះបានក្រាបទូល រសចក្នុនុះចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គិ៍ (ទង់ ត្រាស់ស្លូវថា ម្នាល

អដ្ឋកេថា កែមហាខន្ធក: ពន្យល់សេចក្តីថា អធិសីល បានខាងបាតិមេាចូសីល ។ អធិចិត្ត
 បានខាងសមាធិភាវនាជាលោកិយ ។ អធិប្បញ្ញា បានខាងមគ្គភាវនាជាលោកុត្តរ ។

វិនយចឹងកេ មហាវគ្គោ

រុំស្ណា អន្ទិលា អង្គា អនេត្តស្វែត ខាឧកមណ្ឌលខាន យោកមនុយុត្តា វិហារត្តិ គឺលេខានុគាំ ការភេទិំ ការា-ចេខ្លុំប៊ុំ មុញ្ចាខុត់ ការកន្លំប៉ុំ ការបន្តំប៉ុំ បត្តថា នុត់ ការាជ្ញុំថំ ការបេត្តិថំ ហិត្តាលខានុគ់ ការាជ្ញុំថំ តារាមេត្តិទី តមលខាឧុគ៌ គារេត្តិទី តារាមេត្តិទី កម្ពេចខេត្ត ការាន្តិចំ ការាបន្តិចំ ញៃន្តិ ជុន្តេអំ ប់ប្ដេំ អគ្គិស់លំ អគ្គិត់ អគ្គិព្យុតាធិ្ធ សក្ខុំ កក្សតិ ។ វិកាហេ ពុខោ្ ភកវ ភេ៩ ហំ ឆាម គេ ភិក្ខាប់ មោ-ឃពុំសា អនេត្របាំទំ ខាឱ្យមណ្ឌលដោយមេដល់-ត្តា បែរសៃរុត្តិ តំលេខានុគាំ ការិស្បត្តិចំ ការបស្បត្តិចំ មញ្ជទានុក់ ការីស្បត្តិចំ ការបេស្បត្តិចំ ចព្ឋទានុក់ ការស្បែន្តិចិតារាមេស្បន្តិចិចាំនាលទានុក់ ការស្បែន្តិចិ ကာဂေးမရျှစ္စိုင်း ကောကေလေသရက် ကော်မျှစွ်င်း ကေသ មេស្បត្តិចំ តម្លេសទាខុក់ តារិស្បត្តិចំ តារាមេស្បត្តិចំ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

ភិក្ខុទាំងឡាយ ពុថាព្យកកខ្ទុលភិក្ខុខហទ្ធាយក្នុងការតាក់តែង[ខនាប់ជើង មានប្រការផ្សេងៗ គឺធ្វើ ទិនាប់ជើងស្មៅខ្លួនឯង១៖ បើគេឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើ ៤-នាប់ជើងស្មោយប្វើឥទ្ធនឯងទ្វះ ប្រើគេឲ្យធ្វើទុះ ធ្វើ៤នាប់ជើងស្មៅដំ-:ណត់ទន្សយខ្លួនឯងខ្វះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើ (ទនាប់ជើងស្វឹកទន្សែខ្វួនឯង **ខ្វះ បើគេឲ្យធ្វើខ្វះ** ធ្វើ (នាប់ ជើង ស្មោមានពណ៌ដូចផ្កាឈុកខ្លួនឯងខ្វះ ្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើខ្លែនាប់ជើងសំពត់ដែលគេត្បាញដោយពេមសត្វខ្លួន ឯងទ្វះ ប្រើគេឲ្យធ្វើទុះ ហើយលះបង់ច្បាលី អដ្ឋកថា អធិសីល អតិចិត្តនឹងអធិប្បញ្ញា ពិតមែនឬ ។ កិត្តទាំង នោះ ក្រាបទូលថា បតិ ត្រ ពេះដមែានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានដោគ (ទង័បន្ទោសថា មាលកិត្តាំងីទ្វាយ ពួក មោឃបុរសទាំង នោះមិនសម បើនឹង់ ១០០១ យក្នុង ការតាក់តែង (ទនាប់ ជើងមានបការផ្សេង ១ គឺធ្វើ (ទនាប់ ជើងស្មេៗនឯង ខ្វះ បើគេឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើ (នាប់ដើងស្នេយប៉ុងខ្លួនឯងខ្វះ បើគេ ឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើខ្លែនាប់ជើងស្មៅដំណេកទន្សយខ្លួនឯងខ្វះ ប្រើគេឲ្យ ធ្វើខ្វះ ធ្វើ (នាប់ ជើង ស្ថិតទនៃ ទ្រូនឯង១៖ បើគេឲ្យធ្វើខ្វះ ធ្វើ (៤-នាប់ជើង ស្មៅមានពណ៌ដូចផ្កាឈូក១នឯង១៖ បើគេឲ្យធ្វើ១៖ ធ្វើ៤-នាប់ជើងសំពត់ដែលគេត្បាញដោយរោមសត្វខ្លួនឯង១៖ បើគេឲ្យធ្វើ១៖

ចម្មក្នុន្តកេ អកឡិយលុខកាបញ្ហាត្តិ

រំញុំស្បត្តិ ខុខ្លេស់ បរិបុច្ចំ អធិសិល អធិចិត្ត អធិប្បញ្ញ **ខេត្ត ភិ**ក្តាប់ អប្បស**្ពាធំ** វា បសាធាយ ។ បេ ។ កែលេវិទ្យា ជម្មុំ ភេ៩ ភេទ្យា ភិក្ខុ អមគ្គេស ជ ភិក្ខុវេ ទំណេទាឧុកា ជាប់តញ្ជា ខ មុញ្ញទាឧុកា ជាប់តញ្ជា ខ **ប**ព្ជេសខុកា ជាប់តេញ ឧ ហ៍**ត្ថា**លខាឧុកា ជាប់តេញ c កាមលេខាឧុកា ជាប់សញ្ជា c កាម្ហាលខណ្ឌ ជាបៈ ខណ ទ ម្សេស៊ីខេណ ឧបន់យ ខានខណិ ខ រំភ្នំ៣គ-က សថម្ម ១៣៩ឃុំ ៩ ឧហ្វុឝ៧ សថម្ម ១៣-ွေးသည္။ အေလးကို យា ទាឧុកា ជាបត្ញា ជ ត់សមយា ទាឧុកា ជាប-ត្សា ជ កាចមយា ទាខុកា ជា៤ត្យា ជ តិបុមយា ទាឧុកា ជា៤៩៣ ឧ ស៊ីសមហ ទាឧុកា ជា៤-តុត្តា ខ ឧត្តិហេសុឧណ ខ្មែន ខារុងនិង យោ

បម្មក្ខុន្ធកៈ សេចក្តីបញ្ហាត្តិនូវិទ្រនាប់ជើងជាអកប្បិយ

លះបង់ខ្លាំម្នាល់ អដ្ឋកថា អធិសិល អធិចិត្ត នឹងអធិប្បាញ មាលកិត្ត ទាំងទ្យាយ អំពើនេះនឹងបានជិកនាំពួកជនដែលមិនទាន់ជែះថ្វា ឲ្យជែះថ្វា ဖြေ့ခြီးေရ ၁ က ကုႏြစ်ဆိုပါန္မွာလည္ၿပြင္ခြင္လိုင္အခ်ိန္မွာမည္ခ်ဳိမည္က ကိုယင္ခြင္ဆိုရာ လုံ ពាក់ ខែនាប់ ជើងស្មៅ មិនត្រូវពាក់ ខែនាប់ ជើងស្មៅយាប៉ូង មិនត្រូវពាក់ ត្រូវពាក់ទ្រនាប់ ដើនស្មោមានពណ៌ដូចផ្កាឈូក មិនត្រូវពាក់ទ្រនាប់ ដើនសំពត់ដែលគេត្បាញដោយរោមសត្វ មិន តែវិពាក់ ទៃនាប់ជើងមាស មិនត្រូវពាក់ (ទេនាប់ជើង (ជាក់ មិនត្រូវពាក់ (ទេនាប់ជើងកែវមណ៍ មិន ត្រូវពាក់ (ទនាប់ជើងកែវពិទ្យា មិនត្រូវពាក់ (ទនាប់ជើងកែវផ្ទេក ត្រូវពាក់ (ទនាប់ជើងសម្រិត មិនត្រូវពាក់ (ទនាប់ជើងកែវកញ្ចក់ មិន ត្រវពាក់(ទៃនាប់ជើងសំណេជា៉ឺហាំង (សំណស) មិនត្រវពាក់(ទៃនាប់ ដើសសំណភត់ (សំណញ់) មិន ត្រូវពាក់ (ខែនាប់ជើង ខជ់ដែង ខេ កិត្ត

វិនយប៊ិដិពេ មហវគ្គោ

ស្នេស អាសន្តិ ឧុត្តដក្ស ឧ ខ ភិក្ខា។ កាចំ សង្គមន័យ មានកា សារតេញ យោ សារយ្យ អាមត្តិ ឧុត្តដក្ស អងុជាលម៌ ភិក្ខា។ គំស្បា មានុកាយោ «ដ្ឋាន័យ អសង្គមន័យយោ ថ្ងៃមានកំ បក្សា។-មានុកំ អាចមន្ទានុកត្តិ ។

(៦០) អ៩ទោ ភភា ភន្ទិយេ យថាភិរត្ត ហៃវិត្តា យេន សាវត្តី នេន ចារិតាំ បត្តាមិ អនុបុត្វេន
ចារិតាំ បមេន សាវត្តី នេន ចារិតាំ បត្តាមិ អនុបុត្វេន
ចារិតាំ បមេន សាវត្តី នេន ចារិតាំ បត្តាមិ អនុបុត្វេន
ចារិតាំ បមេន សាវត្តី នេះសាវ ។ គេ សាវនំ
ភភា សាវត្តិយំ វិចានេំ នេះសាវ ។ គេ សាវនំ
ការមេ ។ នេន ទោ បន សមយេន នព្វក្តិយា ភិក្តុ
អចិរវត៌យា ននិយា ការីនំ ការខ្លីនំ វិសាយេសុចំ
កញ្ចាំ ការស្ចាំ បំដ្តីចំ អភិរុបាន្តិ ក្នេចត្តាចំ អន្តជាតំ
នុបន្តិ វិទ្ធារីចំ វិកាហេត្វា មាវន្តិ ។ មនុស្សា ១៨៣យន្តិ ១យន្តិ វិកាហេត្វា មាវន្តិ ។ មនុស្សា ១៨៣យន្តិ ១យន្តិ វិកាហេត្វា មាវន្តិ ភិសាយសមុចំ ការសស្បន្តិ
យន្តិ ១យន្តិ វិកាហេត្វា មាវន្តិ ភិសាយសមុចំ ការសស្បន្តិ
សក្សាន្តិ ការបន្តិ ការបន្តិ ការបស់ ភាម សមណា
សក្សាន្តិ បញ្ចាំ វិកាបេន្តិ ការបំ ហំ នាម សមណា
សក្សាន្តិយា ការីនំ ការនីនំ វិសាយេសមុចំ ការបស្បន្តិ

វិសយចិជិក មហាវិគ្គ

ណាតាក់ ត្រវេលបត្តិខុត្តដ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត កិត្ត មិនត្រៃវប្រើប្រាស់ ទៃនាប់ ជើង (គឺ ជ្រុញ ជើង) ណាមួយ ដែលគួរនឹងឲ្យ កម្រើកទៅបាន កិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិខុត្តដ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ទៃនាប់ ជើង ៣ យ៉ាងដែលគេជំកល់ នៅជានិច្ច ដែលគេ ឲ្យកម្រើកទៅមិនបាន គឺ ទៃនាប់ ជើងសម្រាប់បន្ទោបជំនូវវច្ច: ១ ទៃនាប់ ជើងសម្រាប់បន្ទោបជំនួវបស្សាវ: ១ ទៃនាប់ ជើងសម្រាប់ហាងជម្រះ (៣មក) ១

(៦១) គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះកាត់ ខ្មែងដំក្នុងនគរក់ខ្ចិយ:គូរ ដល់ពុទ្ធអាធ្យា ស៊ែយ រួច ខ្មែង យាង ខៅកាន់ពារិក ក្រុងសាវត្តី កាល ខ្មែង យាង ទៅកាន់ពារិកដោយលំដាប់ក៏បានដល់ ទៅក្នុងសាវត្តី នោះ ។ បាន ពុមកថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្មែងគង់ នៅវត្ត ដេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិក-សេដ្តី ជិត ក្រុងសាវត្តី នោះ ។ សម័យនោះឯង ពួកធពុគ្គិយកិត្ត កាល មេគោទាំងឡា យកំពុងតែហែល ធ្ងង់ទឹកស្ងឹងអចិរវតិ ក៏បាប់ស្វែង ១៖ ចាប់ ស្លឹក តែចៀក ១៖ ចាប់កំខុះ ចាប់កន្ទេយ១៖ ឡើងជិះ លើ១ង់១៖ មានចិត្ត តម្រេក ក៏ស្លាបអន្តជាត់១៖ ចាប់ជម្ជជកូនគោទៅក្នុងទឹកឲ្យស្លាប់១៖ ។ មនុស្សទាំង់ឡាយក៏ពោល ទោស តិះ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណៈ ជា សក្សបុត្ត កាលមេគោទាំងឡាយកំពុងធ្ងង់ទឹក មិនសមបើនិងបាប់ស្វែង១៖

ចម្មក្ខន្ធពេន នាវី ឧហេតុគ្នា

ក្រោះ និក្រមពេធ ពួធបុម្ម និក្រមពេធ ស្រមាទ យចិកហេស្បត្តិ ចិដ្តីចិម្ចាំហិស្បត្តិ គ្លេចិត្តាចិម្ពុជាតំ ដុខ្មែរថ្ងៃ ដើងរួច នុមាលេខា គាលេវថ្ងៃ មេលាជាត្ តំហ៊ី ភាមកោត់ជោតិ ។ អស្បេសុំ ទោ ក់គ្នា គេសំ ឧដ្ឋារ នៃជាព្រល់ ខ្លួលស្លាញ ម្នេញ មនុក្សា នេង នេះ ទោ គេ ភិក្តុ ភភាគោ ឯគមគ្គំ អារោបស់ ។ ន ភិក្តុវេ តាវីជំវិសាលេសុ គមោតត្វ ឧ គាណ្លេសុ គមោតត្វ ឧ តិវាយ កហេតុភ្នំ ជ ដេញ្ជាយ កហេតុភ្នំ ចំដ្ទឹ អភិប្រាំ-ស្ណា លោ អភិរុមេយៀមខេត្ត ខេត្តដូច្បា ខ ខ ភិក្ខុមេ វត្តចិត្តេជ អត្តជាតំ ជុំចិត្ត ហេវា ជុំខេយ្យ អាមត្តិ ៩ហិនិណភា ខ ដើនរួ ខារឧស្ថិ លោ ខារលៅ យថាឧម្មោ ភាពនញ្ចេន ។

៥ម្មក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវបាច់មេគោ

បាប់ស្លឹក តែចៀកខ្វះ ចាប់កខ្វះ ចាប់កន្ទុយខ្វះ ឡេង៍ជិះលេខ្មង់ខ្វះ មានចិត្ត តម្រេក ហើយស្លាបអង្គជាត់ខ្វះ ចាប់ជ្រមុជកូនគោទៅក្នុងទឹកឲ្យស្លាប់ខ្វះ ដូចជាពួក តែហស្តអ្នកថរិកោតនូវកាមគុណសោះ ។ កាលមនុស្សទាំងនោះ កំពុងពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្គាប់ ភិក្ខុទាំងឡាយធានឮច្បាស់ ។ វេលនោះឯង កិត្តទាំងនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ។ ព្រះអង្គ (និបញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តមិន ត្រូវចាប ស្នែងមេគោទាំងឡាយ មិនត្រូវបាមស្លឹកតែចៀក មិនត្រូវបាប់ក មិនត្រូវ ចាប់កន្ទុយ មិន ត្រូវទ្បេីងជិះលេី១ង៍ កិត្តណា ឡេីងជិះ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត ក់ក្នុមិន ត្រូវមានចិត្ត តែកអរពាល់អង្គជាត (មេគោ) ឡើយ ភិក្ខុណា ពាល់ ត្រូវអាបត្តិថុល្អច្ច័យ ភិក្ខុមិន ត្រូវធ្វើកូនគោឲ្យ ស្វាប់ឡើយ កិត្តណាធ្វើឲ្យស្វាប់ កិត្តនោះវិនយធវេត្រវិឲ្យធ្វើតាមធម៌^(១) ។

[•] ត្រូវសម្រេចអាបត្តិតាមសញ្ចិច្ចបាណសិក្ខាប ៖ សប្បាណវគ្គបាចិត្តិយកណ្ត ។ ក្នុងទន្ធក ទាំងអស់មានបំណងប្រាប់តែអាបត្តិដែលមានក្រៅបាតិមោត្ត បើកន្លែងណាមាននិយាយដាប់ ទាក់ទងដោយអាបត្តិក្នុងបាតិមោត្តដង់នោះ គ្រាន់តែមានប្រាប់ថាត្រូវធ្វើតាមធម៌ ។ យ៉ាងនេះ គ្រោះបាននិយាយរួចមកហើយ ។

វិនយបិជិពេ មហាវិញ្គៅ

(၅၅) အေဒ ကေ အေ အေးကေ အရွက်လာ နားကို លាខេច លាយខ្លុំ ៩ខ្លួយខ្លេច តំ្នមខ្លាច តំ្នម-ជា ទេខត្ត មុខិស្ស ឯ គន់មារី នៃជា ភេឌ័ នួល ខ្មុំ រួច-ខេត្ត សេយ្យថា ខំ កស្តាមហិយាយាតិ ។ កក់ តោ ឯត-មេត្តំ អព្រខេណុំ ។ ឧ ភិក្ខុវេ យា ខេត យាយិតព្វំ យោ សមយេជ អញ្នារោ ភិក្ខា កោសលេសុ ជន**បនេសុ** សាវត្តិ កព្ពុ កការ ឧស្សនាយ អន្តរាមក្តេ កំហានោ ហោត់ ។ អ៥លោ សោ ភិគ្គា មក្តា ជុំក្នុម្ម អញ្ជូនរេស្មឹ រុក្ខមូលេ និសីនិ ។ មនុស្ស នំ ភិក្ខំ **ខស្សិត្វា⁽⁹⁾** ស្តេខក្រខុំ ភេស ភេទ្តិ អយ្យេក គម្មាំ **ភិទ្** ិ ទោ អញ់ អាវុសោ ឧត្ទម្បិត្ត ឧស្សាយ**ត៌ ។** គ៌លា នោម្ព័ត៌ ។ ឯមាំ គន្លេ យាន់ អភិ**្រាត់ ។ អល់**

s a. ខិស្វា ។

វិនយបិដិក មហាវគ្គ

(៦៤) សម័យនោះឯង៍ ពួកធពុគ្គិយកិក្ខុទៅដោយយានដែលគេទឹម ដោយ គេាញ៊ី មានបុរសជាអ្នកបរត៌មាន ខឹមដោយ គោ ឈ្មោល មាន ស៊ី ជាអ្នកបរក៏មាន ។ មនុស្សទាំងទ្យាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បង្អាបថា ដុចជាពុកជនដែល ទៅ លេង ទឹកស្ទឹងគង្គានឹងស្ទឹងមហ៊ី ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ [ទន់បញ្ជាត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន[តវទៅដោយយានឡើយ កិត្ត ណាទៅ (តុវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ រូបទៅកាន់ ក្រង់សាវត្តិកង់កោសលជនបទដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដល់ពាក់ កណ្ដាលផ្ទុវក៏មានជម្ងឺ ។ វេលានោះឯង ភិក្ខុនោះក៏គេចចុះចេញអំពី ផ្ទៅ ទៅអង្គ័យនៅក្រោមដើមឈើ១ ។ មនុស្សទាំងឡាយកែឡេកឃើញ $\hat{m{\sigma}}_{m{r}}^{m{r}}$ (နား ကြိုယ်ကို အနိုင် အောက် အားကြိုင်း ကြောင်း ကြိုင်း ကြောင့် ကြိုင်း ကြောင့် ကြိုင်း ကြ ម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅទីណា ។ ភិក្ខុនោះ (ចាប់ថា នៃអ្នកដ៏មានអាយុ អាគ្នា នឹងទៅ កង្មសាវត្តដើម្បីគាល់ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ មនុស្សទាំងនោះទុល ឋា បព[ិ](ត្រលោកដ៏ចំរើន **សុម**លោកមា្នសនិមន្តមក យើងនឹងទៅជាមួយ គ្នា ។ ភិក្ខុនោះតបថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ អាគ្នាទៅមិនរួចទេ ៤៣៖អាគ្នា មានជម្ងឺ ។ មនុស្សទាំងនោះទុលថា បពិ ត្រលោកដ៏ចំរ៉េន សូមលោក ម្ចាស់និមន្តមកឡើងជិះយានទៅ ។ ភិក្ខុនោះតបថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ

បម្មក្នុពេ សំរិកានុងាននំ

អាវុសោ បដ់ក្ខាំត្តំ ភកវតា យានឆ្នំ ។ កាក្តាច្បាយឆ្នោ យាន់ នាក់ប្រាំ ។ អ៩ទោ សោ កិត្ត សាវត្តី កន្តា ភំក្លាខំ ឯតមត្ត អារោប្រសិ ។ ភិក្ខា ភភពតា ឯតមត្ អារោច្រសុំ ។ អ៩ខោ ភកវា ឯតភ្ញុំ ជំពារ េឯតភ្ញុំ បការាណ ជម្មី គេជុំ គេត្វា ភិក្ខា អមន្តេស៌ អនុជាជាទិ ក់ក្លាប់ កំលានស្ប យានខ្លំ ។ អ៩ទោ ក់ក្លានំ ឯគន-ကောင်း ရန္မြာတွေနဲ့ နေ့ ကောင်းကေလာန်း **နေ့ ကောင်း** ၅ កក់ នោ ឯតមត្ត់ អាពេចសុំ ។ អនុជានាមិ កិត្តប បុរិសយុត្ត ហត្តដ្ឋភាធិ្ត ។ គេជ ទោ បាន សមយោជ អយានក្សា ភ្នំ នោ លាន់ងាំនេ**ច សនាំង អុស្** អយោក ។ កក់ នោ ឯតមត្តំ អារោចេសុំ ។ អនុ• ជាលាម៌ ភិក្ខាប សំវិក់ ខាដក់ខ្លែ ។

បម្មក្ខុន្ធកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតនូរត្រៃស្នែង

មិនគួរទេ ព្រោះយានព្រះដ៏មានព្រះកាត់ទ្រង់ហាមឃាត់រួចទៅហើយ ។ ភិត្តនោះរង្គើសទ្វាច់[កង៍ ក៏មិនឡើងជិះយានឡើយ ។ វេលានោះឯង ភិត្តនោះក៏ដើរទៅដល់ក្រង់សាវត្តី បានដំណាលរឿងនុះដល់ភិក្ខុទាំង-ទ្បាយ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ្រើលះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកឋាក្នុងវេលា រួច (ទង់ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំងទ្បា យមក (ទង់អនុញាតថា ទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតយានដល់កិក្ខុដែលមានជម្ងឺ ។ វេលានោះ $\hat{m{\pi}}_{m{\eta}}$ ကိုရို ရှော ယာမာဒ (ေတြးဆီမာဒ ကြီးကား ြန် អនុញាត) យានដែលទឹមដោយសត្វញី ឬទឹមដោយសត្វឈ្មោលហ្មុំ ។ កិត្តទាំងទ្វាយក្រាបទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញាតថា ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតយានដែលគេ ទីមដោយសត្វល្មេល នឹងយានដែលស(មាប់អូសឬរុញដោយដែ^(©) ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូបភើតសេចក្ដីមិនសប្បាយទាំង េ[់ពាះទង្គិច ទង្កកដោយយាន (យានរលាក់) ។ កិត្តទាំងឡាយ ក្រាបទូលសេចក្តីនុះច-ហោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់អនុញាតថា មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតនូវ គ្រែស្នែងទឹងអង្រឹងស្អែង ។

អង្ឋកឋា ថា យានដែលសម្រាប់អូសឬរុញដោយដៃ ទុកដាច្រុសក្ដី ស្រឹក្ដី អូសឬរុញ
 ទៅកំគួរ ។

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

(២៨) នេះ ខា ខន សមាយន នគូក្លីយា

ភិឌ្ឌ ឧញ្សយឧមហាសយខាន់ ៩បន្ដី សេយ្យដីនំ

អាសន្ទឹ បហ្គុំ តោណគាំ ខេត្តគាំ **ប**ដិ**គាំ** បដល់គាំ

ត្វលីកាំ វិកាត់កាំ ឧဋ္ဒលេមី ឯកគ្គលេមី កដឹង្ស

យោកេណ្យ យន្ទ័យ ឯមន្ទ័ មេទីខ្មុំ

វិនយប៌ជា មហាវគ្គ

(៦៣) សម័យនោះឯង៍ ពួកគេពុគ្គិយកិត្តប្រើ ជ្រាស់ **ខ្**ពុស្ស**យន**: (ត្រែកន្ងហុសប្រមាណ) នឹងមហាសយន: (គ្រឿងកម្រាលមិនគួរ) មាសទ្វិ (មាសន:ដែលទ្ធស់ហួសប្រមាណ)១ បល្បន្ត (គ្រែដែលមាន ដើងវិចិត្តដោយរូបសត្វសាហាវ) ១ គោណក: (ព្រំដែលមានរោមវែង ជាង ៤ ជាប់) ១ ចិត្តក: (កម្រាលដែលគេធ្វើដោយរោមសត្វវិចិត្រដោយ រុបសត្វសាហាវ) ១ បដិត: (ក[មាលពណ៌សដែលធ្វើដោយពេម សតុ) ១ បដល់ក: (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសតុជាជាចង្គោម) ១ ត្លល់ក: (កម្រាលដែលញាត់ដោយគរជាប្រែក្រតី) ១ វិកតិក: (កម្រាល ដែលធ្វើដោយរោមសត្វវិចិត្រដោយរូបសត្វមានសីហ: នឹងទ្វាធំជាដើម)ទ **ុឲ្**លោមិ (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសត្វ មានរោម[ចាងឡើងតែ ម្ខាង) ១ ឯកន្តលោម (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសត្វ មានរោម (៣៨ខ្យើនពំងសនទាន) ១ កដ់ស្សៈ (ក[មាលដែលធ្វេះដោយ ឌិនមាសនឹងសូត្រ ហើយថាក់(សះដោយគេន $:^{(9)})$ $_{9}$ កោសេយ្យ:(ត[មាលដែលធ្វើដោយសរសៃសុត្រ ហើយ៣ភ(សេះដោយវតន:) ១ កុត្តក: (កម្រាលដែលធ្វើដោយពេមសត្វ ល្មចុះពួកស្រីរជាំ ១៦ នាក់ឈរ**ា**ជ្ជន) ១ ហត្តត្ត: (កម្រាលសម្រាប់ក្រាល លើ១្នង ដំរី) ១ អសុត្រ: (គម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើ១៨សេះ) ១ រថត្តរ:

១ រតនៈ សំដោយកកែវមុត្តា កែវមណី សង្ខ ឬ មាស នឹងប្រាក់ដាដើម ។

បម្មក្ខុត្តកេ ឧប្ខាសយនមហាសយនកថា

អជ្ញព្រហ្ម អនិហ្គុមពីររុពិនិស្ស មានមិរិជិត

នុកតោលេលត់តកុខជាន់ ។ មនុស្សា វិហារ-

ចាក់ អាហ៍ឈ្លួញ បង្សឹត្ត ឧជ្ឈាយខ្លុំ ទីយខ្លុំ

វិទា ខេត្ត សេយ្យថា ចំ ក៏ ចាំ កាមកោកនោត ។

ភពវាតា រ៉ាតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ ៤ ភិក្ខាវ

នុទ្ធាសយឧមហាសយខាធំ ខារគេញាធំ សេយ្យដីធំ

អសន្តិ បហ្វុយ តោណតោ ចិត្តកោ បដិតា

បម្មក្ខន្ធក: ១បាសយនមហាសយឧកថា

(គម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើរថ) ១ អជិនហ្គាវេណិ (គម្រាល់ដែល គេធ្វើដោយស្បែកគ្នា) ១ កម្រាលដ៏ «តួមដែលគេធ្វើដោយស្បែកសត្វ ឈ្មស ១ ខ្ទើយមានពណ៌ ក្រហមទាំងពីរខាង (ខ្ទើយក្បាលនឹងខ្ទើយ ជើង) ព្រមទាំងពិតាន់ដែលមានពណ៌ ក្រហម១ ។ មនុស្សទាំងឡាយ កាលដើរទៅកាន់វិហាចោរិតជានឃើញហើយក៏ពោលទោស គិះដៀល **បន្ទះប**ង្គាបថា ដូចជាពួកគ្រហស្ដដែលបរិភោគកាមគុណ ។ ភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ[កាបទ្ទលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ e និបញ្ជាត្តថា មាលកិត្តទាំងទ្វាយ កិត្តមិន ត្រូវ ប្រើប្រាស់ ខ្លាសយន: នឹងមហាសយនៈ ទ្វើយ គឺ អាសន្ទិ (អាសនៈដែលទ្ពស់ហ្ចួសច្រមាណ) 🤉 បល្មត្ត (គ្រែដែលមានដើងវិចិត្រដោយរូបសត្វសាហាវ)១ គោណក: ((ព្រំដែលមានរោមវៃង៍ជាង ៤ ឆ្នាប់) ១ ចិត្តក: (កម្រាលដែលគេធ្វើ ដោយរោមសត្វវិចិត្រដោយរូបសត្វសាហាវ)១ បដិក: (កម្រាលដែលមាន

វិនយប់ជា មហាវក្ដៅ

បដល់តា តូល់តា កែត់តា ជន្ងលេខ ឯកន្តលេខ

កដេស្សំ កោសេយ្យំ កុត្តកំ ហត្តត្តាំ អស្បត្តាំ ថេត្តាំ

អជ៌ឧប្បឋណ៌ កាន្តហិមិតប្បវប្បជ្ជន្នាណំ សនុត្តរជ្ជនំ

ឧកតោ លោហិតកមុខជានំ យោ ជាប្រហ្វ អាមត្តិ

ឧុត្តដស្សតិ ។

វិនយបិជិក មហាវិត្ត

ពណ៌សធ្វើដោយរោមសត្វ)១ បដល់ក: (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោម សត្វជាផ្ដាច (គ្នាម) ១ ត្លូលិក: (កម្រាលដែលញាត់ដោយគរប្រែក្រតី)១ វិតតិក: (ក ម្រាលដែលធ្វើដោយពេមសត្វវិចិត្រដោយរូបសត្វមានសីហ: នឹងទ្វាធំជាដើម)១ ទុទ្ធលោម (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសត្វមាន កោម (បានខ្សើនតែម្ខាន៍) ១ ឯកន្តលោម (ក ម្រាល់ដែលធ្វើដោយកេម សត្វមានរោម ហែង ឡើងទាំងសង់ខាង) ១ កដ់ស្ស (កម្រាលដែលធ្វើ ដោយឌិនមាសនឹងស្លូត្រហើយចាក់(្រេះដោយវតន:) ១ (ក ទ្រាលដែលធ្វើដោយសរសេស្ត្រត្រលើយលាក់ស្រេះដោយវតន:) ១ កុត្តក: (កម្រាលដែលធ្វើដោយរោមសត្វល្មមពួកស្រីវជុំ ១៦ នាក់ឈរ៣ ជាន) ១ ហត្តត្តវៈ (កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើខ្មង់វ័) ១ អស្បត្តវៈ (កម្រាលសម្រាប់ក្រាលលើ១៩សេះ) ១ រថត្តវៈ (កម្រាលសម្រាប់ កម្រាលដ៏ឧត្តមដែលគេធ្វើដោយស្បែកសត្វឈ្មុស ១ ខ្ទើយមានពណ៌ កែហមភាំងីពីរភោង (ភ្នេយក្បាលនឹង ភ្នេយ ដើង) ព្រមទាំងពិតានដែល មានពណ៌ កែហម ១ ភិក្ខណៈ ប្រើប្រាស់ តែវេអាបត្តិទុក្ខដ ។

បម្មព្វផ្ទុកេ ន មហា០ម្នាន់ ជាភេត្យនិ

(២៤) នេះ ទោ បន សមយេជ ជព្វក្លិយា ភិក្តុ ភក. វតា ឧុទ្ទាសយនមហាសយភាធិ បដិក្ខិត្តាធិតិ មហា-ငေးများနို့ ဆီတင်းရှိ ဤကျွင်းရှိ နိုင်ငံရှိ ၅ ကနေ ឧស្មិត្តនេះ ខ្មាញ គេឃុំ គ្នុក្សាម្នាលាខត្ មញ្ចេញ ខញ្ជា ខេត្ត មាន្ត្រ មី មេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ពហ៍ជំ ជីមេ ជយនាធិ ហោធិ ។ មនុស្សា វិហាទោវិកាំ អាហ៍ឈ្លាន បង្ស័ត្ន ឧជ្ឈាយឆ្នំ ទីយត្ថិវិទាខេត្ត សេ-យ្យថា ចំ កំហំ កាមកោក់នោត់ ។ កកវតោ ឯតមត្ត់ អា-រោ ខេសុំ ។ ឧភិក្ខាវេ មហាខម្មាធ៌ ជាវេត្យាធ៌ សីហខម្មំ ၅၂၈၂၄၌ ឧဳပ်င်္မ္ ဟော ဆဟယ၂ អបត្តិ ឧក្ភដស្បាត៌ ។ (၁၀) အေး ကေ အေး မေးကေဒ ဧရိမ္တိက မွာ နို កក់តា មហាចម្នាធិ បដិក្ខិត្តាធិតិ កោចម្នាធិ ជាបត្តិ ។ តាធិ មញ្ជូម ណេខច ចិត្តធិ ហេត្តិ ចឹមៗមា-ណេនចំ ជំនាន់ យោន្តិ អន្តោចំ មញ្ចេ បញ្ចូតានិ បោរត្ត ពហ៍ច មញ្ចេ ចញាតាធិ បោរត្ត អន្តោច ចប្រេ បញ្ជូត ខែ មេ ខ្លែក ខេត្ត ខេត្

ចម្មក្ខុន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវប្រើប្រាស់ស្បែកសត្វជំធំ

(៦៤) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្ត គិតគ្នាថា ១០០០០១.
ខឹងមហាសយន: ព្រះមានព្រះភាគបាន (១ នំហាមហើយ ក៏ខាំគ្នាប្រើញាស់ស្បែកសត្វដ៏ធំ គឺស្បែកសត្វសីហៈ ស្បែកខ្វាធំ ស្បែកខ្វាជំបង ។
ស្បែកទាំងនោះពួកធព្វគ្គិយកិត្តបានកាត់ឲ្យល្មមនឹង គែខ្វះ កាត់ឲ្យល្មម នឹងតាំងខ្វះ ក្រាលលើគែខាងក្នុងខ្វះ កាលលើគែខាងក្រៅខ្វះ ក្រាល ខាងលើតាំងខាងក្នុងខ្វះ ក្រាលលើតខាងស្រៀប បន្តរៈបង្ហាប់ថា ដូចពួកគ្រហស្បាកឃើញ ហើយក៏ពោល ទោស គិះដៀល បន្តរៈបង្ហាប់ថា ដូចពួកគ្រហស្បាក ឃើញ ហើយក៏ពោល ទោស គិះដៀល បន្តរៈបង្ហាប់ថា ដូចពួកគ្រហស្បាក ឃើញ ហើយក៏ពោល ទោស គិះដៀល បន្តរៈបង្ហាប់ថា ដូចពួកគ្រហស្បាក ពោះដ៏មានព្រះភាគខ្វាកាមគុណ ។ កិត្តទាំងឲ្យាយក្រាប ខូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (១ នំបញ្ញាត្តថា ម្នាល កិត្តទាំងឲ្យយម្នាធ់ ស្បែកខ្វាជំបងខ្វែស្បាកសត្វដ៏ធំ គឺស្បែក សត្វសីហៈ ស្បែកខ្វាធំ ស្បែកខ្វាជំបងខ្វែស កិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវ សាបត្តទុក្ខដ ។

(៦៥) សម័យនោះឯជ ព្រួក្ខព្វគ្គិយភិក្ខុគិតគ្នាថា ស្បែកសត្វដ៏ធំ ទាំជទ្បាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្មែរហាមហើយ ក៏ខាំគ្នា ប្រើប្រាស់ស្បែក គោទាំជទ្បាយវិញ ។ ស្បែកគោទាំជនោះពួក្ខព្វគ្គិយភិក្ខុបានភាគ់ឲ្យល្ម នឹង[គែរ្ទះ កាត់ឲ្យល្មនឹងតាំង១៖ ក្រាលលើគ្រែខាងក្ងេខ្លះ ក្រាលលើ គ្រែខាង[ក្រៀខ្លះ ក្រាលលើតាំងខាងក្នុងខ្លះ ក្រាលលើតាំងខាង[ក្វៀខ្លះ ។

វិនយចិដិកេ មហាវគ្គោ

មញ្ញានរេល្ច សាបភិក្ខា មញ្ជាសរស្ប សាបុសសកស្ប ស្នេញ ខ្សែសេត្ត បត្តខ្លាំមានាយ យេខ ត្សុ ទាបុទាសក្សា ជំវេសជំ គេជុបសង្គ័ម ឧបសង្គ័មត្វា បញ្ជាត្ត អាសធេ ជំសឺធំ ។ អ៩ទោ សោ ទាថុទា-ស កោ យេជ មាបភិក្ខា តេជុបសង្គមិ ឧបសង្គមិត្តា ត ខាបកិក្ខាំ អភិវាឧត្យ ឯកមន្តំ និសីធិ ។ គេឧ ទោ ឧទ ភាគ លេខ ឧភ្សា ឧស្សាសម្រាស្ត្រ មេខ សេខ តរុណោ អភិរុទោ ឧស្សនិយោ ខាសានិកោ ចំគ្រោ សេយ្យជាចិ ឌីចិត្តាទោ ។ អ៩ទោ សោ ខាចភិក្ខុ តំ វេច្ចក់ សក្តាចំ្ ឧុខធិជ្ឈាយត៌ ។ អ៩ េស សោ សាថុខាស កោ តំ ខាបក់ក្តុំ ឯតឧក្ខេ ក់ស្ប ភាឌ្តេ អយ្យេ ឥម៌ វឌ្គ សក្តាខ្ញុំ ឧបធិជ្ឈយគឺគំ ។ អេទី២ គេ អាវុមោ ខុគមាំ ដើយទៅ ជគើយខ្មុំ ឯ អ៩ ទោ សា ទាបុទាស ភា តំ វច្ចក់ វធ៌ត្វា ចម្លំ រូជិទ្ធា ៩សា ខេត្តដំណើ ងសក្នុ ឯ ង៩ សេ មោ ောဗာဂ်ာကွာ ကိ ဧ၌ လည်းဂျွန်းဟာ ဗန်းဌာ၊ဧရှာ အကမားကိ ျ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

មិនតែប៉ុណ្ណេះ មានភិក្ខុជាបមួយប្រ ជាជីតុនរបស់ខ្មាសក៏ជាបម្អាត ។ វេលានោះ កិត្តជាបនោះ លុះវេលាព្រឹកព្រហាមក៏ស្វៀកស្បង់ហើយ កាន់យកជា ត្រនឹងចវរ ហើយចូលទៅកាន់ផ្ទះរបស់ខុជាសកជាបនោះ សុះ ចូលទៅដល់លើយ ក៏អង្គ័យនៅលើអាសនៈដែលគេក្រាលខុក ។ លំដាប់ នោះទបាសកបាបនោះបានចូលទៅរកកិត្តបាប លុះចូលទៅដល់ហើយ កំពុំ យបង្គ័កិត្តបាបនោះ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ គ្រានោះ ឧបាសកបាបនោះមានកូនគោ ១ មានរូបល្អគួរនឹងរមល់មើលនាំ ឲ្យកេត្តសេចក្តីជះថ្វាជ់វិចិត្រប្រហែលនឹងក្ងួនទ្វាដំបង ។ វេលានោះ កិត្តបាបនោះក៏សំឡីង៍មើលទៅកូនគោនោះមិនដាក់ក្រែកសោះ ។ លំដាប ឧបាសកព្ទនោះ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិត្តបាចនោះថា បត់ត្រៃលេកដ៏ចំរើន ហេតុអ្វី បានជាលោកម្ចាស់សំឡឹងមើលកូនគោ នេះមិនដាក់ភ្នែកសោះ ។ ភិក្ខុនោះ ជ្រាប់ថា នែអ្នកដ៏មានអាយុ ដ្បិត អាត្វា ត្រូវការស្បែកកូនគោនេះ ។ ១៣:នោះខ្ពស់កំពុបនោះក៏ សម្ងាប់កូនគោនោះ ហើយពន្ធះយកស្បែកប្រគេនទៅកិត្តបាបនោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុជាបនោះក៏លាក់ស្បែកនោះក្នុងសង្ឃាជិលើយក៏ដើរទៅ ។

បម្មក្ខុន្ធពេ ៣បភិក្ខុវត្ថុ

អ៩ទោ សា តាវី វឌ្គធ្វីធំ តំ ទាយក៏គ្នាំ ប៉ដ្ឋតោ ច្ចឹត្រា អព្ពធ្វិ ។ ភិគ្គា ឃាសាសាសុ គាំស្ប ត្បាយ អាវុសោ ការី បិឌ្ឌិតោ បិឌ្ឌិតោ អនុពន្ធាតិ ។ អហំបិ ကော မောဂုံးမော ေဆာက္ဆစ္ ေနာက္ေနာက္ခို႔ေတာ့ ចំដ្ចី តោ អនុពន្ធាត៌ ។ តេខ ទោ បឧ សមយេខ តែស្បី ខាបភិក្ខុ នោ សង្ឃុំដំ លោហ៍ នេះ មក្ខុំតា បោះ ខែ ភិក្ខុ សម្រាល់សុ អយ់ ខជ គេ អាវុសោ សគ្ឃជំ គឺ គេតាតិ ។ អ៩ េ សោ សេ ចាមភិក្ខុ ភិក្ខុជំ ឯតមត្តំ អារោចេស៌ ។ គឺ បន ត្វំ អាវុសោ ទាណាត់ទោត សមាឧបេស៊ីតំ ។ ៧វំ អាវុសោ**ត៌ ។** យេ គេ កិត្ត អញ្ជីញ ។ ខេ ។ គេ ឧជ្ឈាយភ្នំ ទីយភ្នំ វិទា ខេត្តិ គេ៥ ហ៊ុ ជាម ភិក្ខុ ខាណាគ៌ខាគេ សមាន-មេស្សត៌ ឧឧុ កក់វតា អនេក្សាហែយេធ ចាណាត់ចា-តោ កហើតោ ទាឈាត់ទោត ឋេមេឈឺ បសេត្តតំ ។ អ៩ ទោ គេ គិត្ត គក់ តោ ស្នមត្ត អាពេចសុំ ។ (៦៦) អ៩លោ ភ៩៧ ៧៩ម្លាំ ចូយ ខេ ៧៩ម្លាំ ឧ៩៤-လော န်ကွားလည္ရွိ လည္ခ်ခြာရျဖစ္မွာ ကို အေဖန်က္ကို ဖင်းမုပ္ခ်

បម្បត្តនូត: និទានភិក្ខុលប

វេលនោះ មេគោនោះអាល័យកូនក៏ទៅតាមពីខាងក្រោយ ៗ ភិក្ខុជាប នោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏បាននិយាយយាងនេះថា អាវុសោ ហេតុអ្វី បានជាមេគោនេះមកតាមពីខាង[ែកាយ។ លោក ។ កិត្តនោះប្រាប់ថា អាវ៉ុសោ ខ្ញុំមិនដឹងជាមេគោនេះមកតាមខ្ញុំពីខាងក្រោយ ៗ ដោយហេតុ អ៊ីទេ ។ វេលានោះឯង៍ សង្ឃាជិវបស់ភិក្ខុចាបនោះក៏ប្រទ្យាក់ទៅដោយ ឈាម ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាននិយាយយាងនេះថា អាវុសោ សង្ឃាដិ នេះតើអ្នកធ្វើដូចម្ដេច (បានជាប្រឡាក់) ។ ខណ:នោះ កិក្ខាបនោះ បាន ប្រែបសេចក្ដីទុះដល់កិត្តទាំងទ្បាយ ។ កិត្តទាំងទ្បាយក៏បានសុទ្ធថា អាវុសោ លោកបានបប្ចូលគេធ្វើបាណាតិបាតទេដឹង ។ ភិក្ខានោះធ្វើយថា មេីមាវុសោ ។ ភិក្ខាំងឡាយណាមានសេចក្តីប្រាជាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខាំង នោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ភិក្ខុមិនសមបើនឹងបប្ចូល គេឲ្យធ្វើថាណា តិបាតសោះ វៀកង៍បាណា តំបាត់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ[ទង់ តិះដៀលដោយអនេត្តបរិយាយ ព្រះអង្គ[ឲ្ធង់សរសើរតែការរៀរចាកអំពើ ចាណាតិចាត់ដូច្នេះថ្ម ។ គ្រានោះ ភិក្ខុសំង៍នោះក្របទូលសេចក្ដីទុះ . ចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ

(៦៦) ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែន់ ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសផ្សុក្ខផ្សេលនោះហើយ ខ្ទង់សូវចំពោះភិក្ខុចាបនោះថា

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

សថ្ កាំ តុំ ក់ក្ ទាឈាត់ទាតេ សមានបស់តំ ។ សច្ចុំ ភេឌវាតិ ។ វិក ហេ តុ ខ្លោ ភេឌវ ភេ ៩ ហេ ឆាម ត្នំ មោឃបុរិស ចាណាត់ចាតេ សមាឧបេស្ស៊ា ឧន្ មណៈ មោយបុរិស អនេត្តបរិយាយេន ទាណាតិទាតោ កាហ៍ តោ ចាណាត់ទាតា ឋាមណ៍ បសត្ថា នេត់ មោ-ត្វា ឌម្មុំ កាថ់ កាត្វា ភិក្ខុ អាមន្តេស ជ ភិក្ខុវេ છា-ಯು ಹಿರುಣ ಕುರಾಜರಾಖ್ಯೆ ಯು ಕುರಾಜರಯ ಯರು-ឌម្មោ ភាប់គម្លោ ។ ឧ ខ ភិក្ខាប់ គេខម្មុំ ៩ប់គេត្វំ យោ ជាប្រៀ អាចត្តិ ឧុក្គដស្ប ។ ១ ភិក្ខាវ កិញ្ចិ ဥာရှိ လာဂနာမွဲ ကော လာဂကေါ မာရာမီ ဗမ္ဗာရက်မှာ န នេះ ទោ បន សមយេខ មនុស្សន មញ្ចំ ចំបំចំ យន្តា នាកិច្ចិស់ឧត្តិ ។ កក់គោ ឯតមត្ត អារោចេសុំ ។ អនុសាលាម៍ ភិក្ខាវេ ក៏ហ៍វិកាត់ អភិនិសីនិត់ ន ត្វេ

វិសយបិជិក ម**ហាវ**គ្គ

ម្នាលកិក្ខ ព្ទុឋាអ្នកឯជបានបប្ចូលគេឲ្យធ្វើជាណាតិបាត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុ ជាបក្រាបទូលថា បពិត្រៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធ ដ៏មានដោត[ខ្ពង់បន្ទោសថា នៃមោឃបុរស អ្នកឯង៍មិនសមនឹងបច្ចូលគេ ឲ្យធ្វើជាណាត់ជាតទេ ខែមោយបុរស ក្រែងអំពើបាណាត់បាតតឋាគត ច្បានគិះដៀលហើយដោយអនេកបរិយាយ គ្នឋាគគសរសើរតែការរៀវចាក អំពើថា ណា តិបាតដុច្រោះទេឬ នៃមោយបុរសអំពើនេះនឹងបានដឹកនាំពួកជន ដែលមិនទាន់ដែះថ្ងាឲ្យជានដែះថ្ងាឡើងខេ ។ បេ។ លុះ ទៃន័បន្ទោសរួច ហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មក់ថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយមកបញ្ជាត្តថា ម្នាស ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រវបប្លូលគេក្នុងបាណាតិបាតទេ ភិក្ខុណាបប្លូល តែវឲ្យវិនយធរធ្វើតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុមិន តែវ បើប្រាស់ស្បែកគោទេ ភិក្ខុណា បើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តទុក្ខដ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រៃ ប្រើប្រាស់ស្បែកសត្វណាមួយ េ ភិក្ខុណា ប្រើប្រាស់ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង៍ មាន់គ្រែនឹងតាំងដែលពួក មនុស្សបានដាសដោយស្បែក បានរួតរឹតដោយស្បែក ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ រង្គៀសមិនហ៊ា នអង្គ័យលើ ។ កិត្ត ទាំងនោះ ក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិក្អង្គ័យ លើ សេខាសន: ដែលជាគិហិវិភ័ត

បម្បត្តពេ ន ស១៣៤នេន ៣មេ បរិសិតហេ

អភិចិបដ្ចិត្ត ។ តេច ទោ បត សមយេធ វិហារា ចម្មពធ្វេហ៍ ងុកុម្ចិយឆ្នំ ។ ភិក្សា កក្សេច្បយន្តា សភិ-ចិសីឧឆ្នំ ។ ភភាគោ ឃិនមន្តំ អាពេចសុំ ។ អនុជាសមិ ភិក្សា ពន្ធមន្តំ អភិចិសីធិតុឆ្នំ ។

(៦៧) នេះ ទោ បន សមយេន ដព្វក្តិយា ភិក្តុ សនុទាហនា កាម៉ បរិសន្តិ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយខ្លិ ទីយន្តិ ចៃបេខ្តិ សេយ្យថាចិ កិហ្គី កាមកោក់នោតិ ។ កកានា ឋិតមត្ត អារោចេសុំ ។ ឧ កិក្ខាវ សនុទាហ-ខេះ កាមោ បរិសិតព្រោ យោ បរិសេយ្យ អាចត្តិ ខុក្កដ-ស្បាតិ ។ នេះ ទោ បន សមយេន អញ្ញុតរា កិក្ខាតិ ហ-យោ ហោតិន សក្តោតិវិនា នុទាហនេះ កាម៉ បរិសិត្តិ ។ កកានា ឋិតមត្តិ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខាវ កកានា ជាតមគ្គិ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខាវ កកានា ជាតមគ្គិ អារោចសុំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខាវ ចម្មក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុមិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងចូលទៅកាន់ស្រុក

គែលស្តធ្វើ (នៅ និង) បាន កុំឲ្យតែ (ដែល ពួកជនបានរុំចង់ (ដែល ពួកជនបានរុំចង់ (ដោយ (នៅស្បាត () និង () យ ។ កិត្ត () ជ រ នៀសមិនហ៊ានអង្គុយ លើ ។ កិត្ត () នៃនោះ កាប់ចូល សេចក្តីនុះ ចំ ពោះ ពែះ ជំមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ () និអនុញ្ញាតថា ម្នាល់កិត្ត () ជំមាន ព្រះភាគ មាន () ព្រះអង្គ () និអនុញ្ញាតថា ម្នាល់កិត្ត () ជំមាន () និង () ជា ()

(៦៧) សម័យនោះឯង ពួកធព្វគ្គិយកិត្តពាក់ស្បែកជើងហើយ
ចូលទៅកាន់ស្រឹក ។ មនុស្សទាំងឡាយក៏ពោលទោស គិះដៀល បន្តុះ
បង្គាប់ថា ដូចជាពួកគ្រែហស្ដដែលបរិភោគនូវកាមគុណ ។ កិត្តទាំងឡាយ
ក្រាបទូលសេចក្ដីទុំះចំពោះពែះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ៤ ន៍បញ្ញាត្តថា
ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន តែវពាក់ស្បែកជើងចូលទៅកាន់ ស្រុកទេ
កិត្តណា(ពាក់)ចូលទៅ តែវអាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១រូប
មានជំមឺ តែវៀវចាក់ស្បែកជើងក៏មិនអាចនឹងដើរចូលទៅកាន់ ស្រុកបាន
ឡើយ ។ កិត្តទាំងឡាយ កាបទូលសេចក្ដីទុំះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។
ព្រះអង្គ ៤ន៍អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្ត
ដែលមានជម៉ឺពាក់ស្បែកជើងចូលទៅកាន់ ស្រាបទូរ
ដែលមានជម៉ឺពាក់ស្បែកជើងចូលទៅកាន់ ស្រាបទូរ

១ សំដោយកទីនៅ ដ្ហូចកុដិនឹងសាលាជាដើម ។

វិនយប់ជីពេ មហាវិគ្គោ

(៦៤) គេខ សេ ជន ភាពពេធ មាលាសា ឧឈម-ទ្វានោ អង្គើស វិហរតិ គា្យឃេប មទាគេ^(១) មព្វតេ ។ តេះ ទោ បន សមយេន សោណោ ឧទាសកោ តុជិត ណោ អយស្មាតា មហាក់ច្បានស្បី ឧជជាកោ យោត៌ ។ អ៩ទោ សោយោ ខ្ទាសកោ កុដ្ឋកយោ យេនាយស្មា មហាតាច្នានោ តេនុបសន្ថមិ ឧបសន្ថមិត្វា អាយក្ស័ឌ្គ មហាគាច្នាន់ អភិវាធេត្វា ឯគាមខ្លុំ និសីនិ ។ រាយឧទ័ ខ្មុស្ស៊ី សេ សោយា ឧស**សយា យុខ្**-យល្ឃ មណ្ឌី ឧសាយសំពុខ វានេះប្រេ ពាឡា យ៩ាហំ ភាគ្គេ អយ្យេធ មហាកាច្វាធេន ខម្មុំ នេស់តំ អាជាជាមិ ឧយ៍ខំ សុគារំ អក្ជាវេស**តា ឯក**្នុ-ပေးပြည္ကို သန္ထေပါ့ နေနွတ်ခွဲနဲ့ စြည္မွားလံ ငေးရှိ ឥញ្ញមហំ ភឌ្ណេ គេសមស្ប៉ុ ជុំហារត្យេ កាសយៈធំ វត្តាធ៌ អញ្ជាធត្វា អការស្មា អធការិយំ បញ្ជាំតុំ បញ្ជា-ជេឌ ចំ ភៈខេ្ត អយៀ មហាភៈច្វាលេខ ។ រាំវ ក្នែ

ឲ បរត្រេតិថៃ ជាមៅ ។

វិនយបិជិក មហាវិត្ត

(៦៨) សម័យនោះឯង (៣៖មហាកហ្ន:ដ៏មានអាយុគង៍នៅ លើកំឈោះបញ្ជាត ទៀបក្រុងឈ្មោះកុរេឃរៈ ក្នុងអវត្តិជនបទ សម័យនោះឯង៍ ខុហុសកឈ្មោះសោណកុដិកណ្ណ $^{(9)}$ ជាខ្មង្គក \imath បស់ ព្រះមហាកញ្ន:ដ៏មានអាយុ ។ វេលនោះ ខ្ពសកឈ្មោះសោលា-កុដិកណ្ណបានចូលទៅរក[ពុះមហាក្ខាន:ដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ហើយក៏ថ្វាយថង្គ៌ (៣៖មហាក់ហ្គន:ដ៏មានអាយុរួចអង្គ័ យ នៅក្នុងទីដ៏សម លុះទុជាសកឈ្មោះសោណកុដិកណ្ដង្គ័យនៅក្នុងទីដីសមគ្**រ ւហ័យក៏**ဌာ**ខ**និយាយពាក្យនេះនឹង[ពុះមហាកញ្ហន:ដ៏មានអាយុថា បព៌[ត **លោក**ដ៏ចំរើន ធម៌ដែលលោកម្ចាស់មហាក្សានៈបានសំដែងហើយយ៉ាង ណា 🤊 ១ ករុណា ក៏ដឹងច្បាស់ តែបុគ្គលដែលនៅ គ្រប់ គ្រងផ្ទះមិនងាយ នឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មព្រះមាន៖ឲ្យបរិហ្គណ៌ពេញ លេញឲ្យស្អាតរលីងដូចជា សន្តដែលបុគ្គលដុសទាត់ឡើយ ឋពិត្រលោកដ៏ចំរើន ឥឡូវខ្ញុំកុរុណា ចង៍កោរសក់នឹងពុកមាត់ ហើយ ស្វៀកដណ្ដប់សំពត់កាសាយ ព័ង ឡាយ ហើយចេញចាកផ្ទះ ទៅបួសក្នុងកេទបេសបុគ្គលគ្មានផ្ទះ បពិត្រពេកក **ឧ***ពុស***កនោះនិយាយយ**៉ាង៍នេះហើយ *ព្រះមហាក*ច្ចាន:ដ៏មានអាយុក៏<mark>ជាន</mark>

ជអ៊ីជិនិយេ ហេបមាមើររូម័

មាលាទី ឧសាយសំ ខេម្ម យុទ្ធ។ មេខាខា ខេត្ត។ ក្សា រាមនប្រេន និយុ សេ មេហា លារុជ្ជ, វាយ-မေတော် ဈာကာရွိ စြည့်စေးတိ စေးရှိ ရရွှေ ရှိ မောကာ តេះត្តោ អការិកាភូតោ ពុន្ធាធំ សាសនំ អនុយុញ្ជ ကောလယုံရှိ သေးကလေးပျံ သေးကရွိ စြဲညွှင်းလေး၌ ។ ಸರ್ಮ (ಉಉಸ್ಟು ೩೬೫ ಈ ಸ್ಟ್ರಿ ಆಗ್ನೆ ಆ ನ್ಯು ಸ್ಟ್ರೀಯ អយោសិ បព្វជ្ជាភិសង្ខាពេ សោ បដិបស្បត្តិ ។ ឧត៌-យម្បី ទោ សោរណោ នុទាសកោ កុដ៌កាណោ ។ មេ ។ នេះ យុម្បី សេ សោយោ ឧទស្សា គុំជំគាណោ ယောက္ကည္ မေတာက္ခုေတာ့ အေရမည္ထိမွာ ရမည္ဆိုင္-မ်းရှာ ကယည္_{ရွိ} ဗဟကတ္ောင် မော်ဂၢၕရွာ သကဗရွိ ជំងឺធំ ។ ឯកមត្ត ជំងឺឆ្នោ ទោ សោឈា ឧទាស-កោ គុឌិកណ្ដោ អយស្នំ មហាកច្ជាជំ វានឧវេជ យថា យថាហំ ភឌ្ដេ អយៀន មហាកាច្នានេធ ជម្មុំ ឧសេទំ អាជានាមិ ឧឃិធំ សុគា ំ អកា ំ អជ្ជាស្រតា သက္ကေရးကို ကို သက္ကေရးမျိန္နဲ့ မန္တလ်စ်ခဲ့ စြမ္များလိ

បម្មក្ខុន្ធកៈ តិខានព្រះសោណត្ថេរ

និយាយពាក្យៈនះនឹងសោណកុដិកណ្ណ៖ពុសកថា នៃសោណ: ប្រព្រឹត្តនូវការដេកតែមាក់ឯង បរិភោគនូវកត្តតែមួយពេល នឹងប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មរិយធម៌ ដរាបអស់មួយដីវិត មិនងាយនឹងធ្វើបានឡើយ ၊လာက \cdot ကြွေဖာင္း မှုဂရဲရိခ္ဖုၢိဳရးေနာက္ခြက္လွတ္ပြဲက္ပဏ္သမ္း မွာျပည္ခ်င္း ប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងទ្យាយ គឺការដេកតែម្នាក់ឯង ការបរិភោគ កត្តតែម្តងនឹងការប្រហ្រឹត្តិព្រហ្មពិយធម៌ សមគួរតាមកាល ក្នុងកេខជា គ្រហស្ថនោះចុះ ។ ការប្រជី ប្រៀបនឹងប្ចូសរបស់សោ ណកុដិកណ្ណ ៖ ជាសក នោះក៏បានរម្យប់ស្ងប់ស្ងាត់ទៅក្នុងពេលនោះឯង ។ សោណកុដ្ឋិកណ្ណ e ពុសក ពុនចូលទៅរកព្រះមហាក់ច្ជានៈ ជាគំរប់ពីរដង៍៨ងី ។ បេ។ **ေလာက**ာန္မီနက္က_{ို}ရာလန ရာဒစ္ခေလ ၏နေစြးမဟာနစ္စာန္းမွဳမာနမာဏ္ ជាគំរប់ប៊ីដងផង លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គុំ(គរមហាក្សាន: ដ៏មានអាយុ រួចអង្គ័យនៅក្នុងទីជីសមគួរ ។ លុះសោណកុដិកណ្ណ ឧ**ហ្**សក អង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគ្**រហើយ** ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹង ពែះមហាកញ្ជាន:ដ៏មានអាយុថា ឋពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ដែល លេកម្ចាស់បហាកញ្ជន:ជានសំដែងហើយយ៉ាងណា ។ ខ្ញុំករុណាក៏ដឹង ច្បាស់ (តែថា) បុគ្គលដែលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មិនងាយនឹងប្រព្រឹត្ត ទូវ[ពហ្ថាវិយធម៌នេះ ឲ្យបានពេញអស់ជើង ឲ្យបានស្អាតអស់ជើង

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ជុំ មុសិតសុ មទើ មេភេតអាំ វូលាលេខ មាមា-យាធិ វត្ថាធិ អញ្ញាខេត្វា អការស្មា អនការិយំ មព្វជិត្ ဂောင္းမွာ မွာ မင္းမွာ မင္းမွာ မင္းမွာ မင္းမွာ မေးက မေးကနေးလို့သေး မောက္က နောကန္းမွာ ក្សា បញ្ជាជស៌ ។ គេជ ទោ បជ សមយេធ អាធ្និ-ಆಫ್ರಿಯುದ್ದರು ಕದ್ನಿಜ್ಜಿಟಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ನತು ಕುಡಾಳು ရသည် အက်သေး အက်သည် အသိမေး အသည်။ ស់ពេធ តាគោ គសាក្តុំ ភិក្តុសស្នំ សគ្និចាតាបេត្វា ម្នាល់ ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មន្ត្រ មា ល្កាខ្មែរ មេលាសា ស្រុំ ខ្លែសា យោឌឧសា ឧត្តមស្នេចមា វា, ខេងមោ ឧត្សន្ន សុតោយៅ ទោ មេ សោ កក្កា ឯឧ៍សោ ច ឯឧ៍សោ លេខ ខ ខ ឧលា មាតិស ខ្យុជា មគេលាស ខ្ ម-នាទុំ ឧស្សាយ អហេខំ សមា្សគំខំ ស ខេ មំ សោយោ សយណ្ដសមចំ មដ្ឋសហ្វានា វុឌ្ជិតោ យេឌាយកាំ ឧសាយចំនោ ឧឋឧអម្ព័ត្ ឧឧអមុ

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

ដូចដាស់ង្គដែលគេដុសទាត់ហើយទេ បត់ិត្រលោកដ៏ចំរើន **១**កុរុណាចង់កោរសក់នឹងពុកមាត់ហើយ ស្ងៀកដណ្ដប់សំពត់កាសាយ ចេញ ហកផ្ទះ ទៅប្ចូសក្នុងកេទបេសបុគ្គលគ្មានផ្ទះ ចពិត្រ លេកដ៏ចំរើន សុមលេកម្ចាស់មហាក់ប្តាន:បំបួសទំ្ងង់ ។ ព្រះមហាក់ប្តាន:ដ៏មាន អាយុក៏បានបំបួសសោណកុដិតណ្ណូ បាសកក្នុងវេលានោះឯង ។ សម័យ **នោះឯង៍ អ**វន្តិទុក្ខិណាបថជនបទមានភក្គិតិចណាស់ ។ វេលានោះ ព្រះមហាក់ហ្គាន:ដ៏មានអាយុឲ្យប្រជុំកិត្ត្តសង្ឃមានពួក ១០ ដែលមកពីទិស នោះ 🤊 ហើយឲ្យ៖បសម្បទសោណ:ដ៏មានអាយុ ដោយក្រលំពុក ពេកណាស់ លុះតែកន្ទស់ ញ ឆ្នាំទៅ (ទើបកេតណ:សង្ឃបាន គ្រប់ ដថ) ។ លំដាច់នោះ កាលសោណ:ដ៏មានអាយុនៅលំវស្សារួចហើយ នៅក្នុងទីស្វាត់លាក់ខ្លួនសម្ងក់កើតការ ត្រិះរិះ ក្នុងចិត្តយ៉ាងនេះថា អាគ្នា អញ គ្រាន់តែជានព្ទថា ព្រះមានព្រះភាគនោះបែបយ៉ាងនេះ ។ តែ អាត្មាអញមិនដែលឃើញព្រះមានព្រះកាគចំពោះមុខសោះ ។ ^{ឧបជ}្ជាយ៍អនុញ្ញាត ឲ្យអាត្មា**អញ**ទៅ អាត្មាអញគូវតែទៅឲ្យបាន ឃើញ(ត្រះមាន[ត្រះភាគជា[ត្រះអរហន្តសម្មាសមុទ្ធនោះ ។ គ្រានោះ ពែះសោណ:ដ៏មានអាយុ លុះវេលថ្ងៃរសៀល ក៏ចេញអំព័ទ្ធិលាក់ខ្លួន ពុន្ទសទំហើយ ចូលទៅគេព្រះមហាក់ក្លាន:ដ៏មានអាយុ

ជគីជីខិយ ហេឃជើរជ្រើ

គ្មិ មណ្ឌី ខណ្ឌសំ មក្ស ខេញ វាយកិត្តិ តិសីឌិ ។ រាគាមខ្ញុំ និស់ដ្រា ទោ អាយុស្មា សោយោ មាលាទីខ្ញុំ ឧសាយសំរ ព្យុ ខ្យុំ មេខំ ពេលឧងកា ឧត្ទសណ្តិទារ ត្រូវ ខេងទោ ឧត្ស-ត្រោ ខុខទាន់ សុត្រាយៅ ទោ មេ សោ ភក្វា រាធ្នំសោ ខ រាធ្នំសោ ខាត់ ជ ខ មហា សម្មុ-ទា និដ្ឋោ កម្ជេញាល់ តំ ភក់ខ្លំ ឧស្ស្រាយ អលេចុំ សម្មាស់ឡូទូ ស ខេ ទំ ឧបជ្ឈាយោ អនុជា ខេ-យ្យាតិ កច្ចេយ្យាហ៍ កន្តេត់ កក់ខ្ញុំ ឧស្សាយ អាហខ្លុំ សមា្សដីខ្ញុំ ភពេ គុ ៩០៥ ប្រាលា អប់ច្បាយស្នួ ។ មាដ សាពុ សាលា កញ្ ត្វំ សោលា តំ ភក់ខ្លំ ឧស្សាយ អាហេជុំ សមា្សម៉ូជុំ ឧស្ទុំស្សស់ ទុំ សោលា ទំ ភេយជុំ ស្នាន់ ស្នាន់ ស្នាន់ មុខ្ទុំ មិញ មុខិត្តិ តេខហ៊ុ នុំ សោណ មម វេចនេខ ភកវាតា ថាខេ

បម្មក្ខុត្តក: និទានព្រះសោណត្ថេរ

ទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំ (៣៖មហាក់ច្ជានៈដ៏មានអាយុរួចក៏អង្គ័យនៅក្នុង **ទី**ជ័សមគ្_រ ។ លុះ ព្រះសោណ: ដ៏មានអាយុអង្គ័យ នៅក្នុងទីជ័សមគ្_{រី} ហើយជាននិយាយពាក្យនេះនឹង ព្រះមហាកក្ខាន:ដ៏មានអាយុថា លោកដ៏ចំរើន កាល១ុករុណានៅក្នុងទីស្វាត់ លាក់ខ្លួនសម្លុក្នុងទីនេះ ក់កើតការ ត្រិះរិះ ក្នុងចិត្តយាងនេះថា អាត្មាអញ គ្រាន់តែបានព្ទថា (៣៖មាន(៣៖ភាគនោះបែបយ៉ាងនេះ១ តែអាត្មាអញ មិនដែលឃើញ ព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងទីចំពោះមុខបានម្ដងសោះ បើឧបជ្យាយ៍អនុញាត ឲ្យអាត្មាអញ ទៅ គូវតែអាត្មាអញ ទៅ ឲ្យបាន ឃើញ ព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសមុទ្ធនោះ បត្តិតិលោកដ៏ចំរើន បើឧបជ្យាយ៍ អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំកុរុណា ទៅ ខ្ញុំកុរុណា គួរនឹង ទៅ ឲ្យបានឃើញ ព្រះមាន ព្រះភាគជាអវហន្តសម្មាសមុទ្ធនោះ ។ ព្រះមហាក់ប្លាន:ក៏និយាយតប វិញថា ខែសោណ: ប្រពៃពេកណាស់ហើយ ខែសោណ: ព្យុរទៅ គាល់ ព្រះមាន ព្រះភាគជា ព្រះអរ ហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ នោះពុ**ះ** សោណ: លោកមុខជា នឹងបានឃើញ[ពុះមាន[ពុះភាគនោះជាទីនាំ ឲ្យកេតសេចក្តីជិះថ្វាគួរឲ្យជិះថ្វា មានឥន្ត្រិយរម្យប់ហើយ មានព្រះ ទ័យរម្យប់ ហើយ បានដល់នូវបញ្ហាសម្រាប់ទនាន នឹងសមាធិសម្រាប់ វទ្វាប់ដ៏ទុត្តម បានទូន្មានព្រះអង្គហើយ បានវក្សាព្រះអង្គហើយ បាន ឈ្នះឥន្ទ្រិយ ហើយ បានប្រាសាកកិលេស ហើយ នៃសោណ: បើ

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ស៊ីសៅខ្ចំ ឧឧឌ្យិកោ នេ អទើ មាជាទាំ ឧសយសំបាន កក់ តោ ចានេ ស៊ីសោ វន្តគឺតំ ឃុំញូ វនេហ៍ អង្គិនគ្នាំ-ಯಾರದು ಇದ್ದಿ ಇದ್ದಿಹಿಕ್ಷೇನಾ ಹೆಬ್ಬು ದ ಗಿಟ್ಟಾಪಿ ಇರು-យេជ កំច្នេន កស់រេន ឥតោ ឥតោ ឧសវក្តុំ កំក្នុងផ្លូំ សភ្និទាតា ខេត្តា ឧបសម្បន់ អលត្តំ អប្បវាលម ភកវា អុទ្ធេខយុំហារពុធ្នេងលេខ ឧហោខ ឧធភាគាំឌុ ង-ជុជា នេយ្យ អវត្តិឧត្តិកាលខេត្ត ភាព្ត ភាព្តិ ១៣ តោតណ្តេតហេតា អប្បវេលម ភកវា អង្គេំឧត្តាំណាម-ខេត្ត នេសា ខ្លុំ ហៅ ខេត្ត នេស្ត្រ នេស្ត្រ នេស្ត្រ ហោ ឧ នេ អទ្តេ ខណៈខុនវែយ ឧដ្ធភារិ ៩ឧយៈសុខ្ខំ យា អពេណិយគ កក្ស អង្គើនក្ខិសាលខេត្ត ដង្គេលខេណ្ឌ អ-រុទ្ធ័នង្ខ្ញុំឈាចថេ ភន្តេ ខម្មាធ៌ អង្គាឈាធ៌ ឯឧ្យកខេម្ម័ អជិចថ្មុំ ទិកចេញ សេយ្យថា ចំ កន្តេ មជ្ឈិមេសុ ជនបនេសុ

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

លោកចូរថ្វាយបង្គ័ព្រះបាទទាំងគួរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយ សិរសាតាមពាក្យខ្ញុំថា បពិត្រៃពេះអង្គដ៏ចំរើន ឧបដ្បាយ៍របស់ខ្ញុំ ពេះអង្គ ឈ្មោះមហាក់ហ្គន:ដ៏មានអាយុ សុម្រកាប់ថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបាទទាំង គុរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយសិរសា វូចហើយចូរលោកក្រាបទុល យាងនេះ(ទៀត)ថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដែនអវន្តិទក្ខិណា បឋមានភិក្ខុតិច ណាស់ ១ ព្រះអង្គ្ ប្រជុំកិត្ត្តសង្ឃមានពួក ១០ អំពីប្រទេសនោះ ។ ហើយ បាន៖បសម្បទដោយលំបាកពេកណាស់ លុះតែកន្ទង់ ៣ ឆ្នាំទៅហើយ ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណាបថដោយគណៈសង្ឃឲ្យតិចល្មទៅ បពិត្រិព្រះអង្គ រដ្ឋបដោយ ស្វាមជើងគោ ធ្វើមេចហ្គំ ព្រះដ៏មានព្រះកាគគួរ (ទង់អនុញ្ញាត បពិត្រិព្រះអង្គ ស្បែកជើង ៤ ជាន់ឡើងទៅ ក្នុងដែនអវន្តិទក្ខិណាបឋ ដ៏ចំរើន ក្នុងដែនអរនិទត្តិណាបថ ពួកមនុស្សរាប់អានការង៏គទិកណាស ប្រភពដោយសេចក្តីស្ថាត ព្រោះទឹក ធ្វើមេចហ្មី ព្រះដ៏មានព្រះភាគគួរ [ទង់អនុញាតការង៍តទឹកឲ្យបានជានិក្ខុកង់ដែនអវន្តិទត្តិណាបថ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដែនអវន្តិទត្តិណាបថមានកម្រាល់ស្បែកច្រើន គឺស្បែក ចៀម ស្បែកពពែ ស្បែកម៉ឺគ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងមជ្ឈិមជនប**្**

បម្មក្ខុន្ទកេ សោណត្ថេរវិត្ថ

រាង ដោរ ឧញ៉ា ជន វាគ្រេ សេ មេខ មេខ្លែង ហា។ អាច្បៅជាម ភក្សា អាវត្តិនត្តិសាលថេ ខម្មាធិ អត្តាឈា-ច្ច អត់ប្រទេណា ត្រាំងនាំងនេត្ត អងុនត្ថំ គួងនគ្នំ តូងសេ កាខ្លេ មខុសរួ និស្ស៊ីមកតាន់ កិត្តាន់ ចីក់ ខេត្តិ ៩មំ ចីក់ ឥឌ្ឌាមស្បី នេគាឌ្ឌ ខេ សមនិ មាលេខេទ្តិ មុនិសិចេស នេះ អាវុសោ បន្សេញហ៊ី ចីវ៉ាំ និន្ទន្តិ គេ កក្តេច្យយត្តា ន សាន្ទ័យន្ត្នំ ១) នោ និស្បត្តិយំ អញ្ជេសិន អញ្ជេសម ក្នុង ខ្លាយ មាន្យាយាង ។ ស្ដី មានិង សេ សព្ទា ស្មេយោ ស្ពាស់ខ្មែ ឧសាយសំខមា ជន្ជក់ហែ្ទា ជដាលាភាស មាលក់ខ្ញុំ ឧសាយសំខ

មានស្មៅឈ្មោះឯគ្រុ ^(a) ស្មៅឈ្មោះមោវគុ ^(b) ស្មៅឈ្មោះមដ្ឋារ្ ^(m) ស្មៅ ឈ្មោះជន្ត $^{(k)}$ យ"ងណាមិញ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណា-បថត៌មានក ម្រាល់ស្បែក គឺស្បែកចៀម ស្បែកពពែ ស្បែក(ម៉ឺគដូច្នោះដែរ ធ្វើម្ដេចហ្មុំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគួរ្យ ន៍អនុញ្ញាតក្សាល់ស្បែកទាំងឡាយ គឺស្បែកចៀម ស្បែកពពែ ស្បែកម៉ែគ ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណាបថ បពិត្រ (៣៖អង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងឡាយ(បរគនចីវរដើម្បីកិត្តដែល នៅក្រៅសីមាថា យើង ប្រគេនបីវានេះដល់ភិក្ខុះ ឈ្មោះនេះ ភិក្ខុទាំង៍នោះ មក \int បាបថា នៃអាវុសោ ពួកមនុស្សឈ្មោះនេះជាន \int បគេនចីវរដើម្បី លោក ហើយ ភិក្ខុ ទាំងនោះក៏វង្គៀសមិន គេកអរ (ពាះយល់ ឃើញថា កុំឲ្យ តែវនិស្សគ្គិយដល់យើងឡើយ ធ្វើម្ដេចហ្នឹ $\left(\hat{p}_{1}, \hat{q}_{2}, \hat{q}_{3}, \hat{q}_{4}, \hat{q}_{5}, \hat{q$ របៀបប្រតិបត្តិក្នុងចីវរ ។ ឯព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុបានខច្ចូលស្ដាប់ពាក្យ ទែះមហាក់ខ្លាន:ដ៏មានអាយុដោយពាក្យថា កុរុណាលោកម្ចាស់ រួចហើយ ក៏ក្រោកហកអាសន:ថ្វាយបង្គំព្រះមហាក់ហ្គាន:ដ៏មានអាយុ ធ្វើប្រទុក្សិណ

១-៤ ៣-៤ តាមអដ្ឋកេយិ ថា ស្មើទាំង ៤ យ៉ាងនេះគេតែងយកមកធ្វើជាក់ខ្លេលរឹងខ្លះ កន្លេលទន់ខ្លះ ឯស្មើឈ្មោះឯរតុមានសម្ផស្សរឹងគ្រោតគ្រាត ស្មើឈ្មោះមោរគុតោះមានចុង ក្រហម មានសាច់ល្អិតទន់ មានសម្ផស្សស្រួល គេតែងយកមកធ្វើជាក់ខ្លេលទន់សម្រាប់ជើក បាលបើដេកសង្កត់ទៅហើយ លុះក្រោកចេញក៏ប៉ោងឡើងវិញ ឯស្មើឈ្មោះមដ្ឋារុតោះ គេ យកមកធ្វើដាល់ពត់សាជិកក៏បាន ស្មើឈ្មោះដន្តុនោះ មានពណ៌ដូចកែវិមណី ។

វិនយប់ជីពេ មហាវិគ្គៅ

អភិវាឧត្ទា បឧត្តិឈំ ឥត្វា សេលាសន់ សំសាមេត្វា ព្រឹក្សាស្រាល លោខ មាន្ត្រី ខេត ឧយាត្ត អថ់ជមេ**ថ** ದಾರ ಳುಕ್ಷಿ ದರ್ಜು ಹಲಾರದ್ಯಾಪ್ರಿಕಳ್ಳು ಕಾರ್ಬರಾ ದಾರ កក្ស គេខេ្មស័យ្ត ឧប្ទស័យ្ត្និ មនុស្ស មនុស្ស រាយឧទ័ ខ្មុំខ្នំ ឯងខ្នំ ឯឧទ័ មានទើស មុនសា មានសិ មានប័យមាំ មួយបោ មេ-ល្វា ស្នេ និងស្ដា មាហារពេទ្ធ មុគ្គភាព មាខថិ អាក្សិយ្ណា មួយ មេខាមាខ ឧណ្ឌា ខេល្ខ មុខិ ស្នង ខេត្ត មួយ មាន នៃ ខេត្ត មាន ខេត្ត មាន ಕುಣ್ಯಾಖ ಚುಣ್ಯಾಥ ಕಾರ್ಜೈ ಗಟ್ಟು ಚಿತ್ರಶ್ರಿ ಗಳ್ನ್ វិហា៤ ភេកវា វិហរត៌ តុស្នឺ វិហា៤ អាយុស្មុតោ សោ-ណស្ប សេខាសន បញ្ហាបេស៌ ។

អនុសោ ឧយុប ខេត្តិលា ឧសិទាភាគិញ ឧសិឌី ៣ ឧស្សាន, ខេត្តិ អញ៉ើនមាទេ រួមួយគេឌិវ រួសរ ខេរ្ទមា ឯ រួមួយគេឌិវ រួសរ ខេរ្ទមា ឯ មាលទាំវិត សេ ទោយោ (១៩) អនុសោ ឧយុប ឧស្សានេ, ខេត្តិ អញ្ជើមមាទេ

វិនយចិជិក មហាវគ្គ

ហើយខុតដាក់ គ្រឿងសេនាសន: រួចកាន់យកបាត្រនឹងចីវរ ចេញដើរ ដោយលំដាប់ទៅក្រង ហវត្ថិ ក៏ចូលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងវត្ត ដេតពនរបស់អនាថបណ្ណិកសេដ្ឋី ក្បែរក្រង់សាវត្ថិ លុះចូលទៅដល់ លើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សម គុរ ។ វេហានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានខ្ទុង់មាន អាយុមកថា ខែអានន្ទ អ្នកចូរទៅក្រាលសេនាសនៈឲ្យអាគន្មកក្ដិត្តនេះ (បន្តិច) ។ គ្រានោះ ព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុគិតថា ព្រះមានព្រះភាគ [នង់បង្គាប់អញថា នៃអានខ្ទុ អ្នកឯង៍ចូរ ត្រាល សេខាសនៈ ឲ្យអាគន្តកក្តិ នេះ (បន្តិច) ចំពោះកិត្តណា ព្រះមានព្រះភាគ (ទង់ (ជុាថ្នាដើម្បីគង់ នៅក្នុងវិហាវ 🤊 ជាមួយនឹងកិត្តនោះគឺថា ព្រះមានព្រះភាគ ជ្រុថ្នា ដើម្បី គង់នៅក្នុងវិហាវ 🤊 ជាមួយនឹង ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុ លុះគិត ដូច្នេះហើយ ក៏ក្រាលសេនាសនៈ ចំពោះព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុក្នុង វិហារដែលព្រះមានព្រះភាគគង់នៅ ។

(៦៧) ត្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទៃជ់គជ់ក្នុងទឹកណ្ដាលវាល អស់ពត្រឹជាច្រើន ទើបយាឪចូលទៅកាន់វិហាវ ។ ចំណែកទាឪព្រះ សោណ:ដ៏មានអាយុក៏នៅក្នុងទឹកណ្ដាលវាលអស់ពត្រីជាច្រើន ទើបចូល ទៅកាន់វិហាវដែរ ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគខ្ទៃជំកោកឡើង

ចម្មព្វផ្ទុកេ សោណត្ថេរវត្ថុ

អាយុស្នំ សោល អជ្ឈេស បដិកាតុ តំ ភិក្ខុ ជម្មោ ភាសិតុត្ថិ ។ រៀវ ភាត្តេត ទោ អាយុស្មា សោលោ កការស ខឌុស្សាល់ត្វា សញ្ជានៅ អដ្ឋកាវត្តិការធំ សមន ម្សារា ។ អ៩ ទោ ភភុព មាល់ស៊ីខោ មោយមាំ សភេញប៉ាយេសខេ អញ្ជន្រេន សជុ សជុ ភិក្ខុ សុក្ត្រាតាន ទោ នេះ ភិក្តុ អដ្ឋកាវក្តិកាន់ សុមឧសិក-តារំ សូមជាវិតារំ គេហ្យាឈាយអាំ វាឲាយ សមញ្ញា-ក្នុង ខ្ញុំ ភិត្ត្តិ ។ ឯការសៀ អស់ ភក្សិ ។ តិស្បូបឧត្តិភិត្ត ឃុំចំរំ អភាស៊ីត់ ។ ចំរំ ឧំដ្ឋោ មេ ក ្តេកាមេសុ អជីជវេ អប៌ខ សម្ពាជា ឃាវាអា ពេល់យុសិស ពេល់យល់ខ្លួត ក្នុន្ស មនុស្ស មនុស្ស ^{နီ}ဒိုရှာ နာယံ ဟုလာယံ ရမံ ဒုဓာင် ဒုဓာင်လံ

ក្នុងបច្ចុសសម័យនៃពត្រីបានគ្រាស់បង្គាប់ព្រះសាណ:ដ៏មានអាយុថា នៃ ភិត្ត អ្នកគួរនឹងសំដែងធម៌បន្តិចទៅ ។ ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុថាន *ទទួលព្រះពុទ្ធដីកាព្រះមានព្រះភាគ*រដាយពាក្យថា *ព្រះក*រុណាព្រះអង្គ ហើយក៏សំដៃង៍ទូវសូត្រ ទាំង៍ ឡាយ មាននៅក្នុង៍អដ្ឋកវគ្គ ទាំង៍អស់ដោយ សរកញ្ញា ។ លុះចប់សរកញ្ញារបស់ ព្រះសោណ:ដ៏មានអាយុ ហើយ ព្រះ នៃភិក្ មាន[ពុះភាគ កំបានអនុមោទនាក្នុង១ណ:នោះថា ហើយ។ ខែភិក្ខុ សុក្រិតាំងឡាយដែលមានភ្នងអដ្ឋកវគ្គអ្នកបានរៀនមក ត្រឹមត្រៃវហើយ អ្នកបានធ្វើទុកក្នុងចិត្តល្អហើយ បានពិចារណាល្អហើយ អ្នកប្រកបដោយសំដីដ៏ពីរោះត្បូស់ត្បូយប្រាស់សាសាត ទេស គួវនឹងញាំង ជនឲ្យបានដឹងច្បាស់ខ្លាសេចក្ដី នៃកិត្ត អ្នកមានវេស្យាប៉ុន្មានហើយ ពែ៖សេលា:ក្រាបទុលថា បពិត្រិព្រះមានព្រះភាគ ១ំព្រះអង្គ ទើបធ្ងន តែ ១ សែរាទេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ទង់សួរថា នៃភិក្ខុ ហេតុអ្វី ជាន ជាអ្នកធ្វើការឲ្យយឺតយូរយ៉ឺងខេះ (ក្របួសម្ង៉េះ) ។ ព្រះសោណ:[កាប ទុលថា បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន ឯទោសក្នុងតាមទាំងឡាយ 활 ត្រះអង្គ ហ្វន ឃើញមកជាយុវ ហើយ តែថាធម្មតា**ឃ**កវាស មានសេចក្តីចង្អែត ចន្ទល់ច្រើន មានកិច្ចច្រើន មានការងារប្រើន ។ វេលនោះ မာဒင်္ဂြားကနာ ငြန်းပြားပတ္စုလုံးလေဝရှိနှံ ${f s}$ ေတီယ ေပြေမြန်ပန္ဒီးဧဌီန ${f s}$ ៖ **ខាន**នេះកង់វេលានោះថា

វិនយបិដិពេ មហាវិគ្គោ

ន្ទស្វា អន្តន លេខេ ញត្វា នម្ម និរុមន អាយោ ន មេត្ត ទាមេ សាស្វា អង្គន់ លេខេ សាស្វា សម្ព័ន្ធ (១) ។

(៩០) អ៩ខោ អាយស្មា សោណោ បដិសម្មោនតំ
ខោ មំ កក្ស អយ់ ខ្វស្ប កាលោ យំ មេ ឧបជ្ឈាយោ
បរិជស្បីតំ ឧដ្ឋាយាសខា ឃិត់សំ ឧត្តរាសជ្តំ ការិត្វា
កក់នោ ខានេសុ សំសោ ជំបត់ត្វា កក់ខ្លំ ឃិតឧហេខ
ឧបជ្ឈាយោ មេ កន្តេ អាយស្មា មហាកាច្នានោ កក់នោ
ខានេសុ សំសោ ខ្វែតំ ឃិញ ខែតំ (៣) អវន្តិឧត្តិណាៈ
បដោ កន្តេ អប្បកិត្ត ឃិញ ខែ វស្បាជំ អច្ជយៈ
ជ កាំច្នេជ កសំពេជ តាតា តាតា ឧសវក្តំ កិត្តសង្ឃំ
សន្និចាតាបេត្វា ឧបសម្បជំ អល់ខ្លំ អប់ប្រជាជា កកវា
អវត្តិឧត្តិណាប់នេ អប្បតាពេធ តំណេជ ឧបសម្បជំ
អវត្តិឧត្តិណាប់នេ អប្បតាពេធ តំណេជ ឧបសម្បជំ

^{● 🦜} សាស សេ រមតី សុបីតិ ។ ៤ ៣ ទេតិ កត្ថបឺ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ ៣ ೩ វិទតិ ។

វិនយបិដាក មហាវត្ត

បុគ្គល់បានឃើញទោសក្នុងលោកហើយ

ជំងំនូវធម៌ដែល (ជាស៣ភឧបធិត្តិលេស ជា ព្រះអវិយ: វមែងមិន េត្រកអវក្នុងបាប ជាបុគ្គលស្អាត រមែងមិន ត្រែកអរក្នុងបាប ។ (៧០) គ្រានោះ ព្រះសោណៈដ៏មានអាយុគិតថា ព្រះមាន ព្រះ កាត់ [ទ ន់ ស្មោះសរនឹងអាត្មាអញ ដោយពិត ព្រះឧបជ្ឈាយ៍របស់អាត្មាអញ ជាន មើញក្យុបណ្ដាំណា កាល នេះ ជាកាលគុរ នឹង ក្រាបទ ល្ខ តាមពាក្យ បណ្តានោះ ទើបក្រោកហកអាសន:ធ្វើឧត្តពសន្នលើសា្ទមានីហើយក្រាប ទៀបព្រះបាទទាំងគូរបស់ព្រះមានព្រះភាគដោយសិរសា ហើយក្រាប ទុលសេចក្តីទុំ ${f c}$ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគថា បព្ទិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន ${f g}$ នេះ ကြောဗ္ဗာယဗန္ဆီ (ရားဌာန ၏ နန္ဒုပလ်(ရားဆီမာနှ (ရားကနားများ လှ မ η "န်း(နှ)နှ លោកឲ្យ១ តែះអង្គ កាបទូលយ៉ង់នេះថា បពិត្រិត្រះអង្គដ៏ចំរើន អវន្តិ ៖ ក្ខិណា បឋមានភិក្ខុតិច (ចាប់ដើមតាំងីពី ខ្ញុំ ព្រះអង្គ៍បានបួសជា សាម-

ណេរ) កន្ងេតទៅ ៣ ឆ្នាំ ហើយ ខំរាំ ប្រជុំកិត្តសង្ឃបាន ១០ រូបដែលមក

ពីទិស នោះ 🤊 ហើយ ទើបបាន 🕈 បសម្បទ ដោយ លំបាកពន់ ពេកណា ស

ធ្វើម្ដេចហ្មុំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគួរ្យ ន់អនុញ្ញាតនូវឧបសម្បទាក្នុងដែន

ជតិជិនិយ ទោយបន្ទ័ររូវី

អន់ជាខេណិង និងស្លាយពន្ធ មន្ត្រី មេហិនិង មិន ទេស គោក្សាក្សាតា អប្បវេលម ភភ**្ជា អវត្ថិឧ**ក្ខិ-ಯាពនេ ಜಯಕ್ಷೆಯಿಕುರುತ್ತ ಇತ್ತರ್ಚುಡಾಗಿ ಸುತ್ತಿತಲ್ಲಿ-ឈាបថេ ភក្តេ ឧហាឧកុរកា មនុស្សា ឧឧកសុន្ធិកា អាច្បៅខាម ភកវា អង្គើនក្លាំឈាចថេ ដុវេនហានំ អនុ-ರ್ವಿ ಕ್ಷಾಪ್ತಿ ಕ್ಷಾಪ್ತಿ ಕ್ಷಾಪ್ತಿ ಕ್ಷಾಪ್ತಿ ಕ್ಷಾಮಿಗುವ ស្វាយនុក្ស មុខ គ្នុ គ្នុខ គ្នុំ ទេស ភាព ខ្លុំ គេសា ជនបនេស វាឃ្មេស មេ មេ មេ ជា ជន វាផ្គារ ខេស មេ ខេ ងទ្រើនឃ្មុំហាលនេ ជសិច្ច ងនិហោច វាឌាមឧត្ថិ ង-ជនគុំ គ្នងមុំ អណ្ដេសឧ មនុវិនឌ្វិយាឧនេ នត់រច្ច អង្គិរហាច្ច អថ់ជាចេណិ វាឌា្យឧត្តំ អព្ទធិ៍ មិត្ត ខ្ញុំ ឯត្រាហ៍ ភគ្លេ មនុស្ស និស្ស៊ីមកតាន់ ភិក្ខុនំ ជ្ចុំ ខេច្ចំ មុត ជួង មុខសាតអាវិ ខេសុខ្លា

ចម្មក្ខន្ធកៈ និខានព្រះសោណត្ថេរ

អវន្តិទុក្ខិណាបថដោយគណៈសង្ឃតិចជាងីមុន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុង ដែនអវត្តិទត្តិណាបឋមានផែនដី ឡេស្អិត គ្រោត គ្រាតវិធីរដិបវដុប ដោយ ស្វាមជើងគោ ធ្វើមេខហ្មុំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគួរ្យ និអនុញ្ញាត់ស្បែកជើង ៤ ជាន់ ឡើងទៅ ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណាបថ បពិត្រិ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដែនអវន្តិទុក្ខិណាបថ ពួកមនុស្សរាប់អានការង្កួតទឹកណាស់ ប្រកបដោយ សេចក្តីស្អាត (បាះទឹក ធ្វើមេ្តចហ្មុំ ព្រះដ៏មានព្រះកាគគួរ (ទង់អនុញាត ការង្វត្តកិច្យបានជានិច្ច ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណាបថ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណាបឋ មានកម្រាល់ស្បែកទាំងឡាយ ស្បែកពពែ ស្បែក(មិត បពិត្រ(ពះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងមជ្ឈិមជនបទមានស្មៅ w_1 ស្នោះ w_2 w_3 w_4 w_4 w_5 w_4 w_5 w_4 w_5 w_4 w_5 w_5 w_6 w_6 w_6 w_6 w_6 w_6 w_7 w_8 w_8 ណាមិញ បពិត្រិ(ពះអង្គ័ដ៏ចំរើន ក្នុងដែនអវន្តិទក្ខិណាបឋមានក $ig(ar{eta})$ គេធ្វេះដោយស្បែកទាំងឡាយ គឺស្បែកចៀម ស្បែកតាពែ ស្បែក(មិគ កង្គ់ ច្នោះដែរ ធ្វើមេចហ្ $\stackrel{+}{\omega}$ ព្រះដ៏មានព្រះកាគគួ $_{_{\mathcal{U}}}$ ៤ ជ័អនុញាតក $_{_{\mathcal{U}}}$ មាល ទាំងទ្យា យដែលគេធ្វើដោយស្បែក គឺស្បែកចៀម ស្បែកពពែ ស្បែក(មិត ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណា បថ បពិត្រិ(ពះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងកាលឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងទ្បាយគេប្រគេនចីវរដើម្បីពួកភិក្ខុដែលនៅក្រៅសីមាថា យើង **នឹង (**បគេនចវរនេះ ដើម្បីកិត្ត ឈ្មោះនេះ កិត្តទាំង នោះមក ហើយ (ច្រាប់ថា

វិនយប៊ិជិពេ មហាវគ្គៅ

អាព្រខេត្ត ឥត្ត្ធាមេហ៍ តេ អាវុសោ មនុស្សេហ៍ ចូរុំ និទ្ធន្តិ គេ កក្តេច្ចាយន្តា ឧ សានិយន្តិ មា នោ និស្ស-ក្តិយំ អហោស័តិ អញ្ជេនាម ភកវា ចូរេ បរិបរាយំ អាចក្រោយ្យាតិ ។

(៧០) អ៩ទោ ភកវា ឯកឃ្មុំ ចំព ខេ ឯកឃ្មុំ បកាលោ ជម្មី ៩៩ ភាព ភិក្ខា អមន្តេស អង្គេំ-ឧត្តិឈាបឋោ ភិត្ត្រា អប្បភិត្ត្រា អនុជានាមិ ភិត្ត្បា សាទ្ធិវឌ្ឍ មាន មាន សាធាន ឧធភាគាំច រ ខា ខ្លែខ ពង់ខ្លែង ជូខឧស សំខ្លែង ខ្មែរាយ ភាជផ្តល់ ភាម និកមោ តម្ប ប េខ មហា-សាលា តាតោ បក បច្ចុន្ត៌មា ជនបភា ជ្នំតោ បដ្ឃេៗ ជំន្នែនយ្វ្នំហាយ ខ្លួមាល មហិវុឌ្គ ខាត ខន្ន តាតោ បរ បច្ចុំ្តិមា ជនបនា ជុំកាតា មជ្ឈ ។ ឧត្តិណាយ ឱសាយ សេតកណ្តិត នាម ធិតមោ ត់ នោ ប្រកិច្ចិស្តិ ជនបនា ជុំព្រោ មជ្ជេ ។ စစ္ခ်မာတ နိေလးတ ဗွန္ ဆမ ေကြးက္လည္ေနာ

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

នៃអាវ៉ាសា ពួកមនុស្យឈ្មោះនេះបាន ប្រគេនចីវវចំពោះលោក កិក្ខាព័ង នោះក៏រង្គៀសមិន (ត្រកអរដោយគិតថាកុំឲ្យមាននិស្សគ្គិយដល់យើងឡើយ ធ្វើដូចម្ដេច ϕ ព្រះជ័មានព្រះភាគ ϕ ង់គ្បូវប្រាប់ប្រៀបប្រតិបត្តិក្នុងចវរ เ(็ตาะธิตรเธะ ដំណើរเธะ (ตะน็ยาธ/ตะกาล(จลึ่ ធ្វើនូវធម្មិកថាក្នុងវេលានោះ រួច[ទង់[តាស់ហៅកិត្តទាំងឡាយមក[ទង់ អនុញាតថា មាលភិត្តទាំងឡាយ ដែនអវន្តិទុត្តិណាបឋមានភិត្តទិប មាល ភក្ខាំងទ្វាយ ក្នុងបច្ចុទ្ធិមជនបទ^(០)ទាំងអស់ តថាគតអនុញាតន្វេទប-សម្បទាដោយគណៈសង្ឃមានវិនយធរ $^{(b)}$ ជាគំរប់ $\int \hat{q}^{\dagger}$ បាន។បណ្ដាជនបhoទាំង នោះ ជនបទទាំង ឡាយនេះដែលជាបច្ចុន្និមជនបទគឺ ក្នុងទិសទាងកេត មាននិគម ឈ្មោះកដុង្គ្លីល វាង៍នាយកដុង្គ្លីលនិគម នោះ មាននិគម ឈ្មោះ មហាសាលា វាង៍នាយនិគមឈ្មោះមហាសាលានោះ ហៅថាបច្ចនិមជន-បទ វាង៍អាយចូលមកជាមជ្ឈិមជនបទ វ ភ្នង់ទិសអាគ្នេយ៍មានស្ទឹងឈ្មោះ សល្វតី វាង៍នាយស្ទឹងសល្វតីនោះ ហៅថាបច្ចន្តិមជនបទ វាង៍អាយចូល មកជាមជ្ឈិមជនបទ ។ ក្នុងទិសខាងត្បូង មាននិគមឈ្មោះសេតកណ្ដិក ខាង៍នាយសេតកណ្តិកនិគមនោះ ហៅថាបច្ចុនិមជនប**េខាង៍**អាយចូលមក ជាមជ្ឈិមជនបទ ។ ក្នុងទិសទាងលិចមានស្រុក(ពារ ហ្មណ៍ ឈ្មោះថ្ងូន(គាម

o សំដោយកប្រទេសជាភាងក្រៅពីមដ្ឈឹមប្រទេស ។ 🔈 សំដោយកង្រឹ្តសូត្រ ។

ចម្មក្ខន្ធកេ មជ្ឈិមហ្គុទេសសណ្ឋាន់

ត់តោ មក មច្ចុន្តិមា ជនមនា ជុំក្រោ មជ្ឈ ។ ជុត្តកយ និសាយ ឧស័រខ្ពុជោ នាម មក្ខុតោ តតោ មក បច្ចុំទា ជនបនា ជុំពេល មជៀ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ ημιατί αδέβι ετί ασαιατί μο παιαμία ε ೪೦೦೦ ಕರಳಾವಿಕ್ಕ ನ ಕಾರ್ಕ್ಷಿಟ್ಲಿಯಾರುವ ಕ್ರತಿಗ យល់ខ្មុំ និង ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ខ្មែន ខេម្មនិង ខេម្ម ភិក្ខាវេ សព្វប្បច្ចុំមេសុ ជនមនេសុ កណត្តណុចា. លចុំ ។ អុស្ត្រិនឃ្មុំឈាប ស្នេក្សា ខណៈខេដ្ឋា ឧថ្មាំ នឧយស់ខ្ញុំយា ឧថ្យាយគ្ មួយ មនិត្ ជានេ ម្នាំ នេតាំ ខ្លុំ មេសាហ្វេ ព្យាមេនគុំ មេឌុខគុំ ត្ងឧញ្ សេយាឱ្យ មួយ ឧឌ្ឌិតេស ឧឌព្ធម វាមេ គោរដ់ ឧជ៉ា ខេត់ ត្រុគេ ខេ មួយ មួយ អូប៉ុន្មម៉ូហោ-ជនេ ខតិរាច្ច អង្គិរហាច្ច ត្រាំងខេតុំ មុខឧតុំ

បម្មក្ខន្ធកៈ ទ្រង់ទ្រាយនៃមជ្ឈិមបទេស

វាងនាយស្រុកថ្ងៃ ត្រាមនោះ ហៅថាបច្ចុន្តិមជនបទ វាងអាយចូលមក ជាមជ្ឈិមជនបទ ។ ក្នុងទិសទាងជើង មានភ្នំឈ្មោះទុសវធជ នាយភ្នំនោះ ហៅថាបច្ចុន្តិមជនបទ ទាងអាយចូលមកជាមជ្ឈិមជនបទ ៗ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ ក្នុងបច្ចនិមជនបទទាំងឡាយបែបនេះ អនុញាត់នូវឧបសម្បទដោយគណៈសង្ឃមានវិនយធ់ជោគំរប់៤ ជាន ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្យាយ ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណាបឋមានផែនដីឡៅស្អិតវឹង (គាត គ្រាតរដ្ឋបរដ្ឋបដោយស្នាមជើងគោ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងបច្ចន្និមជន-បទទាំងអស់ តថាគតអនុញាត់ស្បែកជើង៤ជាន់ ឡើងទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ក្នុងដែនអវន្តិទត្តិណាបថ ពួកមនុស្ស (ប៊ុនពប់អានការង្គ័តទឹក ប្រកបដោយសេចក្តីស្អាត េញេះទឹក មាលកិក្ខាង័ទ្យយ ក្នុងបច្ចុន្និមជនៈ បទទាំងអស់ តថាគតអនុញាតនូវការង៍តទឹកបានជានិច្ច ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខាណាបថ មានក ម្រាល់ស្បុកទាំងទ្វាយ គឺ ស្បែកចៀម ស្បែកពពែ ស្បែកម៉ឺត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងមជ្ឈិមជន-ជន ឧ.ឌ្គ ខិប ៣ ឧ.ឌេហ្សា ហើះ ១១ ខេស្សា ហើះ គេរា ម៉ែរ ហើរ គេជា វ ស្មៅឈ្មោះជន យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ក្នុងដែនអវន្តិទុក្ខិណា -ชชមានក ម្រាលស្បែកទាំងទ្វាយ គឺស្បែកចៀម ស្បែកពពែ ស្បែក ម៉ឺគ

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

> ចម្មកូន្ទក់ បញ្ចម់ ។ ឥមម្លិ **ខន្ទកោ** វត្ថុ គេសដ្ឋី ។

តសុត្ត្រាន់
[៧៤] រាជា ខ មាក់ សោ សោ សោ កំពូ ស្បាស្បិស្បារា
សាក់ តោ កំពូក្រុដស្មឺ
ពហុំ ឧស្សេសិ ខុត្តិ ។

^{🧕 🤋 ,} គណ់គូបគំ ។

វិសយបិជិក មហាវត្ត

ក៏យាំងនោះដែរ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ក្នុងបច្ចន្តិមជនបទទាំងអស់ តថាគតអនុញ្ញាតក ម្រាលស្បែកទាំងឲ្យយ គឺស្បែកចៀម ស្បែកពពែ ស្បែក
ម៉ឺគ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ក្នុងសាសនានេះបើមានពួកមនុស្ស
បគេនចីវរដើម្បីភិក្ខុទាំងឲ្យយ ក្នុងសាសនានេះបើមានពួកមនុស្ស
បនេះចំពោះភិក្ខុល្ហោះនេះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុ
នេះចំពោះភិក្ខុឈ្មោះនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុ
ត្រិកអរបាន ចីវរមិនទាន់មកដល់ដៃដរាបណា ចីវរនោះភិក្ខុមិនត្រូវពប់
តាមកំណត់ថ្ងៃ(*)ដ្ឋាបនោះ ។

ប្រជុំ បម្បត្តក: ទី៩ ។ ក្នុងទត្តក: ខេះ មាននិទាន ៦៣ ។

ខ្ទាន់ នៃបមក្នក: នោះ គឺ

(៧៤) រឿង ព្រះបាទមាគធ:ជាធំលើអ្នកស្រុក ៤ ហ្មឺន ១ រឿងសោណសេដ្ឋីបុត្រ ១ រឿងសាគតកិត្ត សំដែង ឥទ្ធិបាជិហារ្យជាឧត្តរិមនុស្សធម៌បើន លើក្នុំគិជ្ឈកូដ ១ ។

១ តាមធម្មតាក្នុងមង្ឈឹមបទេស ភិក្ខុបានទទួលចីវរក្ដី បានដឹងដំណឹងចីវរដែលតែមិទ ប្រគេនក្ដី ភិក្ខុត្រូវរាប់ថ្ងៃតាំងតែបានទទួលឬបានដឹងដំណឹងនោះ បើភិក្ខុមិនបានវិកប្បឬមិនបាន អធិដ្ឋានឲ្យហួសតំណត់ ១០ ថ្ងៃទៅ ចីវរនោះជានិស្សត្តិយ ឯបច្ចន្តិមជិនបទ តាមពុទ្ធានុញ្ញាត នេះ បើចីវរមិនទាន់ដល់ដៃ ភិក្ខុមិនបាច់រាប់ថ្ងៃឡើយ ។

ចម្មក្ខុន្ធពេ ឧទ្ធានគាថា

មព្វជាវន្ធភិជ្ជឹសុ

វីឈាំ ឯគេបហស់គាំ

ជំលា ចំតា ហេ ហត់តា

ឧយើ្ដា យល់នេះ ខ រ

ឧឈរឌ្ល័ ឧឈឃខា

វឌ្ធិតា ច បដ់ក្ខាំចំ

စတ်ဃ ရဲဌာတ္ ဥ

ទូលគំគ្លាមណ្ឌជា ។

រឿងសោណភិត្តបួសហើយប្រាវព្ធព្យា យាមកែរពក ច្រាទាក់បែក ឲ្យឿង ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ខ្ទង់ខ្ទុនទេឲ្យ សោណភិក្ខុតាំងព្យាយាមតាមខ្សែពិណ 🤊 វៀង[ព៖ ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញាត់ស្បែក ដើងមួយ ជាន់ ១ វឿង៍ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ (ខ្ពស់ហាមស្បែកដើងពណ៌ *ောါ့* ရက္ပါလှီန ရက်နြတမ ရက်တန္_{ငြ}ာမှ ពណ៌ខ្មៅ ។ ស្បែកដើងពណ៌ក្រហមក្រមៅ (ដូច១៩គ្រែច ខ្មុំឥពណ៌លៀឥទុំ (ដូចផ្កាឈុក) ១ เป็นโดล์เกษเจเเนาและเน็นยายแก้เจใงเนีย ๑ វឿង[ទង់ហាមស្បែកជើងបិទកែងជើង ១ វឿង[ទង់ ហាមស្បែកជើងស្រែបជើងទាំងអស់រហូតសង្ឃជីង ១ រឿង[ខង់ហាមស្បែកដើងដែលគេ[កុងជារបៀបចិទ្ធន ដើង១ រឿង (ខ្ទុងហាមស្បែកជើង ញាត់ដោយគរ១ រឿង e្រង់ហាមស្បែកជើងមានពណ៌ដ៏វិចិត្រដុច ស្វាបសត្ e ទា ១ រឿង[e្ង់ហាមស្បែកជើងមានខ្សែមានសណ្ដាន ដុច្ចស្វែងកែះ ១ រឿង[ខុងហាមស្បែកជើងមានខ្សែមាន សណ្ដានដូចស្វែងពពែ ១ ។ រឿង (ខង់ហាមស្បែក

វិនយបិជិកេ មហាវិគ្នោ

နီးရုံ့ကာ မေးနှင့် ကြုဏ္^(၅)

សំហព្យក្បា ៩ ឌីមិតាា

អជិនុឌ្យ មជ្ជាវិ ច

តាធ្យេល្ទាថាធ្វីត្រូវ ។

ដាល់តុខាមានា ទីលា

ដោយសាលា១៩១៩)

តាលវេឌ្យុគ៌ណេញវ

ត់យ៉ិតដំពុងស្វី ស

സ്വിധിവങ്ങവകു

រំភ្នំ មហ្វា មេខាំរ្គ្នា

ដល់កា ត់សភា១ ខ

[•] ឱ. មោរចិត្រា ច ។ ៤ ឱ. វេឡះិយា ។

រិនយចិដិក មហាវគ្គ

ដើងមានខ្សែង៖ មានសណ្ឋានដូចកន្ទុយសត្វខ្ទុយ ១ សត្វក្មេក ១ រឿង ទ្រង់ហាមស្បែកជើងដ៏វិចិត្រផ្សេង ១ ១ រឿង ខ្ទែលមស្បែកដើងដែលចំជាយ ដោយស្បែកសត្វ សីហ: សត្វទាធំ សត្វទាដម្បង៍ សត្វទាវទិន ១ ស្បែកកេ ไฟเลอ โฟเลนเลีย ไฟเนเคโล น เป็นโอนั អនុញាត់ស្បែកជើង ៤ ជាទំឡើងទៅដល់ភិក្ខុមានចាត់ជើង បែក ១ រឿងភិក្ខុមានដំណៅលេចនៅបាតដើង ១ ភិក្ខុមិនលាងជើងហើយជាន់លើគ្រែតាំង១ រឿងកិក្ខុជាន់លើ ដង្គីត់ឈើ១ រឿង ខពុគ្គិយក់ក្ខុពាក់ ខែ នាប់ ជើង ឈើពុស ឡេង ១ដ១ដ ១ រឿង ខព្វគ្គិយកិត្ត ប្រើប្រាស់ (ខនាប់ ជើងស្វឹក) គ្នាត ១ រឿង ខពុគ្គិយក់ត្ ប្រើប្រាស់ ខែ នាប់ ជើង ស៊ឹកបុស្សី ១ **ธ**ពុគ្គិយកិត្តធ្វើ (នាប់ជើង ស្មៅ ១ ...ស្មៅ យ៉ាបូង ១ ... ស្មៅ ដំណេកទន្សាយ 🤊 ... ទៅន្ស ១ ... ស្មៅមានពណ៌ដុំច ជាឈុក១...សំពត់រោមសត្វ មាស ១ ប៊្រក់១ កែវ ษณี ๑ โครติอุบุ ๑ โครเตุค จ เรือ ๑ โครคตุค่ ๑

ចម្មក្នុន្តពេ ឧទ្ទានជាជា

តំបុស៊ីសញ្ ឥឌ្គា ។

តារី យាន់ គឺលានោ ខ

ព្រះសយុត្តសំរិកា

សយជាធំ មហាចម្នា

ពេល ខេម្មហ៍ ៤ ភាពកោ ។

ក៏ហ៊ុន ខេម្មាន្ទេហ៍

មាំសន្ត៌ គំលយនោ

មហាក់ទ្វាយដោ សេរណោ

សរេនដ្ឋកាវក្តិកាំ ។

សំណហ៊ុំហាំង ១ សំណភក១ ទង់ដែងមួយ ។ វឿង តពុត្តិ<mark>យក</mark>ក្តុ ចាប់អវយវ:មេគោមានស្នែងជាដើម ១ រឿង តពុគ្គិយកិត្តជិះយាន១ រឿងកិត្តឈឺ១ រឿង ៣៖សម្ពុទ្ធ ៤ ជ អនុញាតយានទឹម ដោយបុរសប្អូសតូឈ្មោល ១ ្រើបាស់ ខ្ញាសយនៈនឹងមហាសយនៈ ១ រឿងធព្វគ្គិយកិត្ត \mathfrak{l} တြေ ကုန်လျှနေနာင်္ခေ ကြီး တွေနို့ ယင်္ဂနာ \mathfrak{l} တြေကို ស្បែកគោ ត្រៀងកិត្តលាមកជាជីតុនរបស់ខ្យុសក លាមក ១ ។ រឿង[ពុះមាន[ពុះភាគ[ទង់អនុញ្ញាតឲ្យ ភិត្តអង្គ័យ លើស្បែកដែល (គហស្តធ្វើថ្ងៃក ១ ដែលគេរុំចងដោយឡែស្បែក ១ រឿង ខេព្វគ្គិយកិត្តពាក់ ស្បែកជើងចូលទៅកាន់សែក១ រឿងព្រះសម្ពុទ្ធ(ខ្មែរ អនុញាតឲ្យកិត្តឈឺពាក់ស្បែកដើងចូលទៅកាន់សែក φ s ၈ ႏြိန်စြားဗဟာ π ပ္စားs : ၈ ႏြိန်စြားကော χ ကောင်း សំដែងសូត្រប្រកបដោយវគ្គ ៤ ដោយសរគឺសម្វេង ១

វិនយចិដ្ឋព មហាវិគ្គៅ

ឧបសមុន្រ បញ្ចាំ^(e)

គណា ខ្លាក់នាយនា $^{(b)}$

ឧតិនិយោមឃុំ

ន តាវ កណៈខ្លួមកំ

អខាស់មេវាប្រេញ

សោណត្តេស្បូ នាយកោត់ ។

ទន. បញ្ជាណាំ ។ ๒ ឧ, គណង្គណា ធុវសិតា ។

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

រោសជ្ជក្ខុត្តកំ

[៩៣] នេះ សមយេខ ពុន្ធោ ភកវា សាវត្ថិយំ រូសាខ្មែរ ដែនព្រះសំពុំខ្មែរ មារនេ ។ ខេត ទោ បន សមយេធ ភិក្ខាជំ សារជំកោធ អាពាជេធ ដុដ្ឋាន យាកុបិ បីតា ទុក្ខុនិ កន្លំ កុន្តំ ខុក្ខុនិ ។ កាជាតា ជមនិសន្ត្តត្តា ។ អន្ទុសា ទោ ភក្សា គេ ភ្នំ អ្នក ហិរេ ន់សំហើ ន់ជិញ្ចាំជិញមានព្រ ឧមជ៌សជ្ជតកត្តេ ឧ៍ស្វាន អាយុស្ទន់ អានខ្លុំ អាមន្តេ-សំ ក់ខ្នុំ ទោ អានខ្លួ ឯកហើ ក់ក្តា ក់សា លូខា ឧុត្តណា ឧប្បណ្ឌប្បណ្តាកាជាតា ដមធំសន្តកត្តាត់ ។ ឋាតាហ៊េ កាត្តេ ភិក្ខាន់ សារនិកោន អាពាជេន ដុដ្ឋានំ យាក្ចិ បីតា ទុក្ខុស កត្តិ កុត្ត ទុក្ខុស តេ តេជ

ពេសជ្ជិក្ខុត្តក:

(៧៣) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជ៏មានព្រះភាគ គង់នៅវត្ត ដេតពនរបស់អនាថចិណ្ឌិតសេដ្ឋី ទៀបក្រង៍សាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង៍ ពួក ភិត្តកើតអាពាធ ($\left(v e^{i} \right)$ ក្នុងសរទកា $v^{(0)}$ បបរដែលហុតទៅក ចង្គោរចេញមកវិញ ជាយដែលខាន់ទៅក៏ចង្គោរចេញមកវិញ ។ េញ៖ ហេតុនោះ ពួកភិត្តទាំងនោះក៏មាន១នសាំងសូមសៅហ្មង៍ មានសម្បុរអា-កើតជារោគលឿងស្វេកស្វាំង មាន១នរវាមដោយសរសៃ ពែះដ៏មានព្រះភាគបានទតឃើញកិត្តទាំងនោះស្ពាំងស្គមសៅហ្មង សម្បាmក្ក កើតជារោគលឿងស្វេកស្លាំង មាន១នូវ៧មដោយសរេស លុះ ទត ឃើញ ហើយក៏ត្រាស់ ហៅព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមកថា អានន្ទុ ក្នុងពេលនេះ ហេតុដូចម្ដេចបានជាពួកកិត្តស្ដាំងស្ដូម សៅហ្មង មានសម្បុរណ៍កក់ កើតជារោគលឿងស្វេកស្វាំង មាន១នូវវាមដោយ សរសៃ ។ ព្រះអានន្ទូក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ ពួកភិក្ខុកេតអាពាធ ((បមាត់) ក្នុងសរទកាល បបរដែលហុតទៅ តំចង្អោរចេញមកវិញ **ជាយដែលគាន់ទៅក៏**ចង្អោរចេញមកវិញ (ែញ៖

កាលដែលជាទី ស្រៀវស្រាញ សង្កើរសង្កាញ់ គឺខែជាខាងបង់នៃវស្សាខរដូវ នឹង
 ខាងដើមនៃហេមន្ត្រាដូវ ។

វិសយបឹឝិពេ មហាវិគ្គោ

អ្មម ហិស ៩៦^{៤៧} ៩ឧ៧ហ៊ីជាហ៊ីមេឌាម ខេងច្ សឆ្នត់ត្រាត់ ។ អ៩លោ ភក់ពេល ប្រោកតស្បូ បដ្-សល្វិនស្ប ឃុំ ខេត្តសា ១វ៉ាត់ក្ដោ ឧឧទាធិ ឃុំតាមាំ ទោ ភិក្ខុខំ សារឱ គេន ភេស ១ឧ ដុដ្ឋានំ យាកុបិ ប៊ីតា ជុក្សតិ កត្សិ កុត្ត ជុក្សតិ **តេ គេ គេ**សា លូខា ឧទ្ធណៈ ឧទ្យណ្ឌភព្ណាភាជាតា ឧទ្ធភិសន្តភភិត្តា ភិទ្ធុ ទោ អញ់ កិត្ត្ជ ក្រេសជួំ អនុជា នេយ្យ យំ ក្រេសជួញ្ជា ಆಸ್ಟ್ ಚಿಳು ಜೈ ಸು ಹೆ ಜಿ ಮೆ (ω) ಜ ಭಾಗಿ (ω) ಕೂ ಭಾಗಿ (ω) ខ ខ នុឌ្យារំ គោ អាហារោ ឧញ្ញាយេយ្យតំ។ អ៩ េ កក់ នោះ ស្តេច ស្រា ស្រា ស្រា ស្រា ស្រុស ស្ពិ សេយ្យដីធំ សញ្ជាំ នៅធំទំ ទេលំ មពុ ៩រណ៍ទំ ភេ-សជ្ជាធំ ចៅ គេសជ្ជសម្មតាធំ ខ លោកស្ប អាហា-រ្គ្ញញ្ញា ដុច្ចេំ ៤ ខ នុំខ្សារ ភោ អាហារេ មញ្ញាយគំ យញ្ញាញ់ កិត្ត្ជំ ឥមាធិ ២ញូ កេសជ្ជាធិ អនុជា-

១ ឱ. អាហារតញ្ហ ។

វិនយបិជិព មហាវត្ត

បានជាកិត្តទាំងនោះស្ដាំងស្ដម សៅហ្មង មាក្រក់ កើតជារោគលឿងស្មេកស្វាំង មានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់សម្ងំនៅក្នុងទីស្វត់ ហបុទ័យ តែះរិះដូច្នេះថា ឥឡូវនេះ ពួកកិត្តកេតអាពាធ ក្នុងស**េតកាល ហើ**យ បច្ចុះដែលហុត ទៅ ក៏ចង្គ្រោរ ចេញមកវិញ បាយ ដែលធាន់ទៅ ក៏ចង្អោរចេញមកវិញ ព្រោះអាពាធនោះហើយបានជា ភិក្ខុ ទាំងនោះទៅជា ស្គាំងស្គមសៅ ហ្មង់ មានសម្បុរអាក្រក់ ពេគលឿងស្វេកស្ងាំង មានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ (ឥឡូវ) ជាកេសជ្លៈ ក៏មាន វត្តដែលគេសន្មតថាជាកេសជ្លៈ ក៏មាន វត្តដែល ជ្យយ**េទាស**(មាប់ជាមាហាររបស់មនុស្សលោក ក៏មាន អាហាវមិនបាន គ្រែត គាត ក៏មាន តើគួរត្រហគ្គអនុញាតវត្ដបម្រេច កុប ព ខើបសមគួរ**ជា**គេសដ្លៈដល់កិត្តទាំង ឡាយហ្នឹ ។ លំដាប់នោះ មានព្រះភាគ (នៃ តែរះដ្ឋច្រេះថា គេសដ្ឋ: ទាំង ៩ នេះគឺ ទឹកដោះពវ ១ ទឹក ដោះ ខាប់ ១ ប្រេង ១ ទឹកឃ្មុំ ១ ស្កុវអំពៅ ១ វត្តទាំង នេះ ជា កេសជ្ជៈ៨ឯ ដែលគេ**ស**ន្មតថាជាគេសដ្ជៈ៨ឯ ផ្សាយទៅស[មាម[']ជា អាហាររបស់មនុស្សលោកផង៍ ជាអាហារមិនបានគ្រោត[ភាតផង ដូច្រោះមានតែតថាគតអនុញាត្រកសដ្ឋៈ ទាំង ៥ នេះដល់ពួកកិត្ត

រោសដ្តិក្នុន្ធពេ បញ្ចូររាសដ្តិកថា

នេយ្យ កាលេ ខដិត្តហេត្វា កាលេ ខាំកុញ្ចិតុត្តិ ។ អ៩ទោ ភភក មាជា $^{(6)}$ កន្ទុមហិយ វដ្ឋាតា ឯកស្មី និខានេ ឯកស្មី បការណេ ជម្មី កថ កាត្យ ក់ក្នុ អាមន្តេស ៩៩ មយ៉ូ ក់ក្ដាវេយោកតស្ប ជន្មសណ្ឌិចមារី ព្រះមេឃ ឧណ្ឌូ នេស ខ្យុំ នាងស្វ ទោ ភិត្តូធំ សារនិកោន អាពាឌេន ដុដ្ឋានំ យាកុប៊ំ មីតា ទុក្ខត់ កត់បំ កុត់ ទុក្ខត់ គេ គេជ កំសា ហិ្ស ៩៦ឃា ឥឍីយ៉ាតាហ៊ែមព្រះ មាន ខេត្តមាន់ខ កត្តា កិច្ច ទោ អហ់ ភិក្ខុខំ ភេសជួំ អនុជានេយ្យំ ಗು ಚಳಾಭೀಯಿ, ಜಳಾಗಿ ಚಳಾಧಿಕಾಣಿ ಚುಳುಘಿಗಿ សសារឌីលាំ ៩៤៧ខេ ៩ ដូខាំរួម សសាល ឧយៈ-យេយ្យភិ ត្រូវ មយ្ជំ ភិក្ខុវេ ឯត្នយោក ដមាធិ ទោ បញ្ គេសដ្ឋាធិ សេយ្យដីឧំ សប្បិ ជាជីទំ ទេលំ បត្ ៩ាឈាំតំ គេសឡានិ ប**ៅ គេសជួស**ឡូតានិ ច

សាយណ្ណសមយន្តិថិ ជាឋា ។

រេសជ្ជក្ខន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីរេសជ្ជៈទាំង ៥

ឲ្យកិក្ខខុលក្នុងកាលគួរ ខាន់ក្នុងកាលគួ $i^{(\mathfrak{g})}$ បាន ។ i[ខាន់ខាន នេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់ចេញអំពីទីសម្ងុក្នុងទីស្វាត់ នៅវេលាសាយណ្ឌសម័យហើយ (ន៍ធ្វើធម្មីតថា រួច ត្រាស់ ហៅភិត្ត្ ទាំន៍ ទ្បាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ក្នុងវេលានេះ តថាគតសមុំនៅក្នុងទី ស្វត់ មានចិត្តត្រិះរិះដូច្នេះថា ឥឡូវនេះ ពួកភិត្តកើតអាពាធ (ប្រមាត់) ក្នុងសរទភាល ហើយ ថបរដែលហុត ទៅក៏ចង្គ្រោរ ចេញមកវិញ ដែលខាន់ទៅក៏ចង្អើរចេញមកវិញ ក្រោះអាពាធនោះ ទើបបានជាភិក្ខុ ទាំងនោះស្គាំងស្គមសៅហ្មង់ មានសម្បុរអាក្រក់ កើតជារោគលឿងស្វេក ស្វាំង មានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ វត្តខ្លះជាកេសដ្ឋ: វត្តខ្លះដែល គេសន្មតថា ជាគេសដ្ឋ: វត្ថុទុះផ្សាយទៅសម្រាប់ជាអាហាររបស់មនុស្ស លោក វត្ត១:ជាអាហាវមិនបាន គ្រោត ត្រឹគ្មវត្តឋាគតអនុញ្ញាតវត្ ដចមេចទេបសមគរ្ជាគេសដ្ដដល់កក្តាធិទ្យាយហ្មុំ ម្នាលកក្តាធិទ្យាយ តឋាគតឯង មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា កេសដួ:ព៌ង៩នេះ គឺទឹកដោះ វាវ ១ ទឹក ដោះខាប់ ១ ប្រេង ១ ទឹកឃ្មុំ ១ សុវអំពៅ ១ របស់ទាំង៍ នេះជា កេសជ្លៈផង ដែលគេសន្មតថាជាកេសជ្លៈផង ផ្សាយទៅសម្រាប់ជាអាហា*t*

សំដោយកតាំងពីពេលព្រឹកទៅទល់ថ្ងៃត្រង់ ។ តទៅទាងមុខនឹងមានទ្រង់អតុញ្ញាតបើរុះ
 ទៀត ។

វិស្សប៊ិដិពេ មហាវិគ្គោ

លោកអ្យ អហាត្តេញ ៩ ឆ្លំ ១ ៩ ជុំខ្យារិកោ អហារ បញ្ញាយតិ យដ្ឋាល់ កិក្ខុនំ ៩ មានិ បញ្ កេសជួរ គំ អនុជានេយ្យំ កាលេ បដិក្តហេត្វា កាលេ បរិកុញ្ជិតុខ្លំ ។ អនុជានាមិ កិក្ខាវេ តានិ បញ្ កេសជ្ជានិ កាលេ បដិក្តហេត្វា កាលេ បរិកុញ្ជិតុខ្លំ ។

ភេត្តកូតូពេសតិថិ ជាហេ ។

វិសយបិជិក មហាវិត្ត

របស់មនុស្សលេកផង ជាអាហារមិនបានគ្រោតគ្រាតផង បើដូច្នោះមាន តែ តថាគតអនុញ្ញាតកេសដ្ឋៈទាំង៩នេះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដើម្បីឲ្យ ភិក្ខុខទួលក្នុងកាលគួរ បរិភោគក្នុងកាលគួរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុខទួលគេសដ្ឋៈទាំង៩ នោះកង្គាលគួរ បរិភោគ កង្គាលគួរ ។

(៧៤) សម័យនោះឯឪ ព្លួកកិត្តទទួលកេសដ្លៈ ទាំង៩ នោះក្នុង
កាលគួរ នាន់ក្នុងកាលគួរ ។ សូម្បីកោជនដ៏ស្និទ្ធក៏មិនត្រៃវមាត់ (๑) របស់
កិត្តទាំងនោះទៅហើយ កុំចាំបាចនិយាយ ឡើយដល់ កោជនប្រក្រត់ដែល
ជារិក្សាស់ ។ ដោយអាពាធ (ប្រមាត់) កើតឡើងក្នុងសរទកាល
នោះផង ដោយកត្តដែលមិនរលួយ នេះផង កិត្តទាំងនោះក៏វិធីវិតតែមានខ្លួន
ស្ពាំងស្គមសៅហ្មូង មានសម្បុរមាក្រក់ កើតជា រោគ លឿងស្វេកស្លាំង
មានខ្លួនរៅមដោយសរសៃ ព្រោះ ហេតុទាំងពីរនោះ ។ ព្រះមានព្រះភាគ
ទៃជំបានទតឃើញកិត្តទាំងនោះវិធីវិតតែមានខ្លួនស្ពាំងស្គមសៅហ្មូង មាន
សម្បុរមាក្រក់ កើតជា រោគ លឿងស្វេកស្លាំង មានខ្លួនរៅមដោយសរសៃ
សម្បុរមាក្រក់ កើតជា រោគ លឿងស្វេកស្លាំង មានខ្លួនរៅមដោយសរសៃ

សារត្តទីបនី នឹង វិមតិវិនោទនីដី៣៧ ភេដនទាំងនោះក៏គ្រប្រចាំទៅជាសោហ្មងមិនមាន
 ដោរសធា្យពីសាវិញ ។

រោសដ្តិក្នុនូរក វិសាទិរកសដ្តិកម្ចា

អ្នក្សេស ឧស្នាយ ស្នូសា ល្ងិស ឧស្នំហ៊ា ៥ឧដីហ៊ាំ-ប្បណ្ឌាកាជាតា ជមធំសត្តកត្តាត់ ។ ឯកហើ ក គេ ក់ត្ តាធំ មញ្ជា ភេសជ្ជាធំ កាលេ មដ់គូមេាត្វា តាលេ មាំកុញ្ចន្តិ គេសំ យាន់បំ តាន់ មាកតិកាន់ ហ្វេសន៍ ភោជជាន៍ តាន់ប៉ែ ឧទ្ធាខេត្តិ បកៅ សេខេស៌-ការិ តេ តេខ បៅ សារនិកេខ អព្យេខ ដុដ្ឋា ត់មិនា ខ ភត្តាខ្លានកោន ឥនុកយេន ក៏យ្យេសោ **နေ့**ယ ညွှေမှာ လွဲစာ ဗမိတိယ စင်္ဂါတီပင်္ကေမရာမှာ ឧម្ទេសស្នងកត្តាត់ ។ អ៩ ទោ ភកវា ឯងស្មុំ ចំខា ខេ រាងក្នុំ ឧយលោ ឧត្តិ យនុ យខា រួម អាមាថម អង្ជានាម៉ា ភិក្ខាប់ តាធិ បញ្ជា ភេសជ្ជាធិ បដិក្តហេតុ តាលេខ៌ វិតាលេខិ ខវិតុញ្ជិតុន្តិ ។

(៧៥) គេជ ទោ បន សមយេធ ក៏លាលធំ ក៏ក្នុចំ វាសេហ៍ កេសជួហ៍ អត្តោ ហោតិ ។ កកាតា ឯតមទំ អហេបេសុំ ។ អនុជាលម៌ ភិក្ខាវ វេសាធ៌ ភេសជ្ជាធ៌ រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីរោសផ្លះមានទា្ងញ់ជាដើម

ឥឲ្យវនេះហេតុដូចមេចបានជាពួកភិក្ខុវិងវិតតែមានខ្លួនស្គាំង៍ស្គមសៅហ្មង មានសម្បុរណ៍កក់ កើតជា**រោ**គលឿងស្វេកស្វាំង មានខ្លួនរកមដោយ សរសៃ ។ ព្រះអាននូក្រាបបង្គ័ទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ឥឡូវ នេះពួកកិត្តទល្អកេសជ្លៈ ទាំង៥ នោះក្នុងកាលគួរ នានក្នុងកាលគួរ សូម្បី កោជនដ៏ស្និទ្ធ ក៏មិន ត្រវមាត់របស់កិត្ត ទាំងនោះទៅហើយ កុំចាំចាចនិយាយ ទ្បើយដល់កោជនប្រក្រត់ដែលជាវត្តសៅហ្មង៍ដោយអាពាធ (ប្រមាត់) ដែលកើតទ្បើងក្នុងសទេកាលនោះផង ដោយកត្តដែលមិនរល្ហយនេះផង ลิฐติล์เฮเร็ก์ส์เลโลยารจุรស្ពាล์พุษเฟญล์ ยารพยูเม (กล้า ជារោគលឿងស្ដេកស្ដាំង មានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ ក្រោះហេតុទាំង ព័រនោះ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះជ័មានព្រះភាគ(ទង់ធ្វើ ធម្មកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំង ទ្បាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តខ្លាកេសជួ:ទាំង៥ នោះ ចានក្នុ កាលគុ*រ*ក់ហ្ន ក្នុកាលមិនគួរកំហ្ន ^(๑) ។

(៧៥) សម័យ នោះឯង ពួកកិត្តមានជម្ងឺ តែវិការដោយៗ ញ៉េជាញំ ។ ពួកកិត្តកាបបង្គំ ទូល សេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ តែស ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតៗ ញ៉េជាកេសដូ: គឺៗ ញ៉

៣០គួរគឺតាំងពីអរុណរៈទៅទល់ថ្ងៃត្រង់ ឯកាលមិនគួរ នោះតាំងពីថ្ងៃជ្រើពីត្រង់ទៅទល
 នឹងអរុណរៈ ។

វិនយចិនិកេ មហាវិគ្គោ

អញ្ជាំ មញ្ជាំ សុសុតារាំ សូតារាំ ឧន្ទ្រាំ តាលេ នំបញ្ញាំ តាលេ នំបញ្ញាំ តាលេ សំសដ្ឋំ តេលបរិកាតេន បរិកុញ្ជាំតុំ ។ កែលេ ខេ កិត្តាបេ នំបញ្ញាំ កែលេ ខេ កិត្តាបេ នំបញ្ជាំ កែលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជេ បរិកុញ្ជាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ តិឈ្លាំ ឧត្ត្រាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ ចំកុំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ តិឈ្លាំ ឧត្ត្រាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ ចំកុំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ និធ្ជាំ ឧត្ត្រាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ ចំកុំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ និធ្ជាំ ឧត្ត្រាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ និធ្ជាំ ឧត្ត្រាំ កំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ ឧត្ត្រាំ សំកាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ អាបត្តិ ឧត្ត្រាំ ស្បាល សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កាលេ សំសដ្ឋំ តាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កាលេ សំសដ្ឋំ នញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ ក្រាល សំសដ្ឋំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ ក្រាល្ជាំ កាលេ សំសដ្ឋំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ ក្រាល្ជាំ កាលេ សំសដ្ឋំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កាលេ សំសដ្ឋំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កាលេ សំសង្ជំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ កាលេ សំសង្ជំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិក្សាំ កាលេ សំសង្ជំ នាញ្ជាំ បរិកុញ្ជាំ បរិក្សាំ បរិក្សាំ កាលេ សំសង្គំ នាញ្ជាំ បរិក្សាំ បរិក្សាំ

(៩៦) នេះ ទោ បះ សមយេន កំហនានំ

កំក្តានំ មូលេហ៍ ភេសដ្ឋេហ៍ អត្តោ ហោតិ ។

កក់នោ ឯតមគ្គំ អាពេខេសុំ ។ អនុជានាមិ

កំក្តាប់ មូលេធ៌ ភេសដ្ឋានិ ហល់ខ្ញុំ សិន្តិប់ វេចំ

បញ្ចុំ អត់វ៉ៃសំ កដុកាពេហ៍ឈឺ ខុស់ ភន្ទមុត្តកំ

វិនយចិតិក មហាវត្ថ

ទ្វាឃ្មុំ ទ្វាញ់ត្រី ទ្វាញ់កែកើ ទ្វាញ់ដែក ទ្វាញ់ល ដែលភិក្ខុខទួល កង្គកាលគ្លូវ បំអិនកង្គកាលគ្លូវ លាយគ្នាក្នុងកាលគ្លូវ ស ម្រាប់ឲ្យកិក្ខុ ប្រើប្រាស់ដោយវិធីប្រើប្រាស់ដូចម្រេង (ជាសត្តាហកាលិក) បាន^(១) ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ បើទ្វាញដែលកិក្ខុជានទទួលក្**ងកា**លមិនគួរ ចំអិនក្នុង កាលមិនគួរ លាយគ្នាក្នុងកាលមិនគួរ បើកិត្តប្រើប្រាស់ទ្វាញ់នោះ ត្រវ អាបត្តិទុក្កដលី ។ ម្នាលកិត្តិទាំងទ្បាយ បើទ្វាញដែលកិត្តិទទួលក្នុងកាល គួរ តែចំអិនកង្គកាលមិនគួរ លាយគ្នាក្នុងកាលមិនគួរ បើកិត្ត្ ប្រើប្រាស ទ្វាញ នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ បើទ្វាញដែលក់ក្នុ ទទួលក្នុងកាលគួរ ចំអនក្នុងកាលគួរ តែលាយគាក្នុងកាលមិនគួរ បើកក្ ប្រើប្រាស់ទ្វាញ់នោះ ត្រៅអាបត្តិទុក្ដមួយ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បើ ទ្វាញដែលភិក្ខុខខួលក្នុងកាលគួរ ចំអនក្នុងកាលគួរ លាយគ្នាក្នុងកាលគួរ បើកិត្តប្រើប្រាស់ទ្វាញ់នោះ មិនត្រវអាបត្តិឡើយ ។

(៧៦) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តមានជម្ងឺមានសេចក្តីត្រូវការដោយ បុសឬមើមជាភេសជ្ជៈ ។ កិត្តទាំងនោះក្រាបខូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត នូវថុសឬមើមជាភេសជ្ជៈ គឺមើមរមៀត មើមទី មើមលំពាន់ មើមប្រស់ មើម អាច់ត្តឹស មើមរំដេង មើមស្បុវភ្ជាំង មើមស្បៀកវាញជែក ម្យ៉ាងទៀត

ច្រើប្រាស់បានកំណត់ត្រឹម ថា ថ្ងៃដាយ៉ាងយ្នា ។

រោសដ្តិក្ខុន្ធពេ កសាវាទំពេសដ្ឋកថា

យាធិ វ៉ា ខេត់ឈាន់ចំ អត្តិ មូលាន់ ភេសជ្ជាន់ នៅ ទានជ័យ ទានជ័យខ្ល⁽⁰⁾ ៩វេត្តិ ន ភោជជ័យ ភោជជី-យខ្ល^(k) ៩វេត្តិ គាធិ បដិក្តហេត្យា យាវជីវ៉ បរិហាត់ំ សតិ បច្ចយេ បរិកុញ្ជិតុំ អសតិ បច្ចយេ បរិកុញ្ជន្តស្ប អាបត្តិ ឧក្តាដស្បាត់ ។ គេជ ទោ បន សមយេន កំលានាធំ ភិក្ខាន់ មូលេហិ ភេសជ្ជេហិ បិដ្ឋេហិ អត្តោ ហោត់ ។ ភភាគោ ឃិតមគ្គំ អារោចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាល់ ជំសន់ ជំសនទោតត្តិ ។

(៧៧) នេះ ទេ បន សមយេន កំលានានំ ក់ក្លូនំ កាសាប់ប៉ា ភេសដ្ឋេប៉ា អត្តោ ហោតិ ។ កក់ នោ ឯតមត្តិ កាសាប់ប៉ា ភេសដ្ឋេប៉ា អត្តោ ហោតិ ។ កក់ នោ ឯតមត្តិ អាហេចសុំ ។ អនុជានាមិ ក់ក្លាប់ កាសាវានិ ភេសដ្ឋានិ និម្ពុកាសាំ កុំដំណាសាំ បដ្ដាលកាសាំ បក្កកសាំ បក្កកសាំ ជន្លាមកសាំ យានិ វា បនញ្ញានិចំ អត្តិ កាសាវានិ ភេសដ្ឋានិ នៅ ទានន័យេ ទានន័យគ្ំ ដង្កើ ន ភោជៈ ពីយេ ភេជន័យគ្នំ ដង្កើ ន ភេជៈ ប៉ាប់កំពុំ សគិ បច្ចុយេ បរិក្ញាភ្នំ អសគិ បច្ចុយេ បរិក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចុយ្យេ បរិក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ បច្ចាំ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិ ប្រាក្ញាភ្នំ ។ សគិប្ចាំ ប្រាក្ញា ប្បាក្ញា ប្រាក្ញា ប

o ឧ. ១១៩យត្តំ ។ ៤ ឧ. កោជនីយត្តំ ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីរោសដ្លីៈមានទឹកចត់ដាដើម

មើមដ ៃ ណា ជាគេសដ្ឋៈមិនផ្យាយ ទៅ ដើម្បី វា ខន័យ :ក្នុង វា ខន័យ : មិន ផ្យាយ ទៅ ដើម្បី ភា ខន័យ :ក្នុង វា ខន័យ : មិន ផ្យាយ ទៅ ដើម្បី គោជន័យ : ក្នុង គេប ទេ សំ ខ្បាយ នោះ ហើយ ក្សា ខុកដ កាប ទា ល់ អស់ ជាន ភា ល បើមាន ហេតុ ទើប ភិក្ខុ ខាន់ បាន អាល បើមាន ហេតុ ទើប ភិក្ខុ ខាន់ បាន អាល បើមាន ហេតុ ទើប ភិក្ខុ ខាន់ បាន អាល បើមាន ហេតុ ខេប ភិក្ខុ ខាន់ នៃ វិមាប ត្តិ ខុក្កដ វ សម័យ នោះ ឯង ពួកភិក្ខុ មានជម្ងឺ មាន សេច ភ្លឺ តែវិមារ ដោយ ម្យៅជា គេសដ្ឋៈ ដែល កើតអំពី ហុស ឬ មើម វ ពួកភិក្ខុ អាបប ន្តិ ខូល សេច ភ្លឺ ទុំ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ វ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុ ទាំង ខ្យាយ តថា គតអនុញាត ថ្មកិននឹង កូន ឬកិន

(៧៧) សម័យនោះឯន៍ ពួកកិត្តមានជម្ងឺមានសេចក្តីត្រូវការដោយ

«កែចត់ជាកេសជ្លៈ ។ កិត្តទាំងនោះកាបបង្គំ «លសេចក្តី» ចំពោះព្រះមាន

ពោះភាគ ។ ពោះអង្គ នាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង «ពួយ តថាគតអនុញ្ញាត «ក

ចត់ជាកេសជ្លៈ គឺ «កែចត់កើតអំពីដើមស្តៅ «កែចត់កើតអំពីដើមខ្វែងគង់

«កែចត់កើតអំពីដើមអម្បែងថ្ងៃ «កែចត់កើតអំពីវិហ្វ័បណ្តូលពេជ្រ «កែចត់
កើតអំពីដើម«ខ្វាប្ចថាន់ ម្យ៉ាង «ទិតចត់ដៃ «កេចត់ដៃ ណាជាកេសជ្លៈ មិន

ជ្យាយ ទៅ ដើម្បី១ «និយៈក្នុង១ «និយៈ មិនផ្សាយ ទៅដើម្បីកោជនីយៈ

កុងកោជនីយៈ ៤ កិត្ត «ល្ខឹកចត់ទាំង នោះ ហើយក្សា «កដាប «ល់អស់

បាន កាល បើមាន ហេតុ «ខែបកិត្ត នាន់បាន កាល បើគ្មាន ហេតុ « ហើយ

កិត្ត នាន់ ត្រូវកាបត្ត «ក្ដុង ។

វិនយចិតិកេ មហាវិគ្គោ

(៧៤) នេះ ទេ មន សមយេន គឺលានានំ គិត្តូនំ បណ្ណេទាំ គេសដ្លេទាំ អត្តោ ហោត់ ។ គក់តា
ឯកមត្តំ អាពេទេសុំ ។ អនុជានាមិ គិត្តាពី បណ្ណានំ
កេសដ្ឋានិ និម្ពបណ្ណាំ គក្កដជបណ្ណាំ បដោលបណ្ណាំ សុលេសចណ្ណាំ^(၈) គេប្បាស់បណ្ណាំ យានិ វា បនញ្ញានិចំ
អត្តិ បណ្ណានិ គេសដ្ឋានិ នៅ ទានជីយេ ទានជ័យគំ
ដេខ្លេំ ន គោជនីយេ គេជនីយទំ ជខ្លេំ គានិ បដិត្តហេត្យា យាវជីវ បរិហាត់ សត់ បច្ហាយ បាំគុញ្ចំ អសត់
បច្ចាយ បរិកុញ្ច្នស្ប អាបត់ ឧក្តាជស្បាត់ ។

(៩៩) នេះ ទោ បន អមយេន កំហានានំ ភិក្ខុនំ
ដលេស ភេសដ្លេស អគ្គោ ហោត់ ។ កកានោ ឯកមគ្គំ
អាហេខសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុថា ដល់និ ភេសដ្ឋានិ
វិបន្តំ ចិច្ចូលី មាំខំ បាតែកាំ វិភិតកាំ អាមហកាំ
កោបដល់ (២) យានិ វា បនញានិចិ អគ្គិ ដល់និ ភេសដ្ឋានិ
សង្សានិ នៅ ទានន័យ ទានន័យទំ ដាន្គិ ន ភោជន៍យេ

o តុលសិបណ្ណត្តិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ ២ កេដ្ឋផលគ្គិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយបិដិក មហាវិង្គ

(៧៤) សម័យនោះឯង ពួកកិត្តមានជម្ងឺមានសេចក្តីត្រូវការដោយ
ស្ងឹកឈើជាកេសជ្លៈ ។ កិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំ ខូលសេចក្តីទុះ ចំពោះព្រះ
មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត
ស្ងឹកឈើជាកេសជ្លៈ គឺស្ងឹកស្ដៅ ស្ងឹកខ្វែងគង់ ស្ងឹកអម្បែងថ្ងៃ ស្ងឹក
មែះ ព្រៅ ឬជីលើងលាត់ ស្ងឹកកប្បាស ម្យ៉ាងទៀត ស្ងឹកដទៃណាជា
កេសជ្លៈ មិនផ្សាយទៅ ដើម្បីទាទន័យៈក្នុងទាទន័យៈ មិនផ្សាយទៅ
ដើម្បីកោជន័យៈក្នុងកោជន័យៈ ឲ្យភិក្ខុខខួលស្ងឹកទាំងនោះហើយខុក
ដាបទល់អស់បាន កាលបើមានហេតុខើបកិត្តគាន់បាន កាលបើគ្មាន
ហេតុខេលើយកិត្តគាន់ ត្រូវអាបត្តខុក្ខដ ។

រោសដ្តិក្ខុន្ទកេ ដំពុសទីរវាសដ្តិកថា

កោជជ័យត្តំ ៩រឆ្នំ តាធិ បដិក្តហេត្វា យាវជីវំ បរិហារិតុំ សតិ បច្ចុយេ បរិកុញ្ជិតុំ អសតិ បច្ចុយេ បរិកុញ្ជន្តស្ប អាបត្តិ ឧុក្គដស្បាតិ ។

(៤០) គេជ ទោ បន សមយេធ កំណត់ ក់គ្គាច់ ជន្វហ៍ ភេសជ្ជេហ៍ អត្តោ យោត៌ ។ ភកវតោ ឯតមគ្គ អារោចេសុំ ។ អនុជានាម៉ា ភិក្ខាវ ៩ត្វ និ ភេសជ្ជានិ ហិផ្តុំ ហិដ្ឋតុំ ហិដ្ឋសិទាត់ត់ តត់ តកបត្ត តកបណ្ដ សជួលសំ ឃានិ វា បន្ញាធិចិ អគ្គិ ៨គុធិ គេសជ្ជាធិ ដៅ សនច្ចលេ សនច្ចល់ នេះ ខ្ញុំ ខ មេខេត្ត កោជជ័យត្តំ ជវត្តិ តាធិ បដិក្តហេត្វា យាវជីវ បរិហវិតុំ សត៌ បច្ចុយេ បរិកុញ្ជូំតុំ អសត៌ បច្ចុយេ បរិកុញ្ជុស្ស អាចតិ ឧុក្ខដែស្ត្រិ ។

ភេសដ្តិក្ខន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីភេសដ្តៈមានជ័រឈើជាដើម

ក្នុងក្រោជន័យ: ឲ្យកិត្តខទួលផ្ទៃឈើទាំងខ្យាយនោះ ហើយរក្សាខុកដភាប ខល់អស់ថ្ងាន កាលបើមានហេតុ ខើបកិត្តធាន់ថ្ងាន កាលបើស្ថាន ហេតុខេ ហើយកិត្តធាន់ ត្រូវអាបត្តិខុកដ ។

(៤០) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុមានជម្មីមានសេចក្តីត្រវការដោយជ័រ ឈេ**ជាកេ**សដ្ឋ: ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្របបង្គ័ទូលសេចក្ដី៖ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ជ័រឈើជាគេសដ្ឋ: គឺជំរាដែលហូរចេញអំពីដើមហិង្គី ១ ជ័រដែលគេយកស៊ឹក នឹងមែកហិង្គមករងាស់ ១ ជ័រដែលគេយកតែស្ទឹកហិង្គិតែម្យ៉ាង៍មករំងាស់ ១ (ជ័រទាំងបីយាងនេះជាជាតិហិង្គទាំងអស់) ជ័រដែលហូវចេញអំពីត្រយ เพื่อ สักสงทุกเอญห์ตั้งรักเหงือ สักสงเลเชะงั้กเพ็พห មកធ្វើ 🤊 កំញាន 🤊 ម្យ៉ាងទៀត ជ័រឈើដទៃណាដែលជាគេសដ្ន: មិន ផ្សាយ ទៅ ដើម្បីទា ទន័យ: ក្នុង ទា ទន័យ: មិនផ្សាយ ទៅ ដើម្បី កោជន័យ: ក្នុងកោជន័យ: ឲ្យភិក្ខុខទួលជ័រ ឈើទាំង៍ នោះ ហើយរក្សាទុកដក្បទល អស់បាន កាលបើមានហេតុ ទើបកិត្តទាន់បាន កាលបើគ្មានហេតុ ្រេ ហើយភិក្សាន ត្រាវកាបត្តិទុក្ស ។ ខ្

វិសយចិដិកេ មហាវិជ្ញា

(៤០) គេខ ទេ ១០ សមយេខ កំហនាន់ កិច្ចុំ
ខំ ហេយេហ៍ កេសជ្ជេហ៍ អត្តោ ហោត់ ។ កក់តោ

នាំតមត្តំ អហេខេសុំ ។ អនុជានាមិ កិត្តាប់ ហេយាជំ
កេសជ្ជាន់ សមុខ្លំ កាន្យលេយាំ សិខ្លំ ខុត្តិខំ
ពិលំយាន់ វា ១០ញាន់ទំ អត្ត ហេយាន់ កេសជ្ជាន់
នៅ ទានន័យ ទានន័យត្តំ ៩ គ្នៅ ៤ កោជន៍យេ កោជន៍យេ ទានន័យត្តំ ៩ គ្នា យាវជីវ ហេហិតុំ

សុភា ១០ប្រ បក្សាញ្ចំតុំ អសតិ ១០ប្រ បក្សាញ្ចូស្បូ

អាបត្តិ ខុត្តដស្បាត់ ។

វិនយបិជិព មហាវត្ត

(៨១) សម័យនោះឯឪ ពួកកិត្តមានជម្ងឺមានសេចក្តីត្រូវការដោយ
អំបិលជាកេសជ្លៈ ។ កិត្តទាំងទោះក្របបង្គំឲូលសេចក្តីទុះ ចំពោះក្រោមន

ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ តាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ គថាគតអនុញាត
អំបិលជាកេសជ្លៈ គឺអំបិលកើតក្បែរឆ្នេះសមុខមានបែបដូចជី១០០ អំបិល
មានពណ៌ ខ្មៅ (អំបិលបែកតី) អំបិលមានពណ៌សកើតលើភ្នំ អំបិល
ដែលមានពន្ធកដុះអំពីផែនដី (អំបិលដែលកើតអំពីអាចម៍ជីមានរស់បែ)
អំបិលមានពណ៌ ក៏ហមដែលគេចអំនជាមួយនឹង គឿងសម្ភារៈទាំងពួង
ម្យ៉ាងខៀត អំបិលដៃ ណាដែលជាកេសជ្លៈ មិនផ្សាយទៅ ដើម្បីទាទៈ
នីយៈក្នុងទានន័យៈ មិនផ្សាយទៅ ដើម្បីកោជន័យៈក្នុងកោជន័យៈ ឲ្យកិត្ត
ខណ្ឌមាល់សំពីនោះ ហើយក្បេតុកដាបទល់អស់បាន កាលបើមាន
ហេតុ ខើបភិត្តធាន់បាន កាលបើគ្មានហេតុខេ ហើយកិត្តធាន់ ត្រូវអាបត្តិ

(៨៤) សម័យនោះឯង ព្រះវេលដ្ឋសីស:ដ៏មានអាយុជា «បជ្ឈាយ៍
បេស ព្រះអាននូដ៏មានអាយុកើតបូសធំ ។ ចីវវដែលប្រហាត់ ដោយទឹក
រំអិលក៏ជាប់ស្អិត នៅនឹងកាយរបស់ ព្រះវេលដ្ឋសីស: នោះ ។ ពួកកិត្តក៏យក
ទឹកទៅហបច់វរនោះឲ្យសើម។ ហើយបកចេញ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ខ្ងែត់ពុទ្ធដំ ណើរទៅកាន់សេខាសនលាវិកជានទេត ឃើញកិត្តទាំង នោះកំពុង
យកទឹកទៅហបច់វែទាំងនោះឲ្យសើម។ ហើយបកចេញ ហុះខត ហើយ

ភេសដ្ឋក្នុន្ធពេ ចុណ្ណាទិភេសដ្ឋកថា

ယောင္းက န်ာက္က ေကာင္းမည္ကိမ္ ရေပးမည္ကိမ္ခ်စ္တာ ေကာင္းကို ស្នេនក្រេ គំមិមស្បា គំគ្នាក គំគ្នានោ អាពា នោតិ ។ ឥមស្ប_{ាននេះ} អយស្នាស់ ដល់យសិយាពេលហុយាល ទីវារឌ៌ កាលេ លក្ខនំ តាឌ៌ មយំ ឧឧកោន តេមេត្វា នេះ មេត្តា អបកន្លាមាត់ ។ អ៩ខោ កកវា ឯកស្មឹ ក្នុងនេះ វាឌម្មី ឧស្សាហ ខត្តិ ២៩ ២៦ ភូមិ មាន ទើក្នុង មន់ជាខាត្ មួយ ៣ ៣ មា ម ត្ថា្ទា ឯ អស្សាប្ ឯ ៩៤៤៩១ ឯ មាយ ១េ តាយេ វា ឧក្សា ខ្ណាធ៌ ភេសដ្ឋាធ៌ អតិលាជស្ប ငေးကို မရိုက် ជេនឧိပတ္တိ မရှုတာမိ အိတ္တုပ ရေးကွာလံ មុសលច្ខំ ។

(៤៣) គេជ ទោ មន សមយេធ គិលានាធំ គិក្ខុធំ ចុណ្ណេហិ គេសដ្ឋេហិ ចាល់គេហិ អគ្គោ ហោតិ ។ គក់តោ ឃិតមគ្គំ អាពេប្រសុំ ។ អនុជាជាមិ

ភេសដ្ឋក្ខន្ធក: ភាក្យគោលអំពីភេសដ្ឋ:មានគ្រឿងលំអិតដាដើម

e្រង់ចូលទៅកាន់សំណាក់ភិក្ខុទាំងនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយe្រង់មាន ពុទ្ធដ មាស់នេះនឹងភិក្ខុទាំង នោះថា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនេះមានអា-ពាធដ្ឋបម្តេច ។ ពួកភិត្ត្ កាបបង្គំខូលថា បពិត្រ ព្រះអង្គ័ដ៏ចំរើន ព្រះ វេលដ្ឋស៊ីស:ដ៏មានអាយុនេះកើតហ្លួសធំ ចីវៃប្រហេត់ដោយទឹករំអិលជាប ស្ថិតនៅនឹងកាយ 🧃 ព្រះអង្គទាំងឡា យយកទឹកមកលាបចីវេទាំង នោះឲ្យ សេម១ហេីយបកចេញ ។ ablaពោះនិទាននេះ ដំណេីវនេះ មេីបablaពេះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើធម្មីភថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំងឡាយមកក្នុងពេលនោះ ឋា មាលភិក្ខុព៌ង៍ឡាយ ភិក្ខុណាមានអាពាធ គឺកមឬមោស់ក្ដី បុសតូចក្ដ អាញធន្ធិករង្គែក ឬសធិត្ត និង្សាយមានក្នុនអាក្រក់ តថាគតអនុញាត គ្រឿង៍លំអិតជាគេសដ្លៈដល់ភិក្ខុនោះ តថាគតអនុញាតអាចម៍គោ ដីស្ថិត នឹងកាក់នៃ គឿង ជែលក់ ដល់ភិក្ខុដែលមានជម្ងឺ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគតអនុញាតត្យាល់នំងីអង្គែ

(៨៣) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុមានជម្ងឺមានសេចក្តីត្រៃវិការដោយ គ្រឿងលំអិតជាគេសជ្ជ: ដែលគេវែងរួចស្រេចហើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ កាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ ទ្រង់ត្រាស់ថា

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្នោ

ភិក្ខាប់ ចុណ្ឌទាលធំខ្លំ ។ សណ្ឌេទាំ អ**ុត្តា មោភិ ។** អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ ឧុស្សចាលធំខ្លំ ។

(៨៥) គេឧ ទោ មឧ សមយេឧ អញ្គាសរ្ អិក្គុ នោ
ខក្តុ ពេកាពា នោ ហោតិ ។ តំ ភិក្ខុ បក្តិ ហេត្វា ឧុទ្ធារំបំ
បស្បារំបំ ឧិក្ខាមេខ្លំ ។ អន្ទសា ទោ ភកវា សេខាសឧបារិក់ អាហិឈ្លាខ្លោ តេ ភិក្ខុ តំ ភិក្ខុំ បក្តិហេត្វា

វិនយបំដាក់ មហាវគ្គ

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតក់ ញ្ច្រែស ម្រាប់វែង គ្រឿងល្អិត ។
(ពួកកិត្តមានជម្ងឺ)មានសេចក្តី តវិការដោយ គ្រឿងលំអិតដ៏ល្អិត កែលែង ។
ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតក់ ញ្ចែង
សំពត់ (๑) ។

(៨៤) សម័យនោះឯង៍ មានកិក្ខិ ព្រមានអាពាធកើតអំពីអ-មនុស្ស^(២) ។ អាចារ្យនឹងឧបជ្ឈាយជាអ្នកបម្រើកិត្តនោះក៏មិនអាចនឹងធ្វើកិត្ត នោះឲ្យស្បើយរោគបាន ។ កិត្តនោះទៅកាន់កន្លែងគេសម្ងាប់ជែកហើយក៏ ស៊ីសាច់នៅ^(៣) ផឹកឈាមស្រស់^(៤) ។ អាពាធរបស់កិត្តនោះដែលកើតអំពី អមនុស្សនោះក៏រម្ងាប់ទៅ ។ ពួកកិត្តកាបបង្គ័ ខូលសេចក្តីទុំះចំពោះ ព្រះដ៏-មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ (១៩តែស្រាប់ ម្នាលកិត្តទាំងខ្លាយ តថាគត អនុញាតសាច់នៅ ឈាមស្រស់ ដល់កិត្តដែលមានអាពាធកើតអំពី អមនុស្ស

(៨៥) សម័យនោះឯឪ ភិក្ខុ ១ រូបមានអាពាធឈឺវេត្ត ។ ភិក្ខុទាំឪ ទ្បាយនាំគ្នា គ្រាហ៍ភិក្ខុនោះទៅឲ្យបន្ទោបឪខុញ្ចរៈផឪ បស្សាវៈផឪ ។ ព្រះ មានព្រះភាគ (ទៃឪពុទ្ធដំណើរទៅកាន់សេនាសនចារិក បានទតឃើញភិក្ខុ

វត្ថុសម្រាប់រែងគ្រឿងល្អិតមានម្សៅជាដើម ដែលហៅថា កាតៅ ។ ៤ ដិទ្ធីដែលឈឺ គ្រោះឡេចចូល ។ ៣-៤ អដ្ឋពថា ថា ភិក្ខុនោះមិនស៊ីសាច់នៅដឹពឈាមស្រស់នោះទូខឯង
 គំឡេចដែលវាចូលភិក្ខុនោះវាស៊ីវាដឹព លុះស៊ីដិពហើយវាចេញទៅ ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធពេ អញ្ជនាទំអនុជាឧនពថា

នទាំរត្ ឧស្សារត្ ខ្មុំ នៃស្វាន យេន នេះ កុំក្នុំ ချောင်ရောက်ရှိ နေရာမှာ အောင်းမှာ အော មហ៊ី ឆ្នំណ ស្ទំនោ សយខោឌ្ន ឧមស៊ី ងទើ **ស**៣-ស្មាតា ចក្ខាក្រកាពា នៅ ម៉ឺ ម៉ឺ ម៉ឺ ម៉ឺក្តី មេត្វា ឧត្វាវ៉េម៉ឺ បស្សាប្រំ ជំគ្នាមេមាត់ ។ អ៩៧៣ ភកវា ឯតស្មឹ ជំនានេ រាងអ្នី ឧយលា ខេត្ត ២៩ ២៦ ភូមិ មានទើស អថ់ជាសគ្គ មួយ អញិច្ ២៩នៃឃិច្ច មោះ ဆေးကျိုင္ ၊ၾကံေ့ ၾကလ်င္စီ ႕ ဗႀိဳးဗ်င္စရက္ (₀₎ မျိဳးေ ហោតិ ។ កក់វេតា ឯតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ អណ្ជាលាមិ ភិក្ខាប់ខែខ្លួន តក់ ភាន្យានុសាយំ តាល់សំ ភន្ទុត្ត-កាត្តិ។ តោន ទោ បន សមយោន ភិក្តុ ប៉ដ្ឋាធិ អញ្ជាធិ

^{🛾 🕯 .} អញ្ចនុបចិស ទេហិ ។

រោសដ្តិក្ខន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតកេសដ្តិៈមានប្រាំបន្តក់ភ្នែកជាដើម

ទាំងនោះកំពុងនាំគ្នា គ្រាហ៍ភិក្ខុនោះទៅឲ្យបន្ទោបង់ខ្ញុករ:ផង បស**្រវ**:ផង ដល់ ហើយ ៤ ង៍មានពុទ្ធសម្រាស់ នេះនឹងកិត្ត ទាំង នោះថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ភិក្ខុនេះមានអាពាធដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ[កាបបង្គុំខូលថា បតិ(ត្*ព្រះ*អង្គដ៏ចំរើន លោកដ៏មានអាយុ នេះមានអាពាធឈឺភ្នែក 🧃 ព្រះអង្គ ទាំង ទ្បាយ នាំគ្នា គ្រាហ៍ភិក្ខុ នេះ ទៅឲ្យបន្ទោបង់ _ខ ក្លាវ: ផង បសព្វវ: ។ ក្រោះនិទាននេះ ដំណើវនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគខ្ទង់ធ្វើ ជម្មុកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅកិត្តទាំង ទ្បាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតថាំបន្ទក់ភ្នែក គឺថាំបន្ទក់ភ្នែកមានពណ៌ខ្មៅ (ដែលគេសូដោយ គ្រឿងសម្ភារៈ ទាំងពួង) ថ្នាំបន្តក់ភ្មែកធ្វើពីជាទេ (ដែល គេធ្វើដោយ គ្រឿងសម្ភារ: ផ្សេង១) ថ្នាំបន្តក់វគ្គកដែល កើត ក្នុងខ្សែតិក ជ័រវង់នឹងធ្យង់ (ដែលគេយកអំពីអណ្តាតបទិប) ។ ពួកកិត្តមានសេចក្តី ត្រវការដោយវត្តដែលយកមកកិនលាយជាមួយគ្មានឹងថ្នាំបន្តក់ភ្នែក ពួកកិត្ត្ ក្រាបបង្គុំ ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខាំងព្យាយ តថាគតអនុញាតទឹមបន្ទឹ ទ្វឹមក្រសា្ទ ទឹមក្ខាំពាក់ កំញាន នឹងមើមស្មៅក្រវាញជ្រឹក ។ សម័យ នោះឯង ពួកកិត្តទុកច្នាំបន្តក់ភ្នែកទាំងទ្បាយ ដែលជាមេជ្រក្នុងសៀន

វិនយចិដិកេ មហាវិក្ដោ

ដាលគេសុខ សហគេសុខ ឧិត្តិខន្តិ និលាខុស្តេសិខិ ចំអុគោហ៍ចិ ជុំគាំវិយឆ្គុំ ។ កក់ នោ ឯ៩មន្ទុំ អាព្រច-សុំ ។ អត្សាសាម៌ ភិទូ៧ អញ្ជន៌ភ្នំ ។ គេជ ទោ បន សមយេជ ជញ្ជូន ភ្នំ ក្សា ក្សា មញ្ជូន យោ ជាបង្គំ ស្រេច និយមណ៍ មេខុស្ស ឧដ្ឋាយខ្មុំ ទីយន្តិ វិទា ខេត្ត ស្រយុទ្រចំ នាម ក៏ហ៊ី កាមកាក់នោត់ ។ ភេឌា ខេត្ត ភាពេល សុំ ។ ឧភិភិ្ឌាវ ឧញ្ជាវថា អញ្ជូធិ៍ ជាភេឌ្ឌា យោ ជាប្រប្ប អាចផ្ដុំ ខុត្តដស្ប អនុជាជាមិ ្រឹត្តាក្រុង ច្នេង ច្រុំ ទេស ស្រុម ទេស មុខ ខេត្ត មណ់ កាដ្ឋមណ៌ ជតុមលំ ដលមយំ លោសមយំ សផ្ទុ-សេឃ្មុំ ខេត្ត សេ ខេត្ត មេខាវែទ្ធ មេខាវែទ្ធា

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

ទាំងទ្វាយៈខ្លះ ក្នុងផ្តិលទាំងទ្វាយខ្លះ (ជាំបន្តក់ទាំងទ្វាយ នោះ) ប្រឡុក ច្រទំព្រៃ ដោយកំទេច ស្មៅទាំងឡា យ១៖ ដោយអាចម៍ដីទាំងឡាយ១៖ ។ ពួកកិត្ត្ ក្រាបបង្គ័ឲ្យសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិឲ្ធផ្ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត្តាំងឡាយ តថាគតអនុញាតក្វាក់ស ម្រាប់ដាក់ថ្នាំបន្តក ក្អែក ។ សម័យនោះឯង ពុក្ខពុគ្គិយភិក្ខុ បើប្រាស់ក្អាក់សម្រាប់ដាក ញុំបន្តក់គ្រិកខ្ពស់នឹង៣០ (គឺមានល្អមានអាក្រក់) គឺត្បូកធ្វើដោយមាស នឹងក្នាក់ធ្វើដោយប្រាក់ ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស គិះដៀល ឋន្ទះបង្គាប់ថា ដូចជាពួកគ្រហស្ដដែលបរិភោគកាមគុណ ។ ភិក្ខុទាំន៍ ទ្យាយ[កាបបង្គំទុល្លសេចក្ដីទុះចំពោះ[ព្រះដ៏មាន[ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ [ទូផ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុខាំងឲ្យយ ភិក្ខុមិនត្រូវប្រើប្រាស់ក្នាក់សម្រាប់ដាក់ ញុំបន្តក់ត្រែក សុនន៍មាប ខេ កិត្តណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវមាបត្តិទុក្ខដ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគតអនុញាតក្កាក់ធ្វើដោយធ្នឹង^(១)ធ្វើដោយក្ក ធ្វើដោយស្នែង ធ្វើដោយដើមបចុស ធ្វើដោយដើមចូស្ស៊ី ធ្វើដោយ $(w^{\prime\prime})$ ធ្វើដោយជ័រ $(w^{\prime\prime})$ ធ្វើដោយផ្ទែរ $(w^{\prime\prime})$ ធ្វើដោយ(w)ហគ្គាគ្(w)ដោយគូថសង្គី ។ សម័យនោះឯង ព្យុកភិក្ខុមិនបានបិទភ្លាក់សម្រាប់ដាក់ថ្នាំ

វៀវលៃងតែឆ្អឹងមតុស្សបេញ ក្រៅពីនោះទោះឆ្អឹងអ៊ី ២ កំគួរទាំងអស់ ។ ៤ គឺភ្ជាក់ដែល
 ធ្វើពីជាតិស្គាន់ ទង់ដែង ដែក សំណផុក សំណល់ហាំង ។

រោសដ្តីក្នុន្តកេ អញ្ជូនិសហកអនុជាននកថា

យោធិតិណេខុណ្ណេហ៍មិ ប៉ុស្តាល់មិ ជុំកំណែឆ្គិំ។ ភក-វាគោ ឃិតមត្ត អារោចសុំ ១ អនុជានាចិ ភិក្តាប់ អប៊ីជា-ឧត្តិ។ អចិតាធំ និបត់ត។ អនុជាសាមិ ភិក្សា សុត្តាកោ-ឧត្វិទ្យា អញ្ជនិយា ត្វិទុស្តិ ។ អញ្ជនិ ៩៧ទាំ ។ អនុ-ជានាម ភិក្ខាវ សុត្តគេន សំព្វេតុធ្និ ។ គេន ទោ យោជ្ញិ ។ ភក់នោ រាឌឧឌ្គំ អាពេធេសុំ ។ អនុជាសម័ ಹಿಮ್ಮೆ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಣಣ ಕ್ಣಣಣ ಕ್ಷಣಣ ಕ್ಣಣಣ ಕ್ಷಣಣ ಕ್ಣ ជព្វក្តិយា ភិក្តុ ឧស្វាវថា អញ្ជជ័សលាកាយោ ជាជ្រឹ ម្សៅហ៊ាងតា នៃបាងតា ឯងមមា វង្សាធាខ្មុំ ១៣ខ្មុំ វិទា ខេត្ត សេយ្យថា បិ គិហិ កាមកោគិលេតិ ។ ភភវនោ ស្ស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្ សត្ថ ភិក្ខុមេ អដ្ឋិមលំ នស្ដមលំ វិសាឈមលំ ។ បេ ។

ភេសដ្ឋក្ខនូច: ពាក្យពោលអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតនូវចង្កើះក្នាត់

បន្តក់ភ្នែក ញុំ ទាំងនោះក៏ច្រឡុកច្រឡំ ដោយកំខេចស្នៅទាំងឡាយខ្វះ ដោយអាចដីទាំងទ្បាយខ្វះ ។ ពួកភិត្ត្ កាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះដឹ មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអ-នញាតគម្រប់ប្លុក្ខភ ។ គម្រប់ ចេះតែជាក់។ ព្រះអង្គ ខ្ទង់ត្រាស់ថា ម្នាល់កិក្ខុ ទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុវុំបុចង៍ក្ងាក់ដោយឡែ ។ ក្វាក់ក៏ចេះតែ បែក ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត់ឲ្យកិត្ត ស្រេះដោយខ្សែ។ សម័យនោះ ពួកកិត្តបន្តក់ភ្នែកដោយ ម្រាមដៃ ភ្នែកទាំង ទ្យាយក៏មិនស្រល់ ។ ពួកកិត្ត កាបបង្គុំ ខុលសេចក្ដីនុះ ចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅ តែ ស ថា ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតបង្អឹះ ក្កាក់ ។ សមយនោះ ពួកគេពុទ្ធិយកិត្តប្រើប្រាស់ចង្ទឹះក្អាក់ដទួសនឹង៣០ គឺបង្គឹះធ្វើដោយមាសទ្វះ ធ្វើដោយ ប្រក់ទ្វះ។ ពួកមនុស្សពោលទោស តិ:-ដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ដូចជាពួក[គហសុអ្នកបរិកោតកាមគុណ ។ ភិក្ខុទាំង ទ្វាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ ទ្រង់ ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុខាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រៃប្រើប្រាស់ចង្ខឹះកា្ក់ដីខ្ពស់នឹង ទាប ទេ ភិភ្ពា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិខុតដ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ តថាគត អនុញាតចង៏៖ដែលធ្វើដោយធ្នឹង ធ្វើដោយក្ក ធ្វើដោយស្វែង ៗបេ ។ ធ្វើ

នៃយបិឝិពេ មហាវិញ្ហា

សន្ន់សាក់មេយន្តិ ។ គេជ ទោ បន សមយេជ អញ្ជន៍សលាកា កូមិយំ បត់តំ⁽⁰⁾ ដុសា ហោតិ ។ កក់តោ ឃិតមត្តំ អាហេចសុំ ។ អនុជាជាមិ កិត្តាហ សហកោជាជិយន្តិ ។ គេជ ទោ បន សមយេជ កិត្តា អញ្ជជំចំ
អញ្ជន៍សហកាំបំ ហេត្តេជ បរិហេត្តិ ។ កក់តោ ឃិតមត្តំ
អហេចសុំ ។ អនុជាជាមិ កិត្តាហ់ អញ្ជជំទាំ ។ អំសវន្ធកោ^(៤) ជ ហោតិ ។ កក់តោ ឃិតមត្តំ អហេចសុំ ។
អនុជាជាមិ កិត្តាហ់ អំសវន្តកាំ ពន្ធឧសុត្តកាត្តិ ។

(៤៦) នេះ ទោ បន សមយេន អាយស្មាតា
បំបើខ្លាំបូស្បូស្សី ស៊ីសាភិតាទោ ហោតិ ។ ភកាតោ ឯតមគ្គំ
អារោបស់ ។ អនុជាខាមិ ភិក្ខាវ មុខ្លុំ តេបកាឆ្គំ ។
ឧត្តមន័យ ហោតិ ។ ភកាតោ ឯតមគ្គំ អារោបស់ ។
អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ឧត្តកម្មត្តិ ។ ឧត្ត កហតិ ។

១ ឱ. បតិតា ។ ៤ ឱ. អសពឲ្កោ ។

វិនយបិងព មហាវត្ត

ដោយគូថសង្ខ៍ ។ សម័យនោះ ចង្កឹះក្អក់ក៏ធ្លាក់ទៅលើផែនដី ចង្កឹះក្អក់ នោះក៏អាត្រក់មិនស្អាត ។ កិច្ចទាំងឲ្យយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ្លីទង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចទាំងឲ្យយេតថាគត់ អនុញាត់បំពង់សម្រាប់ជាក់បង្គឺ៖ ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុវត្សភាក់ សម្រាប់ជាក់ថ្នាំបន្តក់ភ្នែកខ្លះ ចង្កឹះភ្ជាក់ខ្លះនៅឥនឹងដៃ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះជីមានព្រះកាត់ ។ ព្រះអង្គ្លីទង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត់ថ្នាំសម្រាប់ជាក់ក្បត់ ។ ឡៃយោគ វបស់ថង់នោះក៏មិនទាន់មាន ។ ពួកគិត្ត្ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លីទង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចទាំងទ្បាយ តថាគត់ អនុញ្ញាតនូវឡៃយោគនឹងឡែសមាប់ចង់ ។

(៨៦) សម័យនោះឯង ព្រះបិលិទ្ធវច្ឆន្លេរដ៏មានអាយុកើតជម្ងឺក្ដៅ ក្បាល។កិត្តទាំងទ្បាយការបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទៃង់ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតប្រេង៍សម្រាប់ លាបក្បាល ។ ព្រះបិលិទ្ធវច្ឆន្លេះក៏នៅតែអត់ទាំរពេតនោះមិនបាន ។ ពួក កិត្តការបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនត្តកម្ម (គឺការហិតឬបញ្ជាក់ទៅ តាមប្រមុះ)។ ឯថ្នាំសម្រាប់ពិតឬបញ្ជាក់ទៅតាមប្រមុះក៏កំពប់ខ្លួយទៅ ។

រោសជ្ជក្នុន្ធកេ មុទ្ធនិ គេលកាទិអនុជាននកថា

កក់ តោ ឯតមត្ត ភាពេចសុំ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខាប់ ឧត្ត-ការលាំខ្លុំ ។ តេខ ទោ ២ខ សមយេខ ៩ពុក្ខិយា ភិក្ខុ ឧទ្ធាវថា ឧត្តភាពហ៍យោ ជាធ្វើ សោវណ្ណមយ៍ រួចយ-មញ្ ។ ឧដ្ឋាយ្ជ ខ្មុំ ខ្មែន រួម នេះ មេខាំ មេខាំ ថាចំ កំបាំ កាមកោក់លេត ។ កក់គោ ឯតមត្ត អារោ-ចេញ់ ១ ខ ភិត្តាប់ ឧត្ថាទោ ឧត្តការណ៍ ជាបតញា យោ ។ បេ ។ សន្ត្នាភិមយន្តិ ។ ឧត្តុ វិសម អាសិញ្ចិយ-តំ^(©) ។ ភក់ពេល ស្នមត្ត អាពេចរសុំ ។ អនុជាលម ភ្នំ ព្រះ និង្សា ខ្លែង នេះ និង នេះ ហោះតិ។ ភក់ពេល ឯងមត្ត អហេ ខេសុំ ។ អនុជាលាមិ

o a. ឧត្តុំ សែមំ អាសិញ្ចន្តិ ។

ពេសដ្ឋព្វុទ្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតពេសដ្ឋិះមានច្រេងលាចក្បាលដាដើច

កិត្តទាំងឡាយក្រាបបង្គ័ន្ធបសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះ អង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាត់បំពង់ស ម្រាប់ បញ្ច្រាកទៅតាម ចមុះ (គឺបំពង់នត្ត) ។ សម័យនោះឯង៍ ពួកធព្វគ្គិយកិត្ត ប្រើប្រាស់បំពង់នត្តដ៏ខ្ពស់នឹងទាប គឺបំពង់នត្តធ្វើដោយមាសខ្វះ ធ្វើដោយ ជ្រាក់**ខ្វះ ។** ពួកមនុស្សពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្គាប់ថា ដូចជាពួក ្រឹត្តហស្តដែលបរិភោគតាមគុណ ។ ភិក្ខុខាំងទ្បាយ \int តាបបង្គ័ទូលសេចភ្នំនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គិ៍ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ $\hat{\sigma}_{r}$ ရာမ် \hat{s} ြော \hat{s} ြော \hat{s} ြိုင်း ရေး $\hat{s$ អាបត្តិទុក្ខដ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ គហគតអនុញាតបំពង់នគ្គដែលធ្វេយ និង ។ បេ។ ធ្វើដោយគូថសង្គ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយបន្តក់ថាំស ម្រាប់នត្តទៅមិន $N_{
ightarrow
ight$ ព្រះអង្គ្ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាសកិត្តទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតបំពង់ស (មាប់ នត្ជគ្^(២) ។ ភិក្ខាំងនោះក៏នៅតែអត់(ទាំមិនបាន ។ ភិក្ខាំងឡាយ

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

ភិក្ខាវេ ធ្វូមំ ខាតុភ្នំ ។ តពោវ វឌី អាល់ម្បត្វា ប៉ុវត្តិ ក ឈ្មោ ឧសន្ទ ។ ភក់ តោ វាឧឧឌ្គំ ម ហេ ខេហ្ ំ ។ មថ ជាជាមិកិក្ខាវេឌ្ឌខេត្តត្តិ។ តេជេ ទោ បធ សមយេផ ព្យុក្តិយា កិត្ត ឧច្ធាវចានិ ពូមនេត្តានិ ជាច្រៀសៅណ្ណ-នៃបានប្រភពពេក្រ ពិធានា នៃបានប្រភពពេក្រ និកានេះ សេយុទ្រាចិត្តិហ៊ី តាមកោត់លោតិ។ កក់ តោ ឯតមត្តិ អាហេ ខេសុំ ។ ន ភិក្ខាវ ឧទ្ធាវថា និ ឌូម នេត្តានិ ជាប-តញ្ចុំ យោ ជាយៀ អាចត្តុំ ឧុក្ណាដស្ប អនុជានាម៉ ភិក្ខាឋ អឌ្ឌិមយំ ។ មេ ។ សង្ខ័យៈភិមយៈឆ្នំំ ។ គេជ ទោ បន សមយេន ដូមធេត្តាធិ អចាក្តាធិ ហោធិ្ត ចាណ-តា បាំសន្តិ ។ កក់ តោ ឃិតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ អនុជា-ជាមិ ភិក្ខាវេ អបិតាធត្តិ ។ នេធ ទោ បន សមយេធ ភិទ្ធា យូម ខេត្តា ជំ ហ ត្តេឧ ម ហៃវេន្តិ ។ ភកវ តោ ឯតមត្ត អពេច្រសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាវ ដូមធេត្តវិកាឆ្នំ ។

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យជក់យកផ្សែង ។ ពួកកិត្តក៏យក ឃុំនោះមកម្មរធ្វើជាបុរីហើយជក់ទៅ (ក៏[តឲ្យបទៅជា) ក្ដៅក ។ ពួកភិក្ខុ **គ្រាបបង្គំទូលសេចក្ដី**ទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ**្រទំ**ង់ត្រាស់ថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតនូវ ខេត្តរ ។ សម័យ នោះឯង គ្និយកិត្តប្រើប្រាស់ ខ្សៀវដ៏ខ្ពស់នឹងទាប គឺ ខ្សៀវធ្វើដោយមាសខ្លះធ្វើដោយ **ជ្រាក់ខ្វះ ។** មនុស្សទាំងទ្បាយក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្គាប់ថា ដូចជាពួក គហស្នមកបរិភោគតាមគុណ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ក្រាបបង្គំ ទូល សេចក្ដីនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រៃវបើប្រាស់ខ្សៀវទាំងឡាយដីខ្ពស់នឹងទាប់ទេ ភិក្ខុ ណា ស្រើប្រាស់ ត្រាអាបត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលកិក្ខព័ងឡាយ តថាគតអនុញាត ខ្សៀវដែលធ្វើដោយធ្នឹង ។ បេ។ ដែលធ្វើដោយគូថសង្ខ្ ។ សម័យ នោះឯង ភិក្ខុខាំងឡាយមិនបានបិទ (គបទ្យៀវទុក សត្វតូច ៗ ក៏ចូលទៅ ក្សារនោះ ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំខូលសេចកូនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះ-ភាគ។ ព្រះអង្គ (នៃ តែ ស ថា ម្នាលកិក្ខុ ទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតនូវ គ មប។ សម័យនោះឯង ពួកភិត្តក្បារព្រះនៅតែនឹងដៃ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ [កាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះ[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគ ។ (ពុះអង្គ[ទុង[តាស់ ប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតនូវថង់ស ម្រាប់ដាក់ ខ្សៀវ

រោសដ្ឋក្នុន្ធពេ ប៉ិលិន្ទវិជ្ជត្ថេរវិត្ថ

ស់គា ឃុំសំយន្តិ ។ កក់ តោ ស់គមគ្គំ អា កេ ខេសុំ ។ អនុជានាម៉ំ កិត្តាប់ យមកគ្គើកត្តិ ។ អំស់វទូ កោ ជ បោក ំ ។ កក់ តោ ស់គមគ្គំ អា កេ ខេសុំ ។ អនុជាភាម៉ំ កិត្តាប់ អំស់វទូគាំ ពន្ធសុត្តកត្តិ ។

(៨៧) នេះ ទេ បន សមយេន អយស្មានា
បំលំនូវចូស្បូ វាតាតានោ ហោតិ ។ ប់ខ្លា ឃុំមេហំសុ
នេះលំ បនិតព្វន្តិ ។ កក់នោ ឃុំតម្ងំ អាពេទេសុំ ។
អនុជាលាមិ កិត្តាប់ នេលខាតាន្តិ ។ តស្មំ ទេ នេលចាតោ មដ្ឋំ បត្តាំបិតព្វំ ហោតិ ។ កក់នោ ឃុំតម្ងំ
អាពេទេសុំ ។ អនុជាលាមិ កិត្តាប់ នេលចាតោ មដ្ឋំ
បត្តាំបិតុន្តិ ។ នេះ ទោ បន សមយេន ជញ្ជាំលា
កិត្តា អត់បត្តាំត្តមដ្ឋាធិ នេលានិ បនន្តិ តាធិ បំរំគ្រា
បដ្ឋខ្លំ ។ កក់នោ ឃុំតម្ងំ អាពេទេសុំ ។ ន កិត្តាប់
អស់បត្តាំត្តមដ្ឋាធិ នេលានិ បនន្តិ តាធិ បំរំគ្រា
បដ្ឋខ្លំ ។ កក់នោ ឃុំតម្ងំ អាពេទេសុំ ។ ន កិត្តាប់
អស់បត្តាំត្តមដ្ឋាធិ នេលានិ បនន្តិ តាធិ បំរំគ្រា

រោសដ្តិក្នុន្ធកៈ និទានព្រះបិលិន្ទាំចូត្តេរ

ឯរេទ្យិវៈនឹងត មែបក៏ខង្គិចគ្នា ។ ពួកកិត្ត កាបបង្គំខ្លួលសេចក្តីខ្លុះចំពោះ ពែន មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទែ ត្រាស់ថា មាលកិត្ត ទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាត់នូវថង់ជាគូ ។ ខ្សែយោគរបស់ថង់ក៏មិនទាន់មាននៅខ្សើយ ។ កិត្ត ទាំងឡាយកាបបង្គំខូលសេចក្តីខ្លុះចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទែងតាស់ថា មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត់នូវខ្សែយោគនឹងខ្សែ សមាប់ចង់ ។

(៨៧) សម័យនោះឯន ព្រះបិលិទ្ធវច្ចដ៏មានអាយុមានអាពាធកើត
អំពី១០០០០០ ពេទ្ធន៍ ខ្យាយនិយាយយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុ ត្រាស្រប្រង៍ ។
ពួកភិក្ខុ កាបបង្គំ ខូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពែន់
ត្រាស់ថា ម្នាល់កំពុំ ខំពុំ ខ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុសូរ ប្រង៍បាន ។
ភិក្ខុ ទាំង ខ្យាយកំណូយ ទឹក ស្រាំងក្នុង ប្រងាំដល់សួរនោះ ។ ពួកភិក្ខុ កាបបង្គំ
ខូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាល់
ភិក្ខុ ទាំង ខ្យាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុលាយ ទឹក ស្រាំងក្នុង ប្រេងដែលសូ
បាន ។ សម័យនោះឯង ពួកឧពុគ្គិយភិក្ខុសុរ ប្រង៍លាយ ទឹក ស្រាំង ច្រេន
ពេក ដល់នាំគ្នាជីក ប្រង់នោះទៅក៏ស្រាំង ។ ពួកភិក្ខុ កាបបង្គំ ខូល
សេចក្តីនុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាល់
សេចក្តីនុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំង ខ្យាយ ភិក្ខុមិន ត្រាំជីក ប្រងាំដែលគេលាយ ទឹក ស្រាំង ច្រើនពេកទេ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ការដេញ ។ អព្ជាಐម៍ ភិក្ខាវ យភ្មុំ ដែលថាកេ ឧជីទារី ខ រុប៉ោ ខ ៩នៅ ខ រទោ ឧយាល់ខ្មុ ត្រុវិត្ មជួបក្តាំត់ តេល ខាតុធ្លំ ។ តេជ ទោ បជ សមយេជ ភិក្ខុជំ ពហុំ អតិបក្ខិត្តមជ្ជំ គេលំ បក្ខំ ហោតិ។ អ៩ខោ ភ្នំ ភ្នំ ភ្នំ ភ្នំ ក្រស្នាំ ក្រស្នាំ ក្រស្នាំ ក្រស្នាំ ក្រស្នាំ ក្រសួន បឌ្ជធ្វិតព្វុំ ។ កក់វាតា ឯគមគ្នំ អារោចក់រុ ។ អធុជា-សាម៌ ភិក្សាប់ អត្តញូល អជ៌ដ្ឋាតុធ្លិ ។ តេល ទោ បល ស-មយេជ អាយស្មាតា ខំលិន្ទាំចូស្បូ តហុំ^(១) គេលំ បត្តាំ ហោតិ ។ តេលកាជន់ ន វិជ្ជតិ ។ កកវតោ ឯតមគ្គ អាហេ ខេសុំ ។ អនុជានាម ភិក្ខាវ តំណាំ តុម្ពាធិ លោ-ហតុម្ព កដ្ឋមុខ្ពុំ ដល់តុម្ពន្តិ ។ គេជ ទោ បធ សមៈ យេធ អាយស្មាតា ចំលំផ្លាំថ្ងស្ប អន្តវាតោ យោគិ ។ កក់ នោះ ឯតមត្ត ភាពេចសុំ ។ អនុជាលាម៉ កិត្តប

[•] ធ. ពហុតវ ។

វិនយចិជិក មហាវិត្ត

ភិក្ខុណា ផឹក ត្រវនៃយធវឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើតាមធម៌^(០) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡា យ ប្រេងស្ពាវដែលត្មានពណ៌ ត្មានក្ងិននឹងគ្មានរសរបស់ទឹកស្រឹងស្រុកដ ទ្បើងទេ តឋាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុផ្ទឹក ប្រេងដែលគេលយទឹក សវឹងមាន សភាពយ៉ាងនោះបាន ។ សម័យនោះឯង ពួកកិត្តសូរ្យបង្គលាយទឹក ស្រីងច្រើនពេក ។ ក្នុងពេលនោះភិក្ខុទាំងឡាយក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះ ដ្ឋច្នេះថា ប្រេងដែលគេលាយនឹងទឹកស្រវឹងប្រេីនពេក តេយែងត្រូវប្រតិ-បត្តដូចម្ដេច ។ កិត្តទាំងទ្បាយក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីទុះចំពោះព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យភិក្ខុកដាក់ ប្រេងដែលគេលាយទឹកស្រវឹង ច្រើនពេក នោះជាញាំរឹត ឬលាបទៅវិញ ។ សម័យនោះឯង ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុ មានប្រេង ដែលសូរហ័យជា ចើន ។ តែគ្មានភាជន៍សម្រាប់ជាក់ប្រេង ។ ព្ទុកកិត្ត ကြာပပန္က်ဳိ႔ေလးလာက္သိန္းစီးကား ကြားဆိုမာဒကြားကာ γ ကြားမန္က ြန္တေတြကေတာ့ មាលភិក្ខាំងឡាយ តថាគតអនុញាតនូវតុម្ព (គឺកុណ្ឌូទឹក)ទាំង ៣ យ៉ាង គឺតុម្ពាធ្វីដោយ ខង់ដែង ១ តុម្ពាធ្វីដោយ ឈើ ១ តុម្ពាធ្វីដោយផ្ទែលើ១ ។ សម័យនោះឯង ព្រះចំលិទ្ធវច្ចដ៏មានអាយុកើតកេត្យល់ក្នុងអវ័យវៈ ។ ភិក្ខុ ទាំឥ ទ្វាយក្រាថបង្គំទូលសេចក្ដីទុំចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ត្រូវឲ្យកិច្ចនេះសំដែងអាចត្តិយចិត្តិយចេញ ។

រោសដ្ឋកូន្ធពេ ប៊ិលិន្ទវិច្ឆត្ថេរវិត្ត

[៨៨] នេះ ហេ បន សមយេន អាយស្មាតា បំណុំជួស្ប បព្ទាក់តោ ហោត់ ។ ភក់តោ ឯគមគ្គំ អាហេ ខេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ លោហ៍តំ មោបេតុភ្នំ ។

ពេសដ្ឋក្ខុតាះ និទា៩ព្រះបិលិន្ទវិច្ចត្ថេរ

ត្រាស់ថា ម្នាលក់ត្តតាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសេ ៤កម្ម (ការធ្វើ
ឲ្យចេញញើស) ។ ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអយុក៏នៅតែអត់ តាំមិនបាន ។
ពួកកិត្តកាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះមានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ (ទំនំ
តាស់ថា ម្នាលក់ត្តតាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យក់តូត្តង់ដោយស៊ឹក
ឈើនឹងមែកឈើផ្សេង ។ ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុក៏នៅតែអត់ (ទាំ
មិនបាន ។ ព្រះអង្គ (ទំន់ ត្រាស់ថា ម្នាលក់តូទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត
ឲ្យត្តង់ធំ (๑) ។ ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុក៏នៅតែអត់ (ទាំមិនបាន ។ ព្រះ
អង្គ (ទំន់ ត្រាស់ថា ម្នាលក់តូទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត
ស្បាល យនឹងស៊ឹកឈើ មែកឈើផ្សេង ។ ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុក៏នៅតែអត់ (ទាំមិនបាន ។ ព្រះ
ស្បាល យនឹងស៊ឹកឈើ មែកឈើផ្សេង ។ ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុ
ក៏នៅតែអត់ (ទាំមិនបាន ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាលក់តូទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកដែលគេ
តំនៅតែអត់ (ទាំមិនបាន ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្នាលក់តូទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតបន្ទប់ទឹក (២) ។

(៨៨) សម័យនោះឯង ព្រះបិលិទ្ធវច្ចដ៏មានអាយុកើតរោគទ្យល់ ចុកសៀតក្នុងសទ្វាក់ដៃជើងជាដើម ។ កិក្ខុ ទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីខ្ទះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល កិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិក្ខុធ្វើឈាមឲ្យហូវចេញបាន ។

១ អដ្ឋកថា ថា ត្រូវដាក់រងើកភ្លើងឲ្យពេញក្នុងរណ្ដៅឲ្យបានប្រមាណមួយដំហរបុរស រួចបិទ រណ្ដៅនោះដោយអាចម៍ដ៏នឹងដីឡាច់ជាដើមហើយ ក្រាលស្លឹកឈើផ្សេង។ លើរណ្ដៅនោះហើយ យកប្រេងលាចខ្លួនរួចដេកប្រែចុះប្រែឡើងលើរណ្ដៅនោះឲ្យចេញញើសពីសរីរៈ ។ >> អដ្ឋកថា ថា ត្រូវដាក់ទឹកភ្លៅឲ្យពេញក្នុងភាជន៍ឬស្លុកហើយចូលទៅធ្វើការធ្លុងក្នុងបន្ទប់ទឹកនោះ ។

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

ឧក្គមន៍យោ យោតិ ។ កក់ តោ ឯនមន្តំ អារោចេសុំ ។ អនុជាលាមិ ភិក្ខុវេ លោហិនំ មោចេត្វា វិសាលោន កហេតុភ្និ ។

(៤៤) គេជ ទោ បជ សមយេជ អាយស្មាតា បំលំផ្ទៅចូស្ស ទាខា ៩៧ ប៉ាតា ហោធ្លិ ។ កក់តោ ឯគមគ្គំ អាហេចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិគ្គាថ ទាឧត្តញូជគ្ណិ ។ ឧគ្គមជ័យ ហោតិ ។ កក់តោ ឯគមគ្គំ អាហេចសុំ ។ អនុជាជាមិ ភិគ្គាថ មជ្ឈំ អភិសង្ស័គុធ្លិ ។

(៩០) នេះ ទេ ១៩ សមយេន អញ្ញាតាស្បា ភិក្ខុ នេះ កណ្តាញ បោះ ។ ភក់នោ ឯតមគ្គំ អារោបេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុ សេត្តកម្មត្តិ ។ ក-សារោធកាន អត្តោ ហោះ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុ ហេ កាសារាធកាន្តិ ។ តំលក់ក្រោន អត្តោ ហោះ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុ សេកក្រាន អត្តោ ហោះ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខុ សេកក្រាន អត្តោ ហោះ ។

វិនយបិឝិក មហាវគ្គ

ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុក៏នៅតែអត់ (ទាំមិនបាន ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីទុះចំពោះ (ពេះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុដប់យកឈាមដោយ (បំពង់) ស្វែងបាន ។

(៩៩) សម័យនោះឯង ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុមានបាទបែក។

ព្យុកភិត្តិកាបបង្គំឲ្យសេចភ្លឺនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គឲ្ងន់

តាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យ យ តថាគតអនុញ្ញាតថ្នាំសម្រាច់លាបដើង ។

ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុក៏នៅតែអត់ ទាំមិនបាន ។ ភិក្ខុទាំងឲ្យយក្រាច

បង្គំឲ្យសេចភ្លឺនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ឲ្ងន់ត្រាស់ថា

ម្នាលភិត្តទាំងឲ្យ យ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិត្តតាក់តែងទឹកស្រឹង (សម្រាច់

លាបដើងឲ្យស្រស) ។

(៩០) សម័យនោះឯឪ ភិក្ខុមួយរូបមានភាពាធកើតពក ។ ពួកភិក្ខុ
កាបបង្គ័ទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខេង់ត្រាស់
ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតសត្តកម្ម (វះដោយកាំបិត) ។
(ភិក្ខុនោះ) មានសេចក្តីត្រវការដោយទឹកចត់ ។ ព្រះអង្គ (ខេង់ត្រាស់ថា
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកចត់ ។ (ភិក្ខុនោះ) មានសេចក្តី
ត្រីការដោយម្យៅល្ង ។ ព្រះអង្គ (ខែង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកចត់ ។ (ភិក្ខុនោះ) មានសេចក្តី
ត្រីការដោយម្យៅល្ង ។ ព្រះអង្គ (ខេង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទើតវិតាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុត្ញាតទេស

ពេសដ្ឋិត្តនូពេ បត្តារិ មហាវិតជានិ

យោត៌ ។ អនុជានាមិតិក្ខាឋ ភាពឡិកាឆ្នំ ។ វេលាពន្ធ-ចោលេខ អត្តោ យោគ៌ ។ អត្តជាខាម៌ ភិគ្គាប់ វេលា-ពន្ធចោលឆ្នំ ។ វេណា កណ្ដេត៌ ។ អនុជានាមិ រ៉ាក្ខាវេសសមគា្ន្រែ ដៅតុខ្លិ ។វេសោ គាំលិជ្ជិត្ត ។ អព្ជាយាម ភិក្ខាប់ ធ្ងម ភាតុឆ្កិ ។ វឌ្ឍម៉ស់ វុដ្ឋាត៌ ។ អនុជាជាមិ ភិក្ខាវ លោលសក្ខារិកាយ ជំនិត្តផ្តុំ ។ វាណោ ឧរូហត៌ ។ អខ្ជាល់មិ ភិក្ខាវ វេណ គេបន្តិ ។ តេល កល់ ។ ភក់ពោ ឯគមគ្គំ អព្រេសុំ ។ អនុ-ជានាម៉ា ក់ក្តាប់ ក់កាស់ក់ សព្វ វេលាបឌ៌កម្មខ្ញុំ ។ (៩០) គេជ ទោ បាន សមាយេធ អញតារា ភិក្ អហ៌លា ឧដ្ឋោ ហោតិ ។ ភក់ពោ ឯតមត្ថំ អារោ-

ខេសុំ។ អនុជាលាម៌ ភិក្ខាវ ខេត្តាវិ មហាវិកាដាន៍ ឆាតុំ

(လမြာပပဲမေ့ခင်းကျေ) ។ စြးမန္ဆိမြင်းခြာလတ် မွာလက်စ္တစ်ခံရေ ဟ តឋាគតអនុញាតដុំសត្វ ភិត្តទាំងទ្បាយមានសេចក្តីត្រាវដោយសំពត ស ម្រាប់រុំជម្រៅ ។ ព្រះអង្គ (ទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគត អនុញាត់កំណាត់សំពត់សម្រាប់ដុំដម្បៅ ។ ដម្លៅក៏មោស់ ។ ព្រះអង្គ្ ៤៩ ត្រាស់ថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តលាងដោយម្យៅ គ្រាប់ស្តែ។ដម្បៅក៏រីកឡើង។ ព្រះអង្គខ្ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ျာ (ကုႏ္စ္က်က္ေရး ကွေက) តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តចំហុយដម្បៅនោះ လာဝဲနိဆုံး၊ လော်နေးတော့မန y စြေးမန္တြင်နေ ြနာလဲတာ မာလာနိန္နာ ၏ နေရာ wតថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តយកទឹកលាយនឹងអម្បិល ក្រសមកបង្កាត់ (ដម្បៅ នោះចេញ) ។ (លុះបង្កាត់ទៅហើយ) ដម្បៅក៏មិនបានដុះសាច់ឡើង ។ ព្រះអង្គ (នៅ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត (បង្អស ម្រាប់ លាថដម្បៅ ។ េប្រង៍តំហៀវហូវចេញ ។ ពួកភិក្ខុកាថបង្គ័ទូលសេចក្តី តថាគតអនុញាតសំពត់ស ម្រាប់បិទ ប្រេងនឹងថ្នាំរក្សាដម្បៅទាំងអស់ ។ (៩១) សម័យ នោះឯង៍ មានភិក្ខុប្រពស់ប៊ុក ។ ភិក្ខាំង៍ឡាយ ក្រាបបង្គំទូលសេចភ្លួន:ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គិទ្រង់ត្រាស

ឋា ម្នាលកិត្តាន៍ឡាយ តថាគតអនុញាត**ឲ្យកិត្**ឲ្យជាំមហាវិភ័ដ៤ យាង

វិនយចិនិកេ មហាវិគ្គោ

ក្ខុខ មុត្ត ជាក់តាំ មត្តកាធិ ។ អ៩លោ កិត្តាធំ ឯតឧ-ហោសិ អព្ទដឹក្សាំតាធិ ឧ ទោ ឧទាហុ បដឹក្បោត់ព្រ-ជំនិ ។ កក់ តោ រាងគង្គំ អារោចសុំ ។ អនុជានាមិ ក់ក្លាវ សត់ កាច្បីយការគោ បដ់ក្តុហាបេតុំ អសត់ ការ្យ៉ាយការគោ សាម៉ា កម្រាត្ត បរិក្តា្ជិត្ត ។ **តេខ ទោ** ទោយេតុធ្លំ ។ អ៩ ទោ ភិត្ត្ ធំ រានធយោស់ អព្យុជិត្ត-ហ៍តោ ឆុ ទោ ធ្លាហុ ប្សឹក្សាត្រ ញាត់⁽⁰⁾ ។ កកា តោ ကေးကရော မဆိုက္လည္တာကို ေလွာက္ခဲ့မည္ကို မဆိုက္လည္တာ ကေလး ေပၚေ មដិក្តហេតាញេត៌ ។

o a. បដិគ្គហាបេតញេ ។

គឺគុថ (អាចម) ១ ទឹកមុត្ត (ទឹក នោម) ១ ផេះ ១ ដី១ ។ ក្នុពេល នោះ ភិត្តទាំង ឡាយ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា យើងមិនចាច់ទទួលបែគេន ញុំទាំងនេះខេត្ត ឬត្រវតែខទួលប្រគេនទើបបាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គុំទូលសេចក្ដីនុះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ល (នៅ្តែស ថា ម្នាល់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ កាលបើមានកប្បិយ^(©)ការក: តថាគតអនុញាត ឲ្យភិត្តបើកហ្វិយការក:នោះទទួលជំនួសបាន កាលបើគ្មានកហ្វិយការក: ខេត្តភាគអនុញាត្រក្រកួតនយក១នឯងហើយកាន់ចុះ ។ សម័យនោះ ឯង ភិត្ត ទរូបផឹកហំពិស ។ ពួកភិត្ត កាបបង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះ មាន(៣៖ភាគ ។ ព្រះអង្គ[ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិត្ត្តាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តផឹកគូថ (អាចមដែលលាយដោយទឹក) ។ ក្នុងពេលនោះ ក់ក្នុទាំងនោះមានសេចក្តីតែ៖រិះសូច្នេះថា យើងមិនចាច់ទទួលបែគេន (នូវ គុថនោះ) ខេច្ច ឬថាគួរតែខទួលប្រគេខទើបបាន ភិក្ខុទាំងឡាយ[កាប បង្គុំទុសសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធ ន៍ត្រាស់ថា មាលភិត្តទាំងទ្បាយ តឋាគតអនុញាតដូច្នេះ កាលបើភិក្ខុបន្ទោបង៍គូថ ណា ហើយបាន ទទួល ទុក (អំពីថ្ងៃមុន) លុះដល់ទៅថ្ងៃអ្នក គូថនោះ ឈ្មោះថាកិត្តបានទទួលរួចហើយ មិនបាចទទួលប្រគេនទៀតទេ

១ សំដោយកបុគ្គលដែលប្រសច់ធ្វើវត្ថុមិនគួរ ឲ្យដាវត្ថុគួរ ។

រោសដ្ឋិក្ខុន្ធពេ សាសាលាធិកភិក្ខុកប៉ា

(៩៤) នេះ លេខ សមលេខ អញនាស្បី ភិក្ខុ-នោ ឃាធិន្នភាពនោ ហោត់ ។ ភកវតោ ឯតមគ្គ អារោចេសុំ ។ អនុជានាទី ភិត្តាវ ស៊ីតាលេខ្យឹ ទាយេ-តុធ្ ។ តេខ ទោ បាន សមយេខ អញ្តារោ កិត្តា ឧុដ្ឋកហណ៌កោ ហោតិ ។ ភកវតោ ឯតមគ្គំ អា• ពេខេសុំ ។ អនុជានាទី ភិក្ខាវ អាចិសទារំ ខាយេតុឆ្ថិ ។ នេះជ ទោ បជ្ជមួយជ អញនាក្សា ភិក្ខុ ទោ បណ្ឌ-រោកាពា ជោ ហោឌ៌ ។ ភក់ តោ ឃិតមត្តុំ អារោចេសុំ ។ អជ្ជាលាម កិត្តាវ មត្តហរដែក ចាយេតុរំ ។ តេជ ទោ បន សមយេជ អញតាស្បា ភិក្ខាពេ ជាពៃសា-ពា េះ បោត់ ។ ភកវ តោ ៀតមត្តំ អារោចសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាឋ ឥទ្ធាលេខំ កាតុខ្លិ ។ **នេខ** ទោ បាន សមយោន អញាតាព ភិក្តា អភិសុខ្គា-ញ យោ យោត៌ ។ ភក់ពោ ឯតមត្តំ អហេចេសុំ ។ អតុជានាម៉ា ភិក្ខាប់ វិបេខធំ ខាតុភ្នំ ។ អច្គាញ្ជិយា

ភេសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ភាក្យភោលអំពីភិក្ខុមានអាភាធផ្សេង ។

(៩៤) សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុ ១ រូបមានអាពាធ េព្រះ ត្រវេហ្វំ ។ ពុកភិត្ត្ ក្រាបបង្គំឲ្យសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ទ្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ឲ្ង ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុផឹកទឹកលាយ ដោយអាច់បំណាស់^(១) ។ សម័យនោះឯង៍ ភិក្ខុ១ រូបមានអាពាធ១្ចជាតុ ក្ទើង(កើតរោគមួល) ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយ[កាបបង្គំខូលសេចក្ដីទុះចំពោះ[៣: ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ទុស់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តជឹកទឹកក្បូង (๒) ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ ប្រភេតរោគសូម លឿង ។ ពួកភិក្ខុfកាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះfពះដ៏មានfពះភាគ ។ fពះ អង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកក្ខាងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តនេសម ដែល \widehat{n} ដោយទឹកនោម $^{(m)}$ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបមានអាពាធ គីខូចសម្បា ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គុំឲូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ [នៅ តាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត ឲ្យកិត្តធ្វើការលេបដោយ គ្រឿង[កម្មប្បន ។ សម័យនោះឯង កិត្តមួយរូប មានកាយប្រកបដោយរោគទល់ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបបង្គុំទូលសេចភ្លឺនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ្លិ (នៃ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត-ឋាគិតអនុញាត់ឲ្យកិត្តផឹកថ្នាំបញ្ចុះ ។ (កិត្តនោះ) មានសេចក្តីត្រីវិការដោយ

១ ព្រះអង្គទ្រឹង់អនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុយកអាច់ចំណាស់ដែលដាច់នឹងផាលនង្គ័លមកលយនឹងទឹក ហើយផឹក ។ ៤ អដ្ឋកថា ថា ឲ្យយកបាយមកដុតនឹងភ្លើងឲ្យនេះជាផែះហើយហ្វោះត្រិងយក ទឹកមកផឹក ។ ៣ អដ្ឋកថា ថា សំដោយកតែទឹកនោមតោម្យ៉ាង មិនបាននិយាយដល់ទឹកនោម មនុស្សៈទ

វិនយចិនិកេ មហាវិគ្គោ

អត្តោ យោត៌ ។ កកាតោ សិតមត្តំ អាពេចសុំ ។

អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ អច្ចកាញ្ចិកខ្លិ ។ អកានយូសេខ

អត្តោ យោត៌ ។ កកាតោ សិតមត្តំ អាពេចសុំ ។

អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ អកានយូសខ្លិ ។ កាន់កានេខ

អត្តោ យោត៌ ។ កកាតោ សិតមត្តំ អាពេចសុំ ។

អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ កាន់កាន់ខ្លំ ។ បនិច្ឆានន័យឧ

អត្តោ យោត៌ ។ កកាតា សិតមត្តំ អាពេចសុំ ។

អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ កាន់កាន់ខ្លំ ។ បនិច្ឆានន័យឧ

អត្តោ យោត៌ ។ កកាតា សិតមត្តំ អាពេចសុំ ។

អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ បនិច្ឆានន័យខ្លំ ។

សម្ត័ត្សិ មាលភាំខ្ញុំ តូហូខ័រឆ្កំ មង្សនេខិ កាយកាំ ស្រុំខ្លែ រដ្ឋនេស ឧយះ មោយនេះ ហេច មន្តិសា-យេ លេខ មាលភាំ តូហូខ័រឆ្កើ ខេត់តអម្ព័ត្ ៩ឯ-ស្រុំខ្លែ មេខ សេ ឧប មានលេខ មេខាំក្រុំ

វិតយចិជិត មហវត្ថ

ទឹកអង្សថ្នា ។ ព្យួកកិត្ត កាបបង្គ័ទូលសេចកូនុះចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ទុស់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវទឹកអង្គរ ថ្នា។ (ភិក្ខុនោះ)មានសេចក្តីត្រូវការដោយទឹកសណ្តែកជាយស្ទេរដែលគេ មិនជានធ្វើស្និទ្ធ (គឺគេមិនជានត្រឹងឲ្យស្អាតជាត) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ[កាប បង្គ័ទ្ធលសេចក្ដីទុះចំពោះបាះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធ ង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកសណ្ដែកបាយស្នេរដែលគេមិនបាន ធ្វើឲ្យស្និទ្ធ ។ (ភិក្ខុខោះ) មានសេចក្តីត្រវការដោយទឹកសណ្តែកចាយ ស្បេរដែលគេធ្វើឲ្យស្ទិទ្ធ (គេបានតែងឲ្យស្អាតបាត) ។ ពួកភិត្ត្ កាបបង្គ័ ទុលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធ ត្រាស់ថា ម្នាលកក្ត ទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញ្ញាតទឹកសណ្ដែកជាយស្ទេរដែលគេធ្វើឲ្យសិទ្ធ ។ (ភិត្តនោះ) មានសេចក្តីត្រវការដោយសាច់ដែលមានឱ្យរស ។ ពួកភិត្ត ក្រាបបង្គុំ ទូលសេចក្ដីទុះ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ត្រាស់ ថា ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតសាច់ដែលមានឱ្យវស (៩៣) សម័យនោះឯង ព្រះបល់ទូវបូជ៌មានអាយុឲ្យគេជម្រះ ញកភ្នំក្បែរ ក្រង៍រាជគ្រឹះ ជ្រុជ្ញានឹងធ្វើទីពួនប្តីជីជាកាន ្រេះ ហុ ៖ មាគធ សេ និយ ពិម្ពិសារ យាង ច្លុល ទៅ កាន់លំ នៅ ព្រះបំលំនូវ ចូ ដូសខអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយក់ថ្វាយបង្គំព្រះបល់ខ្ទុវច្ចដ៏មានអាយុ

ភេសដ្ឋក្នុន្តពេ បំលំនូវច្ឆត្ថេរវត្ថុម៉្ហ អាវាមិកានុជានន់

ធំសំខំ ។ ស្តាមខ្លុំ ធំសំខ្មោ ទោ ភជា មាកដោ សេច្ចិយោ តិទ្ទិសារោ អាយុស្គូ ចំលិន្ទ្រ ៀតឧវេជ តី ភៈខ្លេ ថេរេវា ភារាបេននៃ ។ បញ្ជាំ មហារាជ សោជាបេម លេខ កត្តាមោត ។ អត្តោ ភាព អយុស្រា មារាត្យទេសត្ ១ ៩ ខោ មសារាជ ភក់-តា អារាម៌កោ អនុញាតោត់ ។ គេជប៉ា កន្លេ កកវន្ ជន្ត្រំទិំ គុគ មាបេខ្ទេល់នៃមុធ រារូ គណបង្ខម្ម ತು ಕುದ್ದರು ಕ್ರೂಟಿಕು ಚಮ್ಮ ಕಾರ್ಜರ್ಗೆ ಅತ್ಯಾಗಿಕ စ်ဦးကားက ေျပာင္းကြေသာ့ ျမင္းသာ မာဏကာ စိုက္ခ်ာ-វេញ រាជាធំ មាកជំ សេឌិយំ តិម្គិសារ ឧម្មិយា ភាសាយ សន្ទស្មេស៍ សមានបេស សមុត្តេជេស សម្បីហ៍សេ-សំ ។ អ៩ខោ រាជា មាក គេ សេធិយោ តិម្លិសរោ អាយក្ខា ចំលំឡាច្នេ ១ឮ្លែ កត់យ សន្សព្រៃ សមានបំតោ សមុត្ត្រិតា សម្បូបសំតោ ជ្ឌួយសេ-នា អាយសុខ្លុំ ចំលិខ្ទុវច្ចុំ អភិវា ខេត្វា បឧត្តាំណាំ គាត្វា

កេសជ្ជក្នុន្វកៈ និទានច្រះបិលីខ្ទវក្អក្ដេរ និយាយអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតន្ត្រវិអាវាមិកជន

រួចគង់នៅក្នុងទីជ័សមគួរ ។ លុះព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពុសាវគង់ក្នុងទី ដឹសមគុរ ហើយ ក៏ (ទង់មាន ព្រះឱង្គារ នេះនឹង ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុថា ชติ์ ត្រ លោកជ័ចរើន ច្រះថេវ: ប្រើឲ្យគេធ្វើអ្វី ។ ច្រះបិលិន្ទវច្ចធ្វើយថា បតិត្រមហារាជ អាត្ញាភាពឲ្យគេជម្រះញុកភ្នំ ប្រាថ្នានឹងធ្វើទីពួនឬទីជែក កោន ។ ស្ដេចសុរថា, បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់មានសេចក្ដី ត្រវិការដោយអារាមិកជន $^{(9)}$ ដែរឬ ។ ព្រះបិលិន្ទវិច្ចធ្វើយថា មហារាជ ព្រះដ៏មានបុណ្យមិនទាន់អនុញាតអារាមិកជននៅឡើយទេ ។ ស្ដេច $oldsymbol{e}$ ន៍មាន $oldsymbol{e}$ នៃ $oldsymbol{e}$ នៃ ក្របទូលសួរ (តេះដ៏មាន តែះភាគ ហើយមក (ជាប់ខ្មែញ ។ តែលើស្ទីវិញ ដ៏មានអាយុទទួលស្ដាប់ព្រះតុង្គារនៃព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវដោយ ពាក្យថា សុមថ្វាយព្រះពរ មហារាជ ។ ព្រះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុក៏បាន ពន្យល់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវឲ្យ(ទង់ឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក ពែម ឲ្យអាចហាន ឲ្យគ្រេតអាវ ដោយពាក្យដ៏ប្រកបដោយធម៌ ។ លំដាប់នោះ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវ កាលដែលព្រះបិលិន្ទវិច្ច ដ៏មានអាយុជានពន្យល់ឲ្យ (ទង់ឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យក (៣ម ឲ្យអាច ហាន ឲ្យ [េត្តអរ ដោយពាក្យប្រកបដោយធម៌ រួច ហើយក៏ (ទង់ កោត ញកអាសនៈថ្វាយបន្ត៏ (គុះចិលិន្ទវិច្ចដ៏មានអាយុ ធ្វើប្រទុក្សិណៈហើយចៀស

មនុស្សដែលស្ដេចបានវេរដ្ដាប់ឲ្យដាអ្នកថែរក្សាវត្ដ (រាដពីដើមហៅថាពលព្រះ) ។

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

បញ្ញាម៌ ។ អ៩ទោ អាយស្នា ចំលំនូវច្រោ កក់តោ សត្តិកោះ ខ្ទុន់ ទាបោស រាជា ភាត្ត មាក់ពោ សេធិយោ ព៌ម្តិសារោ អារាមិគាំ ឧាតុកាមោ កាដំ ឧ ្ទោ ភាគ្នេ បជ្ជពីស្ទេខ ។ អ៩ ទោ ភភក ឯងក្មុំ ធ្ងារេខ ឯងក្មុំ យគ្ ឃុំ ស្រាត្ត ។ ខ្មុំ បាន ស្រា បានា មានយោ មេខ្យាល ម៉ូម៉ឺមាបេ ពេលបក្សា ខ្មែរទំនិ វេញ គេខេ្មសង្គ័ម ឧទសង្គ័មិត្ត អាយុស្គ័ ចិលិទ្ធវេច្ច អភិវា ខេត្ត ឯភាមន្ត និសីនិ ។ ឯភាមន្ត និស៍ន្ពោ ទោ រាជា មាកជោ សេខ៌យោ តិម្តិសាររា អាយស្ម័ន្តិ ចំលិទ្ធរខ្ញុំ ឯគឧវេត អនុញ្ញាតោ ភន្តេ កក់វិតា អារា-អាវាមិក ឧថ្មីត ។ អ៩ទោ ភជា មាក ដោ សេធិបោ စ်ဋ္တီလာကေ အယည္ေရး စိတ်႙ွ′င္ညည္ အဂမိက် ဗ-ដុំស ្រាំត្វា វិស្សាំត្វា ចំពេធ សតី បដ់លក់ត្វា អញ្ញត់

វ្និនយប៊ីជិព មហាវគ្គ

စေဤး၏ ၅ ကြောယ္ကိုးအေးမႈေ ကြႏုပ္ခ်လိန္န/စ္မွန္လိမ္မွာ နမာ ယုတ္မွာေတြပဲ ေမြ ឲ្យទៅកាន់សំណាក់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះបាទ មាគធសេនិយពិម្ពិសាវ (ទង់មានសេចក្ដី ជ្រុថ្មានឹង ប្រគេននូវអាវាមិកជន บติโลโตะអង្គដ៏ចំរើន តើ9្មិពះអង្គិ៍ ត្រវិបតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។ រេីញះនិទាន នេះ ដំណើវនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ធ្វើធម្មិកថាហើយត្រាស់ ហៅពុកភិក្ខុមកកង៍ពេលនោះថា មាលភិក្ខុខាំងីឡាយ តថាគតអនុញាត (ឲ្យភិក្ខុខទួល) អារាមិកជន ។ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារ e្តែច្លែ ទៅកាន់លំ នៅ ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុជាគំរប់ពីរដង លុះចូល ទៅដល់លើយ ក៏ថ្វាយបន្ត៏ព្រះចិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុ ហើយគង់នៅក្នុងទី ដែលមគ្គរ ។ លុះព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារខ្ទង់គង់ក្នុងទីដែលមគ្គរួ ហើយក៏ទ្រង់មានព្រះឱ្យរដ្ឋច្រះ នឹងព្រះបិលិទ្ធវប្ដដ៏មានអាយុថា បពិត្រ លោកដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានបុណ្យ (ទង់ជានអនុញ្ញាតអាវាមិកជន ហើយឬ ។ ត្រះចិលិន្ទវច្ចធ្វើយថា ថ្វាយត្រះពរ មហារាជ ។ ត្រះបាទមាគធសេនិយ ពិម្ពិសារ (ទន័មានព្រះឱ្យភាវថា បពិត្រៃលោកដ៏ចំរើន បើដូច្នោះ 🧕 ព្រះ ករុណា នឹង $\left(v$ គេនអារាមិកជនដល់លោក ម្ចាស់ ។ $\left(f$ គារនាះឯង $\left(f$ នៃចាvមាគធ សេនិយពិច្ចិសារទទួលថា នឹងប្រគេនអាវាមិកជនដល់ព្រះប៊ីលិន្ទវច្ច ដ៏មានអាយុហើយក៏ទ្រង់ភ្លេចទៅ លុះយុវមកទើបបានទ្រង់ព្រុកឃើញ

ពេសដ្ឋិក្ខុន្ធពេ ចំលំស្ទវិច្ឆត្ថេរវត្ថុម្លិ សុវិណ្ណមាណ

អណាសារី មារាតួយោ ឧត្តហារយា ខ្វះយ៉ា មោរាត្ន-កោត់ ។ ឧ ទោ នៅ អយ្យស្ប អាវាម៌កោ ធំណេ្តំ ។ កើរចំរំ α (១) π (ណ ឥតោ គ្គេំ $^{(0)}$ (ហាត់តំ ។ អឋ-ទោ $^{(b)}$ មេខាមត្តោ $^{(b)}$ ក្ដាន់ មា $^{(b)}$ ក្ដាន់ មា $^{(b)}$ នុខ មេខកុ មុខ្មីសារ វានេខបេខ ឧណិ ខេរ ខេម្មិ តាជីត៌ ។ តេខហ៍ ភលោ អយុស្ប្រ មញ្ចុ អាវាមិកា-សតាធំ ខេហ់តំ $^{(m)}$ ។ ឃុំ ខេក់តំ ទោ សោ មហាមត្តោ រញ្ញោ មានឧស្ស សេធិយស្ប ពុំម្តិសារស្ប ជន្ទុំស្បុ-ឃុំស្នា សល្ប៍ខោ ត្លូវដើមបើ ឧយំ សម្នុយ។-តាជំ អនាស់^(៤) ។ ទាដ់យេក្តោ កាមោ ជំរំសំ ។ អារាទិតាតាមកោត់បំ នំ អាហ៍សុ បំលិស្ត្រាមកោះ តំប៉^(៥) នំ អល់សុ ។

មាលកាំ តូហូច៉ុដ្រើ ដំបំទើមឧណ្ ចូប្ទេទិំ ដូច្រី ឧញ្ចុំ មានយេ យៅហាំងយោ ឈេយ ឯ ង៩សេ (មុំ) ខេត សេ ឧត អាធាធា មាធាកាំ តូហូច៉ំ•

^{េ&}lt;sup>ង</sup>. ហិតំ ។ ៤ ឱ. វិតណេត្យ ។ ៣ ឱៈ ទេយាតិ ។ ៤ ឱ. **បាទាសំ ។** ៥ ឱ. បិលិទ្ធិលាមពោតិថិ ។

យសដ្ឋក្នុន្តកៈ និទានព្រះចិលិន្ទវិជ្ជក្ថោរ និយាយអំពីកម្រង់ង្កាជាវិកា:: នៃមាស

តំមាន ព្រះ ៖ តារ ហៅមហាមាត្យ ម្នាក់ជាអ្នកស ម៉េចរាជការ**ទាំ**ងត្ងថា អារាមិកជនណាដែលអញទទួលថា នឹងប្រគេនដល់លេក ម្ចាស់ អាពមិកជននោះតើអញជានបែគេនហើយឬ ។ មហាមាត្យក្រាប ទុលថា បតិត្រព្រះសមគិទេព ព្រះអង្គមិនទាន់បានប្រគេនអារាមកជន ដល់លោកម្ចាស់នៅឡើយទេ ។ ត្រះបាទពិម្ពិសារ (ទង់សូរថា មាលនាយ តាំងពីថ្ងៃនោះមកដល់ឥឡូវនេះ គេយូវចុំន្មានnតែហើយ ។ មហាមាត្យ sေးရေးနက္ပက္ခြံခဲ့နေရာဏ (ဏေီကျ) ကေတြကို ကြောပစ္ခ်ိန္က ကြေးရာန មាគធសេនយពិម្ពុសារក្នុងពេលនោះដូច្រះថា បពិត្រព្រះសម្មតិទេព (បើ គិតតាំងពីថ្ងៃនោះដល់មកថ្ងៃនេះ) ចំនួន $\widehat{\phi}$ ្រែយកត្រីហើយ ។ ស្ដេច $\widehat{\phi}$ ង់ មាន ព្រះឱ្ងអាវថា ម្នាលនាយ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកឯង ប្រគេនអាវាមកជន ្រុំព្រះស្នាក់ដល់លោកម្ចាស់ចុះ ។ មហាមាត្យនោះ ទទួលស្ដាប់ព្រះគ្នាវ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដោយពាក្យថា ព្រះករុណាថ្ងៃវិសេស ហើយក៏ប្រគេនអាវាមិកជន ប្រែប្រជាងក់ដល់ព្រះបិលិន្ទ្រវិច្ចដ៏មានអាយុ (ចាប់ដើមពីនោះមក) ស្រិក (នោះ)ក៏តាំង៍នៅជាស្រិកមួយដោយឡែក ។ ภูកជនក៏ ហៅ (សក នោះថា អាវាមិក គ្រាមៗ៖ ចំលិន្ទវក្ខ គ្រាមៗ៖ ៗ (៩៤) សម័យនោះឯង (តែះបិលិទ្ធវិច្ចដ៏មានអាយុជាជីតុន^(១)ក្នុង ស្រុកនោះ ។ គ្រានោះឯង ព្រះចលិន្ទវុច្ចដ៏មានអាយុស្វេកស្បង់អំពីព្រឹក

ជាអ្នកធ្លាប់ចូលទៅមកក្នុងត្រកូល ។

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

បត្តពីរសេខាយ ព្យុំខ្លុំខ្មែតមក់ ព្យុំរាយ ទាវ៉ាស់ ។ នេះ សេ ឧះ មានលោខ ងមាំ មានមេ នមាំប្រ យោត៌ ។ ឧរកោ អល<u>ខ</u>្មុំតា មាលាគាំតា គាំឡូខ្លុំ ។ អ៩ ទោ អាយ្មា ចំលំនូវ គ្នេ ចំលំនូវខ្គាមគោ ស្ច-ಬರ್ ಗ್ರಮ್ಮೆ ದಾರ್ಮದಾಯ ಕ್ಷಾಪ್ರಿಕ್ ಕ್ಷಾಪ್ರಿಕ್ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಕ್ಟ್ ត្ទុំក្នុង នេះ ខេត្ត ខេត្ត មានក្រុង មានគ្ន គិធិយា ខិតា អញ្ញេ ឧារកោ អលខ្លុំ ទេ មាលាគាំ ទេ ច្រុះ ព្រះ មាល មេ ខេ៩ អល់ មេ នេ-ស្នេ ។ អ៩ ទោ មាល ហើ ធ្វប្បទិវ សេ មាមគ្នុ មួ វាឧពុស្ធ ឃុំទាំង ខារួយ ខេឌ្គ នៃ ។ កញ្ ឧរវិកា អត្ថោ ឧបកេ អលខ្លែ មាលាក់នៃ បង្សឹត្វា រោឌន៍ មាល់ មេ ឧ៩ អល់ខាំំ មេ ឧ៩៦ ំ កុតោ អម្ចាក់ ឧក្កតាធំ មាលា កុតោ អល់ខ្លាំពេធ៌ ។ អ៩ េខា

ហើយប្រដាប់ដោយ ពុ ត្រនឹងចីវរចូល ទៅកាន់បលិន្ទវច្ច គ្រាម ដើម្បីបណ្ណិ ចាត ។ សម័យនោះឯង ក្នុងស្រុកនោះមានល្បែងមហោស្រព។ ពួក៣. $s_{\mathcal{A}}^{(q)}$ ក៏បានប្រដាប់ខ្លួនស្អិតស្អានដោយកម្រង់ថ្នាហើយលេងមហោស្រែ ។ ក្នុងពេលនោះ ព្រះចិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុបាន ត្រាច់ទៅចិណ្ឌបាតតាមលំ-ដាប់ ច្រកក្នុងបិលិន្ទវិច្ច ត្រាម ហើយចូលទៅកាន់ផ្ទះអារាមិកជនម្នាក់ លុះ ចូលទៅដល់ហើយក៏គង់លើអាសនៈដែលគេ[កាល[បគេន។ សម័យនោះ ធីតា $^{(b)}$ របស់ ចេញន្ទមារាមិកជននោះឃើញពួកទារកដទៃ ប្រជាប $^{\circ}$ ខ្លួន ស្អិតស្ពាងដោយកម្រង់ថ្នា ក៏យទារថា អ្នកម៉ៃ ចូរឲ្យកម្រង់ផ្កាដល់ខ្ញុំ អ្នកម៉ៃ ចូរឲ្យគ្រឿងប្រដាប់ដល់ខ្ញុំ ។ ក្នុងពេលនោះ ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអា-យុបានពោលពាក្យនេះនឹងប្រពន្ធរបស់អាវាមកជននោះថា គ្រោះហេតុអ្វី លោកដ៏ចំរើន ទារិកានេះឃើញពួកទារកដទៃ ប្រដាប់ខ្លួនស្អិតស្អាងដោយ កម្រង់ថ្នា ក័យទារថា អ្នកម៉ែ ចូរឲ្យកម្រង់ថ្ពាជល់ខ្ញុំ អ្នកម៉ែ ចូរឲ្យៈ គ្រឿង ប្រជាប់ដល់ខ្ញុំដូច្នេះ ឯយើងខ្ញុំទាំងទ្បាយជាអ្នកកំសត់នឹងចានកម្រង់ផ្កាមក ពីណា នឹងបានគ្រឿងប្រដាប់មកពីណា ។ គ្រានោះឯង ព្រះបិលិទ្ធវិច្ច

ញុងប្រុស ។ ៤ កូន្ស៊ី ។ ៣ ញុង្ស៊ី ។

မေတာက် ရွက္စိရည် မေတာ့ နွတ္တက်သည့**့ မေလာမိ**ာ ត់ សេសគ្នៈ ស្នេន សេខ សេខ្ទុំមំ និណ្ណាល្ខ្**ទុំ នក្**បា នាក់តោយ ស៊ីសេ បន្តឹមុញ្ចាហ៊ុន $^{(\bullet)}$ ។ អ៩ទោ សា ಕಾರು ಸ್ಟ್ರೀ ರಜ್ಆರ್ಥ್ಗೆ ೨ ಕು ಈಚುಸ್ ಸ್ಟ್ರೀನ್ಲು អភិរុទា ឧស្សុធិយា ខាសាធិតា ។ ឧត្តិ តាធិសា មាកឧស្ស សេចិយស្ប ភិទ្ទិសាស្ស ភាពេចសុំ អត់្មមក្រី នេះ មារាត្យមការិ ភាព សាស្រ្តាមាលា អភិទ្រា ឧស្ស៊ីធំយា ទាសាធិកា ឧទ្ទុំ តាធិសា នេះស្បិត អទេីតំណ ស់លោសលា ខរិខោ ឧទាវិ នុក្ខស្បូ ឧ៍ស្សំសយ់ ចោវិកាយ សក្តាត់ ។ អូ៩ទោ រាជា មាក់ ដោ សេធិ៍យោ តិម្តីសារោ តំ អារាមិកកុល់ ရက္ချမည် ၅ ဒုန်းလာ၍ ၈၈ မာလည္ စီလိဒ္ဒက္က ជំណីទាត្ត ចុះស្នា គឺខ្មែរមាខាកា រូបច្ចុំផ្ទះ តាមគំ ចំណ្ឌយ ទាវ៉ាស់ ចំលំខ្លាំចូតាម គេ សបឌាធំ រំណ្ឌេយ ខេមោ លេខ នេស្ស អាវាមិតាសុរ្គ នំវេសធំ

໑ ຊ. បដឹមុញា្តិ ។

ភេសដ្ឋក្ខន្ធកៈ និខានច្រះបិលិន្ទវច្ឆុស្ថោ និយាយអំពីកម្រងផ្កាជាវិការៈ៤មាស

ដ៍មានអាយុចាបយករង្វេលស្មៅមួយហើយ និយាយដូច្នេះនឹង ប្រពន្ធអាវា-មិត្តជននោះថា បើដុច្នោះមានតែនាងចូរបំពាក់អង្គលស្មៅនេះលើក្បាល៣-រិកានោះចុះ ។ ដើប ប្រពន្ធអារាមិកជននោះក៏ចាប់យកវង្វេលស្មៅនោះហើយ **ចំពាក់លើក្បាលទា**រិកានោះ ។ រង្វេលស្មៅនោះក៏ក្វាយទៅជាក[្]មឥផ្គា មាស លួល គ្នុរព៌តពិលមើលមើល ជាទីនាំឲ្យកើតសេចក្តី ជិះថ្នាំ ។ ទុក ជាទាងក្នុងព្រះរាជរាំងក៏រកក ម្រង់ផ្ដាមាស់បែបនោះគ្មាន ។ ពួកមនុស្យុក ក្រាបបង្គុំទុល្ខ ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារថា បពិត្រិព្រះសម្មតិទេព ក្នុងផ្ទុះអារាមិកជនឯណោះមានកម្រង់ផ្កាមាស ល្អល្អះ គួរពិតពិលមើល មើល ជាទីនាំឲ្យកើតសេចក្តីដែះថ្នា ខុកជាទាងក្នុងវាំងរបស់ព្រះករុណាក៏រក កម្រង់ផ្កាមាស់បែបនោះគ្មានដែរ អាវាមិកជន ទោះជាអ្នកកំសត់ ទេ នឹងមាន តែម្តែងម្តាមាសពីណា ជ្រាកដដាក់លួចគេមកមិនទានឡើយ ។ ក្នុងវេលា នោះ ព្រះបាទមាគងសេនិយពិម្ពិសាវ (ទង់ប្រើឲ្យមនុស្សទៅចាប់ចង់ត្រ-កុលអាពមិកជននោះ ។ លុះវេលា[តឹក[តាហាមឡេីងជាថ្ងៃរប់ពីវ [តា៖ ចិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុសៀកស្បូង់ច្រដាចដោយជា្រិតនឹងច័វរហើយចូលទៅ បណ្ណា បាតឯបលិទ្ធវុច្ច គ្រាម កាល បើត្រាច់ ទៅបិណ្ឌា បាតតាមលំដាប់ ចែក ក្នុងប៊ីលិខ្លូវត្ត គ្រាមហើយកំចូលទៅរកធ្លុះអារាមិកជននោះ លុះចូលទៅដល

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

ឥន^(*) អារាមិកក្សា កត្ត ។ ឯតិស្សា ភាព សុ-្រោតហេ៣ ២៤ មេខា ១ មេខា ១ មេខា ១ មេខា ១ មាល្រី ត្រូវដើរ លេខ ដើរ ខាងឌមារី មេចូ-យស្ប ពិទ្ធិសារស្ប ជំរេសជំ នេះជុបសង្គ័ម ឧបសង្គ័មិត្វា បញ្ជាត្ត អស់ នេ និសីនិ ។ អ៩ ទោ ភាជា មាក ដោ ကောင့်တော စွဲခွဲ့လကေ လေသလည္က စိတို့နဲ့ကို၍ အောင်ခ សន្ត័ម ឧបសន្ត័មិត្តា អាយក្សខ្លុំ ចំលំខ្លាំខ្ញុំ អភិវាខេត្ ឯ៩៩៤ ខ្មែន ១ ស្សាមន្តំ **ខំ**មុំឆ្នំ ទោ ភជា**ខំ** គាន់ មេខ្លាំ មន្ត្រីមា មេជា ភ្នំក្សាសិង្សសិ ကျေးင ကိုက္ေျမတာကေတြ ကေတာ့စီအည္ရွိ ។ ឧទាវ ងទើ មារាតួយទាវិ ភាព ការយើសហ អង្វិចា ឧស្ប៊ុខិយា ខាសាឱិកា ឧត្តុ តានិសា អម្បាក់ប៉ែ អន្តេបុ-ប សុវណ្ឌមាលា គុ គោ តស្ប ឧុក្កតស្ប ធំស្ប៉ូសយំ ខោះគ្រាយ អាភិតាតិ ។ អ៩ទោ អាយស្មា ចំលិច្ចវីឡោ ក្រោ មាកឧស្ប សេធិយស្ប ពុំម្តិសាស្ប ទាសាធំ សុវណ្ណន្តិ អជ៌មុខ្វិ ។ សោ អញោសិ សព្ទសោវណ្ណៈ

o a. në 1

វិនយជិធិក មហាវគ្គ

ហើយក៏ស្អពុកមនុស្យដែលនៅជិតខាងថា ត្រកូលគារាមិកជននេះតើទៅ ។ ពុកមនុស្សដែលនៅជិតខាងធ្វើយថា បពិត្រិលោកដ៏ចំរើន ត្រកូលអារាមិកជនស្ដេចឲ្យចាច់ចង់អស់ទៅហើយ ព្រោះហេតុតែកម្មែង ជាមាស (ដែលលោកម្ចាស់ឲ្យទៅ) នុំ៖ ។ ឯ[ព្រះបិលិន្ទវ័ច្ចដ៏មានអាយុក្ ច្ចូលទៅកាន់ព្រះរាជនិវេសន៍របស់ព្រះបាទមាគធសេនិយពិម្ពិសាវ លុះចូល ទៅដល់ហើយក៏គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាល់ប្រគេន ។ គ្រានោះ ព្រះ ពុទមានធ**េសនិ**យពិម្ពិសា**រ**ចូលទៅរកព្រះបិលិន្ទវិច្ចដ៏មានអាយុ លុះចូល ទៅដល់លើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះចិលិទ្ធវច្ចដ៏មានអាយុលើយគង់ក្នុងទីសមគ្គួរ។ លុះ ព្រះបាទមាគធសេនិយព៌ម្ចិសាវគង់ក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏ មានអាយុបានថ្វាយព្រះពរដ្ឋច្នេះថា បត្តិត្រមហារាជ ហេតុអ្វីបានជាព្រះ អង្គឲ្យគេលប់ចង់ត្រកូលអារាមិកជនមក ។ ព្រះបាទពិម្ពិសារធ្វើយថា បត្តិត្រលេកម្ចាស់ គ្រោះក្នុងផ្ទះអារាមិកជននោះមានក្យមង់ផ្ទាមាសល្អល្នះ គ្យុរពិតពិលមេលមេលជាទីនាំឲ្យកើតសេចក្តីដែះថ្នា ទុកជាខាងក្នុងរាំងវបស់ ខ្ញុំកំរកក√មង៍ផ្ដាបែបនេះគ្មានដែរ អាកមិកជននោះជាមនុ*ស*្បុកសត់ទេ និង មានក(មង៌ផ្កាមាសពីណា (ជាកដជាវាលួចគេមកមិនទានឡើយ។ គ្រានោះ ពែះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុបានអធិដ្ឋានប្រាសាទវបស់ព្រះបាទមាគធសេ-និយពិទ្ធិសារឲ្យទៅជាមាស (មួយរំពេច) ។ 🛭 ជ្រុសាទនោះក៏ក្លាយទៅជា

ភេសដ្ឋក្នុន្ធពេ ចិលិន្ទវក្ខត្ថេរវត្ថុម្ភិ បញ្ជូវសង្ជាន់

មយោ ។ ៩៤ ខេ តេ មហារាជ សាល់ សុវណ្ណាំ កោត្រាតិ ។ អញ្ជាត់ ភៈខ្លេ អយ្យស្បើបសោ^(ទ) ៩ខ្លា-ឧភាហេតិ នំ អារាមិកកោល មុញាប្រេសិ ។

(៤៤) ឧଟ୍ଟୀ អကៅខ ឃុំ ភូហូចី, ដើម ទាប់ទី តាយ បរិសាយឧត្តមែនុស្សដម្ងំឥធ្ងំប្បដិហាវិយ៍ នស្សិ-សថ្មី អស្តស អភិប្បស្សា អាយស្ តោ ចំហំជុំ ដូស្បូ បញ្ចូ គេសជ្ជាធិ អតិហាស្តែ សេយ្យដីធំ សប្បី ធាធីតំ နောက် မရုံ ဆက်နေ ၅ စကနေတာစ်တလည္က စိက်နေ့ကျွော **ကြင်္ဂ ကြောင့်** အေဆင္ဗါန္တဲ့ လဒ္ဒိတ္ခ်ိတ္ခြဲလေတ ါ်လုံးမြွှဲ့နော် ဗဏိုလာ ဇလုံး ကောင်္ဂ ကောင်္ဂ လုံနှံ့ လမ့် កោលម្ពេច ឃដេច ឫក្សា បដិសាមេតិ បរិស្សាវជាធិចិ ៩វិកាយោម៌ ឬត្រៃ វាតទានេសុ លក្កេតិ ។ តានិ ងល់ សំលើជានិ និដ្ឋនិ ។ ឧន្ទពេលិខ៌ វិហាវា ងុំកំណាក់ណា យោត្តិ ។ មនុស្ស ហោះចាក់ អាហ៍ឈ្លាន្តា បស្បិត្តា ជ្យាយន្តិ ទីយន្តិ វិទា ខេត្តិ អន្តោ កោដ្ឋាការិគា

ទ ឱ. អយ្យស្ស ឯសោ ។

ពេលដីជំនិប: មួសខ្សះភូហូទំរុជីលើរ ទូលាតាអូច្នូពេលដី: ។ ញូង

មាសសុទ្ធ ។ ព្រះបិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុថ្វាយព្រះពរស្បូវថា បពិត្រមហា-រាជ មាសច្រើនម៉្វេះនេះតើព្រះអង្គបានមកពីណា ។ ព្រះបាទព័ម្ពិសារ ធ្វើយថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន មាសនេះខ្ញុំដឹងហើយ នេះជាឥទ្ធានុភាព របស់លោកម្ចាស់ទេតើ មានបន្ទូលដូច្នោះហើយក៏ឲ្យគេដោះលែងត្រកូល អារាមិកជននោះទៅ ។

(៩៥) ពុក្ខមនុស្សបានពុដំណឹងថា ព្រះបិលិទ្ធវច្ចដ៏មានអាយុសំ-ដែងឥទ្ធិជាជិហារជ្រាខត្តវិមនុស្សធម្មដល់បរិសឲ្យព្រមទាំងស្ដេចហើយក៏ មានចិត្តត្រែកអរជ្រះថ្វានាំគ្នាយកកេសដ្ឋៈ ទាំង ៥ គឺ ទឹកដោះ**រាវ** ១ ទឹកដោះ ทช่ ๑ เบ็ล ๑ เร็กษุ๋ ๑ ญาค่เศา ๑ ษกโบเครโตะชิเงิรูវซุล็ษาร អាយុ ។ ឯ[៣៖ ចិលិន្ទវច្ចដ៏មានអាយុ**បានលាកម**កហើយក៏តែង**ថាត**់ថែង បណ្តាកេសផ្លួះទាំង៩កេសផ្លួះណាមួយដែលលោកបានមក១(នោះ)ដល់ បរិសទ្យជាធម្មតា ។ ចំណែកខាងបរិសទ្យរបស់ព្រះបិលិទ្ធវច្ចដ៏មានអាយុ នោះជាមនុស្សលោកប្រើន តែងយកកេសផ្លួះគាំងអម្បាលមាំនដែល ិត្ត៖ ពេញថង់ខ្វះ ហើយព្យុរឲុកវាល១បង្គួច ។ កេសផ្លុ:ទាំង៍នោះ ហៀវហ្*រុ*កំពប់ទ្ទាយ **។** កុដិក៏ដេវដាស់ដោយពួកកណ្ដ ។ ពួកមនុស្យដើរ ទៅកាន់វិហា**រ**ចារិកជានឃើញហើយពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា

វិនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

ស្នេសា មាយ ក្រស់ ខេត្ត ខេត សេច្ចំយោ តិទ្តិសារភេទិ ។ អស្បេសុំ ទោ កិត្តា នេស់ ឧថមា្ស នទ្ធាលស្លាច ភ្នំ ភ្នំ នេះ នេះ នេះ ។ លេ តេ ភិក្តុ អប្បិញ្ញា ។ បេ ។ គេ នុជ្ឈាយឆ្នំ ទ័យឆ្នំ វិទា ខេឆ្នំ យនុ ល យាត មួយ ត្រាណ យស់ហិល នេះមេរីខ្មុំ-ត់ ។ អថា នា ភិក្ខា ភភាព រៀតមត្ត អារោច្រសុំ ។ សចំ យុ មួយ មួយ មាល់លាល នេះខេត្ត។ ត់ ។ សច្ចុំ ភកវត់ ។ បេ ។ កែ ហេត្យ ១ថ្មុំ កថ់ កត្យ ភិក្ខុ អាមន្តេស៊ី យាធិ ខោ ២៤ តាធិ កំហេតាន់ ភិក្ខាជំ បដិសាយជ័យាធំ ភេសជ្ជាធំ សេយ្យខ័ន់ សប្បី ជាជំនំ គេលំ មឌុ ដាលាំនំ តាធិ បដិក្កហេត្វា អត្តាហ-បមេ សន្និធិការកេ បរិកុជ្ជិតព្វាធិ ត អតិក្លាមយតោ យជាជម្លោ ការតេញតិ ។

រោសជ្ជិអនុញ្ញាតភាណវារំ បឋមំ ។

វិសយចិដិក មហាវិត្ត

ពុកសមណៈជាសត្យបុត្រនេះ មានបេសខុកដាក់ក្នុងឃ្វាំង ដូចជា ព្រះ បាទមាគធសេនិយពិម្ពិសារដែរ ។ ពួកកិត្តបានឲ្យមនុស្សទាំងនោះពោល ទោស តិ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ហើយ ។ ពួកកិត្តណាមានសេចក្តីប្រាថ្នា តិច ។ បេ ។ ភិក្ខុ ទាំង៍នោះក៏ពោល ទេស តិះ ដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកភិក្ខុ មិនគួរនឹងមកសន្សំ(កេសជ្លៈ)ដោយសេចក្តីល្មេកច្រើនថែបដូច្នេះសោះ ។ អង្គ[ទន់ ត្រាស់សូរថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ព្យាពួកកិត្តសន្សំ (គេសដ្ឋ:) ដោយសេចក្តី ល្មេក ច្រើនបែបដូច្នេះ ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុកាបទូលថា បតិត្រិត្រាះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។បេ។ ព្រះសម្ពុទ្ធ (ទង់តិ:ដៀល ហើយ ខែង៍ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ ហៅភិត្ត្ ទាំង ឡាយមកថា កេសជួ: ទាំង ឡាយ ណាដែលពួកកិត្តមានជម្ងឺតប្បីលិទ្ធភ្នក់ (ធាន់) បាន គឺទឹកដោះវាវ ១ ទឹក ដោះ វាប់ ១ ប្រេង៍ ១ ទឹកឃ្មុំ ១ សុវៈអ នៅ ១ ភក្ខុខលួល គេសដ្ឋ: ទាំងនោះហើយត្រវទុកដាក់សាន់បានកំណត់ត្រឹម៧ថ្ងៃ ជាយ៉ាងយូវបំផុត បើភិក្ខុតកោសដ្ឋ:ទាំងនោះទ្យិតន្ទង់ហ្លួសពីកំណត់នោះទៅ ត្រវិនិយធវ ឲ្យកិត្តនោះធ្វើតាមធម៌^(๑) ៗ

ចច់ វារៈសំដែងអំពីភេសជ្ជៈដែលទ្រះមាន ទ្រះភាគអនុញ្ញាគងាចឋម ។

ត្រូវឲ្យភិក្ខុគោះសំដែងអាមត្តិយចិត្តិយចេញ ។

រោសជ្លិក្ខន្ធពេ កង្ហាបរិតត្ថេរវត្ថុម្ភិ កុឡាកថា

(៩៦) អ៩លោ ភកវា សាវត្ថិយ៍ យ៩វាភិវត្តិ មិមវិត្តា យេជ រាជកហ់ គេខ ចាក់ ចក្តាម ។ អុខ្គុសា សេ មាលាសាំ មនុំណ្យោ មនិបស្ដ ដ់ដឹមបេហ နိုင္တာမ်ိဳးခဲ့ ကုႏၵေျပဳင္ဆိုပီ ဆဂိုက်ပီ ဗက္စ္က်ာပင္က နို႔ောင ងយត្សិលោ ដនៀ មាតុមោ ខ យតិខ្មែ ដទៀ វិកាលេ បរិកុញ្ចិតុខ្ញុំ កុក្ខច្ចាយន្តោ សបរិសោ កុខ្បឹ ဥ ေပ်ာက္ကွား ျပောင်းမျှ မောက္ခိ အေပ် ကုဒ္ဗိ ជ បរិត្តញ្ជូន ។ ភក់ នោ ឃិនមន្តំ អារោច្រសុំ ។ គំមត្តា- $\omega^{(\bullet)}$ ភិក្ខាឋ កុខ្សេ បន្ទំប ភាកែចំ បក្ខិចន្ទឹ ។ ពន្ធត្លាយ ភកវាត៌ ។ ស េ ភិក្ខាវ ពន្ធត្លាយ កុខ្យេ ចំដួច នាកែច ចក្ខុចន្តិ សេ ច កុខ្សោត្រូវ က်ဈ်(๒) ခဋ္ဌာ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប យដាសុ**ខ ក្ន**ៀ ស្នេង នៃ ១ មនិទា ខេត្ត មានា សាលា សាលា សាលា

ខែ 🤋 កិមត្ថិយា ។ ಹ 🤋 សង្ខំ ។

រោសដ្ឋក្នុន្ធព: និទានព្រះកង្ហារេវិតត្ថេរ ៣ក្យូពោលអំពីស្មូរអំពៅ

(៩៦) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគគង់ទ្វេបក្រង្ សាវត្តិគួរតាមព្រះ អធ្យាស្រ័យហើយ (ទន័យងេខៅកាន់ចារិក(កង្ខាជគ្រឹះ ។ ព្រះកង្គារវេត ដ៏មានអាយុថានដើរចូលទៅកាន់កន្លែងធ្វើសុវអំពៅ ក្នុងពាក់កណ្ដាលផ្ទុំ ហើយបានឃើញពួកជនកំពុងដាក់ម្យៅ១៖ ផេះ១៖លាយក្នុងស្**រ**អំពៅ លុះ ឃើញ ចោយ ក៏មានសេចក្តីរង្គៀសថា សួរអំពៅលយដោយអាមិស:ជា មកហ្វ័យ: ប្រហែលជាស្តារអំពៅមិនគួរកិត្តនឹងនាន់ក្នុងវេលាវិកាល ទេដឹង (កាលរង្វៀសដូច្រុះហើយ) (វាមទាំងបរិសឲ្យក៏មិនហ៊ានគាន់ដុំស្**រ**អំពៅ ឡើយ ។ ពុក្ខក្ខុណាសំគាល់ពាក្យព្រះវេតនោះថាជាពាក្យគួរស្លាប់ បាន ភិក្ខុទាំងនោះក៏មិនហ៊ុនតាន់សុរអំពៅដែរ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយបាន (កាបបង្គ័*ទូ*លដំណើវនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិ(នៅ្ខតាស ស្សថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកជនដាក់មេវ្រទ្ទះ ផេះទុះ លាយក្នុងស្កូរអំពៅ ដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី ៗ ពួកភិក្ខុកាបបង្គ័ទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យស្អិត ។ ព្រះអង្គ (ខង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើ គេដាក់ម្សៅទុះ ផេះទុះលាយក្នុងស្គរអំពៅ គ្រាន់តែឲ្យស្គិត (ប៉ុណ្ណោះទេ)ស្គរ អំពៅនោះនៅរាប់ថាជាស្កូរអំពៅដដែល ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញាតឲ្យកិត្តចាន់ស្ករអំពៅ(នោះ)បានតាមសប្បាយ ។ ព្រះកង្គារវេត

វិនយប៊ំដីពេ មហាវិគ្គោ

អត្តវាមក្តេ វិច្ចេ មុត្ត ជាតំ បង្ឃឹត្តា អកាច្បីយា មុត្តា

បត្តាប់ មុត្តា ជាយន្តីតំ កាក្តាទ្វាយន្តោ សមារេសា

មុខ្លុំ ជ បរ្ទុំងយន្ត ។ យេត្តអាវ មេខា មុខ្លុំ

ជ បរិកុញ្ជន្តិ ។ ភក់វាតា ឯតមត្ត អាពេខេសុំ ។ សខេ

ភិក្ខាប់ បញ្ជាប់ មុត្តា ជាយន្តិ អនុជានាម ភិក្ខាប់ យថា សុ-

ទំ មុខ បរិក្ញា្ននុធ្ ។ គេជ ទោ បជ សមយេជ អញ-

តស្បើ ភូមិនេះ ៩៩របុខាយាយោ ឈេខ ៤ មេ ហេ-

ណសោច៌កេ^{ំ(®)} អេចាយ៌ ។ តស្បៈ សោ ឧឧវវតា៣ពោ

e ធ. លោណសោរីរក់ ។

វិនយប៌ជិត មហាវិច្ច

ដ៏មានអាយុធ្វន ឃើញសណ្ដែកជាយដុះ លើដុំលាមក ក្នុងទីពាក់កណ្ដាល
ផ្លូវ លុះ ឃើញ ហើយក៏រង្គៀសថា សណ្ដែកជាយជាអកប្បិយ: ខុកជាចំអិន
ហើយ សណ្ដែកជាយក៏គង់តែដុះ ខ្យើង ខ្វះ ខៀត កាលរង្គៀសដូច្នេះ ហើយ
ព្រម ទាំងបរិស ឲ្យក៏មិនហ៊ានធាន់សណ្ដែកជាយ ឡើយ ។ ពួកកិត្តណា
សំគាល់ពាក្យព្រះកង្ហារៅតនោះថាជាពាក្យគួរស្ដាប់ជាន កិត្តទាំងនោះក៏
មិនហ៊ានធាន់សណ្ដែកជាយដែរ ។ កិត្តទាំងឲ្យយ្យកាបបង្គំខូលដំណើរ
† ខុះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យ ឃ
លើសណ្ដែកជាយដែលគេចអិន ហើយ នៅតែដុះ ខ្យើង ខ្វះ ខៀត ម្នាលកិត្ត
ទាំងឲ្យ ឃ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តធាន់សណ្ដែកជាយ (នោះ) បាន
តាមសប្បាយ ។ ក៏សម័យនោះឯង កិត្តមួយរូបមានអាធាធកើតអំពីខ្យល់
កង្គំពោះ ។ កិត្តនោះបានផឹកថ្នាំ ឈ្មោះ លោណសោចិរក: (๑) ។ កិត្តនោះ

រោសដ្តិក្នុន្តពេ វាគរិលោ ឧទរវានាភាធា

បដ្ថស្សត្តិ ។ ភភាព សភាទត្នំ អាពេចសុំ ។ អនុ-ជាខាមិ ភិក្ខាប យថាសុខ ភិលានស្ប លោណសោ-ចំកោំ អភិលានស្ប ឧភាសម្ពិន្ទំ ចានបរិភោភេ ន បរិភុញ្ជិតុន្តិ ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធក: ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អាញធកើតអំពីខ្យល់ក្នុងព្រះ ។។

ក៏បាត់អាពាធកើតអំពី ១ ស្រុក្ខន៍ ពោះ នោះ ទៅ ។ ពួកកិត្ត កាបបង្គំ ទូល ដំណើរទុះ ចំពោះ ពែះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខែ ន់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ គថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្តឈឺ តាន់ថ្នាំ ឈ្មោះ លោណសោចិកេះ (នោះ) បានតាមសប្បាយ ឲ្យកិត្តមិនឈឺតាន់ថ្នាំ ហេយទឹក ដោយវិធី ប្រើ ប្រាស់ដូចទឹក (មានទឹកផ្នែស្វាយដា ដើម) បាន ។

(៧៧) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ (ខ្ពន់យាង លៅកាន់បារិកដោយលំ ដាប់ បានដល់ទៅក្រង់រាជគ្រឹះ ។ បានព្យថា ព្រះមានព្រះភាគ (ខ្ពង់គង់នៅ វត្តវេទ្យវនកលន្ទុកនិក់បស្ថាន ក្បែរ ក្រង់រាជគ្រឹះនោះ។ សម័យនោះឯងព្រះ ជីមានព្រះភាគ (ខ្ពង់អាពាធកើតអំពីខ្យល់ក្នុងព្រះទទេវ ។ គ្រានោះ ព្រះអា-នន្ទដ៏មានអាយុគិតថា កាលអំពីមុនព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខ្ពង់អាពាធកើតអំពី ខ្យល់ក្នុងព្រះទទេវ (ខ្ពង់បានសះស្បើយទៅវិញ នោះ (សោយ) បបវេឈ្មោះ គេកដុលា (១) (លុះគិតដូច្នេះ ហើយ) ក៏សូមហ្វខ្វះ អង្គវខ្វះ សណ្ដែកបា្យយ កុដិដោយខ្លួនឯង ទើបបង្គោនទៅថ្វាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក្រាបបង្គំ ខ្លួលថា សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ (១ ដ៍សោយនូវបបវេឈ្មោះគេកដុលា ។ ព្រះ គថាគតទាំងឡាយ (ខ្ពង់ជាបន្ទវលេតុហើយសូវកំមាន (ខ្ពង់ជាបហើយ

បបរលាយដោយរបស់បីយ៉ាងគឺ ល្អ អង្គរនឹងសណ្ដែក ។

វិនយបិជិពេ មហាវិវឌ្គា

បុខ្លុំ តាល់ វិនិត្យ បុខ្លុំ តាល់ វិនិត្យ ៤ បុខ្លុំ អត្តសញ្ជាំនំ នថាក់នា បុខ្គុំ នោ អនុទូសញ្ជាំនំ អនត្តសញ្ជាត សេតុឃាតោ តថាកតានំ ។ ខ្វីហាកា-ប្រេំ តុខ្វា ភកវានា ភិក្ខា បដិបុច្ចនិ ជម្មុំ វា នេ-សេសា្ម សាកាន់ វា ភ្នំក្លាបន់ បញ្ហាបេសា្មមន្ត ។ អ៩ ទោ ភភក អាយស្មន្តំ អានផ្គុំ អាមន្តេស ភាគាយ់ អានឆ្ល យាក្ខេតិ ។ អ៩ េខា អាយៈស្មា អាន េញ កកៅ តោ រាឌឧទ្តំ មារេខេត្ត ។ ដែល ១ ខេង មេខ គឺ វិតំ^(©) អាចន្ទ អចនុលោមិតាំ អប្បដិទ្រំ អស្សាមណាតាំ អភាហ្វីយ៍ អភាហើយ ភាដ់ ហិ ភាម តុំ អានឆ្ ស្សារិស្ថាល សល់ហិល ខេខេម្បីភ្ លខត្ត អទេថ៍ អយើ វុទ្ធ តែឧចិ អក្សេច្ចំ យឧចិ អគ្គោ ចក្តុំ តែឧចិ

o ឱ. អ88ុក្សិយំ ។

វិនយបិដិក មហាវិគ្គ

មិនសុវក៌មាន ខ្ទង់ជ្រាបច្បាស់នូវកាលគួរហើយសុវក៌មាន ខ្ទង់ជ្រាប ច្បាស់ទូវកាលគុរហើយមិនសុវត៌មាន ឯព្រះតឋាគិតទាំងឡាយព្រះអង្គ តែងសូវតែការណាដែលប្រកបដោយប្រយោជន៍ ការដែលមិនប្រកប ដោយប្រយោជន៍ ព្រះអង្គមិនសូរទ្វើយ ព្រោះព្រះតថាគត**ាំង**ទ្យាយ ဖြန်းရာနေ့ရျာစ်စန်နှို့နာမျှမ်းနှစ်နှစ်နေတာ့ မော်တော်ကြာ မော်တော် မြောက်သော မော်မော်မော်မော်မော်မော်မော်မော်မော អរិយមគ្គ ដែះ ស្រុទ្រហើយ ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទាំង. ទ្យាយ វមែង (នេស្សពួកកិត្តដោយអាការពីរយ៉ាង៍ គឺស្លាដើម្បីសំដែង ធម៌ម្យ៉ាង ដើម្បីនឹងបញ្ជូតសិក្ខាបទដល់សាវភព្ធំង៍ ឡាយម្យ៉ាង ។ លំដាប់ នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ្នាទ្រជ់ហៅព្រះអានន្ទុដ៏មានអាយុមកហើយ 👂 ន៍ ត្រាស់សុរូថា ម្នាល់អានន្ទ ៥៥រនេះបានមកពីណា ។ ទើប[ពុះអានន្ទ \ddot{z} ိမာနကယ္ကြာပဖန္ခ်ိန္ကလင္ဆီးက်ပြန္းစီးကား ကြဴးဆီမာန္အကြီးကာနာ z ကြဴးကိုင္ခ ជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ (ទង់បន្ទោសថា ម្នាលអានន្ទ កម្មដែលអ្នក ធ្វើនេះមិនសមគួរ មិនត្រីវទំនង មិនត្រវបែប មិនជាបេសសមណ: ษรลช ี ษรลุงเต็เจ ยางเครรุ ศุกิวล์ษรณชเชีริล์ โล๋งใจเฉียุ សេចក្តីជ្រាថា ច្រើនមានសភាពយ៉ាង៍ នេះ ទេ ម្នាលអានន្ទ អាមិស:ណា ដែលភិក្ខុតុកទាងក្នុង (អកប្បិយកុដិ) អាមិស: នោះក៏ទៅជាអកប្បិយ: (មិន គួរ) ដែរ អាមិសៈណា ដែលកិត្តចំអនិទាន់ក្នុងអកព្យិយកុដ អាមិសៈនោះ

ភេសដ្តក្នុន្តកេ អន្តោ វុត្ត អន្តោ បក្ក សាម៉ បក្ក អភាព្ទីឃុំ យនធំ សាមំ បត្តាំ តនធំ អភាព្ទីឃុំ ចេះ ្សាន់ អណ្ទឹក្សិច្ច ប្រសាសាលា ឯគេឯ វិតាហ៍ត្យ ១ឬ កាខ់ កាត្យ ក់ក្តា អាមណ្តេស៍ ជ ភិក្ខាប អន្តោ វុឌ្គ អន្តោ ខក្តាំ សាម ខក្តាំ ខាំភុញ្ជិតព្វំ យោ ត្សា នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត វុទ្ធ៌ អន្តោ ខត្ត៌ សាម ខត្ត៌ តញ្ចេ ទាំភុញ្ជេប្ប អាចត្តិ ត្លាំ ឧត្តដ្ឋ ។ អន្តោ ខេ ភិក្ខាវ វត្ត អន្តោ ខេត្ត អញ្ជេប បញ្ញុំ គញ្ជេ បរិក្ញេយ្យ អាបត្តិ ធ្វុំ នុក្កដា-ជំ ។ អញ្តេ ចេ ភិក្ខុវេ វុឌុំ ពហ៌ ចក្តុំ សាម ಚರ್ಜ್ಜ ពេញ ខេ ភិក្ខាឋ វុទ្ធំ អណ្តេ បក្តុំ សាម បក្តុំ

រោសដ្លីកូនូក: កោដនដែលវិក្ខុខុកនឹងចំអិនខាងក្នុងអកច្បិយកុដិនឹងចំអិទដោយខ្លួនឯង

ក៏ទៅជាអកច្បិយ:ដែរ អាមិស:ណាដែលភិក្ខុចំអិនដោយ១ូនឯង អាមិស: នោះ ត ទៅជាអកប្រិយ:ដែរ មាលអាននុ អំពើដែលអកធ្វើនេះ មិនមែនទាំ ទុវ្សជិះថ្កាដល់ក្មុកជនដែលមិនទាន់ ដែះថ្កាទេ ។បេ។ ខ្ទិង់បន្ទោសហើយ e្រង់ធ្វើធម្មភថា រួច[តាស់ហៅភិត្តទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិត្តមិនគប្បីចាន់អាមិស:ដែលជាអនោវត្ (កោជនដែលភិក្ខុកខាងក្នុ អកប្បិយកុដ់) អាមិស:ដែលជាអន្ទោបក្ខ (កោជនដែលកិក្ខិចអិនក្នុង អកប្បិយកុជិ) អាមិស:ដែលជាសាមបក្ក (កោជនដែលកិក្ខិចអិនដោយ ខ្លួនឯង) ខេ ភិក្ខុណា ខាន់ ត្រាមេត្តិទុក្ខដ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ បើកិត្តទុកកោជនទាន៍ក្នុងអកហ្វិយកុដ៌ផង៍ ចំអិនទាន៍ក្នុងអកហ្វិយកុដិផង ចំអិនដោយ១នឯងផង បើកិត្តតាន់កោជននោះ ត្រូវអាបតិទុក្ខដលី ។ មាល បើភិក្ខុខុកកោជនខាងក្នុងអកហ្វិយកុដិ អកប្បិយកុដ តែ បើពួកអ្នកដ ទេខ៍អិនឲ្យ បើកិត្តបាន កោជននោះ ត្រូវអា-បត្តទុក្ខដុល្លី ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បើកិត្តទុកកោជនខាងក្នុងអកប្បិយ-កុដ់ ចំអិនខាង[កោមកប្បិយកុដិ តែកិត្តចំអិនខ្លួនឯង បើកិត្តខានកោជន នោះ ត្រាមាធិន្តក្នុងពីរ ។ ម្នាលកិក្ខាងឡាយ បើកិក្ខុតុការាជនទាង ្រៅអកច្បិយកុដិ ចំអិនទាន់ក្នុងអកច្បិយកុដិ តែកិត្តចំអិនទូនឯង ចើកិត្ត

វិនយបិដកេ មហាវិញ្ហោ

ត់ញេ ស្ទុំ ស្ទេស ស្ទុំ ទ្ធិទ្ធិ ឧទ្ធាស់ ។ អន្តោ ប **ဂ်ာက္ကျ** (နို့ ရတ် ပြင္ကို မႏၵသြာ ပင္ကို အႏၵေတြ တြိုင္ကို လေျပြး អាបត្ត ឧក្សុស្ស ១ ពហ៌ ៤ ភិក្ខុវ វគ្គ មណ្ឌ បក្ អញ្ជេញ បញ្ញុំ គញ្ជេប បរិក្ញេញ ភេបត្តិ ឧុក្គដស្ប ។ စေးပါ အော်ကူးျပန္တို့ စေးပြာ စက္ကို လမ္း စက္ကို အေးရွှော សុង្គ យើការ ស្នាន់ នៃ យ៉ានុង ស្នាន ស្លាន ស្នាន ស្លាន ស្នាន ស្នាន ស្លាន ស្នាន ស្នាន ស្នាន ស្នាន ស្លាន ស្នាន ស្លាន ស្នាន ស្លាន ស **ောက်** မေးကျားက် မေးကို နေးကျော့ မေးကျောက် မေးကျောက် မေးကျောက် မေးကျောက် မေးကျောက် မေးကျောက် မေးကျောက် မေးကျောက် (៩៨) គេជ ទោ បន សមយេខ កំគុ កក់តា សាមទាកោ^(១) បដ៏ក្តាំត្វោត់ បុឧទាកេ កុក្កូពូឃ**្គុំ** ។ **ភក់ គោ ឯ**នមន្ត្នំ ភពេ ខេសុំ ១ អនុជា**ជាមិ** ភិគ្លប់ **បុឧ**ទាគ់ បចិត្តិ ។

o ឡ.សាម ជាពោ ។

វិសយបិដិក មហាវិត្ត

តាន់ គោជននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ម្នាលគិត្តទាំងទ្បាយ បើគិត្តទុក
គោជនទាងក្នុងអកប្បិយកុដំ ចំអិនទាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ តែ បើពួកអ្នក
ដទៃ ចំអិនឲ្យ បើគិត្តទេ គោជននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដមួយ ។ ម្នាលគិត្ត
ទាំងទ្បាយ បើគិត្តទុក គោជនទាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ ចំអិនទាងក្នុងអកប្បិយកុដិ តែ បើពួកអ្នកដទៃ ចំអិនឲ្យ បើគិត្តទេក គោជននោះ ត្រូវអាបត្តិ
ទុក្កដមួយ ។ ម្នាលគិត្តទាំងទ្បាយ បើគិត្តទុក គោជនទាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ ចំអិនទាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ តែគិត្តចំអិនទូនឯង បើគិត្តតាន់ គោជន នោះ ត្រូវអាបត្តិ
នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដមួយ ។ ម្នាលគិត្តទាំងទ្បាយ បើគិត្តទុក គោជន ទាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ ចំអិនទាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ តែគិត្តចំអិនទូនឯង បើគិត្តតាន់ គោជន ខាង ក្រៅអកប្បិយក្ដិ តែគិត្តចំអិនទូនឯង បើគិត្តតាន់ គោជន ខាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ ចំអិនទាង ក្រៅអកប្បិយក្ដិទុំ គេ គោជន ខាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ ចំអិនទាង គ្រង ក្ដិទុំ គេ គេ ជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រៅអកប្បិយកុដិ ចំអិនទាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្បាជន ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ក្រាជនា ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជនា ខាង ក្រាជន ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង ក្រាជន ខាង

(៩៤) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដ៏ងិថា ការចំអិនខ្លួនឯង ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគ ខ្ពស់ហាមហើយ ក៏រង្គៀសក្នុងការចំអិនថែមទៀត ។ កិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គុំខូលដំណើរទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ខ្ពស់តាស់ ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យភិក្ខុចំអិនថែមទៀតបាន ។

រោសដ្លីកូនូកេ អន្តោ វិត្តិ អន្តោ បក្តុំ សាម៉ បក្តុំ

(៩៩) គេខ សេ ឧទ ភាគក្រេខ ឯងមស្ ឌម្ព័ទ្ធិ ကောင္မွာ ေရးလည္းကေလးခါ့္ အေလးခါ့္ အယ္လ္အာလမၢွိ សាឧជ័យមា អ្វី អាស់ អាសាវត្តិ ។ តាធិ ភិក្តុ ពហ៌ វាសេន្តិ ឧត្តមិណ្ឌកាមិ ខានន្តិ ចោកមិ មារន្តិ ។ កក់ តោ ឯតមត្តំ អាពេចេសុំ ។ អណ្ជាលាមិ ភិក្ខាវ អភ្លោ វាសេតុធ្លិ ។ អភ្លោ វាសេត្តា តហិ ទា ខេត្តិ ឧមភា បរិវាបត្តិ ។ ភិក្តុ អវិស្សដ្ឋា បរិកុញ្ចត្តិ ។ កក់វតោ ឃិតមត្តំ ភាពខេសុំ ។ អង្គាលម៉ កំក្តាប់ អណ្តេ បចិត្ត្តិ ។ ឧុត្តិក្តេ ភេប្បីយការកា ពហុតា ហរេត្តិ អប្បតាំ ភិក្ខុាខំ ខេត្តិ ។ ភកវេតា **រានម**គ្គំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាទី ភិក្ខាវ សាទំ មចិតុំ ។ អ្នុជាស្ន ភ្នំ អន្តោ ប្រ ស្ន បក្សន៍ ។

ភែសជ្ជក្ខុត្តកះ កោជនដែលភិក្ខុទុកនឹងចំអិនខាងក្នុងអកញ្ជីយកុដីចំអិនដោយខ្លួនឯង

(៩៩) សម័យនោះឯង (កង្កាជ(គឺ៖កើតឲ្យកិក្ស (អត់ហ្យ) ។ មនុស្សទាំង ឡាយបានទាំយកអម្បិលខ្វះ (vងខ្វះ អង្គtខ្វះ ខាទន័យ:ខ្វះ នៅកានអារាម ។ ភិក្ខុទាំងឡាយទុកវត្តទាំងនោះខាង[េកា (កុដិ) ពួកសត្វ ត្តច $\gamma^{(0)}$ នាំគ្នាស៊ីខ្វះ ពួកចោរលួចយកទៅខ្វះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ \int កាបបង្គ័ទូល င္သံ၊ណီវန္းင္ဗံ၊ကား စြားဆိုမာs စြားကန y စြားမန္ဆြင္ခြင္လ်ခြာလတဲ မွာလက္ခ်ဳန္မ ទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តក(វត្តទាំងនោះ) ខាងក្នុងអកប្បិយក្ដ បាន ។ ភិក្ខុសំឥឡាយក៏ខុក (វត្តទាំងនោះ) ខាងក្នុងអកហ្វិយកុដិហើយឲ្យ គេចំអិនវាង[िកា ពួកជនអ្នកស៊ីដែលនាំគ្នាចោមពេមស៊ី ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសិទ្ធចិត្ត (ប្រឹកបដោយសេចក្តីរង្វើស) ក៏ចេះតែធាន់ទៅ ។ កិក្ខិត្តិ ទ្យាយ[កាបបង្គំទូលដំណើរនុះចំពោះ[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគ ។ [ពុះអង្គ័[ទ្ធផ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យក់ក្ខុមិនខាងក្នុងអក្ ហ្វិយកុដិបាន ។ កាលដែល (សកអំណត់អត់បាយ ពុក្កប្បិយការកជនក៏នាំ យកអាមិស:អស់ទៅជា (ចែន ប្រគេនតែបន្តិចបន្តួចដល់ពួកកិត្ត ។ ភិត្ត្ គាំង ဈာယiggraph ကြပပရွိနေ့လမ်း ကော်<math>fနိုးစီးကား ကြားမာနေတြးကာခ otag ကြားမရှိ မြန် ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុមិនខ្លង់ង៍**ទាន។** ម្នាល់កិត្តាំង ឲ្យាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តកុកម្មិស:កង្គមកប្បិយក្ដើ បាន ឲ្យចំអន់អាមិស:ក្នុងអកប្បិយក្ដិបាន ឲ្យចំអិនអាមិស:ខ្លួនឯង**បាន ៗ**

ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សត្វឆ្មា កណ្ដុរ ទង្សង នឹងស្ដារ ។

វិនយចិជិកេ មហាវិក្ដៅ

(೧၀၀) နေးေ တေ ဗေး ေလးေလးေ လမ္ဘတ္လက္ ခ်ာက္လ សារស្រុវស្សុំវត្ថា រាជកហ កច្ពា ភកវត្ថំ ឧស្សាយ អ^{ត្តត}្រ ಪ್ರವಸ್ಥೆ ಬ್ರಾಕ್ಟ್ ಗೆ ರಮ್ ಹಸ್ಟ್ ಗೆ ಗಾದೆ-ರಳ್ಳು ದಾನಚಿಕ್ಕೆ ಮೃಮ್ಮಿ ಇದು ಮಿ ಇದ್ದು ಇದು ಕ್ರ ក្រប្បិយ្យាក្រ ខ ខ្មាញាស្ ។ អ៩ េខា នេះ ភិក្ខុ ត៌លន្ទទ្រា យេឧ រាជកហំ វេឡាវនំ តាលខ្លួកនិវាទោ យោជ កក្សា គេជុបសង្គឹស្ ឧបសង្គឹត្តា កក្សំ អភិ-វាខេត្ត ឯកមន្តំ និសីឌីសុ ។ អាចិណ្ណ ទោ បនេត់ ពុន្ធាជំ ភក់វត្តាជំ អក្តុកេហ៌ ភិក្ខុហ៌ សន្ធឹ បដិសម្មោ-ខំតុំ ។ អ៩ ទោ ភភក គេ ភិក្ខុ ឯនឧកេច កច្ចុំ ភិក្ខុជ ១មជ័យ កច្ចុំ យាជជ័យ កច្ចុំត្ន អព្យុកាមេខ៩៩ អ-ន្ទាន់ អាកាតា កុត្រោ ខ តុទ្ធេ ភិក្ខាវ អាក្ខុ ថាតិ ។ ១ម-ច្លុំ ភេឌុស លាចច្លុំ ភេឌុស ៩៩ មេលំ ភាគ្នុ កាស់សុ

វិនយបិជិក មហវគ្គ

(១០០) សម័យនោះឯង ពុក្ខភិត្តប្រើនរូបនៅហំវេស្យុក្នុងដែនកាស់ ហើយក៏នាំគ្នា ទៅកាន់ក្រង៍វាជ គ្រឹះ ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះកាគ លុះទៅ ដល់ពាក់កណ្ដាលផ្ទុវ ក៏រកគោជនសៅហ្មង៍ប្តូមត្តមនឹងធានឲ្យផ្នែតបរិប្ចូណ៌ មិន¢ាន (ឃើញ)មានតែផ្ទែរឈីដែលគួរនឹងធាន់ដារ (ចិន តែរកបុគ្គលដា កហ្វិយការកគ្មាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះមានរូបកាយលំបាក ទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្នុងវត្តវេទ្យុវនកលន្ទុកនិវាបស្ថាន ជិត[កុង្ខរាជ-គ្រឹះ លុះចូលទៅដល់លើយថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រួចក៏អង្គ័យនៅ<u>ក</u>្នុង ទីសមគួរ ។ ការដែលរីករាយជាមួយនឹងពួកកិត្តអាគន្តកនេះឯងជាប្រវេណី វបស់ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទាំងឡាយ(គ្រប់ព្រះអង្គ) ។ គ្រានោះ ព្រះ ដ៍មានព្រះភាគ្គិធ្មែមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះនឹងកិត្តទាំងនោះថា ម្នាលកិត្តទាំង-ទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយល្មមគ[្]ទាសេចក្ដីលំជាក់បានដែរឬទេ ល្មមញាំង ត្តវិយាបថឲ្យប្រប់តិត្តទៅជានស្រល់ដែរឬទេ អ្ភ (ពល់គ្នា) តាមផ្លូវត្វាយមិនលំបាកខេច្ច ម្យ៉ាងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំង-ទ្វាយមកអំពីទីណា ។ កិត្តទាំងទ្វាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រិព្រះដ៏មាន (តែះកាគ ខ្ញុំ(តេះអង្គ័ទាំងឲ្យយល្មមធន់(ទាំបាន បត្តិត្រៃដើមាន(តែះកាគ **១ំ** ព្រះអង្គ ទាំងទ្យា យល្មមញ៉ាងឥរិយាបថឲ្យប្រ**ព័**ត្ត ទៅស្រល់បាន បត់ត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន 🤌 ព្រះអង្គទាំងទ្បាយនៅចាំវស្សាក្នុងដែនកាស៊ី

រោសដ្ឋក្ខន្ធកេ អញ្ញាគរច្រាហ្មណវត្ថុ

ស្ប៉ុន្តែ រាជកញ់ អាកច្ឆា កក់ខ្លំ ឧស្បនាយ អន្តរមក្ដេ ឧលក់ម្លា ហូ១ស្ប រា ខណីតស្ប រា កោជឯស្ប
យាវឧត្តំ ទារិទ្វាំ ពហុញ ដល់ទានជ័យ អំហោសិ កាប្បិយការកោ ខ ឧ អយោសិ តេន មយំ កាំហន្ត្យទា
អន្ទាន់ អាកតាត់ ។ អដទោ កកវា ឯកស្មី នំនានេ
ឯកស្មី ខការណ៍ នម្មី កាដំ កាត្វា ភិក្តា អាមន្តេសិ
អនុជានាម៉ ភិក្តាវេ យត្ត ដល់ទានជ័យ ខស្បត់
កាប្បិយការកោ ខ ឧ ហោត់ សាម៉ គហេត្វា ហរិត្វា
កាប្បិយការកោ ខ ឧ ហោត់ សាម៉ំ គហេត្វា ហវិត្វា
កាប្បិយការកោ ខ ឧ ហោត់ សាម៉ំ គហេត្វា បវិត្តិ
កាប្បិយការកាំ ខស្បិត្វា ភូមិយំ និក្ខាំចិត្វា ខដិក្តហាបេត្វា បវិក្តាញ់តំ ។ អនុជានាម៉ំ ភិក្ខាវេ ឧក្តហ់តំ ខដិក្តហេតុខ្លំ ។

ខេះខេតាខ្ញុំ « ឧតសម័គូទំ » ឧនសម ខ្ពុំ » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧតសម្ព័ត្ធ » ឧតសម្ព័គ្ម » ឧសសម » ឧសសម

កែសដ្តក្នុត្តកៈ និទានក្រាហ្មណ៍ ១ រូប

មកកាន់ក្រង់កដ្ឋគឺនេះដើម្បីគាល់ព្រះអង្គកង់ ខែនេះ លុះមកដល់ពាក់កណ្ដាល
ផ្ទុំវិកេកោជន សៅហ្មង៍ប្តូទត្តមនិង ធាន់ឲ្យបានផ្នែតបរិបូណ៌គ្មាន (ឃើញ)
មានតែផ្លែឈើដែលគួរនឹង ធាន់ផាយើន តែរកបុគ្គលជាកប្បិយការកៈ
គ្មាន ហេតុនោះបានជាខ្ញុំ ព្រះអង្គទាំងឲ្យ យមានរូបកាយលំបាកមកតាមផ្លូវ
ធ្វាយ។ ពោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបពេះដ៏មានព្រះកាត់ ខ្ពង់ធ្វើធម្មិកបាលើយខ្ពង់ ត្រាស់ហៅពួកកិត្តមកថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ (បើកិត្តណា)
បានឃើញផ្លែឈើដែលគួរនឹង ធាន់ក្នុងទីណា តែរកបុគ្គលជាកប្បិយការកៈ
គ្មាន តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យ (កិត្តនោះ) រើស១នឯងលើយនាំយកទៅ លុះ
ឃើញបុគ្គលជាកប្បិយការកេលើយ ត្រូវជាក់ចុះលើផែនដីឲ្យកប្បិយការកៈ
បាតេនហើយធាន់ចុះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យកិត្ត
ទទួលរបស់ទគ្គលិត គឺវត្តដែលកិត្តកាន់យកលើយបាន ។

[១០១] សម័យនោះឯង ប្រេងហ្វថ្មីនឹងទឹកឃុំថ្មីកើតឡើងដល់

ពាហ្មណ៍ម្នាក់ ។ ឯពាហ្មណ៍នោះក៏ត្រិះរិះដូច្នេះថា បើដូច្នោះមានតែគួរ

អាត្មាអញ្ជប់គេនៈ បែងហ្វថ្មីនឹងទឹកឃុំថ្មី ដល់កិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រ
ធាន ។ ទើបពាហ្មណ៍នោះចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះកាត លុះចូលទៅ

ដល់ហើយជាន់ស្មោះសរុះសរុករាយទៅនឹងព្រះដ៏មានព្រះកាត លុះចូលទៅ

វិនយប់ជំពេ មហាវិគ្គោ

សម្មោនជ័យ កខំ សារាណ៍យំ វ៉ៃតិសាវត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាស៌ ។ ឯកមន្តំ ថិតោ ទោ សោ ត្រាញ្ញលោ កកវន្តំ រាសនក្រេត អត្តិកាសេតុ មេ ភក្តេត ក[ំ] កោតមោ ស្វាត**សា**យ ក់តំ សខ្ញុំ ភិទុស ឡេខាទិ ។ អចិវាសេស ភាកាវា តុណ្ណីតាវេន ។ អ៩ខោ សោ ត្រាញ្ លោ ភភវតោ អនិវា-សន់វិធិត្យ ចក្តាម ។ អ៥ទោ សោ ព្រាហ្មណោ នស្បា រស្និយា អច្ចយេន មណ៌តំ ខានន័យំ កោជន៍យំ ម**ដ៌យា**-ឧបេត្យ ភគវតោ ភាលំ អារោទបេសិ ភាលេ ភោ កោឌឧ ភ្នំនៃ កត្តន្ទិ ។ អ៩ទោ កក្ក បុត្តស្នាសមយំ **ភ្**្រាស្ស ឧឌ័_{ឌ្}ណ្សយ៣ លោខ ឧភា ៃ [សាសាីហមារី ធ៌វេសជំ គេជុបសង្ម័ ឧបសង្ម័ត្តា បញ្ជា**ត អាស្ស** តំសំនិ សន្ធឹ កិត្តស ឡែន ។ អ៩ ទោ សោ ញាញ-ကော ရန္မေးမျှစ် ခ်က္ခာ့လည်း ပက်အေးင စာဒင်းလာဒ កោជជ័យជេ សហគ្នា សជ្ជប្បត្វា សម្បាក់ក្នេ ក្សាវី ឱ្យិតបត្ថាណ៍ ស្រាមខ្ញុំ ខ្មុំវាធិ ។ ស្រាមខ្

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

គួរជាទីរីក្សាយ គួរជាទីរលឹកឲ្យសម្រេចហើយ តំឈរនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះ [តា ហ្វូណ៍ នោះឈរនៅក្នុងទីសមគ្គរហើយ ជាននិមន្ត [តុះដ៏មាន [តុះ បពិត្រ (ពុះអង្គដ៏ចំរើន សុម្ភពរៈគោតមដ៏ចំរើន ភាគដុល្រះថា ទាំងភិក្ខុសង្ឃទទួលភត្តបេសខ្ញុំ ព្រះអង្គដើម្បីធានភ្នំថៃស្រុក ។ ព្រះដ៏មាន ្រែះភាគក៏ (ទង្គមួលនិមន្តដោយភាវ:សៀម ។ ចំណែកព្រាហ្មណ៍នោះ ជឹងច្បាស់ថា ព្រះជ័មានព្រះភាគ(ខ្ទង់ខទុលនិមន្តហើយខើបចៀសចេញ ទៅ ។ លុះកន្ទងកគ្រីនោះទៅហើយ (ពាហ្មណ៍នោះជានគាក់តែងនុវទាទ-ន័យ៖ ភាជនី យាហារយ៉ាងទត្តមស្រេចហើយទើបឲ្យក្រាបបង្គុំទូលនូវកាល គុរ្ទំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគឋា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ពេលនេះសម-គួរហើយ កត្តសម្រេចហើយ ។ លំដាច់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ស្បង់ ហើយប្រដាប់ដោយជាត្រីនឹង៏ចីវរអំពី|ពឹក យាងទៅកាន់ផ្ទុះ[ញាហ្មណ៌ នោះ លុះយាងទៅដល់លើយ ខ្មែរគន់លើអាសនៈដែល ព្រាញណ៍តាក់-តែឪទុកព្រមទាំងកិត្តសង្ឃ ។ ឯ[ពាហ្មណ៍ នោះបានអង្គាសថ្វាយទាទ-នីយកោជនីយាហារ (បង្អែមចំអាប) ដ៏គ្នាញ់ពីសារដោយដៃខ្លួនឯង ចំពោះ ព្រះភិក្ខុសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជា (បញ្ជូនឲ្យ គ្រែតស្តប់ស្កល់ ត្រាតែដល់ ເလາနှေပြင်းကိုလည်း နေ့ဖူလ (နှေါ်ခေါ်ခေါ် လုံးခြားဆိုမှာ ဒေါ်စားကာခြောင်းလာ ယားလြာ σ លែងលូក ព្រះហស្ត ទៅក្នុងច្បត្រ (ព្រាហ្មណ៍) ក៏អង្គ័យក្នុងទិសមគ្គរួ។ លុះ

រោសដ្ឋក្ខន្ធកេ អញ្ញតរញ្រហ្មណវត្ថុ

a်န်ာ၌ ဈေး အံ ကြုတ္သွယ် နေးက ဆမ္ဗီဟာ နေးဗေးဟာ សន្ទស្បត្តា សមាឧបេត្យ សមុត្តេជេត្យ សម្បីហំសេត្វា ಕಪ್ಪಿಯಾಕುಟು ಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿ ಜಾಳ್ನಾ ಬಿಟ್ಟಿಯಾಳುಗೆ អចប្រេក្រាដ្ឋ ក្រុងខេស វាស្ថាស្រ្ត លេក សេ ខេ-យា អគ្គាយ ពុឌ្ធប្បមុខោ កិត្តាសដ្ហោ ជំមត្តិតោ ជ៤ ច ទុំហេ ខុំឃាំ ឧជុំ ខម្សិវត្ត ខេ ឧលា ឧជជា ខាខ់ ណបឹ-ဘာဟံ ၁၂ နေးလ ၁၂ ရက္ခို မော် မောက မြော် ၁ ကားမော် ខ អារាទ ខារាខេយ្យឆ្នំ ។ អ៩ទោ សោ (ត្រា**ញ្ញ ឈោ** ឧ៤ ខ ត៌លេ ឧ៤ញុ មជុំ កោះលម្ពេសាំ ច ឃដេសាំ ပေ ကျာမွ တောဂျစေးကွာ $^{(0)}$ ဟောင အကျာ အင်္ခောက္အော်မွာ ឧបសង្គ័ត្យ ឯគមន្តំ អដ្ឋាភ៌ ។ ឯគមន្តំ បំតោ ទោ សោ ត្រា្រហ្មណោ ភកវន្តំ ឯតឧវេជិច យេសំ ទោ មយា កោ តោតម អត្តាយ ពុន្ធព្យុមុខោ ភិក្ខុ-សដ្ហោ និមន្ត្តិតោ ន៤ ខ គិលេ ន៤ញ្ចុ មនុំ ឧស្សា-មត់ តេ មហ បមុដ្ឋា នាត់ បដិក្ខណ្ឌត មេ ភ**ំ** កោតមោ ១៤ ៦ គិលេ ១៩ញ្ចុំ ២ គេ១០ គ្ំ

^{🛾 🤋} អហវាបេត្វា ។

រោសដ្តីក្នុន្ធក និភាខា្រាហ្មណ៍ 🛭 រួប

[តាហ្មណ៍នោះអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ទើបត្រះដ៏មានត្រះភាគ[ទុផ<mark>់</mark> ពនុស្រឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកគាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរឹក្សាយដោយ ឌម្មីក្សាលេីយ (នៅក្រោតបានអាសន:យាង ចៀស ចេញ ទៅ ។ កាល ព្រះ ដ៏មាន[ពុះភាគយាងចេញ ទៅមិនយូវប៉ឺន្មាន [ពាហ្មណ៍នោះក៏មានសេចក្ដី តិះវិះដូច្នេះថា អាត្មាអញនិមន្ត្តព្រះកិត្តសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធានមក ដោយមានបំណង៍ថាន់ង៍ប្រគេន ប្រេង៍ល្អីនំង់ទឹកឃុំថ្មី ដើម្បី (បរយាជន៍ ដល់ (បង្កហ្សំង៍ ទឹកឃ្មុំណា ប្រេងល្អ និង ទឹកឃ្មុំ នោះ អាគ្នាអញ ក្រេច ប្រ-គេនទៅហើយ បើដូច្នោះមានតែអាត្វាអញឲ្យគេនាំយកនូវប្រេង៍ល្មថ្មីនឹង៍ នាំយក ប្រេង៍ល្មីនឹងទឹកឃ្មុំថ្មីដោយក្រឡវនឹងក្អមទៅកាន់អាវាមហើយថាន ច្លលទៅវភព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ឈរនៅក្នុងទីសម ។ លុះ [តាហ្មណ៍នោះឈរនៅក្នុងទីសមគួរហើយថាន[កាបចង្គុំទូល ကြးဆီမာနှေကြးကာနာဆူ၊ဇ္ဇားတာ ပက်ခြံကြေး၊ ချာနာမဆိုစ်ကိုနှာ ခွံကြားမှန်ရှိရာနှန်မန္တ ភិក្ខុសង្ឃមាន(ពុះពុទ្ធដា(ប៊ុនានដោយមានបំណងថានឹង(បុគេន (បុង្គលូថ្មី និងទឹកឃុំថ្មី ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ប្រេងល្អនឹងទឹកឃ្មុំណា ប្រេងល្អនឹង **ទឹកឃុំនោះ**១ំព្រះអង្គក៏ភ្លេចប្រគេន សុម្ភេព៖គោតមដ៏ចំរើនទទុលយក ្រេង

វិស្សប៉ិដិពេ មហាវគ្គោ

ញ្ញែញ កំក្លេច ខេហិតិ។ នេះ ទោ បន សមយេន កំក្លា ខុត្តិក្រោ អប្បមត្តកោច បកបន្តិ បដិសន្ទាចិ
បដិក្ខិបន្តិ សព្វោ ច សន្បោ បក់តោ ហោតិ ។
កំក្លា កក្កេច្យយន្តា ឧ បដិក្តុល្បន្តិ ។ បដិក្តុល្បាថ^(១)
កំក្លា បក់តុញ្ជថ អនុជាសាមិ កំក្លាប់ តាគោ ជីហដំ
កុត្តាវិល បក់តុញ្ជថ អនុជាសាមិ កំក្លាប់ តាគោ ជីហដំ
កុត្តាវិល បក់នៃន អនតិវិត្តិ បក្កុញ្ជីតុខ្លិ ។

ត្សដើរ ឈេឌ្ន រ ង៩ សេ ខេ ឧ៩ មរិប អារាត្ មនិរិ ពោក មាកាហ៊ី នំឧ៩ និរ មាយនៃ មាន ស្វា ឧឧ មាន-ឧមេរិមិរ មុខ្មីលុំ សសេម្ $_{(\mu)}$ មុខាម្រី នំឧម មាន-ខែខេត្ត មាន សេ ឧប មាន មាន មាន មិន មាន ខេត្ត មាន-ខែខេត្ត មាន សេ ឧប មាន មាន មាន មាន មាន មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត

⁻ខ ១. បដិច្ចណ្ឌថ ។ ៤ ឥតោ បរំ ឥម៌ ភាគនីយន្ត្វីប៉ ៣៤૬យំ ។

វិនយចិជិត មហាវត្ត

បើដូច្នោះ អ្នកឯង៍ចូរ ប្រគេនដល់កិត្តទាំង់ឲ្យ យចុះ ។ គ្រានោះឯង៍ កាល
ស្រកកើតឲ្យកិត្យ (អត់ចាយ) កិត្តទាំង់ឲ្យ យក៏ហាមឃាត់វត្តបន្តិចបន្តួច
ខ្លះ (១) តិចារណា ហើយហាមឃាត់ខ្លះ (២) ម្យ៉ាង់ទៀត សង្ឃទាំង៍អស់ក៏
ចានហាមកត្តរួចហើយ ។ ពួកកិត្តក៏រង្សើលហើយមិនហ៊ាន់ខំឲ្យ ។
ព្រះអង្គ (ខ្ពង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំង់ឲ្យ យ អ្នកទាំង់ឲ្យ យចូរខំឲ្យល់ចុះ
ចូរគាន់ចុះ ម្នាល់កិត្តទាំង់ឲ្យ យ តថាគតអនុញ្ញាត់ឲ្យកិត្តដែលគាន់ហើយ
ហាមកត្តរួចហើយ គាន់កោជនមិនមែនជារបស់ដែលអំពីកិត្តឈឺ ឬមិន
ចានធ្វើនៃយកម្ម ដែលគេនាំយកមកអំពីទីដែលគេនិមន្តនោះបាន ។

(១០៤) សម័យនោះឯង តែកូល ឧបដ្ឋាករបស់ឧបនន្ទសក្យបុត្រដឹ មានអាយុបានបញ្ជូន១ ៤ ន័យ: ទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សង្ឃហើយ ផ្តាំថា ត្រូវពួកអ្នកឯងបង្ហាញដល់លោកម្ចាស់ឧបនន្ទរួចហើយ ស៊ឹមប្រគេនសង្ឃ ចុះ ។ តានោះឯង ឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុចូលទៅស្រុកដើម្បី បំណ្ឌាបាត ។ ឯមនុស្សទាំង៍នោះក៏ទៅកាន់អារាមហើយសូរកិត្តទាំង់ទ្បាយថា

១ ក្នុងវិមតិវិតោទនីដី៣ថា កាលបើមានទាយកប្រគេនវត្ថុបន្តិបបន្តូបរួបហើយ ភិក្ខុទាំង ឡាយកំហាមឃាត់មិនទទួលទៀត ។ ៤ ភិក្ខុកំណត់ដឹងថា យើងអាចញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅដោយវត្ថុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ វត្ថុដ៏សល់អំពីនេះប្លូវបានដល់ភិក្ខុឯទៀតចុះ ហើយកំហាម ឃាត់មិនទទួល ។

រោសដ្តីក្នុងកេ ១បន់ខ្ពស់ក្យូបុគ្គវិត្ត

ភិក្តុ បុខ្លឹស កាហំ ភាព អយ្យេ ឧបឧណ្ឌេត៌ ។ រាស្សសោ អាណ្ឌី ៩ឧខៈឃើរ <u>ម</u>នៅជំនើរ មាត្ ត្វូប៉ាល ធ្សូវដុំង ន មនុ ងទេ សទេ សនទ្ផ្ ឧបឧទ្ទស្ស ឧស្សេត្ា សឌ់ស្រ្យ ឧភេត្ត ។ ភក់គោ រាខេត្ត មា មេខេត្ត ។ ខេត្ត មួយ មន្ទ្រពេទ្ធ ត្នុំ និត្ត ខេត្ត និត្ត ខេត្ត រិស្សា ខ្ស មេនក្ខំ ឯ ខេត សេ ឧទ មាន មេន ភិក្ខុ ឧត្តិ ក្ដេ អប្បមត្តកេច បកបត្ថិ បដ៌សង្ខាច បដិក្ខិ-ត្រូវបាន ឧបដ្ឋម្ភា ខេត្ត ១ ឧក្សាវ មួយ ឧក្សាវ ក្ញាថ អនុជានាមិ ភិទ្វាឋ បុរភេទ បដិក្តហិទំ កុត្តាវិលា បក់ក្រេង អនគាំតែ បកែញ្ចឹត្តិ ។

រោសដ្ចិក្ខុន្ធកៈ និទានព្រះឧបនន្ទូសក្យូបុត្ត

បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់ «បនន្ទទៅណាហើយ ។ ពួកភិត្ត្យ ជាប់ មាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ ឧបនន្ទសក្យបុត្រដ៏មានអាយុនុះចូលទៅ $\left\{ \mathcal{N}_{\mathcal{H}}, \mathcal{L}_{\mathcal{H}}^{\mathsf{T}}, \mathcal{L}_{$ លោកដ៏ចំរើន ភាទន័យ:នេះពួកយើង ត្រវបង្ហាញដល់លោកម្ចាស់ ឧបនន្ទ $\hat{\mathcal{N}}$ ន ហើយ $\hat{\mathcal{N}}$ ម $\hat{\mathcal{U}}$ គេនដល់សង្ឃ ។ ព្លុកភិក្ខ្ $\hat{\mathcal{N}}$ កាបបង្គ័ ទូលដំ $\hat{\mathcal{M}}$ រនុំ $\hat{\mathcal{S}}$ $\hat{\mathcal{S}}$ $\hat{\mathcal{S}}$ $\hat{\mathcal{S}}$ ពេះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អកទាំងទ្បាយចូរទទួលខុកទំព័ន្ធែមនុខ្ទុំលៃមកដល់ ។ លំដាមនោះ ឧប-នន្ទុសក្យុបុត្រដ៍មានអាយុ ចូលទៅរក ត្រកូលទាំងឡាយក្នុងវេលាមុនកត្ត ហើយវិល ត្រឡប់មកក្នុងវេលថ្ងៃពេក ។ សម័យនោះឯង កាល ស្រា កេតទុវកិក្ស (អត់បាយ) កិត្តទាំងឡាយហាមឃាត់វត្តបន្តិចបន្តចខ្វះ ពិចារ-ណា ហើយក៏ហាមឃាត់ខ្លះ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃទាំងអស់ក៏បានហាម កត្តរួចហើយ ។ ពួកកិត្តក៏រងៀសមិនហ៊ានទទួល ។ ព្រះអង្គ[ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្តុទាំងឲ្យយ អ្នកទាំងឡាយចូរទទួលចុះ ចូវគានចុះ ម្នាលក់ក្តុទាំង-ទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តដែលបរិភោគហើយ ហាមភត្តវចហើយ ត្បា តាន់កោជនមិនមែនជាបេសដែលអំពីភិក្ខុឈឺ ឬមិនបានធ្វើវិនយកម្ម ដែល ភិក្ខុជានទទួលក្នុងវេលាមុនភត្ត (នោះ) ជាន

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

(nom) អ៩ទោ ភក្សា រាជក ហេ យថា ក៏ផ្តែំ ហៃ-រុំទ្វា យេជ សាវត្តិ នេជ ចារិតាំ បក្តាធំ អនុបុព្វេជ ចារិតាំ ខេមេលេ យេខ សាវត្តី តខាសា ។ ត ត្រុ សុខ ភភវា សាវត្តិយ៍ វិហវត្តិ ដេតវេធ អសុ៩ចិណ្ឌិតស្ស អាវាមេ ។ នេះ ទេ ឧន ភាពលេខ មាល់ឡីមេ ការជំនឹកវិ မောက္လက္၊ လေဆလည္ ကၢိဳမ္ပန္ကာ အေဒ့မည္ဆိမ္ ឧបសន្ន័ត្យ អយស្នំ សារីពុន្ត ឯតឧកេខ ឬត្វេ គេ អាវុសោ សាថ្ងៃត្ថ កាលនាហាពាជោ កោន ដាសុ យោត់តំ ។ ភាំសេហ៍ ខ មេ អាវ៉ុសោ មូលាល់កាហ៍ လေး $_{\omega}$ ည အရ အောက် အသား အောက် အ ឋាច៌ នាម ពលវា ឬរ៉ាំសោ សម្ម៉ាញ៉ាំនំ វា ពាហំ បសា-យ្រៅ ឧសារូខ្, ង ១ ស ទុំ មើល្លាំ សារុធា នេះប្រ អន្តរហ៍តោ មន្ទាក់និយា ចោក្ខាណ៍យា គីរេ ទាតុរៈ យោសំ ។ អន្តសា ទោ អញឥរេវា នាគោ អាយុស្នំ មហាមេត្តហ្វាន់ នូវតោ វ អាតច្ឆន្នំ និស្វាន អាយស្មន្ត់ မေတာမောင္ကတ္ခ်င္ ႔ၿဖစ္သည္။ အေျပးျပည္ကို မေတာ့ အေတြ မေတြ မေတြက္မွာ အေတြကို အေ

វិនយប៌ជិក មហាវិគ្គ

(១០៣) គ្រារនាះ ព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុង(ក្នុងរាជគ្រឹះតាមសម-គួរដល់ព្រះអធ្យាស្រ័យហើយ យាងចេញទៅកាន់ចារិកនៃក្រង់សាវត្តីទ្រង់ យាងទៅកាន់ហារិកដោយលំដាប់ ទើបធានទៅដល់ក្រុងសាវត្ថិ ។ ធានព្ ឋា ព្រះមាន ព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តដេតវន្ធវេបស់អនាថបិណ្ឌិតសេដ្ឋី ជិត ក្រុង សាវត្ថិនោះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុមានអាពាធក្ដៅ រោលរាលក្នុងកាយ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គលា្ងនដ៏មានអាយុពាន ចូលទៅរក[ពុះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយនិយាយពាក្យ នេះនឹង ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុថា ម្នាលអាវ៉ុសោសារីបុត្ត កាលពីមុន លោកមានអាពាធក្ដៅដុតរោលរាលក្នុងកាយ តើលោកបានជាសះស្បីយ ដោយថ្នាំអ្វី ។ ព្រះសារីបុត្តតបថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំបានជាសះស្បើយ ដោយមេមឈ្មកនិង[កុអៅឈ្មក ។ លំដាប់នោះ មោគ្គល្ងានដ៏មានអាយុបំបាត់ខ្លួនអំពីវត្តដេតវន ហើយ ទៅ បាកដ ទៀបមាត់ សែះ ពេក្ខពណី ឈ្មោះមន្ទាត់នី ដោយធាប់ហើស ដូចជាបុរសមានតំលាំង លាចេញនូវដៃដែលខ្លួនចត់ចូល ថ្មបត់ចូលនូវដៃដែលខ្លួន**លា**ចេញ មានដំរឹទ្ធ បានឃើញ ព្រះមហារមាគ្គួល្ងានដ៏មានអាយុមកអំពីចម្ងាយ លុះ ស្មើញ ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹង ព្រះមហាមោគ្គល្ងានដ៏មានអាយុថា ឋពិទ្រិលោកដ៏ចំរើន សុមលោកមា្គសមហាមោគ្គល្ងានមកចុះ

រោសដ្ឋក្ខុន្ធពេ សារឹបុត្តស្ស ៣យ១ហេខាគេ

ឧည္သန္သေတ္ကည္က လိုသန္တ ဆုတ္မိ အညီ အညီ-តោយហិចហិចមា មេខ ងទើង៣ មេខា ង ខេត្តិ ឯ ភិសេហិខ មេ អាវុសោ អត្តោ មូលាល់គាហ់ ចាត់ ។ អ៩ទោ សោ នាកោ អញ្ជាំ នាក់ អាឈារេចស៊ី គេនេហ៍ ភាលោ អយ្យស្បាត់សេខ ទូលាល់កាយោ ខ យាវឧទ្តំ ខេហ្នេំ ។ អ៩ទោ សោ ជាកោ មឆ្ងាក់ជំ ទេក្កេសាំ និកាហេត្វា សោឈ្លាយ ភិសម្ភលាលិកាយោ^(១) អញ្ជា ပ်ာရှာ လုံးကြွာလဲခံ ကြွေးလေရှာ အယ္တ်ာက် ពន្ធុំត្យ យេ-ಜರ್ಗ್ ಕಾರ್ಮಾಟ್ಗಳಿಯೇಜು ಚಲಿಕಗಳನ್ನ ಇಗಳು អាយស្មា មហាមោង្តហ្វាដោ សេយ្យដាចំ នាម ពលវា បុរិសោ សម្មីញៀត់វា ៣លំ បសាល្យ ប្រាវិតំវា ៣លំ ភាគ្នីលើល្បិត្យ នេះ ឧសាធ្វេច្ច ខេម្មិល ខេម្មិល ខ្លាំ អន្តរហ៌តោ ដេតវេធ ខាតុរយោសំ ។ សោខ៌ ទោ នាគោ មេស្កាត់ជំហោ ខោត្តាឈាំយា ទី៧ អន្តរហ៍តោ ដេតា ខេ ទាតុរយោសំ ។ អ៩ទោ សោ នាកោ អាយស្មតោ စည္းရသည္ကို အျပန္သည့္သည့္အေနကို အျပန္သည့္အေနက មដ៏ក្តុហាមេត្វា ដេតាជេ អន្តរហ៍តោ មន្តាក់ដំណ

e ឧ. ភិសញ្ជូ មូលលំញូ ។

ពេសដ្ឋក្ខុន្ធក: ទ្រះសារីបុត្តមានអាពាធក្ដៅពេលវាលក្នុងកាយ

លេកដ៏ចរែន លេកម្ចាស់មហាមោគ្គល្ងានមកល្អហើយ បតិត្រលេក ដ៏ចរើន លោកម្ចាស់ត្រាវការដោយវត្តអ្វី ខ្ញុំបានអ្វីប្រគេនលោកម្ចាស់ ។ ព្រះមហាមោគ្គល្ងានតបថា ម្នាលអាវុសោ យើងត្រូវការដោយមើមឈូក និង[កមៅឈូក ។ ទើបដំរីនោះបង្គាប់ទៅដំរីដូខែថា បេដ្យហ្វេះ អ្នកចូរ្ទ ប្រគេនមេមឈូកនឹង ក្រអេរឈូកដល់លេកម្ចាស់តាម សព្វព្រះហថ្ម័យ ។ ឯជីវីនោះចុះទៅកាន់ស្រះច្បេក្ខវណ៌ ឈោះមន្ទាក់នី ហើយដកយកនូវមេមឈ្មកនឹង ក្រអៅឈ្មុកដោយប្រមោយហើយលាង ស្អាតវេចចង៍ជាសំណុំ រួចចូលទៅរកព្រះមហាមោគ្គល្ងានដ៏មានអាយុ ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាមោគ្គល្ងានដ៏មានអាយុបំបាត់ខ្លួនពីមាត់ស្រះប្រាក្ខ-រណ៍ឈ្មោះមន្ទាក់នីទៅ ប្រាក់ដនៅក្នុងវត្តដេតវនវិញដោយតាប់រហ័ស ដូច ជាចុរសមានកំឡាំងលាដៃដែលខ្លួនបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវដៃដែលខ្លួនហា ចេញ ។ ឯដំរីនោះបំបាត់ខ្លួនអំពីមាត់ស្រះប្រាក្ខុវណីឈ្មោះមន្ទាក់នីទៅ **ប្រភពដនៅក្នុងវត្ត**ជេតវនដែរ ទេបដំរីនោះបានឲ្យព្រះមហាមោគ្គល្ងានដ៏ មានអាយុទទួលមើមឈ្មកនឹង (ក៏ដៅឈ្មេកហើយក៏បំពុត១៩អំពីវត្តដេតវន

វិនយបឹជិក មហវិក្ខោ

ខោឌ្នាហ្គេហា ន្តំពេលស្នា ។ អ៩ទោ អយស្នា មហាមេាត្តហ្វានោ អាយស្មាតា សារីពុត្តស្បូ គិសេ ច មូលាល់កាយោ ខ ឧ្សាមេស៍ ។ អ៩ ទោ អាយស្មុគោ សារពុត្តស្បុ ភិសេ ខ មូលាលិកាយោ ខ មាំភុត្តស្បុ តាយនាហាពារោ បដិបស្បត្តិ ។ ពហ្វុ ក៏សា ខ មូលា-ប់កាយេ ខ អាស់ដ្ហា យោធ្លំ ។ នេះ េខ ខេ សម-យេខ ភិក្ខុ ខុត្តិក្ខេ អប្បមត្តកេច បកបន្តំ បដ្តិសង្ខាចិ បដិត្តិបន្តំ សញ្ចេ ខ សង្កេ ប្រាវិតោ យោត៌ ។ កំក កក្សាយន្តា ឧ ១ ដឹក្តសា និ ។ ១ ដឹក្តសា ៩ កិត្តា ឋ ចាំកុញ្ថ អនុជាលាមិ កិក្ខាប់ វេឌឌ្ញំ ទោក្ខាឌ្ញុំ កុត្តាពៃ បក់ត្រេជ អនុតិវត្ត បក្កេញិត្ត ។

(១០៤) នេះ ទេ ១៩ សមយេន សាវត្ថិយ៍ ១១។ ៩៧១ខេត្ត នុស្សន្នំ ហោតិ ភេហ្សិយភាពភា ១ ន ហោតិ ។ ភិក្តុ កុក្តុទ្វាយខ្លា ៩៧ំ ជ ១វិកុញ្ចិ្ត្ត ។

វិនយបិដិក មហាវិត្ត

เศ/បុរកដទៀបមាត់ស្រះប្រេត្តហើយ្មោះមន្ទាក់នីវិញ ។ ចំណែកព្រះ មហាមោគ្គ ហ្វានដ៏មានអាយុក៏ហុចមើមឈ្មុកនឹង[កអៅឈ្មុក ទៅ[ពះសា-វីបុត្តដ៏មានអាយុ ។ ឯព្រះសារីបុត្តមានអាយុកាលបានធានមេមឈ្មក **នឹ**ឹ≾(ក អៅឈ្_{ក្}ក ហើយ ក៏បានសះជាអាពាធដែលដុតពេលរាលក្នុងកាយ ។ មេមឈូកន៍ ន៍ ក្រដោឈូកក់សល់នៅជាច្រើន ។ សម័យនោះឯង កាល ស្រាក្រត់ពុវភិក្ស (អត់បាយ) ភិក្ខុទាំងឡាយក៏ហាមឃាត់វត្តបន្តិច ឋន្ត្តិ ទី ពិហរណៈហើយក៏ហាមឃាត់ខ្វះ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃទាំងអស កំពុនហាមកត្តរួចហើយ ។ ពួកកិត្តមានសេចក្តីរងៀស ក៏មិនហ៊ិន ទទួល ។ *ព្រះអង្គ្ល៍ (*ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងឡាយចូវ ទទួលចុះ ចូវតាន់ចុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ តថាគតអនុញាតឲ្យភិក្ខុ ដែលខាន់ហើយ ហាមកត្តរួចហើយ ខាន់កោជនមិនមែនជារបស់ ដែលអំពីភិក្ខុឈឺ ឬមិនបានធ្វើវិនយកម្ម ដែលតាំងនៅក្នុងវៀត តាំងនៅ ក្នុងគុម្ហាលក្នាន

(๑០៤) សម័យនោះឯង៍ ក្នុង ក្នុងសាវត្តីមានវត្តសម្រាប់ទំពាស៊ី គឺ ផ្លែឈើកើតឡើងជា យើន តែកេហុគ្គលជាកប្បិយកាកេ:គ្មាន ។ ពួកកិត្ត មានសេចក្តីរង្គៀស ក៏មិនហ៊ានធានផ្លែឈើឡើយ ។ កិត្តទាំងឡាយ

កេសដ្តិក្នុត្តកេ អពីជាទីអនុជាខនំ

កការតា រាគមត្ត អារោចសុំ ។ អនុជាភាមិ ភិក្ខាវ អពីជំ និព្យជពីជំ អកាតកាច្បំ ដល់ បរិកុញ្ចិត្និ ។

(೧೦៥) អ៩ខោ ភកវា សាវត្តិយំ យថាភិវត្ត វិហៈ រឹត្យ យេធ រាជកមាំ គេធ ចារិកាំ មក្តាមិ អធុមុព្រេធ ចាក់ ខាមាលា យេន រាជកហំ តឧវសា ។ ត ត្រុ កុខ ភភក រាជគមោ វិហវត៌ ប់ឡៅខេ គាលខ្គត់វា-ចេ ។ នេះ ទោ បន សមយេន អញស្រុស កិត្តានា ភគទ្លាតា ពោធ៌ ។ អគាស់គេត្តា ៤៨ អគ្ន-កាម្មុំ ការោតិ ។ អ៩៧៣ ភក្ស សេសាស១៣ កែំ ಕುರ್ಬ್ ಪ್ರೀಟ್ ಕ್ರಾಮ್ ಕ សង្ម័ ។ អខ្ចុសា ទោ ភាគាស់កោត្តោ ៤៩ ភកវត្ថិ ឲ្យតា វ អាក់ច្ចុំ ខិស្វាធ កក់វត្ត ឯតឧប្រេច អាក់ច្តុ ភាំ កោតមោ ឥមស្បី គ្មិៈ ខេស្តិ ខ្មែរ ស្រែល្ប-ငံးစိ ကေဆးမှစ၌ ។ អ៩ ទោ ភកវា មម ទា្យំ មោ-ឃពុរិសោ ឧព្យណ្ឌេត្តិត តតោ វ បដ់ជំរុត្តិត្យ ឯតស្មឹ

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតផ្លែឈើដែលគ្មានកូដដាដើម

កោបបង្គ័ទូលដំណើរនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទង់ត្រាស់ ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គថាគតអនុញាតឲ្យកិត្តចាន់ផ្ទៃឈើដែលគ្មានពូជ (ផ្ទៃឈើខ្លី) នឹងផ្ទៃឈើដែលគួរបន្ទេចយកពូជចេញ (ដូចផ្ទែ១ដោដើម) សូម្បីគេមិនបានធ្វើឲ្យជាកប្បិយ កិត្តរូ (ចាន់បាន) ។

(១០៥) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ទៀបក្រងសាវត្តិសម-គួរដល់ព្រះអធ្យាស្រ័យ ហើយ ខ្ទង់យាងទៅកាន់ចារិកក្រងរាជគ្រឹះ ខ្ទង់ យាង ទៅដោយលំដាប់ ទើបបានដល់ទៅក្រង់វាជគ្រឹះ ។ បានព្ទុថា ពែះមានព្រះភាគ្គែន៍គន់ក្នុងវត្តវេទ្ធវុន កលន្ទភនិវបស្ថាន ជិត[ក្ន រាជ គឺរនោះឯង ។ សម័យ នោះឯង កិត្ត រូបកេតអាពាធបុសដូងបាត ។ រពទ្យ ឈ្មោះអាកាសគោត្របានធ្វើសត្ថកម្ម (កាត់ប្ដូវះបុសដុងបាតនោះ) ដោយកាំបិត ។ ទទួលពេលនោះ ព្រះមានព្រះភាគ(ខ្ពង់យាងទៅកាន់ ហារិកសេនាសនៈ ក៏បានយាងទៅកាន់លំនៅរបស់កិត្តនោះ ។ ពេទ្យឈ្មោះ អាកាសគោត្រែបានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគយាងមកអំពីចម្ងាយ ឃើញច្បាស់ ហើយក៏បានក្រាបបង្គុំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្រុះថា ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ទ្រង់យាងមកទតវច្ចមគួរបស់កក្ខានេះ ដូចជាមាត់សត្ esta ។ ត្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ e ង់ព្រះគម្រិះថា មោឃបុ**រ**ស នេះចំអកឲ្យតថាគត ទេតើ ដូច្នេះហើយក៏ ទ្រង់យាង តែទ្បប់ចាកទីនោះទៅ

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

ចំពោល វាត់ស្ទី បការណេ ក់ក្លាស់ឡំ សច្ចិចាតាបេត្វា លេខ ។ អគ្គិ ភកវាត់ ។ គាំត្តស្បា ក់គ្លាល អាពា ដោត៌ ។ ឥស្ស កន្តេ អាយស្មាំ នោ ភភន្តិហាពា ដោ អាគារសាត្ត ឃុំ សន្តកម្ម ការាត់តំ ។ កែវេហ៍ អឧឧលោទិក់ អប្បដ្យំបំ អស្សាមណក់ អភាព្យិយំ អភាហេច ភេទ ហ សាម សោ ភិក្ខាវ មោយបុរិសោ សម្ពាធ សត្តកាម្ម ការាបេស្បីតិ សម្ពាធ កិត្តាប មាន នឹង នៅ មេខាយា ។ មេខាធិត្ត មាន មាន មាន មាន មាន အိုက္ျပ မေ႐ွ<u>႕ည္း</u>ထိ ၅ ဗမၢဆလ ၅ <mark>(၁ ၅ ဂါကေတ</mark>်ရှာ ឌម្មី ៩៩ ៩៩៦ ភិក្ខុ អម នេសំ ឧ ភិក្ខុវេ សម្ពាធ សត្តកម្ម ភាពបេត្យ យោ ភាពបេយ្យ អាបត្តិ ရုံကွဲမွှေယာက္႐ွာ့ခ်ာ ၂ ခုနေ ကောင္ဆာက္သီယာ

ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើប (ខ្ទុំ ខ្ទុំ ប្រជុំកិត្តសង្ឃហើយ ត្រាស់សួរ ភិត្តទាំងឡាយថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ក្នុងវិហារឯណោះមានភិត្ត្ ដែរឬទេ ។ ភិក្ខុទាំងទ្បាយក្រាបបង្គុំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ មាន ។ ព្រះអង្គ (នៃ ត្រាស់សួរថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ កិត្តនោះឈើដូច မွှော g ကူကာကြုံကြာဖပန္တို့ လေတံ ပက် ြေးမြန်ဆိုပ်ပန် လောက္ဆို មានអាយុនោះ កើតថុសដូង៍បាត ពេទ្យឈ្មោះអាកាសគោត្រកំបានធ្វើ សត្វកម្មឲ្យ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ (ទង់តិ៖ដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្វាយ អំពើនៃមោឃបុរសនោះមិនសមគួរ មិនទំនង៍ មិនសមបែប មិន ជារបស់សមណៈ មិនគួរគប្បី មិនមែនជាកិច្ចត្រូវធ្វើទេ ម្នាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ មោឃបុរសនោះមិនគួរនឹងឲ្យគេធ្វេសតុកមក្នុងទីបង្កៀតទេ ម្នាល ភិត្តទាំងទ្បាយ ស្បែកក្នុងទីចង្អៀតជារបស់សុទុមល្អិត មានដំបៅសះ ទានដោយក្រ កម្រចុគ្គលនឹងយកកាំបត់ទៅវះកង់ទីបង្អៀតមាន ម្នាល ភិត្តទាំងឡាយ អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យជែះថ្លាដល់ញូកជនដែលមិនទាន់ ជែះថ្ងាទេ ។ បេ ។ លុះ ទ្រង់តិះដៀល ហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មឹកថា ត្រាស់ ហៅកិត្ត ទាំងឡាយមកថា ម្នាលក់ភ្នាំងឡាយ ក់ក្នុមិនគួរឲ្យគេធ្វើសត្តកម្មាំងីទី ចង្កៀតទេ កិត្តណាឲ្យគេធ្វើ ត្រៃវមាបត្តិថ្មលួច័យ ។ សម័យនោះឯជ

រោសដ្ឋក្នុន្ធពេ សត្ថកម្ម៌ វត្ថិកម្ម៌

ភិក្សា កក់ថា សត្តកម្ម បដ់ក្ខិត្ត វត្តិកម្ម ការបេ-ខ្ញុំ ។ យេ នេះ ភិត្តា អព្សិញ ។បេ ។ នេះ ជុជ្ឈាយឆ្នំ ទីយន្តិ វិទា ខេត្តិ ភាខំ ហិ ជាម ជព្វក្តិយា ភិក្ខុ វត្តិ-កាញ់ ការពេស្សីខ្លុំ ។ អ៩៧៧ គេ ភិក្ខុ ភក់ពេល ညေးဆရုံး អហេចសេរុំ ។ សច្ចុំ ကဲ ေက်ာက္တူ ဧ၅ျက်လာ ភិក្តុ វគ្គិកម្ម ការប្រស្តឹតិ ។ សប៉ុ ភកវតិ ។ បេ ។ វិកាហិត្យ ជម្មុំ ភេ៩ ភេត្យ ភិក្តុ អាមន្តេស ឧ ភិក្ខាវ ယောပ္ရွင္တို့ ကေသျပတ္သည့္ ရက္မွတ္မည္မွာ ျ (೧०៦) អ៩ខោ កក្ស ភជិត ហេ យថា កិរឆ្នំ វិហ-រុំត្វា យេឧ ៣រាណស់ គេឧ ទារិក់ បក្តាម អធុ-ប់ ទៀប សរ្សុំ ខាសេស ពេល មាប់ សង្សុំ ។ ត់ ្រុខ ភេស ៣០៣ សំយំ ប្រែក់ ដស់មត្ចេ ម៉ែកភាយេ។ គេជេ ទោ ថជ សមយេធ ៣៣ណស់ប់រំ សុប្ប៊ីយោ ខ ឧទាស ភោ សុប្ប៊ីយា ខ ឧទាស់ិតា

១ សមត្ថា ។

វោសដ្ឋក្នុន្ធកៈ សត្ថកម្ម (កាត់ឬវៈ) វត្ថិកម្ម (ការបងវិត)

ចេញគ្គិយកិច្ចគិតគ្នាថា ព្រះដ៏មានព្រះកាគ ខ្ពស់ហាមការធ្វើសត្តកម្មហើយ
ខើបឲ្យគេធ្វើវត្តិកម្មវិញ (ការចង់រឹតក្បាលប្រសដ្ឋស្កាតនោះដោយខ្មែ) ។

ពួកកិត្តណាមានសេចក្តី (ជាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិត្តទាំងនោះពោលទោស
គិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ពួកចេញគ្គិយកិត្តមិនសមបើនឹងឲ្យគេធ្វើវត្តិកម្ម
សោះ ។ លំដាប់នោះ កិត្តទាំងនោះក្រាបបង្គំខូលដំណើរ ខុំះចំពោះព្រះ
ដើមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ពស់តាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ព្ទថា ពួក
ចេញគ្គិយកិត្តឲ្យគេធ្វើវត្តិកម្ម ពិតមែន ។ បេ ។ ពួកកិត្តកាបបង្គំខូលថា

បពិត្រព្រះជីមានព្រះកាគ ពិតមែន ។ បេ ។ ព្រះអង្គ (ខ្ពស់តិះដៀល ហើយ

ខ្ពស់ធ្វើធម្មក់ថា ត្រាស់ហៅភិត្តទាំងឲ្យាយមកថា ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ កិត្ត
មិនត្រូវច្បាគេធ្វើវត្តិកម្ម ឬវត្តិកម្ម ក្នុងទីជិតដោយជុំវិញនៃទីចន្លៀត

បមាលពីគេព្រះធ្វើសត្តកម្ម ឬវត្តិកម្ម ក្នុងទីជិតដោយជុំវិញនៃទីចន្លៀត

បមាលពីពេលខែកិច្ច កិត្តណាឲ្យគេធ្វើ ត្រូវអាបត្តិថ្មល្ងច័យ ។

(១០៦) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុងក្រុងពជ្រឹះសមគ្គរ តាមព្រះអធ្យាស័យហើយ (ខ្មែរយាង ខេញ ទៅកាន់ចារិកក្រុងពារាណស៊ី កាល (ខ្មែរយាង ទៅកាន់ចារិកដោយ លំដាប់ ក៏បានដល់ ទៅក្រុងពារាណស៊ី នោះ ។ បានឲ្យថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ នៅព្រៃដសិបតនមិតទាយវន ជិតក្រុងពារាណស៊ីនោះ ។ គ្រា នោះឯង ក្នុងក្រុងពារាណស័មានជន ៤នាក់ គឺទបុសកឈ្មោះសុហ្សិយ ១ ខបុសិកា ឈ្មោះសុហ្សិយ ១ ជាអ្នក

វិនយប់ដកេ មហាវិស្តៅ

នុកោ^(១) មសជ្ជា ហោធ្និ ឧាយភា ការកា សជ្ឈមដ្ឋា-តា ។ អ៩ ទោ សុច្បីយា ឧទាសិតា អារាមំ កន្តា វិហារេធ វិហារំ មរិវេណេធ មរិវេណ៌ ឧបសន្ត័មិត្វា ភិក្ខុ បុខ្ទុំ កោ ភឌ្តេ គំលានោ តស្បុតាំ អាហាយៃទូតំ ។ នេះ ទោ បាន សមាយេធ អញគារធ ភិក្ខា វិបេចជំ ប៉ូន យោត ។ អ៩៧ សោ កិត្តា សុប្បិយ៌ ខាស់កាំ ស្នេខក្រេខ ឧលា សេ មនុច្ច ព្រះធ្វេច ខ្ពស់ មេស្ថែ គេ ត្រូបនទ្ធពេលខាង ឯ មានី ង៣ មាសរូលូមន្ទែង ឃុំ គត្តា អគ្គេវាស៊ី អាណាមេស៊ី កិច្ច គណេ បវត្ត-ခ်ေလံ တဘော်ကို ေျပါ့ မႈလြေချို့ ေတာ့ လော ပုံးလြဲ လုပ္ခ်ီ-យាយ ឧទាស់ិកាយ បដ៌ស្បូណ៌ត្វា កោហកប្ប៉ ពារាណសឺ អញ់ឈ្លួ នេ អន្តូស ប់ត្តមំសំ ។ អ៩ទោ សោ មុំាសោ យេឧ សុខ្យ៉ូយា ឧទាសិ-ကာ ရေးစုလည်းမို ရေစလည်းမိုးရွာ လုပျွိုယ် ရေးဝေလိုက် រាសនយោធ ខេត្តយោ ខាត្តមក្ មាឃា នោ អជ្ជាត់ ។ អ៩ទោ សុច្បីយាយ ឧទាសិតាាយ ឯគឧហោស៌ គស្ប ទោ ក៏លានស្បី កុំយ៉ុនោ ឧត្តិខេត្តកំពុំ អលឯ៥មារិ

ឧ. ឧភភោ ។

វិសយចិដិក មហាវិគ្គ

មានសេចក្តីដែះថ្នា ជាអ្នកឲ្យទាន ជាអ្នកធ្វើការបម្រើសង្ឃ ។ លំដាប នោះ សុហ្វ័យខេច្ចសិកាចានទៅកាន់វត្តហើយដើរចូលទៅគ្រប់វិហាវគ្រប់ ទីបរិវេណ ហើយសួរកិត្តទាំងឡាយថា បតិត្រលេកម្ចាស់ មានលេក ម្ចាស់អង្គណាឈឺខ្វះដែរ លោកម្ចាស់អង្គណា ត្រវិការឲ្យខ្ញុំកុរុណា យក របស់អ្វីមក ប្រគេនដែរឬ ។ វេលានោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបបានផឹកថ្នាំបញ្ចុះ ។ ភិក្ខុ នោះក៏និយាយនឹងសុហ្វិយា « ជាសិកាដូ ច្នេះថា 👤 ម្នាលនាង នាន់ថ្នាំបញ្ចុះ អាត្មាត្រីវិការដោយសាច់ដែលមានឱ្យារស ។ សុប្បិ-ယာခ္ရာညီကဒိယာယဗာ လှူးတိယ ေလာနာမွာည ဒီနိမ္ပေႏၶယာမ π ပြားခန (និយាយដូច្រុះហើយ) ជានទៅដល់ផ្ទុះហើយ ក៏បង្គាប់កូនក្មួយថា ម្នាល នាយ អ្នកចូរទៅ អ្នកច្បុរជំងឺ (ចុរុទិញ) នូវសាច់សត្វដែលស្លាប់ស្រាប់ ។ បុរស នោះ ជានទទួលពាក្យសុប្បិយា ឧបាសិកាថា បាទ អ្កមា្ស ហើយក៏ ដើរវតសាច់អស់ទាំង[គង់ពារាណសី មិនបានឃើញសាច់សត្វដែលស្វាប់ ចុលទៅដល់ហើយបាននិយាយដូច្នេះនឹងសុហ្វិយាទបាសិកាថា បតិ(តិ អ្នកម្ចាស់ គ្មានសាច់សត្វដែលស្ងាច់ស្រាប់ទេ ព្រោះថ្ងៃនេះគ្មានគេសម្ងាប់ \mathcal{N} ရှုံလား ၅ လို့ဆာပြုရေး \mathcal{N} လို့တာရောက်ကမာဒေနောင်္ကို ခြံုး-រិះយាងនេះថា កាលបើភិក្ខុឃានេះឯងមិនបានសាច់ដែលមានឱ្យវេសទេ

រោសដ្តីក្នុន្តពេ បដិច្ចាទន័យំ

អាពា េះ វា អភិវឌ្ឍិស្សត៍ កាលកាំហៃ វា ភាំស្សត៍ င ေလး ေခ ေန ဝင္ခ်ိဳး္တဲ့ ကာလ္ ဝင္ခမ္ျိတ္ၿပီး စ လာမ-ဖေယြန္ကြံ ျခေန္အာ့န္တဲ့ နေလာ့ စီ အီးနဲ့ နယ္လိုင္တဲ့ အမ်ိဳး-យា អឌាស់ ហន្ទ ដេ ៩៩ ម៉ស់ សម្បានត្វា អមុគា-ស្ទី វិហារេ ភិក្ខុ ភិលានោ តស្ប ឧឌ្លេបាំ យោ ច មំ បុច្ចត់ គំលានាត់ បដ់៤ នេហ៊ីតំ ជុគ្គាស ផ្ដែ എ ប៉ុ ៤ នេះ ရှာ ရိက်က် ပေါ်လ်ရှာ မက္ခုကေ ခ်ပည္တိ ၅ မရေတာ လုပျိုယာ ន្ទាស កោ ឃាំកញ្ញ **ភាសឺ** បុច្ចិ កេហ សុប្បិយតិ ។ ស្មាលា នុង្គេ ចូនឃឹង ឯង៩ ៤០ មានព្រែល ៤៦-ស កោ យេជ សុប្បិ្ធ ឧទាសិកា ត្រេជ្មង់ខ្មុំ ឧប-សដ្ឋទិត្តា សុច្បិយំ ឧទាសិកាំ ឯគនកេខ កើស្ប និ-បញ្ជាស់និ ។ កំហេនម៉ូតិ ។ ក់ន្ត្រៃ ភាព នោតិ ។ អ-ဗေးက ညေးရွာိယာ ရဓာည်ကာ ညရာ္မီယည္၊ ရေမာညကည္း វាឌឧឌុំ អារេខេទ្ច ។ ឧ៩ ទេ មាជ្យិលា ៥១ មា កោ អញ្ជ័យ វគ កោ អត្ត វគ កោ យាវ សន្ទាយ់

រោសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ (ភិក្ខុត្រូវការដោយ) សាច់ដែលមា*ខ*ិជារស

អាពាធក៏រឹងវិតតែចំរើន ឡើង ឬមួយនឹងធ្វើកាលកិរិយា ទៅមិនទាន (ឥឡូវ) អាត្មាអញ បានទទួលប្ដេញថាទីងប្រគេនសាច ដល់ត្រឡប់ជាមិនឲ្យគេ យកទៅប្រគេនវិញ កិច្ចនោះមិនសមគួរដល់អញសោះ ។ សុហ្វិយា ុច្បាសិកាភិបាប់យកកាំបិតស(មាប់ហាន់សាច់មកអាវសាច់ភ្លៅ(របស់១្នន) ហើយហុចឲ្យទៅទាស់ថា ហ[®] ហង្ឯង៍ចូរយកសាច់នេះទៅបាត់ចែងហើយ យកទៅ σ ្រែនដល់ភិក្ខុឈឺក្នុងវិហារឯណោះចុះ ម្យ៉ាងទៀត (បើមាន) ភិត្តណា*សូរកេ*អញ នាងឯងចូរទូលលោកថាអញឈឺ (និយាយផ្ដាំដុច្េះ លើយ) បានរុំត្យេងោយសម្ពត់ស ម្រាប់បង្ករហើយចូល ៧ក្នុងបន្ទប់ ដេក ថា នាងសុហ្វិយទៅណា ។ ទាស់នោះ ប្រាប់ថា បតិត្រអ្នកម្ចាស់ អ្នកម្ចាស់ នោះសមានក្នុងបន្ទប់ ។ លំដាប់នោះ សុហ្វិយ៖ពុសកពុនចូលទៅក សុប្បិយា ខ ជា សិកា ហុះ ចុល ទៅដល់ ហើយ ស្គូវសុប្បិយា ឧ ជា សិកា យ៉ាន៍ នេះថា េញរះហេតុអ៊ីជានជានាងដេក។ សុហ្វិយាទជាសិកាធ្វើយថា ១ំឈឺ។ សុប្បិយ៖ ជាសកសួរថា នាង \overline{w} ង ខេត្តសុប្បិយា៖ \overline{q} សិកា \overline{q} ប្រសេច-ក្នុះដែលសុហ្វាយ៖ ពុសត (ដោយសព្ទគ្រប) ។ លំដាប់នោះ សុហ្វាយ៖ ពុ-សភគិតថា មើញ អស្ចារ្យពេកណាស់ អើញ ចំឡែកពេកណាស់ សុប្បិយា

វិនយបិឝិពេ មហាវិគ្នោ

បរិច្ចត្តាន់ គាំ បន់មាយ^(*) អញ្ជាំ គាំញុំ **អខេយ្យំ** គ-វិសុត្រីតំ ហដ្ឋោ ឧឧក្តោ យេឧ ភភវ គេឧុបសក្តមិ ឧបសង្គ័ទត្ ភកវត្ថំ អភិវា ខេត្យ ឯកមន្តំ និសីនិ ។ រាយន្ទ័ និស់<u>ដោ</u> សោ សុហ្ស៊ីយោ ឧសស ភោ ភគ-្សុំ ស្នេខប្រេខ អត្តុបុសេខ គេ ឯទើ ឯឧប្ សិស្សាលា ក់ត្ត សន្ទឹ កំក្នុង ខ្មែញគិ ។ អគិវាសេស ភកវា តុណ្ឌភាឋ៩ ។ អ៩ទោ សុច្បីយោ ខុទាសកោ ភគវ-តោ អយ៉ាវអាន វិធិត្យ ជុដ្យាយាសាលា កក់វេន្ត អភិវាធេ-ခ်ော ရအည္က်ိဳဟာ မေဒါ ရသည်။ အနေတဲ့ မေဒါ့ကော ជ្ញសកោ តស្ស វត្ថិយា អប្យយដ បណ៌តំ ខានដឹ យំ ភោជន៍យំ មដ៏យានាមេត្យ ភក់តោ តាលំ អា-រោទាមេស៊ី គាលោ ភៈខ្លេ ខំខ្លុំទំ ភគ្គខ្លុំ ។ អ៩ទោ ក្នុង មុខ្លាសម្នាល់ ខ្ទុំក្រុង ខេត្ត ខ្ពុំក្នុង ខេត្ត ខេត្ សុប្រិយសុ ្សសក្សា និបសន៌ នេះជួបសង្គមិ ជ្រៈ សផ្តុំ តា បញ្ជាត្ត អាស នេ និសីនិ សន្ធឹ កិត្តស ផ្សេន ។ ដន្តសេសព្ទិលោ សិស្សា យោខ ឯឧប ខេត្តកម្ពុ

១ ១, កិម្បូន ឥមាយ ។

វិនយបឹជិត មហាវិត្ត

ଢ្**ជាសិកានេះ**ជាស្រីមានសទ្ធាជ្រះថ្ងាមែន អម្បាលសាច់បេស់ខ្លួនគង់**លះ** បង់បាន ចំណង់បើវត្ថតិចត្ចូចឯទៀត ឧបាសិកានេះនឹងមិនឲ្យដូចម្ដេចបាន គិតដូច្នេះហើយក៏មានចិត្តកែកយទ្ទស់ឡើង បានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគលុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយថង្គំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គ័យ ក្នុងទីសមគ្គរ។ លុះសុហ្វិយ ឧបាសកអង្គ័យក្នុងទីសមគ្គរ ហើយបានកាបបង្គ័ *ឲូល[ត*ះដ៏មាន[តះភាគយ៉ាងនេះថា បត្តិត្រពះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មាន ព្រះភាគព្រមទាំងព្រះភិក្ខុសង្ឃនិមន្តទទួលភត្តវបស់១ ព្រះអង្គ ដើម្បីធាន ក្នុងថ្ងៃស្អាក ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួលដោយភាវ:សៀម។លំដាប់នោះ សុហ្ស៊ីយ « ជាសកជានដឹងថា ត្រះមានត្រុះភាគ (ឲ្ងខែ ឲ្យបនិមន្ត ហើយ ក៏ក្រោតហាតុអាសនៈថ្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រិតុក្រិណ ហើយ ចៀសចេញទៅ ។ លុះកន្ទង់nត្រីនោះទៅហើយសុហ្ស៊យstចាសកក់ចាន តាក់តែង១ា ខនិយកោជនិយា ហារដ៏ខត្តមហើយ ក៏ឲ្យមនុស្សទៅ \int កាបបង្គ័ ទុលកាលសមគួរចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើនពេល សមគួរហើយ កត្តសម្រេចហើយ ។ គ្រានោះ វេលា[ពឹក[ពុះដ៏មាន[ពុះ ភាគ ទ្រង់ស្បង់ ហើយ ប្រជាប់ដោយថា ត្រនឹង ចីវេយាងទៅ កាន់ផ្ទះសុប្បិយ លុះយាង ទៅដល់ ហើយគង់ លើអាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយ មួយអន្លើដោយកិត្តសង្ឃ ។ វេលានោះ សុហ្វិយ៖ជាសក្សនចូលទៅគាល់

ពេសដ្ឋិត្តូនូពេ សុប្ប៊ីយាឧបាសំ៣វត្ថ

ឧបសថ្លម៉ាត្យ កកវត្ថំ អភិវាធេត្យ ឯកមេត្ត អដ្ឋាស៍ ។ ឯកមន្លំ ប៉ះតំ ទោ សុច្ប៉ូលំ ឧទាសគាំ ភកវា ឯតឧ-ក្រេច កាហ៍ សុប្ប៊ីយាតិ ។ កំលានា ភាកវាតិ ។ តេ-ឧហ៍ អាក្ត្តិ ។ ឧ កកវា ឧស្សាត់តំ ។ គេឧហ៍ បរិក្តហេត្ថាច់ អាធេថាតំ ។ អ៩ េខា សុច្យ៉ាយោ ឌុចា-សតោ សុហ្វ្លំ ឧទាស់គាំ ហិត្តហេតុ អាធេសិ ។ តស្សា សហ ឧស្សាធន ភាពនោ តាមេហា វេណា រំទៀ មឈេម្នា មានធ្វា ហេឧឌាខោ ៤ មនុសេ សុខ្យុំយោ ខ ជទាស គោ សុខ្យុំយា ខ ជទាស់គា អញ្ជំយំ វត កោ អត្តតំ វត កោ តថាកតស្ប មហិទិ្តភា មហាឧុភាវតា យ ត្រូ ហិ ភាម សហ ខស្សាខេច ភ៩៧នា នាវមហា វេណា រូខ្យោ ភវិស្ស**ត៌** សុឌ្ធ លោមជាតោត៌ សង្ខា ពុឧត្តា ពុឌ្ធប្បម្នត់ តិក្លាស់ខ្ញុំ បណីនេះឧ ខានន័យនេ កោជន័យនេ

រោសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ និទានសុច្បិយាឧបាសិកា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឈរក្នុងទីសមគ្គរ។ លុះ**សុហ្វ័យ**៖ជាសក្ខាសក្ខាវទើសមគ្គួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានបន្ទូលសួរដូច្រេះថា នាងសុហ្វិយានៅក្នុងទី ណា ។ សុហ្វិយទេបាសក កាមបង្គ័ទ្ធលថា បពិត្រព្រះដ៏មាន(ពុះភាគ នាន៍ សុហ្វិយាឈឺ។ (តែះអង្គ្ល (៤៩មានបន្ទូលថា បើដូច្នោះ (៤) នាងសុហ្វិយា ចូលមក ។ សុហ្វិយឧបាសក(កាបបង្គ័ទ្ធលថា បពិត្រព្រះជីមាន(ពុះភាគ នាងសុច្បិយាមិនអាចនឹងមកបាន េ ។ ព្រះអង្គ ខ្ទែង់ត្រាស់ថា ចេដ្ឋចោះ អ្នកទាំងឡាយឲ្យគ្រាហ៍នាំយកមក ។ លំដាប់នោះ សុហ្វ៊ួយឧចា្សកចា្ន គ្រាហ៍សុហ្វ័យ ៖ ជាសិកានាំមកថ្វាយ ។ និមិត្តតែព្រះមានព្រះភាគ(ខ្ទន់ខ្ទ ឃើញ (កាលណា)ដំ ទៅបេសនាងដែលធំដល់ ម៉ោះ ក៏ដុះសាច់សះជាមាន សម្បុវល្អ មានរោមដុះពេញទ្បើងវិញមួយរំពេច ។ លំដាប់នោះ សុប្បិយ ឧទាសភន៍ង៍សុហ្យិយា¥**ទាស់កាទាននិ**យាយគ្នាថា អើហ្នឹ អស្ចារ្យពេក ណាស់ អើហ្គុំ ចំឡែកពេកណាស់ \widehat{b} ព្រះតថាគតមានថ្ម \widehat{b} នេ អានុកាពប្រើន គ្រាន់តែព្រះអង្គ(ទង់បានទត្យេយ៍ញមួយវិចេច ដែលធដល់មោះក៏ដុះសាចសះជាមានសម្បូរក្អៈមានរោមដុះពេញទៀនវិញ (អ្នកទាំងនោះ)មានពិត្តវិករាយខ្ពស់ឡើង ក៏អង្គាស១វ ទើយអោជន័យ ហាវ

វិនយបិជិកេ មហាវគ្គោ

សេសាត្តា សន្ត ខ្យេត្តា សម្បស់គេត្តា ភភពខ្លំ កុត្តារឺ មុខិតខេត្តខាណា ឯកមេខំ ខិសិខឹស ។ អ៩ ទោ ភភា សុខ្យិយញា ឧទាសក់ សុខ្យិយញា ឧទាសិក់ ជម្មិយា កាស់យ សន្តស្បត្តា សមាន ខេត្តា សមុត្តេ-ដេទ្ធា សម្បទាំសេត្តា ឧឌ្ឌាយាសខា ខក្តាទំ ។

(១០៧) អ៩ ទោ ភភក ឯតស្មឺ ជំនានេ ឯតស្មឺ
បការណេ ភិក្ខុសដ្ឋំ សដ្ឋិទាតាខេត្វា ភិក្ខុ បដិបុខ្ជុំ
កោ ភិក្ខុសដ្ឋំ សដ្ឋិទាតាខេត្វា ភិក្ខុ បដិបុខ្ជុំ
កោ ភិក្ខុស សុខ្ជុំយំ ខុខាស់កាំ ខំសំ វិញ្ញាខេស់តាំ ។
សំ វុគ្គេ សោ ភិក្ខុ ភភពខ្លំ ឯគនរោខ អហំ ទោ
ភាព្ត សុខ្ជុំយំ ខុខាស់កាំ ខំសំ វិញ្ញាខេស់ភ្នំ (១) ។ អាហារិយ៍ទ្ ភិក្ខុតាំ ។ អហវិយ៍គ្ន ភភកគំ ។ បរិភុញ្ជំ

១ វិញ្ញាបេមីតំ កត្ថចំ បោត្តកេ ទិស្សតំ ។

វិនយព៌ជា មហាវត្ត

(๑០៧) ប្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ

ខែង៍ឲ្យប្រជុំកិត្តសង្ឃហើយត្រាស់ស្បូរពួកកិត្តថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ ភិត្តុ
ណាសូមសាច់អំពីសុប្បិយាខុចុរសិកា ។ កាលបើព្រះដ៏មានព្រះភាគ

តាស់ស្បូយ នៃនេះហើយ កិត្តនោះក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះ
ថា បពិត្រពះអង្គដ៏ចំរើន ១៣៖អង្គបានសូមសាច់អំពីសុប្បិយាខុចុរសិកា ។ ព្រះអង្គប្រជុំតាស់ថា ម្នាលភិត្តុ អ្នកបានឲ្យគេនាំយកសាច់
មកហើយឬនៅ ។ កិត្តនោះក្រាបបង្គុំទូលថា បពិត្តព្រះដ៏មានព្រះភាគ

១៣:អង្គបានឲ្យគេនាំយកសាច់នោះមកហើយ ។ ព្រះអង្គបានសូមសាច់

ពេសដ្ឋក្នុន្ធពេ អកម្ប៉យម៉ស់ពេហិ

តុំ ភិក្ខុតិ ។ បរិកុញ្ញា ហំ ភកវាតិ ។ បដិវេក្ខិ ត្វ ភិទ្ធាត៌ ។ សាល់ ភាកាវ បដិឋាទ្ធិត្តិ ។ វិការហ៍ ពុន្ធោ ကေလက ကင်း တို့ ဆာမ ချွံ မောဏ လုံးက မေးရွင်းဟုတ္တို့ရွာ ទំសំ បរិក្ញា្ជិស្សស៍ មនុស្សទំសំ ទោ ឥយ មោឃ-បេសាធាយ ។ មេ ។ វិសហិត្វា ಐថ្មុំ កេខំ កេត្វា ភិក្គុ អាឧទេស្ មន្ត រយុង ឧដ្ឋា មានា ឧភាធា តេហ៍ អត្តជោប់ មំសាធ៌ បរិច្ចត្តាធ៌ ឧ ភិក្ខាវ មនុស្ស-· မေလံ စာဂြုံက္စ္ကြဲအေရွ် ဟော စာဂြုံက္ဆေျမာ၂ မာစခ္ရွိ ဧလ္မင့-យស្ប ។ ឧ ខ ភិក្ខាវ អប្បដ៌វេក្ខិត្យ មំសំ បរិភុញ្ជិតព្វំ យោ ធាំកុញ្ចេយ្យ អាចត្តំ ឧុក្ខាដស្សាត់ ។

(ဂ၀၀) အေး ေစာ မေ မေမေလာင္း ေတာ္ တန္နာ မၽို့ ၅ မင္မည္သို့ နေဂ်ာ္တြင္တဲ့ တန္နာမိမိ မၽို့ မေနာ္တည္တို့ နိုက္နွာင္ခံ မ်ိဳက္လ္ရွာလ စအ္ရာခံ တန္နာမိမိ အေနတဲ့ ၅ နိုက္နွာ မေနနာမိမိ

រោសដ្ឋក្ខុខ្ទុក: ពោលអំពីសាច់ដែលមិនគួរ

ម្នាលភិក្ខុ អ្នកបានធាន ហើយឬនៅ។ ភិក្ខុ នោះ ក្រាបបង្គ័ ខូលថា បពិត្រ (ត៖ ដ៏មានព្រះភាគ ១ំព្រះអង្គបានធាន់ហើយ ។ ព្រះអង្គឲ្នន់ត្រាស់ថា ម្នាលភ**ិក្ខុ** (មុនដែលនឹង ខាន់) អ្នកបានពិចារណាដែរឬទេ ។ ភិក្ខុនោះ ក្រាបទូលថា ឋពិត្រៃដើមានព្រះភាគ 🧃 ព្រះអង្គមិនថានពិបារណា ខេ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏-មានព្រះភាគ(ទ្ធឥតិះដៀលថា នៃមោឃបុរស អ្នកឯង៍មិនសមបើនឹងមិន តិចារណា ហើយហ៊ានគាន់សាច (ដូច្នេះ) សោះ ម្នាលមោយបុរស អ្នក ឯងតាន់សាច់មនុស្សពិតហើយ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះមិននាំឲ្យដែះ-ថ្វាដល់ញ្ជកជនដែលមិនទាន់ជែះថ្កាទេ ។ បេ ។ ទ្រង់តិះដៀលរួចហើយ**ទ្រង់** ធ្វេធម្មីកហ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មនុស្សដែលមានសត្វា មានសេចក្តីដែះថ្នា មនុស្សទាំងនោះសុម្បីតែសាច របស់ខ្លួនឯងក៏គង់លះ ប្រគេនបាន មាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវភាន សាចមនុស្សទេ ភិក្ខុណា ខាន់ ត្រវអាបត្តិថ្មលុច្ច័យ ។ ម្យ៉ាងទៀត ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនបានពិចារណាជាមុនហើយ មិន ត្រវតាន់សាច់ទេ ភិក្ខុណា ខាន់ ត្រាវអាបត្តិខ្ពុកដ

(๑០៤) សម័យនោះឯង មានដំរីរបស់ស្ដេចស្លាប់ជាច្រើន ។ ច្ចួនជាវេលស្រុកអត់ជាយ មនុស្សទាំងឡាយនាំគ្នាសីសាច់ដំរី ក៏ជាន ប្រគេនសាច់ដំរីដល់ពួកភិត្តដែល តែច់ទៅចិណ្ឌជាត ។ ភិត្តទាំងឡាយ

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

ហំ សម សមណា សក្យបុគ្គិយា ហត្តមំសំ បក្កៃញ៉ូ-ស្ស្រ្តិ ភ៩៩ សត្តិ ស ខេ ភជា ជា នេយ្យ ឧ គេឃំ^(១) អត្ថមលោ អសុក្តិ ។ ភក់ពេតា ស្គមគ្គុំ អាហេចេសុំ ។ អាបត្ត ឧក្សេសក្រុត ។ តេខ ទោ បធ សមយោធ បាក្ញេត្តិ ភិក្ខាន់ បិណ្ឌាយ បញ្ហាន់ អស្បម់សំ ខេត្តិ ។ ភ្លៃ អស្បិត្ត ពាងយើខ្មុំ ឯ ឧឋមាប នេះ စ္ကၽွို့္နဲ့မႈကေတာ့ မန္တာ ရန္က မန္တာ အခုႏိုင္ငံက អស្បូមំសំ បរិក្ញាស្ប្តិ្ត រាជ់ខ្ញុំ អស្បា ស ខេ រាជា ជា-ចេលា ខ ខេហុ អនីតយោ អមារិង្ខ ឯ ឧឌុខេរ វាឌុគង្គឺ អាហេខេសុំ ។ ឧ ភិទ្វាឋ អស្បូមំសំ បរិភុញ្ជិតឲ្យំ យោ បរិ-ភុញ្ជេយ ្រាបត្តិ ឧុក្គដស្បាត់។ គេខ ទោ បន សម-យេជ មនុស្សា ឧត្តិក្តេ សុឧទម័ស បរិក្សានៃ ភិក្សា

ទ ឱ, សេលំ ។

វិនយបិឝិក មហេវគ្គ

តិនាគ្នានាន់សាច់ដំរី ។ ពួកមនុស្សពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ ពុក្ខសមណសក្សបុត្រមិនសមបើនឹងហ៊ិននាន់សាច់ដំរីសោះ ក៏ជាអង្គ (យាន) របស់ស្ដេច បើស្ដេច (ទង់ជ្រាប មុខជាខាល់ខំងីកិត្ត ទាំង នោះមិនទាន ។ ពួកភិក្ខុកាបបង្គំទូលដំណើរនុះចំពោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខពុំជំឡាយ ក់ក្ខុមិន ត្រូវតាន់ សាច់ដ័រទេ ភិក្ខុណាធាន់ ត្រាវអាបត្តិក្នុដ ។ សម័យនោះឯង៍ (មាន) សេះរបស់ស្ដេចស្ដាប់ជាច្រើន ។ ច្ជូនជាវេល្យសភអត់ច្រុយ ទាំងទ្យាយនាំគ្នាស៊ីសាច់សេះ ក៏បានថ្រគេនសាច់សេះដល់ពួកភិត្តដែល ត្រាប់ ទៅបណ្ណាទាត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នាំគ្នានាន់សាច់សេះ ។ ពួក មនុស្សពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាបថា ពួកសមណសក្សបុត្រ មិនសមបើនឹងហ៊ិនធាន់សាច់សេះទេ គ្រោះសេះជាអង្គ (យាន) របស់ ស្ដេចដែរ បើស្ដេច (នៃ ដែលមុខជា ១) ល់នឹងកិត្ត ទាំង នោះមិនទាន ។ ពួក $\hat{\sigma}_{\hat{p}}$ ြက္ၿပန္ကိန္ကလမ္ဂိုးက်ပြန္းစ္၊ကားေတြးမ်ိဳးမာေတြးကန္က ၅ ေတြးမန္ကြန္တြန္ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុមិនត្រូវធាន់សាច់សេះទេ ក់ក្ខណាធាន ត្រវអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង វេលាស្រែកអត់បាយ មនុស្សទាំង ទ្វាយនាំគ្នាស៊ីសាច់ត្រូ ក៏បានប្រគេនសាច់ត្រូដព្រំពួកកិត្តដែ^{្រ}ិច**េ**ទា

រោសដ្តិក្ខុន្ទពេ អកម្បិយមំសកថា

ចំណ្លាយ ខានានំ សុខ១ម៉ស់ ខេត្ត ។ ក់ក្នុ សុធ-ខុម្ភភាព ខ្មុំ ខ្ពុំ ខេង ខ្ពុំ ខេង ខ្ពុំ ខ ខេត្ត គេ ខំ ហិ នាម សមណា សកាស្ត្រិយា សុជ-ទម់សំ បរិតុញ្ជូំ ស្បាន្ត ដេតុច្ឆោ សុនទោ បដិត្តាលោទ៌ ។ ភេឌា វេត្ត អាពេលសុំ ។ ន ភិក្ខាវ សុន១មំសំ ចាំភុញ្ជិតឲ្ំ យោ ចាំភុញ្ជេយ្យ អាចត្តំ ឧុក្ខាឌស្បាត់ ។ នេះ ទោ បាន សមយោន មនុស្សា នុត្តាក្រុ អហ៌-មំសំ បរិក្ញាធ្លិ កិត្តាធំ បិណ្ឌាយ បុន្តោធំ អហិមសំ នេធ៌ ។ ភិក្សា អហិមំសំ បរិក្សាធិ ។ មនុស្សា ខ្ណាយត្ថិ ១ីយត្ថិវិទា ខេត្តិ ភេ៩ ហ៍ នាម សមណា សកាស្ត្រិយា អហិមសំ បរិភុញ្ជិស្បត្តិ ដេក្បួញ អហិ បដ្ដភាលោត ។ សុបសេរា្ច ឆាករាជា យេធ ភកវា តេះជុបសង្ម៍ ឧបសង្គ័ត្យ ភកវជ្ជំ អភិវាធន្យ ឯភាមជ្ អដ្ឋាសិ ។ ឯគមន្តំ ឋិតោ ទោ សុបសេត្ត ឆាគកជៈ ភក់ខ្លុំ ឃិសផល់ប សឆ្លំ ក ្តេ លាកា អស់ខ្លា អប្ប-សញ្ញា គេ អព្យមត្តគេចំ ភិក្ខុ វ៉ាហេបេយ្យុំ សាជុ ភាន្តេ អយ្យា អហិចំសំ ឧ បរិភុញ្ជេយុត្តិ ។ អ៩ ោ

រោសដ្តិក្ខុន្ធកៈ ពោលអំពីសាច់ដែលមិនគួរ

បំណុច្ចត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក៏នាំគ្នានាន់សាច់គ្រែ ។ ពួកមនុស្សពោល ពេស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកសមណសក្យបុត្រមិនសមបើនឹងហ៊ាន នាន់សាច់ត្រែសោះ េញែះត្រែជាសត្វគួរខ្លើមរអើម ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្របបង្គំទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធត់ត្រាស់ ឋា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិន ត្រូវធាន់សាច់ត្រែទេ ភិក្ខុណាធាន់ ត្រូវ អាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង ពេលស្រកអត់បាយ ទាំងទ្បាយស៊ីសាច់ពស់ ក៏បាន (ប គេនសាច់ពស់ដល់ពួកកិត្តដែល ကြောင်း ဂေါ်ဝေါ်လှူတွေအ ၂ အိန္ဓာိန် ၅ ယော်ဆိုချာအလောပ်စလ် ၂ មនុស្សពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពុក្ខសមណសក្សបុត្រិមិន សមបើនឹងហ៊ាននាន់សាច់ពស់សោះ ព្រោះពស់ជាសត្វគួរខ្លើមរដើម ។ ចំណែ**ក**ខាងស្ដេចនាគ ឈ្មោះសុបស្សធានច្ចលទៅគាល់(ព្រះដ៏មាន**ព្រះ**-លុះចូល ទៅដល់ ហើយថ្វាយបង្គំ ព្រះមាន ព្រះភាគ ហើយឋិត នៅ **ក្នុងទីសមគួ**រ ។ លុះសុបស្សនាគពជ**ឋិ**តនៅក្នុងទីសមគ្*រ*ហើយ បាន ក្រាប . បង្គុំទុល[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគថា បពិ[ត្រ[ពុះអង្គដ៏ចំអើន ជាសត្វគ្មានសទ្ធា គ្មានសេចក្តីដែះថ្ងាទេ ក្រែងពួកនាគទាំងនោះបៀត-បៀនភិក្ខុទាំងឡាយ១១មិនខាន បពិត្រិព្រះអង្គដ៏បំរើន ១៣១៩ង្គីសូម អង្វ សូមកុំឲ្យលោកម្ចាស់ទាំងឡា យធាន់សាច់ពស់ខ្យើយ ៗ លំដាប់នោះ

វិនយប់ដកេ មហាវិគ្គោ

កក្ស សុមស្ប៉ុ នាករជានំ ឧញ្ញែ កស់យ សន្ទស្បស់ សមាឧបេស៍ សមុត្តេដេស៍ សម្បញ់សេ-សំ ។ អ៩ ទោ សុខសេរ្ជា នាករាជា កក់វតា ឌម្ម័យ កសេយ សន្ទស្ស៊ីតោ សមាឧបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បីព្រំស្នា អក្សន្តំអភិវាខេត្វ បឧក្ខិណ៌ កាត្វា បក្កា-ត្ ៤ អុខសោ មួយ ព្រះបាំ ខ្លួយ ខេ វាស្មាំ ឧយះហោ ឌម្មុំ គាខ់ គាត្យ ភិត្តា អាមន្ត្រសំ ជ ភិត្តាប់ អហ៌មំសំ ចាំកុញ្ចិតឲ្យំ យោ ចាំកុញ្ចេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្គដស្បាតិ ។ តេខ សេ ឧទ ភេទ សេខ សេខិស្ស ស្នា ស្ន ស៊ីហម៉ស់ បរិក្ញាធ្លិ កិត្ត្ធិ បណ្ដាយ ខរន្តាធំ ស៊ីហ-មំសំ ខេត្ត ។ ភិក្តុ សីហមំសំ មរិក្តា្ត្រៃ អរតោ វិហាវត្ថិ ។ ស៊ីហា ស៊ីហាម៉ស់កាផ្ទេន ភិក្តា បរិចា គេភ្លិ ។ កក់គោ រាឌឧឌ្គំ មា ពេខេស់ ។ ខ ភ្យុំ មេស្តា ព្យុងឃ្លឹងមុំ លោ ត្សង់យើលា មាពង្វី ៩២៩។បាំង ។ តេជ ទោ បន សមយេន លុន្ធភា ត្យុភា្ជ ហត្តា ត្យុភា្ជមំ-လံ ပဏ္ခက္သင့္ရွိ အိုက္ရွင္တိုင္ငံ စိုက္ၾကယ စက္ဆင္တိုင္တိုင္မိလံ នេត្ត ។ កិត្ត ព្យក្បមំសំ មរិក្សា្ណិត្តា អរព្តោ វិមាវត្តិ ។

e ឱ. លុទ្ធកា ។

រីនយបិជិព មហាវិត្ត

[តុះមាន[តុះភាគញ៉ាំងសុបស្សនាគ**រា**ជ ឲ្យឃើញច្បាស**់ ឲ្យកាន់**យក តាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យកែរាយដោយធម្មីក្បាលើយ ។ លុះសុបស្សនាគរាជ ដែល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (៤ ឪឲ្យ ឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាច ហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មកថាហើយ ក៏ថ្វាយបន្តិ៍ ព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើ បែទក្សិណចៀសចេញទៅ ។ ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើធម្មិតថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំង ទ្បាយមកថា ម្នាលភិត្ត ទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រៃនៃសាច់ពស់ទេ ភិក្ខុណាខាន់ ត្រៃវិមាបត្តិទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង ពួក(គ្មានសម្ងាប់សត្វសីហ:ហើយស៊ីសាច់សីហ: ក៏បាន ប្រគេនសាចសីហៈដល់ពួកភិក្ខុដែល ត្រាច់ ទៅចំណូ បាត់ ។ ពួកភិក្ខុតាន់សាច់ សីហ:ហើយក៏ទៅនៅក្នុង[ែព ។ ពួកសត្វសីហ:ធុំក្វិនសាច់សីហ: ក៏សម្ងាប់ ភិត្តជា យើន ។ ភិត្តទាំង ឡាយក្រាបបង្គុំ ទូល សេចក្តី ទុះ ចំពោះ ព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គិ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ក់ក្នុមិន ត្រូវធាន សា ចស់ហ: ទេ ភិក្ខុណា ខាន់ ត្រូវអាបត្តទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង ពួក[ខាន សម្ងាប់ទ្វាធំ ហើយស៊ីសាច់ទ្វាធំ កំពុន ប្រគេនសាច់ទ្វាធំដល់ពួកភិត្តដែល ត្រាចទៅចិណ្ឌថាត ។ ពួកកិត្តទាន់សាច់ទ្វាធំហើយទៅនៅក្នុង ៃ ។

ពេសដ្ឋិក្ខុន្តពេ អកហ្វួយម៉ស់ពថា

ព្យក្សា ព្យុក្សម៉សកធ្វេជ ភិក្សា បរិទា គេធ្លំ ។ ភកវាតា រាឌឧស្តុំ អារោចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ ព្យុង្សំ បរិភុញ្ជិតគ្ំ យោ បរិក្ញេញ អាបត្តិ ឧុគ្គដក្សាត៌ ។ គេជ ទោ បន សមយេធ លុខ្គកា ឧ៍ជី ហត្ថា ឧ៍ជម៌សំ បាំ-ក្តាញ្ចុំ កិត្តានំ ប៉ណ្តាយ យក្តោន និប័មសំ នេត្តិ ។ កិត្ត នីបិម៌សំ បរិកុញ្ចិត្តា អញ្ញា ហៃវង្គំ ។ នីថី នីបិ-ត្សភាធិច មួយ ឧត្តិ ឧទ្ធា ខេត្ត អារោចេសុំ ។ ឧ ភិក្ខាវ ឌីចិម្លំ ចរិកុញ្ចិតត្វ យោ ត្សេដ្ឋាយ្ណា មានខ្ញុំ ៩២៥ភាពខ្លួំ ៤ ខេត សេ ឧថ សមយេធ លុខ្ភកា អញ្ចុំ ហត្តា អញ្នំសំ បរិតុញ្ញុំ ភិក្ខាជំ បំណ្ឌាយ ចរន្តាធំ អច្ឆម់សំ ខេត្តិ ។ ភិក្ខា អច្ចម់សំ ចរិតុញ្ញិត្តា អាញោ វិហាវត្ថិ ។ អញ្ជា អច្ចម់ស-ជច្ចេច ភ្នំ ច្នាំ ខានេះ ១ កក់ខា ស្នងគំ មាលខេ-ស់ ។ ន ភិត្តាឋ អន្ទម់សំ ទវិភុញ្ជិតត្វ យោ ទវិភុញ្ជេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្គដស្បត្តិ ។ គេខ ទោ ២៤ សមយេខ လုဒ္နကာ အားဋ္ပိ ဟန္တာ အားဋ္ဌမိဃ် ဘဏ္ဂ်စ္ကို အခွာ့ ငံ

រោសដ្តក្នុន្ធកៈ ពោលអំពីសាចដែលមិនគួរ

ពួកទ្វាធំបានឃុំភ្និនសាច់ទ្វាធំតំសម្លាប់ភិក្ខុជា ប្រើន ។ ភិក្ខាំងឡាយ ក្រប បង្គំទូលសេចក្តីទុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធជ៍ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រាវធាន់សាច់ទ្វាធំទេ ភិក្ខុណា ធាន់ ត្រាវអាបត្តិ ទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង ពួក[ពានសម្ងាប់ទ្វាដំបងហើយស៊ីសាច់ទ្វា ដំបង ក៏បាន ប្រគេនសាច់ទ្វាដំបងដល់ពួកកិត្តដែល តែចេខៅបិណ្ឌូ បាត ។ ពួកកិត្តទាន់សាច់ទ្រាជំបងហើយ **កំទៅនៅក្នុង**ៃព្រ ។ ពួកទ្រាជំបង់ច្រន ធុំភ្ជិនសាច់ទ្វាដំបង់ក៏សម្លាប់កិត្តជា (ចិន ។ ភិត្តទាំងឡាយកាបបង្គំទូល សេចក្តីនុះចំពោះ ព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធ តែស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ភិក្ខុមិន ត្រវតានសាច់ទ្វាដំបង ខេ ភិក្ខុណា តាន់ ត្រវិអាបត្តិ ទុក្ខដ ។ សម័យនោះឯង៍ ពួក **ព្រានសម្ងាប់សត្វ វា ឃុំ** ហើយស៊ីសា ប**ុំ** វា ឃុំ ក បាន (ប គេនសាច់ទ្វាឃុំដល់ពួកភិត្តដែល (តាច់ ទៅចំណួចាត់ ។ ពួកភិត្តភាន សាច់ទ្វាឃុំហើយក៏ទៅនៅក្នុង[ែ ។ ពួកទ្វាឃុំបានធុំក្និនសាច់ទ្វាឃ្មុំហើយ តែសម្លាប់កិត្តជា (ចិន ។ កិត្តទាំងទ្វាយ ក្រាបបង្គ័ទូល សេចក្តី៖ ចំពោះ (ពិះ ដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ ទ្រឹង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនត្រឹ តាន់សាច់ទ្វាឃ្មុំទេ កិត្តណាតាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ 🔰 សម័យនោះឯង៍ ရုန် ကြန်လမှာပဲလရှင်နှင့် ြ၊ ဟိယလိုလာဝင်နှင့် မြ σ ကိုငှာနှင့်ပင်နေနလာဝ

វិនយបិជិពេ មហាវិគ្គោ

បំណ្ឌាយ ចន្លោន នេះមួមអំ ខេត្ត ។ ភិក្ខុ សមួមអំ កុញ្ជិត្តា អញ្ញា ប៉ែបន្តិ ។ សញ្ញា សមួមអភៈធ្វេន ភិក្ខុ បរិទា នេត្តិ ។ ភភានោ ឯនមន្ត្ អហេ មេអុំ ។ ន ភិក្ខុ សម្នេមអំ មាំកុញ្ជិតឲ្ំ យោ បរិកុញ្ជេយ្យ មេចត្តិ ឧក្សាជសព្វាតិ ។

សុប្បិយភាណវារំ និដ្ឋិតំ ទុតិយ៍ ។

(១០៩) អ៩ទោ ភគវា ៣វាណសំយំ យ៩វាភិវត្តិ
វិហវិត្យា យេឧ អន្ទុកវិន្ទំ គេឧ ទាវិកំ បក្តាមិ មហតា
ភិក្តុស ឡែ សន្ធឹ អឌ្ឍាធលេសហ៍ ភិក្តុស គេហ៍ ។ គេឧ ទោ បឧ សមយេឧ ជាឧបឧា មឧុស្សា ១ហុំ ហេឈម្បំ តេហម្បំ តណ្ឌលម្បំ ទានន័យម្បំ សកាដេសុ
អាហេបគ្យា ពុឌ្ធប្បមុខស្ស ភិក្ខុស ឡូស្បូ បិដ្ឋិតោ បិដ្ឋិតោ
អនុពឌ្យា ហោធ្នំ យឧា បដ់ទាដី លភិស្សាម តឧរ ភគ្គិ
ការិស្សាមត៌ បញ្ជូមគ្គាធិ ប វិយាសាឧសតាធិ ។ អ៩ទោ ភគវា អងុបុព្វេឧ ទាវិកាំ បមោល យេឧ អនូកវិខ្ញុំ
តេខាស់វិ អស់ពេ អញ្ជាតាស្បូ ញ៉ែញ្ណាស្បូ បដ់ទាដី
អហភន្តស្បូ ឯតឧហោសំ អធិក្សាខ្ញុំ ទោ មេ ខ្ញេ

๑ ฉ. หลัดเผิ ฯ

វិនយបិជិក មហាវិត្ត

ត្រៃ តែដល់ពួកកិត្តដែល ត្រាច់ទៅចំណូចុត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយតាន់សាច់ តែក្រែហើយក៏ទៅនៅក្នុង ៃ ។ ពួកតែក្រៃចានធុំក្និនសាច់តែក្រែហើយ ក៏សម្លាប់កិត្តជា េ ចិន ។ កិត្តទាំងឡាយ កាបបង្គំទូលសេចក្តីទុំះចំពោះ ពេះដ៏មានព្រះកាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិន តែវិតាន់សាច់តែ្ក ព្រះ កិត្តហា តាន់ ត្រូវអាបតិ្តទុំក្ដ ។

ចប់ សុប្ប៉ូយភាណវារៈ ទី 🖢 ។

(๑០៩) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគធ់ទៀបក្រុងពារាណសីសមគួរតាមព្រះអធ្យាស័យហើយ ក៏យាងបេញទៅកាន់ចារិកនៃអន្ទកវិន្ទ្យបទេស ជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃជាច្រើនប្រមាណមួយពាន់ពីរយេហាសិចរួប ។
សម័យនោះឯង ពួកមនុស្សអ្នកជនបទជានដ្ឋកអម្បិលខ្លះ ប្រេងខ្លះ អង្គរខ្លះ
១០ ខន័យៈខ្លះ ក្នុងខេះទាំងឡាយហើយក៏បទៅតាមក្រោយ ១ កិត្តសង្ឃ
មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ។ ពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែលប្រមាណប៉ាយេ
នាក់ក៏គិតគ្នាថា (បើ) ពួកយើងជានលំជាប់ (វេន) នៃកត្តក្នុងកាលណា
នឹងធ្វើកត្តក្នុងកាលនោះ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពង់យាង
ទៅកាន់ចារិកតាមលំជាប់ ក៏បានដល់ទៅអន្ទកវិន្ទ្យបទេសនោះ ។ លំជាប់
នោះ កាលព្រាហ្មណ៍ម្នាក់មិនបានលំជាប់ (វេន) នៃកត្ត ក៏មានសេចក្តី
វិះគិតយ៉ាងនេះថា អាត្ញាអញជានដើរតាមកិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន

ភេសដ្ឋក្ខន្ធកេ អញ្ញតរញ្ចាហ្មណវត្ថុ

មាសាធិ ពុធ្វព្យុមុខ ភិក្ខុសផ្លូំអនុពន្ធស្បួយនា បដិចា-ជំ លក់ស្បាច់ តខា កត្ត ការែស្បាច់តំ ឧ ២ មេ ២ជំទាជ់ លត់ខ្ពុំ អស្សារិត្ត វាយ ស្លា ខ គេ ភាពប្រទី ကေတာက် ယန္တောက် အရွာရွိ ရဲကေရေတြ၊ တိ အရွာရွ សមា ឌ្ ឧឌ្គលខេលវិឌ្ខ័ ឯង៩ សេ មោ ឈ្មែលបែឃ ភត្តកំ ឱ្យហោកេ ្តេ ខេត្តក្ស យកុញ្ មឌុតោឡ-ಆಟಿ ನ ಜರ್ವತು (ಳು ಮಿಬೇಯು (ಡುಬಡಳು ಕುರ್ಚಾಟಿ) ៩៩ ខេ គោ អាខន្ទ ឧដ្ឋឧដ្ឋ អហភត្តស្ប វានេឌយោស៊ អឌ៌ភាធ៌ ទោ មេ ខ្វេ មាសាធ៌ ពុឌ្យទ្រុំ ក់ក្តេសផ្សំ អនុពន្ស ្រាធា បដ់ចាដ់ លក់សព្ទ តែនា កត្ត ក-ពេញ ខ មេ ឃារាងស ត្តោ សាយតំ យន្ទ្រាល់ ភេត្ត ធុំលោគេយ្យំ យំ ភត្តក្តេ នាង្ស តំ ខដិយាខេយ្យភ្នំ

រោសដ្ឋក្ខន្ធក: និភនព្រាហ្មណ៍ 🤊 រូប

ជាង ៤ ខែ ហើយ ដោយប៉ង់ថា បើភាគា្អញាហ្នល់ដាប់ (វេន) នៃ ភត្តភ្នំកាលណា និង៍ធ្លេកត្តភ្នំកាលនោះ ឥឡូវលំដាប់(វេន) នៃកត្ត អាត្មាអញមិនទាន់បាននៅឡើយ ខ្លួនអញទៀតសោតក៏តែម្នាក់ឯង ទាំង (បយោជន៍ខាងឃាក់សរបស់គាត្មាអញទៀតក៏សាបសូន្យទៅជា (ចឹន បើ ដុំបោះមានតែគួរអាត្មាអញទៅ តែតមើលរោងកត្ត វត្តណាគ្មានកង់ពេងកត្ត អាត្វាអញកំនង់តាក់តែងនូវវត្តនោះ ។ វេលដែល[៣ហ្មណ៍នោះទៅ មើលរោងកត្តក៏មិនឃើញវត្ថុពីរយាំង គឺបបរនឹងនំមានរស់ផ្ដែមឡើយ $^{(\mathbf{c})}$ ៗ ទើប[ញាហ្មណ៍នោះចូលទៅភេ[ពះអានន្ទដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ហើយនិយាយនឹង (តាះអានន្តដ៏មានអាយុដ្ឋច្នេះថា បតិ(តែ(តាះអានន្ទដ៏ចំរើន កាល ១,ករុណា មិនបានលំដាប់ (វេន) នៃភត្តភ្នំទីនេះ ក៏មានសេចក្តីគ្រិះរិះ យាងនេះថា អាត្មាអញដើរតាមកិត្តសង្ឃមាន[ពះពុទ្ធជា[បញ្ជនជាង៤ខែ ហើយ ដោយប៉ង៌ថា (មើ)អាត្មាអញជានលំដាម (វេន)នៃកត្តក្នុងពេលណា នឹង ធ្វើកត្តក្នុង ពេល នោះ ត់ឡូវគា**ត្មាអ**ញមិនទាន់បានលំដាប់ (វេន) នៃកត្ត នៅឡើយ ខ្លួនអញទៀតសោតក៏តែម្នាក់ឯង ទាំង(បយេជន៍ខាងឃារាវស របស់អញ្ញាទៀតក៏សាបសូន្យទៅជា $\int ar{v}$ ន បើដូច្នោះមានតែគួរអាត្មាអញ ទៅ ត្រិតមើលរោងកត្ត វត្តណាគ្មានក្នុងរោងកត្ត អាត្មា**អញ**នឹងតាក់តែង

ក្នុងជី៣ថា នំដែលគេហ៍យដោយវត្តមានស្ការជាដើម ។

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

សា ទោ អមាំ កោ អានន្ទ ភគ្គភ ចំពេលកេះត្រោ ន្ទេ ជានូស្ស៉ូ យាកុញ្ចូ មព្តាខ្សាកាញ សចាមាំ កោ ည္း အရွိတ္က ေတာ္တိုင္တာ အသိုင္းမွာ အသိုင္း အသ ប់ដុំក្លាឈ្យ មេ ភាំ កោតមោត៌ ។ តេខហិ ត្រាញ្-က ឧឌុប៉ុ ឧឌ្គុជ្ជាព្នុង ឯ មនុស្ស មាលា មា មាខស្នោ ឧឌស្រា វាឌឧឌ្ឌិ មារេខេទ្ច ឯ ឌេ៤ស្វា ည်း အောင်ကျောင်းနော်မှာ က အောင်တွေ မြောက်တော်က စောငှင်-ကေးအော်နွာ a မရသေ မော ညာပါကော ဆမာပာ វត្តិយា អច្ចុយេជ បញ្ចុំ យក្តេញ មឌុកោឌ្យភាញ្ បដិយាធាចេត្ត ភកវាតោ ១០៣មេស៊ី បដិក្ខណៈត្ មេ ភាំ កោតមោ យកុញ្ មព្ភាន្យកញ្ចេតិ ។ គេ-စေး ကြားတူလက္ အီကွားခံ ဖေးစေးခ်ား ဗြန်ာကွာ ကြားလွှာလာရွာ ឧ ឧជ្ជទីសាខ្ញុំ ។ ឧជ្ជទីសាខ្មុំ មួយ ឧរ្ទ្ធ ។

វិសយបិជិក មហវត្ត

វត្តនោះ (យាងនេះ) បតិត្រៃព្រះអានន្ទដ៏ចរើន កាលខ្ញុំព្រះករុណា ទៅមេលរោងកត្ត មិនបានឃើញវត្ថពីយេ៉ង គឺបបរនឹងនំមានរស់ផ្អែម ទ្យើយ បត្តិត្រាះអានន្ទដ៏ចំរើន បើខ្ញុំកុរុណា តាក់តែងបបរនឹងនំមានរស ផ្ដែមមកថ្វាយ ព្រះគោតមដ៏ចំរើន (ខ្ពស់ខុខ្លួលរបស់ខ្ញុំករុណា ដែរឬ ។ ព្រះ អានខ្លុ ជ្រប់ថា ម្នាល ព្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះចាំអាត្វាទូលស្លូវព្រះដ៏មានព្រះ ភាគសិន។ លំដាប់នោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុជាន ក្រាបបង្គុំទូលសេចកូនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្លិទ្ធិត្រាស់ថា ម្នាល់អាននូ បើដូច្នោះ ឲ្យព្រាហ្មណ៍នោះតាក់តែងចុះ ។ ទើបព្រះអាននូទៅជ្រាប់ព្រាហ្មណ៍ ឋា ម្នាល ត្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ អ្នកចុរតាក់តែងចុះ ។ លុះ៣ តែនោះ កន្ទង់ទៅហើយ ឯ ត្រាហ្មណ៍នោះតាក់តែងបបរនឹងនំមានរស់ផ្អែមជា (ចិន ្តុំ កំពុនបង្កោនថ្វាយចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយទូលថា ដឹមានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាល ព្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ អ្នកចូរ ប្រគេន ដល់ភិក្ខុពាំងឡាយចុះ ។ ពួកភិក្ខុរ ងៀសមិនហាំនទទួល ។ ត្រះអង្គ[ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរទទួលចុះ ចូវឆាន់ចុះ ។

រេសដ្ឋក្ខុន្ធពេ យាគយា ។សានិសំសពថា

អឋទោ សេ ញ្ហ្រំណោ ពុន្ធប្បម្មទំ ក់ក្នុង ខ្លាំ បញ្ជូត បញ្ជូត ប្រាស់ សេ ប្បស់ សេ ប្រាស់ សេ ប្រាស់

(೧೧೦) យោ សញ្ញាតានំ ប្រឧត្តភោជិន់ ភាលេខសភ្លាច្ ឧឧាគ៌ យាកុំ ឧសស្ប ឋានានិ អនុប្បឋច្ឆាំ អយុញា ឃ្ណោញ សុខ ពេលញា បដិកាណមស្ប ឧបជាយភោតគោ

⁹ a. รณ์เย ฯ

ពេញណ៍នោះអង្គាសតិក្ខុសន៍្បមានព្រះពុទ្ធអង្គជាប្រធានដោយបបរនឹងនំ មានរស់ផ្អែមជាច្រើនដោយដៃរបស់ខ្លួន ឲ្យផ្អែតស្កប់ស្កល់ ត្រាតែលេក ប្រកែកលែងទទួលទៀត លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពស់លង៍ព្រះហស្ត ស្រេចលៃន៍លូកទៅក្នុងថ្កាតែហើយ (ពេញណ) ក៏អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះព្រាញណ៍នោះអង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែន់មាន បន្ទូលដូច្នេះថា មាលព្រាញណ៍ អានិសង៍ប្របរនេះមាន១០ យ៉ាង អា-នំសង៍ប្របរ១០ យ៉ាងនោះតើដូចម្ដេច គឺបុគ្គលអ្នកឲ្យបបរឈ្មោះថា ឲ្យ មាយុ១ ឲ្យពណ៌សម្បា១ ឲ្យសេចក្ដីសុ១១ ឲ្យកំឡាងកាយ១ ឲ្យ ប្រជា១ បបរដែលបុគ្គលហុតទៅហើយរមែងហាមឃាត់សេចក្ដីឃ្វាន១ បន្ទេចន៍សេចក្ដីស្រែក១ ញ៉ាំង១រល់ឲ្យដើរទៅស្គល១ ញ៉ាំងសរសៃ ឲ្យស្អាត១ ញ៉ាំងអាហារថ្មីដ៏សេសសល់ឲ្យល្មេយ១ ម្នាល់ពាហ្មណ៍

(១១០) ដនណា បានឲ្យបបរដោយគោរពដល់ពួកសមណៈ
ដែលជាអ្នកសង្គីម អ្នកបរិភោគកោជនដែលអ្នកជទៃឲ្យ ក្នុង
កាលដ៏គួរ (ជននោះ) ឈ្មោះថា ឲ្យនូវហេតុនៃអានិសង្ស
ទាំង ១០ យាង គឺ អាយុ១ ពណ៌សម្បារ១ សេចក្តីសុ១១
កំឡាំងតាយ ១ ប្រាជារបស់បុគ្គលនោះតែងកើតទៀង ១

វិនយប៉ិដិពេ មហាវិញ្ហា

មនុស្សសេតក្តមិត្តា^(១) វាតិ ។

(೧೧೧) អេ៩ ទោ ភភវ នំ ញាញ្ឈាំ ៩ម៉ាហ៍ កា-៩ ហំ អេ មេ ខេត្តៃ នដ្ឋាយសេខា មក្តាម ។ អេ៩ ទោ ភភវ ស្នេស្មី ខិនា ខេ ស្នេស្មី មក លោ ខេម្មី គេ ខំ គេ ត្វា ភិក្សា អេម ខ្ពេស់ អនុជានាមិ ភិក្សា យោភុញា មឌុ-គោខ្យុកញ្ចាន់ ។

(០០៤) អស្បេសុំ ទោ មនុស្សា ភភាព ការ ភិក្ខុនិ យក អនុញ្ញាតា មដុកោឌ្យកញ្ជាតិ ។ គេ កាលស្បេ កោជួយកុំ បដិយាខេត្តិ មដុកោឌ្យកញ្ជា ។ ភិក្ខុ កាលស្បេ កោជួយកុយា ភាតា មដុកោឌ្យកេ**ន**

[🎍] ឧ. មគុស្សសោភាគ្យត់ ។ ឥច្ឆភាពិ កត្ថចិ យោគ្គពេ ኛ ស្សតិ ។

វិនយប៌ជិក មហាវិត្ត

(១១១) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ងែអនុមោទនាច់ពោះ ព្រាហ្មណ៍នោះដោយគាថាទាំងនេះហើយ ខ្ងែក់ក្រាកហកអាសនៈយាង ចេញទៅ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ខើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ងែ ធ្វើធម្មីភាថាហើយ ត្រាស់ហៅពួកកិត្តមកថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ គេថាគត អនុញាត (ឲ្យកិត្តគាន់) បបរនឹងនំមានរស់ផ្អែមហ៊ុន ។

(๑๑๒) ពួកមនុស្សបានពុដំណឹងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែរ អនុញ្ញាតបបរនឹងនំមានរស់ផ្អែមដល់ភិក្ខុទាំងឲ្យយ (ដូច្នោះ) ហើយ ។ មនុស្សទាំងនោះក៏នាំគ្នាគាក់តែងបបរភោដ្ឋ^(๑) និងនំមានរស់ផ្អែម ពីព្រឹក ព្រហាម (មកប្រគេនភិក្ខុទាំងឲ្យយ) ។ ពួកភិក្ខុបានគាន់បបរភោដ្ឋ

១ បបរដែលគេធ្វើអំពីភោដឧទាំង ៥ គឺបាយ ១ នំស្រស់ ១ នំក្រៀម ១ ត្រឹ១ សាច ១ ដែលសំឡូវកើតបវារណា តាមសិក្ខាប្ទទី៥ នៃភោដឧវត្ត ។

បាសដ្លីក្នុនូវេក គរុណប្បសន្នមហាមផ្លូវត្ថុ

ច កត្តក្នុ ឧ ចំនុក្ខ កុញ្ច្ចិ ។ នេជ ទោ បឧ សម-ពេលខ ងយន្តនេះ នេះហេត្តិមាទេខ ឧសាននេះ សាន-သတ ពុធ្វញ្ជមុទោ ភិក្ខុស ខ្ញុំក្រ ជិមត្តិតោ យោតិ ។ ង៩លេ ឧទារិ ឧបោធរិទាទិទារិ ឧលាឧឌីទារិ វាឧខឈេ-សំ យខ្លាល់ អឌ្ឍាតលស់ ្នំ ភិក្ខុសតាជំ អឌ្ឍាត-លេសាធិ ខំសខាត់សតាធិ បដិយា ខេយ្យ ឯកមេកស្ប ក្ដាលា រាយនេះ តុទាល់ ៤០១ ខេល្ច ។ មុខ-សេ មោ ដំហេជាមាទើរ ឧលាឧមើរ ដ្ឋា ដ្ឋែល អច្ចយេន បណ៌ទំ ទានន័យ កោជន័យ បដ៌យានាបេត្វា អឌ្ឍគេលសានិ ខ ម៉ស់ខាត់សតានិ ភក់ពោ កាល់ អារោយលើ កាលោ កន្តេ ជំដ្គីតំ កត្តតំ ។ អ៩ទោ ក្នុង បុព្ទណ្ឌសមយំ ធិ្ឋាសេត្ត បត្តទី៤មាខាយ ពោះ ឧទ្ធា ឧសោធិស្តិទាំ ឧសាឧឌីទាំ ចូរុមចុ តេះជុបសម្ល័មិ ឧបសម្ល័មិត្តា បញ្ជាគ្នេ អាស ជេ ជំស៊ីជិ សទ្ចិ ភិក្ខុស ខ្លែន ។ អ៩ ទោ សោ នារុណ ប្បស ្ពោ មហាមត្តោ ភត្តក្ដេ ភិក្ខា បហ៊ីសត៌ ។ ភិក្ខា ឯវមាហ៍សុ

កេសដ្តក្ខុន្ធកៈ និទានមហាមាត្យ (ម្នាក់) ជាអ្នកមានសេចក្តីជ្រឹះថ្នាំថ្មី (មិនទាន់មុគមាំ)

នឹងនំមានរស់ផ្អែមគ្អែតពី/ពឹកព្រហាមហើយ លុះទៅតាន់ក្នុងរោងកត្តទៀត ក៏មិនបានគ្នាញ់ពីសា ។ សម័យនោះឯង មានមហាមាត្យម្នាក់ជាអ្នក មានសេចក្តីជែះថ្នាថ្មី (មិនទាន់មុនមាំ) បាននិមន្តកិត្តសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធ ជា ប្រធានទុកដើម្បីធាន់ក្នុងថ្ងៃស្រុក ។ លំដាប់នោះ មហាមាត្យអ្នកមាន សេចក្តីដែះថ្នាថ្មីនោះមានសេចក្តីតិរិះយ៉ាងនេះថា បើដូច្នោះមានតែ គួរអាត្មាអញគាក់តែងចង្កាន់សាច់ចំនួនមួយពាន់ពីររយហាសិចស(មាច់ (ឲ្យល្មម) ដល់ភិក្ខុមួយពាន់ពីវរយហាសិបរូប ហើយបែរគនចង្កាន់ សាច់មួយស មាប់ ៗ ដល់កិត្តមួយរូបៗ ។ ឯមហាមាត្យអ្នកមានសេចក្ត ដែះថ្នាថ្មីនោះ ហុះកន្ទងកគ្រីនោះទៅក៏បានគាក់តែងទាទន័យកោជន័យ:ដឹ ទត្តម នឹងបង្កាន់សាច់មួយពាន់ពីវេយ**ហាសិបស(មាប់ ហើយក៏**ប្រើបម្រើ ឲ្យទៅកាបបង្គ័ទូលពេលខាន់ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគថា អង្គដ៏ចំរើន ពេលនេះល្មហើយ ភត្តសម្រេចហើយ ។ គ្រានោះ ពេល ព្រឹក្សា ហាមព្រះដ៏មានព្រះភាគ**្រ**ង់ស្បង់ហើយប្រដាប់ដោយថាត្រនឹង ចីវេយាង៍ទៅកាន់ផ្ទុះមហាមាត្យអ្នកមានសេចក្តីជែះថ្វាថ្មីនោះ ភិក្ខុសង្ឃ ៗឯមហាមាត្យអ្នកមានសេចក្តី ជិះថ្ងាថ្មីនោះបានអង្គាសពុកភិក្ខុក្នុង ពេងកត្ត ។ ភិក្ខុទាំងឡា យបាននិយាយយាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ អ្នកចូរ

រិនយបិដិពេ មហាវិញេ

ដោយ សុសោ ខេញ ដោយ សុសោ ខេញ់តំ ។ មា ទោ តុម្ភេ ភឌ្តេ អយ់ តុរណៈប្បសផ្តោ មហាមត្តោត់ ដោ-က် ដោក បដ៌ក្ណា៩ ពហុំ មេ ទានន័យ កោជន៍យំ បដ្ឈត់ អឌ្ឍតលេសាធ៌ ខ ម៉ស់ខាត់សៃតាធ៌ ឯកមេ-កស្បា ភិក្ខាលា ឯកមេតា ម៉ស់ខាត់ ជួចជាមេស្បាម ត្តម្នុស្ស អូទេ សារុឌន៍ខ្លី ១ ២ ខេ គណ្ មារុមោ រាន់ការណា ដោក ដោក មដុក្កណាម អចិច ម**ឃំ** ကာလေလျံုး ကောင္ထိယာဗိုယာ ဘာစား မမႏၱရာ<mark>းေကြ ေ</mark> នេះឧ មយ៍ ថោត់ ថោត់ បដ់ក្កុណាមាត់ ។ អ៩ទោ សោ សុណ្យស្នោ មហាមត្តោ ១៨៧យន់ ១ីយន់ វិទា ខេត់ ភេ៩ ហ៍ នាម ភឌ្ឌា មហា ជំមន្តិតា អញ្ជា កោជ្ឈកុំ មរិកុញ្ចិស្បត្តិ ឧ ទា ហំ ម ឌិព ហេ យាវឧទ្ធំ ឧាតុនិ កាច់តោ អនុត្តមនោ អាសាឧជាចេក្តោ ភិក្ខុនំ ប់ត្តេ បូបដោ អគមាស់ កុញ្ជ វា សារ៩ វាត៌ ។ អ៩ េខា

វិនយបិជិព មហាវិច្ច

ឲ្យ (កត្ត) តែបន្តិបចុះ ម្នាលអាវុសោ អ្នកចូរឲ្យតែបន្តិបទានហើយ មហាមាត្យនិយាយថា បពិត្រៃលោកដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយកុំ e ខ្លួលភត្តបន្តិចបន្តួចដោយគិតថា មហាមាត្យនេះមានសេចក្តីដែះថ្នាថ្មី ១ e . ពីររយហាសិចស ម្រាប់ផង ខ្ញុំនធែបគេនចង្កាន់សាច់មួយស ម្រាប់ៗ ដល់ ភិក្ខុមួយរូប១បពិ \int តលោកដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយទទួលដកប ដល់ឆ្កែត ។ ពួកភិក្ខុនិយាយតបថា ម្នាលអាវុសោ យើងទាំងឲ្យយទទួល កត្តបន្តិច ១ េ ព្រោះហេតុប៉ុណ្ណេះក៏ េ េ យើងទាំងឡាយគាន់បបរកោជ្ជូនឹង ទទួលភត្តតែបន្តិចៗ ។ លំដាប់នោះ មហាមាត្យអ្នកមានសេចក្តីជែះថ្នាថ្មី នោះក៏ពោលពេស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ខ្ញុំបាននិមន្តលោកម្ចាស់ទាំង-ទ្យាយរួចហើយ មិនសមបើនឹងទៅតាន់បបរកោដ្ឋរបស់ជនឯទៀតសោ<u>ះ</u> (លោកមា្ស់ទ្វាច់ក្រង៍) ខ្ញុំមិនអាចនឹងប្រគេនឲ្យតាន់ឆ្អែតបានថ្ មហាមាត្យនោះ មានសេចក្តីក្រោធតូបចិត្ត (ជាថ្នាន់ង៍ចោន កាលជាក់ជា(ត ភិក្ខុទាំងឡា យពេញ ហើយក៏ដើរទៅនិយាយថា ពុកលោកណាចង់ខាន់ក្ដី នាំយក ទៅក្តី (ក៏តាមចិត្តចុះ) ។ លំដាប់នោះ មហាមាត្យអ្នកមានសេច-ត្តីដែះថ្វាថ្មីនោះបានអង្គាសក់ក្នុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានដោយទាទន័យ

រោសដ្ឋក្ខន្ធកេ តរុណប្បសន្នមហាមត្តស្ស កុក្កប្ខំ

ត្វា សម្បាប់ត្វោ ភភាជំ ភុត្តាវី ជុំជំនប់នទាល់វា ឯភា-មត្ត ជំស័ធិ ។ ឯកមត្ត ជំស័ជ្ជ ទោ តំ តុណេច្ប-មច្ចុំ ឧសាឧឌ្តុំ ឧឧប ឧគ្គិលា ៩១៣ មាសិទ្រៅខិ សមានបេត្យ សមុន្តេជេត្យ សម្បីហំសេត្វា នុដ្ឋាយា-មាន នាង ឯងខ្សា ស្ពា ស្លាន់មេទីមារិ មហាមត្តស្បា អចិច្រេី្យកាន្តស្បា កក្កាន់ កាត្តាថ្នំ អហុ វិច្បដិសារោ អលាកា វិត ខេ ន វិត ខេ លាកា နေလာ့န္နဲ့ က မေ န က မေ လူလာန္နဲ့ လောက် ရောင်းရော អនុត្តមនោ អាសាឧលាចេក្ខោ ភិក្ខុនំ ចត្តេ បូបន្តោ អកមាស់ កុញ្ជូ៩ វា សា ៩ វាត់ ក់ភ្នុ ទោ មហា ពប៉ា បសុខ ព្ញុំ ។ អពុញ្ញុំ ។ អត្តទា ។ អត្តទា សោ សុរសាព្យ-សេះញ្ញា មហាមត្តោ យេឧ ភភវ តេឌ្យេសឌ្គ័ ជ្រសឌ្គ័ ម៌ត្វា កក់ខ្លុំ អភិវា ខេត្វា ឯកមខ្លុំ ឧ៌សឺឧ៍ ។ ឯកមខ្លុំ ចំភ្នំ ស្ថា សោ តរុណប្បសញ្ញេ មហាមត្តោ ភកវត្តំ

រោសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ សេចក្តីរង្គៀសរបស់មហាមាត្យអ្នកមានសេចក្តីដ្រិះថ្វាថ្មី

កោជន័យ:ដឹតត្តមដោយដៃនៃ១៩ឲ្យផ្នែតស្គប់ស្គល់ ត្រាតែលោកប្រកែក iလန် နေ့ လူး ေတြး ထိုး ေတြးဆီ မာ ေတြးခုိ႔ေတြ ေတြးေလး လုံခဲ့ေတြး ေတြးေတြ ေတြးေတြ ေတြကို ေတြးေတြ ေတြကို ေတြးေတြကို ေတြကို ေတြ ហស្តាទៅក្នុង៍បាត្រលើយ (មហាមាត្យ) ក៏អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះមហា មាត្យអ្នកមានសេចក្តីជ្រះថ្នាថ្មីនោះអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (ទង់ឲ្យ ឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យកែវាយ ដោយធម្មីកថា ហើយ ខ្ទែន់ ្រែកេលកអាសនៈយាងចេញ ទៅ ។ ឯមហាមាត្យ អ្នកមានសេចក្តីជ្រះថ្នាំថ្មីនោះ កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគយាងចេញទៅមិន យុវប៉ុន្មាន ក៏កើតសេចក្តីរងៀសនឹងសេចក្តីក្តៅក្រហាយថា អាគ្មាអញឥត ណកទេតើ លាករបស់អាត្មាអញគ្មានសោះទេញ ទាំងអត្តភាពជាមនុស្ស សោតក៏អាត្មាអញជានដោយក ថៃ មិនមែនអាត្មាអញជានដោយងាយទេ (ឥឡូវ) អាត្វាអញ១ ន៍តូចចិត្ត ជ្រាថ្នាន់ដែលេខ បានដាក់បាត្រកិត្តិទាំង-ရှေ ယ၍ ရောက်ယေးရိသစ်သည်။ ရေခွဲကောင်း ကောက်များမှာ မောင်းများကို မောင်းမှာ မောင်းမောင်မောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်မောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်မောင်းမောင်မောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်မောင်းမောင်မောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမောင်းမေ តានក្នាយក ទៅក្តី (កំតាមចិត្តចុះ) កុម្មដែលអាត្វាអញសន្សឹមកជា (ចិន ហើយ (នេះ) និ៍ង៍ជាមុណ្យប្អជាជ្ញាថហ្គ្លាំ ។ ឯមហាមាត្យអ្នកមានសេច-ភ្ជីជះថ្នាថ្មីនោះក៏ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះមហាមាត្យ អកមានសេចក្តីដែរថ្នាថ្មីនោះអង្គយ៍កង្គីទីសមគួរហើយ ក់ត្រាបបង្គំទូល

វិនយប់ដីពេ មហាវិគ្គោ

រាសនយោធ មុខ ឧណ្ មខ្មែន អគ្គរាធាមក្សា មុខ អហុ នៅ កាក្តាចំ អហុ វិច្បនិសារេវា អហភា វត មេ យោហំ កុម៌តោ អនត្តមនោ អាសាឧលាបេក្ដោ ង្គុំ ខេត្ត ជាលើ ងងសម្ប ង់ឃឹនុ. ឯ សារុនុ ឯមុ က်ဥ္ (၈) မဟာ ၈ဟုံ ပေးကုံ ရေးကို ကို ရေးကို ကို ရေးကို ရေးကို ရေးကို ကို ရေးကို ရေးကိ ក់ខ្ ទោ មហ ភៈខ្លេ ពហុំ បសុខ ពុញ្ញាំ វា អបុញ្ញាំ វាត្ ។ យឧក្ដេខ ឧយា អាវុសោ ស្វាតជាយ ពុឌ្ធប្បមុខោ កិត្តាសង្ឃោ និមន្តិតោ ឥឧក្ដេន តេ ពហុ បុត្តា មសុត យឧត្តេជ គេ ឯកមោតជ ភិក្ខុជា ည်က မောက် က်ခွဲ ဗေဆီရှတ်ကို ကောင်းရှင် ကောက် ပုံ ကို បសុត សត្ត គេ អាវឌូត ។ អ៩ខោ សោ តុរណប្ប-សណ្ឌេ មហាមត្តោ **លាភា កាំរ មេ** សុលខ្ញុំ កាំរ មេ

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

ពែះដ៏មានព្រះភាគដុច្រេះថា បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលដែលព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគយាងចេញ ទៅមិនយូវប៉ុន្មាន ក្នុងវេលា នេះ ១ ព្រះអង្គក់ មានសេចក្តីរង្គៀសនឹងសេចក្តីក្តៅក្រហាយថា អាត្មាអញឥតលាកទេតើ លាករបស់អាត្មាអញគ្មានសោះទេហ្នំ ទាំងអត្តភាពជាមនុស្សសោតភ៍អា-ត្មាអញចានដោយកម្រ មិនមែនអាត្មាអញចានដោយងាយទេ (ឥឡូវ) អាត្វាអញ១ដ៏អន់ចិត្ត ជ្រាញ់នង់ ចោទ បានដាក់បាត្រកិត្តទាំងឡាយឲ្យ ពេញ ហើយ ដើរចៀសចេញទៅនិយាយថា លោកទាំងឡាយចូរគាន់ក្ដី នាំយកទៅក្តី (ក៏តាមចិត្តចុះ) កម្មដែលអាត្មាអញចានសន្យុំមកជា (ចិន ဟေယ (၊ဒ \imath) နိန်က်ဗု ω ု ဗွတ်လှာဗ ω ဗ \widehat{n} စ \widehat{n} ြက္မနုရွ်ဆီစိiဂီဒ កម្មដែល១ំព្រះអង្គបានសន្យុំមកជា (ចិនហើយ (នេះ) គើនឹងជាបុណ្យប្ ជាច្បេច ២ ព្រះអង្គ្ទី (នៅ ត្រាស់ថា ម្នាល់អាវុសោ ភិក្ខុសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជា ប្រធានដែលអ្នកបាននិមន្តដើម្បីទាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែកដោយចំណែកណា ចំ-ណែកដែលអ្នកបានសន្យំហើយនោះក៏ដាបុណ្យយ៉ាងច្រើន គ្រាប់បាយ មួយ គ្រាប់ ។ របស់អ្នកដែលភិក្ខុមួយរូប ។ ខទួល ហើយ ដោយ ចំណែកណា ចំណែកដែលអ្នកបានសន្យំនោះក៏ជាបុណ្យយ៉ាង៍ (ចិន ហើយ ឈ្មោះថា អ្នកឯង ប្រពេលកហិនសុគ៌ហើយ ។ ឯមហាមាត្យអ្នកមានសេចក្ដីជំនះ-ថ្នាថ្មីនោះក៏គិតថា ប្រហែលជាលាករបស់អាត្មាអញហើយ ប្រហែល

រោសជ្ជិត្តត្វូវក តរុណប្បសន្នមហាមគ្គស្ស កុក្កភ្នំ

ពេហុំ កាំ មេឃា បុញ្ចាំ បុសុន សុក្តា កាំ មេ អាវឌ្ធាត់ បដ្ឋោ ឧធក្តោ ឧដ្ឋាយាសនា ភកវត្ត អភិវាធេត្វា បឧត្តិណ៍ ភត្តា បត្តាម ។ អឋទោ ភក្សា ឯកស្មឹ ជំនានេ ឯតស្មឹ បការណេ កិត្តាសង្សំ សន្និចាតាបេត្វា ភិក្ខា បដ់បុទ្ធិ សច្ចុំ កាំរ ភិក្ខាវ ភិក្ខា អញ្ញា និមត្តិសា អញ្ជា កោជួយកុំ បរិកុញ្ចត្តិ ។ សច្ចុំ កក្សតិ ។ វិក ហេ ពុធ្យោ ភកវា ភេ៩ ហិ លាម គេ ភិក្ខាប មោឃបុរិ-សា អញ្ត្រ ជំមន្តិតា អញស្បារកាដ្ឋយាត់ បរិកុញ្ចិស្បន្តិ ខេត់ កំត្ថាប់ អំប្បុសឆ្នាន់ វា បសានាយ**។** បេ ។ កែបៀ-ត្យ ជម្មុំ ភេទ ភាត្យា ភិក្ខា អមន្តេស៍ ន ភិក្ខាប់ អញ្គ និមន្តិនេះ អញស្ប ភេឌ្ជយក មាកុញ្ចិត្តា ကော ရွန်းရောကြ၏ ကရာစုခြော် မောဂ္ဂနေးရောမှာ နှ

ភេសដ្ឋក្ខន្ធកៈ សេចក្តីរង្កៀសរបស់មហាមាត្យអ្នកមានសេចក្តីផ្រុះថ្វាថ្មី

ជាអាត្មាអញជានអត្តភាពជាមនុស្សល្អ ហើយ ប្រហែលជាអាត្មាអញជាន សន្សំចុណ្យជាច្រើនហើយ ប្រហែលជាឈ្មោះថា អាគ្មាអញ្ជប្រព្ធយក ហនុសុគ៌ហើយ ក៏មានចិត្តរីក្រាយស្រស់ស្រាយឡើងក្រោកបាកអាសនៈ ហើយថ្វាយបង្គ័ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណរួចចៀសចេញទៅ ។ *េត្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបតែះដ៏មានត្រះភាគ ទៃង់ឲ្យប្រជុំកិត្តសង្ឃ* ហើយ តែ κ ស្សចំពោះពួកកិត្តថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពុថាគេបាននិមន្ត ពួកភិត្តទៅក្នុង ត្រកូលដទៃលើយ ភិត្តទាំងនោះនៅធានិបបរកោដ្ឋប្រស ត្រកូលឯទៀតវិញ ពិតមែនឬ ។ ពួកកិត្ត្ ក្រាបបង្គ័ន្ទលថា បពិត្រिព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាមា្ជស់ដ៏មានព្រះភាគ(ទង់តិ:ដៀល ថា ម្នាលភិក្ខុសំ**ង៍**ឡាយ មោយបុរសទាំង នោះ បាននិមន្គង៍ ត្រកូលដ់ ខែ ហើយ មិនសមបើនឹងទៅខាន់បបកោជ្ឈបស់ត្រកូលឯទៀតសោះ ម្នាល ห์เก็เระษิธภิติ[โนะชานก่ตูกสรในกษิรภร์โนะชา ទេ ។ បេ ។ ខ្ទង់តិះដៀលហើយខ្ទង់ធ្វើធម្មីកឋា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំង-ရှောယမက္ကာ မွာလက္ခို့၏ရရာယ ကိုခွဲနေ့လန္ဒိမန္တည် ခြဲကုလင်းေတြယ មិន[តវតាន់បបរកោជ្ជរបស់[តក្យាឯទៀតទេ កិក្ខាណា ខាន់ [គវវិនយធវ ឲ្យកិត្តនោះធ្វើតាមធម៌ (គីឲ្យសំដែងអាបត្តិចេញ) ។

វិសយចិដិកេ មហាវគ្គោ

[០០៣] អ៩ទោ ភគវា អន្ទការិន្ទេ យថា ភិរន្តិវិទាវិ ត្វា យេឧ រាជាតមាំ តេខ ចារិកាំ បក្តាមិ មហាតា ភិក្ខុ ស ផ្ដែល សំផ្ទឹ អឌ្ឍតែល សេហ កិត្តាស តេហិ ។ គេធ ទោ **ប**ន សមយោធ បើបដ្ឋោ^(®) គាច្ពាធា រាជគយា អន្តភាវិន្ទុំ អន្ទាឧមក្កប្បដ្ឋបញ្ជោ ហោតិបញ្ចមត្តេហិ ស-៩៩៩។ ខេញ្ច មានិសា ដង្គាំង ដំណាស់ ឯងនិសា សោ ಕಾರ್ಧಾಣ (ಅಜ ಕಡಗ ಕಾಪ್ರಕುಕ್ಷಕ ೩೮೩ಕ್ಷಕಿಕ್ರಾ ಕಡ-វជ្ញុំ អភិកាធត្វា ឯភមជ្ជុំ អជ្ជាក់ បែ ឯភមជ្ញុំ ប៊ុំ តោ ទោ ឋេលដ្ឋោ ភេទ្ធាលោ ភភវឌ្គំ ឯភឧកេខ ឥឡាមមាំ ភឌ្គេ រាយ គេមារា រូប រាយ រាយ គេមាន មាន ខ្លាំ ជា នេះ ខេត្ត ខេ តេខេហ៌ តុំ គេច្នាន ឯគ់ យេវ កុខ្យុកុម្មុំ អាសាវាតិ ។ ឯវំ កត្តេត់ ទោ វេលដ្ឋោ កច្ចោះ កកវេតា បដ្តស្បូណ៌ត្វា រាយុព្ធ មានាណា ពោធ មុខ ខេត្ត សន្ល័ម ឧបសន្ន័មិត្តា ភភាព ្លំ ឯគឧប្រេច អាចា ដោ ភាព

១ ឱ. ពេលដ្ឋោ ។

វិនយប់ដក មហាវត្ត

(១១៣) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងអន្ទកវិឌ្ឌ(ប្រទេស តាមសមគុរដល់ ព្រះអធ្យា ស្រ័យហើយ ខ្ទង់យាងចេញទៅកាន់ចារិក[ក្នុង កជ្រុះ មួយអន្តេីដោយកិត្តសង្ឃ ចេនប្រមាណមួយពាន់ពីរវេយហាសិប ។ សម័យនោះឯង បុរសឈ្មោះវេលដ្ឋកញ្ជូន បានផ្ទុកសុទ្ធតែក្អម **ស្កាអ់**កៅកេញរទេះទាំង ច្រាំ**យ**ហើយ ក៏ចេញហក ក្រង់ពជ់គ្រឹះ ទៅតាម ផ្សន្ទាយចំពោះអន្នកវិន្ទ្យិបទេស ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទតឃើញ វេលដ្ឋកច្ចានដើរមកអំពីចម្ងាយ លុះទតឃើញហើយ (ទង់យាងចៀសអំពី ផ្លូវទៅគង់ក្រោមមូប់ឈើមួយ ។ លំដាប់នោះ វេលដ្មកប្លានបានចូលទៅ နာလ် စြေးဆီဗာဒ စြေးភាគ လူးဗွဲလ မေးဆို လုံးဟို ယင်္ကိ ကြာတွဲ ယပ္ခ်ို့ စြားဆို មាន[តុះភាគ រុច្ចឈរនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះវេលដុកហ្លួនឈរនៅក្នុង ទីសមគ្គរហើយ ក៏ស្រាបបង្គំទូលព្រះជំមានព្រះភាគដ្យច្នេះថា (ตะหฐ์ ซึ่งเรีย ร**ู** (ตะหฐ์ ชล์ (บเลยพูเห๋เ๗ ๑ กุษ ๆ นั่งกิรษูเพ វុបៗ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្មែង គ្រាស់ថា មាលកច្ចាន បើដូច្នោះ ចុរអ្នកឯងទៅយកស្ទាអំពៅតែមួយក្នុមមកមើលសិន ។ វេលដ្ឋកច្ចាន បានទទួល[តេះបន្ទូល[តេះដ៏មាន[តេះភាគថា ត្រះករុណា តែះអង្គ ហើយ พห**សุ**รห์เตาษูพ_{ติ}ษเฉีรอุดเฮารกโตะฉ็อาธโตะกาล ดุะอูดเอานด ហើយក្រាបបង្គ័ទ្ធល្បាះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

ពេលដ្ឋក្នុត្តពេ ជលដ្ឋកច្ចានវត្ថុម៉្ហិ តុឡូកាត់

ក្នុក្កស្ត្រ កថា ហំ កន្តេ បដិបជ្ឈម័ត៌ ។ គេឧហ៍ ត្ កាច្រាន កិត្តាន់ កុខ្យុំ នេហីតិ ១ ឃុំ កន្តេតិ ទោ ឋេលដ្ឋោ តេច្ខានោ ភតវេតា ខដិស្សូណ៌ត្វា ភិក្ខុនំ កុខ្យំ ឧត្វា ភកវន្តំ ឯតឧកេច ឧញ្ជា កន្តេ កិត្ត្ចិន ជុំនឿ សស់ ស្នៀ ងរុស្មគឺ យនុស ភាភ្លេ បដិបជ្ឈម៉ត់ ។ គេឧហ៍ គ្វុំ កញ្ជេន កំក្ខុខំ ស្នៅ ការខេន្ទ ខេត្តខ្លួន ត ស្វ មទើន សេ ស្រគើ កច្ចោល កក់ពេ មដិស្សូលាំត្វា កិត្ត្លជំ កុខ្យុំ យាវឧត្ត្ ឧត្វា ភកវខ្ពុំ ឯតឧកេខ ឧ៍ខ្មោ ភាគ្គ ភិក្ខាន់ កុខ្បោ ឈានគ្នោ ពហុ ចាយ់ កុខ្សោ អាស់ដ្ឋោ គេ៩ាហ៍ ភៈខ្លេ ឋដ៌មជ្ឈម៉ត់ ។ គេខេហ៌ ត្វ កច្បាន ភិក្សា កុខ្បេញ សន្តប្បេហ៍តំ ។ ឃុំ ភាន្តតំ ទោ ៤៧ ដោ ភាទូរសោ

ឃាសដ្ឋក្នុន្ធកៈ និទានបុរសឈ្មោះវេលដ្ឋកច្ចាន និយាយអំពីការប្រិភេនស្កាអំពៅ

🥦 តែះអង្គបានយកក្នុមស្ករអំពៅមកហើយ បពិត្រៃ ពេះអង្គដ៏ចំរើន ត្រើភ្ញុំ ព្រះអង្គនឹងត្រូវប្រតិបត្តិជួចម្ដេច ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគទ្រង់ត្រាសថា ម្នាល កហ្លួន បើដូច្នោះ អ្នកឯងច្យើបគេនស្ដអំពៅដល់កិត្តទាំងឡាយចុះ វេលដ្ឋកញ្ជាន ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះកុរុណាត្រះអង្គ ហើយប្រគេនស្ករអំពៅ ដល់**ក់ភ្ទុំទាំង**ឡាយ រួចក្រាបបង្គុំទូល(វាះមាន ព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានប្រគេនស្គរអំពៅ ដល់ពួកភិក្ខុរួច ហើយ ឥឡូវសអេពៅនេះ នៅសល់ជា ៤ ចិន បពិត្រិព្រះអង្គ นี้อเรื่อ เล็ง (ตะหลัง โลร์ โลร์ โอลิบลินุอเยอ ๆ โดะหลัง โลร์ โลร เช่า ម្នាលកហ្គុន បេដ្យូចោះ អ្នកឯងច្យូបគេនស្ទរអំពៅដល់ពួកកិត្ត ដរាបដល់ អស់ចំណង់ចុះ ។ វេលដ្ឋកច្ចានទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ហើយថានប្រគេនស្តរអំពៅដល់ពួកភិត្ត ដរាបដល់អស ចំណន់ រួច[កាបបង្គំទូល[ពេះដ៏មាន[ពេះភាគដូច្នេះថា បពិត្រ[ពេះអង្គដ៏ចំរើន តែស្កូរអំពៅនេះទៅសល់ច្រើន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន តើ១៣៖អង្គត្រូវ បតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ព្រះអង្គ្ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលក់ច្បាន បើដូច្នោះអ្នកឯងច្ចុវ ឲ្យពួកកិត្តធាន់ផ្លែតស្តប់ស្កល់ដោយស្គាពៅទាំងឡាយចុះ ។ វេលដ្កចាួន

វិសយប៉ុន្តិកេ មហាវង្គៅ

កក់គោ ខឌិស្សូលាំត្វា ក់ក្តុ កុធ្យេសាំ សន្តខ្សេស ។ វាយនៃ ដូច្នាំ ពន្លេត និព្រម្សំ ត្រូវបានក្នុងក្នុងក្រោយក្ន ជាម្រុំ ។ អ៩ទោ ៤០ ដោយ ភាព្វាយ ភាគ្នា កុខ្សេចាំ សត្ថប្បត្វា កកវត្ថ សភនវេង សត្តប្បិតា កត្តេ ភិក្ខុ ក្សន្បូល តហុ ចាយ់ កុន្យោ អាស់ឌ្នោ កាថា ហំ ក ្តេ បដ្ឋជ្ញាម៉ឺត ។ គេឧហ៍ ត្វ កាច្បានវិសាសាធានំ កុធ្យ ធេហ័ត ។ ឃុំ កន្លេត ទោ ៤៧ ដ្ឋា ភេទ្ធានោ ភក់ពោ មដ្ឋស្មាល់ត្វា វិឃាសាធានំ កុន្ប៉ ឧត្វា កក់វត្ត់ សភពវាច ខំណោ កក្តេ វិឃាសាខាន់ កុខ្សោ ពហុ ថាយំ កុខ្យោ អស់ដ្ឋោ ភេសសា ភឌ្ណេ បដិចជួមត់ ។ តេខេហ៍ តុំ កច្បេខវិឃាសាខាខំកុខ្យុំ

វិនយប់ជិត មហវត្ថ

 $oldsymbol{arepsilon}$ ေျပာကြားမည္က ေတြးကို ေတြေတြင္းမည္ကို ေတြေတြင္းကို ေတြကို ေတ ញាំងពួកកិត្តឲ្យដ្រែស្បស្ល់ ដោយស្ទាអំពៅទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុពួក ទុះជាក់ពេញបាត្រក៏មាន វេចនឹងសម្លត់ត[មង្គឹកក៏មាន ជាក់ពេញ ថង់យាមក៏មាន ។ លុះរៅលដ្ឋកញ្ជូនឲ្យនទ្ធក្រុកក្នុតាន់គ្រែតសុបស្តល់ ដោយសូរអំពៅទាំងឡាយហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះ ថា បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន 🤌 ខ្លែះអង្គបានឲ្យពួកភិក្ខុខាន់ផ្នែតសុបស្គល ដោយស្ទាអំពៅទាំងទ្យាយហើយ តែថាស្ទាអំពៅនេះក៏នៅសល់ប៊ើន บติโดโตะหลุ่นั่งเรีย เต็อโดรหลุ่รี่นี้โดรไบดิบดินดูนุ่งเคช ๆ โดร អង្គ្ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលកញ្ជូន ប៉េដូច្នោះ អ្នកឯងចូរឲ្យស្ករអំពៅដល់ ពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែលផង៍ចុះ ។ វេលដក់ចាន់ចាន់ទទួល ព្រះបន្ទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយឲ្យស្តូរអំពៅ ដល់ពុកមនុស្សអ្នកស៊ីដែល រួច[កាបបង្គំទុល្ស ពេះដ៏មាន[ពុះភាគដុច្នេះ ឋា បពិត្រៃ(ពុះអង្គដ៏ចំរើន ១) ព្រះអង្គបានឲ្យស្ទារអំពៅដល់ពួកមនុស្ស អ្នកស៊ីដែលហើយ តែថាស្គារអំពៅនេះនៅសល់ច្រើន បតិត្រិព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន តើភ្នំព្រះអង្គន៍ង៍ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ ព្រះអង្គ ខែង៍ត្រាស់ថា ម្នាលកញ្ជូន បើដូចោះ អ្នកឯងចរ្ឲ្យសូរអំពៅដល់ពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែល

រោសដ្តិក្នុន្ធពេ ជលដ្ឋកប្លានវត្ថុម៉្ហិ កុឡូទាន់

យាវឧត្តំ ឧេស៊ីតិ ។ ឃុំ ភៈខ្លេត់ ទោ ៤៤៩ ភា ភេទ្ធានោ កក់ពេល ខដុស្សូណ៌ត្វា វិឃាសាធានំ កុខ្យុំ យាវឧទ្តំ ឧត្វា កកវន្តំ ឯតឧកេខ ឧ៍ឆ្នោ កន្តេ វិឃាសាធានំ កុខ្សោ យាវឧត្តោ ពហុ ចាយំ កុខ្សោ អវេម៌ឌ្នោ កសៅហំ កណ្ដេ ៥ដីមជ្ឈាមីតំ ។ តេជហិ ត្វុំ កេហ្គាជ វិឃាសាខេ កុខ្យេហិ សន្តឡេហិតិ ។ ឃុំ កន្តេតិ ទោ ឋលដ្ឋោ កច្ចោល កក់ពោ បដិស្បូណ៌**ត្វា វិឃាសាខេ** ក្នុធ្យូល សន្តឲ្យសំ ។ ឯកច្ចេ វិឃាសានា កោ-လေးရွာစ် ဃားဆစ် မွှေဖက် မဆီကာခ်စ် ရုရွားနှုပ် မွှေဖက် ၅ អថទោ ៤លដ្ឋោ ភេទ្ធានោ វិឃាសាខេ កុឌ្យេព៌ សន្ត-ខ្សេត្តា ភកវឌ្គំ សភឧកេខ សន្តខ្សិតា ភឌ្តេ វិសាសានា កុន្យេហ៍ តហុ ចាយ់ កុន្យោ អាស់ដ្ឋោ កាថាហ៍ កន្តេ

ភេសដ្តិក្នុន្ធកៈ និទានបុរសឈ្មោះវេលដ្ឋកប្វាន និយាយអំពីការប្រិតេនស្ករអំពោ

ដរាបដល់អស់ចំណង់ចុះ ។ វេលដ្ឋភញ្ជូនបានទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគថា ព្រះភរុណា ព្រះអង្គ ហើយក៏ឲ្យស្គរអំពៅដល់ពួកមនុស្សអ្នក ស៊ីដែល ដកបដល់អស់ចំណង់ រួចក្រាបបង្គុំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះ ผู้ในเหลายนเก๋หญ่อนกล์เท็น โดชาญเห๋เทปเละก็เฮไพเก๋เ(ซึ่ล ชติโลโตะหลุ่นั้งเรื่อ เลือโตะหลุโลปัชลิชลินุชเษอ ๆ โตะหลุ่ [៖ន៍ត្រាស់ថា ម្នាលក់ច្ចាន បើដូច្នោះ អ្នកឯង៍ចូរឲ្យពួកមនុស្សអ្នកស៊ី ដែលច្រែតស្តប់ស្តល់ដោយស្តរអំពៅទាំងឡាយចុះ ។ វេលដ្ឋកច្ចានចាន ទទួល ព្រះបន្ទូល $oldsymbol{arepsilon}$ ៖ $oldsymbol{arepsilon}$ មាន $oldsymbol{arepsilon}$ មាន ហើយឲ្យពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែលឆ្នែតស្កប់ស្កល់ដោយស្ការអំពៅទាំង ឲ្យយ ។ ពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែលខ្វះដាក់ពេញក្រឡក៌មាន ដាក់ពេញក្អមកិ មាន វេចនឹងសម្ពត់ក ម្រាលក៏មាន ដក់ពេញថ្នក់ក៏មាន ។ លំដាប់នោះ វេលដ្ឋកហ្គុនឲ្យនឲ្យពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែល ខ្មែនស្កប់ស្កល់ដោយស្ករអំពៅ រុចក្រាបបង្គ័ទ្ធល្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដុច្នេះថា បពិត្រែពះ អង្គដ៏ចំរើន 🧃 នេះអង្គបានឲ្យពួកមនុស្សអ្នកស៊ីដែលឆ្អែតស្កប់ស្កល់ដោយ ស្តរអំពៅទាំងទ្បាយហើយ តែថាស្តរអំពៅនេះនៅសល់ច្រើន បតិត្រ

វិនយបិដិកេ មហាវិក្ខោ

បដ្ឋជា្នាំ ។ សហន្តំ កច្ចោន បស្បាធិ សនៅកោ លេះគេ សមាកេ សព្រហ្មកេ សស្បមណ៍ព្រហ្មណ៍-យា ឧយុណ មានេះគេន់មាប់ណ លម្បី មោ ដទៅ បុរុស្ស សុស្សស្រាត នុស្គេលា អញ្ញា នេស្សសុប្ ក្នុងស្នេស្ត្រស ស្ត្រស្នាំ ក្នុង អលហ្វាន ។ ជានើល អណ្យាហាមេ ។ ៩៩មេ វូត្-លាចេល់តំ ។ ឃុំ ភៈឆ្លេត់ ទោ ៤៤៩ ភា ភេទ្ធានោ ភក់តោ ជជ្ជស្បីហ្វានិង នូ ដ់ខ្សែ អព្យាហានេះ ៩៥:ម ង្វំចំលាចេស៍ ។ អ៩ទោ សោ កុខ្សោ នុឧកោ បក្ខាំត្លោ ចំថ្នុំជាយតិ ចំដំចំជាយត់ សធ្វទាយត់ សម្បន្ទាយត់ សេយ្យថាម៉ា នាម ដាលោ ធំវស់ សន្តត្តោ ឧឧកោ មត្តាត្រោ ចំច្នុំងាយតិ ចំដិច់ដាយតិ សឆ្ទូទាយត៌ សម្បឌ្វចាយត៍ រៅមេវ សោ កុធ្យោ ឧឧកេ បក្ខាំត្តោ ត៌ថ្និយយត់ ចំដំចំដាយត់ សធ្វទាយត់ សម្បៈទូទា-យត៌ ។ អ៩ទោ វេលដ្ឋោ ភេច្ជានោ សំវិក្ដោ លោមហដ្ឋ-ជាតោ យេជ ភភវា គេជុបសង្គមិ ជុបសង្គមិត្តា ភភវឌ្ណ

ផ្លូវឈម ពង់បំយងវិ

โตะหลุ่นี้อเรีย เลือ โตะหลุ่ย นี่โลรไบลิบลินุอเษอ ๆ โตะหลุ่ [ยนี้ *ត្រាស់ថា ម្នាលកញ្ជូន ក្នុងលោកព្រមទាំងទេវតា ព្រមទាំងមាវ* ព្រមទាំងព្រហ្ម ក្នុងពួកសត្វព្រមទាំងសមណ្យាហ្មណ៍ព្រមទាំងសម្មតិ-ទេពនឹងមនុស្ស តថាគតមិនដែលឃើញអ្នកណាមួយខាន់ស្គារអំពៅហើយ ស្តរអំពៅនោះរលួយទៅដោយស្រលទេ វៀវលែងតែតថាគត់ឬសាវករបៈ ស់តថាគតប៉ុណ្ណោះ មាលក់ចាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកឯងចោលសូរអំពៅ នោះទៅក្នុងទីដែលគ្មានស្មៅស្រស់ ឬចាក់ចោលទៅក្នុងទឹកដែលគ្មានសត្វ កំណុន ។ វេលដ្ឋកញ្ជូនឲ្យនទទួលបារបន្ទូលបារដ៏មានប្រះភាគថា បារ ករុណា ព្រះអង្គ ហើយចាក់ចោលស្កូរអំពៅនោះទៅក្នុងទឹកដែលគ្មាន សត្វ ។ ឯស្តរអំពៅដែលវេលដ្ឋកញ្ជូនដាក់ចុះទៅក្នុងទឹកនោះ ក៏លាន់ព្វុ សំឡេងថា ចិច្ចិដិ ចិចិដិ ហុយផ្សែងឡើងដេរដាស គួរនាដូចជាផាល នង្គ័លនៅហាល់ថ្ងៃអស់មួយថ្ងៃហើយ បុគ្គលដាក់ចុះទៅក្នុងទឹក រមែងឮ សំឡេនថា ចិច្ចិដិ ចិចិដិ ហុយផ្សែងឡើងដេរដាសយ៉ាងណាមិញ ស្កូវ អំពៅនោះដែលបុគ្គលដាក់ចុះទៅក្នុងទឹកហើយ វមែងឮសំឡេងថា ចិច្ចិជិ ចិចិដិ ហុយផ្សែងខ្មើនដេរដាសដ្ហូញ ដែរ ។ លំដាប់នោះឯង វេលដ្ន-កញ្ជូនមានសេចក្តីស្ងួតចិត្តកើត[ពី[៣ចអស់ទាំងពេម ហើយច្ចូលទៅគាល់ ត្រះដ៏មានត្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានត្រះភាគ

រោសដ្ឋិក្ខុន្ធពេ វេលដ្ឋិកប្រាស្ស្ ធម្មបក្ខុំ

អភិកាធេត្ត ឯកាមឆ្គុំ និស៊ីនិ ។ ឯកាមឆ្គុំ និសិច្ចស្បូ សោ បាលជួស្បា កាច្ចានស្បា កាក្សា អនុព្យុឹក ទេំ កា ខេស់ សេយុ៩្រំ នានក់ខេ សីលក់ខេ សក្កខំ តាមានំ អនីល់ ជុំការ់ សគ្គិលេស ខេត្តម្លេ អនិសំសំ បភាសេស ។ យធា ភភក អញ្ជាស់ វេលដ្ឋ កច្ចេះ ត្រូវ មាន នៃ មាន នេះ ម អ៩ ဟာ ពុឌ្ធាធំ សាទុត្តាំសិតា ១ឬ ខេសេល 🕏 បភាសេស ឧុក្ខំ សមុឧយ៍ ធំពេជ៌ មក្តុំ ។ សេយ្យ-៩១០ ភាគ សុខ្វំ វត្ថុ អបកសភាខ្យុក សុម្មនៅ ដេជំ ត្រុម្ភីទៅ ការគេ, ធ្លាប់ការ មស្មិនការ ខម្មាំលេ-ជនលាខ្មុំ សត្វន្តំ និរោជខម្មន្ត៌ ។ អ៩ទោ ៤លេដ្ឋោ គេទ្វាលេ ធំដួយម្នា បត្តបម្នោ វិធិតយម្នា បរិយោកា-ន្បីតត្សេ មូហារួចមួយ រួមឧយុទ្ធ ពេល ពុសប្រើជានៃ អព្តរពិជ្ជិលោ មានមាមព្រះ ឯងសុខ៉ូ តូងឧប្សេខ

ពេសដ្ឋកូន្វកៈ ធម្មបក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គរបស់បុរសឈ្មោះវេលផ្ទុកច្ចាន

វុចអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះរេលដ្ឋកូបានអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងអនុបុព្វីកថា គឺ ទ្រង់ប្រកាសអំពីទាន ទ្រុំពី ស័ល ១ អំពីស្ថានសុគ៌ ១ អំពីពេសដ៏លាមក សៅហ្គីបែស់កាម ទាំងឡាយ១ នឹងអានិសង្សត្នង៍ការបេញថាកកាម១ ។ វេលាណា ព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ដ្រាបថា វេលដ្ឋកញ្ជូនមានចិត្ត (សល មានចិត្ត ទន់ មានចិត្ត ជ្រាសហកនីវណេ: មានចិត្ត ស្រស់ស្រាយ ឡើង មានចិត្ត ជែះថ្វា វេលានោះ ក៏ទ្រង់ប្រកាសធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់លើក ខ្យើង **ប្**កាសចំពោះ ព្រះអង្គឯង គឺទុក្ខសច្ច សមុទយសច្ច និរោធសច្ច មគ្*ស*ឲ្ ។ គួរនាដ្ចជាសម្ពត់សស្តាត់ ជ្រាសថាកុរត្មានពណ៌ ទៅ គួរ ទទួលទឹក ដែលក់ដោយល្អយ៉ាងណាមិញ ឯវេលដ្ឋកញ្ជូនកំ**ពុ**នកើតធម្ម**ចក្** គឺសេតាបត្តិមគ្គ ប្រាសហកធូលី ប្រាសហក គ្រឿងសៅហ្មង លើមាសន: នោះឯង ដូច្នេះថា ធម្មជាតិណាមួយ ដែលកើតឡើងជាធម្មតា ជាតិទាំងអស់នោះ ក៏តែងវលត់ទៅវិញជាធម្មតា យ៉ាងនោះដែរ ។ គ្រា ដែលវេលដ្ឋកញ្ជូនជានឃើញសច្ចុធម៌ហើយ បានដល់សច្ចុធម៌ហើយ បាន ដឹងច្បាស់សច្ចធម៌ហើយ បានយាងចុះកាន់សច្ចធម៌ហើយ បានធ្ងវិចិកិច្ចា កំហត់បង់នូវសេចក្តីងឿងធ្លល់ ដល់នូវភាវៈជាអ្នកក្ញៀវគ្វា មិនជឿបុគ្គល ដទៃក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា ក៏បានក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ

វិសយបំដីកេ មហាវិត្តោ

អភិក្សា តំ កាន្តេ អភិក្សា តំ ការត្តេ សេយ្យដ្ឋាចិ ការត្តេ តំក្សា តំ ការត្តិ ការត្តេ ការត្តេ ការត្តេ ការត្តេ ការត្តេ ការត្តេ ការតំ ការត្តេ ការតំ មេខា ប្រធានា សេខា ប្រធានា ការតំ ការតំប ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការកំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការតំបំបានិ ការកំបានិ ការ

វិនយប់ដឹក មហាវត្ត

យាំងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គ្គដ៏ចំរើន តាសិតរបស់ព្រះអង្គ្គពីរកះណាស់ បពិត្រព្រះអង្គ្គជីចំរើន កាសិតរបស់ព្រះអង្គ្គពិរកះណាស់ បពិត្រព្រះអង្គ្គជីចំរើន កាសិតរបស់ព្រះអង្គ្គពិរកះណាស់ បពិត្រព្រះអង្គ្គជីចំរើន គួរនាដូចជាមនុស្យចាប់របស់ដែលគេផ្កាប់ចុះឲ្យផ្ការទ្បើង ពុំនោះ ដូចជាមនុស្យបើកបង្ហាញបេស់ដែលគេលាក់បិទចាំង ពុំនោះសោតដូចជា មនុស្សប្រាប់ផ្ទុំដល់អ្នកវង្វេង ឬក៏ដូចជាមនុស្សកាន់ប្រទីបទោលចំក្នុងទី ងីជីតដោយគិតថា ឲ្យមនុស្សដែលមានក្អែកភូមើលឃើញនូវរូបទាំងឡាយ យ៉ាងណាមិញ ធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះកាត្តទ្រប់បកាសហើយដោយអនេកបរិយាយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ បពិត្តព្រះអង្គ្គជីចំរើន ១្ញុំព្រះអង្គ្គនេះសូម ដល់ព្រះដ៏មានព្រះកាតផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផងថាជាចិត្តជីទីលើក សូមព្រះជ៏មានព្រះកាត្តចំនុំបំពាសក្នុកដល់ (នូវព្រះតេនត្រយ៍) ថាជាទីពឹងស្មើដោយជីវិតតាំងអំពីថ្ងៃនេះជាដើមទៅ ។

(១១៤) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខែធ័យធ៍ទៅកាន់ចារិកតាម
លំដាប់បានដល់ទៅក្នុងរាជគ្រឹះនោះ ។ បានឲ្យថា ព្រះមានព្រះភាគ
គង់ក្នុងវត្តវេឡវនកលន្ទុកនិវាបស្ថានជិតក្រុងរាជគ្រឹះនោះ ។ សម័យនោះ
ឯង សុវអំពៅកើតឡើងជា (ប៊ីនក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ពួកភិក្ខុក៍រង្គៀសថា
ស្តាអំពៅព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ខង់អនុញាត់ចំពោះតែភិក្ខុមានជម្ងឺ ប៉ុណ្ណោះ
មិនបាន (ខេង្កនុញាតដល់ភិក្ខុគានជម្ងឺ ឡើយ ក៏មិនហាំនគាន់ស្តាអំពៅ ។

ភេសដ្តក្ខខ្មុកេ អាវិសមាធារាធិរាសខកថា

កក់ តោ ឃិតមត្តំ អារោចសុំ ។ អនុជានាម៉ ភិក្ខាវ កំលានស្ប កុខ្យុំ អក្តិលានស្ប កុខ្យោនកាខ្លិំ ។

(೧೧៥) អ៩ ទោ កក្ស រជក ហេ យថា កំរន្តំ វិហវិត្វា យេឧ ខាដល់ក្ដាមោ តេខ ខារិកាំ បក្ដាម មហតា ក់ក្លុង ខ្មែន សន្ទឹ អឌ្ឍតែលសេហិ កិក្ខុសតេហិ ។ អថ្យសា កក្ស អនុជ្ជាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្ន ខាដល់ត្តាទោ តឧសៅ ។ អស្បាស់ ទោ ខាដល់ត្តា ម៉ែកា ឧទសកា កកវ កាំ ទាដល់ក្ដាមំ អជ្ប្បុ តោត់ ។ អ៩ ទោ ទាដល់តា្ទិកា ខ្ទាសកា យេធ កក្ស ត្រេខ្មស់ខ្លុំ សុ ឧ្ទស់ខ្លុំ ទិត្តា កក់វន្តុំ អភិវាធេត្វា ឯកមន្តំ និសីនឹសុ ។ ឯកមន្តំ និសិ ន្ទេ ទោ ទា៩លិក្កា-ខំគេ ជ្រាសគេ ភក្ស ១ឡុំយា កថាយ សធ្សស្បូសិ សមាន មេស៊ សមុត្តេដេស៊ សម្បីហំសេស៊ ។ អ៩ ទោ ទាដល់ត្បូមិកា ខ្ទាស់កា កក់តា ជម្ម៉ូយ ក់ស់យ សន្ទស្ប៊ិតា សមាឧបិតា សមុត្តេជិតា សម្បូបាំសិតា

ពាសដ្ឋក្នុន្ទ៖. ពាក្យពោលអំពីការទ្រង់ទទួលនូវពាងសំណាក់

ញ្ចកកិត្ត្ ក្រាបបង្គ័ឲ្យសេចក្តីទុះចំពោះ ព្រះជ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ្ ៤៩ អនុញាតថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាតស្កាអំពៅដល់កិត្តមាន ជម្ងឺ (អនុញាត) ទឹកស្កាអំពៅដល់កិត្តគ្មានជម្ងឺ ។

[១១៥] លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ(១៨គង់ក្នុង(ក្នុងក្នុងក្នុង តាមសមគ្គរដល់ព្រះអធ្យា(ស័យហើយ ទើបយាងចេញទៅកាន់ចារិកនៃ ជាដល់ គ្រាមមួយអន្លើដោយភិក្ខុសង្ឃ [ចិនប្រមាណមួយពាន់ពីរ យេហា -សិហ្សុយ ។ គ្រាកាលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកដោយលំ-ដាប់ ក៏បានដល់ទៅបាដល់ តែមេនោះ ។ ពួកទបាសក នៅក្នុងបាដល់-គ្រាមបានព្ទុដំណឹងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងមកដល់បាដល់គ្រាម ហើយ ។ គ្រានោះ ពួកឧបាសកនៅក្នុងបាដល់គ្រាមបាននាំគ្នាចូលទៅ គាល់ព្រះជ័មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះជ៏មាន ព្រះភាគ រួចអង្គ័យក្នុងទីសមគរ ។ លុះពួកខុពុសកអ្នកនៅក្នុងពុដ-ល គ្រាមអង្គ័យក្នុងទីសមគ្គរហើយ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពង់ពន្យល់ឲ្យ ឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម **ឲ្យ**អាចហាន ឲ្យកែលយ ដោយធម្មកថា ។ លំដាប់នោះ ពួកឧចាសកអ្នកនៅក្នុងចាដល់គ្រាម លុះព្រះដ៏មានព្រះ **ភាគ (ខុងព**ន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យភាចហាន ឲ្យ

វិនយមិជិកេ មហាវិគ្គោ

កក់ខ្លុំ សិនខាប់ខ្ញុំ អនិកាសេតុ យោ កន្តេ កក្ក អាវសថាការំ សធ្វី ភិត្តស ឡេញតិ ។ អ**ជិវាសេស៊** ក្នុង តុល្ខាត្រប់ឧ ។ អ៩ ទោ មាដល់ត្បូម តែ នុមា-សភា កក់គោ អធិក្សន់ វិធិត្វ ខុត្តាយាសភា ងងរុទ្ធ អង្ស ខេត្ត ឧធយ្ន្ទិហា យខិ មេទ្រ ម៉ាការ គេឧុបសន្ថ៍ម៉ឺស ១០សន្ថ័ម៉ិត្វា សព្វសន្ថាំ អាវស់ស់ការ ស់ស្ត្រិត្តា អាសលាធិបញ្ហាបេត្តា ជនកម-ណ៌តាំ មត់ដ្ឋាមេត្វា តេលម្បីឌីមំ អាពេមេត្វា យេជ កក្ប ត្រេចសង្គ័ធ់សុ ១០សុខ្ម័ញ្ញ កក់ខ្លុំ អភិវា ខេត្វា ည်း အရို့ အရို့ က ေသနာမရွိ ဗိုး၏ (၈) အရက်ရွာ မိုး ကော ជ្រាស់កា ភក់ខ្លុំ វាស់ឧហ្គុំ សុព្សជុំ សុខ្ពុំ ភ ខេ្ អាវស់៩ការ អែសជាធិ៍ បញ្ជាតិ ជនគមល់គ្រោ ប-តិដ្ឋាចិតោ តេលឲ្យនីទោ អារោចិតោ យក្សាខាន់ ភឌ្គេ ភេឌុស ភាល់ មញ្ចីទី ។ អ៩ទោ ភភុស ឆ្នាំសេឡា

វិនយចិដិក មហាវិជ្ជ

កែរាយដោយធម្មីកថា ទើបក្រាបបង្គុំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំព័ន្ធ សុម្យារះដ៏មានព្រះភាគព្រមទាំងភិក្ខុសង្ឃទទួលយក ពេងសំណាក់របស់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ ។ ត្រះដ៏មានត្រះភាគ ខ្មែរខុល ដោយកាវ:សៀម ។ លំដាប់នោះ ពុក្ខពុសកអ្នកនៅក្នុងពុដល់ គ្រម បានដឹងថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួល ហើយ ក៏នាំគ្នា ក្រាកលក អាសន: ក្រាថថ្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះភាគធ្វើប្រទុក្សិណ ហើយចូល ទៅកាន **ពេងសំណាត់** លុះចូលទៅដល់ហើយក៏បានក្រាលពេងសំណាត់ដោយ គ្រឿងកម្រាលសព្ទគ្រប់ហើយ ក៏តែងតាំងអាសនៈទាំងទ្យយនឹងដម្នល់ ក្អមទឹក តែងតាំងប្រទីបប្រេង ហើយចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះ ចូល ទៅដល់ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំ ព្រះមាន ព្រះភាគ ហើយឋិត ខៅ ក្នុង ទី សម គួរ ។ ពួកខុបាសកម្មកនៅក្នុងបាដល់ ត្រាមបាខថិតនៅក្នុងទិសមគរលេយ ជាន ត្រាមបង្គ័ទ្ធល្បាលមាន ព្រះកាគ យ៉ាងនេះថា បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន ឯរោងសំណាក់យើង១ំបានក្រាលកម្រាលសព្វគ្រប់ហើយ អាសន:ទាំង ទ្បាយយើងខ្ញុំបានតែងតាំងស្រេចហើយ ក្អួមទឹកយើងខ្ញុំបានដម្កល់**រុ**ក ហើយ ប្រទីបប្រេងយើង១ំបានតែងតាំងស្រេចហើយ បតិត្រិប្រះអង្គ សុម្ភព្រះមានព្រះភាគសំគាល់កាលជំនួរនឹងនិមន្តទៅក្នុងកាល ឥឡូវនេះចុះ ។ លំដាច់នោះ ព្រះមានព្រះកាគ់ខ្មែរស្បង់ហើយ

ភេសជ្ជិត្តខ្លុកេ បញ្ហាទីនវា ទុស្ស៊ីលស្ស សីលវិបត្តិយា

បត្តប៉ាំអាខាយ សន្ទឹ ភិក្ខុស ខ្លែន យេន អាវស-ឋាការ តេជុបសន្ត័ម ឧបសន្ត័មត្វា ថាឧ បក្ខាលេត្វា អាវស់ខាតា មាវិសិត្តា មជ្ឈឹម ៥ម្តុំ ធំសុក្យ មុះគ្នា-ភិឌ୍୧၈⁽⁰⁾ ឧိស័ឌ៌ ។ ភិក្ខុស ឡេច ទោ ទា ខេ ចក្ខា-လြေရှာ អាសេសតា មេវិសិត្ត မော္ဌိုမ အိန္ရီ စိတ္႐ူလာ បុត្តោកមុ $(\mathfrak{D}^{(b)})$ និសីន កក់ខ្លែយ បុគ្គោត្វា ។ ទាជ-ល់តាមតាល់ ទោ ខុខាសគា ខាខេ បក្ដាលេត្វា អាសេខាតា ប់ស្នៃ បុត្តេខ កិត្តិ ជំសុក្យ បច្ជាក់-មុ $\mathbf{v}^{(m)}$ និស់នឹសុ កក់ខ្លែប បុក្ខេត្ ។ អ៩ទោ កក្ស ទាដល់ត្លាខ់តេ ខ្ទាស គេ អមគ្លេស ។ (០០៦) ជឈ្នំគេ ឧសជឧកោ មន្ទេម ៩ភា្និ-លេស ្រុស្សាំបត្តិយា ។ ភេឌមេ បញ្ជា ។ ៩៩ ភេសបន-យោ ឧុស្ស៊ីលោ សំលាំចៃឆ្នោ ខមានាខិការណ៍ មហត់

កោឌជាច្ចុំ ចំឌុចខ្លំ ១ អយុ ១៤មោ មាន្ត្រប្ ន់ជា្នំ-

លេស្បី ត្នូលស្នេខ័យ ឯ ជំខ ឧឧស្ ឧសឧងលោ

o-២ ឱ. បុរត្ថិមាវិមុខោ ។ ៣ ឱ. បក្តិមាវិមុខា ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ភោស ៩ ប្រការនៃបុគ្គលទ្រុស្គសីលឬវិបត្តិបាកសីល

ប្រជាប់ដោយបា្សតែនឹងបីវរ យាង ទៅកាន់រោងសំណាក់ជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃ លុះ យាង ទៅដល់ ហើយ (ទង់លាង ត្រះថា ទ ទាំងគូ ហើយ ក័យាងចូល មៅកាន់រោជសំណាក់ ខ្ទៃជំគង់ផ្នែកនឹងសសុកេណ្ណាលបែរព្រះភក្ត្រទៅ ទិសទាងកើត ។ ពួកកិត្តកំបានលាងជើងហើយចូលទៅកាន់រោងសំណា**ក់** ដែរ ហើយអង្គ័យផ្ទាប់នឹងជញ្ជាំងទិសខាងលិច បែរមុខទៅទិសខាងកើត ឈមមុខត្រង់ទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ចំណែកពួកទបា្តសកអ្នកនៅក្នុង ចុាដល់ ត្រាមក៏ចុានលានដើនហើយនាំគ្នាចុលទៅកាន់រោងសំណាក់ ហើយ អង្គ័យផ្ទាប់នឹងជញ្ជាំងខាងកើត បែរមុខទៅទិសខាងលិច ឈមមុខ ត្រង់ ទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគដែរ ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ ត្រាស់ហៅញូកឧចុរសកអ្នកនៅក្នុងចុរដល់ គ្រាមមកហើយ ខ្ទង់ ត្រាស់ថា ។ (၈၈၀) မျာလခတ္ပតិទាំងព្យួយ ទោសទាំង៩ ប្រការនេះ ជា ទោសនៃបុគ្គល $igl(eta_n ar{\mathcal{N}} \omega^{(oldsymbol{q})} igl)$ ឬ ហេត្តិបាកសីល ។ ទោសទាំង៩ ប្រកា $oldsymbol{t}$ នោះតើដូចម្ដេចខ្វះ ។ ម្នាលគហបត់ទាំងទ្បាយ បុគ្គល ទ្រស្នសិល ឬវិ-បត្តិហកសិល ក្នុងលោកនេះ តែងបាននូវសេចក្តីវិនាសនៃសម្បត្តិជ័យ្រិន ហេតុមកពីសេចក្តីប្រមាន ។ នេះជាពេសទី១ នៃបុគ្គលខ្ទស្នស់ល ថ្ វិបត្តិហាកស័ល ។ ម្នាលគហបត់ទាំងឡាយ ពាក្យដទៃមានតទៅទៀត

ក្នុងតតិយសារត្ថទីបនីដី៣តតិយសមន្ត អធិប្បាយពីរយ៉ាង គឺបុគ្គលមិនបានសមាទាន
 សីល ឬសមាទានសីលហើយធ្វើសីលឲ្យដាច់ទៅវិញ ។

វិនយប់ដីពេ មហាវិគ្គោ

នុស្ស៊ីបស្ប សំលាំពន្ទស្ប ទាប់គោ គាំត្តិសន្តោ អត្តក្ខុន្ទ ។ អយ់ ខុន្យាហ អាឌីឧវ៉ោ ឧុស្ស៊ីបស្ប ស៊ីលវិបត្តិយា ។ ខុន ខមាំ កមាមតយោ ខុស្ស៊ីលោ ស៊ី-លវិបន្ទោ យញ្ជានៅ បរិសំ ឧបសន្តមតិ យធិ ទត្តិយប-វិសំ យឱ ត្រាហ្មណៈទាំសំ យឧ៍ កហេខត់ទៅសំ យឧ៍ សមណ្ឌាល់ អរិសារនោ ១៩សង្ខមតិ មង្គ្រា ។ អយ់ គត់យោ អាជីឧវេ ខុស្ស៊ីលស្ស ស៊ីលាវិបត្តិយា ។ បុន ខមាំ ឧមាខនយោ ឧុស្សីលោ សំលាំមន្ទោ សម្មន្យោ តាល់ ភាពេធ។ អយ់ ខតុត្តោ អាជីជវេ ខុស្ស៊ីបស្ប ស៊ីលវិបត្តិយា ។ ខុន ខមរំ កសមតយោ ឧុស្សីល<u>ោ</u> ក្នុល្យ មាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក វិធិទាត់ ជិរយំ ឧបបជ្ជត់ ។ អយ់ បញ្ចូមោ អាជីធវោ ឧុស្ស៊ីលស្ស ស៊ីលវិចត្តិយា ។ ឥមេ ទោ កមាមតយោ មញ្ចូ អាធីឧក ឧុស្ស៊ីលេស្សូ ស៊ីលវិមត្តិយា ។

វិនយបិជិក មហាវិគ្គ

បុគ្គល ទ្រស្គីល ឬវិបត្តិបាកសិល ហើយ តែងមានកិត្តិសពុអាក្រក់ ឮ រូវភ្ជាយទៅ ។ នេះជាទោសទី៤ នៃបុគ្គល ទេស្តសីល ឬវិបត្តិហកសីល ។ မ္ဘာလခံတပត់ទាំងឡាយ ពាក្យដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលខ្សែស៊ីល ឬ វិបត្តិចាកសីលហើយ (បើ) ចូលទៅកាន់**បរិសទ្យុណា ខោះ**បីជា១គ្គិយ**-**បរិសទ្យុក្តី ជា (ញ្ហាល្លាំបរិសទ្យុក្តី ជាគហបត់បរិសទ្យុក្តី ជាសមណៈ បរិសទ្យត្ត ក៏ទានក្រៀវគ្នា មានតែមុខធុនចុះ ហើយដើរចូលទៅ ។ នេះ ជា ទោសទី ៣ នៃបុគ្គល ទ្រស្គស់ល ឬវិបត្តិហកស័ល ។ ម្នាលគហបត់ ទាំងទ្បាយ ពាក្យដ ទៃមានតទៅទៀត បុគ្គល ទ្រស្នីល បុរិបត្តិចាកស៊ីល ហើយ វេលាទៀបស្លាប់ តែងវង្វេងស្មារតី ។ នេះជាទោសទី ៤ នៃ ឋគ្គល (ទស្សសល់ ឬវិបត្តិចាក**សិល ។** ម្នាលគហបត់ទាំងទ្យាយ ពាក្យ ដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គល ខ្មែស្គីល ឬវិបត្តិចាកសីលហើយ លុះវំលាង ១នួបទ្ទាប់អពីមរណ:វមែង ទៅកាន់អបាយ $^{(9)}$ (តិវេបាន) ទុគ្គតិ $^{(b)}$ (ប្រេត) វិនិទ្វាត^(៣)(អសុរកាយ) និរយ (នរក) ។ នេះជា ទោសទី៥ នៃបុគ្គល eស្សល៍ ឬ បៃត្តិហកសីល ។ **ម្នាលគហបត់**ទាំងឡាយ **ពេស**ទាំង៩ ប្រការនេះឯង ជាទោសនៃមុគល ទ្រស្គីល ឬវិបត្តិចាកស៊ីល ។

១ ប្រទេសប្រាសចាកសេចក្តីសុ១ ។ ៤ ទីគឺចណ្ឌិតគប្បីទ្រើម ។ ៣ ប្តូរមើលវិនយបិដាក មហាវិភង្គភាគទី ១ ទំព័រ ១៤ ឯណោះ ។

រេកសដ្តិត្តនូវត បញ្ហានិសំសា សីលវិតោ សីលសម្បទាយ

(១០៧) បញ្ចុំមេ ឧសមនយោ អាធិស័សា សឺ-ល់វាតា សំលស់មន្ទ្រយ ។ កាត់មេ បញ្ ។ ឥជ តហបតយោ ស៊ីលវា ស៊ីលសម្បីឆ្នាំ អប្បទានាជំភាវ-ណ៍ មហៈ ណែកក្តាធំ្ អជ៌កញ្ចាំ ។ អយំ បឋមោ អន់ស់សោ សំល់ គោ សំលសម្បូនយេ ។ ឬន ខមាំ ឧសឧឧយោ អ្នកស្រ អ្នកសារយោ ត់តំសន្ទោ អត្តតូចត់ ។ អយ់ នុត់យោ អាធិសសោ ស៊ុល់វាតា ស៊ូលសម្បូនយេ ។ ចុន ខេម្រំ កហ្បុតយោ ស៊ីលវា ស៊ីលសម្បៈគ្នា យញ្ហៈនៅ ចាំស់ ឧបសគ្គមត់ យε ទត្តិយម្បុំ យខ្ ញាញ្ណមរិស់ យឧ កមាម-តិចាំស់ យធ៌ សមណៈចាំសំ វិសាពេធ ឧបសង្គ័មតិ អមន្ត្រាតា ។ អយ់ គត់យោ អានិស់សោ សំលៅតោ ស៊ីលសម្បូនយេ ។ បុ<u>ន ឧ</u>ប[ំ] កហ្វុនយោ ស៊ូល្វា ម្នាល់ មេសគិន្សា ២៤០ ២០០ ភេសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ អានិសង្ឃ ៩ ប្រការនៃបុគ្គលមានសិលឬបរិប្ចូណ៌ដោយសីល

(១១៧) ម្នាលគហបតិទាំងឡាយ ភានិសង្ទទាំង៩ ប្រការនេះជា អានិសន្សនៃបុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីល ។ អានិសន្យទាំង៥ ប្រការនោះតើដុចម្ដេចទុះ ។ ម្នាលគហបត់ពាំងឡាយ បុគ្គលមានសីល ឬបរិប្ចូណ៌ដោយសីល គ្នងលោកនេះ តែងបាននូវគំនវនៃសម្បត្តិជំរុំ ចែន ហេតុមកពីសេចក្តីមិន ថែមាទ ។ នេះជាអានិសង្សទី 🤊 នៃបុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីល ។ ម្នាលគហបតិទាំងឡាយ ពាក្យដ ទៃមានតទៅ ទៀត បុគ្គលមានសីល ឬបរិប្ចូណ៌ដោយសីលហើយ តែងមានកិត្តិសព្ទ ដ៏ពីកោះពុទ្ធរទ្ទាយទៅ ។ នេះជាអានិសង្សទី៤ នៃបុគ្គលមានស័ល ឬ បរិបុណ៌ដោយសីល ។ ម្នាលគហបត់ទាំងឡាយ ពាក្យដទៃមានតទៅ ទៀត បុគ្គលមានសីល ឬបរិប្ចូណ៌ដោយសីលហើយ (បើ) ចូលទៅកាន់ បរិសទ្យណា ទោះបីជា១គ្គិយបរិសទ្យក្ដី ជា ព្រាហ្មណបរិសទ្យក្ដី ជា គហបតិបរិសទ្យុត្ត ជាសមណ្ឌលស្រុត្ត ក៏ក្រៀវគ្នា មិនឱ្នមុខចុះ គឺថា មិន ក្រអឹម ក្រអៀម ហើយដើរចូលទៅ ។ នេះជាអានិសង្សទី៣ នៃ បុគ្គលមានសីល ឬបរិបុណ៌ដោយសីល ។ ម្នាលគហបតិទាំងឡាយ ពាក្យដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីលហើយ លុះវេលទៀបស្លាប់ ក៏មិនវង្វេងស្មារតីឡើយ ។ នេះជាអានិសង្ស្ទី៤

វិនយប់ជិក មហាវិភ្នោ

ខេតុត្លោ អនិស់សោ សីលវតោ សីលសម្បូនយ។ បុន ខព់ កេហខតយោ សីលវា សិលសម្បូន្នោ កា-យូស្ស កេខា បម្មេណា សុកតិ សក្ដុំ លោក នុប-បន្លិតិ ។ អយ៌ បញ្ហូមោ អានិសំសោ សីលវតោ សី-លសម្បូនយេ ។ ឥមេខោ កហខតយោ បញ្ហូ អានិសំ-សា សីលវតោ សីលសម្បូនយោតិ ។

(១០៤) អ៩ទោ ភកវា ១៩លំក្ដាម៉ិតោ ខ្លាសកោ ពហុ នៅ ខ្លែ ១ម្និយា ភេសាយ មន្តស្បេត្តា សមាន ខេត្តា សមុ ខេត្ត ខេត្តា សម្បេចសេត្តា ខេត្តា ខេត្ត សមុ ខេត្ត ខេត្ត ទោ កហម្មិត ហេ ខេត្ត យក្សាខាន់ គុ ខេ្ត ភាលំ មញ្ជិ សំគំ ។ ឃំ កន្តេត ទោ ១៩លំក្ដាម៉ិកា ខ្លាសកា កក់ពោ ១៩ស្បាល់ត្វា (២) ខេត្តាយាសខា កក់ខ្ញុំ អភិវា-ខេត្តា ១ឧក្ខិណំ ភេត្តា ១ក្ដេម៉ីសុ ។ អ៩ទោ ភកវា អំពី ១ខ្លែក ខាដល់ក្ដាម៉ិតេសុ ១១សភោសុ សុញ្ញាការ ខាវិសិ ។

១ ឧរោបិយបោត្តពេយ៍ ជាហើ ៩ ហោតិ ។ ៤ បដិស្បុត្យត៍ប៊ី បាហើ ។

វិនយបិឝិត មហាវិត្ត

នៃបុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីល ។ ម្នាលគហបតិតន៍ឲ្យយ ពាក្យដទៃមានតទៅទៀត បុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីលហើយ លុះរំលាន១ន្ធបន្ទាប់អំពីមរណៈ វមែងទៅកាន់មនុស្សលោក ឬទៅលោក ។ នេះជាអានិសង្ស័ទី ៥ នៃបុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីល ។ ម្នាល គហបតិតជំនួ្យយ អានិសង្ស័តជំ ៩ ប្រការនេះឯង ជាអានិសង្សំនៃ បុគ្គលមានសីល ឬបរិបូណ៌ដោយសីល ។

(១១៨) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ទែជ់ពន្យល់ចំពូសក់ពុំង
ខ្បាយនៅក្នុងប៉ាដល់ គ្រាមឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យកាចហាន

ឲ្យរីករាយដោយធម្មក់ថាអស់រាត្រីជាច្រើន ហើយបញ្ហូន ទៅដោយព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្នាល់គហបត់ពុំងឡាយ រាត្រី (បឋមយាម) កន្ទង់ទៅហើយ

អ្នកទាំងឡាយចូរដឹងនូវកាលដ៏គួរនឹងតែឡប់ទៅវិញក្នុងកាលឥឡូវនេះចុះ។

ខុធាសក់ទាំងឡាយនៅក្នុងជាដល់ គ្រាមជានទទួល ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មាន

ព្រះភាគថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ហើយក្រោកថាក់ទីអង្គ័យថ្វាយបង្គំព្រះជឹងមាន
ខ្លែះភាគថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ហើយក្រោកថាក់ទីអង្គ័យថ្វាយបង្គំព្រះជឹងមាន
ខ្លែះភាគ ធ្វើបទក្សិណៈចៀសចេញទៅ ។ វេលដែលខំពុសកំ

ទាំងខ្យាយនៅក្នុងជាដល់ គ្រាមចៀសចេញទៅមិនយូវប៉ុន្មាន ព្រះអង្គក៏

ទង់ហ្វាយនៅក្នុងជាដល់ គ្រាមចៀសចេញទៅមិនយូវប៉ុន្មាន ព្រះអង្គក៏

ទង់យាងចូលទៅកាន់សុញ្ញាគារដ្ឋាន (គឺផ្ទុះស្ងាត់) ។

ពេសដ្ឋក្នុន្ធពេ សុនិធវស្សការមហាមត្តវិត្ថុ

(០០៤) នេះ សេ ពេះ មានក្រុង មាន ការា មកឧមហាមត្តា ទាដល់ក្ដាមេ ឧករំ មាបេខ្លិ វេជ្ជីធំ **ម**ឌ៌តាមាយ ។ អន្ទុសា^(១) ទោ ភកវា វត្ថិយា ត្រំសម្គេញ ត្ដដែល ធូ ម៉េខ ឧ៉ៈ ២ រួមខែ ម-តំក្តុខ្ពស្សគេន សម្ពីស្លា នៅតាយោ ថាដល់ក្នា-មេ វត្តន៍ ចក្ដែណន្ដិយោ យង្មឹ ចនេសេ មហេសត្ថា នៅតា វត្តជំ មវិក្ខណៈ និ មហេសក្ខាជំ តត្ត រាជ្ជជំ រាជមហាមត្តាធំ ចិត្តាធំ ឧមត្តិ ធំវេសនាធំ មាបេទុ យុំ ត្រទេ គេឡិស នៅម្នាំ ស្នែ ស្នេសាខ្ មជ្ឈឹមាន ភគ្គ រាជ្យន់ រាជមហាមត្ថាន់ ចិត្តាន៍ នមន្ត្ ធំវេសភាធិ មាបេតុំ យស្មឺ ប ឧសេ ធីថា នៅតា វត្ថុធិ ចក្ដែណ្ឌ ធំចាន់ ឥត្ត វាជ្ជនំ វាជមហាមត្តានំ ចិត្តា-តំ ឧមត្ថិ តំបេសភាតិ មាបេតុ ។ អ៩ េខា ភកវា អយ្មវិទ្ធ អេចខ្ញុំ អេមខ្ពេស កោ ខ សា គេ អាជធ្ង ខាដល់ត្ដាមេ ឧករំ មាបេត្តិតំ ។ សុធិប្សស្បុ ការ ភៈខ្លេ មកជមហាមត្ថា ថា៩លំកាមេ ឯករំ មាបេខ្ល

១-៤ ឱ. អទូស ។

ភេសដ្តិត្នូត: និទានមហាមាត្យឈ្មោះសុនឹធ:នឹងវិស្សការ:

(១១៩) សម័យនោះឯជ៍ មហាមាត្យនៅក្នុងដែនមគធ:ឈ្មោះ សុនីធ: ១ វស្សការ: ១ នាំគ្នាកសាង[កងក្នុងបាដល់ គ្រាម ការសាវពួកពជន្រក្លាដែលនៅក្នុងដែនវដ្តី ។ ព្រះមានព្រះភាគខ្មែរតើន ទ្បើងក្នុងបច្ចសសម័យនៃវាត្រី ហើយ ខ្ទង់ខុតដោយ ខិព្វចុត្តដ៏ស្អាតកន្ទង លើសចក្ខុវបសមនុស្ស បានឃើញពួកទេវតាជាច្រើនកំពុងគយគន់មើល ទឹកន្ទៃង៍សង់ផ្ទុះក្នុង៍បាដល់ តាម ។ ទៅតាមានសក្តិធំ គយគន់មើលទី កន្ទែងសង់ផ្ទុះក្នុង ប្រទេសណា ចិត្តរបស់ស្ដេចនឹងរាជមហាមាត្យដែលមាន សក្តិធំទាំងឡាយ ក៏បង្កើនទៅដើម្បីនឹងកសាងលំនៅក្នុងប្រទេសនោះដែរ ទៅតាមានសក្តិជាកណ្តាល គយគន់មេលទីកន្លែងសង់ផ្ទុះក្នុង ប្រទេសណា ចិត្តរបស់ស្ដេចនឹងរាជមហាមាត្យដែលមានសក្ដិជាកណ្ដាលទាំងទ្យា យ បង្កោនទៅដើម្បីនឹងកសាងលំនៅក្នុងប្រទេសនោះដែរ ទៅតាមានសក្តិ ទាបគយគន់មេលទឹកន្វែងសង់ផ្ទុះក្នុងប្រទេសណា ចិត្តរបស់ស្ដេចនឹងរាជ្ជ មហាមាត្យដែលមានសក្តិទាបទាំងឡាយ ក៏បង្អោនទៅដើម្បីនឹងកសាជ លំនៅក្នុងប្រទេសនោះដែរ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ ហៅព្រះអានខ្ទុំដ៏មានអាយុមកហើយ ខ្ទង់ស្លូវថា ម្នាល់អានខ្ទុំ ជនពុក្ខណា ។ ហ្គុះគសាង[កង្គង់ជុាដល់ គ្រាម ។ ព្រះអានន្ទុក្រាបបង្គុំឲ្យថា **ម**ពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហាមាត្យក្នុងដែនមគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹងវិស្សការ:សាង

វិនយប់ដីពេ មហាវិញ

រុឌ្ឌីខ្ ឧឌ្ឍសាយាង ៤ មេលាន្រ្គ ស្គ មានខ្ នេះ ទៅ នៅ នៅ សេញ សន្ទឹ មន្តេត្តា ឯវមេវ ទោ អានន្ សុន្និដាស្សាភាព មកឧមហាមត្តា មាដល់ក្តាមេ ឧករំ ស ខេត្ត ដ្រឹត្ ឧត្តមាណ មុខាតុ មេខថិ ខេត្តណ បច្ចុសសមល់ បច្ចុដ្ឋាយ អន្ទស់ ធំព្វេស ចក្ខាសា វិសុន្ទេ-ជ អតីភាជមានុសគោន សម្លូបាលា នៅតាយោ ខាដ-ល់ក្ដាមេ វត្តន៍ មវត្តស្ពាន្តិយោ យ ឃ្មុំ មនេសេ មហេ-សត្វា នៅតាវត្តនិបាំក្តុណន្តិ មហេសក្វាន់ ឥត្ត រាជ្ញន រាជមហាមត្តាធំ ចិត្តាធំ ឧមន្តិ ធំវេសសាធ៌ មាបេតុំ យង្មឹ បនេសេ មជ្ឈិមា នៅតា វត្តនិ បក្តេសាន្តិ មជ្ឈិមាន តត្ត រាជ្ញ<mark>់ធំ រាជមហាម</mark>ត្តាជំ ចិត្តាធ៌ ឧមត្តិ ធ៌បាសលាធិ មាខេត់ ល្អ ជំ ឧធ្យេស ខ្លួញ នៅស ខ្លែញ ខ្លួញ ស

វិនយបិដិក មហាវត្ត

ក្រង់ក្នុងបុរដល់ ត្រាម ដើម្បីនិងការពារនូវពួករាជត្រកូលដែលនៅក្នុងដែន វដ្តី ។ ព្រះអង្គ[ទុង់ត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ មហាមាត្យនៅក្នុងដែនមគធ: ឈ្មោះសុខីធ:នឹងវស្សការ:បាន $\widehat{\mathcal{C}}$ ក្សគ្នានឹងពួកទេវតាក្នុងស្ថានភាវត្តិង្ $f^{(\mathfrak{g})}$ ឋាយ៉ាងណាមិញ ម្នាលអានន្ទូ មហាមាត្យនៅក្នុងដែនមគធ:ឈ្មោះ សុនីធ:នឹងវស្សការ:សាងក្រង់ក្នុងបាដល់គ្រាម ដើម្បីនឹងការពារនូវពួក រាជ[តកូលក្នុងដែនវជ្ជី យ៉ាងនោះដែរ ម្នាលអានខ្ទុ តថាគតក្រោកឡើង កង៍បច្ចុសសម័យនៃរាត្រីកង៍សុញា គារដ្ឋាន (ផ្ទះស្ងាត់) នេះ ហើយមើល ដោយទិត្តចត្តដ៏ស្អាតកន្ទង់លើសចក្ខុរបស់មនុស្ស បានឃើញពួកទៅតាជា ្រើនកំពុងគយគន់មើលទីកន្លែងសង់ផ្ទុះក្នុងបុាដលិត្រាម ។ ព្រួកទៅតាមាន សក្តិធិតយគន់មើលទឹកន្លែងសង់ផ្ទុះក្នុងប្រទេសណា ចិត្តរបស់ស្ដេចនឹង រាជមហាមាត្យដែលមានសក្តិធំ ក៏បង្គ្រោនទៅដើម្បីនឹងកសាងលំនៅក្នុង ប្រទេសនោះដែរ ទេវតាមានសក្តិជាកណ្តាល គយគន់មើលទីកន្លែង៍សង៍ ផ្ទុះក្នុងប្រទេសណា ចត្តរបស់ស្ដេចនឹងរាជមហាមាត្យដែលមានសក្ដដា កណ្ដាល ក៏បង្កោនទៅដើម្បីនឹងិកសាងលំនៅក្នុងប្រទេសនោះដែរ ទៅតា មានសក្តិទាបគយគនមើលទីកន្លែងសង់ផ្ទុះ ក្នុងប្រទេសណា ចិត្តរបស់

អដ្ឋកបានឹងដីកាថា ពួកមហាមាត្យដែលសាងក្រុងក្នុងបាដលំត្រាម កំហាក់ដូចដាបាន
 ទៅប្រឹក្សាគ្នានឹងទេវតាក្នុងស្ថានតាវត្តិង្ស ។

រោសដ្ឋិក្ខន្ធពេ សុនីធវិស្សការមហាមត្តវត្ថុ

ដីហន់ ឥត្ត រាជ្យន់ រាជមហាមត្តាន់ ចិត្តាន់ ឧមន្តិ នំបេ-សេខាន់ មាបេតុំ យាវតា អានន្ទុ អរិយាន់⁽⁰⁾ អាយឥន់ យាវតា វេណិជ្ជមបៅ^(២) ឥនំ អក្តនក់ ការិស្បតិ៍ ទាដ-លំបុត្តិ បុ៩កេនន់ ទាដល់បុត្តស្ប ទោ អានន្ទុ តយោ អន្តរាយា ការិស្បន្តិ អក្តិតោ វា ខុនកា តោ វា អត្តន្ទុកតា វា មិថុកេខាត់ ។

(១៤០) អប់ទោ សុន័ដ់ស្បូការ មកឧមហាមត្តា យែឧ កកវា គេឧុបសន្ល័ម៉ឺសុ ឧបសន្ល័ម៉ិត្វា កក់ខា សន្ធឹ សម្មោធិ៍សុ សម្ពោធន៍យំ កស់ សារាឈ័យ រ៉ឺតំសាត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ទោ សុន័ដ់ស្បុការា មកឧមហាមត្តា កក់ខ្ញុំ ឯតឧរេវចុំ អជិវាសេតុ នោ កាំ កោតមោ អជួតលេយ កត្តំ សន្ធឹ កិក្ខុស ខ្យែនៈ ។

ទ a. អរិយំ ។ 🖢 a. វិណ៌ប្បយោ ។

រោសដ្តក្នុន្ធក: និទានមហាមាត្យឈ្មោះសុនីធៈនឹងវិស្សការ:

(๑๒๐) គ្រានោះ មហាមាត្យនៅក្នុងដែនមគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹង
វស្សការ: (នាំគ្នា) ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់
លើយក៏ពោលភាក្បាត់ទាក់សំណេះសំណាលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ
លុះបញ្ចច់ពាក្យដែលគួរជាទីរីករាយ នឹងពាក្យគួរជាទីរលឹក ល្មមិ្យកើត
សេចក្តីស្និទ្ធស្នាលហើយ ទើបឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះមហាមាត្យក្នុង
ដែនមគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹងវស្សការ:ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ហុះមហាមាត្យក្នុង
ដែនមគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹងវស្សការ:ឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ហើយក៏ពោល
ពាក្យដូច្នេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើនទទួលកត្ត
បេស់ខ្ញុំព្រះអង្គទាំងឡាយដើម្បីពាន់ក្នុងថ្ងៃស្អក មួយអន្តើដោយភិក្ខុសង្ឃ។

វិសយប៉ង់កេ មហាវគ្គោ

អញ្ជាសេស ភក្សា តុណ្ណាកាវេធ ។ អថ្មា សុដ្ ជាស្បាត្រារា មកជមហាមត្តា ភក់ពេល អជ៌វាសជំវិធិត្វា នដ្ឋាយាសភា បក្ដម៉ឺសុ ។ អ៩ េខា ស្ដីដេះសុក្រារា មកឧមហាមត្ថា $^{(ullet)}$ បណីតំ ទានជ័យ កោជជ័យ បដ៌-យានាខេត្ត ភក់ពេ ភាលំ អាពេទមេសុំ ភាលោ កោ កោតម ជំដូន ភគ្គិ ។ អ៩ទោ ភកវា ឬពួណៈ-សមល់ និកសេត្វា បត្តចិកមានាយ យេន សុនីព-វេស្សភារាជ មកជមហាមត្ថាជំ បរិវេស $(oldsymbol{b})$ គេជុប-ក់ក្លាស ឡែន ។ អ៩ េខា សុធិដ្ឋសាក្រារា មកជម-ហាមត្តា ពុន្ធប្រមុខ កិត្តាសន្បំ បណីគេជ ខាឧជិយេជ កោជជ័យេជ សហត្ថា សជ្ជប្បត្វា សម្បាប់ត្វោ ភកវជ្ជ កុត្តាវី ជុំនិតបត្តលណី ឯកមន្ត និស់ឌីសុ ។ ឯកមន្ត ត៌សិច្នេ ទោ សុនីដូស្សាតា៤ មកឧមហាមត្តេ កក្វា ឥមាហ៌ តាថាហំ អនុមោធិ៍

[🗣] ឯត្តុស្តូរ សពេ និវេសខេតិ បាហេ អត្ថិ ។ 🖢 និវេសខន្តិ កត្ថិ បោត្តកេ អត្ថិ ។

វិនយបិជិក មហាវត្ត

ព្រះមានព្រះភាគខ្ពង់ខុខ្ចុលនិមន្តដោយភាវ:សៀម ។ មហាមាត្យនៅក្នុងដែនមគធ:ឈ្មោះសុនិធ:នឹងវេស្សការៈដឹងថា ប្រាះមាន ព្រះភាគខ្ទស់ខទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកចាកទីអង្គ័យ ហើយដើរចេញ ពៅ ។ ត្រា នោះ មហាមាត្យនៅក្នុងដែនមគធ:ឈ្មេះសុនធ:នឹងវស្ស<u>.</u> ការៈគាក់តែង ភាទន័យកោជន័យាហារដ៏lphaត្តម (រួចហើយ) တត់ប ϵ មើ ឲ្យទៅក្រាបបង្គ័ទ្ធលកាលដ៏គួរ ដល់ព្រះមានព្រះភាគថា បតិត្រៃព្រះ គោតមដ៏ចំរើន កាល (នេះជាកាលគួរហើយ) ភត្តក៏សម្ដេចហើយ ៗ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគខ្ពស់ស្បង់ ហើយប្រជាប់ជោយបាត្រនឹង ចវេក្សវេល ព្រឹក យាង៍ចូលទៅកាន់លំនៅមហាមាត្យ នៅក្នុងដែន មគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹងវស្សការ: លុះយាងចូលទៅដល់ហើយ ក៏គង់ លើអាសនៈដែលគេរៀបចំថ្វាយជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃ ។ គ្រានោះ មហា-មាត្យទៅក្នុងដែនមគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹងវស្សការ: ក៏អង្គាសភិក្ខុសង្ឃ មាន ព្រះពុទ្ធជា ប្រធាន ដោយទា «ន័យកោជន័យហារ ដ៏គ្នាញ់ពីសា ដោយដៃនៃទូន ត្រាតែកិត្តសង្ឃហាមឃាត់ លុះកំណត់ដឹងថា ព្រះមាន ព្រះភាគ (ទុន្ន់សោយរួចហើយ ដាក់ព្រះហស្តចុះហក្សាត្រុ ហើយក៏អង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួ**រ ។ លុះមហាមាត្យនៅក្នុងដែន** ឋគធ:ឈ្មោះសុនីធ:នឹងវស្សការៈ អង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើប စြေးမာဒေဂြးကခေ ခြန်မဒ္၊မာဒေဘေးထား တြေးနာဗာ ကိနေ ၅ျောယ ေဒးေတ

រោសដ្ឋិច្ចន្ធពេ អនុមោទតាជាវា

(០៤០) យភ្ជំ ខធេរេ ភេះខ្យេត់ វាសំ ខណ្ឌិតជាតិយោ សំលវន្តេត្ត កោដេត្វា សញ្ជាត ព្រហ្មព្ធិពេ⁽⁰⁾ យា ឥត្ត ខៅតា អាសុំ តាស់ ឧក្ខិណមាធិសេ ។ តា បូជិតា បូជយត្តិ មាជិតា មានយធ្លំ ជំ មាតា បុគ្គាំ ជុំសេំ ។ នៅតានុកាទ្យ៉ាតា ចោសោ សឧា ក ឧាធិ បស្បតិ៍តិ ។

(០៤៤) អថទោ ភភក សុជ្ជិជាស្បាតាប មកឧម ហាមត្តេ ៩មាហ៍ តាថាហំ អនុមោធិត្តា ជុដ្ឋាយាសជា បញ្ហាមិ ។ តេជ ទោ បជ សមយេជ សុជ្ជជាស្បាតាវាវា មកជមហាមត្តា ភក់ខ្ញុំ ប៉ដ្ឋិតោ ប៉ដ្ឋិតោ អនុពន្ធា ហោជ្ជិ យេជជ្ជិ សមយោ កោតមោ ន្វាប្រជ ជិក្ខុមិស្បិតិ តំ

^{🔸 🕯.} ព្រហ្មចរិយេ ។

រោសជ្ជិក្ខុស្តកៈ អនុមោទនានាថា

(១២១) មនុស្ស ជាបណ្ឌិតជាតិ វមែងសម្រេចនូវកាវ
នៅក្នុងប្រទេសណា ហើយ ក៏តែងឲ្យពួកបុគ្គលអ្នកមានសីល
ដែលសង្គែល្អ ប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ឲ្យបរិភោគក្នុងលំនៅ
របស់ខ្លួន ហើយបានទាំងខុខ្ចិសផលខក្ខិណាទាន (ឲ្យ
ចំណែកបុណ្យ) ដល់ពួកទៅតាដែលនៅ ក្នុងប្រទេសនោះ
(ថែមទៀត) ។ ទៅតាទាំងនោះ តែងបូជាចំពោះមនុស្ស
ដែលបានបូជាដល់ខ្លួន តែងពប់អានចំពោះមនុស្សដែលរាប់
អានដល់ខ្លួន តែងរនុំគោះមនុស្សនោះ ដូចជាមាតាអនុគ្រោះ
បុត្តដែលខ្លួនបីថ្ម ម្ចាប់នឹង ខ្លែងឲ្យចំរើន ឡើង ។ មនុស្ស
ដែលទេវតាបានអនុគ្គោះហើយ ក៏តែង ឃើញនូវសេចក្តី
ចំរើនសពុខកាបេ ។

(១៤៤) លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ (ខ្ពែំអនុមោននាដោយ ព្រះគាថា ទាំងឡាយនេះ ចំពោះមហា មាត្យនៅក្នុងដែនមគធៈឈ្មោះសុនិធៈ នឹងវិស្សការៈ (ចប់ហើយ) ក៏ (ខ្ពែំកោកបាកអាសនៈយាងចេញទៅ ។ សម័យនោះឯង មហា មាត្យនៅក្នុងដែនមគធៈឈ្មោះសុនីធៈនឹងវិស្សការៈ ដើរតាមព្រះមានព្រះភាគអំពីក្រោយ ។ ដោយគិតថា ក្នុងថ្ងៃនេះព្រះ សមណៈគាតមនឹង យាងចេញទៅតាមទូវណា ទាវនោះនឹងបានឈ្មោះថា

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

កោតមធ្លារ លាម ការិស្សត យេជ តិត្តេជ ក់ខ្លុំ ជធិ៍ ជុត្ត-រំសុត្រិត កោតមត៌ត្ត លម កាស្ត្រីត៌ ។ អ៩ ទោ ភកវា យេជ ខ្វារេជ ជំគ្នាម៉ា ត់ កោតមខ្វារំ សម អហោស៌ ។ អ៩ទោ កក្ស យេឧ កុស្ថា ឧធី ត្រខុបសុស្ត្មិ ។ គេឧ ទោ បជ សមយេជ កង្កា ជជុំ បូក ហោត់ សមត់ត្តិកា⁽⁾ ស្នេសព្ធ ១ មនុស្ស អញ្ញេ សារុំ ចរូលេសខ្លឹ អញ្ញេ ឧឌ្ឃុម្បី បរិយេសឆ្លំ អញ្ញេ កុល្ខ ពន្ធ្លំ ង្ហ ទាវ នុទ្ធភាមា ។ អន្ទុសា ខោ នក្ស នេ មនុស្សេ អញ្ញោ សារ ច្រពេសនេះ មាសា ជន្ទៀ ច្រពេសនេះ មាសា ကက္ပံ့ ၈၄ႏင္ရ ဒို၈ ခႏၱ ကန္ကကၤမ နဲ႕ောင္ ေလေယြ-ថាចំ នាម ពលក់ ចុះសែវ សម្ម៉ីញ្ហិត់ ក់ ពាហ់ បសា-ប្រព័ន្ធ ស ស ស ស ភ្នំ យើ លា ស ភ្នំ យើ លា ស ស អ នេះ ក់ កង្គាយ នធិយា ធំពីម គឺព^(៤) អន្តរហិតោ ចារិមេ ត្តី បច្ចុដ្ឋាលិ សន្ធឹ កិត្តាស ឡែន ។ អ៩ ទោ កកវា រាសមត្ត វិឌិត្យ តាយ៍ ៤ហាយ៍ ឥម៌ ធនា**ន់ ធនា**ខេស់

[•] ១. សមពិត្តិ៣ ។ 🖢 ១. ១វិមតីល។

វិនយបិដិក មហាវគ្គ

គោតមទ្វាវ នឹងធ្ងង់ស្ទឹងគង្គាតាមកំពង់ណា កំពង់នោះនឹងបានឈ្មោះថា គោតមតិត្ត ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់យាងបេញតាមទ្វារ ကာ စှား၊ အေးက်းလယ္ခေးတဲ နောနမစှား ကာ α ထုက်ဆံ (ဆလဲလားပြွ នេះ) ។ វេលានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់យាងចូលទៅកាន់ស្ទឹង ลลัก y ผู้สลลักษาธร[ิ]กเตญเบิงโล๊ษเพื่อ็ฉัยาล่ โซาฉั ญษณลุ ក្អែកទុនផឹកហ៊ុន ។ មនុស្សពួកខ្វះរកឲ្ក មនុស្សពួកខ្វះរកផែ នាយ ។ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (នៃថ្មាន ឃើញមនុស្សទាំងនោះ គឺមនុស្ស ពួកខ្វះកំពុងរកទុក មនុស្សពួកខ្វះកំពុងកេផែ មនុស្សពួកខ្វះកំពុងចង់ក្បួន ជ្រាថ្នានឹងធ្ងង់អំពីគ្រើយទានអាយទៅគ្រើយទាងនាយ លុះព្រះដ៏មានព្រះ ကာခ $oldsymbol{eta}$ ရှိပော်ကျေးကြွယ်ကို အော်ကြွေးမြောင်းမှုတို့ အော်ကြွေးကို အော်ကို အော်ကြွေးကို အော်ကြွေးကို အော်ကြွေးကို အော်ကြွေးကို အော်ကြွေးကို အော်ကြွေးကို အော်ကြွေးကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို အော်ကို អាយនៃស្ទឹងគង្គា ទៅ $\widehat{\varphi}$ កដទៅ $\widehat{\varphi}$ យ វាងនាយជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃ គូt-នាដូចជាបុរសមានកំឡាំងលាចេញនូវដើមដៃដែលបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវ ដើមដៃដែលលាចេញ ធាប់រហ័សដុច្នោះឯង ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (ខ្ទុង់ ជាបច្បាស់នូវសេចក្តីនោះហើយ ខេត្តបន្ទេី ខ្មេរីងនូវទទាន-គាថានេះ ក្នុងវេលានោះថា ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធកេ ចតុភរិយសក្ខទេសនាកបា

យេ ភាភ្នំ អណ្ណាំ សារំ
សេតុំ កាត្វាន សៃដូ បហ្ហានិ កាល់ ហិ ៩នោ បពជូតិ កិណ្ណា មេជាពិនា ៩៩គិ ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ជក្សាវិយសច្ចុ ទេសតាកថា

ពួកដនណាធ្ងងស្ទឹងគឺតណ្ដាង (ដៅឆ្ងាយខូលាយឲ្យន (ពួក ដននោះឯង) តែងធ្វើស្ពានគឺអរិយមគ្គ មិនឲ្យប៉ះពាល់ខីដាខំនាប ទាំងឡាយ ហើយធ្ងង់បាន សេចក្ដីពិតថា ជនធម្មតា (ដែល ប្រាថានឹងធ្ងង់ទឹកបន្ដិចបន្ដួច) តែងចង់ក្បួន (ទើបធ្ងង់ទៅបាន) ឯជនជាអ្នកប្រាជទាំងឡាយ គឺព្រះពុទ្ធនឹងសារករបស់ព្រះ ពុទ្ធ លោកបានធ្ងង់រួចស្វាទ្ធរបើយ ។

(១២៣) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់យាងចូលទៅកាន់កោដិ
គ៌ាម (១)។ បានព្តថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងកោដិ គ៌ាមនោះ ។
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ ហៅភិត្តទាំងទ្បាយក្នុងកោដិ គ៌ាមនោះមក
ហើយតាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ គថាគតក្ដី អ្នកទាំងឡាយក្ដីអន្ទោល
ទៅនឹង គ៌ាច់ង្កោត់ ទៅកាន់ផ្លូវឆ្លាយ យ៉ាងនេះ ព្រោះមិនបានត្រាស់ដឹងនឹង
មិនបានចាក់ធ្ងះនូវអរិយសច្ចទាំង ៤ អរិយសច្ចទាំង ៤ដូចម្ដេចខ្លះ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ គថាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយអន្ទោល ទៅ ត្រាប់ង្កាត់ ទៅកាន់ផ្លូវ
ទាំងទ្បាយ គថាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយអន្ទោលទៅ ត្រាប់ង្កាត់ ទៅកាន់ផ្លូវ
ត្វាយនេះដូច្នេះ ព្រោះមិនបានគ្រាស់ជំងនឹងមិនបានចាក់ធ្ងះនូវទុក្ខុអរិយសច្ច
នូវទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។ បេ។ នូវទុក្ខនិះពេធអរិយសច្ច ។ បេ។ តថាគត

[•] ក្នុងគតិបេសរត្ថទីបនឹងិកាតតិយសមន្ត ពន្យល់សេចក្ដីថា កោដិគ្រាម នាៈនៅត្រង់កន្លែង កំពូលប្រាសាទនៃស្ដេចមហាបសាទដែលលិចចុះទៅក្នុងដែនដី (មើលមង្គលត្ថទីបនីក្នុងគតិយៈ តាថា សិច្បាថា) ។

វិនយប់ជំពា មហាវីគ្នោ

បដិបធាយ អរិយសចូស្ប៉^(*) អឧឧ ្គោជា អប្បដិបជា រៅមិន និយមឆ្លាន់ សជ្វាន់ សំសាន់ មមញ្ចៅ តុទ្ឋា-តេញ តេយំនំ ភិក្ខាប់ ឧក្ខំ អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខាសមុឧយោ^(*) អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខា-និហេ ដោ^(m) អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខា-និហេ ដោ^(m) អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខា-តាមិនី បដិបធា អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខានិហេន--កាមិនី បដិបធា អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខានិហេន--កាមិនី បដិបធា អរិយសចំ អឧុពុន្ធំ បដិវិន្ធំ ឧក្ខានិហាន--

(១៤៤) ខេតុឆ្នំ អរិយសទ្ធាធំ

យជាកូន អឧស្បូល

សំសំនំ ឧ៍ឃមខ្នាធំ

តាស់ តាស្វៅ ជាន់ស ។

តាធំ ឯតាធំ ជិដ្ឋាធំ

កា នេត្តី សមូហតា

ខុច្ចំ មូល ឧុគ្គស្បូ

ឧទ្ធិលាធ៌ ចុខពួលនំ ។

១ ១. ខុត្តនិបាធធាមិនីបដិបទអរិយសច្ចស្ស ។ ๒-៣ សព្វត្ត ខុត្តសមុខយន្តិប ខុត្តនិ ពោធន្តិ ០ លិទីយន្តិ ។

វិនយប់ដក មហាវត្ថ

នឹងអ្នកទាំងទ្បាយអន្ទោលទៅគ្រាប់រង្គាត់ទៅកាន់ផ្លូវធ្លាយនេះជួរច្នះ គ្រោះ មិនបានគ្រាស់ដឹងនឹងមិនបានបាក់ធ្ងះនូវខុត្តនិកោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច មាលកិត្តទាំងឡាយ ខុត្តអរិយសច្ចនោះ តថាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយបាន គ្រាស់ដឹង បានបាក់ធ្ងះហើយ ខុត្តសមុខយអរិយសច្ចនោះ តថាគតនឹងអ្នក ទាំងឡាយបានគ្រាស់ដឹង បានបាក់ធ្ងះហើយ ខុត្តនិកោធអរិយសច្ចនោះត-ថាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយបានត្រាស់ដឹងបានបាក់ធ្ងះហើយ ខុត្តនិកោធគាមិ-នីបដិបទាអរិយសច្ចនោះ តថាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយបានត្រាស់ដឹង បាន បាក់ធ្ងះហើយ ការតណ្តា តថាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយជាន្ទាស់បាយ ខែ្សគឺ តណ្តាសម្រាប់ដឹកនាំទៅក្នុងភពក៏អស់ហើយឥឡូវនេះគ្មានភពប្តីទៀតខេម្ម

(១៤៤) ការអន្ទោលទៅកាន់ផ្លូវច្បាយក្នុងជាតិទាំងឡាយ នោះ ១ ឯង េ្រពេះមិនបានឃើញនូវអរិយសច្ចទាំង៤ជាធមិ ពិត ។ អរិយសច្ចទាំង៤នេះឯង តឋាគតនឹងអ្នកទាំងឡាយបាន ឃើញហើយ តណ្ដាជាអ្នកដឹកនាំទៅកាន់ភព ក៏តឋាគតនឹងអ្នក ទាំងឡាយគាស់រំលើងហើយ ឬសនៃសេចក្ដីទុក្ខ ក៏តឋាគត និងអ្នករាល់គ្នាផ្ដាច់ចោលហើយ ឥឡូវនេះគ្មានភពថ្មីទៀតទេ ។

រោសផ្លូក្ខូត្តកេ អម្ពុបាលឹតណិញវត្ថុ

(०६६) मास्मित्रं का महिराया प्रणास्य កកវ កាំ កោជកាម អធុប្បត្តោត ។ អ៩ ទោ អម្ព-ဓာလီ ကယ်ာကာ အခြာခဲ့ အခြာခဲ့ ယာဆခဲ့ ယောဆာဖ-ရှာ နာနို နာနို ယာင် မန်ာ့တ်ရှာ နာနြတ် နာနေတဲ့ យា ខេហ៌ វេសាល័យ និយ្យាស់ ភកវន្តំ ឧស្បនាយ ကားနွာ့မှာ ကာဒည် မိန့် ကားဇေး မယ္ယီ ကာသ ရင်္ဘော ហេហ៍ត្វា បង្គិកា វ យេឧ ភកវា តេឧុបសុខ្ល័ម ឧុប-សត្ថទិត្តា ភកវត្តិ អភិវាធេត្តា ឯកមត្តិ ជិសីធិ ។ ឯកមត្ត ជំសំជំ ទោ អម្ពុចាល់ កណ់កំ កក្ក ជម្ម័យ កថាយ សន្ទស្មេស៊ី សមានបេស៊ី សម្បត្តដេស៊ី សម្បូលសែស៊ី ។ អ៩ទោ អម្ពទាល់ កណ់កា កក់តោ ជម្មុំយា គេថា យ សន្ទស្មិតា សមាឧបិតា សមុត្តេជិតា សម្បូបាំ-សំតា កក់ខ្លុំ ឯ៩៩វេស អភិកាសេតុ មេ ភៈខ្លេ កក-វា ស្វាតលេយ ភត្ត សធ្វី ភិក្តុស ឡេយតិ ។ អចិវា-ಚುನು ಸಾದಗು ಇಮ್ಲಿಸಾಗರ ಇ ಆರೇಶ ಆಕ್ಷರಾ ಮೆ កណ់កា កក់គោ អនិវសន់ វិនិត្យ ខុឌ្ឍយាភៈនា

រោសដ្ឋក្នុន្ទក: និទាននាងអម្ពុ៣លីជាស្រីផ្កាមាស

(១៤៥) នាងអម្ពុជាលីជាស៊ីវាផ្តាមាសជានព្ដុំណ៍ផ្តែថា ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ[នៃ ពុទ្ធដំណើរមកកាន់ កោដិ គ្រាម ។ លំដាប់ នោះឯង នាងអម្ព-ចាល់ជាស្រីផ្កាមាសជាន (ថ្មីគេឲ្យទឹមយានដ៏ថ្ងៃថ្កាហើយ **ក៏**ឡើងជិះយា**ន** ដ៏ថ្ងៃថ្ងាចេញទៅអំពីក្រុងវេសាលីដោយយានដ៏ថ្ងៃថ្នាទាំងអម្បាលនោះ ដើម្បីជួបន៍ង៍ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយដាក់យានឲុកក្នុងទីមួយ រួចចុះអំពី យ នដើរទៅដោយជើងទទេ ចុលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូល ទៅដល់លើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះដ៏មានព្រះ**ភាគ**លើ**យអង្គ យ**នៅ ក្នុងទីសមគួរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ពន្យល់នាងអម្ពុជាលីជា ស្ពីជា-មាស ដែលអង្គ័យក្នុងទីសមគួរ(នោះ)ឯង ឲ្យយល់ព្រម ឲ្យកាន់ យក ព្រម ឲ្យរីករាយ ឲ្យ ត្រក់អរដោយធម្មក់ថា ។ លំដាប់នោះ នាង អម្ពុជាលីជាស្ត្រីផ្អាមាស លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពន្យល់ឲ្យយល់ព្រម ឲ្យកាន់យក ៣ម ឲ្យរីករាយ ឲ្យ ន្តែកអរ ដោយធម្មិកថា ហើយ ទើប ក្របបង្គុំទូលព្រះជ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មាន ព្រះភាគទទុលកត្តរបស់១ ព្រះអង្គ៍ ដើម្បីធាន់ក្នុងថ្ងៃស្កា មួយអន្ទេរដាយ ភិក្ខុសង្ឃ ។ ព្រះជ័មានព្រះភាគ (ខ្ទង់បានខទ្ទលនិមន្តដោយតុណ្ណីភាព ។ គែានោះ នាងអម្ពុជាលីជាស្ត្រីផ្តាមាសដឹងថាព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រជ់ទទួល និមន្តហើយ ទើបក្រោកហកទីអង្គ័យថ្វាយបង្គំលាព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើ

វិនយប់ជីកេ មហាវិក្ដៅ

កកវន្តំ អភិវាខេត្តា ខឧត្តិណ៍ ភេត្តា ខក្តាម ។ អស្សេសុំ ទោ វេសាលិតា លិច្ចី ភកវា តាំវ កោ-ដំក្លាម អនុប្បត្រាត់ ។ អ៩ទោ វេសាល់កា ល់ច្បី កន្ត្រាធិ កន្ត្រាធិ យានាធិ យោជាមេត្វា កន្ត្រី កន្ត្រី យា-នំ អភិរុហិត្វា កាខ្មែល កាខ្មែល យាខេល ៤សាលិយា និយ្យឹស្^(១) ភកវន្តំ ឧស្សនាយ ។ អច្បេកច្ចេ លិច្ចី ្ចីលា យោធ្នុំ ទីលវណ្ណា និលវត្ថា និលាលខ្លាំវា អច្បេះ ក់ខ្មែរ បំពុំ បំតា មោធិ៍ ប៉ុត្តា ប៉ុតា-លុខ្លាំ អព្យេឌ ខេត្ត ស្រី លោស្នង មាន និ លេ-ហិត្តការណ្ណា លេហ៍ត្តកាវត្តា លេហ៍ត្តកាលផ្ការា អប្បក្រច្វេ លិច្ចាំ ង្ខាតា ហេខ្គាំ ង្ខាតាណ្ណា ង្ខា-ត់វត្តា ង្ខោតលេយ៍ក្រ ។ អ៩ខោ អម្មាល់ កណ៌កា ဒေဟာင် ဒေဟာင် လိုဌာနိုင် ၍ လာယ ၍ လံ ယုံကေဒ ယုံကိ ರಾಜ್ ರ ಜ್ಞೆ ಕಾರ್ಜ್ನ ಕರ್ಷ್ಟ್ ರಜೀಕ್ರಾ ನಿ ಕಾರ್ಣ್ಯ តេ លិច្ចី អឌ្គល់ គេលាំគាំ ឯគឧកេចុំ គាំស្បូ ដេ

ទ ឱ. សិយ្យាសុំ ។ 🔈 🕏 ឧ. បដិវិជ្ជេសំ ។

វិសយចិដិក មហាវិត្ត

ប្រទស្និណ ហើយចៀសចេញទៅ ។ ពួកស្ដេចលិច្ចវឹក្រង់វេសលីថាន ឮដំណឹងថា [ពុះដ៏មាន[ពុះភាគ[ទុង់ពុទ្ធដំណើរមកដល់កោដិ[គាម ពួកស្ដេចលិច្ចវីក្រង់វេសាលីក៏ឲ្យពួកសារថីទឹមយានដ៏ថ្ងៃថ្វា ហើយឡើង គង៍យានដ៏ថ្ងៃថ្នាចេញអំពីក្រង់វេសាលីទៅដោយ យានដ៏ថ្ងៃថ្នា ទាំងអម្បាល នោះ ដើម្បីជួបនឹង (ចុះដ៏មាន (ចុះភាគ ។ ស្ដេចលិច្ចវីពួកខ្វះលាបពណ៌ ខៀវ ស្ដេចលិច្ចវីពួកទុះលាបពណ៌លឿង មានសម្បូរលឿង (ទង់(៣: ពណ៌ ក្រហម មានសម្បុះក្រហម ទ្រង់ព្រះពស្ត្រក្រហម មាន គ្រឿង តែង១នក់ក្រហម ស្ដេចលិច្ចវិញ្ជក់ទុះលាបពណ៌ស មានសម្បុរស (៤៨ ព្រះព ស្ត្រស មាន គ្រឿងតែង១,នក់ស ។ លំដាប់នោះ នាងអម្ពុច្យាល់ ជាស្រីផ្កាមាស ប្រជល់ចន្ទោលដោយចន្ទោល បំប៉ះនិមដោយនិម ចំប៉ះក្ដៅដោយក្មៅ (នៃយាន) របស់ពុកស្ដេចលិច្ចវិ តង់ដោយកង់ កំឡោះៗ ។ គ្រានោះ ស្ដេចលិច្ចវិទាំងនោះនិយាយនឹងនាងអម្ពុជាលី ជាស្រីផ្តាមាសថា ម្នាល់មេ អម្ពុជាលី ក្រោះហេតុអ្វីបានជានាងមក

១-៤-៣ ក្នុងពតិយសារត្ថទីបនីជីកាពតិយសមន្តថា សូម្បីរាជរថ-ទង់-សេះ-ជិងជំនួញ កំសឹងប្រជាប់ដោយមាសនឹងកែវមានសម្បុរទៀវទាំងអស់ ទាំងលឿង-ក្រហម-ស ក់ដូចភ្លា ។

រោសដ្ឋក្នុន្ធពេ វេសាលិកលិច្ចវិវត្ថ

អត្តទាល់ អទ្លាក់ ឧហរាជ ឧហរាជ លិច្ចីជំ ឦ្សា-យ ၍ លំ យុកោះ យុក់ ខក្ដេះ ខក្ដុំ អក្វេះ អក្វ ឧត្សន្តេស្ន ។ ឧស ស ឧប ឧលា ឧលាឧស សា-តសាយ ពុឌ្ធៗមុខោ កិត្តសង្ហោ ជំមន្ត់តោត៌ ។ ឧេហិ ដេ អគ្គលិ អស្គាត់ ឯត កត្ត ស្នស្សាស្បា្តិ។ សចេត្ត នេ អយ្យត់្សា ស្រេហ្ មាស នេះជីញាន នៅ ឧជ្ជាហ៍ តំ កត្តន្នំ ។ អ៩ទោ តេ លិច្ចាំ អន្ត. $\vec{v}^{(\bullet)}$ ទោថេសុំ មកជិតម $^{(b)}$ វត កោ អម្ពុកាយ ប្រាជិត្តម^(m) វត្ត កោ អម្ពុកាយាត់ ។ អ**៩**ខោ តេ ល់ឡឺ យេធ ភកវា តេខុបសន្ត់ទឹស ។ អនុសា ទោ កក្ស គេ លិច្ថី ទូរតោ វ អាក្ខុន្តេ ធំស្វាន កិត្តា អាមន្តេស៍ យេហ៍ ភិក្ខាវ ភិក្ខាហ៍ នេវ តាវត្តិសា អនិដ្ឋបុត្វា ឱលោគេ៩ ភិក្ខាវេ លិច្ឆាំបរិស់ អបលោគេ៩

១ ឱ. អង្គួលី។ ៤.៣ ជិត**អ្ក។**

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ នំទានស្គេបលំប្តូវក្នុងក្រុងវេសាល័

ប្រជល់ចន្ទោលដោយចន្ទោល បំប៉ះនឹមដោយនឹម បំប៉ះកន់ដោយកន់ បំប៉ះក្ដៅដោយក្ដៅ (នៃយាន) របស់យើងជាស្ដេចលិច្ចវីកំឡោះ ៗ នាងអម្ពុជាលឺតបថា បតិ៍ តែអយ្យបុត្ត ^(១)ទាំងទ្បាយ ៤៣៖ថា ខ្ញុំជាន និមន្តភិក្ខុសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជា ប្រធានដើម្បីនឹងធានក្នុងថ្ងៃស្អក ។ លិច្ចវិទាំងអម្បាលនោះមាន $\int \sigma$ ខេន្ទុលថា ម្នាលមេអម្ពុជាលី ចូវនាង G_f ភត្តនេះមក យើងចុះ (យើងនឹងឲ្យដំឡៃនាង) ចំនួន ១ សែនកហាបណ: ។ នាងអម្ពុជាលឺតបថា បត្តិតែមយ្យបុត្ត ទុកជាព្រះអង្គប្រទានក្រឹងវេសាលី ព្រមទាំងសុរួយសារអាករដែលមាននៅ**ក្នុងជនប**ទមក**១ ១**ក៏មិនព្រមថ្វាយ កត្តនោះឡើយ ។ គ្រានោះ ស្ដេចលិច្ចវីទាំងនោះទះ ម្រាមព្រះហស្ដហើយ ពោលថា ម្នាលអ្នកទាំងទ្យាយដ៏ចំរើន យើងថាញមាតុ គ្រាមហើយ ម្នាល គ្នា យើងដ៏ចំរើន យើងចាញ់មាតុ ត្រាមហើយ ។ លំដាប់នោះ លិច្ចវិទាំង៍នោះ (ក៏នាំគ្នា) ចូលទៅកាន់ទីដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅ ។ ពែះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ទត ឃើញ ស្ដេចលិច្ចវីទាំង នោះកំពុងយាងមកអំព័ ចម្ងាយ លុះឃើញហើយ (ទន់ ត្រាស់ហៅពុកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំនឡាយ កិត្តណាដែលមិនធ្លាប់ឃើញទៅតា ក្នុងស្ពានតាវត្តិង្យទេ ម្នាលកិត្តិទាំង ទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយចូររមលមេលព្ទកលិច្ចវិចរិសទ្យុចុះ អ្នកទាំងឡាយ

អប្បបុគ្គ គឺព្រះអង្គម្ចាស់ ។

វិនយច់ដីកេ មហាវិក្ដោ

ភិក្ខាថ លិខ្យឹមរិសំ ឧមសំមាន ភិក្ខាថ លិខ្យឹមវិសំ តាវត្តឹសព្ទសន្តិ ។ អ៩ខោ គេ លិច្ចវី យាវត៌កា យានស្ប ភ្ទុំ ទី ហេខេន កញ្ញា ហេខា ខេត្តការ យេជ ភកវា តេជុបសុខ្លុំម៉ឺសុ ឧបសុខ្លុំម៉ិត្វា ភកវឌ្គ អភិវាខេត្ត ឯកមន្ត និសីឌីសុ ។ ឯកមន្ត និសិខ្នេ ទោ គេ ហិច្តី ភកវា ខម្មិយា ភាជាយ សធុស្សសំ សមានបេស សមុត្តេដេស សម្បីហំសេស ។ អ៩ទោ នេះ លុំខ្លុំ ភេសភា ខម្ម័ាល ៩៩៣ មាន់សាំ្ម សមានបិតា សមុត្តេជិតា សម្បូបសំតា ភកវត្ត ឯតឧវេវៈ មុំ អច្ឋាសេតុ នោ កាន្តេ ភាកាវ ស្វាតនាយ ភាត្តូ សន្ទុ ង្គ្រាស់ ។ អត្តស្រែស ហ៊ុត្ត ស្វានសេល អម្ព-ទាល់យា កណ្តាយ ភត្តខ្លំ ។ អ៩ទោ គេ លំចូវី អន្តលឺ ខោខេសុំ បរជិនទេ $^{(0)}$ វន កោ អម្ពតាយ ប្រជុំតម្^(៤) វត កោ អម្ពុកាយាតិ ។ អថ្មា តេ ល់ខ្យុំ កការតោ ភាស់តំ អភិនខ្លុំត្វា អនុមោនិត្វា

^{•-}**៤** ជិតមួ ។

វិនយប់ដក មហាវត្ថ

ច្ចុះមេលមេលញ្ចកលិច្ចបែរសទ្យប្រើយ១ ចុះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទាំងឡា យចុវ [ចៀបធៀបញ្ជកលិច្ចវីបរិសឲ្យ ទៅនឹងញូកទៅតាក្នុងជាន់តាវ-ត្តផ្ទម្រេលចុះ ។ លំដាប់នោះ ស្ដេចលិច្ចវិទាំងនោះក៏ដាក់យានខុកក្នុងទី មួយ ហើយចុះអំពីយានដើរទៅដោយដើងទទេ ច្ចុលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន [ตะกาล ญะชูญเศาสญเท็นเจ็บโกาบซ่านบลู้[ตะส์ษาม[ตะกาลเซ អង្គ័យនៅក្នុងទីសមគុរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ពន្យល់ពួកស្ដេចលិច្ចវី ដែលអង្គ័យភ្នងទីសមគ្គរនោះឯង ឲ្យយល់ព្រម ឲ្យកាន់យក់ព្រម ឲ្យរីក-រាយ ឲ្យ គ្រែកអរ ដោយធម្មីកថា ។ ឯស្ដេចលិច្ចវិទាំងនោះ ដែលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគខ្ទង់ពន្យល់ឲ្យយល់ព្រម ឲ្យកាន់យកព្រម ឲ្យរីករាយ ឲ្យគ្រើកអវ ដោយធម្មកថា ហើយក៏ពោលពាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រម**ព**ំងកិត្តសង្ឃទទួលភត្តពួក**ទ**្ ព្រះអង្គក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់ត្រាស់ថា ម្នាលលិច្ចវីទាំង ទ្វាយ តថាគត់ចានទទួលកត្តបេសនាងអម្ពុបាលីជាស្ត្រីថ្នាមាសក្នុងថ្ងៃ ស្អែករួចទៅហើយ ។ លំដាប់នោះ ស្ដេចលិច្ចវីទាំងនោះទះ មាមព្រះហស្ដ ហើយ ពោលថា ម្នាលគ្នា យើងដ៏ចំរើន យើងថា ញ៉ូមាតុ[អាមហើយ ម្នាល គ្នា យើងដ៏ចំរើន យើងថា ញ៉ាមាតុ គ្រាម ហើយ ។ លំដាប់ នោះ លិច្ចវីទាំង៍នោះគ្រេកអរវិករាយ តាមកាសិតវបស់ព្រះដ៏មានព្រះកាគរហ័យ

រោសដ្ឋក្ខុន្ធពេ វេសាលិកលិច្ចវិវត្ថុ

ខដ្ឋាយាសភា កក់វត្ត់ អក់វាធេត្វ បធត្តិណ កត្វា បក្តម៉ឺសុ ។ អ៥ េ ភេព កោះជំត្ថាមេ យមា. ក់រត្ត វិហវិត្យ យេឧ ជាធិកា^(e) គេឧុបសង្គម៍ ។ តទៃ សុខ គតវា ជាធីគេ^(២) វិហវត៌ ក៏ញូកាវ-សថេ ។ អ៩លោ អម្ពុចាល់ កណៈកា តស្បា. វត្តិយា អច្យេច សកោ អារាម ខណៈទំ ខានជ័យ កោ-ជំនួល ជំនួលជាមេត្ត ភកវតោ កាល់ អារោ-ចាមេស៊ី កាលោ កន្តេ និឌ្និត កត្តត្តិ ។ អ៩ទោ កក្ស បុត្តស្លាសមយ៍ និវាសេត្វា បត្តទីវាមានាយ ಯಾವ ಸಕ್ಷಕಾಗುಯ ನಯ್ಮಲಾಯ ರಾಗಿಸಲಾ (ಇಭಿಕ್ಷ-មិ ឧបសន្តមិត្តា បញ្ជាគ្នា អាសាធ និស័ធិ សន្ធឹ ភិក្ខា-ស ផ្លែ ។ អ៩ ទោ អម្ពទាល់ កណ៌កា ពុន្ធៗម្នុំ ក់ក្នុងឡំ មណ៌នេះ ទានជ័យជ កោជជ័យជ សហត្ថា សន្លប្បត្វា សម្បក់ក្រេត្ កុត្សាវី ជុំជំន-បត្ថាណា ឯកមន្តំ ធំស៊ីធំ ។ ឯកមន្តំ ធំស៊ីឆ្នា ទោ អម្ពស់ កណ៌កា ភកវភ្នំ ឯភឧរវេច ៩១១០ ភភ្ន

๑-៤ ធ. ញាតិ៣ ញាតិ**ពេ** ។

កេសដ្តិក្នុន្ធកៈ និទានស្ដេចលិច្ចវិក្នុងក្រុងវេសាលី

្រោកហត្តកាសនៈក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះភាគធ្វើប្រទុក្សិណ ចៀសចេញទៅ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងកោដិគ្រាមគូរតាម ព្រះអធ្យាស្រ័យហើយយាងទៅកាន់នាទិកាប្រទេស ។ ព្រះអង្គទ្រង់គង់ នៅក្នុងរោងឥដ្ឋក្នុងនាទិកាប្រទេសនោះឯង ។ លុះព្រលិមទ្បើង នាងអម្ព-ទ្រល់ជា ស្ត្រីម្នាមាសក៏តាក់តែង១ «ន័យ កោដនីយាហារ (បង្អែមចំអាប)ក្នុង អារាម(ផ្ទះ)របស់ខ្លួន ហើយបាត់បម្រើឲ្យទៅក្រាបបង្គំទូលកាលគ្លូរដល់ព្រះ ដ៏មាន[ពុះភាគថា ពេលគួរហើយ[ពុះអង្គ កត្តសម្រេចហើយ។ [គានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ស្បូង់ហើយប្រដាប់ដោយជាតែនឹងចីវរអំពីព្រល់ទ យាងតែ មែង ទៅកាន់ទីអង្គាស (ចង្គាន់) របស់នាងអម្ពុជាលឺជាស្រីគ្នាមាស လုံးယာန် (၏ဆလ်၊ ဟိယ (စီပခန် (လို မာလနှ: ဆလ (ခြာ က ဤ ယ ၅) မာ ၏န ភិត្តសង្ឃ ។ គ្រា នោះ នាងអម្ពុជាលឺជា ស្ត្រីមាសអង្គាសថ្វាយភាទនិយ កោជនីយាហាវ (បង្អែមចំអាប) ដ៏ធ្លាញ់ពីសារដោយដៃទ្វនឯងចំពោះ ព្រះភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានឲ្យឆ្អែតស្តប់ស្គល់ មានព្រះភាគឲ្រន៍ឈប់ទទួល សោយស្រេចហើយ លែងល្អក៏ព្រះហស្ថ ទៅក្នុងជុាត្រហើយ ទើប (នាង)អង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរ ។ កាលបើនាង អម្ពុជាលីជាស្រី ផ្កាមាសអង្គ័យនៅក្នុងទីដ៏សមគ្គរហើយ ទើបពោលពាក្យ នេះនឹង ព្រះជីមាន ព្រះភាគថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ១ ព្រះអង្គសូមថាយនូវ

វិនយប់ជិកេ មហាវិគ្គោ

អត្តទាល់រំ ពុទ្ធប្បមុខក្ស កិត្តកម្លាក់ ។ បដិក្តីបោស់ កក្កា អារាម ។ អ៩ ទោ កក្កា អម្ពុទាល់ កសុត្ត ជម្ងិយា កស់យ សន្ទស្សេត្តា សមាន បេត្វា សមុត្តេជេទ្ធា សម្បីហំសេទ្ធា ខដ្ឋាយាសភា យេឧមហា-វំខំ គេខុចសង្គម ។ គគ្រ សុខំ កក្កា សេសហំយំ វិហាត់ មហាវេឌ ក្នុសាសាហយំ ។

លិច្ចវិភាណវារំ និគ្គិត់ ។

(១៤៦) នេះ ទោ បន សមយោន អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ចី សឆ្លាការ សឆ្នំសំខ្លា សឆ្នំបត់តា អេណ្យាយលេខ ពុន្ស្បា ហ្គ្រំ ភាសន្តិ ខេម្មស្បា ហ្គ្រំ ភាសន្តិ សស់ស្រ្បា វាស្ណាំ ភាសន្តិ ។ គេជ ទោ បន

វិសយបិដិព មហាវិត្ត

អម្ពុជាលំវន់នេះដល់ព្រះកិត្តសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ។ ព្រះដ៏មានព្រះ
កាត់ក៏ (ទង់ទទួលនូវអាកម (នោះ) ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះកាត់(ទង់
ពន្យល់នាងអម្ពុជាលឺជា ស៊ីដ្ឋាមាសឲ្យយល់ព្រម ឲ្យកាន់យកព្រម ឲ្យ
ត្រេកអរ ឲ្យរីកកយដោយធម្មិកថា ហើយ (ទង់ ក្រោកលាកហសន: យាង
ទៅកាន់ ពែមហាវន ។ បានពុថា ព្រះមានព្រះកាត គង់ នៅក្នុង
កូដាគារសាលានាមហាវន ជិត ក្ងែ វេសាលីនោះឯង ។

ចប់ វារៈពោលអំពីស្ដេចលិច្តវី ។

(១៤៦) សម័យនោះឯឪ ព្លួកស្ដេចលិច្ចវីដែលមានក្ដេះឈ្មោះល្បី-ល្បាញកែលែងអង្គ័យប្រជុំគ្នាក្នុងរោងសម្រាប់ទទួលភ្ញៀវហើយពោល សរសើរគុណ ព្រះពុទ្ធ^(១)ពោលសរសើរគុណ ព្រះធម^(២) ពោលសរសើរ គុណ ព្រះសង្ឃ^(៣)ដោយបរិយាយដាច្រើន។ សម័យនោះ សីហសេនាបតិ

ក្នុងដីភាពន្យល់សេចក្ដីថា កោលសរសើរពុទ្ធគុណដោយចរិយា ៣ គឺញាតត្ថចរិយា ១ លោកត្ថចរិយា ១ ពុទ្ធត្ថចរិយា ១ ។ ៤ កោលសរសើរធម្មគុណដោយចំណែកនិកាយ ៤ បំដាត ៣ នវង្គសត្ថសាសន ៤ ធម្មក្ខុនូ៤៤.០០០ ។ ៣ កោលសរសើរសង្ឃគុណដោយអំណាច បព្រដ្ឋាថា ភទ្ទិយរាជ មហាកច្បិនរាជ បុក្កុស យសកុលបុត្ត សោណសេដ្ឋិបុត្ត រដ្ឋបាលកុលបុត្ត (លោកទាំងអម្បាលនេះជាដើម) ស្ដាប់ធមិហើយបាននូវសទ្ធា លះស្វេត្តិជត្រីរាជសម្បត្តិ លះទី សេខាបតិ ទីដាសេដ្ឋី ទីដាសាយឃ្លាំង ចេញប្ដូសក្នុងសាសតារបស់ព្រះសាស្ដា ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធពេ ស៊ីហសេនាបតិវត្ថុម្លី អកិរិយវា។៧វា

សមយេជ ស៊ីមោ សេខាបត់ ជំកណ្ឌស្បាក្រា តស្ប៉ មាំសាយំ និសិច្នោ ហោតិ ។ អ៩ទោ សីហស្បូ សេ-នាមត់ស្ប ឯតឧយោស៍ និស្សិសយ៍ ទោ សេ: ភកវា អហេ សម្មាសម្ពុធា កាស្បតិ៍ គថា ហ៍មេ អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា លិច្ចាំ សន្តាតា៤ សន្និសិន្នា សន្និបតិ៍តា អនេក្សាយាយេន ពុន្ស្សាវ្ណាំ ភាសត្តិ ឧម្មស្សាវណ្ណ ភាសន្តិ សន់្បូស្ស ស្លេំ កាសន្តិ យុឌ្ឌាហ៍ តំ កកវន្តិ ឧស្សាយ ឧទសង្គ័មេយា អាហត្តំ សម្មាសម្ពុទ្ធ ។ អ៩ទោ ស ហោ សេលាបត់ យេធ ធិកឈ្មោ សដបុត្តោ តេខ្មេសខ្លុំមិ ឧបសខ្លុំមិត្តា ខិកឈ្នាំ នាដបុគ្គិ អភិជធេត្វា ឯកមន្ត្នំ និស៊ីន៍ ។ ឯកមន្ត្នំ និស៌ន្តោ ទោ សឺហោ សេ-សាបត់ ចំកលាំ សាឌពុត វាសឧហេខ ឥឡាមហំ ក ្ដេ សមណៈ កោតមំ ឧស្បូលយ ឧបសន្តមិតុឆ្គិ ។ ក៏ បន តុំស៊ីហ កាំបែវេល សមាលោ អកាំបែវជំ សមណ៍ តោតទំ ឧស្បតាយ ឧបសន្ត័ទិស្បូស សទលោ ហិ ស់ហ តេតមោ អក់វិយវានោ អក់វិយាយ ខម្មុំ នេសេតិ

រោសដ្ឋក្ខន្ធក: និទានសីហសេតាបតិ ពោលអំពីអកិរិយវាទ

ជាសារតន គ្រណ្ឌត់អង្គ័យនៅក្នុងតណ្តាលបរិសទ្យនោះដែរ ។ ទើបសីហ សេនាបត់ តែះរិះជុំចេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះព្រះអង្គជាព្រះអរហន្ត សម្មាសមុទ្ធ (ពុកដឥតសង្ស័យ ឡើយ េ ព្រោះហេតុនោះ ពុកស្ដេចលិច្ចវិ ទាំងនេះដែលមានកេត្តិឈ្មោះល្បីល្បាញក្រៃលែងអង្គ័យប្រជុំគ្នាក្នុងពេង ស ម្រាប់ទទួលភ្ញៀវ ហើយពោលសរសើរគុណ ព្រះពុទ្ធ ពោលសរសើរ គុណ ព្រះធម៌ ពោលសរសើរគុណ ព្រះសង្ឃ ដោយបរិយាយជាច្រើន បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញច្ចូលទៅ ដើម្បីឃើញព្រះមាន ព្រះភាគ ជា អហេន្តសម្មាសមុទ្ធនោះ (លង៍មើល) ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតិច្ចល សំដៅទៅ ត្រង់ទីដែលនិតណ្ហ នាដមុត្តនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏សម្ពុះ នគណ្ឌនាដបុត្តហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសីហសេនាបតិអង្គ័យ នៅក្នុងទីសមគ្គរហើយ ទើបនិយាយទៅនឹងនិគណ្ឌនាដបុគ្គថា បញ្ជិត្ លេ. កដ៏ចំរើន ខ្ញុំចង់ចូលទៅឃើញ ព្រះសមណគោតម (ម្តងមើល) ។ និគ-ណ្ឌនាដបុត្តពោលថា នៃអ្នកស៊ីហៈ អ្នកឯង៍ជាអ្នកនិយាយចំពោះកិច្ចការថា តែវធ្វើ នឹងចូលទៅមើលសមណៈគោតមជាអ្នកពោលពាក្យឃាត់កិច្ចការថា មិន ត្រូវធ្វើដូចម្ដេចបាន ម្នាលអ្នកសីហ: េញ្រះសមណៈ គោតមជាអ្នក ពោល ពាក្យយាន់កិច្ចការថាមិនត្រូវធ្វើ សំដែងធម៌ហាមកិច្ចការថាមិនត្រូវធ្វើ នឹង

វិនយចិជិច មហាវិច្ឆោ

នេះខេ ៩ សាវគោ វិធេតីតិ ។ អ៩ខោ សំហស្ស សេលាប-ត៌ស្ស យោ អយោ សំ គម៌ ភាាគ៌សថ្នាំពេ គគវខ្លំ ឧស្សនា-យ សោ ជឌ្ជីជាស្រី តែ នៃ ភេសិត្តិ សេ ត្រៃ នេះ ខេត្តិ ខេត្តិ ទោ អភិញ្ញាតា អភិញ្ញាតា ល់ប្រឹសុខ្គាតាបស្និ្ទសិន្តា សច្ចិចតិតា អធេតាចាំយាយេធ ពុទ្ធស្បាស្ត្រា ភាសត្តិ ឧទ្ទុស្ស ស្រុំ ភាសន្តិ សម័ស្ស្រ ស្រុំ ភាសន្តិ។ គតិ-យម្បី ទោ ស៊ីសស្ប សេលាបតិស្ប ឯតឧលោស៍ រំសេ្សែយំ ទោ សោ ភភា អាមាំ សម្មាសម្ពុធ្វោ ស់ស្បៃតំ តថា ហ៍មេ អភិពាតា អភិពាតា លិច្ចាំ សឆ្នាតាប សន្នំសំន្នា សន្និបត់តា អនេតាបរិយាយនេ ရေးနှင့္မေးကို ကေလာင္ရွိ ဧမ္မာ့လျှဴ ကိုကို ကလာရွိ လမ္ဗိုလျှံ វណ៌ ភាសត្តិ គឺ ហិ មេ គារិស្បត្តិ និកណ្ដា អបលោគ៌-តា វា អន្តពេលគាំតា វា យន្ទនាល់ អនុច្នលេកេត្វា វេធ៌កឈ្មេ នំ កកវឌ្ណុំ ឧស្សាយ ឧបសម្ព័មេយៀ អបោធ្លុំ សតាមាននិទ្ធ ៤ មនុសេ មួយ មេសសន្ទ ពេញល រ៩ស គេហិ ឧិវ ឧិវស្ស វេសាលិយា ឧិយុក្សិ គក់ខ្លែ នមាីយ៣ ៣.ខ្មុយ ៣ខ្មៅ ឃុំត្ន ៣.ខេច ឧយី

វិតយប់ជា មហាវត្ត

ទ្ធនសាវកទាំងឡាយ ដោយពោលពាក្យឃាត់កិច្ចការថាមិន ត្រៃវីធ្វើនោះ โสง ๆ ឯคางเกี่ยช์สังเกาังเชงเง้าเพลาชลิเสียก็รั้นเคาเพ็ญ(ดะสึ ษารโตะการ (รุ่ะ) ค์มาก่อารเชา ๆ กุกเผชางินไปผบยารเก็กเพาะ ល្បីល្បាញ កែលែង អង្គុយ ប្រជុំគាក្សពេងស ម្រាប់ ខេត្តបក្សេវ ហើយ គុណព្រះសង្ឃ ដោយបរិយាយជាច្រើនអស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង ។បេ ។ អស់វារៈជានំរប់បីដង៍ផង៍ ។ ឯសីហសេនាបតិក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងីវារៈជា តំរប់បដងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ្រាកដឥតសង្ស័យទ្បើយ ព្រោះហេតុនោះហើយបានជាពួកស្ដេចលិច្ចវី ទាន់នេះដែលមានកេត្តឈ្មោះល្បីល្បាញក្រៃលែង អង្គ័យប្រជុំគ្នាក្នុងពេង ស ទ្រាប់ទទួលភ្ញៀវ ហើយពោលសរសើរគុណ ព្រះពុទ្ធ ពោលសរសើរ គុណ ព្រះធម៌ ពោលសរសើរគុណ ព្រះសង្ឃ ដោយបរិយាយជា ៤ ចឹន និ គ្រណ្ឌ ទាំង(នេះ) ទោះអញលាក្ដី មិនលាក្ដី និងធ្វើអុំអញ បើដូច្រោះអាត្ថា អញមិនថាច់លាន់ គ្រណ្ឌ ទាំង(នេះ) ខេ គួវាត់ចូលទៅ ឃើញ ព្រះដ៏មាន ព្រះ ភាគជា ព្រះអរហន្តសមាសមុទ្ធនោះតែម្តង ។ លំដាប់នោះ សីហសេនាបតិ ចេញទៅអំពីក្រុងវេសាល់ដោយរថ៥០០គ្នងវេលាថ្ងៃ ដើម្បីនឹងឃើញព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគ ហើយដាក់យានឲ្កក្នុង សេមគួរ ខេបចុះអំពីយានដើរទៅ

រោសដ្ឋិត្តទ្ធពេ សីហសេខាបតិវត្ថុទ្ធិ អកិរិយវាទកថា

យានា ខច្នៅពេល្ខិត្ត ខត្តិកោ វ យេខ ភកវា គេខុម-សន្តមិ ឧបសន្តមិត្តា កកវខ្លុំ អភិកធេត្ត ឯកមខ្លុំ ធ៌សី-ធំ ។ ឯកមេឆ្នំ ខំសំឆ្នោ ទោ ស់ ហោ សេ១២គំ ភក់ខំ រាសនក្សេខ សុនម្មេត់ ភាព អកាវិយវានោ សម<u>លេ</u>៣ តោតមោ អគាំហែយ ១ឮ ខេសេត៌ តេច ច សាវគោ ណោ កោតមោ អកាំរិយាយ ជម្មុំ ដេសេតិ តេជ ជ សាវគោ វិធេតីតំ កាច្ចុំ គេ កាធ្លេ កកវគោ វុត្តវាធិបោ ជ ច ភកវត្តំ អក្វទោឧ អញ្ជាចិក្ខាត្តិ ឧញ្សា ្រ អធុនញ្ញុំ ព្យុការោត ឧ ខ កោខ៌ សហឧញ្ទំកោ វាខានុវាខោ តារយុដ្ឋាន អាតច្ឆាំ អនុព្តក្ខាតុតាមា ហិ មយំ ភៈខេ ភកវត្តត្តិ ។

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ និទានសីហសេសបតិ ពោលអំពីអកិរិយវាទ

ដោយជើងទទេ ចូលតម្រង់ទៅកាន់ទីដែលព្រះជីមានព្រះភាគគង់នៅ លុះ ច្ចូលទៅដល់លើយក់ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទើបអង្គ័យភ្នងទីសមគ្គរ។ លុះសីហសេនាបត់អង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបបង្គ័ទូលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគដូច្នេះថា បពិតြព្រះអង្គដ៏ចរើន ១៣៖អង្គបានព្ថា ព្រះសមណ គោតមជាអ្នកពោលឃាត់កិច្ចការថាមិនត្រវធ្វើ សំដែងធម៌ហាមកិច្ចការថា មិន ត្រូវធ្វើ ទាំងទុទ្ធានសាវតទាំងឡាយដោយពោលពាក្យឃាត់កិច្ចការថា មិនត្រវធ្វើដូច្នោះដែរ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន គេទាំងឡា យតែងពោលយ៉ាង នេះថា ព្រះសមណៈគោតមជាអ្នកពោលឃាត់កិច្ចការថាមិន ត្រូវធ្វើ សំដែង ធម៌ហាមកិច្ចការថាមិន ត្រវធ្វើ គំង់ទូនានសាវកទាំងឡាយដោយពោល ពាក្យឃាត់កិច្ចការថាមិនត្រវធ្វើដូច្នោះដែរ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន គេភាន៍ នោះពោល ត្រង់តាមពាក្យរបស់ព្រះអង្គ មិនមែនពោលបង្គាច់ព្រះអង្គ ដោយពាក្យមិនពិតខេឬ ដ្យិត ព្រះអង្គតែងពោលជាក់ឲ្យសន្ទវធមិសមគួរ ដល់ធម៌ ប្រសិនបើមានសហធម្មិកណាមួយបាននិយាយត្រវតាមព្រះពុទ្ធ-ដីកាដែល ព្រះអង្គបានពោល (នោះ) ក៏មិនបានដល់នូវហេតុដំណេះដំនៀល ទ្វើយ បព្ទិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន គ្រោះហេតុនោះហើយ បានដាយើន ភ្ញុំ ព្រះអង្គមិនចង់**ពោ**លបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ **។**

ក្តារលេខ កាដបំយនវិ

(១៤៧) អត្តិ ស៊ីមា មវិយាយោ យេន មំ មវិយា-យោល សម្មា ខែមាខោ ដែលក្រុងកំណែងលោ សម-ណោ កោតមោ អក់វិយាយ ១ម្នំ នេសេត់ ភេខ ច សាវាគា វ៉ានត់តំ ។ អត្តិ ស់មា ចរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេដ សម្នា នៃមានោ នៃយ្យ គាំលែវនោ ស-ខ នេះ គឺ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សាវគោ វិធន្មន៍ ។ អន្តិ សីមា មរិយាយោ យេខ មំ ត្រូល ពេល មាស៊ា ខែសាយា ខ្លែង ខេត្ត មាន មាន មណោ គោតមោ ជុច្ឆោយ ជម្មុំ ដេសេត តេជ ច សាវគេ វិធេតីតំ ។ អត្តិ ស៊ីមា មវិយាយោ យេខ មំ ឈាមេស ខ្ញុំកុងរ យេនវេ នេយាមនវ មួស នយាឈាប កោតមោ ដេក្ខិត្យយ ជម្មុំ ឧសេតិ តេខ ច សាវកោ സോലം കാന്താൻ വ്രജൻ പ്രദേശ പ്ര តោតមោ វិនយាយ ឆម្មុំ នេសេតិ តេជ ខ សាវកោ

វិនយប៊ីដក មហាវត្ត

(១៤៧) ព្រះអង្គ[ឲ្ង់គ្រាស់ថា ម្នាលសីហ: មានហេតុជាខំនង គួវឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកពោល ពាក្យឃាត់កិច្ចការថា មិនត្រវធ្វើ សំដែងធម៌ហាមកិច្ចការថា មិនត្រវធ្វើ ទាំងទូន្មានសាវកទាំងឡាយដោយពាក្យថា មិន ត្រវធ្វើនោះដែរ ដែលគេ ថានោះត្រវលើយ ។ ម្នាលសីហ: មានហេតុជាទំនង៍ គួរឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកពោលថា ត្រវធ្វើកិច្ចការ សំដែងធម៌ថា ត្រូវធ្វើ ទាំងទូន្មានសាវកទាំងឡាយដោយពាក្យថាត្រវធ្វើ នោះដែរ ដែលគេថានោះត្រវ់ហើយ ។ ម្នាលសីហ: មានហេតុជាទំនង់គួ_រ ឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកពោលពាក្យ កាត់ផ្តាច់ផ្តល់ ទេតេ សំដែនធម៌ ដើម្បីកាត់ផ្តាច់ផ្តល់ ទាំងទទានសាក់ក ទាំង ទ្បាយដោយពាក្យថា ត្រូវកាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់នោះដែរ ដែលថានោះត្រូវ ហើយ ។ ម្នាលសីហ: មានហេតុជាទំនង់គួរឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះ តឋាគតឋា ព្រះសមណៈគោតមជាអ្នកខ្លើមរអើម សំដែងធម៌ ដើម្បីខ្លើម រអើម ទាំងីទូន្មានសាវកទាំងឡាយដោយពាក្យថា គួរគ្រើមរដើមនោះដែរ ដែលគេថា ទោះ **តែវ** ហើយ **។ ម្នាលសីហ:** មាន ហេតុជាទំនង៍គួវឲ្យ អ្នកផង៍ថាចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកបំផ្លាញ ទេតើ សំដែងធម៌ ដើម្បីបំ**ផ្កាញ ទាំងទូ<u>ន</u>ានសាវភ**ទាំង**ទ្បាយ**ដោយ៣ក្យថា

ពេសដ្ឋក្ខុន្ធពេ សីហសេនាបតិវត្ថុម្ភិ អកិរិយវាទាទិកថា

រូបទន្ទុខ ៤ មន្ទុំ ស្គស ស្រាណ្យ ពេល គ ស្ពេលពេល ច ភាស៊ា ដូខគាយេ ដូខណៈ ឧត្តភា ភាគសោ ខេងខេស តបស្បីតាយ ជម្មុំ ដេសេតិ តេជ ច សាវគោ វិធេតិតំ ។ អត្តិ ស៊ីមា បរិយាយោ យេខ ទំ បរិយាយេខ សម្មា រុខគេប្រ រុខ៣ មឧសស័យ ទាខាយា មេខ-ឧសមាណ ឧត្ថិ ថេមែន ខេង ឧ មារមុខ រូបទន្ងំ ឯ អង្គិ ស៊ីមា មរិយាយោ យេន មំ មរិយាយេន សម្មា អសុក្សាយ ជម្មី ដេសេត តេច ៦ សាវគេ វិធេតីតិ ។ គេងគោ ឧ មុស សុលា លោះ លេខ ទុំ សុំយាលេខ ភាគិរ នេសាយ ងូចនៅ ងេញ មេខ្មាញ មាន កោតមោ អក់វិយាយ ឧញ្ញុំ ឧសេត នេះ ខេ សាកែ វ្យៃឌ្នូង ឯសាយ ក្នុស ក្នុស្ស ស្រ្នុង មេខាត្តិ ខែការ ខ្ពស់ខេស្ត ឧបោន់សំខេម្មាំ មានមន្ត្រាំខាច ទាបកាន់ អកុសលាន់ ឧឡាន់ អក់វ៉ៃល់ នោទិ អយ់ ទោ ស់ទែល ខេសា យេន ខំ ខេសាយេន សម្មា

រោសដ្ឋក្ខុន្តក: និទានសីហសេនាបតិ ពោលអំពីវាទៈមានអកិរិយវាទជាដើម

ត្រវច់ផ្កាញ នោះដែរ ដែលគេថា នោះត្រវ ហើយ ។ ម្នាលសីហ: មាន ហេតុជាទំនង់គួរឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតមជា អ្នកជុតកំដៅ ខេត្ត សំដែនធម៌ដើម្បីជុតកំដៅ ទាំងទុន្មានសាវកទាំងឡាយ ដោយពាក្យថា ត្រវដុតកំដៅនោះដែរ ដែលគេថានោះ ត្រវំហើយ ។ ម្នាល សហ: មានហេតុជាទំនង់គូវឲ្យអ្នកផង៍ថាចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណ តោតមជាមនុស្សឥតកំណើត សំដែងធមិ ដើម្បីមិខឲ្យមានកំណើត ទាំង ទួនសារក**ទាំ**ងឡាយដោយភាក្យុមិនមានកំណើតនោះដែរ ដែលគេថា នេះ ត្រៅ ហើយ ។ ម្នាលសីហ: មាន ហេតុជាទំនងគួរឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះ តឋាគតឋា ព្រះសមណៈគោតមជាអ្នកខំនុកបំរុង សំដែងធម៌ ដើម្បីទំនុក បំរុង ទាំងទុន្មានសាវភទាំងឡាយដោយពាក្យថា ឲ្យទំនុកបំរុងនោះដែរ ដែលគេថានោះ ត្រៃវហើយ ។ ម្នាលសីហ: ខំនងដែលគួរឲ្យអ្នកផងថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតមជាអ្នកពោលពាក្យថា មិន ត្រូវធ្វើ ស់ដែងធម៌ហាមថាមិន តែវធ្វើ ទាំងទុន្ទានសាវកទាំងឡាយដោយពាក្យថា មិនត្រូវធ្វើនោះដែរ ដែលគេថានោះត្រូវហើយ តើដូចម្ដេច ម្នាលសីហ: ដ្ឃិតតថាគតពោលថា មិនត្រវិធ្វេចពោះតែកាយខុច្ចវិត វិចិខុច្ចវិត មនោទុច្ចតែ នឹងពោលឃាត់កិច្ចការថា មិនតែវធ្វើចំពោះតែអកុសល-ធម៌ដ៏អាក្រក់(ច៊ែនប្រការ ម្នាលសីហ: ខំនង៍នេះឯងហើយ ដែលគួរឲ្យ

វិនយបិដិពេ មហាវិជ្ជា

វឧទា នេះ វឌេយុ ្រក់យៃវនេះ សមលោ កោងមោ អក់វិយាយ ខម្ម៌ ខេសេត នេខ ខ សាវកេ វិខេត់តំ ។ ងពារពេរ្ធ ន នយា ពោរពេរ្ធ ឧ ធ្នេស ន ឧ ភាស៊ី រុខសាយ រុខេល់ យុណ្ណរយេ មានៈ មោ កំណែយ ជម្មុំ ឧសេត៌ តេខ ច សាវកេ វិខេត៌-ត់ ។ អហញ្ញុំ សីហ កាំលេ នោម កាលសុខាតស្ប दूष्ट्राहरम् वाष्ट्रमा भाष्ट्रमा भाष्ट्रमा क्षा क्षा ហាជំ ឌម្មាជំ កាវិយ៍ ដោម អយ់ ទោ សីហ បរិយា-ណេ ពោច តុ ជ្ជាលោខ មាគីរ មេខាប មុខជា ក់វិយវា នេះ សម្រោ កោតមោ ក់វិយាយ ជម្មុំ នេះសេ-តំ តេខ ខ សាវាគា ចំខេត្ត ។ គាត់មោ ខ ស័ហ ព្យាណា ពោះ ខ្លាំណាលខ មគី រួមស្រ វាឧយុ ជ្រុឧវាខោ សមណោ កោតមោ ជុច្ឆេយ ខេត្ត ខេសេត នេះ ខេ សាវគេ វិធេតីតំ ។ អហត្ថា ស៊ីបា ជុច្ខេំ នោម រាកស្បូ នោសស់ប្រទេសស់ប្ អធ្មេកវិហិតានំ ទាបកាន់ អក្មេសលន់ ជម្នាន់ ឧច្ជេន់

វិនយប់ជា មហាវិត្ត

ពះសមណគោតម អកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ជាអកពោលឃាត់ កិច្ចការថាមិន តែវធ្វើ សំដែនធម៌ហាមថាមិន តែវធ្វើ ទាំងខុន្មានសាវកទាំង ទ្បាយដោយពាក្យថាមិន តែវធ្វើនោះដែរ ដែលគេថានោះ តែវហើយ ម្នាលសីហ: ខំនងដែលគួរឲ្យអ្នកផងថា ចំពោះគថាគតថា ព្រះសមណ គោតមជាអ្នកពោលថា ត្រវធ្វើ សំដែងធម៌ថា ត្រវធ្វើ ទាំងទូញូនសាវក ទាំងទ្បាយដោយពាក្យថា ត្រវធ្វើនោះដែរ ដែលគេថា នោះ ត្រវហើយ តើ ដុចម្ដេច ។ ម្នាលសីហ: ដ្បិតតថាគតពោលថា ត្រូវធ្វេចំពោះតែ កាយសុចរិត វចិសុចរិត មនោសុចរិត នឹងពោលថា ត្រវធ្វើចំពោះតែ កុសលធម៌ដែលមានប្រយោជន៍ប្រើនប្រការ ម្នាលសីហ: ខុំនង៍នេះឯង ហើយ ដែលគួរឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នក ពោលថា ត្រូវធ្វើ សំដែនធម៌ថា ត្រូវធ្វើ ទាំងទូទ្ធានសាវកទាំងឡាយ ដោយពាក្យថា ត្រូវធ្វើនោះដែរ ដែលគេថានោះ ត្រូវហើយ ។ ម្នាលសីហៈ ទំនងដែលគ,្រឿ<u>អ</u>កផង៍ថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកពោលពាក្យ កាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់ សំដែនជម៌ដើម្បីកាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់ ទាំងទូន្មានសាវកទាំងឡាយ ដោយពាក្យថា ត្រវកាត់ផ្ដាច់ផ្ដិល ដែលគេថា នោះ ត្រវហើយ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលសីហ: ដ្បិតតថាគតពោលថា ត្រវកាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់រាគ: គេស: មោហ:

ពេសដ្ឋក្នុន្ធពេ សីហសេសថតិវិត្តុម្ភិ អកិរិយវាទាទិកថា

វេសាទ អល់ ទោ ស់មា មរិយាយោ យេន ទំ មរិយាយេន សម្នាវឧមាភោ ជឧយ្យ ជុច្ជេកជោ សមណោ កោត-មោ ។ ច្រេល ១ ម្នុំ នេសេត តេខ ១ សាវគេ វិខេត្តតំ ។ កាតមោ ខ សំខា ខរិយាយោ យេន ទំ ខរិយាយេន សម្មា ជនមានោ ជនយ្យ ដេក្ខុំ សមយោ កោតមោ ដេក្ខិតាយ ឧញ្ញុំ ឧសេតិ តេខ ខ សាវកេ វិខេត្តិ ។ អហញ្ជាំ សំហ ជ់កុច្ចាម់ កាយឧុទ្ធាំតែជ វេច្ចឧុទ្ធាំតែជ ម នោធុច្ចាំតែន អ នេកាវិហ៌តានំ ទាបកាន់ អកុសហនំ င်းရွားနဲ့ လမ္မာ့ဗန္ဓိုဟာ ဦးကုရွာမ် $^{(0)}$ မဟံ $^{(0)}$ ကော် បរិយាយោ យេដ មំ បរិយាយេដ សម្មា វឌមាដោ វេឌេយ្យ ដេក្ខុំ សមលោ កោតមោ ដេក្ខិតាយ ឧញ្ញុំ ឧសេត៌ តែខ ខ សាវគេ វ៉ានេគីគំ ។ គេតមោ ខ ស៊ីហ បរិយាយោ យេន មំ បរិយាយេន សម្មា វឌមាលោ វឌេយ្យ វេឌេយ៍កោ សមលោ កោតមោ វិនយាយ នម្មុំ នេសេទិំ នេន ខ សាវគេ វិនេទី-តំ ។ អហត្តាំ សំហ វិឧយាយ ឧញ្ទំ ឧសេមិ រាកស្ប

[េ] ឱ. ដេីតុក្ខិតាយ ធម្ម ទេសេមិ ។

ភេសដ្ឋក្នុន្ធក: និទានសីហសេសបតី ពោលអំពីវាទមានអភិរិយវាទដាដើម

្រើនប្រការ ម្នាលសីហ: ខំនងនេះឯងហើយ ដែលគួរឲ្យអ្នកផងថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកពោលពាក្យកាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់ សំដែងធម៌ដើម្បីកាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់ ទាំងទុំ ស្វានសាវកទាំង ឡាយដោយពាក្យថា ត្រវកាត់ផ្ដាច់ផ្ដល់ ដែលគេថានោះត្រែវហើយ ។ ម្នាលសីហៈ ទំនង ដែលគួ**រ**ឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកខ្លើម រដេម សំដែនធម៌ដើម្បីការខ្លើមរដើម ទាំងទុំ គ្មានសាវកទាំងទ្បាយដោយ ពាក្យថា ត្រូវ ខ្លេច អេច នេះដែរ ដែលគេ**ថា** នោះ ត្រវ ហើយ ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាលសីហ: ញ្គ្រោះតថាគតខ្លើមចំពោះតែកាយទុក្ខវិត វបីទុក្ខវិត មនោះ ឲុព្ធវិត នឹងខ្លែមចំពោះសេចក្តីប្រកបចិត្ត ផ្នែកផ្គិតទៅរកអកុសលធម៌ដឹ អាក្រក់ច្រើនប្រការ ម្នាលសីហ: ទំនងនេះឯងហើយ ដែលគួរឲ្យអ្នក ផង៍ថា ចំពោះតថា គតថា ព្រះសមណគោតម ជាអ្នកខ្លើមរអើម សំដែន ជម្រើម្បីការខ្លើមរដើម ទាំងទូន្មានសារកទាំងទ្បាយដោយការខ្លើមរដើម នោះដែរ ដែលគេថានោះត្រវលើយ ។ ម្នាលសីហ: ទំនងដែល គួរឲ្យអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកបំផ្កាញ ស់ដែងធម៌ដើម្បីចំផ្កាញ គំង់ទូន្មានសាវកគំង់ឡាយដោយពាក្យថាត្រូវ ប់ផ្កាញ នោះដែរ ដែលគេថា នោះត្រវហើយ តើដុចម្ដេច ។ ម្នាល សីហ: ព្រោះតថាគតសំដែងធម៌ចំពោះផ្ទុវិបតិបត្តិដែលបំផ្កាញបង់ខ្វះវាគ:

វិនយប់ជិក មហាវិគ្គោ

នោសសុ ម្រេសសុ អន្តេរ៉េហ៌តានំ ទាបកាន់ អកុសលាខំ ឧញ្ទន់ វិធយាយ ឧញ្ញុំ ខេសេម៌ អយ់ ទោ ស៊ីខា ខ្យាំយាយោ យេន ទំ ខ្យាំយាយនេ សម្មា វឌមា េា វឌេយ្យ វេឌេយ៍កោ សម េហា កោតមោ វិនយាយ ជម្មុំ នេសេត៌ តេន ច សាវកោ វិធេតីតំ ។ ត្រ ន ឃុំ ១ ឃាំ ២ សម្មាំ វឌមាយោ វឌេយ្យ ត្រង្ស៊ើ សមលោក គោតមោ តែបក្សិតាយ ខម្មុំ ឧសេតិ គេឧ ខ សាវគេ វិធេតីតិ ។ តបត្តិយាល់ ស៊ីមា ថាបកោ អកុសលេ ជម្លេ នៃមេ កាយឧុទ្ធរិត ខេត្តទូរិត មាសឧុទ្ធរិត យក្សា ទោ ភ្នំពេល ស្នង មួយ ស្នា ស្នា ស្នា ខ្ទុំជូមូល តាលាវត្តតា អនកាវ៉ គាតា អាយតិ អជុប្បាជឧម្មា ឧមហំ ឧបស្ស៊ីតិ ដោម ឧសាកឧស្ស ទោ ភ្នំពេល ស្នង អស់សាល ខេតា ស្សាស

វិនយបិដក មហាវគ្គ

ពេស: មេល: នឹងសំដែងជមិចពោះផ្លូវប្រតិបត្តិបំផ្កាញបង់នូវអកុសលៈ ធម៌ដ៏អាក្រុក (ប៊ុនប្រការ ម្នាលសីហ: ខំនង៍នេះឯង៍ហើយ ដែលគួរឲ្យ អ្នកផង៍ថា ចំពោះតថា គតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកបំផ្កាញ សំដែន ធម៌ដើម្បីបំផ្កាញ ទាំងទូន្មានសាវភទាំងឡាយ ដោយពាក្យថាត្រវបំផ្កាញ នោះដែរ ដែលគេថានោះ**តែវហើយ ។ ម្ខាលសី**ហ: ទំនងដែល គួរឲ្យអ្នកផង៍ថា បំពោះតថា គតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកជុតកំដៅ សំដែងធម៌ដើម្បីដុតកំដៅ ទាំងទុន្មានសាវកទាំងឡាយដោយពាក្យថា ត្រូវ ជុតកំដៅនោះដែរ ដែលគេថានោះត្រវ់ហើយ គើដូចម្ដេច ។ ម្នាលសីហ: ្រែាះតថាគត ពោលថា កាយទុច្ចាត់ វិចិទុច្ចាត់ មនោទុច្ចាត់ ជាទីតាំង់នៃ សេចក្តីក្តៅក្រហាយ ជាអកុសលធមិជ៏អាក្រក់ ម្នាល់សីហ អកុសលធមិជី អាក្រភពជំទុក្យ ដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ(នោះ) បើអ្នក ណា បានលះ ស្រឡះហើយ បានផ្ដាច់ផ្ដិលបុសគល់អស់ហើយ បានធ្វើ វត្តស ម្រាប់កើតទៀតឲ្យអស់លើង ដូចជាដើមត្នោតដែលគេក្របែលគាស់ រំលើងឲ្យលែងដុសតទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពតទៅ ទៀត ហើយ ឲ្យជាធម្មិលឥមានកំណើតតទៅខាងមុខទៀត ហើយ តថា-គត ហៅអ្នកនោះថា អ្នកដុត្តកំដៅ មាលសហៈ អក្សលធម៌ជំមា ក្រក់ទាំង ទ្វាយដែលជាទីតាំងនៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយ (នោះ) តថាគតឯជីបានលះ

នុច្ចិន្ទ្រហ តាហាវត្តភាតា អនភាវ ភាតា អយត់ អត់ណិនឌគី អញ សេ ហ្ស ណ្ណាលេ ក្រេខ គ ព្រះលាយខ មាសា ខេសសា ខេស្ស មាន បាន ពេលបា កោតមោ តបស្ស៊ីតាយ ជម្មុំ ឧសេតិ តេជ ខ សាវកោ វាឧតីតិ ។ គតមោ ខ ស់ីខា ចរិយាយោ យេឧ មំ ត្តាយា នេះ មាន ខេត្ត ណោ គោតមោ អបកព្តាយ ជម្មុំ ឧសេត៌ តេជ ប សាវគោ ជំនត់តំ ។ យស្ស ទោ ស័យ អយត់ ឥត្-សេយ្យ ជនពួកកំនំពុត្តិ ជល្លុំ ឧត្តិនិតិសា សហ-វត្តភានា អនភាវ ភានា អយត់ អនុហ្យាឧជម្មា ភមេហំ អបកញ្ចេត ជាមិ តថាកតស្ប ទោ សីហ អាយត់ រោសដ្ហក្ខន្លក: និទានសឺហសេខាមតិ ពោលអំពីវាទមានអកិរិយវាទដាដើម

ស្រឡះហើយ បានផ្ដាច់ផ្ដិលថុសគល់អស់ហើយ បានធ្វើវត្តសម្រាប់ เคียเอิดดูเหม่าณีนี้ มุธเนียเกาล์เนพเลโลโบพ ลาม่ำเพ็นดูเ លែជថុះតទៅទៀតហើយ បានធ្វើឲ្យលែជមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម្មីលេងមានកំណើតតទៅខាងបុខហើយ ម្នាលសីហ: ទំនងនេះឯង ហើយ ដែលគួរឱ្យអ្នកផងិថាចំពោះគថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកជុតកំដៅ សំដែនធម៌ដើម្បីជុតកំដៅ ទាំងទូនានសារកទាំងឡាយ ដោយពាក្យថាត្រវដុតកំដៅនោះដែរ ដែលគេថានោះត្រវលើយ ម្នាលសីហ: ទំខង់ដែលគួរឲ្យអ្នកផង៍ថាចំពោះកថាគតថា ព្រះសមណ គោតថ ជាអ្នកឥតកំណើត សំដៃង៏ធម៌ដើម្បីមិនឲ្យមានកំណើត ទាំង ទុន្ទានសាវកទាំង ឡាយដោយពាក្យថាមិនឲ្យមានកំណើតនោះដែរ ដែល គេថានោះតែវហើយ តើដ្ឋចម្ដេច ។ ម្នាលសីហ: ញោះគំរិយាដេកក្នុង គភិតទៅទៀត ដំណើរកើតក្នុងភពតទៅខាងមុខទៀត បើអ្នកណា បាន លះ ស្រឡះហើយ បានផ្ដាច់ផ្ដិលឲុសគល់អស់ហើយ បានធ្វើវត្តស ម្រាប់ កើតទៀតឲ្យអស់លើង ដុចដើមត្មោតដែលគេក្របែលគាស់រំលើងឲ្យលែង ដុះតទៅទៀតុហើយ បានធ្វើឲ្យលែងមានបែបភាពតទៅទៀតហើយ ឲ្យ ជាធម៌លៃង៍មានកំណើតតទៅខាងមុខទៀតហើយ តថាគតហៅអកនោះ ឋា អ្នកឥតកំណើត ម្នាលស់ហៈ កំរិយាដេកក្នុងគកិតទៅទៀតដំណើរកេត

វិនយចិដិពេ មហាវគ្គោ

កត្តសេយ្យ ថ្នត្តក់ភិនិព្វត្តិ ខហិនា ឧច្ចិន្នទូលា តាលា-វត្ថិភាព អនុសារ ភាព អាយត្ត អនុហ្យានជម្មា អយ ទោស់មា មរិយាយោ យេន ខំ មរិយាយេន សម្អាវឧមា-យោ រុខេល្យ អធម្មេឃ អាងលោ មេខេស្ស មាល ឌញ់ នេះសេត់ តេច ខេសាវគេ វិធេតីតំ ។ គេតមោ ខ ស៊ីហ ទវិយាយោ យេឧ ទំ ទវិយាយេឧ សឡា វឧមា-យោ វុខេយ្យ អស្សាត្តា សមយោ គោតមោ អស្ស-សាយ ជម្មាំ ផេសត់ តែជ ច សាវកេ វ៉ាជត់តំ ។ អហញ្ញុំ សំហ អស្សុត្ថា បរមេន អស្សាសេន អស្សុ-សាយ ខ ឧញ្ញុំ នេះសេច៊ី នេះឧ ខ សាវកោ វិធេមិ ងញ្ ស្នេ មុស្ស ស្នេយ ខេង ស្នេយ ខេង

វិនយប៊ិដិក មហាវិគ្គ

ក្នុងភពតទៅខាងមុខទៀត តថាគតបានលះ ស្រឡះហើយ បានផ្ដាប់ផ្ដល់ បុសគល់អស់ហើយ បានធ្វើវត្តសម្រាប់កើតទៀតឲ្យអស់វលីង ដូចដើម ត្នោតដែលគេត្របែល គាស់លើងឲ្យលែងដុះ តទៅទៀតហើយ បានធ្វើ ឲ្យសេនមានបែបភាព តទៅទៀតហើយ ឲ្យជាធម៌លែនមានកំណើត តទៅខាន៍មុខទៀតហើយ ម្នាលសីហ: ទំនង់នេះឯង៍ហើយ ត្រឡេអ្នកផង៍ថា ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកឥត កំណើត សំដែជធម៌ដើម្បីមិនឲ្យមានកំណើត ទាំងឲ្យខេសវកទាំង ទ្បាយ ដោយពាក្យមិនឲ្យមានកំណើតនោះដែរ ដែលគេថានោះ ត្រវ ហើយ ។ មាលសីហ: ខំនងដែលគួរឲ្យអ្នកផង៍ថាចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតម ជាអ្នកទំនុកបំរុងពួក សំដែងធម៌ដើម្បីទំនុកបំរុង ទាំងទូនានសាវភទាំងឡាយ ដោយពាក្យថាឲ្យទំនុកបំរុង នោះដែរ ដែល គេថានោះត្រែវ ហើយ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលសីហៈ ញ្រោះតថាគតជា អ្នកទំនុកហុងពួក សំដែងធម៌ដើម្បីទំនុកហុង ដោយសេចក្តីទំនុកហុង ដឹទ្ធត្ម (๑) ទាំងឲ្ទានសាវកទាំងឡាយ ដោយពាក្យថាឲ្យទំនុកបំរុង នោះដែរ ម្នាលសីហ: ខំនងនេះឯងហើយ ដែលគួរឲ្យអ្នកផងថា

ក្នុងជី៣ថា ទំនុកចំរុងដើម្បីឲ្យបានសម្រេចមគ្គ ៤ នឹងផល ៤ ។

រេវសដ្ឋក្នុន្ធពេ សីហសេនាមពិវិត្តម្លិ «បាសពគ្គទេសខា

អស្សាសាយ ខត្ត ខេសេឌ ខេខ ខ សាវាគេ វុខេឌ្ឌ ១

[០៤៤] ស្ដុំ វុឌេ ស្ពោ សេខាឧឌ្ឌ ឧឌុទ្ធ វាឧ-စ္နယ္လ်င္မွဳန္ ၃ နယ္ထံရီကါ ရန္နင္ခ်စ္ ၃ ၾကကါ ခ်င္မိိုက္ပါ រុ ឧទ្តុំ អាច្ចំ េញ អនុការ វ សេចប្តី ជ្រើន ខារបៀ បត្តមញ្ញេ រួចាធំ ឧត្តាធ្លីតំ ឃុំ មៅ ភកវតា អធេតាប វិយាយជេ ឧឡោ មកាស់តោ ឯ៩១៦ កក្ដេ កក់ភ្ល សហេរ ភូព្វាទិ ឧទ្ទុញ ភិត្តសង់ព្រា្ធ ឧទាសក់ ថ ភភក ជាបត្ត អដ្ឋតក្ដេ ខាណុខេត់ សរណ៍ កត្តិ ។ អនុវិច្ចការ ទោ សីហ ការេហិ អនុវិច្ចការោ

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ និទានសីហសេតាបតិ ការសំដែងនូវការិះនៃខ្លួនជា១បាសក

ចំពោះតថាគតថា ព្រះសមណៈគោតមជាអ្នកទំនុកបំរុង សំដែងធម៌ដើម្បី ទំនុកបំរុង ទាំងទូន្មានសាវកទាំងឡាយដោយពាក្យថាឲ្យទំនុកបំរុងនោះដែរ ដែលគេថានោះត្រៃវិហើយ ។

(១៤៤) កាលបើព្រះជ័មានព្រះភាគ(ទង់ត្រាស់យ៉ាង៍នេះហើយ សីហសេនាបតិ៍ ក្រាបបង្គ័ទ្ធលព្រះដ៏មានព្រះភាគយ ងែនេះថា បពិត្រព្រះ អង្គដ៏ចរើន ភាសិតរបស់ព្រះអង្គីពីកោះណាស់ បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចរើន កាសិតរបស់ព្រះអង្គពីពោះណាស់ បពិទ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ធម៌ដែលព្រះអង្គ សំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយយាងនេះ គួរនាដុចជាមនុស្សចាប់បើក របស់ដែលគេជាច់ចុះឲ្យជាប្រើ្ន ពុំ នោះដូចជាមនុស្ស បើកបង្កាញ របស់ដែលគេលាក់បិទចាំង ពុំនោះសោតដូចជាមនុស្សអ្នក ច្រាំថ្ងៃវដល់ អ្នកវង្គេង ឬក៏ដូចជាមនុស្សកាន់ប្រទីបប្រេងទោលបំភ្លុំក្នុងទីងជំនំដោយ គិតថា មនុស្សមានក្អែកមើលឃើញនុវ្វប្រទាំងទ្បាយចាន បតិ៍(ត្រៃះអង្គ ដ៏ចំរើន ១្ញំព្រះអង្គនេះសុមដល់នូវិព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ពែះភិក្ខុសង្ឃផង ថាជាទីរពុក សុម្ភពេះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបនូវទ្វ ព្រះអង្គ ថាជា ៖ បាសកដល់ ហើយនុវិព្រះរតន ត្រ័យថាជាទីរពុក ស្មើដោយ ជីវិត តាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់ថា ម្នាលសីហ: អ្នកឯងឲ្យធ្វើនវិការគិតជញ្ជាំងមើលសិន ឯការគិតជញ្ជាំងមើល (នោះ)

នៃយប់ដកេ មហាវក្ដោ

តុម្ពាធ៌សាធ ញាតមខុស្សាធំ សាឌុ ហោត់តំ ។ ៩មិ-នាទាហ៍ កណ្ដេកកៅតោ វចនេន ភិយ្យេសោ ម**ត្**លយ អត្តមយោ អភិជ្រ្គា យំ ម៉ ភភក ឃុំមោល អណុច្នៃការ ទោ សីហ ការោហ៍ អនុវិទូការោ តុម្ពាធិសាធ ញាតម-ឧុស្សាន សាធុ ហោត់តែ មំ^(•) ហិ កានេ ក្រភាត់ត្ថិយា សា-វេក លភិទ្ធា កោះលក់ខ្សុំ វេសាល៍ ខ៩ក់ ខវិទាយៀ ស់យោ ទោ អម្ពុក សេនាបត់ សាក្តេត ឧបកតេត អថ ខ បន ទំ ភភវ ឃាំមាល អនុវិទូការ ទោ ស៊ីហ ក្រសា អសុវិទូកាហ តុម្ចាន់សាន់ ញាតមនុស្សាន់ កាញ យោតីតំ រាសាល់ ភាព ខុតិយម្បី ភកវត្តំ សរ-លាំ កញ្ចុំ ជម្ពា ក់ក្នុសជុំព្រា ខ្ទេសក់ ខំ កក្វ ಐರ್ಣ ಆಧಿಕಾಡ ರಾಯ್ಯಕ್ಕು ಕಾರ್ಯ ಆಪಿತ್ರ ನ ಜೆಗಾಫಿ

^{9 2.} BR J

វិនយបិជិត មហាវិត្ត

ជាកិច្ចប្រពេលសមនុស្សជាអ្នកដឹងទាំងឡាយ ដូចអ្នកឯង(ខេះ)។ សីហ-សេនាបត់ក្រាបបង្គ័ទូលថា បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គគ្រើតកអររីក nw ជាច្រើនលើសជាងប្រមាណ តាមព្រះពុទ្ធជីការបស់ព្រះមានព្រះ ភាគ ខេះ ដ្បិត ព្រះមាន ព្រះភាគ ខ្ទុំ ន័ត្រា សុខិ៍ ន ភ្នំព្រះអង្គ ថា ម្នាលសីហ: ច្ចរអ្នកឯងផ្ដើនវិការគិតជញ្ជឹងមើលសិន ឯការគិតជញ្ជឹងមើល (នោះ) ជាកិច្ចប្រពេលសមនុស្សជាអ្នកដឹងទាំងឡាយ ដូចអ្នកឯង(នេះ) បពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន តិ្តិយដទៃទាំងឡាយ បាន១ំព្រះអង្គជាសាវក មុខជាគេ នាំគ្នាលេកទង់ជុំវិញ ក្រង់វេសាលីទាំងអស់ រួច (គេប្រកាសសេចក្តី) ថា យើងទាំងឡាយបានសីហសេនាបតិមកជាសាវកហើយ ក៏ក្នុងកាលឥឡូវ នេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ ត្រាស់នឹង១ំព្រះអង្គ យ៉ាងនេះថា ម្នាលសីហ: ច្ចរអ្នកឯងធ្វើនូវការគិតជញ្ជាំងមើលសិន ឯការគិតជញ្ជាំងមើល (នោះ) ជា កិច្ចប្រពៃរបស់មនុស្សជាអ្នកដឹងទាំងឡាយ ដូចអ្នកឯង (នេះ) បតិ[គ[ពះ អង្គីដ៏ចំរើ**ន ខ្ញុំ** ព្រះអង្គ នេះសូមដល់នូវ **ព្រះ**ដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង៍ថាជាទីពេក ជាគំរប់ពីរដង សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់ ជាបន្ទវទ្ធិព្រះអង្គថាជាទបាសកដល់ព្រះរតន[ត័យ ថាជាទីរពុកស្មើដោយ ជីវិត តាំងអំពីថ្ងៃនេះទៅ 🤊 ព្រះមានព្រះភាគ**ឲ្**ង់ត្រាស់ថា ម្នាលសីហ:

ភេសដ្ឋក្នុត្តកេ សីហសេនាបតិវត្តម្លិ ១បាសកត្តទេស**នា**

ទោ នេ ស៊ីមា និកឈ្មាន់ ង្ខានកូតំ គុល់ យេន នេស់ ឧបកតាធំ ចំណ្ឌូក់⁽⁾ ឧកត្វ មញ្ញេស្ត៍ ។ ត់មិនាទាហ់ ភឌ្ណេ ភភវតោ វខ្មែន ភិយ្យេសោ មត្តា យ អត្តមរេល អភិពន្ធា យំ មំ ភភក រៀវមាហ ឧីឃវត្តំ ទោ គេ សំមា និកឈ្នាន់ ង្ខានក្តុំ កុល យេន នេស់ ឧបកតាធ៌ បំណ្ឌក់ ឆាត់ ូ មញ្ញេយ្យាស់តំ សុតម្មេត់ កន្តេ សមយោ តោតមោ ឃុំមាល មយ្ណមៅ ខាន់ នាត់តំ ខ អញ្ជាស់ នាន់ នាត់តំ មយ្ឈម សាវកាន់ នាច់ ឧាត្វ ជ អញ្ញេស់ សាវកាន់ នាច់ ឧាត្វ មហ្គមៅ ឌិឌ្ឌំ មហច្ចល់ ឧ អត្តោសំ ឌិឌ្ឌំ មហច្ចល់ មយ្ឈមា សាវភាន៍ ឧ៍ខ្ញុំ មហប្លល់ ន អញ្ចេស់ សាវ-កាន់ ឱំឆ្នំ មហបួលឆ្នំ អ៩ ខ បន មំ ភភវ និកឈ្នេ-សុប៌ ជានេ សមានបេត អប់ច កន្តេ មយមេត្ត កាល់

ទ ឱ. ប៉ណ្ឌព្រំ ។

ពេសជ្ជព្នុត្តពះ និទានសីហសេតាបតិ ការសំណែងនូវការៈនៃខ្លួនជាឧបាសព

ត្រក្លួលរបស់អ្នកជាអណ្ណ និបម្រង់ពួកនិគ្គាណ្ឌ ជាយូរណា សមកហើយ អ្នក សំគាល់ថាជានអ្នកណានឹងឲ្យបណ្ឌ ជាតដល់តិវិយដែលចូលមកនោះ សីហសេនាបតិ៍ កាបឲ្យបថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គគ្រែកអវ រីករាយការ(ច្រិនលើស(បុមាណ តាមពុទ្ធដីការបស់(ពុះដ៏មាន(ពុះភាគនេះ ជ្យិត[ព្រះជីមាន[ព្រះភាគ[ខ្ពង់[ត្រាស់នឹង§ ព្រះអង្គ្រយ៉ាងនេះថា ម្នាលសីហ: តែកូលរបស់អ្នកជាអណ្ដូ ន៍បមែនពួកនិគ្រណ្ឌ ជាយូរណាស់មកហើយ អ្នក សំគាល់ថាជានអ្នកណានឹងឲ្យបិណ្ឌបាតដល់និគ្រណ្ឌដែលចូលមកនោះ វិញ បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពាក្យនេះ១ំព្រះអង្គស្ដាប់បានហើយ ថាព្រះ សមណៈគោតម (ទង់ ត្រាស់នឹង 🧃 យាង នេះថា អ្នក ត្រវិទ្យុទានដល់គថាគត តែម្យ៉ាង៍ មិនត្រវិទ្យុទានដល់ពួកនិគ្រណ្ឌដទៃទេ អ្នកត្រវិទ្យុទានដល់សាវក របស់តថាគត់តែម្យ៉ាន៍ មិនត្រវិទ្យិទានដល់ពួកសារករបស់ពួកនិគ្រណ្ឌ ដទៃទេ ទាន់ដែលអ្នកឲ្យហើយដល់តថាគត ជាទានមានផល (ច្រិន ទាន ដែលអ្ភាឲ្យហើយដល់ពួកន់ គ្រិណ្ឌដ ៃ ៩៣១៩មិនមានផល (ច៊ែន េ ទាន ដែលអ្ភាឲ្យ ហើយដល់ពួកសាវករបស់គ្បាគត ជា**ទា**នមានផល (ប៊្វែន ទាន ដែលអ្នកឲ្យហើយដល់ពួកសាវករបស់និគ្រណ្ឌដទៃ ជាទានមិនមានផល ្រើនទេ ក៏ភ្នុងកាលឥឡូវនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបបុលទំព្រះអង្គឲ្យធ្វើ ទានដល់ពួកនៃគ្រាណ្ណ (វិញ) បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ប៉ុន្តែ 🤊 ព្រះអង្គដ៏ង៍កាល

វិនយប់ជំពេ មហវគ្គោ

ជាជំសុរា្ម រាសាហ៍ ក ្ដេ តត្ថិយម្បី ភកវត្តិ ស លោ កញ្ចុំ ខម្មាំ មួយសុខ្មើល ៩៦សម តុ មួយ សារនៅ អជ្ជីនក្ដេ សាហៅខេត្ត មារហ្វេ មនុស្សី ៤ អនុសោ កក្ស សំហស្ប សេលមតិស្ប អនុឲ្យ៉ូកាខំ កាថេសំ សេយុទ្រីជំ ខានតាខ់ សំលុកាខ់ សក្កាត់ កាមាជំ អន់នាំ ឱ្យ សន្តិលេស ខេត្តម្មេ អន់សំសំ ខគា-សេស ។ យនា ភភក អញាស់ សីហ សេនាបត់ អ៩ យា ពុឌ្ធាជំ សាមុត្តសំភា ជម្មានសភា តំ ប-តាសេស ខុត្ត សមុខយំ និរោជ មត្ត។ សេយុត្រចិ សាម សុខ្ញុំ វត្តំ អបកតកាខ្យុក សម្មនៅ ដេធំ ប-ត្តដ្ឋាយ វាគេ មាល់ មេខាជន្តមាំ ឧម្មីកោ-វាស េ វ៉ាជំ វ៉ាតមលំ ឧញ្ខត្តាំ ឧឧទាធិ យៈធិញ្ចិ ភាគឧលឌគំ ភាស់ខ្ញុំ ចូលេខឧតិទ្ធ ឯ ឯ៩ សេ ភ្នំ

វិនយបិជិព មហាវិត្ត

ដឹសមគួរក្នុងការឲ្យទាននេះ បត្តិត្រាះអង្គដ៏ចំរើន 🤰 ព្រះអង្គនេះសូម ដល់នូវ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ថាជាទីវពុក ជាគំរប់ប៊ីដង៍ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ (ជាបន្ទវ១ (ព្រះអង្គថាជា 🕻 បាសក ដល់ព្រះរតន ត្រ័យថាជាទីរពុកស្មើដោយជីវិត តាំងអំពីនេះទៅ ។ គ្រា **្រះមានព្រះភាគ (ន់ស់ដែ**ងអនុបុព្វឹកថាដល់សីហ សេនាបតិ គឺសំដៃង៍នូវទានកថា សលកថា សគ្គកថា ទោសបេសកាមទាំង៍ឡាយ ដំលាមកសៅហ្មង់ នឹងអានិសង្សក្នុងការចេញបួស ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ [ទ្ធ| ជាបថា សីហសេនាបត៌មានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្ត ច្រុស onគន់វរណ: មានចិត្តកែលយ មានចិត្ត ដែះថ្ងា ក្នុងកាលណា ហើយ ក្នុង ពែះអង្គក់សំដែងនូវធម្មទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡា យតែង លេកឡេីងសំដែងដោយព្រះអង្គឯងគឺ(សំដែង)ខុក្ខ សមុខយ និរោធ មគ្គ ៗ ធម្មតាសំពត់សស្ថាតមិនជិតប្រឡាក់ដោយវត្តមានពណ៌ ឡៅ គួរទទួលទឹក ជែលក់ដោយល្អបាន យ៉ាងណាមិញ ធម្មចុក្ខ គឺសោតាបត្តមគ្គ ជ្រុស ញកធ្លើ *ច្រុស*ញកមន្ទិល ក៏កើតឡើងដល់សីហសេនាបត្តិក្នុងទីអង្គ័យ នោះឯងថា ធម្មជាតណាមួយមានសេចក្តីកេត្តឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតទាំង អស់នោះតែងលេត់ទៅវិញជាធម្មតា ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង ។ គ្រានោះ

ភេសដ្ឋក្នុន្ធកេ សីហសេខាបតិវត្ថុម៉្ហិ «ខ្ចិស្សកតម៉ស់កថា

សេលខត់ ខ្ញុំដូចម្នោ ខត្តខម្មោ វិធិតខម្មោ បរិយោកខ្យុ ជម្មោ តំណូវិចិត្តិច្នោ វិតតតថំតាថោ បងារជួប្បត្តា អចរច្បីឲ្យលោ សង្គ សាសនេ ភកវត្ត ឯកឧកេខ អជ៌វាសេតុ មេ ភាព្ត ភាកវា ស្វាតនាយ ភត្ត សថ្ងឺ ភិក្សា ច្រៀលគឺ ។ អចិកសេស ភេសក តុលាភាបាន ។ អ៩ទោ ស៊ីមោ សេនាបត់ ភេកាតោ អជិកសន់ វិឌិត្វា ជុដ្ឋាយាសលា ភក់វន្តំ អភិវាធេត្វា បឧត្តាណ គាត្វា ច្ចាង។ អ៩ ទោ សុំ មោ សេខាចន់ អញ្គាំ បុរិស អា-ឈាមេស៍ កញ្ចុកលោ បវត្តមំសំ ជានាហ័ត់ ។ អ៩ទោ ភ្នំបោរ មេខាជន ឧមារិ ខេត្តកា អតិកោខ ជហានុ សេខជួញ មេជុខ្មុំ ឧភ្ជាធា ខេត្ត មេជុខ មេជុ អារោចាចេស់ កាលោ កន្តេ ជំដ្នំតំ កត្តធំ ។ អ៩ទោ ឯឧប ជុំ ជំហុស មក្ស ច្នុំ ជុំ ប្រសាល ខេត្ត គ្នុំ ខេត្ត ខេត្ សំហសា្ស សេនាបត់សា្ស ធំបស់ នេះឧបសង្គម ឧប-សត្ថមិត្យ បញ្ហាត្តេ អាសាធ ជំសំជំ សធ្វី ភិក្ខុសផ្សេច ។ តេច សោ ឧខ មានលេខ មានីស់ហា ខ្នុងហើរ

រោសដ្ឋក្ខន្ធកៈ និទានសីហសេតាបតិ ពោលអំពីសាច់ដែលគេធ្វើចំពោះ (៦,8)

សីហសេនាបត់ិបានឃើញធម៌ហើយ បានដល់ធម៌ហើយ បាន ត្រាស់ដឹង ធម៌ហើយ ឈមចុះកាន់ធម៌សិប់ហើយ ភន្ទង់ផុតសេចក្តីសង្ស័យហើយ កាត់បង់នូវសេចក្តីងឿងធ្លល់ ជាអ្នកដល់នូវសេចក្តីក្លាហាន លែងជឿ ស្តាប់បុគ្គលដទៃ គ្នងសាសនារបស់ព្រះសាស្តា ទើប គ្រាបទូលព្រះដំ-មានព្រះភាគដោយពាក្យដូច្នេះថា បត្តិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មាន ពែះភាគព្រមទាំងភិត្តសង្ឃ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំពេះអង្គក្នុងថ្ងៃស្កានេះ ពែះដ៏មានព្រះភាគ (ជើ ទ ្ទលនិមន្តដោយគុណ្ឌភាព ។ គ្រានោះ សីហ-សេនាបតិជីធិថា ព្រះជ័មាន ព្រះភាគ ខ្ទង់ទទួលនិមន្តហើយក៏ក្រោកបាក ទីអង្គ័យថ្វាយបង្គំលា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើប្រទុក្សិណ ហើយ ដើរចេញ ទៅ ។ ទើបសីហសេនាបតិបង្គាប់បុរសមាត់ថា នៃនាយ អ្នកឯងចូរទៅ វកសាច់សត្វស្លាច់ស្រាប់មក ។ លុះកន្ទងរា(ត្រឹយប់នោះហើយ ខេមសីហ-សេនាបត្តិតាក់តែងទាទន័យកោជន័យាហាវដ៏គ្នាញ់ពីសា ហើយចាត់បម្រើ ឲ្យទៅកាបទល្អវភត្តកាលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដឹ ចំរើន (កាលនេះ)ជាកាលសមគ្គរហើយ ភត្តក៏សម្រេចហើយ ។ គ្រានោះ ក្នុងបុព្វណ្ឌ សម័យ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ខ្ទង់ស្បង់ហើយ ខ្ទង់បុរ្តិត ចីវវយាង *ទៅកាន់ផ្ទះសីហសេនាឋតិ លុះច្លល់ទៅដល់ហើយគង់លើតាសនៈដែលតេ* ក្រាលប្រង័ត្តព្រមទាំងកិត្តសង្ឃ ។ សម័យ នោះឯង និ គ្រណ្ឌទាំងឡាយ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

វេសាល៍យំ ដើយាយ ដើយំ ស់គ្បាដគោន ស់គ្បែដគាំ តាហា បក្ស កាន្ទ្តិ អជ្ជ សីហេន សេនាបតិនា ငံုက္ခဲ့ စက္ႏွစ္တဲ့ အေနက္က အေနက် សម េហា គោតមោ ជាជំ ជុខ្ចិស្បុ គាត់ ម៉ស់ បរិភុញ្ជត់ បដ្តិច្នៃ ។ អ៩ខោ អញនារោ បុរិសា យេធ ស៊ីយោ សេនាបត់ គេឧុបសន្តម៍ ឧបសន្តម៍ត្វា ស៊ីបាស្ស សេលព័ស្ស ជឧកឈ្លាក អារោចេស៍ យក្សេកផ្ដេ ជាធេយ្យូស៍ ឯទេ សម្ពីហុលា ខិតឈ្នា វេសាល៍យំ င်္ဂဏဏင်္ဂဏီ က်စ္ခေျခ အေန က်စ္ခေျခအို ကေတာ မခုဏ္ဌ ಹಾರ್ಡ್ಡಿ ಆರ್ಜಿ ಕ್ಷಾಣದ ಚಾರಾಜ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕ್ಷಾಣ್ಣಿಕಿ ಕಾರ್ಕಿ មណៈស្បាត្រាត្តសុប្រាត្ត គាត់ តំ សម ណោ កោត្រមា ជាជំ ងុខ្ទឹសុ ្ត្រ ទំសំ បរិកុញ្ចិ បដិច្ចកម្មភ្នំ ។ អល់ អ ω ្រុ $^{(9)}$ ខឹឃវត្ត់ចំ គេ អ ω ស្ពួត អ $^{(2)}$ តាមា ពុន្តស្បា អុរណ្ឌភាមា ជគ្មស្បា អុរណ្ឌភាមា សច់ស្រ្ប ឧ ខ ខឧ គេ អយុស្ថា ការជំ្ $^{(k)}$ នំ ភព់ជំ អស្តា តុល្ មុសា អក្វុនេះ អញ្ជុំក្នុំនា ១ ២ មយំ ជីវិន-បោត្បិ សញ្ជុំចូ ទាណ់ ជីវិតា វេក ចេយុក្រគាត់ ។

e ឱ. អយ្យោ ។ ៤ ឧ. ដ័រត្តំ ។

វិនយបិឝិក មហាវគ្គ

្យើន (នាំគ្នានៅ) គ្រប់ចែក នៅគ្រប់ផ្លូវត្រឡែងកែងក្នុងក្រង់វេសាលី ហើយផ្គង់ដៃឡើងកន្ទក់កន្ទេញថា ថ្ងៃនេះសីហសេនាបតិសម្វាប់សត្វចិញ្ចឹម ដ៏ជាត់ ។ ធ្វើកត្តបម្រង់សមណៈគោតម សមណៈគោតមដឹងថាសាច់ គេធ្វើចំពោះទ្ងន ក៏នៅតែចាន់សាច់នោះដែរ ។ គ្រានោះ មានបុរស ម្នាក់ ចូលទៅរកសីហសេនាបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយនិយាយទ្វិបដិត តែចៀតសីហសេនាបតិថា បពិត្រលេតដ៏ចំរើន សុមលេកជ្រាបចុះ ពួកនិគ្រណ្ឌទាំងអម្បាលនេះជា (ចើន (នាំគ្នា នៅ) គ្រប់ប្រឹក នៅគ្រប់ផ្លូវ តែឡែងកែងក្នុងក្រង់វេសាលី ហើយផ្គង់ដែឡើងកន្ទុកកន្ទេញថា ថ្ងៃនេះ សីហសេនាឋតិសម្លាប់សត្វចិញ្ចឹមដ៏៣ត់ ១ ធ្វើកត្តប មែងសមណៈគោតម សមណៈគោតមដឹងថា សាច់គេធ្វើចំពោះទូនហើយ ក៏នៅតែធានសាច់ នោះដែរ ។ សំហរសនាបតិនិយាយថា ម្នាលអ្នក ចូរកុំនិយាយឡើយ លោកដ៏មានអាយុទាំងអម្បាលនោះ ជ្រាថ្មានឹង ពោលទោស ព្រះពុទ្ធ ជ្រាថ្នា និងពោលទោសព្រះធម៌ ជ្រុថ្នានិងពោលទោសព្រះសង្ឃ អស់កាល ជាយុរមកហើយ លោកដ៏មានអាយុទាំងអម្យាលនោះ ពោលបង្គាច់ព្រះ ដ៏មាន ព្រះភាគនោះដោយរបស់ដែលមិនមាន ដោយការទទេ ពាក្យមុសាវាទ ដោយពាក្យមិនពិត មិនអស់មិនហើយឡើយ ក៏ឯការពិត (ss:)យើងមិនក្មែងផ្តាច់បង់ជីវិតសត្វ (ss:)យើងមិនក្រែងផ្តាច់បង់ជីវិតសត្វ (ss:)

រោសដ្តក្ខន្ធកេ នដាន់ ឧទ្ទិស្ស ពត់ ម៉ស់ បរិកុញ្ចិតព្វំ

អ៩ ខេ សី យា សេខ បន់ ពុទ្ធប្បុទ្ធ កំក្នុង ខ្លាំ ប្រាំ សេខ ខេត្ត បាន និយេន កោជនិយេន សហគ្នា សន្ត- ប្បាត្តា សម្បាហត្វោ កក់ខ្លំ កុត្តារឺ ជិនិតបត្តចាណ៍ ឯកមន្តំ និសីនិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ទោ សីហ៍ សេខាបតី កក់ នម្ម័យ កស់យ សន្ទសេប្រាំ សមានបេត្វា សមុខ្លេស កំពុំ សមុខ្លេស ក្រាំ សមុខ្លេស ក្រាំ សមុខ្លេស ក្រាំ សមុខ្លេស កំពុំ សមុខ្លេស បក្កាម៌ ។ អថ្លា កក់ ឯតស្មី និទានេ ឯកស្មី បក់លេ ខេម្មី កេខំ កត្វា កំក្តា អមន្តេស ន ក់ក្ខាហ់ ជាន់ ជុំ ស្បា កាន់ មេខំ សំ ប្រាំ ប្រាំ ស្បា បាក់ព្រាយ អប់ តិ ខ្លែស កំពុំ មេខំ មេស អន់ខ្លំ អស្បាំ សំ កិច្ចាហ់ សំ ជំនំ មេខំ មេស អន់ខំ អស្បាំ កំពុំ សំ ក់ក្ខាហ់ សំ មេច មិសំ អន់ខំ អស្បាំ អប់ កិច្ចាហ់ សំ កំពុំ មេខំ មេស អន់ខំ អស្បាំ អប់សំ កិច្ចាហ់ សំ មេខំ មេស អន់ខំ អស្បាំ អប់សំ កិច្ចាហ់ សំ មេខំ មេខំ មេស អន់ខំ អស្បាំ អប់សំ អន់ខំ មេខំ មេស អន់ខំ អស្បាំ អប់សំ អន់សំ អន់ខំ អស្បាំ អប់សំ អន់សំ អន់ខំ អស្បាំ អប់សំ អន់សំ អន់ស

ម្នាញ់ នេះ សេ នេះ មាន នេះ មាន នេះ មេ នេះ មេ

ហសដ្ឋក្ខន្ធកៈ ភិក្ខុកាលដឹងថាសាច់ដែលគេធ្វើចំពោះ (ខ្លួន) មិនត្រូវបរិភោគ

(គានោះ សីហសេនាបតិអង្គាសកិក្ខុសង្ឃមាន(ពះពុទ្ធជាប្រធាន**ឲ្**យផ្អែត ស្តបស្តលដោយទា ទន័យកោជន័យដ៏ថ្កិតថ្កង់ ត្រាតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ e្ស៊ែឈប់ទទួល សោយជាស្រេច ដាក់ត្រះហស្តអំពីថាត្រទើបអង្គ័យ នៅក្នុងទីជីសមគ្គរ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់សីហសេនាបត់ដែល អង្គ័យ ហើយក្នុង ទីសមគួរ ឲ្យយល់ព្រម ឲ្យកាន់យកព្រម ឲ្យភាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ហើយ ក៏ក្រោកហកអាសន: យាងចេញ ទៅ ។ ត្រោះរឿងនេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះ ភាគខ្ទង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយ ត្រាស់ ហៅភិក្ខុ ទាំងទ្បាយមកហើយ (ទង់ (បញ្ហាត្ត) ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកាលដឹងថា សាចគេធ្វើចំពោះ(១៩) កុំគប្បីបរិភោគ ភិក្ខុណាបរិភោគ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ មាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញាត្តិតិនឹងសាច់ដែល បរិសុទ្ធដោយបំផុត៣ យ៉ាង គឺមិនបានឃើញ មិនបានពុមិនបានវង្កៀស។ (១៤៩) សម័យនោះឯង (កង្រេសល្ខសខ្មាយលរិប្បិហ៍) មាន សន្ទុងល្អ មានចំណូថាត់បានស្រួល ងាយនឹងញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រិត្តិ ទៅបាន ដោយការស្វែងកេនឹងការព្យាយាម ។ គ្រានោះ *ព្រះមាន*ព្រះ កាត់ (ទេសាស ទៅកាន់ ទី ស្វាត់ សម្ងំនៅក្នុង (ព្រះកម្មដ្ឋាន ទើប (ទុន់ តែះរិះ ដោយ ព្រះទ័យ យ៉ាង៍នេះថា ខាទន័យ ភោជន័យ : ទាំង៍ ឡាយណាដែលគថា -គតបានអនុញាត ហើយដល់ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ក្នុងកាលដែល ស្រុកមានអំណត់

វិសយចិដិពេ មហាវិញ្ចៅ

ឧល្វក្សាណ្ឌ អន្តោវត្ត អន្តោបត្ត សមមព្រ ឧក្សាត-ប្បដិក្សាត់គា ត់ តោ ជ័សដំ ប្រភេត្ត បដិក្សាត់ វេជដ្ឋ ទោក្សដ្ឋ អដ្ឋាចិ ខុ ទោ តាធិ ភិក្តុ ចាំភុញ្ជូតិត ។ អ៩ទោ កក្ស ស្រយ្ណសម្លាំ បដ្ទិសហ្វាល ជ្រឹត្រា អាយៈស្មត្តំ អានខ្ញុំ អាមខ្ពេស យោធិ តាធិ អាធឲ្ មហា ភិទ្ធិន អនុញាតានិ ឧុត្តិទ្ធោ ឧុស្សស្ប ឧុស្វកបណ្ដេ អណ្តៅតំ អណ្ដេចកំ សាមំបក់ ឯក្សានប្រជុំក្សានក់ តតោ ជំហដ់ ឲ្យកត្តំ បដិត្តហ៊ុតំ វេជជ្ជ ចោក្សជ្ជ អដ្ឋាចិ ឧ ទោ តានិ ភិក្ខា បរិភុញ្ជូនិតិ ។ បរិភុញ្ជូនិ កក្សត៌ ។ អ៩ទោ កក្ស វាតស្មី ចំពានេ វាតស្មឹ បការណេ ជម្មី កម់ កាត្យ កិក្ខា អាមន្លេសំ

វិនយប៌ជិក មហាវិត្ត

មានសន្ធង៍មិនល្អ មានបណ្ដូចាត់បាន ដោយលំបាក គឺវា ទន័យ កោជន័យ: (អកហ្វិយកុដិ) ចំអិនភាជក្ន ដែលខុតដាក់ខាងក្ន ភិក្ខុខ្លួលរបស់ជា ឧគ្គហិត ភិក្ខុចំអិនដោយ ១នឯង ដែលគេនាំ**មកអំពី** ដែលភិក្ខុខទួល បគេនក្នុងវេលាមុនភត្ត វត្តនៅក្នុងៀត នៅក្នុងស្រះ កក្នុងថ្ងៃនេះ កក្តុភាំងឡាយនៅបរិភោគកត្តទាំងនោះប្ លំដាច់នោះ (ពុះដ៏មាន (ពុះភាគចេញអំពីការសម្ងំនៅក្នុង(ពុះកម្មដ្ឋានក្នុងវេ-ទា ទន័យ កោជន័យ: ទាំង ទ្បាយ ណា ដែលតថា គត់**ពុន** អនុញាត ហើយដល់ភិត្តទាំងឡាយ ក្នុងកាលមានអំណត់ មានសន្ទង៍មិន ល្ម មានបណ្ណាណ្តាណ្ឌា មេហេល លំណុក គឺភាទន័យ កោជន័យ: ដែលឲុកជាក ខាងក្នុង នឹង ចំអិនខាងក្នុង (អកហ្វិយកុជិ) ភិក្ខុ ចំអិនដោយខ្លួងឯង ភិក្ខុ ខេរួល រស់ជាខុត្តហិត ដែលគេនាំមកអំពីទីនោះ ដែលភិក្ខុទទួលប្រគេនក្នុងវេលា វត្តនៅក្នុង (៣ វត្តនៅក្នុង (ស៖ កក្នុង ថៃ្ងនេះតើកិត្តាង-ទ្យាយនៅបរិភោគកត្តទាំងនោះឬអ្វី ។ ព្រះអានន្យុក្រាបបង្គ័ទ្ធលថា បពិ[ត្ថិពេះដ៏មានព្រះភាគ ភិក្ខុទាំងីឡាយនៅបរិភោគនៅឡើយ េស្ត្រាះនិត្តនេះ ដំណើរនេះ ទើប (ពុះដ៏មាន (ពុះភាគ(ទង់ធ្វេន្តវុធម្មភបា ត្រាស់ ហៅភិក្ខុខាំងទ្បាយមកហើយ (ខង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

រោសដ្ឋក្នុន្ធពេ ដានបទវត្ថុម៉្ហិ កប្បិយាភូមិ បម្មតិ

យាធិ តាធិ ភិក្ខាវ មយា ភិក្ខាធំ អនុញាតាធិ ឧត្តិក្ខេ ឧស្សស្ស ឧលុភិខណ្ឌ អនោវត្ត អនោបត្ត សាមបត្តិ ရောက္လည္းဆိုက္လည္းဆို အေကာင္းတည္း လုပ္ခန္းလည္း အေ វជដ្ឋ ទោក្ខាដ្ឋ តាលាហំ អដូតក្ដេ បដិក្ខិលាម៉ា ឧភិក្គាវ អន្តោវគ្គុំ អន្តោបត្តំ សាមបត្តំ ឧក្តហិតព្យដិក្តហិតគាំ បរិកុញ្ជិតព្ំ យោ បរិកុញ្ជេយ្យ អាបត្តិ ឧុក្ណដស្ប ។ ឧ ខ ភិក្ខាឋ តតោ និសដ ខ្យុកត្តំ បដិក្សាត់ វេជ្ជ ទោត្តារដ្ឋ កុត្តាវិល បក់តែន អនត់វិត្ត បក្កៃញ្ជិតឲ្យ យោ ညွှေ့မျည့်ကျ ကနာင်း၏ မာက္ဆဏီ နှ

ម្នាស់ក្នុ មាខេត្ត ខេត្ត ខេត្

ភេសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ និទានពួកមនុស្សអ្នកដន្តបទ ទិសាយអំពីការសន្មតិកម្បីយភូមិ

গ ទទ័យ កោជទ័យ: ពុំ ឥ ឡាយ ណា<u>ដែល គថា គតអនុ ភ</u>្លាត ហើយដល់ ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងកាលមានអំណត់ មានសន្ទុងមិនល្អ មានបណ្តបុាត បានដោយលំបាក គឺខាទន័យកោជន័យដែលទុកដាក់ខាងក្នុង នឹង<u>ចំ</u>រាំន ខាងក្នុង (អកប្បិយក្ដ) ភិក្ខុខំអិនខ្លួនឯង ភិក្ខុខខ្លួលបេស់ជា ៖ គ្គូហិត ដែល គេនាមកអពីទីនោះ ដែលភិក្ខុទទួល ប្រគេនក្នុងវេលាមុនកត្ត វត្តនៅក្នុងវៀត វត្តនៅក្នុង[សះ ឥឡូវនេះ តថាគតហាម**ភាទន័យកោ**ជនីយទាំងនោះ តាំងពីថ្ងៃនេះទៅ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកុំគប្បីបរិកោគនូវ១ា ខនិយ កោជន៍យជាអន្តោវុត (ខុកដាក់ខាងក្នុងអកហ្វិយកុដិ) អន្តោបក្ក (ចំអិន ខាងក្នុងអកប្បិយក្ដ) សាមបក្ក (កិក្ខ្សុងនេខ្លង់ង) «គ្គហិតប្បជិត្តហិត (កាន់ជាមុនហើយទើបឲ្យគេ $\left(v$ គេន $\right)$ បើកិត្តណាបរិភោគ $\left(\pi$ វអាបត្តិ ទុក្ខដ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុនាន់រួចហើយ ហាមកត្ត ហើយ កុំគហ្វីនានអនតវិត្តកោជន (កោជនថ្មោង) គឺ១ាទន័យកោជន័យ ដែលទាយកនាំមកអំពីទីនោះ ភិក្ខុទទួលក្នុងវេលាមុនកត្ត វត្តដែលតាំង នៅក្នុងក្រែ វត្តដែលតាំងនៅក្នុងស្រះ បើកិត្តណាបរិភោគ វិនយធរ ត្រវ កាត់សេចក្តីតាមអា**បត្តិ** ។

(១៣០) សម័យនោះឯធ៍ ពួកមនុស្សអ្នកជនបទផ្ទុកអម្បិលទ្វះ ប្រេងទ្វះ អង្គរទ្វះ ទាទន័យហារទ្វះប្រើនមុខក្នុងរទេះទាំងឡាយ ហើយ

វិសយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

សេខាដព្យាំខ្ញុំ កាត្រៃ អច្ចន្ទំ យនា ១៩ភាឌី លក់ស្បាម តឧា ភត្តំ ការែហ្គមាត់ ។ មហា ច មេឃោ ឧឌ្ឍតា មេហទុំ ។ អ៩ទោ នេះ មនុស្ស យេខា-យស្មា អាខណ្ឌ គេខេ្តសង្គ័មិសុ ១០សន័មិត្យ អាយ-ក្មខ្ញុំ អាធន្លំ សិតឧភេទុំ ៩៦ កន្តេ អាធន្ល ពេញ លោណ៍ខ្មុំ គេលំខ្ញុំ គណ្ឌល់ខ្ញុំ ទានជ័យខ្ញុំ សគ្គដេស្ អាហេចិតា ភិដ្ឋឆ្មុំ មហា ច មេឃោ ឧក្កតោ ភទ ខ សេ ងទើ មាចថិ ឧទ្ទឧ^គនសិទ្ធ ត **មនុសេ** មាល្សាំ អានស្ដោ ភភពតា ៧នមន្តំ អាពេចសំ ។ នេះសាំ អានជូ សម្ប៉ោ បច្ចុន្តិទំ ប៉ែញ គេច្បីយក្ទុម សម្មន្តិត្វា តេត្តក្រសេតុ យំ ស ឡោ អាគាផ្គុំតំវិហារំវោ អឌ្ឍយោគំ វា ខាសាខំ វា សម្ម័យ វា កុសា វា ៧វញ្ច បឧ ភិក្ខា សម្មរ្និតពោ ។ ព្យុត្ត ភិក្ខា បដិពលេខ សញ្ជោ ញាមេនញ្វេ សុណាតុ មេ កន្តេ សង្ខោ យន់ សឡូស្ស មត្តគាល់ សង្បោ ឥត្ឌម វិហារំ

វិនយបិដក មហាវត្ត

បង្វិលរទេះមកឈមនៅក្បែរក្វោងទ្វារខាងក្រៅរារាមដោយបង្គីថា យើង ទាំងទ្យា យនឹងបាននូវលំងាប់(ទឹកន្លែង)ក្នុងកាលណា យើងនឹងធ្វេកត្ត(ថ្វាយ សង្ឃ)ក្នុងកាលនោះ ។ (ក្នុខពេលនោះ) មហាមេឃក៏ឲ្យម៉ែ ឡើង ។ *- ត្ត*កមនុស្ស**ទាំ**ងអម្បាលនោះចូលទៅរក(ត្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ លុះចុលទៅដល់ហើយ ទើបទុល្យពះអានន្ទដ៏មានអាយុដោយពាក្យដុច្នេះ មកល្បៈ ទៅក្បែរក្វេងទ្វារនេះ **ចុនពេល**នោះបហាថេះបក់ទុំទឹម ទ**៊**្ន័ង បត្តិត្រាះអានន្ទដ៏ចំរើន មនុស្សអ្នកនៅក្នុងជនបទទាំងនោះ គួរប្រតិបត្តិ ដុប្រមេញទៅ ។ គ្រានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុក្រាបទូលសេចក្ដីនុះចំពោះ ពែះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (នៅត្រាស់ថា ម្នាល់អាននូ ហ្គេលីយចុះ បើសង្ឃព្រាថ្នានៅទីណា គឺជាវិហារក្ដីអង្គាយោគក្ដី ទ្រុសាទក្ដី ព្រសាទ ត្រងិលក្តី គូហាក្តីដែលនៅចុងក្រោយគេ សង្ឃចូរសន្នត(នូវទីនោះ) ឲ្យ ជាកប្បិយភូមិ ហើយឲ្យអ្នកជនបទទាំងនោះនៅក្នុងទីនោះចុះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បីសន្មតយាងនេះ គឺក់ក្ខុពាអ្នកគ្នាស បតិពលគប្បី **បុង្គស**ង្ឃឲ្យដឹងថា បត្តិត្រៃះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម**ត្រ**ះសង្ឃស្លាប់**ខំ** បើកម្ **មាន**កា**លសមគ្**រុជល់សង្ឃលើយ សង្ឃគប្បីសន្មតិហោះឈ្មោះនេះឲ្យជា

ၾဂါ့ကြာနဲ့ နာဂ်ာ၊ ဇီကါ ၈ ၅ မာ ဆို ၈ နာဟာ မ មេ ភៈខ្លេ ស ខ្ញែរ ស ខ្លែវ ត់ ត្តា ឆ្នាំ ម វិហារំ ក ប្បិយក្ខមឹ សត្វធ្លាំ ១ លស្បាយសូ តោ ១មត់ ឥត្ឌម្រស្ប រូសារមារ យន្ទិលនិទួល មានីខ្លួន មោ សិសាមារិ យងារ ឧត្តមតំ សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មានា សង្ឃេន ឥត្តឌ្នាមោ វិហាពេ ភេទ្បីយក្ខុមិ ។ ១មត់ សថ្យស់ នុស្ស នុស្ស ១ ស្គមទំ ១វេយម៉ូន ១ នេះ ខា ខាន សមយោន មនុស្សា នឡៅ សម្មា အိုကာလ $^{(\mathbf{a})}$ အေးရွီယာက္မစ်ယာ ယာရလော ဗစ $\hat{\mathbf{a}}$ အရွာ $\hat{\mathbf{a}}$ បច្ចុំ សូមាន សម្បានេទ្តិ មំសាន កោដេទ្តិ តាដូច ដាលេខ្លំ ទប្លាស់ខ្លំ មហាស់ខ្លំ ការេខ្លំ ។ មទៅរម្ សេ ឯងង ខ្ញុំលា ឧជំទាមកា ឧជំគឺ-យ ខ្សាសខ្ញុំ មហាសឌ្គ កាកោរសេឌ្គំ សុត្វាន អា-ព្រភាទ មានខ្ញុំ មានខ្មែរ ម្នេច សេ មានខ្ញុំ ឧត្វាស់ខ្លោ ចំបាស់ខ្លោ ការការសៃខ្លោត ។ ឯត់ចោ អទ្តេ មនុស្ស ឥឡេះ សម្មទំទោយ កញ្ចេញម៉ែយ យាក្យហា បទត្តិ ភត្តាធ៌ មទត្តិ សូខាធ៌ សម្បានេធ្វិ

ខេទ សេក្សិយា ។

ពេសដ្ឋក្ខន្ធកៈ និទានមនុស្សអ្នកដិនបរ និយាយអំពីការសិត្តតិកប្បិបក្សិ

កហ្វ័យកុម៌ ។ នេះជាញត្តិ ។ បតិ៍ តែ ព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូម ព្រះសង្ឃស្លាប់ 🧕 សង្ឃសន្មតវិហារឈ្មោះនេះឲ្យជាកប្បិយកូមិ។ ការសន្មតវិហារឈ្មោះ នេះឲ្យជាក់ហ្វិយភូមិ សមគ្គរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា មានអាយុអង្គនោះគប្បីសៀម បើមិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គ ណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីនិយាយទៀត ។ សង្ឃចានសន្មភ វិហារឈ្មោះនេះឲ្យជាកញ្ជិយកូមហើយ ។ ការសន្មតិនេះសមគ្លុដល់សង្ឃ ហេតុនោះទើបសង្ឃសៀមនៅ ។ ១សូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយពាការ សៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ សម័យនោះឯង មនុស្សទាំងឡាយដាំបបដោំ ច្បាយសូសមូចិញ្ច្រិស្ត្រទុស ធ្វើសំឡេងគឺភកងក្នុងកប្បិយកូមិ ដែល សង្ឃសន្មតឲ្យនោះឯង ។ ព្រះដ៏មានព្រះកាគ់ (ទង់តែនទ្បើងក្នុងវេលា បច្ចសសម័យនៃពត្រឹច្បនព្ទស់ឲ្យឥគ៌កក្សទាំង ទៀវៗ $t^{(\epsilon)}$ လူးឮហើយ ទើប ទ្រង់ ត្រាស់ ហៅ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមកស្លាថា ម្នាលអានន្ទ សំ-ទ្វេជគឺកក្សញ់ង ទៀវញានោះគេជាសំឡេងអ្វី ។ ព្រះ៣៩ខ្លួកបបង្គំខុល ឋា បញ្ចិត្តព្រះអង្គដ៏ចរនេះ ឥឡាវនេះ មនុស្សទាំងឡាយរ៉ាបបរជាំហ្មាយស្

សំឡេងដូចក្អែកកញ្ជ្រៀវ ។

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

. មុសាធ្នំ គោឌ្គេធ្នី តាដ្ឋាធិ ដាលេខ្មុំ សោ ៧សោ ភកវ ឧទ្ធាស់ខ្មោ មហាស់ខ្មោ កាកោរស់ខ្មែរទំ ។ អ៩ទោ ក្នុង ស្ត្រី ខ្លួន ស្ត្រី ខ្លួន ស្ត្រី ខ្លួន ស្ត្រី ខេត្ត កាត្វា ភិក្ខា អមន្តេស៍ ន ភិក្ខាវ សម្មតិកា^(១) គេច្បឹ-យក្ទុម បក្ដេញត្រអា យោ បក្ដេញយ្យ អាបត្ដ ឧត្ដាន។រួ អនុជានាម៌ ភិក្ខាវ តំសេរ្ត កាច្បីយក្មេចយោ នុស្សា ឧស្តិកាំ តោនិសានិកាំ កហបត់កង្គ^(៤) ។ សេខ ទោ បន សមយេន អាយុស្មា យរេសដោ ក៏លានោ មោរតិ ។ តែសុទ្ធាយ គេសជ្ជាធំ អាហាយធំ្ត ។ តាធំ ក់ចុះ ពេល វាសេឆ្នំ ។ ឧក្គេចំណូកាច់ ទានឆ្នំ ចោកចំ ហគ្គើ ។ ភក់ពេល ឯតមត្ត អាហេ ខេសុំ ។ អនុជាលាមិ

ខ ធ. សម្មតី ។ ៤ ធ. គហបតិ៍ត្តិ ។

វិសយបិឝិក មហាវគ្គ

សម្មចិញ្ច្រិសាច់ពុះ សក្សត់កប្បិយកម្ម ដែលសង្ឃសន្មតនោះឯង បតិត្រិ ព្រះដ៏មានព្រះកាត សំឡេងគឺកកង់ទាំង ទៀវ ភាពនោះជាសំឡេងទុះឯង ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ចើបព្រះដ៏មានព្រះកាត់ ៤ង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយ ៤ ង់ត្រាស់ ហៅក់ត្តូទាំងឡាយ មក ៤ ង់បញ្ជាត្តថា ម្នាលក់ត្តូទាំង-ឡាយ ក់ត្តូមិនគួរ បើប្រាស់នូវកប្បិយកម្ម ដែលសង្ឃសន្មត េ ក់ត្តុណា ប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ មាលក់ត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត នូវកប្បិយកម្មបីយ៉ាង គឺ ស្សាវនន្តិកា (១) ១ គោនិសាទិកា (២) ១ គហបតិ-កា (៣) ១ ។ សម័យនោះឯង យសោជក់ត្តដ៏មានអាយុមានជម្ងឺ ។ មនុស្ស ទាំងឡាយទាំកេសដ្ឋ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់លោកនោះ ។ ក់ត្តូទាំងឡាយ ទុកជាក់គេសដ្ឋទាំងនោះទាងក្រៅ(លំនៅ) ។ សត្វតូច ១ (មានកណ្តា) ជាដើម ទំពាស់ខ្វះ ពួកចោលចេយកទៅខ្វះ ។ ក់ត្តទាំងឡាយក្រប បង្គំទូលរឿងទុំ៖ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះកាត ។ ព្រះអង្គ ខ្ពស់ តាស់ថា

អដ្ឋកា កញ្ជីយកុដិដែលសង្ឃសូត្រិត្រមញ្ជា កញ្ជីយកុដឹ ការាម យើងទាំងឡាយធ្វើ កញ្ជីយកុដិដូច្នេះបីដង ហើយកសាងឡើង ឈ្មោះថា ឧស្សាវឧត្តិកា ។ ៤ ខ្ទមតូច ឬរោងតូច ដែលបាស់ត្រាំគ្រាដូចរោះគោ គួរដាកញ្ជីយកុដីបាន ឈ្មោះថា កោនិសាទិកា១ មានពីរយ៉ាង គឺ សេខាសនៈដែលគ្មានរបង ឬដញ្ជាំង ឈ្មោះថា អារាមគោនិសាទិកា១ សេខាសនៈទាំងអស់ ដែលមានរបង ឬដញ្ចាំងខ្វះក្ដី មិនមានខ្វះក្ដី ឈ្មោះថា វិហារគោនិសាទិកា១។ ៣ មនុស្ស ទាំងឡាយកសាងអាវាសហើយគេនិយាយថា សូមហោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ច្រើប្រាស់ទូវ (កញ្ជីយកុដិ) នេះចុះ កញ្ជីយកុដិនេះឈ្មោះថា គហបតិកា ។

រោសដ្ឋកូន្ធកេ ប់តូសុ កច្បីយភូមីសុ មេណ្ឌកគហបតិវត្ថ

កំក្បៅ សម្មត់ក់^(*) កាប្បិយភូមិ បរិក្ញៀត់ ។ អនុជា សមិ កិក្បា ចតសេក្ កាប្បិយភូមិយោ ឧស្សាវខេន្តិក់ កោនិសានិកា កហបត់កា សម្មតិកាន្តិ ។

^{🔸 🤋} សម្មតិ ។ 🔈 ១. ភទ្ទិយ៩១ល ។ ៣ ៕. ស្ទូប្បញ្ជូនព័ ។

រោសដ្ឋិត្តន្ទុក៖ កញ្ជី។ ភូមិ ៤ យ៉ាង និកខៈមណ្ឌកគហបតិ

ម្នាល់កិត្តតំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកទាំងឡាយ បើប្រាស់នូវ កហ្វិយកូមិ ដែលសង្ឃសន្មតឲ្យ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត នូវកហ្វិយកូមិ ៤ យ៉ាង គឺ ឧស្សាវនន្តិកា ១ គោនិសាធិកា ១ គហបតិកា ១ សម្មតិកា^(១) ១ ។

(๑៣๑) សម័យនោះឯឪ មេណ្ឌកគហបក់នៅអាស្រ័យក្នុងក្រុង
កំខ្ចុំឃ:។ សេដ្ឋីនោះមាន៩ទូនុភាពខាងឯកក់ដំរះរូវសីស (ក្បាល) ច្រប្រើ
គេឲ្យលោសជន្រីកស្រៃហើយទើបអន្តយខាងក្រេមព្រះ។ ពារស្រែក៍សាប់
តែធ្លាក់ចុះមកអំពីអាកាសពេញទាំងជន្រឹក ។ ឯករិយា (បេស់សេដ្ឋីនោះ)
មានឥទ្ធានុភាពខាងឯចូលទៅអង្គុយជិតថាសមួយមានចំណុះមួយអាឡិត
កំ(៤) និងថាសមួយសម្រាប់ដាក់សមូនឹងមូបក្រៀមហើយអង្គាសនូវបុរស
ជាខាសកម្មករដោយកត្ត ។ បើសេដ្ឋីករិយាមិនខាន់ក្រោកខ្បើង កត្តនោះ
ក៏មិនចេះអស់ទៅ ។ កូនប្រុស (បេស់សេដ្ឋីនោះ) មានឥទ្ធានុ
ភាព ខាងឯកាន់យកថង់មានចំណុះមួយពាន់ (កហៈបការៈ) ហើយឲ្យ
វង្សាន់ដល់បុរសជាខាសកម្មករអស់ ប៉្រុមួយខែ ។ បើថង នៅតែក្នុងដែលសំ

ទ កុដ្ឋដែលសង្ឈប្រកាសដោយញត្តិទុតិយកឬស្សតឲ្យជាកម្សិយកុដិ ហៅថា សម្មតិកា។ ៤ បូនសទ្បីជាបួយរកឡូក ។

វិស្សបំណា មហាវក្ដោ

សេទិស្ស ។ មាល្បៈមាល សុរិជិស្ស មុសិស្ស សេខ သေါက်းလေး၊ မရုမျှောလ**်ကံ မဲ**မက် ရမ**်**ဆီမိရှာ အား**႕**. កាម្មការទារសេស្ប្ ជម្នាស់កាំ ភត្ថំ ខេត់ ។ ជ តាវ ខ្ ខ្លួន ឈុះ សា ខ ដ្រឹន្ ឯ សម្រាំ ព្រះ ឥឌ្ធាឧុភារេក យោធិ វាគោន ឧឌ្គ័លេន កាសន្តស្ប សត្តសិតាយោ កញ្ចៀ ។ អស្បាស់ ទោ ១៩ មាក-យោ សេខិយោ តិទ្ហិសារោ អម្លាក់ កាំរៅជិនេ កខ្ចិយេ ឧក្សា មេណ្ឌាកោ សល្ខត់ បដ្ឋអេត់ ត្រូវ រាវ្យាថា ឥឌ្ធាឧការោ សំសំ ឧមាល់ត្វា ឧញ្ជាតា សម្មជ្ឈមត្វា ពហ៍ខាប ធំសំខត់ អត្តហ៍ក្តា ឧញ្សារ ជាក ជិបត់ត្វា ဆက္ကာက**ံ** မွေးကိ**ောက်တာတ သ**ိုးကျောင်း နေးသွားရကားက သွင်္က-យោះ អាធ្យក់ថាល់ក់ នុមធិសិធិត្តា ឯកញ្ចុ សូម-កំញូរថាំ ខាសកម្មេចប្រើសំ កត្តេខ បរិសៃទាំ ឧ សាវ នុ ភ្លេស លោវ មា ខ ជុំជាន្ទ ជុំឧមរិ ក្សាខែ មុខិរ-ជ្ភាហ ស់គំ យោ សមាស្ទ្រាំគំ ឧមោត្វ ស្មែតម្ន

វិសយចិដ្ឋា មហាវគ្គ

សេដ្ឋបុត្តនោះដ្យាបណា វង្គាន់នោះក៏មិនចេះអស់ទៅដ្ឋាបនោះ។ ក្លួនប្រុសា ស្រែ(បេសសេដ្ឋនោះ)មានឥទ្ធានុភាពខាងឯមុទការចូលទៅអង្គ័យជិតកញ្ចេី មួយមានចំណុះ៤ ទោណ $^{(0)}$ ហើយឲ្យកត្តដល់បុរសជាខាសកម្មកអេស ណា កត្តនោះក៏មិនចេះអស់ទៅដោបនោះ។ 🤅 ប្រស(របស់សេដ្ឋីនោះ)មាន ឥទ្ធានុភាពខាងឯមុខការក្លូវ ស្រដោយនង្គ័លតែមួយ មានអាច់បណះ ម៉ាតីរបែកចេញទៅ ។ ព្រះពុទមាគធសេនិយពិទ្ធិសារជានព្ទដំណឹងថា មេណ្ឌកគហបត់នៅក្នុង[ក្ងែកខ្លួយ: ក្នុងដែនរបស់យេង (នេះ) ថាមាន ឥទ្ធាខ្មាញទាងឯកកដ់រះនូវសីស: រួចប្រើគេឲ្យបោសជង្រក់ស្រែបើយ ទើបអង្គួយខាងក្រៅទាវ ជាវស្រវក៏ធ្លាក់ចុះមកពីអាកាសពេញទាំងជង្រឹក បាន ករិយាបេសស្រដ្ឋនោះមានឥទ្ធានុកាពទាងឯចូលទៅអង្គ័យជិតថាស តិកាស និង ស្វាស គឺ កាស គ្នា ស្វាស គឺ កាស គ្នា ក្នុង ក្លាស គឺ កាស គឺ ក្រុង ក្លាស គឺ កាស គឺ ក្លាស គឺ កាស គឺ ក្លា ្រៀម ហើយអង្គាសនូវបុរសជាទាសកម្មករដោយកត្ត បើសេដ្ឋករិយា នោះមនទាន់ (កាក់ ឡើងជកបណា កត្តនោះក៏មិនចេះអស់ ទៅជកប កូនប្រសប្រស់សេដ្ឋនោះមានឥទ្ធានុកាពខាងឯកាន់យកថង់មាន

បួនអាឡុកអ មួយវោណគឺ ១៦ តាឡឺ ។

រោសដ្តក្នុត្រ មេណ្ឌកគហបត់វត្ថុម្ភិ មេណ្ឌការីអានុភាព៉ា

ការចោរិសស្ប ១ម្ចាស់គាំ ប់គន់ ខេត់ ន តាវ តំ <u>ಎಂದು ಪ್ರಭಾಗ ಕಾಹಿದಲು ಕಾರ್ಯಾಗಾ ಗ್ರೀಟ ಇತು-</u> ខុតារាយ ស្ទុះ យោ ប្រុស្សាលាក់ ប្ដាក់ ពុម្យាស់ខ្ញុំ នាសកាឬការទៅសេស្បូ ជម្នាស់កាំ ភត្ត់ ខេត់ នេ តាវ ខ្លួលខ្លួលរប្បខាត់ដ្ឋាភ្ សេទបារី ៗដោស មុខិា-ឧុការេវា ខាតេខ ឧខ្ព័លខេ តាសខ្លួស្បូ សត្ត ស៊ីតាយោ កព្រឹត្ត ។ អ៩ទោ រាជា មាក់ជោ សេចិយោ តិម្និសា-ហេ អញ្ជានាំ សព្វន្តុក មហមត្ត អាមន្ត្រស់ អម្លាក់ តំបល់ក កោណ្ឌមា រកេន ឃាន្ទឹក ការ៉ាំ លោក កើត ត្នុះទ្រង ឧទ្ធា ស្ដាល់ មន្ទាល់ មេ មុខ ខេស្លា ទ្វា ឧញ្ជាស់ សម្សាស្ត្រ ពហ៌ន្វាប ជំងឺនទំ អន្ត-ល់គ្នា ឧញ្សា ឧលា ជុំមត់ត្វា ឧញាការ មូបត់ ។ មេ ។ ខាសស្ប ឃុំនោះ ឥទ្ធាធុតាហេ ឃុំគោន ឧទ្ធ័លេខ តាសន្ទស្ទ សុខាលោ កក្ខេំ កក្ខុ កលោ ជា-លាហ៍ យថា មយា សាម៉ និដ្ឋោ ឃុំ 🖘 និដ្ឋោ ការីសុក្រីតំ ។ ឃុំ នេក់តំ ទោ សោ មហម តោ ក្រា មានជប់ មេខ្លាសា មន្ទឹសសៅ ជន្មប់នៃ

រោសថ្លីក្ខន្ធក: និទានមេណ្ឌកនុហបតិ អាតុភាពនៃដឹមមានមេណ្ឌកគហបតិដាដើម

ចំណុះមួយតាន់កហាបណៈ ហើយឱ្យវង្គាន់ដល់បុរសដា ទាសកម្មករអស់ (ជុំា មួយទែ បើថង់នៅតែក្នុងដែរបស់សេដ្ឋីបត្តនោះដរាបណា វង្គាន់នោះក៏មិន ចេះអស់ទៅដរាបនោះ ក្នុខ្យែសាស្ត្រីរបស់សេដ្ឋីនោះមានឥទ្ធានុភាពខាងឯ ចូលទៅអង្គ័យជីតភៈ ញ៉ើមួយមានចំណុះ៤ ទោណ ហើយឲ្យភត្តដល់បុរសដា ទាសកម្មករអស់ ប៉ាំមួយខែ បើកូនប្រសាស្រីសេដ្ឋីនោះមិនទាន់ (កាក ខ្យើងដ្ឋាបណា ភត្តនោះក៏មិនចេះអស់ទៅដ្ឋាបនោះ 🤰 ប្រុសរបស់ សេដ្ឋីនោះមានឥទ្ធានុភាពខាងឯការក្លូវស្រែវោយនង្គ័លតែមួយ មានអាច បំណ: ព្រុំពីរបែកចេញទៅ ។ ទើបព្រះបាទមាគងសេនិយពិម្ពិសារ(ទង់ ហៅនូវសព្វត្តកមហាមាត្យ $^{(\hat{x})}$ ម្នាក់មកហើយ ទ្រង់មានព្រះ«ង្កា $m{t}$ ថា នៃនាយ ព្ទុឋា មេណ្ឌកគហបត៌ នៅក្នុង ក្នុងកទ្ទិយ: ក្នុងដែនរបស់ យើង (នេះ) មាន ឥទ្ធានុភាពខាងឯកក់ដំរន្ទេវសីស: រួចប្រើគេឲ្យព្រេសជង្រក់ស្រែវហើយ អន្ត័យ១ាជក្រៅទ្វាវ ធារស្ត្រវិសាប់តែធ្នាក់ចុះមកអំពីអាកាសពេញទាំង ជន្រីក ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រសរបស់សេដ្ឋីនោះមានឥទ្ធានុភាពខាងឯការក្លូវ ស្រែដោយនង្គ័លតែមួយ មានអាចម៍ចំណុះ ជ្រាពីរបែកចេញទៅ នៃនាយ អ្នកចូរទៅឲ្យដ៏ឯការ(បើ)អ្នកឃើញហើយដូចដាយើងឃើញខ្លួនឯងដែរ ។ មហាមាត្យនោះទទួល (ទេះរាជឱ្យាវ នៃ (ទេះ**ជាខ្**មាគធ សេនិយពិម្ពិសាវ

[ា] រមេស្ទ្រកសម្រេចរាជការទាំ**ងអស់ ។**

វិតយចំដីពេ មហាវគ្គោ

មេសាធ្វើតំណ សោយ យោធ កម្ចិយំ គេធ មាយា មា អនុព្រទ្ធ យេដ គន្ទ័យ យេដ មេណ្ឌាកោ គមាមត នេះជ្ជែសុឌ្មិន្ទសុឌ្មិត្យ មេណ្ឌក់ កហេបត់ ែងនេះហេច អហញ្ជាំ កហបត់ ញោ អាណៈ ស្នោ អម្លាក់ កាំ ក្រណៈ វិជិទេ កគ្គិយេ ឧកហមេណ្ឌ កោ កសសត៌ បដិវេសត៍ តម្ប រៅជ្រោត់ខ្លានុការ៉ោសីសំ នហាយ់ត្វា ឧញ្ជាការសម្ម-ជួយត្វា ពហិឌ្យា ខំសំខង់ អន្តល់គ្នា ឧញស្បូ ជារា ង្ខេត់ត្វា ឧញ្ជាតារំ ឬ គេ ។ ខេ ។ ឧរសស្ប ស់រូ ទោ ឥឌ្ធាឧុភាវេវ ស្រាន ឧឌ្គ័លេខ កាសខ្លួស្បូ សត្ត សឺតា-យោ កច្ចតិ កច្ច កណេ ជាជាហ៊ា យថា មយា សាម៉ា ឧ៍ដោ្ឌ ស់ ទៅ ឧ៍ដោ្ឌ ភាសម្រួន៍តំ បស់ក្មម **ទេ** កហបត់ ឥឌ្ជាឧកាវឌ្គិ ។ អ៩ទោ មេណ្ឌ **កោ ក**ហេបត់ សឺស သက္ကြင့္သည္။ အက္ဆင္းကို အက်ိန္သည္ကို အက်ိန္သည့္အေတြကို အက်ိန္တေတြကို အက်ိန္သည့္အေတြကို အက်ိန္တေတြကို အက်ိန္တေ អន្តល់គ្នា ឧញ្ជាស្ប្រសា ជុំបន់ត្វា ឧញ្ជាការប្រសា ។ ខ្ញុំដោ្ហ គេ គេសខទុំ ឥទ្ធាឧុភាហ ភាំហេយ គេ ឥទ្ធាឧុ- \mathfrak{m}^i ជស្បាស $\mathfrak{s}^{(0)}$ ។ អ៩ទោ មេឈ្នាកោ ឧសបទិ

e ឱ. បស្សិស្សាមាតិ **។**

វិនយចិដិក មហាវត្ថ

ដោយពាក្យដូច្នេះថា យ៉ាង៍ហ្នឹងហើយព្រះសម្មតិទេព ហើយ ត្រាប់សំដៅ ទៅកាន់ក្រុងឥទ្ទិយ:តាមលំដាប់ ជាមួយនឹងសេនាមានអង្គ ៤ ចូលទៅកោ សុះចូលទៅដល់ហើយទើបនិយាយនឹងមេណ្ឌ**ក**គហបត់ នែគហបត់ យើងនេះឯងព្រះរាជាទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់មកថា ម្នាល ខាយ ព្ទឋាមេណ្ឌកគហបត់នៅក្នុង[កង្កខ្លិយ:ក្នុងដែនរបស់យើង (នេះ) មានឥទ្ធានុភាពខាងឯកក់ដំរះខ្វស់សៈរួចប្រើគេឲ្យបោសជង្រឹកស្រវហើយ ពេញទាំងជ(ង៍ក ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រសបេសសេដ្ឋីនោះមានឥទ្ធានុភាពខាងឯ កិច្ចការត្តូរស្រែដោយនង្គ័លតែមួយ មានអាចមំបណៈប្រាំពីរបែកចេញទៅ នែនាយ អ្នកចូរទៅឲ្យដឹងការ(បើ)អ្នកឃើញហើយ ដុច្ចជាយើងឃើញ ខ្លួនឯងដែរ ម្នាលគហបត់ ឥឡូវនេះ យើងចង់ឃើញឥទ្ធានុភាពបេស អ្នក ។ គ្រានោះ មេណ្ឌកគហបត្ថិកក់ជំរះខ្លុវស៊ីសះរួចបើគេឲ្យបោសជន៍ក សៃវហើយទើបអង្គ័យទាងក្រៅធ្នារ ជារស្រវក៏ស្រប់តែធ្លាក់ចុះមកអំពី អាកាសពេញទាំងដែ ជែក ។ មហាមាត្យនិយាយថា ម្នាលគហបតិ ឥទ្ធានុភាពបេស់អ្នក យើងកំឡានឃើញហើយ តែយើងចង់ឃើញឥទ្ធា-នុកាពករិយាបេសអ្នកទៀត ។ ទើបមេណ្ឌកគហបតិបង្គាប់ទៅករិយាថា

ព្រំឃុំ អាណាមេស៊ី ទេនហ៊ី ខេត្តផ្ដុំធ្នំ សេធំ កក្ដេច បញ្ជីសាក់^(a) ។ អ៩ ទោ មេណ្ឌកាស្ប កហ្មត់**ស្ប ក**ែ ស្ទេក់ញ្ញាក់ ខេត្តផ្លែះ សេចំ កត្តេច បរាំសំ ។ ឆ តាវ តំ ១៣៦ យាវ មា ខេវុឌ្យភ ។ ខ្យុឡា ខេ កហ្គេម ករ្លោ-យន់ទាន់សម្រ ជនិសា ខេ មុខិន្ទមារូ ឧសាសិស្ស រ អ៩ ទោ មេណ្ឌកោ ឧបាមត៌ បុត្ត អាណាមេស៍ គេជេហ៍ ខេទុស្ត៊ីធិយា សេខាយ ១ម្នាស់ក់ វេសធំ ធេហ៍កំ ។ ಚರೀತಾ ಚನ್ನು ನಾಗತಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಾ ಬಿಕ್ಕೆಯೆ សហស្សូស្ត្រិក់ កហេតុ ខេតុធ្គើធំយា សេខាយ ជម្នា-က်ခံ ៤៩៩ អណ្ឌ ១ ១ ៩៩ ទី ១០៩ ហៅក្បួ មាទ្រក់តា ។ ឧ៍ដ្ឋោ ទេ កមាមទំ បុគ្គស្បុ ឥឌ្ធាណុភាវេវា ಸ್ಯುಳುದಾ ಚಿ. ಕಡಿತಿಟ್ಟು ಎಳ್ಳು ಕಾಹ್ಮ ನ ಜೀಯ មេណ្ឌកោ ឧសមត៌ សុលាំសំ អាណាមេស៍ នេះឧហ៍ ចេញស្ថិធិយា សេខាយ ជេឡាសិត កត្ត នេហីតំ ។ ಗಳು ಚುರ್ಪ್ರಾಟಕ್ಕ್ ಕಾರಾಹ್ಕ್ ಕುರ್ಲ್ಯಾಕ್ ಸಿಟ್ಟಾಗಿ

ឧ. បរិវិសាហីគិ ។

រោសដ្តិក្នុទ្ធក: និទានមេណ្ឌកគហបតិ អានុភាពនៃជនមានមេណ្ឌកគហបតិជាដើម

នៃនាង បេដ្ឋប្រាះ ចូរនាងអង្គាសនូវសេនាមានអង្គ៤ ដោយកត្តចុះ ល់ដាប់នោះ ករិយារបស់មេណ្ឌកគហបត់បូលទៅអង្គ័យជិតថាសមាន នឹងថាសមួយស(មាប់ដាក់សមុនឹងម្ហូប (ក្យិម ចំណុះមួយ អា **ឡ**ក ហើយអង្គាសន្ទ/សេនាមានអង្គ៤ ដោយកត្ត ។ សេដ្ឋិកវិយានោះមិន ទាន់ (ក្រាក់ ខ្យើងដ្ឋាបណា ភគ្គនោះ ក៏មិនចេះអស់ទៅដ្ឋាបនោះ មហាមាត្យនិយាយថា ម្នាលគហបតិ ឥទ្ធានុភាពភរិយារបស់អ្នក យេងបានឃើញហើយ តែយេងចង់ឃើញឥទ្ធានុភាពកូនប្រសរបស់អ្នក ទៀត។ ទើបមេណ្ឌកគហបតិបង្គាប់ទៅកូនប្រសថា នៃកូន បើដូច្នោះ អក្ចឲ្យវង្គ្រាន់ដល់សេនាមានអង្គ្ល ៤អស់ ជុំមួយខែចុះ ។ លំដាប់នោះ ក្នុនរបស់មេណ្ឌកគហបត់ កាន់យក៥ង៍មានចំណុះមួយពាន់កហាបណ: ហើយឲ្យវង្គាន់ដល់សេនាមានអង្គ ៤ អស់ $\hat{\Gamma}$ ចុំមួយទែ។ ថន់នៅក្នុងដែរបស់ សេដ្ឋិបត្តនោះដ្ឋាបណា វង្គាន់នោះក៏មិនចេះអស់ទៅដ្ឋាបនោះ ។ មហា-មាត្យនិយាយថា ម្នាលគហថតិ ឥទ្ធានុភាពកូនប្រសបេសអ្នកយើងបាន ឃើញហើយ តែយើងចង់ឃើញឥទ្ធានុភាពក្លួន ប្រសាស្ត្រីរបស់អ្នក ទៀត។ ទើបមេណ្ឌ គគហបត់បង្គាប់ទៅកូនប្រសាស៊ីវថា នែនាង បើដូច្នោះ នាងចូរឲ្យនូវកត្តដល់សេនាមានអង្គ ៤ អស់ ជុំាមួយខែចុះ នោះ កូនប្រសា ស៊ែរបស់មេណ្ឌកគហបតិច្ចល ទៅអង្គ័យជិតក ញ៉ើមួយមាន

វិនយបិឝិកេ មហាវិក្ដោ

ខេត្តខោរណ៍គាំ ខិ៩គាំ ឧបនិសីឧិត្យ ខេត្តខ្លែំខំយា សេឧបយ ឧស្មាសិកា កត្ត់ អឧកសំ ។ ឧ តាវ តំ ទីយត់
យាវ សា ឧ វូឌ្ឌាត់ ។ ឧិឌ្ឌោ ទេ កមាបត់ សុឈាំសាយ ឥទ្ធាឧកាវេ ឧសសប្ប តែ ឥទ្ធាឧកាវ បស្បាមាត់ ។
ម៉ៃយ៉ ទោ សាម៉ ខាសស្ប ឥទ្ធាឧកាវ បស្បាមាត់ ។
ម៉ៃយ៉ា ទោ សាម៉ ខាសសប្ប ឥទ្ធាឧកាវ បស្បាមិត់ ។
ការកំតំ ។ អប់ កមាបត់ ជិឌ្ឌោ គេ ខាសសប្រំ ឥទ្ធាឧកាវក់ ។
នាយ ខុនឧវ ១៩កមា បញ្ជាក់ខ្លំ យេឧ ១៩១ មាក ខោ
សេខយា ពុំខ្លំសារេ គេឧបសគ្គមិ ឧបសគ្គមិត្តា ពញា
មាកឧស្ប សេខយសប្ប ពុំខ្លំសារស្ប ឯកមន្តាំ អាហេខេសិ ។

(೧៣৮) អ៩ទោ កក្សា វេសាលិយំ យថាកំរខ្លំ វិហាត្យៃ យេឧ កខ្លិយំ គេជ ចារិក់ បក្តាមិ មហតា កិត្តសង្ឃេត សន្ធឹ អឌ្ឍនេលសេហិ កិត្តសនេហិ ។ អ៩ទោ កក្សា អនុបុត្វេជ ចារិក់ បមោធោ យេឧ កខ្ចិយំ ស្នេស ។ តន្ត្រី សុខំ កក្សា កខ្ចិយេ វិហាតិ ជាតិ

វិនយប៌ដក មហាវត្ត

ចំណុះ ៤ ទោណ ហើយឲ្យនូវកត្តដល់សេនាមានអង្គ ៤ អស់ ប្រាំមួយខែ ។
កូនប្រសាស៊ីបេស់សេដ្ឋនោះមិនទាន់ក្រោកឡើងដោបណា កត្តនោះក៏
មិនចេះអស់ទៅដែលនោះ។ មហាមាត្យនិយាយថា ម្នាល់គហបតិ ឥន្ធានុភាពកូនប្រសាស៊ីបេស់អ្នក យើងបានឃើញហើយ ឃើងបង់ឃើញ
ឥន្ធានុភាពខ្ញុំប្រសបស់អ្នកទៀត ។ មេណ្ឌកតហបតិនិយាយតបថា
បពិត្រអ្នកជាម្ចាស់ ឯឥន្ធានុភាពខ្ញុំប្រសបេសខ្ញុំ អ្នកត្រូវឃើញក្នុងរំស្រ
(ឯណោះ) ។ មហាមាត្យក៏និយាយថា ម្នាល់គហបតិ ស្លើយចុះ ឯ
ឥន្ធានុភាពខ្ញុំប្រសបស់អ្នក (ខុកដូចជា) ឃើងបានឃើញហើយដែរ ។
លំដាប់នោះ មហាមាត្យនោះតែឡប់មកកាន់ក្រុងរាជគ្រះវិញ ព្រមដោយ
សេនាមានអង្គ ៤ ចូលទៅគាល់ព្រះបាទមាតធសេនិយពីម្ចុសារ លុះចូល
ទៅដល់ហើយទើបក្រាបទូលដំណើរនុំះដល់ព្រះបាទមានធសេនិយពីម៉ូសារ (ដោយសព្យគ៌ប់) ។

(១៣៤) គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងក្រុងប្រេសលីគួរ តាមព្រះអធ្យាស័យហើយ ខ្ទង់ចៀសចេញទៅកាន់បារិកក្នុងក្រុងភក្ខិយ: ជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃជាច្រើន គឺកិត្តមួយពាន់ពីរយេហាសិបរូប ។ ក្នុង កាលនោះ កាលព្រះមានព្រះភាគស្រាច់ទៅកាន់បារឹកដោយលំដាប់ ក៏ យាងតម្រង់ទៅកាន់ក្រុងភក្ខិយ:នោះ ។ បានឲ្យថា ព្រះមានព្រះភាគគង់

រោសដ្ឋិក្ខុន្ធពេ មេណ្ឌពធហបត់វិត្តុម្ភិ ពុទ្ធគុណពជា

ឈុរទេ រ មទៅវិភ្ សេ គេហ៊ាមេរា ឧសឧទ្ធ មាត

ကော စက္ ကေ ကေဆးမာ ႀကီးပုံရွာ ႀကီးကြက

បព្វជិតោ ភន្ទិយ៍ អនុប្បត្តោ ភន្ទិយេ វិហរតិ ជាតិ-

ယာဂၢင္း ေတာင္း အႏွင္း ေကာင္း ျပဳကေလးျပညာ

ក់ត្តិសុខ្លោ អត្តត្រា ឥតិប៉ុ សោ ភក្សា អរុហ៍ សម្នា-

សម្ពុធ្វា វិជ្ជាចលោសម្បូរគ្នោ សុគតោ លោកវិធ្វ អ-

រោសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ និទានមេណ្ឌកគហបតិ ពុទ្ធគុណកប៉ា

ក្នុងព្រៃម៉្នះ ទៀបក្រុងភទ្ទិយ:នោះ ។ មេណ្ឌកគហបត់បានឲ្យច្បាស់ (ខ្យុវ ដំណឹងនោះហើយ ទើប(បកាសសេចក្ដីថា) ម្នាលគ្នាយើង បានព្យុថា (៣៖ សមណៈគោតមជាសក្យចុត្រ ចេញចាកសក្សត្រកូលទៅ (ខ្ពង់ព្រះផ្នួស ឥឡូវស្ដេចមកដល់ក្រុងភទ្ទិយៈដោយលំដាប់ ហើយគង់ក្នុងព្រែម៉ូ៖ ទៀប ក្រុងភទ្ចិយៈ ក៏កិត្តិសព្ទដ៏ពីរោះរបស់ព្រះគោតមដ៏ចំរើននោះ ពុទ្ធរទ្ចាយសុះ សាយយ៉ាងនេះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគនោះព្រះអង្គ្លិទ្ធន៍ព្រះនាមថា អរហ ្រោះព្រះអង្គត្វាយ៣កសេចក្តីសេ'ហ្មង៍ត្រប់យ៉ាង ថា សម្មាសម្ពុទ្ធា ្រោះព្រះអង្គគ្រា ស់ជំង់នូវញេយ្យធម៌ទាំងព្ទងដោ**យ**ប្រពៃចំពោះ ព្រះអង្គ \mathcal{L} လောက္ဆိုင္းជီရိန္ခ်ိရိြန္မျိုးမလပုန္မလခုပ္ဖိုဳပ္ခြင့္မ်ား လုံခုိန္မာ \mathcal{L} ကြားေတြး អង្គមានដំណើរល្អទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គ្លយាប ច្បាស់នូវវៃតែលោក ថា អនុត្តពេ ្រពាះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិតុណ រកបុគ្គលណាមួយ សេត្មាន ថា ហុរិសទម្មសារថ គ្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូនាន ទ្វបុរសដែលគួរទន្ទានជាន ថា សត្តាទេវមនុស្សាន ពោះព្រះអង្គជាគ្រ នៃទេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គបានត្រាស់ដឹងឡូវ

វិនយបិដិកេ មហាវិគ្គោ

ភភ្ជា សេ សម្លែក ស នៅក់ សមាក់ ស ត្រូវក់ សស្បូមណេ ត្រាញ្ណាំ ថជ់ ស នៅមនុស្សំ សយ់ អភិញ្ញា សខ្មុំភាត្យ ១៤ខែតំ សោ ឧទ្ទំ ខេសេត៌ អាជុំភាល្បាលាំ ရးရွိေတြက် ရေးကေနာဗေလါဟံ နာဆို နာ၏ က္ၿပံ⁽⁾ ကြေးလမ်းမှုလ္တဲ့ မ်ားလုံးနဲ့ စြဲဟုမ်းယံ မေဆးလေးရို សាជុ ទោ បឧ តថារួទាធំ អហេតំ ឧសុទ្ធ ហោត់តំ ។ អ៥ ទោ មេណ្ឌ គោ គមាមតិ គ ព្រិធិ គ ឡៃធិ យាភាធិ ယောင်းလေးရှာ အခြို့ အခြို့ ယာင် အဆီးကာရှာ အခြေးတိ កាន្ត្រៃ ហានេហ៍ កន្ទិយា និយ្យាសិ កកាន្តែ ឧស្សនាយ ។ អε្ទស់សុ ទោ សម្ពេហ្ហា តិត្ថិយា មេណ្គោះ កហបត់ ទំរោយ ដ្រមនិទ្ទ័ ទូសាំខ គេហើយ មួយ សេខឌ្ន វាឌេខបេត្ គេហេ តុំ កហបត់ កេចូស់តំ ។ កុសាមហ ក ខេ្ត សមណា តោតមំ ធសុទ្រាយាត៌ ។ ក់ ខែជ តុំ កហ្បត៌ កំណែវា សេមាលោ អក់ហែវជំ សមលំ កោតម ឧស្សាយ ឧបសន្ថម៌សុស្រ៍ សមលោ ហ៍ កហបត់ កោតមោ អក់វិយជនោ អក់វិយាយ ១ឮ នេសេភ៍ គេ១

០ ឧ. សត្ថសុវ្ត្រាខ្លួន ។

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

អរិយសក្កធម៌ ថា ភគវា េព្រះព្រះអង្គលែងវិលត្រឲ្យបមកកាន់ភពថ្មីទៀត ព្រះអង្គបានគ្រាស់ជីង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វានចំពោះព្រះអង្គ ហើយញ៉ាំងលោកនេះ ព្រមទាំងទេវលោក មាវលោក ព្រិហ្មលោក ញ៉ាំង ពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណៈនឹង ព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិ ខេព នឹង មនុស្សដ៏សេសឲ្យបាន គ្រាស់ដឹងផង (ពុះអង្គ (ទុន់សំដែងធម៌ពីកេះបទដើម ที่เทะบรกญาณ อัลัตเทะบรตุล (ตะหลุโบคเพลุ่) โดเทอเนตษ์ ពែមទាំដអត្តនឹងព្យញ្ជូន:ដ៏ពេញបរិហ្គូណិបរិសុទ្ធអស់ដើង ក៏ដំណើរដែល បានឃើញបានដុបនឹង[ព:អវហន្តទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនោះជាការ ប្រពៃពេក ។ លំដាប់នោះមេណ្ឌកគហបត់ឲ្យមនុស្សទឹមយានដ៏ល្អ ។ ឡើន ជិះយានដ៏ល្អ ៗ មានយានដ៏ល្អ ៗ បរេចញ ទៅពីក្រង់កខ្ចិយ:ដើម្បីគាល់ព្រះ មាន ព្រះភាគៗពួកត្វិយជា (ច្រីន្សូបបានឃើញ មេណ្ឌ កគហបត្តិកំពុងមកពី បម្លាយលុះឃើញហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងមេណ្ឌកគហបត់ថា នៃគ-ហបត់ អ្នកទៅណា។ មេណ្ឌកគហបត់និយាយថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន 🧃 ទៅគាល់ព្រះសមណៈគោតម។ ពួកតិវិយនិយាយថា នៃគហបតិ អ្នកឯង៍ជា ករយវាទ (អ្នកពោលពាក្យថា ត្រូវធ្វេកក្ការ) និងចូលទៅគាល់សមណៈគោ-តមជាអភិរិយវាទ (អ្នកពោលពាក្យឃាត់កិច្ចការថាមិន តែវធ្វើ) ដូចម្ដេចបាន គហបត្ត (តោះសមណៈគោតមជាអភិវ័យវាទ សំដែងធម៌តាមបែបអភិវ័យវាទ្

ភេសដ្ឋក្ខន្ធកេ មេណ្ឌកគហបតិវត្ថុម្ភិ អនុបុព្វឹកថា

ខ សាវគេ ជំនត់តំ ។ អ៩ទោ មេឈ្លាកស្ប កហបៈ ត់ស្បូ ឯ៩ឧ ហោ សំ ធំស្មុំសយ់ ទោ សោ គកវ អប់ាំ សម្មាសម្ពុធ្វា ភាស្ប៊ុន យដាយ៍មេ និទ្វ័យ ឧស្វ-បញ្ចោលហិត្វា បត្តិកោ វ យេឧ ភភវ នេះឧបស័យមិ ឧបសត្ថទិត្យ កកវត្ថំ អភិវាធេត្យ ឯកមន្តំ និស័និ ។ ာမ္သည့္ ငွက္ခ်က္ လေ ၊ရက္ခ်မက် မသင္မက် ရေ កក្ស អនុពុត្តិកម្ម កម្មេស សេយុទ្រីធំ សានកម្ សំលេក៩់ សក្ក៩់ ភាមាន់ អធីល់ ងុំការ់ សស្ថិលេ-ស់ ធេក្ខាម្នេ អនិសំសំ បភាសេស ។ យខា ភភវ អញ្ញាស់ មេឈ្នាក់ កហបត់ កហ្ចិត្ត មុខ្ចិត្ត វិធីវក ណេចិត្ត ឧឧក្ចិត្ត បសគ្នចិត្ត អ៩ យា ពុខ្ទាន់ សា-មុក្សិកា ជម្នេសជា នំ បកាសេត៌ ឧុក្គំ សមុឧយ៍ ធំពេធ មត្ត ។ សយេស្រាច់ ဆម សុផ្ទុំ 👸 អបកត-

o a. aស្យុន្ត្រីតិ ។

រោសដ្តក្ខន្នក: ន៍ភនខេណ្ឌកគហបតិ អនុបុព្វិកថា

ម្យ៉ាងទៀត សមណគោតមនោះទុន្ទានពួកសាវកតាមបែបអភិវិយវាទនោះ លំដាប់នោះឯង មេណ្ឌកគហបតិមានសេចក្តីតែះរិះដូច្នេះថា ព្រះដ៏មានព្រះកាគនោះច្បាស់ជាអរហំសម្មាសម្ពុទ្ធឥតសង្ស័យឡើយ ពួក ត្តិយៃ ទាំងខែ៖ ឈ្មានីសដា ប្រាកដ តូមិ ប្រទេសនៃយានមាន ត្រឹមណាក់ទៅ ដោយយាន $\left\{ \hat{s_{i}}$ មនោះ ហើយចុះចាកយានដើរទៅដោយដើងទទេ ចូលទៅ จา*ง* [ពេះដ៏មាន [ពេះភាគ លុះចូល ទៅដល់ ហើយក៏ថ្វា**យ**បង្គំ [ពុះដ៏មាន [ពុះ កាគរួចអង្គ័យក្នុងទីសមគ្គរ ។ ព្រះមានព្រះកាគ់ (ទង់សំដង៍អនុបុព្វឹកថា ដល់មេណ្ឌកគហបត់ដែលអង្គ័យនៅក្នុង «សមគ្**រ** អនុបុព្វឹកថា នោះដូចម្ដេច ខ្ទះ (ឯអនុបុព្វឹកថា នោះ) គឺ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រកាស ទានកថា (សំដែងអំពីការធ្វើទាន)ស៊លកថា (សំដែងអំពីការរក្បុស៊ល) សគ្គកថា (សំដែងពីស្ថានសុគ៌) ទោសបេស់កាមពំងឡាយដ៏ថោកទាបដ៏សៅហ្មង និងអានិសង្សក្នុងការចេញចាកកាម។ កាលណា បើព្រះដ៏មានព្រះភាគបាន ជ្រាបថា មេណ្ឌកគហថតិមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្ត ជ្រាសហកនី-វណេ មានចិត្តកែកយទ្បើង មានចិត្តជ្រះថ្វាហើយ ទើបព្រះអង្គឲ្រង់ប្រកាស ធមទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ[ទុង់លើកឡើងសំដែងដោយព្រះអង្គ ឯធ គឺទុក្ខ សមុទ្យ និរោធ មគ្គ ក្**ង៍កាល នោះ ។** ធម្មតាសព្តសស្អាត អ

វិនយចិដិកេ មហាវិគ្គោ

ಹುತ್ತು ಕ್ಷಾಣೆ ಚರ್ಣ ವಿಜ್ಞಿಯ ನಾಗಿ ಖೀಡು ಡಿಯಿ-ក្នុង នេស្ស នុស្ស នេស្ស នេស នេស្ស នេ ជម្មេះ ន្ទាន់ បន្តីញុំ សមុខយេឌម្មុំ សព្វត្តំ ធំរោ-ឌេជតិ៍ ៤ ង៩សេ គេហាមេ ឧសន្ទ ភូជិពតិ បត្តឧម្មោ វិធិតខម្មោ មាំយាកាឡុខម្មោ តំណាវិចិតិច្នោ វិតសេខខ្មុំខេះខ្មា ជេសារដ៏គ្នាខ្មែរ អគ្គរត្សិទិណេ មានិ មា-ស នេ កក់ខ្លែ បត់ខាត់ថា មក់ក្រុំ ការ កក់ក្នុំ ការ សេលាឧ្សេច ១៥ ខ្ទុស់ខ្ទុំ ម្នុស្ស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ម អ្នកនៅ គំនាំមរាំ ម ឧទ្តំ មន្ទ្រំយាំ អន់យរ ប មេហជាញ៉ាង ខាពេណា ឧយ៍តេ ប៉ោ ដៃមក្ខុ ឧយ៍ថ្ម័យ្ រាសាស់ គន្លេ គគវន្តំ សរលាំ គម្លាប់ ឧម្មញ្ជ គិច្ចា

វិនយបិជិក មហាវគ្គ

ជ្រាសចាកមន្ទិលខ្មៅគួរទទួលទឹកជ្រលក់ដោយស្រល់ថាន យ៉ាងណាមិញ មេណ្ឌកគហបត់កើតជមចក្នុគឺ សោតាបត្តមគ្គ (ជាសពាក់ដូលី (ជាសពាក បន្ទូល លើអាសន:នោះឯង (ហើយពិចារណាឃើញ) ដូច្នេះថា របស់ណា មួយដែលមានសេចក្តីកើតឡើងជាធម្មតា រូបស់អស់នោះក៏មានសេចក្តីរ-លត់ទៅជាធម្មតា ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះដែរ ។ វេលាដែលមេណ្ឌកគហៈ បតិបាន ឃើញធម៌ ស មេចធម៌ ជំងឺធម៌ជាក់ច្បាស់ យាងចុះមុតមាំក្នុងធម៌ ហើយ ធ្វង់ផុតហកសេចក្តីស្ងាក់ស្ទើរ ច្រាសហកសេចក្តីសង្ស័យ ដល់នូវ សេចត្តីត្យៅក្នា មិនជឿអ្នកដទៃ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា ឲ្យន[កាប $v_{\Delta}^{\bullet} \hat{p}_{i} N \left(\hat{n} \right) \hat{z}^{\bullet} \hat{z}^{\bullet}$ របស់ ព្រះអង្គគាំពេះណាស់ ហើយ បត្តិតិ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអង្គពីរោះណាស់ហើយ បពិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដូចជាបុគ្គល ជា្វរបស់ដែលជាប់ប្តបើកបង្ហាញរបស់ដែលកំពុំង ឬ ប្រច់ផ្ទះដល់អ្នកវង្វេង ឬ ទោលបទ្ទីប ប្រងប់ក្តីក្នុងទីងងិតដោយគិតថា ពួកមនុស្សមានក្នែក (ភ្វី) នឹងជានយេញរូបទាំងឡាយមាន ឧបមាយ៉ាងណា មិញ ធម៌ដែល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគប្រកាសហើយដោយបរិយាយជា (ប្រឹន ក៏មានទបមេយុជ្រហ្វោះ ឋពិត្រិះអង្គដ៏ចំរើន 🦻 (ពុះអង្គនេះសុមដល់នូវ (ពុះដ៏មាន(ពុះ ភាគផង (ពុះដូមផង កិក្ខុសង្ឃផង ថាជាទីរលឹក សូម(ពុះដ៏មាន(ពុះភាគ

រេវសដ្តិកូន្តូវកេ មេណ្ឌកគហបតិវត្តម្តិ ឧបាសកត្តទេសនា

សផ្យូញ ខ្ទាស់គំ ទំ ភភវ ១៤តុអជួនក្ដេ ចាឈុ-មេត់ ស្នាលាំ កត់^(®) អគ៌្វាសេតុ ខ មេកផ្តេ កកវា ស្វាត-សយ គត្តសធ្វីតិក្នុង ឡែលតំ ។ អចិវាសេស៍ កកវា នុណ៌ភាវេន ។ អ៩លោ មេណៈកោ កហមន៍ ភកវតោ អចិក្សន់ វិធិត្យ ឧឌ្ឌាយាសខា កក់វន្តំ អភិក្ខុខេត្យ ប-ឧក្ខ័ណ៍ កត្យ បក្ខាម ។ អ៩ ទោ មេឈ្លាកោ កហបត នុស្សា រត្តិយា អច្ចយេខ មណ៌តំ ខាឧជ័យ កោជជ័យ មដំយាធាមេត្វ ភ៩វាតា តាលំ អារាចមេស៍ កាលោ ក ្ដេ ចំដូត់ កត្តត្ថិ។ អ៩ទោ កក្សា បុព្វាណសមយំ ចំក់-មេខា ឧឌ័ឌ្សសាធាណ លេខ គេហ៊ាមមារី មសាឧឌ្មការី ធំវេសធំ គេខេត្តខ្លុំ ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្ត អាស្តេ ត្តិភិឌ្ឌិ សន្ធឹ កិត្តាស ឡេខ ។ អ៩ ទោ មេណ្ឌកស្ប ក-មានអ្នក ហោ ខេ ខ្មែត្ត ខ សុណ៌សា ខ ខា-សេ ៩ យេឧ ភកវា គេឧុបសគ្គម៉ឺសុ ឧបសគ្គ មិត្តា ភកវត្ត អភិវាខេត្ត ឯកមិត្ត ជំសំនឹស ។ តេស ភក្ស អនុបុត្តិតាខំ តាមេសំ សេយ្យូខ័ន៌

o ៕. គត្ត<mark>ិ ។</mark>

ពេលដ្តិក្នុត្តកៈ និទានមេណ្ឌកគហមតិ ការសំដែងនូវភាវៈនៃខ្លួនជាឧបាសក

ហ៍ ខុកន្យូវ ទំព្រះអង្គថាជាទចុរសក ដល់ព្រះរត់នៃត្រយ៍ជាទីវលឹកស្មើរជាយ ជីវិតក្នុងកាលមាន៤៤ នេះជាដើម បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូមព្រះដ៏មាន ពែះភាគ (នង់ ទទួលកត្តរបស់ ១ (ពេះអង្គ ដើម្បី នាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែកជាមួយនឹង (ពះ ភិក្ខុសង្ឃ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់ទទួលដោយតុណ្ហភាព(ការសៀម)។ លំដាប់ នោះឯង មេណ្ឌកគហបតិដឹងច្បាស់ថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ខង់ ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកហកអាសន: ថ្វាយបង្ខំព្រះមាន**ព្រះភាគ**ធ្វើ (ចទក្សិណ ហើយចៀសចេញទៅ ។ លំដាប់នោះ លុះឥន្ទង៍កត្រីនោះ ទៅ មេណ្ឌកគហបត្តិក៏ឲ្យមនុស្សហត់បែងទាទនីយកោជនីយាហាវដ៏ផ្គិតផ្គង់ ហើយឲ្យអ្នកបម្រើទៅក្រាបបង្គំទូលកាលគួរដល់ព្រះដ៏ មានព្រះភាគថា ឋពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាល(នេះ)ជាកាលគ្ រូវលើយ **កត្តសម្រេចហើយ។** ទើប ព្រះដ៏មាន ព្រះកាត ខ្ទុំស្បូន់ហើយ ខ្ទង់ជាត្រនឹងចីវរក្នុងបុព្វណ្ណ-សម័យយាង៍ច្លុលទៅកាន់លំនៅវបស់មេណ្ហកគហថតិ លុះយាង៍ចូលទៅ ដល់ហើយ ក៏គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលខុកហើយ ជាមួយនឹងកិត្ត-សង្ឃ ។ វេលនោះ ប្រពន្ធ កូនប្រុស កូនប្រុសស្រី នឹងខ្ញុំប្រុសរបស់ មេណ្ឌេកគហបតិ ក៏នាំគ្នាចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយថ្វាយបង្គំ(ពះមានព្រះកាគ រួចអង្គ័យក្នុងទីសមគា្ល្ ។ ព្រះមានព្រ**ះ** ភាគ (ទ្រង់សំដែងអនុបុព្វីកថាដល់ជនទាំងនោះ អនុបុព្វីកថានោះដូចម្ដេច

វិនយចិដ្ឋពេ មហវគ្គោ

ខានត់សំ សំលភ់សំ សង្គាស់ ភាមានំ អាឌីនរំ ង្គារំ សស៊ូលេស ខេត្តឡេ អាជិស្សំ បតាសេស៍ ។ យនា ក្នុង ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឧឧក្ខំ នេះ បសន្ទំ នេះ អស់ ឃា ពុទ្ធាធំ សាមុក្តាំសំគា ឧញ្ទេសភា តំ បភាសេស ខុត្តំ សពុខបំ ភិពានំ មក្ ។ សយុទ្រចំ លម សុខ្ទំ វត្ថំ អបកភកាខ្យក់ មាគិនេះ ខេច្ច ឧទ្ធនាហាណា ការគេ, ឧម្ យោក្សាធ រុំជុំ រួនឧហ្ ខគិត្ស ៩៩៦៤ ការ យនុយ្យ ណ្ឌាទីនា អភាពនិធិយា មានិ សាមាខ រាក់វត្ថិ សិតនេះក់**ចុំ អក់**ក្តុំ កន្តេ អភិក្សា កន្តេ

វិនយប់ដក មហវត្ថ

ឯអនុបុព្វិកថា នោះ គឺ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់ ប្រកាសទានកថា សីលកថា សគ្គក**ថា ទោសរបស់**តាមទាំងឡា យដ៏ថោកទាបដ៏សៅហ្មង់ នឹងអានិសង្ស ភ្នុងការបេញ**ថាក**កាម ។ កាលណា បើព្រះដ៏មានព្រះភាគ**ទាន**ទ្រង់ជ្រាប ឋា ជនទាំងអស់នោះមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្ត ប្រាសាកនីវ-រណ មានចិត្តរីករាយឡើង នឹងមានចិត្ត ជែះថ្វាហើយ ក៏ខ្ទង់ប្រកាសជម្ម-ទេសនាដែលព្រះពុទ្ធទាំងទ្យាយ[ទង់លើកឡើងសំដែងដោយ[ព្រះអង្គឯង គឺទុក្ខ ហេតុឲ្យកើតទុក្ខ សេចក្តីលេតទុក្ខ នង៍បដិបទាជាផ្ទុំទៅកានទីលេត **ទុក្** ក្នុងកាលនោះ ។ សំពត់សស្អាត ជ្រុសចាកមន្ទិល ទៅគួរទទួលទឹក ដែលកំដោយស្រួលបាន យ៉ាងណាមិញ ពួកជនទាំងនោះកើតជម្មេចក្នុ គឺ សោតាបត្តិមគ្គប្រាសចាកធ្លូល ប្រាសចាកមន្ទិលលើអាសនៈនោះឯង(ហើយ តិហរណយេញ) ដូច្នេះថា របស់ណាមួយដែលមានករិយាកើតឡេីនជា ធម្មតា របស់អស់នោះក៏មានសេចក្តីរលត់ទៅជាធម្មតា ក៏មាន ឧបមេយ្យ ដូច្នោះឯង ជនទាំងនោះបានឃើញធម៌ បានលុះធម៌ បានដឹងធម៌ច្បាស ឈមចុះមុតមាក្នុងធម្មហើយ ធ្វង់ផុតហកសេចក្ដីស្ងាក់ស្ទើរ ជ្រាសចាក សេចត្តសង្ស័យដល់នូវសេចត្តី គ្នៀវគ្គា មិនជឿបុគ្គលដទៃក្នុងសាសនា ព្រះ $\pmb{\mathcal{M}}$ $\pmb{$ ចំរើន (ពុះបន្ទូលរបស់(ពុះអង្គ័ព្ទពោះណាស់ហើយ បពិត្រ(ពុះអង្គ័ដ៏ចំរើន

រេសដ្ឋក្ខុន្ធពេ មេណ្ឌកធហបតិស្ស ធម្មចក្ខុំ

လေကေါရးစ္ မႏၱီ စွမ္တာက္ခ်ဳိမွ ၃ နမ္ဘာက္မြက္ပါ စန္းမ်ဳိ ၃ ည္ျကါ ခ်င္ငါ က် မယ္ထိ မာင္းသိကါ မငိမ္း။ ပူ ေမး-កក់តា អធេត្របាយែន ឧម្មោ បកាស់តោ ឯគេ ន្ទាស់គេ នោ គត់វា ជាបត្ត អដូនក្តេ ទាណ្យពេធ ស្សារ ស្នេង ។ អូនស្វា មេណ្ឌូ ក្រោ ក្សាបត្ ជជុំយេជ សហត្ថា សន្តប្បត្វា សម្បាក់ត្រា ភក-វន់ ក្តារឺ ជុំនិតបត្តាឈាឺ ឯកមន្តំ និស័និ ។ វត្តំ ស្គឧកេច យាវ ភក្តេ ភក្សា ភក្តិយេ បែបគាំ

[🔹] ឧ. យាវភន្តេកគវាភទ្ចិយេវិហរតិ ភាវអហំ ។ ល ។ ធុវកត្តេតាតិ ។

ភេសដ្ឋកូនូក: ធម្មចក្ខុគឺសេវតាបត្តិមគ្គនៃមេណ្ឌកគហបុរិ

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គពីកោះណា ស់ហើយ បតិត្រៃព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដូចជា បុគ្គលដ្ឋារបស់ដែលផ្ដាច់ ឬចើកបង្ហាញរបស់ដែលកំប៉ាំង ឬប្រាប់ផ្ទុវដល់ មនុស្សដែលវង្វេន៍ផ្លូវ ឬ ្រោលប្រទីបប្រេងប់ភ្លឺ ក្នុងទីងជីតដោយគិតថា ពួកមនុស្សមានចក្ខុំងឺ ឃើញប្រទាំងទ្បាយជាន មាន «បមាយ៉ាងណាម៌ញ ធម៌ដែល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ប្រកាសហើយ ដោយបរិយាយជា (ច្រិន ក៏មានទបមេយ្យដូច្នោះឯង បពិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន យើង១ំពុំងឡាយ នេះសូមដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគផង ព្រះធម៌ផង៍ព្រះភិក្ខុសង្ឃផង៍ថាជាទី វលិក សុម្យ៍ព្រះដ៏មានព្រះកាគហ៍ទុកនូវយើងខ្ញុំពង់ឡាយថាជាទបាសក ដល់នូវ ព្រះរតន ត្រយ៍ថាជាទីរលឹកស្មើរជាយជីវិត ក្នុងកាលមានថ្ងៃនេះជា -ដើម ។ វេលា នោះ មណ្ឌកគហបត់ច្បន្អង្គាសភាទន័យកោជន័យ ហាវ (បង្អែមចំអាប) ដ៏ត្វាញ់ពីសារដោយដៃខ្លួនឯងចំពោះព្រះភិក្ខុសង្ឃមានព្រះ ពុទ្ធជាប្រធានឲ្យគ្រួតសុចស្គល់ ត្រាតែដល់លោកប្រកែកលែងទទួលទៀត លុះ ព្រះជំមាន ព្រះភាគ ខ្ទង់សោយ េសចលែងលុក ព្រះហស្តទៅក្នុងប៉ា ត្រ ហើយ ក៏អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះមេណ្ឌកគហបត៌អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ၊ ဟိုယ $\mathring{\pi}$ ြက္ခ်ပရ္ဆိန္ လ စြားဆီမာန္အစြားကျခဲ့တဲ့ တစ္ပါန္တြင္တြားမှာ နိုင္ငံပိုင္တာ ေတြး មាន[ព្រះកាគគង់ក្នុង[ក្នុងកទ្ទិយ:ដកបណា ១៣១ គ្រោះអង្គនឹងផ្គត់ផ្គង់[ព្រះកិត្តិ-សង្ឃមាន[ពុះពុទ្ធជា[ប្រធានដោយកត្តដែល[គ្នវថ្វាយជានិច្ចដពបនោះ

វិនយមិដិកេ មហាវក្ដោ

អ៩ ទោ កក្ស មេឈ្នាក់ កហមត្ត ខម្មិយា កម្សាយ សន្ទស្បត្តា សមាន ខេត្តា សមុត្តេ នៅត្វា សម្បទ់ សេត្វា ជុឌ្ឌាយាសស ខគ្គាម៉ ។

(១៣៣) អ៩ទោ ភភវ ភគ្គិយេ យ៩វាភ្នំវេលវិទ្យា មេណ្ឌក់ កហ្ខត្តិ អនុរប្ពុ យោធ អ<u>ត់្ត</u>ត្សា ទោ^(®) គោធ ចារិតាំ ចក្តាទំ មហតា ភិក្ខុស ឡែន សន្ធឹ អឌ្ឍតេល-សេញ ភិត្តសេនេញ ។ អស្បេស ទោ មេណ្ជាភា ក្សាខ្យុំ ភក្ស កាំ យេង អង្គភាទោ គេង ចារិកាំ បក្ខា មហ្ខា កិត្តសផ្លែ សធ្វឹ អឌ្ឍុសហេសេហ៍ ភិក្ខុស គេហ៍ទំ ។ អ៩ទោ មេណ្ឌ ភោ កហេចទំ ឧរសេ ខេត្តម្តុការខេត្ត នេះ នេះ ខេត្ត ពេល ១១ លោ ណំខំ នេាលំខំ នេះណាលំខំ ខាន់ខ្លីយំខំ អគាដេសុ សហរេចត្វា សកខ្ទុ៩ អឌ្ឍគេលេសាធិ ខ កោទាលក-សភាធិ៍ អញ្ជនលេសាធិ៍ ដេឌុសភាធិ៍ អាខាយ អាក់ចូន ကန္ မမင့္ ရေးမြာပါရ ဆည္ လက္လပ_{ိုတ}ဲ့ စွစ္စစ္ေညး-ជេសាស្ត្រ ។ អ៩ខោ ខេណ្ឌ ភោ ឧសឧត្ត ភគវន្តំ

០ អង្គុត្តរាបយោតិ កត្ថចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ 🔈 ធ. តរុណេន ។

វិនយប់ដែក មហាវិគ្គ

ទើប ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់ពន្យល់ឲ្យមេណ្ឌកគហបតិយល់តាម ឲ្យប្រតិ បត្តិតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មិកថា ហើយ (ទង់ ែកាក បាកអាសនៈ ហៀស ចេញ ទៅ ។

(១៣៣) គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ គង់នៅក្រងកខ្ទិយ: គួរតាមពុទ្ធអធ្យា \sqrt{N} យ ហើយ \sqrt{N} ទេសមន្ត្រាកគហបត្តិ ក៏យាងទៅ កាន់ចារកក្នុងអង្គត្រាបជនបទជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃជា េ ប៊ែន បន្ទមួយពាន ពីអយ្ចហាស់បរុប្ធ ។ មេណ្ឌកគហបត់ច្ជានព្វថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគយាផ ចេញទៅកាន់ចារិក្រក្នុងអង្គរាបជនបទជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃថា េចិន ចំនួន មួយពាន់ពីវេយហាសិបវូប ។ ទើបមេណ្ឌកគហបតិបង្គាប់ពួក 🤄 ប្រស នង៍ពួកអ្នកធ្វើការងារថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយ ប៉េដូច្នោះចូរអ្នកទាំងឡាយ ផ្ទុកអម្បិល ខ្វះ ေបឥខ្វះ អត្តរខ្វះ ខា ខន័យ:ខ្វះ ឲ្យ $(\overline{\mathbb{C}}$ នក្**ង៍**រៈខេះទាំង ទ្យាយមក ម្យ៉ាងទៀត នាយគោជាលមួយពាន់ពីវេយហាសិបនាក់ចូវនាំមេ នោមួយពានពីររយហាសិថមក (បើ) យើងជួបនឹង[ពិះដ៏មាន[ពិះកាគ ក្នុងទីណា យើងនឹងនិមន្តព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យជានទឹកដោះស្រស់គ្រ ថ្មី ៗ ភ្នំងទីនោះ ។ មេណ្ឌភគហបភិកចានផ្គាំផ្គង់ ព្រះជំមានព្រះភាគក្ន អត្ថាមក្ដេ កស្ដាប សម្ដាប់សំ ។ អ៩ ទោ មេណ្ឌកោ កហ្សត់ យេជ កក្សា គេជុបសុខ្មែំ **ជុបសុខ្មែំត្** កការខ្ញុំ អភិបានត្វា ឯកាមខ្លុំ អឌ្ឍាស់ ។ ឯកាមខ្លុំ ប៉ុតោ ទោ មេណ្ឌកោ កហមត់ កក់ខ្ញុំ វត្តខេត្ត អត់វាសេតុ មេ ភ ្តេ ភភវ ស្វាតលយ ភត្ត សន្ធឹ ភិក្ខុស ខ្យែ-ខាត់ ។ អច្ជុំស្រស់ ភភក តុល្វាកាឋន ។ អ៩ទោ មេណ្ហភោ កហបត់ កក់តោ អធិវាសធំ វិធិត្វា ជុឌ្ឋា-យាស $\alpha^{(c)}$ កក់ខ្ញុំ អភិវាខេត្ត ខេត្តិណ កត្ ចេញ្ញាំ ។ អ៩ ទោ មេណ្ឌ កោ កសាចត់ តេស្សា ត្តើយា អច្ចយេធ ខណ៌ទំ ខាននីយំ កោជនីយំ ខឌិយានាខេត្វា អកវតោ កាលំ អារោចមេសំ កាលោ អន្តេ និឌ្និតំ កត្តិ ។ អ៩ ទោ កក្សា បុព្វលាសមយ៍ ធំវាសេត្វា បន្តិយុស្ស លេខ គេហើមមាំ មសាជន្មមាំ តរុំពុ សជា គេដេជមម្ពុក្នុ ៩ឧមម្ពុក្ខទិស ឧសាខេ ជំសំជំ ស់ផ្តុំ ភិត្តស់ខ្លែ ១ អ៩ទោ ចេណ្ឌកោ ក្សាបត់ អញ្ត្រលេសាធ៌ កោទាលភាសភាធំ អាណា-មេស៊ី នេខហ៊ី ភាណ សិកមេក នេះជុំ កមេាត្វា

ឧ. ឧដ្ឋាយាសតាតិ សញ្ចេ ឧត្តិ ។

រោសដ្តិក្នុត្តក: និទានមេណ្ឌកគហបតិ ការអង្គាសនៃមេណ្ឌកគហបតិ

ទឹកនារ^(១)ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ។ លំដាំថ្ងៃនេះ មេណ្ឌកគលបតិចូលទៅគាល់ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះច្ចូលទៅដល់ហើយ[ភាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះ* ភាគ រួចឈរក្នុងទីសមគ្គរ ។ លុះមេណ្ឌកគហបត់ឈរក្នុងទីសមគ្គរហើយ ¢ានក្រាបបង្គំទុល្សពេះដ៏មាន**ព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏**ចំរើន សូមព្រះ ដ៏មានព្រះភាគខ្មែនខុលភត្តលេស់១ព្រះអង្គដើម្បីធាន់ក្នុងថ្ងៃស្អែកជាមួយ \hat{s} န်း $\hat{\pi}$ ခ္နာ \mathcal{N} ရွ်၊ ၂ စြားဆီဗာsစြားကာခဲြ နေခဲ့ခဲ့လ \hat{s} ဗန္ဂေးကာဏာကျိုကာက ၂ ရ មេណ្ឌ កគហបត់ជំងប្បាស់ថា (ពេះដ៏មាន (ពេះកាគ (ខ្ពង់ ខុខ្ទួលនិមន្ត្ត ហើយ $\stackrel{\mathfrak{a}}{\sim}$ ្រោកលកអាសន:ថ្វាយបង្គុំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទុក្សិណហើយចៀស ចេញទៅ ។ លុះកន្ទង៍វាត្រីនោះទៅ ទើបមេណ្ឌកគហបត់ឲ្យមនុស្សភាក តែង ទា « ន័យ កោជន័យ ហារដ៏ផ្គិតផ្គង់ ហើយ ក៏ឲ្យក្រាបបង្គំ ទូលកាលគុរ ដល់*ព្រះមានព្រះកាត*ថា ថ**ពិ**ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាល (នេះ) ជាកាល គរហើយ ភត្តសម្រេច **ហើយ ។** គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ (ន់ស្បន់ ហើយ ទ្រង់ ជាត្រនឹង ចីវរក្នុង ពុត្វស្រាសម័យ ក៏ទ្រង់យាង ទៅកាន់ទីអង្គាស របស់មេណ្ឌភគហមតិ លុះយាងទៅដល់ហើយ (ទង់គង់លើអាសន:ដែល គេ ក្រាលថ្វាយជាមួយនឹងកិត្តសង្ឃ ។ ទើបមេណ្ឌកគហបតិបង្គាប់ ពួកអ្នកឃ្វាល គោមួយពាន់ពីវវេយហាសិបនាក់ថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយ បើដូច្នោះឲ្យអ្នកទាំងឡា យយកមេគោមួយ ១ មកបំុងខុកដើម្បីគ្រយកទឹក

ទ ផ្លូវជាទីញ៉ាំងទឹកឲ្យធ្នូង បានដល់ផ្លូវដែលតេទោមរាបានដោយលំបាក ។

វិសយចិដិពេ មហាវិភ្លោ

ស្សនាទី១១ ស្បាន មិន្ត្រី ខេត្ត និង និង ស្បាន ទេ ខេត្ត និង ខេត្ត ន នេះមានស្គាល់ ។ មន្តសា គេហ៊ាម្រោះ សសពង្គ ស់និតិតែង វាគ្នាស់ ខ្ញុំ មណៈនៃខេសខេសពេសពេសជំនួយខេសហគ្នា សន្តទៀស សម្បី៤៤ស្ខំ សារស្វេន ៩ ទី៣៩ ។ ភិក្ខុ ភាភាទ្ធាយធា ទីខែមានដឹក្ខសាន្នំ ១ មនិក្ខសាន ភិក្ខាប ល្ឃនាំ ខាង ខេត្ត ខេត គំឡុងនៀបល់នោង ខានចំយែលកាន់តំយែង សមាគ្នា មាន នៅខ្មែរ មានប្រពន្ធិ ស្មាល់ ខេ ខ្មែរ មេនុះ หลาที่ ก็ผู้พบสอาณา ปลายผู้ นิ้.เรื่อ ๆ ปลายผู้ ធំសំគ្នោ ទោ មេណ្ឌ ភោ កសមត្ថិ ភកវត្តិ ឯកខេត្តប សត្ថិ ភាគ្នេ មត្តា ភេទ្ធារា អញ្ជេចកា ខ សុភាព អនាដេយ្យេន កន្តំ សាខុ កន្តេ កក្កា គំក្តាន់ កសពន្ឋ នគ្និយា ខរដាយ កាន់ប្រវិទិវា មាគានពេទិវ អមុត្តេជេត្វា សម្បូបសេត្វា ខដ្ឋាយាសភា ចក្ដាចំ ។ หยเจา หลุก ปุลห์ อูลเอ ปุลห์ อุลเเก

จ รี. ก็เถลส ๆ

វិនយប់ដក មហាវិគ្គ

ដោះស្រស់ថ្មី ។ ហើយយើងនឹងប្រគេនកិត្តមួយអង្គី ។ គាន់ ។ ថ្មើប មេណ្ឌ ភគហបត់អង្គាស ព្រះភិក្ខុសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជា ប្រធានឲ្យ គ្រែតស្លប Kល ដោយ១ា eន័យកោងន័យ ហារដ៏ផ្គុំតធ្មង់ នឹងeកដោះEសស់ដែលត្រ ថ្មីៗដោយដៃខ្លួនឯង ។ ភិត្តទាំងឡាយមានសេចក្តីរង្គៀសមិនហ៊ានទទួល ទឹកដោះស្រស់ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្យាយ អ្នកទាំងឡាយចុរទទួលគាន់ចុះ ។ លំដាប់ នោះឯង មេណ្ឌក គហបត៌អង្គាសព្រះភិក្ខុសឡ៍មានព្រះពុទ្ធជា ប្រធានឲ្យគ្រែតស្បស្ស ដោយទាទន័យកោជន័យហារដ៏ផ្តិតផ្គង់ នឹងទឹកដោះ សៃសដែលរួត $ec{ extstyle d}$ $ec{ extstyle d}$ က ေၾကးကြားကြား $ec{ extstyle n}$ ကောင်းကောင်းကြားကြားကြား $ec{ extstyle n}$ ကောင်းကြားကြားကြားမြောင်းကောင်းကြားကြားကြောင့် ကြောင်းကြားကြောင့် ကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကြောင်းကြာင်းကြောင်းကြာကြောင်းကြောင်းကြောင်းကြောင်းကြောင်းကြောင်းကြောင်းကြ លុកព្រះហស្តទៅក្នុងបុត្រហើយ ក៏អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះមេណ្ឌក គហបតិអង្គ យក្នុងទីសមគ្គរហើយចានក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះកាគថា បព៌(ត(ពេះអង្គដ៏ចំរើន គង់មានផ្ទុវកន្តារទាំងឡាយដែលមានទឹកតិច មានកក្សាហាវតិច ដែលអ្នកគ្មានស្បៀងមិនអាចនឹងទៅបាន បតិ(ត ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមតុកាស សុមព្រះដ៏មានព្រះភាគអនុញ្ញាត ស្បៀងដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិ្យ មេណ្ឌកគហបតិយល់តាម ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរឹក្សាយដោយ ធម្មកថាហើយ (៖ ន៍ក្រោកលាកអាសន: ចៀសចេញទៅ ។ ្រាះនិទាននេះ

រោសដ្ឋក្នុន្តកេ បាឋេយ្យបរិយេសខានុជាននំ

ជម្លឺ កេខំ កេត្វា កិត្តា អមន្តេស អនុជាជា**មិកិ**ក្សាប បញ្ កោរសេ ទីវ ឧជ៌ ឥគ្គិ ឧវឧ៌ត សប្បី ។ សុគ្គិ ភិគ្គាវ មត្តា កំណ្ដា អម្បានកា អប្បកត្តា ឧ សុគារា អទាវ៩យោធ កន្តំ ។ អនុជានាទី កិក្ខាវ ទាវ៩យឿ បរិយេស៌តុំ តណ្ឌលេ តណ្ឌលត្ថិតេខ មុត្តេ មុត្តទ្ទិ ട്രോട് കേട്ടു കൂട്ടു വായു വായുള്ള ရေးချော ရုချွန္တြဲ့ကေန အလံ အလေခွ်ာ့ကေနေ လာဌာဳ လာဌာဳ ត្តិកោត។សន្តិភិក្តាប់មនុស្ស សខ្វា បស់គ្នា គេ កាបៀ-យការកាន់ មន្ត្រ ម៉ាំ មាំ ស្តាំ (i) ឧបនិក្ខិបន្តិ ៩មិនា យំ អយ្យស្បូ ភេទរៀលំ គំ ខេ៩គាំ ។ អនុជានាម៉ ក់ក្លាប់ យំ នរនា កាច្បីយំ តំ សាធិតុំ ឧ ត្វេវាហ ភិក្ខាវ គោនចំ ចរិយាយេន ជាតារូបជេត់ សាធិត្តឲ្វ ប្រជាធាន្ធ្លាំ ខ្មាំ ខ្មាំ ខា

[ិ] ១ ១. ហិរញ្ញុំ ។

រោសដ្ឋិក្ខន្ធកៈ ការទ្រង់អនុញ្ញាតនូវការស្វែងរកស្បៀង

ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះកាគ(ទង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយ(តាស់ហៅភិក្ខុ ទាំងទ្បួយថា ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បួយ តថាគតអនុញាតនូវគោរស្៩ គឺទឹក ដោះស្រស់១ ទឹកដោះជុវុ១ ភ្នាញ់១ ទឹកដោះភាប់១ ទឹកដោះថ្នា១ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ មានផ្ទុះកន្លាវដែលមានទឹកតិចមានកក្សាហារតិច ដែល អក្សានស្បៀងមិនអាចនឹងទៅបាន ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ អនុញាតឲ្យកិត្តស្វែងកេស្បឿងបាន គឺកិត្តត្រាវការអង្គរ ស្វែងកេអង្គរយុន តែវិការសណ្ដែកច្រុយ ស្វែងកេសណ្ដែកច្រុយថាន ត្រវិការសណ្ដែករាជ-មាស ស្វែងរកសណ្ដែករាជមាស់បាន ត្រវ់ការអម្បិល ស្វែងរកអម្បិលចាន ត្រវិការសូរអំពៅ ស្វែងកេសអំពៅបាន ត្រវិការប្រេង ស្វែងរកប្រេងបាន ត្រវការទឹកដោះថ្នា ស្វែងរកទឹកដោះថ្នាជាន។ ម្នាលក់ក្លូខាងឡាយ មនុស្ស ទាំងឡា យមានសទ្ធា ជ្រះថ្នា មនុស្សទាំងនោះទុកជាតមាសនឹង ប្រាក់ក្នុងដែ កប្បិយការកេ: ទាំងឡាយដោយពាក្យថា របស់ណាគួរដល់លោកម្ចាស់ ចូរ អ្នកទាំងឡាយប្រគេនរបស់នោះដោយមាសនឹងប្រាក់នេះចុះ ។ ម្នាលក់ក្ ទាំងទ្បាយ តថាគតអនុញាតឲ្យកិត្ត តែកអរចំពោះវគ្គជាកច្បិយ: (ដែល កើត)អំពីមាសន៍ង៍ ហ្គក់នោះបាន ម្នាលក់ក្នុំពំងីឡាយ តែតថាគត់មិន ពោលថា ត្រាំអ្នកគ្រេកអា ត្រាំអ្នកស្វែងកេខាសនឹងប្រាក់ដូច្នេះ ដោយ ស្ត្រាយខ្ពុំជា ស្ត្រា

វិតយបិឝិកេ មហាវិក្ដោ

[तलारे महाका मध्य मध्य विषय होते होते । នោះ យេង អាមណាំ តដៅសាំ ។ អស្បាស់ ទោ កោះ-ಮುದು ಕರ್ಷಯ ಕರ್ಣಯ ತಿರ್ಯಾಟ ಚಾರ್ಜಿ ಕಾರ್ಟ್-បុត្តោ សក្សកុលា បព្ទជិតោ អាបណំ អនុប្បត្តា^(១)តំ ទោ ខន កង្ខំ កេសទំ ឃុំកេហ្យាឈោ កិត្តិសន្ទោ មត្តនោ ឥត្ត សោ ភក្ស មលេ សម្មាសមូនោ វិជ្ជាចលោសម្បន្នា សុខតោ លោកវិឌ្ធ អនុគ្គពា សុំសនម្មសារខ្ញុំ សត្ថា នៅមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភកវា

១ ឧ. ឯត្តន្តរេ អាបណេ វិហរព័តិ សទ្ធា អត្ថិ ។

វិនយមិដក មហាវគ្គ

(១៣៤) លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ កាលខ្មែរ[គាប់ ទៅកាន់ហរិកដោយលំដាប់បានយាងទៅដល់អាចណនិតម ។ ផដិល ឈ្មោះកេណ៌យៈបានឲ្យដំណឹងថា ខែគ្នាយើង ពុថា ព្រះសមណៈគោ-តមជាសក្យបុត្រ (បេញ) ចាកសក្សត្រកូលទៅ (ខង់ ព្រះផ្ស មកដល់អាបណនិគម ដោយលំដាប ភិកិត្តិសពុពិកោះប្រេស[ពុះ គោតមដ៏ចំរើននោះឯឪឮ១្តវទ្ទាយសុះសាយយាងខេះថា ព្រះដ៏មានព្រះ-កានអង្គនោះ (ទីង់ព្រះនាមថា អវហំ ព្រោះព្រះអង្គ័ូធ្លាយថាកសេចក្ដី សៅហ្គាន់គ្រប់យ៉ាង ថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ (ពាះព្រះអង្គគ្រាស់ដឹងខ្ញុំព្យេយ្យ-ធម៌ដោយ ប្រពៃចំពោះ ព្រះអង្គ ថា វិជ្ជាចរណសម្បន្មោ គ្រោះ ព្រះអង្គបរិ-ឬណ៌ដោយវិជ្ជានឹងចរណៈ ថា សុគគោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើវល្អ យាងទៅកាន់ត្រះនិត្វាន ថា លោកវិទ្ធ គ្រោះត្រិះអង្គដ្រាបច្បាស់នូវ ត្រៃលោក ថា អនុគ្គពេ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរក បុគ្គលណាមួយស្នើគ្មាន ថា បុរិសទម្មសារថ្ម ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទុន្នាន ទូវបុរសដែលគួរទុន្មានជាន ថា សគ្គា ទេវមនុស្សន៍ េព្រះស្តែដា គ្រែទេវេតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ថា ពុទ្ធោ ក្រោះត្រេះអង្គបាន ត្រាស់ ដឹងនុវអរិយសក្ខុឌម៌ ថា ភគវា គ្រោះព្រះអង្គលែងវិលត្រឡប់មកកាន់ កព្ថីទៀត ព្រះអង្គមានត្រាស់ដឹង បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខួវព្រះនិញ្ញាន្

រោសដ្ឋកូន្ទកេ កេណិយជំងឺលវិត្ថ

សោ ឥខំ លោក ំមេនៅកាំ សមាក់ សេព្យុកាំ សសុទ្រណៈ ញ្ចាំ មន់ សនៅមនុស្សំ ស្លាំ អភិញ្ជា សច្ចិតាត្វា ២៥៤៩ សោ ជម្មុំ នេសេទិ អានិ-မွာတ္ပါတဲ့ ရင္ဒေါမ္တတ္ပါတဲ့ ရပ္ကေသာအမည္တတဲ့ ကောင်္ခ အရုရွာမိ အောကမာဒီရည္ကို မ်ားဆုံးမွိ ရြဲမွာ့စ်းယံ មកាសេត៌ សាឌុ ទោ មន តមារួមាធំ អមោត់ ខស្សន៍ យោត់តំ ។ អ៩ទោ គោលចំយស្ប ជជ៌-លស់រ នុសនយោក្ ឃុំខំ សេ ងលុ មានកាមារិ គោសឧស្ស សារា ខេល់ទ្រឹ ឯ ម៩ ៦ មេ មេ ហ្គេកា ជនិលស្ស វាគនលោក យេច ទោ គេ ត្រាញ្ញ-ကား ႐ိမ္မာ ရက္ကေ နက္က နည္း မွန္မေျပ မည္းဖွ បង្គោយ យេសមិន សិសហ៍ ព្រៃហ្មូណ។ ទោកលំ មន្ត្ឋនំ ក៏តំ បុង្គំ សមហិតំ ឥឧឧុតាយន្តិ ឥឧឧុកា-សន្តិ ភាស់តមខុសសន្តិ ១ចិតមនុ៦ចេត្តិ សេយុទ្រីធំ អដ្ឋាភោ វាមគោ វាមានរវាវេស្សាទំខ្លែ យមនត្តិ អង្គីរសោ

រោសជួក្ខុក: ខំភែខកេណ៌យុជដ៏ល

ចំពោះព្រះអង្គហើយញ៉ាំងលោកនេះព្រមទាំងទេវលោកមារលោកព្រហ្ម-លោក ញ៉ាំងពពួកសត្វព្រមទាំងសមណៈនឹង[ពាហ្មណ៍ ញ៉ាំងមនុស្ស ជាសម្មត្ថិទេពនិធ៌មនុស្សដ៏សេសឲ្យបានត្រាស់ដឹងផង ព្រះអង្គសំដែងជមិ ពីរោះបទដើម ពីរោះបទភណ្ដាល ពីរោះបទចុង (ទង់ប្រកាសព្រហ្មវិយ ធម៌ព្រមទាំងអត្តព្រមទាំងព្យញ្ជូនដ៏ពេញបរិប្ចូណ៍ដ៏បរិសុទ្ធអស់ជើង ក៏ដំ ណើរដែលបានឃើញបានដុប្លនឹង ព្រះអហេត្តទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាង នោះ ជាការ(ប៊ុនៃពេក ។ លំដាប់នោះ កេណិយជជិលមានសេចក្តីតិះរិះ ដុច្នេះថា គុរុអញឲ្យគេនាយករបស់អ៊ីហ្វី ទៅថ្វាយ ព្រះសមណៈគោតមៗ ទើប កេណ្យជដល់មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ចូសីទានីឡាយណា ដែលជា បុព្វបុរសរបស់ ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ដែលជាអ្នកសាងមន្ត្ត ជាអ្នករាយមន្ត្ $oldsymbol{v}$ ខេនដែលពួកបុសីណា បាន $(oldsymbol{v})$ ន៍បកហើយ បានរាយមក ហើយ បានសន្យំមក(ថ្ងៃហើយ ឥឡូវនេះ ព្រាហ្មារ៉ាទាំងទ្យាយ តែងស្វាធ្យាយតាមបទមន្តនោះ តែងសុក្ត្រតាមបទមន្តនោះ តែងពោល តាមបទមន្តដែលចុសីទាំងទ្បាយនោះពោលហើយ តែងបង្រៀនតាមបទ មន្តដែលចុសិទាំង ឡាយនោះចង្រៀនមកហើយ ដូចជាគ្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ អដ្ឋក: ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះវាមក: ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះវាម ខេវ: ព្រាហ្មណ៍ ឈ្មោះវេស្យាមត្ត: គ្រាហ្មណ៍ឈ្មោះយមត្តគ្គិ គ្រាហ្មណ៍ឈ្មោះអង្គិរស:

វិនយបំដីពេ មហាវិក្ខោ

អារទិ្ធរយុ បុទោះជីវ មក្សាសេ. ឯដ ខេត្តពេម វ៉ាតា វិកាលគោថល គេ ឃុំវុខាធិ ខាធាធិ សាធិ-យ៉ឺសុ សមលោប តោតមោ ត្រេចពេតា វ៉ាតោ វិកាល-កោជល អហេត់ សមលោប កោតមោ ឃុំវិចាធ៌ ខា-នានិ ភានិតុខ្លិ មហូន មាន មដីបានមេត្ត ភា ដេហ៍ តាហា ខេត្ត យេឧ ភភក តេឧុខសង្គម ខ្មស់ផ្ទំគ្ កកាតា សន្ធឹ សម្ពោធ សម្ពោធធំណំ កាត់ សាវា-លាល់ វីស្ហាបត្វា ឯគេមត្ត អដ្ឋាភ៍ ។ ឯគេមត្ត មិតោ ទោ គោលរំយោ ជដំណោ កកវត្តំ វាត់នយុខ បដ្ឋម្ភិស្សាស់ គេ អុំ មេខេស្ត ខេត្ត ៤ ខេត្ គោលាយ ភិក្ខាន់ ខេមាត ។ ភិក្ខា ភាក្ខាយនា ខព្យដ្ឋសហគ្គិ ។ ខដ្ឋសហាថ ភិក្ខាប បរិកុញ្ជថានិ ។ អ៩ទោ គោលយោ ជឌិលោ ពុឌ្ធៗមុខ កិត្តសង្ឃឹ បហ្វុធេហ៍ សាខេហ៍ សហគ្នា សន្តប្បត្តា សម្បក់បង្វា

វិនយប៌ជិក មហវត្ថ

စြာတွက်၊ လျှားက**ု**တ္တမ်း စြာတွက်၊ လျှားဂုံးလမ္ဗ: စြာတွက်၊ လျား កស្សបៈ ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះកគុ ពុក្ខព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះជាអ្នកវៀរចាកការ បរិភោគក្នុងរាត្រី វៀវបាកការបរិភោគខុសកាល (រាប់ពីពេលថ្ងៃត្រង់ទៅ ដល់អុណ្រះ) គ្រេតអរន៍ជ៍ទឹកបានទាំងឡាយមានសភាពយាងនេះ សូម្បី ព្រះសមណៈគោតមក៏ជាអ្នកវៀវចាកកាវបរិភោគក្នុង១គ្រឹ វៀវចាកវិកាល-ដោជន[ព្រះសមណៈគោតមក៏គួរ [គ្មកអរនឹងទឹកច្បន់ទាំងឡាយមានសភាព **ហ៉ង់**នេះដែរហើយ ក៏ឲ្យគេតាក់តែងទឹកហ៊ុនជា (ប៊ុន ឲ្យកែទៅដោយ ម្រែកទាំងឡាយហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយក៏រីករាយដាមួយនឹង[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគហើយពោលនូវពាក្យាត់ទាក់ រឹករាយសំណេះសំណាលគួររលិតរួចហើយ ក៏បានឈរនៅក្នុងទីគួរមួយ ៗ លុះកេណ៌យជដិលឈរនៅក្នុងទីង្គរួមួយហើយថានទូលពាក្យនេះនឹង[ពុះ ដ៏មានព្រះភាគថា សុម្យព្រះគោតមដ៏ចំរើនទទួលទឹកបានរបស់១ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគមានព្រះបន្ទូលថា នៃកេណិយ: បើដូច្នោះ អ្នកឯងច្ចុវ បគេនដល់ភិក្ខុខាំងទ្យាយចុះ ។ ភិក្ខុខាំងទ្យាយរង្គៀសមិនហ៊ានទទួល ។ ព្រះអង្គ ខ្ទុស់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយទទួលគាន់ ចុះ ។ គ្រានោះ កេណិយជជិលកំបានអង្គាសភិក្ខុសង្ឃមាន[ចាះពុទ្ធជា[ប-ភាទឲ្យត្រែតស្តប់ស្តល់ ដោយទឹកបានទាំងឡាយដ៏ច្រើន ដោយដៃខ្លួនឯង

ភេសដ្ឋក្នុន្តកេ កេណិយជំងិលវិត្ត

កក់ខ្លែ ពោសហត្ថ ង្ខិតបត្តាលា ឯកមខ្លុំ និសីធិ ។ ညက္မရွိ နိုလ်န္ (က ကေလ်ာဟ် ជដិលំ ភក្ស ជ**មួយ**) តាថាយ សន្ទស្សេស៊ា សមានបេស៊ា សមុត្តជេសិ សម្បីហាសេស ។ អ៩ទោ គោណយោ ជដំលោ ភគ-វតា ឧទ្ទិយា កទោយ សគ្គស្ស៊ីតោ សមាឧទិតោ ស-មុត្តេជិតោ សម្បីហ៍សំតោ ភកវត្ត ឯភឧវេច អធ៌វាសេតុ មេ ភាំ កោតមោ ស្វាតនាយ ភត្តំ សធ្វឹ ភិក្តាស់ផ្សែ-សេត្ឋ មេហា ទោ គេហើយ ក៏ក្នុង ខ្ញៀ អឌ្ឍត លសានិ ភិក្ខុសតានិ ត្ញា ភ្ជាញលោស អភិប្ប-សង្គោត់ ។ ឧុត៌យម្បី ទោ គោលាំយោ ជដំលោ ភគ-វត្ត រាឌឧប្រេច គេញាចំ កោ គេឌម មហា ភិក្ខុ-ស់ ស្ព្រែសសាធិ ភិក្ខុសតាធិ អហញ្ ញ្ច្រុ យោសុ អភិប្បសញ្ញេ អជ៌វាសេតុ មេ ភា កោតមោ ស្វាតនាយ ភត្តិ ស**ត្វី ភិ**ត្តិស ឡើនាតិ ។ មហា **ខោ** គេលាំយ ភិត្តសម្លៀ អឌ្ឍឧលសាធិ ភិក្ខុសភាធិ និយ៌ [យល់ហេមា ងង្គពីមយើង រ នង្គពាត្យ សេ គោណិយោ ជឌិលោ ភកវត្តំ ឯននយេខ ភេិញប្រិ

រោសជ្ជព្វន្ធពៈ និទានពេណិយដដិល

ហស្ទាក្ងន៍ φ ្រិលើយ ក៏អង្គ័យក្ងទឹត្តវមួយ ។ លុះកោណិយជដែល អង្គ័យក្នុងទីសមគុរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏(ទង់ពន្យល់ឲ្យឃើញតាម ឲ្យកាន់យកតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធ<u>ម</u>ិកថា ។ ឯកេណិយជដល កាល ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ពន្យល់ឲ្យ ឃើញតាមឲ្យកាន់យកតាមឲ្យអាច ហាន ឲ្យកែកយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បានក្រាបទូលពាក្យនេះនឹង ព្រះដំ មាន ព្រះភាគដូច្រះថា សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើនព្រមព៌ងភិក្ខុសង្ឃុទទួលភត្តៗ ព្រះអង្គ ដើម្បីធានក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានព្រះបន្ទូលថានៃកេ-ណិយ: ភិក្ខុសង្ឃ ប្រើនណា ស ចំនួនមួយពាន់ពីវវេយ ហាសិបអង្គី អ្នក សាត ក៏ដែះថ្ងាទ្ធាំងក្នុង[ពាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ហើយ ។ កេណ៌យដដល់បាន[កាប ទុលពាក្យនេះនឹងព្រះមានព្រះភាគ អស់វាវៈជាគំវប់ពីរដងផងថា បពិត្រ ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ទុកជាភិក្ខុសង្ឃៈ ចែនចំនួនមួយពាន់ពីររយហាសិបអង្គ ក្តីទុកជា ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ដែះ ថ្ងា ខ្ញុំ ងក្នុង ព្រាហ្មណ៍ ទាំង ទ្បាយក្តីក៏សូម ព្រះ គោត-មដ៏ចំរើន (៣មទាំងភិក្ខុសង្ឃទទួលភត្ត ១ (៣៖អង្គ ដើម្បីធាន់ក្នុងថៃស្រុក។ (៣: មាន[៣៖ភាគ[ខ្ទុី ត្រាស់ថា ខែកេណ្យ: កិត្តសង្ឃ(ប៊ុនណាស់ ប៉ុន្លូន មួយពាន់ពីររយហាសំបអង្គ អ្នកឯងសោតក៏ជ្រះថ្ងា ទាំងក្នុង ព្រាហ្មណ៍ទាំង-ឲ្យយហើយ ។ កេណ៌យជដិ**ល**បានទុលពាក្យនេះនឹង[ពុះដ៏មាន[ពុះកាគ

វីនយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

កោតេនម មហា ភិក្ខុស ឡែក អឌ្ឍនេលសាធិ ភិក្ខុស-តានិ អហតា្ ត្រាញ្ណសុ អភិប្បស្នោ អនិវសេ-តុ មេ ភាំ តោតមោ ស្វាតនាយ ភត្ត សន្ធឹ ភិត្ត-ស ខ្មែញទាំ ។ អចិកសេស ភាភាវ តុលាភាវេល ។ អ៩-ទោ គោល លោះ ជដំលោ កក់គោ អដ់វាសន់ វិនិត្វា ಇಜ್ಞಯನುಜು ರಹ್ಷಾಕ್ ។ ಆರಣಾ ಕಾದಗ ಖಾಗ್ತಿ ច្ឆា ខេ រានស្មី ឧយលោ ខគ្មី ៩៩ ៩៣ កិត្តា អ-មន្តេស៍ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ អដ្ឋ ទានាធិ អម្ពុទាធ ជាម្ពាល់ ចោយទាល់ មោយទាល់ មពុកាទាល់ មុខ្គុំកាទាល់ សាលុគទាន់ ដារុសគទាន់ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ សត្វ ដល់រស់ ឋ ខេត្វា ឧត្តាដល់រស់ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខាប់ សេញុំ បត្ទាស់ ឋបត្វា **ប**ក្ខាទាក់រស់⁽⁰⁾ ។

១ ឱ. ജាការសំ ។

វិនយបិជិព មហាវិច្ឆ

អស់ករ:ជាគំរប់បដងផងថា បពិត្រ ព្រះគោតមដ៏ចំរើន ខុកជាភិក្ខុសង្ឃ[ចិន ចំនួនមួយពាន់ពីររយហាសិបអង្គក្ដី ទុកជាខ្ញុំព្រះអង្គ្គ្រីដុះថ្នាទ្ធាំងក្នុង ព្រាហ្ម-ណ៍ទាំងឡាយក្ដី ក៏សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើនព្រមទាំងកិត្តិសង្ឃទទួលភត្ថ ព្រះអង្គ ដើម្បីតាន់ក្នុងថ្ងៃស្រុក **។** ព្រះដ៏មានព្រះភាគខ្ពង់ទទួលដោយ តុណ្ឌីភាព ។ លំដាប់នោះ កេណិយដដលៃដ៏ងច្បាស់ថា (ពេះដ៏មាន[ព្រះ ភាគ ទ្រង់ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកហកអាសនៈចៀសចេញទៅ ។ ្រែាះ និទាននេះ ដំណើរនេះទើបពែះដ៏មានព្រះភាគខ្ទង់ធ្វើធម្មភថាហើយ ត្រាស ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អនុញ្ញាតទឹកចានទាំងឡាយ៤យ៉ាង គឺ ទឹកផ្នែស្វាយ ទឹកផ្ទៃព្រឹង ទឹកផ្ទៃ ចេកមាន គ្រាប់ ទឹកផ្លែចកឥត គ្រាប់ ទឹកផ្លែសគំ ទឹកផ្ទៃចន្ទ ទឹក កែដៅ ឈូក ទឹកផ្លែមាក់ (ធ្វាង៍^(១) ។ ម្នាលកិ**ក្ខព័ង៍ ឡាយ** តថាគតអនុញ្ញាតទឹកផ្ទៃ ឈើគ្រប់យ៉ាង លើកលែងតែផ្លែសរ^(២) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គថាគត អនុញ្ញាតទឹកស្ទឹកឈើគ្រប់យ៉ាងលើកលែងតែទឹកបន្ទៃដែលធ្និន ហើយ (^(m)។

អង្ឋិតថា ថា ទឹកអង្គិយនទាំង ខេះជារបស់ត្រជាក់ក្ដី ធ្លឺ ខេដោយកំដៅថ្ងៃក្ដីកំនួរ បើចំអិន ដោយភ្លើងមិនគួរ ។ ៤ បានដល់ស្រូវ ថា ប្រការ.។ ៣ រសពួកស្លឹកឈើដែលជាយាវកាលិក ជារបស់គួរក្នុងបុរេភត្តប៉ុណ្ណោះ រស់ស្លឹកឈើដែលជាយាវជីវិកភិក្ខុចំអិនសាយនឹងសម្ប៉ាដ់ ដើមគួរអស់កាល ថា ថ្ងៃ បើចំអិនដោយទឹកសុទ្ធគួរដោបដល់អស់ បើចំអិនដោយទឹកដោះជាដើបមិនគួរ សូម្បីស្លឹកឈើដែលចំអិនដោយទឹកសុទ្ធគួរដោបដល់អស់ រស់បន្លែដែរ ។

រោសផ្លុក្ខន្ធកេ កេណិយជំងឺលវត្ថ

អនុជានាម ភិក្ខាវ សព្វ បុច្ចាស់ ឋយត្វា មនុកា-បុប្រសំ ។ អនុជាសាម ភិក្ខាវ ឧប្រុសន៍ ។ អ៩-ರು ಚುಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕರು ಜನ್ಮಾ ಚಿಕ್ಕರು ಚಿಕ್ಕರರು ಚಿಕ್ಕರರು ಚಿಕ್ಕರು ಚಿಕ್ಕ សកោ អស្បាម ខណៈតំ ខានជ័យ កោជជ័យ ខជ័យា-នាចេត្វ ភក់ពោ កាល់ អហេចមេស៍ កាលេ ភោ កោតម ឧ៍ដ្ទិត កត្តិ ។ អ៩ េខា កក្ស បុព្វស្វាសមយ៍ ភ្នំក្រសេត្យ បត្តចំរាមាខាយ យេធ គោលវាយស្ប ជដ៌-លស្ប អស្បមា តេ**នុបស**ឆ្នំមិ ជុបសឆ្នំមិត្តា បញ្ជានេ អស់ និស័និ សន្ធឹ កិត្តស់ ស្លែ ១ អ៩ ១ កេ-ណ៌យោ ជជ៌លោ ពុធ្វាម្នង់ ភិក្ខុសជ្ឈំ មណ៌នេះ ទាន់ យែន ភោជន៍យេន សហគ្នា សន្តប្បុត្តា សម្បុក-បត្វា ភភព ភ្នំ ភ្នំពេល ភ្នំពេល ស្ថិតមន្ត្តិ ភេឌ ។ រាយស្ត្រី ម្នាំ ស្រ ស្រ ស្រ ស្រ ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត តាថា ១ អនុ មេខិ។

រោសដ្ឋក្តុត្តា: និទានពេណិយជដិល

ម្នាលភិ**ក្ខាំងទ្យាយ តឋាគតអ**នុញាត្រឹកថា ឈើ គ្រប់យ៉ាង លើកលែងតែ ទឹកជាស្រត់ ។ ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ តថាគតអនុញាតទឹកអំពៅ ។ លុះ កន្ទង៍វាត្រី**នោះទៅ កេណិយ**ជដិលឲ្យគេតាក់តែង១ា ទន័យកោជន័យាហាវ ដ៏ថ្ងៃថ្នាក្នុង**អាស្រម ខ្លួន ហើយឲ្យកា**បបង្គំទូលកត្តកាល ដល់ព្រះមាន ព្រះភាគថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន កាលនេះជាកាលគួរ ភគ្គសម្រេច ហើយ ។ វេលានោះ ក្នុងបុព្វណ្ឌសម័យ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ ហើយ **ប្រជាជា ឃេ** ប្រធាន និង ចីវវ យាង ចូល ទៅ កាន់ គាស្រមរបស់ កេណិយ ដដិល លុះយាងចូលទៅហើយ (ទង់គង់លើអាសន:ដែលគេក្រាលថ្វាយជា មួយទីនិកិត្តសង្ឃ ។ លំដាប់នោះឯង កេណិយជដល់បានអង្គាសភិត្តសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធានឲ្យគ្រែតស្កប់ស្កល់ ដោយខាទនីយកោជនីយាហាដើ ថ្ងៃថ្ងាដោយដៃខ្លួនឯង កាលដឹងថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ទង់សោយ (សេច លែងលុកព្រះហស្តទៅក្នុងប្បត្រហើយ កុអង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះ កេណ្ឌជដ្ឋលអង្គយក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុមោ-ទនា ដោយគាថា ទាំង ឡាយ នេះថា ។

វិនយប់ដំពេ មហាវគ្គោ

តំណើងមេខ្មី សព្វ ខ្មុំ បញ្ជា គំន ឧកមារិធ្ បញ្ជា គំន ឧកមារិធ្ បញ្ជា គំន ឧកមារិធ្ មន្ត្រ មានបេ គំន មន្ត្រ មន្ត្តិ មន្ត្រ មន

មន្ត្រី ៤ ឧក្ខេខ្មុំ ៤

អ៩ ទោ គក្ស គេ ឈាំយំ ជឌិលំ នមាសាំ គាថា ហាំ អនុមោធិត្វា ជុឌ្ឍយាសខា បក្សាធំ ។

(១៣៦) អ៥ខោ ភភក អាចឈោ យថាភិរត្តំ វិហវិទ្ធា យេឧ ភាសិលារា គេឧ ចារិគាំ បក្តាម៉ិ មហានា កិត្តាស់ ឡើន សន្ធឹ អឌ្ឍនេលសេហិ ភិត្តាស-នេហិ ។ អស្បស់ ទោ នោសិលាកោ មហ្វា ភភក កោរ ភាសិលរំ អាចខ្លួន មហនា ភិត្តាស់ ឡែន សន្ធឹ អឌ្ឍនេលសេហិ ភិទ្ធាស់នេហាន៉ា ។ នេ សន្តំ អត់សុ

ឱ. សាវិត្តិធត្តហោ ។

វិនយចិជិត មហាវត្ត

(១៣៥) យញ្ញៈទាំងឡាយមានការបូជា ភ្លើង ជាប្រធាន
សាវិត្តិ ខេន្ទ ជាប្រធានរបស់ជនូសាស្ត្រ ស្តេចជាប្រធានរបស់
មនុស្សទាំងឡាយ សាគរ ជាប្រធានរបស់ស្ទឹងទាំងឡាយ
ព្រះបន្ទ ជាប្រធាននៃនក្ខត្តបុក្សទាំងឡាយ ព្រះអាទិត្យ ជា
ប្រធាននៃពន្ធឺទាំងឡាយ ព្រះសង្ឃប៉ុណ្ណេះ ជាប្រធានរបស់
បនុស្សទាំងឡាយ ដែលប្រាថ្ងានូវបុណ្យ ហើយបូជា ។
នៃពនាះឯង ព្រះមានព្រះភាគខ្ងែ់អនុមោទនា ដោយគាថាទាំង
ឡាយ់នេះចំពោះភេណិយជដិលហើយ ក៏ខ្ងែ់ក្រោតបាកអាសន:បៀស
ចេញទៅ ។

(១៣៦) គ្រានោះឯង ព្រះជ័មានព្រះភាគគង់ក្នុងអាប្រលនិតម ដោយគួរដល់ពុទ្ធអព្យស្រ័យហើយ ខ្ងែយនេទៅកាន់១រភៃក្រុងកុសិនាវា ជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃជាច្រើន ចំនួនមួយពាន់ពីររយហាសិបរូប ។ ពួក ស្ដេចមហ្ទាំងឡាយនៅក្នុងក្រុងក្នុសិនាវាចានព្ដេណ៌ងថា ព្រះជ័មានព្រះ ភាគ ព្រមទាំងភិក្ខុសង្ឃជីច្រើន ចំនួនមួយពាន់ពីររយហាសិបរូបយាង មកកាន់ក្រុងកុសិនាវា ។ ពួកមហុក្សត្រទាំងនោះបានធ្វើការប្ដេញគ្នាថា

ភេសដ្ឋិក្ខុន្ធភេ ភេដមល្អវត្ថុម្ភិ ភគវិភោ បច្ចុន្នមនករណ៍

យោ កក់ នោ បច្ចុត្តមនំ ន ការិស្បូត៌ បញ្ សតាន់ ខ ហើរស្នេ ៤ ខេត សេ ឧច មាន លេខ ប្រព្យេ គ ហើ អាយៈស្មាតា អានស្តីសា ស្សាលោ ឈោង ឯង៩សោ កក្ស អនុប្រព្រះ ចារិកាំ ខរមានោ យេន កុសិនាវា តន់សាំ ។ កោស៌លាកោ មហ្វា ភក់តោ បច្ចុក្ខមន អយុសុ ។ អ៩ទោ ពេជោ មហ្វេ កក់គោ មច្ចុម្មនំ ការិត្យ យេជាយស្មា អានស្ពោ គេជុបសង្គមិ ឧប-សន្ថមិត្តា អាយស្នំ អានឆ្នំ អភិវាខេត្តា ឯកមេន្តិ អដ្ឋាភាំ ។ ឯគេមន្តំ ឋិតំ ទោ រោជំ មល្ំ អាយស្មា អាចច្រើរ វាយនប្រេន ជនប៉ារុ សោ ខេ មុខ អាជុំមោ រោជ យំ ត្វូ ភ៩វាភោ បច្ចុត្តជំ អភាស៊ីតំ ។ ភាហំ កន្តេ អានន្ទ ពហុកាតោ ពុខ្វេន វា ខម្មេន វា ស ខ្មែរ ស អ មិខ ញាតិហិ សខ្ល័ព ភា តោ យោ ကော ကော မ $\mathfrak{s}^{(0)}$ အန္တေ မာင်္တေ့ ကျွာန်းငံ ဧဏ္ဍာအ**ဟ**

១ ឱ. ស ភោ អហំ។

រោសដ្ឋក្នុន្វកៈ និទានមល្អក្សត្រឈ្មោះរោដៈ ការធ្វើនូវការក្រោកទទួលព្រះមានព្រះភាគ

អ្នកណាមិនធ្វើការ ក្រាំកទទួលព្រះមានព្រះភាគ អ្នកនោះត្រូវពិន័យជា (៖ ព្យុ ៥០០ កហាបណ: (មិនទាន) ។ ក៏សម័យ នោះឯង មហ្កុត្ត ឈ្មោះរោជ:ជាសំឡាញ់ព្រះអានខ្វដ៏មានអាយុ ។ លំជាប់នោះឯង (ព្រឹះ មាន ព្រះភាគកាល តែរច់ ទៅកាន់បារិកដោយលំដាប់ ក៏បុរនយាង ទៅដល់ ក្រង់កុសិនាកនោះ ។ ពួកមហុក្សត្រនៅក្នុងក្រង់កុសិនាក្បានធ្វើការ ្រោកទទួលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ លំដាប់នោះឯង រោជមហ្វក្សត្រ ล์ ตุ๊การเกกลงจุดโตะส์ยาธโตะกาลใสร เทียตุดเฟรลโตะเครรุ ដ៏មានអាយុ លុះច្ចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំ(ពះអានន្ទដ៏មាន អាយុ ហើយ កំឈរក្នុងទីសមគួរ ។ ព្រះអានន្ទុដ៏មានអាយុបាននិយាយ ពាក្យនេះនឹងកោជមហុត្សត្រដែលឈរ ក្នុងទីសមគួរដូច្នេះថា នៃកេដ:ដឹ មានអាយុ អ្នកចានធ្វើការក្រោកទទួលណា ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ការក្រោកទទួលនេះ ជាការប្រពៃលបស់អ្នកហើយ ។ រោជមល្អក្នុត្រ និយាយថា បពិត្រិព្រះមានខ្ទុដ៏ចំរើន ១ំមិនមែនធ្វើ (សេចក្តីគោរព) ច្រើន ក្រោះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ នឹងព្រះសង្ឃទេ ប៉ុន្តែពួកញាតិបានធ្វើ ការប្តេយាថា អ្នកណាមិនធ្វើការ ក្រោតទទួលព្រះមានព្រះភាគ អ្នកនោះ នឹង ត្រៅពិន័យជា ទ្រព្ទ៥០០ កហាបណៈមិនទាន បពិត្រិព្រះអានន្ទុដំ ចំរើន ខ្ញុំបានធ្វើការក្រោ**កទ**ូលព្រះមានព្រះភាគយាងនេះ ព្រោះទ្វាច

វិនយប់ដីពេ មហាវិគ្គោ

ស្សុំ ភព់គោ បច្ចុន្នខំ អភាសិន្តិ ។ អ៩ទោ មាយស្មា អានណ្ឌោ អនត្ថមនោះ អមោរស់ គេខំ ចាំ ឯ១០ រោជោ $a(\vec{\omega})$ ಗ್ರೈ ಭಿಪ್ಪಿತ್ರ a ಕರ್ಣು ಕುಣ್ಮು ಕುರ್ಣುಮಿ ಯು ಸಾಜಾಗ (ಜಲನಾಜ್ಞೆ ಕಿ ಇರನಾಜ್ಞೆ ಕಿತ್ರಾ ಸಾಜ್ಞೆ ಕಿಸ್-រាធេត្ត ឯកមខ្លំ ឧ៌សឺឧ៍ ។ ឯកមខ្លំ ឧ៌សំព្នោ ទោ សល្សា សខ្សោ ឧស្ស័ វាឧស្សេខ សញ្ ស្រី រោះ នេះ ស្នេ អភិញ្ញាតោ ញាតមឧុស្សោ មហិទ្ធិកោ ြေသော ဥပ ၅, သော ၁၈ မောင်း အောင်း အ ប្ទាស្ស ទា្ស់ ម្រុំ ម្នុំ មនុទ្ធ មន្ទ្ធ មន្ទ្ធ មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ ရေးက်ပဲ နှုန်တွင် ဆည့်ဖေတာ့ ရေးကိုပဲ နှုန်တွင် နှုန်တွင် နောက်ပြုနောက်ပြုနော် မေးကို ညေး အမ်ား နေရာများ ကေရာ ကေရာ ရကော် မူရာရှိ ឌត្ស្នៃពេល ឧទ្ឋានេយ្យិង ឯង៩ សេ ឯងឯ ដេច្ច មេត្តេន ខំត្រេន ៩វិត្យា qឌ្នាយាសសា វិហាវិទាវិស៌ ។ អុខសោ ប្រទៀវ គឺស្មោ ក្នុងស្រា ក្នុងស្រា ក្នុងស្រា សេយ្យថាចំ នាម គាវី តក្រហ់គ្នា ឯវមេវ វិហាវេន វិហាវំ ប់បៃ ហេដ ប់បំណុំ ឧបសន្តម៉ិត្យ កិត្ត បុច្ចត់ គេហំ

វិសយចិដិក មហាវិច្ឆ

ពិន័យរបស់ពួកញាតិទេ ។ គ្រានោះឯង ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុមាន សេចក្តុមាក់អន់ចិត្តថា រោជមហ្វក្ស ត្រមិនសមបើនឹងហ៊ាននិយាយយ៉ាងនេះ សោះ ។ វេលនោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ រួចអង្គ័យ ក្នុងទិសមគួរ ។ លុះ ព្រះអាននូដ៏មានអាយុអង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ ថាន កាទបន្ត័ទូលពេះដ៏មានព្រះភាគដូច្នេះថា បតិត្រិព្រះអង្គដ៏ចំរើន មហុក្សត្រនេះជាអ្នកហ្វីហ្យាញ ជាមនុស្សមានគេស្គាល់(ច្រើន)មានឫទ្ធិ ្ត្រើន ពុកមនុស្សដែលមានគេស្គាល់[ចិនមានសភាពយាង៍នេះ រមែង៍មាន សេចក្តីដែះថ្នាក្នុងធម្មវិន័យនេះ បតិត្រិត្រាះអង្គ័ដ៏ចំរើន 🦫 ព្រះអង្គ័សូម ឱកាស រោជមលូក្សត្រគប្បីជ្រះថ្នាក្នុង¤ម្មវិន័យនេះយ៉ាងណា សុម្យត្រះដ៏-ឋានព្រះភាគិ (ទង់ធ្វើយ៉ាងនោះ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានព្រះបន្ទូលថា នែអានន្ទ ពេជមល្អត្រិតគប្បីជ្រះថ្វា ក្នុងធម្មវិន័យនេះដោយហេតុណា ၊ ဟតុ នោះតថា គតមិនលំចាក ធ្វើទេ ។ ទើប ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគមាន ព្រះទ័យ ប្រកបដោយមេត្តាផ្សាយទៅកាន់រោជមហ្វក្សត្រ ហើយខ្ទង់ក្រោកបាក អាសន:យា**ង៍ចូល ទៅ**កាន់វិហារ ។ ឯរោជមល្ក ត្រាកាល បើព្រះដ៏មាន (ตาลาลษาន(ตาลับเชลาสุกพษลบั่งตางเท็พ ส์ชุงเศ) (ลับใชกร គ្រប់បរវេណ ដូចជាមេគោមានកូនទីដូចោះឯង ហើយក៏សួរពួកកិត្តថា

ជុ ទោ កធ្លេ ឃុំការ សោ កក្សា ហៃរត់ អហេ សម្មា-សម្ពុធ្វា ឧស្សឧភាមា ហ៍ មយ់ តំ ភកវត្ថុ អហេត្ត សម្មាសមុខ្ទុខ ។ ឯសាវុសោ រោជ វិហារោ សំវុតខ្វារោ នេះ အေးကျောက်သည်။ အောင်းမှာ အေးများက ကောင်းကို အောင်းမှာ အောင်းမ धीर्मकु वल्लास्का मह्रले भास्तादण क्रिस्क នេះ ភកវា ធ្វាវត្ថិ ។ អ៩ទោ រោជោ មហ្វោ យេជ សោ វិហារោ សុំវុត្តទ្វារោ គេជ អប្បសន្ទោ ឧបសន្ន មត្វា អតមោ អេល់ ខ្ញុំ ប់សំត្វា ឧត្តាស់ត្វា អក្តល់ អា(កោដេតំ $^{(9)}$ ។ វ៉ាវ៉ា កកវា ខ្វារំ ។ អ៩ទោ កេដោ មហ្វេ វិហារំ បរិសិត្យ គកវន្ថំ អភិវាខេត្យ ឯកមន្ថ ្នុំម្នាំ ៤ នាងឧទ្ទ័ ខ្ទុំម្នាំ សេ ខេត្ត នៃ ខេត្ត កក្ស អនុឲ្យិ្ធត់ គាថេស សេយ្យូដីនំ នានគាថ់ ស៊ីលគេ៩់ សក្កត់ តាមាន់ អាធីនាំ ង់គាាាំ សង្គិលេ-សំ ឧត្តុម្នេ អនិសំសំ បភាសេស៍ ។ យខា ភកក ងឃុំ ពេញ ឧល្នំ ២សិទ្ធ គំន់ច្នុំ រួច្បូយច្នុំ

e ឱ, អាកោជេសិ ។

កែសដ្តិក្នុគ្គកៈ និទានមល្អក្សុក្រុឈ្មោះរោដៈ អនុបុព្វឹកថា

លោកដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាអរហំសម្មាសមុទ្ធព្រះអង្គគង់ ក្នុងទីណា ដ្យិតយើងខ្ញុំចង់ឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគជាអរហំសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គ នោះ ។ ពួកភិត្ត្ (ចាប់ថា នៃអាវ៉ុសោររាជ:(ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ (ទៃជ័គង៍) ក្នុងវិហាវដែលគេបិទទ្វារន្ទុះ ដូច្នោះចូរអ្នកមានសម្ងេងតិចចូលទៅជិតកុំរួស រាន់ ចូលទៅកាន់របៀង ភ្នុក គ្រហែមហើយស៊ឹមគោះសន្ទុះទ្វាវ ព្រះដ៏មាន ពែះកាគនិងបើកទ្វាវឲ្យអ្នក ។ វេលានោះ ពេជមលូក្សត្រចូលទៅកាន់វិហាវ ដែលគេចិទនោះ ដោយសុចស្ងាត់សម្វេងសន្សឹម១ដើរចូលទៅកាន់របៀង ក្អក[គរែហមហើយគោះសន្ទុះទ្វាវ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏(ទង់បើកទ្វាវឲ្យ។ រោជមល្អក្សត្រច្ចល្រទៅកាន់វិហារថ្វាយបង្គំ(ពេះដ៏មាន(ពេះភាគ ហើយអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះរោជមហុក្ស តែអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរ ហើយ ទើប ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងអនុបុត្តភេឋា អនុបុត្តភេឋានោះ តើ ដូចមេច (ឯអនុបុព្វឹកថានោះ) គឺព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រកាសទានកថា ស៊ីលក់ថា សគ្គក់ថា ទោសរបស់តាមទាំងឡាយដំលាមកអាក្រក់នឹងអានិ-សង្សត្នង៍ការចេញចាត់តាម។ កាលណា បើព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់ជ្រាបថា ពេជមហុក្សត្រមានចិត្តស្រល មានចិត្តទន់ មានចិត្តប្រាស់ ហាក់នីវ៉ាណ:

វិនយប់ដពេ មហាវគ្គោ

។ឧក្ខត្ត់ បស្ថ្រិត្ត អឋ យា ពុន្ធាន សាមុក្តាសិកា ជម្មានសណ តំ បកាសេស ឧុក្ខំ សមុឧយ៍ ជំហេជំ មស្ដី ។ សេលាខ្សាត្ន សាត មាខ្ញុំ រង្គុំ អាចមន្ទុ មានាខាង φ ត់នេះ ដេច ឧត្តស្តិលាខាន្សា នេះ នេះ ខេត្ត នេះ φ កាំង ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត តែស្មីយេវាស នេវ៉ាដំ វីគមលំ ឧម្មត្តាំ ឧឧទាឧិ យុឌ្ជិញ្ជិ សុគុនយុខគឺ សុសិទ្ធ ខ្លួយឧត្តខ្លឺ ៤ អនុសោ ប្រយោ ရက်ော ဗနီစား၏ စည္ဆစား၏ ဒုဇ္တမား၏ စပ္ဖကာမာ၏ စား၏ ត្តំណាំច្នៃក្សា កែងយុច្ចយោប្រាស្ត្រ អមម្បីថ្ន-យោ សត្ត សាសនេ ភកវង្គំ វាសនយោប សាជុ កន្តេ អយ្យា មត្សា ឧទ្ធុស្សាល្សំ ខ្នុងខ្នាំ ខាងទេសខាមានមួយ-ឧប្បច្ចុយកេសជួយក្ដារំ ដោ អញ្ជេសដ្ឋិប យេសំ ទោ ಬರ ಭಟಕ್ಕೆ $\mathbf{c}_{(0)}$ ಮುಣ್ಣು ಭಟಕ್ಕಿ ಜಭೆಗಿರು ಜಣೆ

ទ ឱ. លេខេត្ត ។

វិនយប៊ិដិក មហាវគ្គ

មានចិត្តរីករាយ មានចិត្តដែះថ្វាហើយ ព្រះអង្គក៏ទ្រង់ប្រកាសធម្មទេសនា ដែល ព្រះពុទ្ធទាំងទុក្រុយ (ទង់លើកឡើងសំដែងដោយ ព្រះអង្គឯង 🛱 ខុក្ខុ ហេតុឲ្យកើតខុត្ត ធម៌ជាគ្រឿងវំលត់ខុរុទ្ធឹងសេចក្តីប្រតិបត្តិទៅកាន់ទីវំលត់ ទុក្ខក្សកាលនោះ ។ ជមតាសំពត់ស្កាត់ (បាស់លាកមន្ទិល ខៅគួវទទួលទឹក \int ជលក់ដោយ \int សលហ៊ុនយ៉ាងណាមិញ ធម្មចុត្ត គឺសេតាបត្តិមគ្គដ៏ \int ហ៊ុស onកធុលី | បាសonកមន្ទិល កើតឡើងដល់រោជមហ្វក្សតែលើអាសន:ເនាះ ឯង(ហើយពិចារណាឃើញ) ថា របស់ណាមួយមានសេចក្តីកើតឡើងជា ធម្មតារបស់ទាំងអស់នោះមានសេចក្តីលេត់ ទៅជាធម្មតា ដុច្ចោះឯង ។ លំ-ដាប់ នោះ កេដមហ្កុក្សត្រហ៊ុនឃើញធម៌ បានលុះធម៌ បានដឹងធម៌ច្បាស់ ឈមចុះមុតមាំក្នុងធម៌ហើយ ធ្ងង់ផុតចាកសេចក្តីស្ងាក់ស្ងើរ ប្រាសចាក សេចក្តីសង្ស័យ ដល់នូវសេចក្តីក្តៀវិក្វា មិនដឿបុគ្គលដទៃក្នុងសាសនានៃ ហើយជាន[កាបបង្គ័ត្តល[ពុះដ៏មាន[ពុះភាគឋា ព្រះអង្គដ៏ចំរើន **១**(៣៖អង្គសូមឱ្*កាស* លោកម្ចាស់ទាំងឡាយគុវទទួល ចីវ៖ ចិណ្ឌទុត សេនាសនៈ នឹងគេសដូចវិក្ខា៖ គឺថាំជាបច្ច័យដល់ មនុស្សមានជម្ងឺ របស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គតែម្យ៉ាង កុំទទួលរបស់ពួកបុគ្គលដទៃ ។ ព្រះមានព្រះភាគមានព្រះបន្ទូលថា នៃរោជ: ព្យុកជនណាមួយឃើញធម៌ ដោយញាណជាសេត្ត: ដោយទស្សនៈជាសេត្ត: ដូចជាធម៌ដែលអ្នកចាន

រោសជ្ជិក្ខុត្វពេ រោជិមល្អវិត្ត

ខ្ញុំ ដោញជាចំ នយា នេះកំពំ ឃុំ យោន មយោ **ာ့ ေ** မယ႐ု မရွာကားကျေး ဗည္က လေ့ကျပစ္ခဲ့ မွာက္ခဲ့တာက ေ សេខាសនទិលានឲ្យឲ្យកេសជួញស្នាំ នោ អក្សេសប្តិ នេះខេស្ត រោជ នា ខេ ខេជិក្ខណ៌ស្បត្តិ អញ្ចេសញ្ជាតិ ។ នេះ ខេ ខេ មេខ សេខ សេខ សេខ ខេត្ត ខេ កត្តាជំ កត្តថជំទាជ់ អជ្ជិតា^(១) ហោតិ ។ អ៩ទោ រេជ្ញ ដល់សារី ឧត្តុខាត្ន អល្គេខសារី វាននយោម្ ယဥ္ကောက် အချို့ နဲ့ လောကြောယ်၊ ယံ အချို့ ကောလာ္ပ $^{(k)}$ ခို ឧទ្ធ សាខេល់ខ្លែ ឯងឧសេ ប្រជោ ឧហេ ឯឧទុ វុលោកេឌ្លោ ខ្វេនាខ្ទុស ខាក់ញ៉ា ភ្នំដូខានន័យញា ។ អន្តសេ ដេញ ឧល្វេ យេខៈលេទាំ មាខទើរ នេចតិ-សត្ថមិ ឧបសត្ថមិត្យ អាយុស្គំ អាធឲ្ធំ ឯគឧកេច ៩៩ មេ ភៈខ្លេ មានខ្លុំ ១៩១៩៩ អលភន្តស្ប៉ូ វា៩៩-တောက် ယာဋ္တတ် ခန္ဓင္ဂ ရဲလေခြေယျံ ယံခန္ဓင္ဂ ဆေးလ႑ ကို ဗောင်းယာ၊ ဒေယ၂ရွိ ကော ေကာ ကမကို អានខ្លុ ភត្តក្នុំ ជុំលោកោះត្តោ ខ្លេ ជាខ្លុស់ ខាកាញ្

[🗣] ឱ. អធ់ដ្គីតា ។ 🌬 ឱ. តាទូស្ស៊ី ។

រោសដ្ឋក្នុន្ធា: និទានរោជមល្មក្សត្រ

 $oldsymbol{w}$ ហើយ ជនទាំងនោះតែងមានគំនិតយ៉ាងនេះថា ខ្ $oldsymbol{w}$ លោកម្លាស់ ទាំងឡាយគប្បីទទួលចីវរ ចំណូល្ខត សេខាសនៈ នឹងគេសដ្ឋបរិក្ខាដោ បច្ច័យដល់អ្នកមានដម្ងឺ របស់យើងទាំងឡាយតែម្យ៉ាង កុំទទួលរបស់ដន ទាំន់ ឡាយដទៃ ទៀប នៃរោជ: បើដូច្នោះ ភិត្តទាំង ឡាយនឹង ទទួលរបស់ អ្នកខ្លះ របស់ពួកជនឯទៀតខ្លះ ។ កំសម័យនោះឯង ក្នុង[ក្នុងកុសិនារា ពួកជនបានតាក់តែងលំដាប់កត្តដ៏•ត្តម ។ គ្រានោះឯង រោជមហ្វក្សត កាលមិនបានលំដាប់ភត្ត (ដាក់វេនភត្ត) ក៏មានសេចក្តី(គឺ៖វិះដូច្នេះថា បើ ដ្ឋបោះ គួរតែអញ តែតមើលរោងភត្ត វត្តណាមិនមានក្នុងរោងភត្ត អញគាត់តែងវត្តនោះ ។ កាលរោជមហ្វក្សត្រត្រត់មេលរោងកត្តមិនបាន ឃើញវត្ថុពីរយ៉ាង គឺ អន្ទក់ 🤊 ភាទន័យ:ធ្វើដោយម្យៅ 🤊 ។ លំដាប់ នោះ រោជមហុក្សត្រចូលទៅរកព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅហើយ *បាននិយាយពាក្យនេះនឹ*ង[ពះអានន្ទុដ៏មានអាយុថា បពិត្រ(ពះអានន្ទដ៏ កាល១មិនបានលំដាប់កត្តក្នុង ក្រុងកុសិនាវានេះ តែះវះដូចេះថា បេដូចោះ គួវតែអាត្មាអញត្រិតមេលរោងកត្ត វត្តណា គ្មានក្នុងរោងកត្ត គួរអាត្ថាអញគាក់តែងវត្តនោះទ្បើង បពិ[ត[ពះអានន្ទុ น็อเรีย กางว์เอาะ โธลเษ็บเทล็กลุษิธิญายเพ็ญสลุดีเษา คืนอุล จ

វិនយប់ដកេ មហាវគ្គោ

ត្តឹស្តេច ហេញ សសស ភ ខេ្ត អានៈខ្លួ បទិយា ខេយ្យំ ស្នេស ភ្នំ ស្នេស ស្នេ នេះខេញ រេជ ភសុខ្លំ ឧឌ្គុជុំស្បិន្ទ្ទ ឯ ម៩ សេ មាលាទាំ មាខាស៊ែ មន្សេខ វាឌតន្តំ មារេខេទ្ច ឯ តេចស្ មានថិ ឧត្តលាខេឌិខ ៤ ខេសា មេឌិm ខេស្ល្ $_{s}$ $_{$ អធិ្យោខ ឧညါခဲ့ សាយសាំ ធ្នីសែខច្ជាណាំ ឧឌ្ណាស-**ខេត្ត** ភកវតោ ឧបនាមេស បន្ទក្ខណាត្ត មេ កន្តេ ಯಶ್ರೆ ಎ ದಿಸ್ಟರ್ಯದ ಬ್ಹಿಟ್, ದ್ಯುಟಿಟ್ ಬ ಕರ್ನು រោដោ មហ្វេ ពុធ្វប្បុម្មត់ ភិក្ខុសផ្សំ ចហ្វុគេហ៍ നാട്ടെ ಕ್ಷಾನ್ ប្បែត្រូវ សម្បីប្រសិទ្ធ អស់ស្ពឺ ស្រាសសង្គឺ ងដើសបង្គិលហ៊ុ

វិនយចិជិត មហាវិត្ត

ទា ទទីយ:ធ្វើដោយម្យៅ ១ បពិត្រ ព្រះអានន្ទដ៏ចំព័ន្ធ បើ១ំនឹងតាក់តែងអន្ក ផង ၈ နန္ဒိယ : ရှေးရေးယ မျော်ရန် ၊ နေ ြားမာဒ ြားကာနနိန် နေနဲ့လ ၊ ပလ်ခွံ ပွ ខេ។ ព្រះអានន្ទួតបថា នៃពេជ: បើដ្យួញេះ ចាំអាត្មានឹងយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំ $oldsymbol{e}_{i}$ $oldsymbol{v}$ $oldsymbol{v}$ oldsym• ដែរណីវនុះចំពោះព្រះជ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះជ៏មាន ព្រះភាគ(ទង់មានបន្ទូល ថា នៃអានន្ទ បើដុច្នោះ ចរុទ្យរោជមល្អត្រត្រភាក់តែងចុះ ។ ព្រះអានន្ទដ៏-មានអាយុ ប្រាប់ថា នៃរោជ: បើដូច្នោះ ចូរអ្នកតាក់តែង៍ចុះ ។ លុះកន្ទង៍ กโต็เฮาะเฮาเดียเกนษญក្សโตឲ្យគេតាក់តែងអនុក់នឹង១ា ទន័យ:ធ្វើដោយ ម្យេជី ច្រែន ហើយបង្អោនថ្វាយដល់ព្រះមានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា ឋពិត្រិពះអង្គដ៏ចរើន សូមព្រះមានព្រះភាគ ទទួលអន្ទក់នឹងទាទន័យ: ធ្វើដោយមេជ្របស់ខ្ញុំ ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ទង់មានបន្ទូលថា នៃកោដ: បើដូចោះ ចូវអ្នក ប្រគេនដល់ភិត្តទាំងឡាយចុះ ។ ភិត្តទាំងឡាយ មានសេចក្តីរ ជៀសក៏មិនហានទទួល (វត្តទាំងនោះ) ។ ព្រះអង្គ[ទិន័ មានបន្ទូលថា ម្នាល់កិក្ខុទាំងឲ្យយ ចូរអ្នកទាំងឲ្យយទទួលតាន់ចុះ ។ ទើបរោជមល្អត្រូតែអង្គាសភិក្ខុសង្ឃមាន ព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ឲ្យផ្នែតស្តប់-ស្តល់ដោយអន្ទក់នឹងទាទន័យ:ធ្វើពីមេ្ត្រ ដោយដៃខ្លួនឯង លុះ [ចាះមាន ព្រះភាគ ខ្ទង់សោយស្រេច លែងលូកព្រះហស្គខៅក្នុងថាត្រហើយ

ហាសដ្ឋក្នុន្ធពេ វុឌ្ឍបព្ទដិតវត្ថុ

ឯកមន្តំ និសីនិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ទោ យន់
មហ្វំ កក្ស ជម្មីយា កដោយ សន្ទស្បើត្វា សមាឧបេត្វា សមុត្តជេត្វា សម្បប់សេត្វា ខ្ពះប្រាសលា
បក្តាមិ ។ អេ៩ទោ កក្ស ឯកស្មី និធានេ ឯកស្មី
បក្កាមេ ។ អេ៩ទោ កក្ស ឯកស្មី និធានេ ឯកស្មី
បក្កាមេ ។ អេជ្ជាជាមិ
កិត្តា សត្វាញ ខាក់ សត្វាញ ប៉ដ្ឋខានន័យខ្លំ ។

(១៣៧) អ៩ ទោ ភក្សា ក្សាញាញ យដាក់វត្ត
វិហាត្យៃ យេធ អាតុមា តេច ចារិកាំ បក្កាមិ មហតា
កិត្តិសាធ្វេ សន្ធឹ អ្នាតេលសេហ កិត្តិសាធ្វេ មហាចិត្តបុំព្យោ
តែច ទោ បាន សមយេខ អញ្ញាតរោ ឧហាចិត្តបុំព្យា
វឌ្ឍប្បព្វិជិតោ អាតុមាយំ បដិវសតិ ។ តស្ប ខ្វេ នារៈ
បោធាតសិប្បា សកោ អាចារិយកោ ឧហាចិត្តកម្មេ ។
អស្បាស់ ទោ សោ វឌ្ឍប្បព្វិជិតោ ភកវា ការ អាតុមំ
អកប្ផិតិ មហតា កិត្តិសង្ឃេញតា ភិក្សាសាហាចិត្តកម្មេ ។
កក្សាស់ ទោ សោ វឌ្ឍប្បព្វិជិតោ ភកវា ការ អាតុមំ
ភិក្សាស់ ទោ កិត្តិសង្ឃេញ សេ វឌ្ឍប្បព្វិជិតោ ភកវា ការ អាតុមំ
ភិក្សាស់ ទោ ភិក្សាសង្ឃេញ សា វឌ្ឍប្បព្វិជិតោ ភេសា ភាព អាតុមំ
ភិក្សាស់ ទោ ភិក្សាសង្ឃេញ សា វឌ្ឍប្បព្វិជិតោ ភេសា ភាព ភាពម៉ា

ឯត្តន្តរេ អនលស្បាតិ កត្តបិ យោត្តកេ ទិស្សតិ ។

ហ៊ាសផ្លិត្តផ្ទុក: និទានភិក្ខុបួសឯបាស់

ក៏អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះរោជមហូក្សត្រអង្គ័យនៅក្នុងទីសមគួរហើយ
ខើបព្រះជ៏មានព្រះភាគខ្ពង់ពន្យល់ ឲ្យប្រតិបត្តិតាម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីក
កាយ ដោយធម្មីកថា ហើយខ្មែរក្រោកហកអាសនៈបៀសចេញទៅ ។
ក្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះជ៏មានព្រះភាគខ្មែរធ្វើធម្មីកថា
ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គថាគតអនុញ្ញាត
អន្ទុក់គ្រប់មុខផង ខានន័យ:ធ្វើពីម្យៅគ្រប់មុខផង ។

(๑៣៧) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់ក្នុងក្រុងកុសិនាពតាម
គ្រួដល់ពុទ្ធអធ្យា សំយលើយ ខ្ ន់យាង ទៅកាន់ហរិកក្រុងអាតុមាជាមួយ
នឹងភិក្ខុសង្ឃជាច្រើន ចំនួនមួយពាន់ពីរវេយហាសិបរូប ។ ក៏សម័យនោះ
ឯង កិក្ខុ (६) មួយរូបធ្លាប់ធ្វើជាងកោរកាត់ បូរសង់ហស់នៅអា ស័យក្នុង
ក្រុងអាតុមា ។ ទារក (២) ពីនោក់របស់ភិក្ខុ នោះមានសំឡេងពីពេលមកប
ដោយសេចក្តីរាងដៃមិនខ្លិល ចែអូស សម្រេចសិល្បៈកុងវិជ្ជាកោរកាត់កុង
សំណាក់អាចារ្យបស់ខ្លួន ។ កិត្តបួសង់ហស់នោះបានឲ្យដំណឹងថា ព្រះ
ដឹមានព្រះភាគព្រមទាំងព្រះភិក្ខុសង្ឃជាច្រើន ចំនួនមួយពាន់ពីរវេយហាសិបរូប មកកាន់ក្រុងអាតុមា ។ គារនោះឯង ភិក្ខុបួសង់ហស់នោះ

តាមសារត្ថទីបនីដី៣ថា ភិក្ខុនោះឈ្មោះសុភទូ ។ ៤ ក្មេឌីវនាក់នេះជាក្នុនរបស់លោក
 បានប្រសាជាសាមណេរ ។

វិនយប់ជំពេ មហាវគ្គោ

ឧប្រភព បានឧប្រជ កក្ស ការ សាសា អាសុម អាក្យុតាំ មហេតា ភិក្ខុស ឡែជ សន្ទឹ អឌ្ឍនេល សេហ៍ ភិក្ខុស តេហ៍ កច្ថ តុម្ភេ តាតា ទុវកណ្ដុំ អាធាយ ជាន្យិយា វាបកោះ អនុឃាត់ អនុឃាត់ អាហិណ្ឌូ៩ លោណ់ថំ តេល់ខំ តណ្តល់ខំ ទានដើយខំ សំហឋេ $^{(6)}$ កកាតោ អាក្សា យាក្សា៖ ការិស្សាមាត់ ។ ស់ តាតាត លោយ ខាកោ នក្សា ខ្លែពីសិច្ចឧក្សិក ឧត្តមវិហា្សិ ស្សាស្ណាំ អាធាយ ឆាឡឺយាវាបកោធ អង្**ឃ**កោំ អនុឃ-က် မာတ်ယွာနို့ လောလ်းစီ (နာလ်စီ နာလွှာလိစ် နာနှင့်ယိစ် សំហរណ្ត ។ មជុស្សា គេ នារគេ មញ្ជគេ បដ៌កា-ကေတြကြုံကြုံ စည်းရှိရှာ လောပ် ေးကောဂျစရုံကောမှာ အောင် តារាបេន្តិ តារាបេត្វាចំ ពហុំ ខេត្តិ ៗ អ៩ទោ តេ ကေးက စေးကို လောလက်ပော် အလုံးပော် ဆယ္လွှောလ်ပော် စာနှင့်. យំបិ សំហារីសុ ។ អ៩ េខា គក្ខា អនុព្យុន ទារិកាំ ខេមោ លេខ អាតុមា តខៅសា ។ ត ត្រូ សុខ ភកវា អាតុមាយ វិហវតិ ភូសាតាវេ ១ អ៩ទោ សោ វុឌ្ឍ

ខ សំហរត្តា ។

វិនយប់ដក មហាវគ្គ

បាននិយាយពាក្យនេះនឹងទារកទាំងឡាយនោះថា នៃអ្នកទាំងឡាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រម**ទាំង**ព្រះភិក្ខុសង្ឃជា េថ្ងៃនមួយ-ពាន់ពីររយហាសិបរូប ស្ដេចមកកាន់ក្រង់អាតុមា នៃអ្នកទាំងឡាយ ដើរទៅកាន់ផ្ទះជាលំដាប់១ ចូរ[ចមូលអម្សិល១៖ ៤៤៨១៖ អង្គរ១៖ ១) ៤-ន័យ: រុះ យើងនឹងធ្វើទឹកបានបបរថ្វាយដល់ព្រះមានព្រះភាគ ដែល [ទង់ ពុទ្ធដំណើរដល់មក ។ ទារកទាំងនោះទទួលពាក្យកិត្តបួសឯបាស់នោះថា កុរណាលោកថ្មកុក ហើយក៏កាន់យកប្រជាប់កាំបិតកោរដោយបំពង់នឹង ឋន៍ដើរទៅកាន់ផ្ទះជាលំដាប់ ១ ប្រមូលអម្សិលទុះ ប្រេង១៖ អង្គរ១៖ ភាទន័យ: » ។ មនុស្សទាំងទ្យាយ ឃើញ ទារកទាំង នោះមានសំឡេងពីកោះ ប្រភពដោយសេចក្តីវាងវៃ ខុកជាអ្នកណាមិនចង់ឲ្យធ្វើ (កាត់ឬកោរ) អត က်ရန္အေးက်ဳိ႔ေရာ လုံးဖွေးရှားတြယ်ကိုဖြံ့နေးမှုတာ ပြိနေ ၁ ရဲကနော်ရန်းနား**း** ប្រមូលអម្សិលទុះ ប្រេង្ទ៖ អង្គរទុះ ខាទន័យ:ទុះ ជាច្រេីន ។ (តានោះ ព្រះមានព្រះភាគ**្រុង់គ្រាប់**ទៅកាន់ហាកៃ ដោយលំដាប់ ក៏ចានដល់ ទៅ \int ក្ងង៍អាតុមា ។ បានព្ទថា \int ពេះដ៏មាន \int ពេះភាគគង់ក្នុងភូសាគារ $^{(oldsymbol{0})}$ ជិត ក្រង៍អាតុមានោះ ។ លុះកន្ទង៍**ភ** តែនោះទៅ ទើបភិក្ខុបួសឯចាស់នោះឲ្យ

តាមសារត្ថទីបនីជី៣ថា មានគំនរចំបើងធំនៅទីនោះ ចេញនកាយចំបើងចេញពីខាង
 ក្នុងហើយធ្វើឲ្យសមគួរដាល់នៅរបស់បព្វជិតទាំងឡាយផ្លូចជាសាលា ។

រោសដ្ឋិក្ខន្ធពេ វុឌ្ឍប្បព្ធដ៏តវត្ថ

ប្បឲ្ធជី តោ គស្សា ត្តើយា អច្ចយេខ បហ្ទុំ យាក់ បដ់-យានាខេត្តា ភកវតោ ឧបនាមេស៊ី បដិក្ខណ្ឌ មេ ភ នេះ ភក្ស យកុត្តិ ។ ជាឧន្តាចិ គថាកតា បុច្ចតិ ရာဝေးပြီး ၁ ဗုဒ္ဓိ ကာလီ ဒီခို ၅ ဗုဒ္ဓိ ကာလီဒီနေ၅ ជ បុខ្គុំ អត្តសញ្ចាំតំ ត្រាក្តា បុខ្គុំ នោ អជត្ត-សញ្ជន់ អនុទូសញ្ជាំនេ សេតុឃាតោ តថាកតាន់ ។ ធ្វី-တောကာဖြစ် ရုန္ဓာ အလ'းရွာ အိတ္က ဗေဒိပ္ပဋ္ဌိ ဆမ္ခံ အ នេះសេស្បាម សាវភាន់ វា សិក្ខាបន់ បញ្ហាបេស្បា-មាត់ ។ អថ ទោ ភកវា តំ វុឌ្ឍបញ្ជិត ឯតឧប្រេច គុតាយំ ក់គ្នុ យក្ខត់ ។ អ៥ ទោ សោ វុឌ្ឍៗព្រំពិតោ កក់ តោ ឃិតមត្តំ អារោចេស៍ ។ វិករហ៍ ពុខ្វោ កក្វា หင္းရင္းကိ $^{(0)}$ မောက္ရပ္မွာ မင္းကြဲမွာကို မင္းရွင့္ခ်င့ អស្បានហេយុ ងយព្រិញ ងយលោញ យន្ត ស យាគ ត់ មោយបុរិស បព្ជនៃតា អភាប្បីយេ សមាឧបេស្បូសិ នេះ មោយបុរិស អប្បសញ្ជនំ វា បសាខាយ ។ បេ ។

^{🛾 🤋} អន់គុច្ចវិយ៍ ។

វោសដ្ឋក្នូន្ធក់: និទានភិក្ខុបួសឯបាស់

ชติโลโตะหลัสต์เรีย ผูยโตะส์ยารโตะกาลจจุญชบรรชนา่รู้โตะ អង្គ ។ ព្រះតថាគតទាំងទ្យាយ (ទង់ (ជាបហើយ សុរក៏មាន (ទង់ (ជាបហើយ មិនសូរក៏មាន ខ្ទង់ដ្រាបកាលគូរហើយសូរក៏មាន ខ្ទង់ដ្រាបកាលគូរ เហ็យមិនស្ករក៏មាន ព្រះតថាគត**ភាំងទុ**ក្រយស្ករតែហេតុដែលប្រកបដោយ ប្រយោជន៍ មិនស្គរហេតុដែលមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ទ្វើយ េ្រាះ ហេតុមិន ប្រកបដោយប្រយោជន៍ព្រះតថាគតទាំងឡាយសម្លាប់បង់ហើយ ដោយអរិយមគ្គ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទាំងឡាយ (ទង់ស្ទូវពួកភិក្ខុ ដោយហេតុពីវប្រការ គឺ ទ្រង់ស្លូរដើម្បីនឹងសំដែងធម៌ ១ ដើម្បីនឹងបញ្ជាត្ត សិក្ខាបទដល់សាវកទាំងឡាយ១ ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មាន ព្រះបន្ទូលនេះនឹងកិត្តប្ចូសឯចាស់ នោះថា នៃកិត្ត បបរនេះអ្នកឯជ ជានមកពីណា ។ ទើបភិក្ខុបូសឯចាស់នោះ ក្រាបបង្គ័ទ្ធលដំណើរនុះចំពោះ ពែះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគឲ្រង់បន្ទោសថា មោយបុរស អំពើនេះមិនសមគួរ មិនទំនង មិន ត្រវបែប មិនមែនជា វបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ នៃមោឃបុរស អ្នកឯងជាអ្នកបួស មិនសមបេនិងបប្ចូល (គេឲ្យធ្វើ) ក្នុងការមិនគួរសោះ នៃមោឃបុរស หเดีเละษิลโษลลำติร สะชานเง่ตุกสลโนเงษิลดาล่ สะชาเจ

វិសយចិដិពេ មហាវិគ្គោ

វិតហេត្យ ជម្មី កេខំ កេត្យ ភិក្តុ អាមន្តេស នភិក្ខាប់បញ្-ជិតេខ អភាហ្វាល សមាឧបេតព្វំ យោ សមាឧបេយ្យ អាចត្តិ ឧុក្គដក្ស ឧ ខ ភិក្ខាវ ឧសាចិតបុព្វេជ ទុវកណ្ដាំ ត្សារួនមុំ លោ ត្សាពេល្យ មានខ្លំ ន័យ្យ ក្សាខ្ល ឯ (០៣៨) អថទោ ភគវា អាគុមាយ យថាកិច្ចេំ វិហវិទ្ធា យេឧ សាវឌ្គី នេះខ ចារិតាំ បក្តាម ។ អ៩ខោ កក្កា អនុបុត្តេន ចាក់ ខាមានោ យេន សាវគ្គី ឥន-វេសា ។ តត្រ សុដ ភកវា សាវត្ថិយ៍ វិហាតិ ដេតវេន អនា៩ថ្ណាំ្តសុប្រភពមេ ។ គេខ ទោ បន្ទេមមេលន សាវទ្វិយ៍ ពហុំ ៩លេខាឧដីយ៍ ឧក្សាភ្នំ យោតិ ។ អ៩ខោ ភិក្ខុជំ ឃុំនេខ ហោស់ គិច្ច ទោ កក់តា ដល់ខានជ័យ អណ្តាត់ គឺ អនឧញាតន្ទំ ។ ភក់ នោ បិតមត្ថ អា-រោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិត្តាប សព្ទំ ៥លេខាខដ័យន្តិ ។

វិនយប់ដី៣ មហាវិត្ត

លុះ ខ្ទស់បន្ទោសហើយ ខ្ទស់ធ្វើធម្មីកថា ហើយ ខ្ទស់ហៅតិក្ខុទាំង ឲ្យយ
(មកហើយ ខ្ទស់មាន ព្រះបន្ទូល) ថា ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យយ បញ្ជូជិតមិន ត្រូវ
បហ្ជុល (គេឲ្យធ្វើ) ក្នុងការមិនគួរទេ បញ្ជជិតណាបប្ជូល ត្រវ់អាបត្តិខុត្តដ
ម្នាលកិត្តទាំង ឲ្យយ មួយ ខៀត កិត្តដែល ធ្វាប់ធ្វើជាងកោរកាត់ (មក
ពីដើម) មិន ត្រូវក្សា គ្រឿង ប្រជាប់កាំបិត កោរខុត ខេ កិត្តណារក្សាខុក
ត្រូវអាបត្តិខុត្តដ ។

(១៣៨) គ្រាទោះឯង ព្រះមានព្រះភាគគន់ក្នុងក្រុំ អាតុមា គួរ
តាមពុទ្ធអធ្យាស័យហើយ ក៏ឲ្រង់យាងទៅកាន់ហារិកក្រុងសាវត្តី ។ លុះ
ព្រះមានព្រះភាគ (១៨ គ្រាច់ទៅកាន់ហារិក ដោយលំដាប់ បានដល់ទៅ
ក្រុងសាវត្តីនោះ ។ បានពុថា ព្រះមានព្រះភាគគង់ក្នុងវត្តដេតពនរបស់
អនាថបណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសារត្តីនោះ ។ ក៏សម័យនោះឯង ក្នុង
ក្រុងសាវត្តីមានផ្លែលើជា១០ ទន័យ: (៤) បើនពោរពាស ។ ទើបកិត្ត្ ទាំង
ឲ្យយមានសេចក្តីតិ៖រិះដូច្នេះថា ផ្លែឈើជា១០ ន័យ ដូចម្តេចដែលព្រះ
មានព្រះភាគ (១៨អនុញ្ញាត ផ្លែឈើជា១០ ន័យ: ដូចម្តេច ដែលព្រះមាន
ព្រះភាគមិខហុនអនុញ្ញាត ។ កិត្តទាំង ឲ្យាយ ក្រាបបង្គំ ខូលដំណើរទុះចំពោះ
ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (១៨អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយៈ
តាមមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (១៨អនុញ្ញាតថា ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយៈ
តាមអនុញ្ញាតថ្ងៃ ឈើជា១០ ខ្លីយៈ គ្រប់យ៉ាង ។

ផ្លែឈើដែលគ្រូវទំពានាន់ ។

រោសដ្ឋក្នុង្គពេ សង្ឃិកបុគ្គលិកពីជាប់រ

(១៣៩) នេះ ទេ ១០ សមយេន សម្បីកាន់
គឺជានិ បុក្កលិកាយ កូម៉យា ហេខ័យខ្លំ បុក្កលិកានិ
គឺជានិ បុក្កលិកាយ កូម៉យា ហេខ័យខ្លំ បុក្កលិកានិ
គឺជានិ សម្បីកាយ កូម៉យា ហេខ័យខ្លំ ។ កក់នោ
ឯកមត្តំ អហេខេសុំ ។ សម្បីកានិ កិក្ខាវ គឺជានិ
បុក្កលិកាយ កូម៉យា ហេខំតានិ ភាក់ ឧត្វា បរិកុញ្ជិត
តព្វានិ បុក្កលិកានិ គឺជានិ សម្បីកាយ កូម៉យា
ហេខំតានិ ភាក់ ឧត្វា បរិកុញ្ជិតព្វានិតិ ។

(೧៤០) នេះ ទោ ១៩ សមយេន ភិក្ខាន់ ក់
- ម្នំញុំ ក់ស្មុំញុំ ឋានេ កក្កេខ្ញុំ ឧប្បជ្ជត់ ក់ខ្នុ ទោ

កក់តា អនុញាត់ ក់ អនុនុញាតខ្លិ ។ ភក់តោ

ឯកមត្ត អារោធេសុំ ។ យំ ភិក្ខាវ មហ ៩៥ ន

កាប្បតិ៍ទំ អប្បនិក្ខិត្ត នេះញ អកាប្បិយំ អនុសោមតំ

កាប្បតិ៍ទំ អប្បនិក្ខិត្ត នេះញ អកាប្បិយំ អនុសោមតំ

កាប្បីយំ ១៩៣០តំ តំ វេ ខ កាប្បតិ៍ យំ ភិក្ខាវ

រោសដ្ឋក្ខុន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពីមនុស្សជាំពូដឈើរមស់សង្ឃ (ក្នុងដី) របស់បុគ្គល

[១៣៧] ក៏សម័យនោះឯង មនុស្សគាំងឡាយដាំពូដឈើទាំង
ឲ្យាយជារបស់សង្ឃក្នុងដីជារបស់បុគ្គល ដាំពូដឈើទាំងឡាយជារបស់
បុគ្គលក្នុងដីជារបស់សង្ឃ ។ កិត្តទាំងឡាយកាបបង្គំទូលដំណើរនុះចំពោះ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គ (ទង់មានព្រះបន្ទូលថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
(បើ)ពូដឈើទាំងឡាយជារបស់សង្ឃដែលដាំក្នុងដីជារបស់បុគ្គល ត្រវ
កិត្តឲ្យចំណែក (១) (ដល់ម្ចាស់ដីខ្វះ) ហើយសិមបរិភោគ (បើ) ពូដឈើទាំងឡាយជាបស់បុគ្គលដែលដាំក្នុងដីជារបស់សង្ឃ ត្រវកិត្តឲ្យចំណែក
(ដល់ម្ចាស់ដីខ្វះ) ហើយសិមបរិភោគ ។

(១៤០) ក៏សម័យនោះឯង កិត្តទាំងឡាយកើតសេចក្តីរង្គៀស ក្នុងកន្ទែងជាអន្ទើ១ថា របស់អ្វីហ្នាដែលព្រះជ័មានព្រះភាគអនុញ្ញាត របស់ អ្វីដែលព្រះជ័មានព្រះភាគមិនជានអនុញ្ញាត ។ ពួកកិត្តក្រាបបង្គំឲ្យ ជំណើរទុះចំពោះព្រះជ័មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ម្នាល កិត្តទាំងឡាយ របស់ណាដែលគថាគតមិនជានហាមខុកថា របស់នេះ មិនគួរទេ បើរបស់នោះអនុលោមចូលរបស់មិនគួរឃាត់របស់គួរ របស់នោះ មិនគួរដល់អ្នកទាំងឡាយ ឡើយ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ របស់ណាដែល

អដ្ឋកថា ថា ត្រូវបែងជា ១០ ភាគ ហើយត្រូវយក ១ ភាគដែលជាភាគទី ១០ ឲ្យដល់
 មូល់ដី សល់ក្រៅពីនោះ ៤ ភាគត្រូវបានម្ចាស់ពូដ។ រឿងចែកយ៉ាងនេះ ជាបោរាណកបារិត្ត
ក្នុងជំទូទីប ។

វិនយបិឝិវេក មហាវិគ្គោ

មហា ៩៩ ឧ កប្បតិ៍តិ អប្បដិក្ខិត្ត នេះញ កប្បិយំ
អនុលោមេតិ អកប្បិយំ បដិពាហេតិ គំ វេ កប្បតិ៍
យំ ភិក្ខាវ មហ ៩៩ កប្បិយំ បដិពាហេតិ គំ វេ ភប្បតិ៍
អកប្បិយំ អនុលោមេតិ កប្បិយំ បដិពាហេតិ គំ វេ ឧ កប្បតិ៍ យំ ភិក្ខាវ មហ ៩៩ កប្បតិ៍តិ អឧឧញ្ញាត់
តេញ កប្បីយំ អនុលោមេតិ អកប្បិយំ បដិពាហេតិ គំ វេ ឧ កប្បតិ៍ យំ ភិក្ខាវ មហ ៩៩ កប្បតិ៍តិ អឧឧញ្ញាត់
តេញ កប្បិយំ អនុលោមេតិ អកប្បិយំ បដិពាហេតិ
តំ វេ កប្បតិ៍តិ ។

(១៤០) អ៩ទោ ភិត្តូន ឯតនយោអ កាប្បតិ ឲ្យ យាវកាល់កោន យាមកាល់កាំ ន ខ្ល ទោ កាល់កាំ ន នុ ទោ កាប្បតិ កាប្បតិ នុ ទោ យាវ-កាល់កាំ ន នុ ទោ កាប្បតិ កាប្បតិ នេប្បតិ នេប្បតិ នុ ទោ យាមកាល់កោន អត្តាបាកាល់កាំ ន នុ ទោ កាប់កោន យាវជីវិកាំ ន នុ ទោ កាប្បតិ កាប្បតិ នេប្បតិ នេ ទោ យាមកាល់កោន អត្តាបាកាល់កាំ ន នុ ទោ កាប្បតិ កាប្បតិ តាប្បតិ នុ ទោ អត្តាបាកាល់កាន ជុ ទោ កាប្បតិ កាប្បតិ នុ ទោ អត្តាបាកាល់កាន យាវជីវិកាំ ននុ ទោ កាប្បតិនិ ។ ការតា ឯតមន្ទំ អាហេ ខេសុំ ។ យាវកាល់កោន ភិក្ខាវ យាមគាល់កាំ

វិនយប់ជា មហវគ្គ

តឋាគតមិនបានហាមទុកថា របស់នេះមិនគួរបើរបស់នោះអនុលោមចូល របស់គួរ ឃាត់របស់មិនគួរ របស់នោះគួរដល់អ្នកទាំងីឡាយ ម្នាល់ភិក្ខុទាំង ឡាយ របស់ណាដែលតថាគតមិនអនុញ្ញាតទុកថា របស់នេះគួរ បើរបស់ នោះអនុលោមចូលរបស់មិនគួរ ឃាត់របស់គួរ របស់នោះមិនគួរដល់អ្នក ទាំងឡាយទ្បើយ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ របស់ណាដែលតថាគតមិនចាន អនុញ្ញាតទុកថា របស់នេះគួរ បើរបស់នោះអនុលោមចូលរបស់គួរ ឃាត់ របស់មិនគួរ របស់នោះគួរដល់អ្នកទាំងឡាយ ។

(១៤១) គ្រានោះឯឪ ភិក្ខុទាំឪទ្បាយមានសេចក្តីគ្រិះរិះដូច្នេះថា
វិត្តជាយាមកាលិក (ដែលច្រឡំ) ដោយវត្តជាយាវកាលិក គួរឬមិនគួរទេ
វិត្តជាសត្តាហកាលិក (ច្រឡំ) ដោយវត្តជាយាវកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្ត
ជាយាវជីវិក (ច្ចឡំ) ដោយវត្តជាយាវកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាសត្តាហៈ
កាលិក (ច្ចឡំ) ដោយវត្តជាយាមកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាយាវជីវិក
(ច្ចឡំ) ដោយវត្តជាយាមកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាយាវជីវិក
(ច្ចឡំ) ដោយវត្តជាយាមកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាយាវជីវិក (ច្ចឡំ)
ដោយវត្តជាសត្តាហកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាយាវជីវិក (ច្ចឡំ)
ដោយវត្តជាសត្តាហកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាយាវជីវិក (ច្ចឡំ)
ដោយវត្តជាសត្តាហកាលិក គួរឬមិនគួរទេ វត្តជាយាវជីវិក (ច្ចឡំ)
ដែលវត្តជាសត្តាហកាលិក គួរឬមិនគួរទេ ។ ភិក្ខុទាំឪទ្បាយ ការបង្គ័ទូល
ដំណើរខ្លះចំពោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ម្នាល
ភិក្ខុទាំឪទ្បាយ វត្តជាយាមកាលិក (ច្ចឡំ) ដោយវត្តជាយាវកាលិក

រោសដ្ឋិត្តទូរក យាមកាលិកាទិកថា

အေလးျပျွန်းကွတ်ခံ ကားလ ကပျွခ်ားကြားလ ေ ကျေးရှိ យាវភាល់គោន ភិត្តាប សត្តាមាភាល់គាំ នធេញឲ្យ-ជំភ្ជូល់តំ កាលេ កញ្ចុំ កៃលេ ឧ កញ្ចុំ យាវ. តាល់គេនភិត្តបេយាជីវិត ននហុប្បដិត្តហំនំ គាល់ តាប្បត់វិកាលេ ឧ គាប្បត់ យេខគាល់គោឧ ភិគ្គប សត្តាហភាល់គាំ ឥឧហុហ្សដក្តហ៍តំ យាមេ ភេហ្សត់ យាមាត់ក្តាន្ត ឧ ការ្យុទំ យាមកាល់កោន ភិក្ខុប យារដ្ឋាភិគ នឧហុព្យដ់ក្តុហិទំ យ ខេ កាព្យត់ យ មា តិកា នេះ ភាព្ទឹ សត្តាហភាល់កោន ភិក្ខាប់ យាវ-ជីវិត តឧហុប្បដ្តិកូហិត សត្តាហំ កាប្បតិ សត្តា ហាន់ក្កា នេ កាប្បតីតំ ។

> រោសផ្លិក្ខុត្តកំ និឝ្ឋិតំ ឆុគ្នំ ។ ពីមម្លិ ខត្តពេ វិត្ថុ ឯកសត់ ឆវិត្ថុ ។

ភេសដ្ឋក្នុន្ធកៈ ពាក្យពោលអំពី៣លិកមានយាមកាលិកជាដើម

ដែលភិក្ខុខខួលក្នុងថៃនោះ គួរបានតែក្នុងកាល មិនគួរក្នុងវិកាលខេ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ វត្ថុជាសត្តាហកាលិក (៤៩) ដោយវត្ថុជាយាវកាលិក ដែលភិក្ខុខលូក្ខុងថៃនោះ គួរបានតែក្នុងកាល មិនគួរក្នុងវិកាលខេ មាល ភិក្ខុទាំងឲ្យយ វត្ថុជាយាវជីវិក (ច្រឡំ) ដោយវត្ថុជាយាវកាលិក ដែល-ភិក្ខុខ លក់ ដថៃ នោះ គួរបានតែកង់កាល មិនគួរកុងវិកាល ខេ កិត្តទាំងទ្បាយ វត្តជាសត្តាហកាលិក (ប្រទ្បី) ដោយវត្ថុជាយាមកាលិក ដែលកិត្តទល្អកងថៃនោះ គួរបានតែក្នុងយាម កន្ទងយាមទៅហើយ មិនគួរទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វត្តជាយាវជីវិក (ប្រឡំ) ដោយវត្តជា យាមកាលិក ដែលភិក្ខុខខ្លួលក្នុងថ្ងៃនោះ គួរបានតែក្នុងយាម កន្ងងយាម ទៅហើយមិនគួរទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វត្តជាយាវជីវិក ((ចឡំ) ដោយវត្ថុជាសគ្គាហកាលិក ដែលភិក្ខុខខួលក្នុងប្រៃនាះ គួរអស់៧ថៃ ហួស៧ ថ្ងៃទៅហើយមិនគួរទេ ៗ

> ប្រ ភេសជ្ជក្នុន្ធកៈ ទី ៦ ។ ក្នុងទន្ធកៈនេះមាន ១០៦ រឿង ។

វិនយប់ដីកេ បហាវគ្គោ

តសា្ត្រាធំ

[១៤៤] សារនិកេ វិកាលេខំ វេស ទ្វលេ ចំឌ្នេហ៍ ខ តាសាឋហ៍ ខណៈ ដល់ ជត្ លោល ខ ឧត្តាលា⁽⁰⁾ ខ្លាំ ខល់ដំ ម៉ង់ញ អញ្ជំ ឧប្ចឹស្ជំ មេឃិច ជំនិច្ចារំខ្មា សហភា សហគោះដ ឋវិតាំ វន្តតាំ^(៤)សុត្ត មន្ទិតោលឧត្ត ច ខេត្តការណ៍ ខ្ទុមញ្ជ

[🎍] ខ. ដក្លោពរាំ ដកពរាំ ច ។ 🔈 ឱ. ពុទ្ធកំ ។

វិនយប់ដា មហាវិឌ្គ

ឧទាន់នៃកេសជកនក:នោះគ

(១៤७) រឿងកិត្តកើតអាពាធក្នុងសរទកាលព្រះសម្ពុទ្ធ («៩ អនុញាតឲ្យភិត្តចាន់តេសជួ បានក្នុងកាលក្ដី ខុសកាលក្ដី ១ រឿង[ខង់អនុញាតទាញ់កវ ១ រឿង[ខង់អនុញាតមេមឈើ ១ រឿងភិក្ខុត្រវការដោយថ្នាំដែលកិនជាមេ p^{\prime} ១ រឿង $oldsymbol{G}$ ន៍អនុ-ကာနောက်နောင်းခဲ့ ပြို့သို့မြန်မှန္တာနေတဲ့ လို့နေးလာခဲ့ ပြို့သို့ e និអនុញាតថាំផ្ទៃឈើ ១ រឿង e និអនុញាតថាំជ័រឈើ ១ វៀង (នង់អនុញាតអម្បិល ១ វៀង (នង់អនុញាតអាចម៍គោ រឿង[ខ្ពង់អនុញ្ញាតសាច់នៅនឹងឈាម[សស់ ១ រឿង[ខ្ពង់ អនុញាត្តចាំបន្ទក់ក្រុកនឹង ្រឿងលំអិត្តស ម្រាប់លាប ១ រឿង ភិក្ខុ (បើភាក់ញ៉ាំផ្នែកៗ ១ រឿង៍ក្វាក់ញ៉ាគ្មានគម្រប ១ រឿង [៤៨ អនុញាត្រចង់សក្កាក់ចាំ ១ រឿង ទ្រង់អនុញាត្រ ស្រាមបង្គឹស ១ រឿង ខ្ទែងអនុញាតឋង់ក្វាក់១ រឿង ខ្ទែងអនុញាត់ឡែយោជ នឹងខ្សែស ម្រាប់បង ១ រឿង ទ្រង់អនុញាត ប្រេងស ម្រាប់លាប ក្បាល១ រឿង៍ ទ្រង់អនុញាតការនត្ ១ រឿង ទ្រង់អនុញាត បំពង់ស ម្រាប់នត្ត ១ រៀង[ខុងអនុញាត់ឲ្យកិត្តដក់ផ្សែង ១

រោសដ្តិក្នុន្ទកេ ឧទ្ទា៩៣ប៉ា

ឧត្តញ្ជាប់ជឧត្ត្^{កិ(ទ)}

ដេលសង្គេម ឧដ្ឋសាំ

អត់ទៀត អត្តញូខ

តុម្ភ សេខ សម្ភារញ្

មហាក់ស្ដែនគំ តថា

ឧកកោដ្ឋ លេខាំតញ្

វិសាឈ់ ខាឧត្តញ្ជូន

ಕಜ್ಜೆ ಹಾಕ್ಷ್ ಹಾನುಗಳು

ត់លេកក្កកពន្យឹក

ចេល សាសឧយុន្ទិយ៌

ជិតមាយ ខេ

[🔹] ឌ. ខេត្តញ្ជាបំផ្ទាន់សិរិ ។

រឿង[ទង់អនុញាតខ្សៀវ ១ រឿង[ទង់អនុញាតឋង់ខ្សៀវ ១ រឿង ខ្ទែង់អនុញ្ញាតការសូរ ប្រង ១ រឿង ខ្ទែង់អនុញ្ញាតឲ្យ កិត្តដាក់គ្រឿងស្រឹងទៅក្នុងប្រេងស្ងួ ព្រឹង្សិទជ័យមេមិន ឲ្យភក្ខុខាន់ ប្រេងដែលដាក់ គ្រឿងស្រវឹង ច្រើនពេក ១ រឿង [ទង់អនុញាតឲ្យកិត្តអធិដ្ឋានថាំលាប ១ រឿង[ទង់អនុញាត តុម្ពស ម្រាប់ដាក់ បេង ១ រឿង ខ្ទង់អនុញ្ញាតការត្តុង ១ រឿង e្រង់អនុញាតកាវត្តង៍ដោយគ្រឿងសម្ភារ:១រឿង e្រង់អនុញាត ការត្តង៍ធំ ១ រឿង (ទង់អនុញ្ញាតទឹកដែល ស្ងោរដោយ ស្វឹក ឈើ មែកឈើ ១ រឿង [ទង់អនុញាតបន្ទប់ទឹក ១ រឿង [ទង់អនុញាត ឲ្យជប់យកឈាមនឹងអនុញាត់ស្វែងស ម្រាប់ជប់ឈាម១ វឿង [នង់អនុញាត្រ សំសម្រាប់លាប ដើងនឹងអនុញាត្រ ក្រិត្តតាក់-តែងទឹកស្រវឹង (សម្រាប់លាបដើងឲ្យស្រល) ១ រឿង[ទង់ អនុញ្ញាតសត្ថកម្ម ១ រឿង (ទង់អនុញ្ញាតទឹកបត់ ១ រឿង (ទង់ អនុញ្ញាតម្យៅល្វ ទ រឿង ខ្ងែងអនុញ្ញាតដុំសត្តវ ១ រឿង ខ្មែន់ អនុញ្ញាតសពត់សម្រាប់ដុំដម្លៅ ១ រឿង ទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យ កិក្ខិលាងដម្បៅ ដោយម្យៅគ្រាប់ស្ពៃ 🤊 រឿង (ទង់អនុញាត ឲ្យធ្វើការចំហុយ **១ រឿង ្វែ**ង់អនុញ្ញាត ឲ្យបង្កាត់ដម្បៅ

វិនយប៊ីជីកេ មហាវិគ្គោ

វណៈតេលំ វិតាសាយំ^(១) វិតាជញ្ បជ់ក្ញុហំ ក្ខុខំ ភាពេទ្ធោ ហេឡី ច សរ ឥទីលរួនម្នា កន្ទា វិបខឧញ្ជេវ អញ្គុជ់ គាជាគាដ់ ជន្លិចខេត្ត ជួយឯ ភេពមី សត្តហេន ខ តុខ្យំ មុត្ត សុខិរញ្ (🖢) សាទចាតា ពុនាពទេ មុខានុត្តាស់ ឧត្តិក្តេ ដល់ញុំ តំល់ទានជំ

e ឱ. វិកាសិកំ។ ៤ ឱ. សោវីរញ្ជូ ។

វិនយចិដិក មហា<u>វ</u>ត្ត

ដោយទឹកអម្បិល ១ រឿង ទ្រង់អនុញ្ញាត ប្រេងសម្រាប់លាប ដម្យៅ ១ រឿង (ខ្ទឹង់អនុញ្ញាត សំពត់សម្រាប់រុំ ប្រេង ១ រឿង ខែងអនុញ្ញាតថ្នាំមហារិក័ដ ១ រឿង ខែងអនុញ្ញាតកាវ ទទួល[បគេន ១ រឿង[ទង់អនុញាតឲ្យផឹកគូថ ១ រឿង[ទង់ អនុញាតអាចបំណាស់ ១ រឿង ទ្រង់អនុញាតទឹកក្បូង ១ ကားလာပေးကယေး ခြေနြံခြန်မှုပ $\mathfrak g$ ေပါ့န် ြန်းမန္တဏ္ဏာ နွေတိုပဏ္ဆ $\mathfrak g$ រឿង (ទង់អនុញ្ញាតទឹកអង្សប្រា ១ រឿង (ទង់អនុញ្ញាត 🖺 សណ្តែកបាយស្យេរ ១ រឿងអនុញ្ញាត់ឱ្យរស់សាច់ ១ រឿង ព្រះប៊ូលិន្ទវិច្ចត្រូវឲ្យគេជម្រះញកក្នុនឹងអនុញ្ញាតអារាមិកជន១ រឿង (ខ្ទុងអនុញាតឲ្យភិក្ខុលាខុកកេសដ្ទៈ នាន់អស់ ៧ ថ្ងៃ ១ រឿង ខ្ទែង់អនុញាតថ្យិកិត្តខាន់សុវអំពៅ ១ រឿង ខ្ទែង់អនុញាត ឲ្យភិក្ខុធានសណ្តែកហុយ១ រឿង (ខ្ទុង់អនុញាត្ឋ ហេណ-សោចិរក: ១ រឿង (ខង់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុតា នាំត្ពុជាសាមបក្ក ១ រឿង (ខែង់អនុញាតឲ្យភិត្ត បំអិខ្មែបមេទៀត ១ រឿង តែឡប់ (ខែង់ អនុញាត្តអនោវត្ត អនោបក និធិសាមបក្ក វិញក្នុងកាលអត ច្ចាយ ត្ វឿង ខែងអនុញាត់ផ្លែឈើជា ១ ខេន័យ: នឹងអនុញាត

រោសជ្លិក្ខុន្ធពេ ឧទ្ទាន៣ម៉ា

ព្យុកត្ត កាយជាយោ

ជំពុដ្ឋញ្ជ ភក្ខុលំ

រង្គិយឥីឃំ មាល្ពិខ

ឧដ្ឋមាំងមាន ខ

សង្គិអសុក្រ សឧទោ ច

អហ៌ សំហត្យតួធីចំគាំ

អជីសជិត្តមាយិ

ជន្ងៃន ឧ ឈម ឧ

ဆင်္သက္ မည်း ဆင်္သေ

សុនិនាសេខាត់

ត់ខ្លាំ គោជិសច្គាថា

រោសដ្តីក្នុន្ធក: ៖ទ្វានតាម៉ា

ល្វដា ភា ខន័យ: ១ រឿងចុះកេត្ត១ រឿងក្ដៅក្រហាយក្នុងកាយ១ រឿង (ទង់អនុញាតឲ្យកិត្តធាន់ផ្លែឈើដែលគ្មានពូជ ១ ភិត្តមានអាពាធឫសដុងបាទ ១ រឿង[ទង់ហាមមិនឲ្យភិត្តធ្វើ វត្តិកម្មន៍សត្ថកម្ម រឿនសុហ្វិយា « បុរសិកា ១ ហាមមិនឲ្យភិក្ខុតាន់សាច់មនុស្ស១ រឿង (ខង់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុ តាន់សាច់សេះ ១ វឿង ខ្មែរ់ហាមមិនឲ្យកិត្តតាន់សាច់ត្រ ១ រឿង [្នង់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុជានិសាច់ពស់ ១ រឿង [្នង់ហាម មិនឲ្យភិក្ខុនាន់សាច់សីហ: ១ រឿង (ទង់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុនាន់ សាច់ទ្រធំ ១ រឿង ទ្រង់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុធាន់សាច់ទ្រដម្បង ១ រឿង ទ្រង់ហាមមិនឲ្យភិក្ខុជាន់សាច់ទ្វាឃ្មុំ១ រឿង ទ្រង់ហាមមិន ឲ្យភិក្ខុខាន់សាច់ផ្ដែរពិត១ រឿងលំដាប់ភត្ត(វេន)១ រឿង[ទង់ អនុញ្ញាត្តបបរ ្ វឿងមហាមាត្យមានសេចក្តីដែះថ្នាថ្មី 🤊 វឿង ភិក្ខុដែលគេនិមនុក្សទីជទៃ ហើយមិន ត្រូវធានិបបអ្នកដទៃ ១ រឿង (ន ជអនុញាតសរអំ ពៅដល់ភិក្ខុមានជម្ងឺ ១ រឿងមហា-មាត្យឈ្មោះសុនីធ១ រឿងព្រះដ៏មានព្រះភាគ(ទង់គង់នៅក្នុង ផ្ទះសំណាក់ធ្វើពីឥដ្ឋ ១ វឿងស្ទឹងគង្គា ១ វឿងព្រះដ៏មានព្រះ ភាគគង់នៅក្នុងកោជិត្រាមហើយឲ្រង់សំដែងចតុរាវិយសច្ច 🤊

វិតយបិគីកេ មហាវិគ្គោ

អឌ្គល ខ លិច្ចរឹ နန့်လျှ ကော် လက်ကွဲ មុខហេ ខដិត្តិចំ ങ്ങനു വസ്യുദ്യം വേഷം តោះសំ ខាដើយក្រាន ខ កោល អម្ពោ ជម្ពុ ចោប មោខមនុមុខ្ចិត្តសាលុតាំ នារុសគេពុគចិដ្ឋ អាតុមាយ នហាចិតោ សាវត្ថិយ៍ ដល់ ពីជំ ត់ស្ពឺ ថា នេ ខ តាល់តាត់(b) ។

e នៃ យសោដោ ។ 🖢 ន, កាលិកោតិ ។

វិសយចិដិត មហាវគ្គ

រឿង[សង្គាមាសឈ្មោះអម្ពុជាលឺនិង់ស្ដេចលិច្ចវិទ រឿងសាច់ ដែលគេធ្វើចំពោះភិក្ខុ ពឿងក្រុងវេសាលីសម្បូណ៌ជាយទ រឿង (ខង់ ត្រឡប់ហាមមិនឲ្យធានវត្តដែលជាអន្តោវត្តអន្តោបក្ និងសាមបក្ក១ រឿងមហាមេឃ១ រឿង[ព:ថេវ:ឈ្មោះយស មានជម្ងឺ ១ រឿងមេណ្ឌកគហបតិនិងរឿង[ទង់អនុញាតគោ-រស្ស៊ី ១ រឿង [ទង់អនុញ្ញាតឲ្យកិត្តស្វែងកេស្បៀងបាន ១ រឿងកេណ៌យដដល់នឹងរឿង ទ្រង់អនុញាត់ទឹកបានផ្នែស្វាយ ទឹកបានផ្លែប៊ីជ៍ ទឹកបានផ្លែបកមាន គ្រាប់ ទឹកបានផ្លែបេក ឥត គ្រាប ទឹកបានផ្លែសត់ ទឹកបានផ្ដែចនួន៍ ទឹកបាន កែអៅឈូក ទឹកបានផែ្ទក់ប្រាង ១ រឿងខែងអនុញ្ញាត អនុកំនិងទាទន័យ: ធ្វើដោយម្យៅ 🤊 រឿងកិត្តធ្លាប់**ជាជាង** កោរកាត់ នៅក្នុងក្រុងអាតុមា ១ រឿងខ្ទែង់អនុញ្ញាតផ្ទៃឈើ ជាទាទទីយ: ក្នុង[កុងសាវត្តី ១ រឿងពូជឈើជារបស់សង្ឃ គេជាក្នុងទីដីជារបស់បុគ្គល ១ រឿងកិត្តមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីដោយអន្ទើ១១ រឿងកាលិកលាយគ្នា១ 🛪

សន្ធឹកខេត្តលៃទ្រាជមាតិកា

	TO 9 4 FIT
វស្សបនាយិកក្ខន្ធក:	Ð
ការនៅប៉ាំវិស្សាព្រិះដ៏មានព្រះភាគមិនទាន់បានបញ្ញត្ត	11
និទានជព្យត្តិយាភិក្ខុ	ന
ការចូលវស្សា	£
កិរិយាធ្វើនូវការត្រឡប់មកវិញក្នុងរវាង ៧ ថ្ងៃ	ព
អត្តវាយទាំងឡាយកើតឡើងដល់ពួកភិក្ខុដែលនៅប៉ាវស្សា	ຕປື
អន្តរាយទាំងឡាយមានដល់ពួកភិក្ខុដែលចូលវស្សា	له م
ការបំបែកសង្ឃកើតឡើងដល់ពួកភិក្ខុដែលចូលវស្សា	Lm
និទានភិក្ខុ ១ រូបមានសេចក្តីប្រាហ្មដើម្បីចូលវស្សាក្នុងលំនៅរបស់គង្វាលនោៈ	ل ط ل
ពួកភិក្ខុចូលវស្សាក្នុងទីវាលដាំដើម	L જ
សង្ឃប្ដេះញាញ ភិក្ខុមិន ត្រូវបំបូសកុលបុគ្គក្នុងកណ្ដាលវស្សា	40
តិទាន១បន់ខ្ពស់ក្យូបុគ្គ	z ko
ការគៅបាំវិស្សាក្នុងអាវាសទាំងឡាយពីរ	ಚ ೧೧
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដិញ្ញោះទទួលភាក្សប្តេង	독 년 2 (1)
ឧទ្ទាននៃវស្សុបនាយិកក្ខន្ធក	3 m
·	2(1)
ឋវាវណា ក្នុនក;	35
និទានភិក្ខុច្រើនរូបជាមិត្រទើបនឹងបានជួបគ្នាថ្មី	
មូតវត្ត (វត្តរបស់មនុស្សគ) ជាតិត្ថិយសមាទាន.	ម ភព
គេវាជិកាមវារណា	
មការណាពីរយ៉ាង (ប.តុទួសិកាមការណា « បណ្ណរសិកាមការណា »)	ពីដ
ការឲ្យនូវបវារណានៃភិក្ខុឈឺ	ពីពី
អន្តរាយទាំងឡាយកើតឡើងក្នុងពេលនៃបវារណាកម្ម	ଘଟ
et M state of with the transfer that the first of the fir	din

សន្ធឺតេចផ្តួលច្រាច់មាត់កា

	លេទទពរ
គណប្បារាណានឹងចេវាជិកាបវារណា	역적
ភិក្ខុ ៣ រួមមភិរណាដល់គា្ននឹងគា្ន	ස්ෆී
ភិក្ខុ 🖢 រួចបករណាដល់គា្ននឹងគា្ន	ಇಳ
តិទានភិក្ខុ ១ រួចគ្រឹវអាចត្តិក្នុងថ្ងៃបករណា	40
ការបករណានៃភិក្ខុអ្នកមិនមានសភាគាបត្តិ	۵ ₄ W
តិទានអាវាសិពវិញ្ជុំ និយាយពីវិញ្ជុអ្នកបវារណាមិនត្រូវអាបត្តិមាន ១៩ យ៉ាង	& દ્વ
ពួកភិច្ចុជាពួកតែសំពាល់ថាព្រមព្រៀងគា្នមាន ១៩ យ៉ាំង	909.
ពួករកិត្តមានសេចក្តីរង្កៀសមាន ១៩ យ៉ាង	9 o m
ពួកភិក្ខុមានចំណងនឹងចំបែកសង្ឃមាន ១៩ យ៉ាង	90ಜ
ថ្ងៃរបស់អាវាសិពភិព្ខុនឹងអាជន្តពភិព្ខុផ្សេងញ្ហ	00 0
ការបវារណារបស់ពួកភិក្ខុដែលមានសេចក្តីសង្ស័យជាដើម	90%
ការបវារណារបស់ពួកភិក្ខុដែលមានសំវាសស្មើញជាដើម	9 9 m
ភិក្ខុមិនគ្រិវទៅក្នុងថ្ងៃបវារណៈនោះ	994
កាល់ភិច្ចុំនឹបរិសឡាអង្គុយហើយ ភិច្ចុមិនត្រូវបារណោ	କଦର୍ଣ
រឿងអាវ៉ាស ១ ក្នុងកោសលជនបទកើតសញ្ចរភ័យក្នុងថ្ងៃបវារណានោះ	9 20 0
ការបក់វិណាជាគេវាប៊ិកាបក់វិណាជាដើមំ	0 70 0
តិទានជព្វគ្គិយភិក្ខុគ្រូវអាចគ្គីហើយចវារណា	o bod.
បការណាដែលភិក្ខុហ៊ុនឃាត់នឹងបការណាដែលភិក្ខុមិនបានឃាត់	ම ක ගී
ការឃាត់ឲ្យវិបារិវណាចំពោះកិច្ចផងគ្នា	o la d
សេចក្តីយល់ផ្សេង ១ ញុក្នុងការត្រូវអាចត្តិ	១៣ ដ
ពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើការប្រកួតប្រិកាន់ជាដើម	em.d
ការធ្វើផ្លូវបវារណាសង្គហនៃភិក្ខុអ្នកព្រិមព្រៀងគា្នជាដើម	o L d
ការធ្វើផ្លូវបភិរណាសង្គ្រហ	olid
ង ភ្លាននៃបក់រណៈពួក្	0 H a

សន្លឹកខត្តបទ្រាប់មាតិកា	ଚୀ ଝଣା
7 7	លេខទំព័រ
បមកនក: 	ඉජ හ
និទានក្នុនសេដ្ឋីម្នាក់ឈ្មោះសោណជាពោទ្យិវិសឆោត្ត	11
តំទានព្រះសាគតច្ចេរ	0
តិទានព្រះសោណថ្មេរ	이성성
ទីណាសវត្តណពថា	୭୫୩
ការបញ្ហាត្តិស្បែកដើងជាគកប្បិយ	១ពីដ
ស្បែកដើង ៤ ដាន់ឡើងទៅដែលគេពាក់ហើយដោះប្រគេន (ស្បែកដើងបាស់)	ଚମୃଦ
ភិក្ខុមិនត្រូវពាក់ស្បែកជើងខាងក្នុងវត្ត	• ಡ •
ត់	ම ශ් ර්ෂ
ភិក្ខុមិន[ភ្វិវិភាក់ទ្រីនាប់ជើងឈើ	0 ದ ಚ
ភិក្ខុមិនត្រូវិហាក់ទ្រនាប់ជើងស្ពឺកញ្ចេត	6 ස් ෆී
(ពួកភិក្ខុក្នុងក្រុងភទ្ទិយ)ពាក់ទ្រតាប់ដើងមានបការផ្សេង ១	9 ශ් ජ
សេចក្តីបញ្ញាត្តិនូវទ្រិសប់ជើងជាអាច្បិយ	0.d 0
តិទានធ្យង្គិយភិក្ខុលាប់ស្នែងមេគោជាដើម	مطاعه ه
ភិក្ខុមិនត្រូវិហប់មេគោ	9 & ന
តិទានធ្យូត្តិយភិក្ខុទៅដោយយានដែលទឹមដោយគេញើ	od \
ការទ្រង់អនុញ្ញាត់ គួរគ្រែស្នែង	ಿ ಆ ಗ
ឧប្តាសយនមហាសយនាាថា	ବଣ ମି
ភិក្ខុមិនត្រូវច្រើយ្រស់ស្បែកសត្វដ៏ធំ	۵ هر هر
នីទានកិច្ចបាយ	600
ភិក្ខុមិនត្រូវពាក់ស្បែកដើងចូលទោកាន់ស្រែក)∞ o w
និទានព្រះសោណស្ថេរ	book
្រុំព្រះគឺមានព្រះភាគខ្មែនប្រទានពរដ យ៉ាងដល់ព្រះសោណវត្ថរ	brok
ទ្រង់ទ្រាយនៃមជ្ឈិចបទេស	le o d
១ ភ្នាស់សេចម្បាស្តែក	و ه ها

का बंब

សន្លឹកខង្គល់ទ្រាខ់មាត់កា

	HUNAH.
រកសជកនក់: «១១	660
និទានភិក្ខុកើតអាខាធ (ប្រិអាត់)	11
tពាលអំពីររាសដ្ឋទាំង ½	m. wh wh
ពោលអំពីភេសដ្ឋមានទ្វាញ់ដាដើម	la la &
ពោលអំពីភេសដ្ឋមានទឹកចត់ជាដើម	Je Je (7)
ពោលអំពីរកសដ្ឋមានជុំរីជាដើម	he he of
ពោលអំពីភេសជ្ជមានត្រឿងលំអំពដាដើម	je m e
ពោលអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតរេសដ្ឋមានញុំបន្តក់ភ្នែកដាដើម	l∞ m m
ពោលអំពីការ ទ្រង់អនុញ្ញាតន្លូវចង្កឹះក្លាក់	bmd
និទានចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរដ៏មានអាយុកើតដម្ងឺក្ដៅក្បាល	g w of
ពោលអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតរេវសដ្ឋមានប្រើងណបក្សាលជាដើម	៤៣ជា
តិទានប៊លិន្ទវប្បញ្ញរ	Je m o⁴
និទានភិក្ខុ 🛾 រូបមានអាពាធកើតពក	hoo Le hoo
ឃ្នាំមហាវិព៨ ៤ យ៉ាង	porm
ពោលអំពីភិក្ខុមានអាពាធផ្សេង ១	blet
និទានព្រះចិលិន្ទវច្ឆុះត្ថេរ និយាយអំពីការទ្រង់អនុញ្ញាតន្ទវភារាមិពជន	bla
តីទានព្រះចិលិន្ទវច្ឆុស្តេរ និយាយអំពីកម្រិងផ្កាជាវិការនៃមាស	les le d
និទានព្រះចិលិន្ទវច្ឆត្ថេរ និយាយអំពីភេសដ្ឋ ៥ យ៉ាង	lo t m
និទា ៩ព្រះព ង្ហារេវតត្ថេរ ពោលអំពីស្កូរអំពៅ	la ti ti
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អាពាធកើតអំពីទ្យល់ក្នុងព្រះនទរ	le d C
ភោជិនដែលភិក្ខុទុកនឹងចំអិនខាងក្នុងអកប្បិយកុដិនឹងចំអិនដោយខ្លួនឯង	b o દા હ
និ ភាន ក្រាហ្មណ៍ ១ រួម	re g m
តិទានឧបនន្ទូសព្យបុត្ត	ኤሪቨ
ព្រះសារីបុគ្គមានអាពាធក្ដៅរោលវាលក្នុងកាយ	Je 3 අ
ការទ្រង់អនុញ្ញាតផ្ញែឈើដែលគ្មានពូដដាដើម	Je ମୃତ

෩ ශ් ස්	សន្ទឹកខន្ពុលច្រាប់មាតិកា
លេទទំព័រ	ı
le ពី m	បត្តកម្ម(ការកាត់ឬវះ)វត្ថិកម្ម(ការចងរិត)
७ ति स	ភិក្ខុត្រវិការដោយ) សាច់ដែលមានឱ ជារស
៤ ពីព	ទំពនសុច្បិយាឧធាសិកា
7 ध द	ពាលអំពីសាច់ដែលមិនគួរ
ෂය්ස්	ទာနကြာက္သက် စစ္စဗ္
) ಹಿಡೆ ೧	ពាលអំពីអាគិសង្ស័បបរមាន-១០ យ៉ាំង
) bo d d	ទានមហាមាត្យ (ម្នាក់) ដាអ្នកមានសេកក្តីផ្ទិះថ្នាថ្មី (មិនទាន់មុតមាំ)
Je & 0	សចក្តីរង្គៀសរបស់មហាមាត្យអ្នកមានសេចក្តីផ្ទិះថ្នាថ្មី
ho of le	ទានចុរសឈ្មោះជល់ដ្ឋពបា្លន និយាយអំពីការប្រិតេខស្ករអំពៅ
ho of of	រម្មបក្ខុ គឺសោធាបត្តិមគ្គរបស់បុរសឈ្មោះវេលដ្ឋកប្វាន
៣០០	ទែកស្លឹកភិក្ខុរង្កៀសមិនហ៊ានធាន់ស្ករអំពោ
mo 9	កាលអ៊ិពីការទ្រឹងទទួលនូវរោងសំណាក់
mom	ភសដ ប្រការនៃចុគ្គល់ទ្រុស្តសីលឬវិបត្តិបាកសីល
พอส	វានិសង្ឃ ៩ ប្រការនៃបុគ្គលមានសីលឬបរិប្ផុណិឝោយស៊ីល
៣០ពិ	ទែកឧមហាមាត្យឈ្មោះសុឧធឧងវិស្សការ
m = 9	កុខុមោទភាពាថា
m e m	ាតុភារយសច្ចុវេសស្តាក់ថា
៣೯ಚ	ិទានតាងអម្ពុបាលីដាស្រីផ្តាមាស
៣១ពិ	តិទានស្ដេចលិច្ចវិក្នុងព្រិងវេសាលី
നിക്ക	ទីទានសីហសេតាបតី ពោលអំពីអភិរិយវាទ
ಬ № ಜ	តិទានសីហសេតាបតិ ពោលអំពីវាទមានអកិរិយវាទជាដើម,
m m =	ទីទានសីហសេតាបតី ការសំដែងនូវភាវនៃទូនជា៖ បាសព
ಣಕ	និទានសី ហសេ ខាបតី ពោលអំពីសាច់ដែលគេធ្វើចំពោះ(ខ្លួន)
៣ ៣៧	កិត្តកាលដឹងបាសាច់ដែលគេធ្វើចំពោះ(ខ្លួន)មិនត្រូវបរិភោគ
നനം	និទ្ធានពកម្មនស្សអក្សនិច្ច។ និយាយអំពីការសនុភិកប្បិយភូមិ

សង្ មន្ទឹកខេត្តបទ្រព័ត្

លេទ	ទព័រ
ពញ្ជីយេវា្មិ៤យ៉ាង និទានមេណ្ឌពេលបតិ	Lim
តិទាសមណ្ឌពធហបតី អាតុភាពនៃជនមានមេលាពធហបតីជាដើប	户书
និសាសមណ្ឌកគហបត់ ពុទ្ធតុណកថា	64
និទានមេណ្ឌកគហបតិ អនុឬព្វឹកថា	n ##
និភានមេណ្ឌពតហបតិ ការសំដែងនូវភាវខែខ្លួនជាឧបាសព	n t
ធម្មបក្ខ គឺសោតាបត្តិមគ្គនៃមេណ្ឌាគេហេបតិ	はは
និទានមេណ្ឌពគហបតី ការអង្គាសនៃមេណ្ឌពគហបតី (នោះ)	43
ការទ្រង់អនុញ្ញាតន្លូវការស្វែងរកស្បៀង	184
នីទានពេណ៌យជំងឺល	n.3.0
និទានមហ្វក្សត្រុទាំងឡាយនៅក្នុងក្រុងកុសិនារា	133
និទានមល្អក្រើឈ្មោះរោង ការធ្វើនូវការក្រោកទទួលព្រះដ៏មានព្រះភាគ	1.3 13
និទានមល្អច្រើ្រឈ្មោះរោជ អនុបុព្វិកថា ព	134
និទានរោជមល្បាត្រ្តិ	0ព្រឹម
9.0	ពីភា
ពោលអំពីមនុស្សដាំពូដឈើរបស់សង្ឈ(ក្នុងដី)របស់បុគ្គល	ពេក
ពោលអំពីកាលិពមានយាមកាលិពជាដើម	i d oq
ទទ្ទាននៃរវាសដ្ឋក្នុត្តក	udo

ស្បូវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Syutokuin Temple The Rev. Zendo Matsunaga 363 Okitsuhoncho, Shimizu-shi, Shizuoka-ken 424-02 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

宗教法人 曹洞宗 宗徳院 松永然道 〒424-02 静岡県清水市興津本町363 ☎0543-69-2244 ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 7 (of 110 volumes total)
"VINAYA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第7巻ヴィナヤピタカ(律部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷·製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

